

In Aristotelis De sophisticis elenchis commentum. Expositio super libros Elenchorum Aristotelis / [Edited by Augustinus de Meschiatis] Augustini de Meschiatis Quaestio de medio demonstrationis.

Contributors

Giles, of Rome, Archbishop of Bourges, approximately 1243-1316.
Aristotle. De sophisticis elenchis.

Publication/Creation

Venice : [Bonetus Locatellus, for Octavianus Scotus], Feb. 6, 1496/1497.

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/kwp3rxfx>

License and attribution

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
<https://wellcomecollection.org>

Case 2. d. 16.

1
Van
L
96

Koll
72 m
100 wisse weiss

Aegidius columma. (Aegidius)

Expositio super libros elenchorum
Aristotelis.

Bonetus Locatellus. (H. O. Scoto)

Venice.

6 February 1496/67

Hain* 140

Proctor 5067.

Pellechet 85.

B. M. V. p 447.

G. K. W. 795

Hain. Cop. 140

Proctor 5067

Pellechet 85

H 140 Venice, June 4/90

212

**Expositio domini Egidij romani suprali
broselechorū Aristotelis.
Questio defensiva opinionis de medio de/
monstrationis eiusdem.**

Reuerendissimo domino domino Ioāni stephano de Ferreriis Apostolico protonotario ac episcopo Vercel/lenſi Electo dignissimo theologiae ac philosophiae Parisius pſtenti frater Augustinus de meſchiatis de bu/ gella Salutem plurimam.

Nisi reuerendissime Domine logicę ſumus Ariſtoteles ac philosophoꝝ princeps. Cæteriꝝ bo/ narū artium iſectatores dialecticā ipſam ſatis cōmēdaſſent: & ſupremū eius apicē ego ipſe iſterer: quo cæteras facultates: & (ut ita dixerī) uniuerſas & iuris ciuiliſ: & pōtifici nobilitate excellere: ac utilitate lōge exuberare cōſpicerē: ad omniūq; methodoꝝ principia uia habere aliqd de ea iſcribere. Sed nedum ipſi rhetoꝝ principes & eloquētiæ luminaria recēſendo defecerūt: q; peractis tpi/ bus orandi ac ſcribēdi copia & grauitate floruerūt: hāc laudibus efferre uoluerunt. Sed minimā quidē por/ tiūculam attigerūt. Sed quāprimū debiti uinculū & præcipuam omniū noſtrum obligationē intueor: idq; nedum pietati & officio cōgruum: ſed etiā iuſtitiae & honeſtati pxiū uidetur: hanc ſcientiam ſiue ſciendi modum Auerroy ſecundo metaphyſice atteſtante, minime eſſe ſilentio prætereundam.

Dialectica a diſſerendo eſt uocata: eo q; dialectici de uerboꝝ ac rationū acumine ſoleant diſputare. Dialecti/ ca ratio pprie: nō ſermo: ut pleriq; placuit dicitur. fundamentū enim dialecticæ eſt ex intellectu: ſicut prin/ cipium artis grāmatices ex lingua eueniſſe fertur: ut ab alphanbio in cōpoſitione ſuæ logicæ: & diui Egi/ dii romani in elenchorum libro ſcriptum inuenimus. Ab hac ſit ſapiētia: quæ rerū diuinarū ac humanarū ſcientia didiſt græce ſophya: & qui eam pſtenti ſophy appellantur. Quod nomen dialectica illis clariffimis uiris dedit. Hæc diſcurrēdo ratiocinādo a pſticipiis ad cōcluſionē ſœlices facit & rerū cognoscere cauſas. hāc Cicero linguæ romanæ decus in quadam epiſtola lōge cōmēdauit: & in de officiis primo. nos a brutis diſ/ ferre facit: labi: errare: neſcire: & turpe: & malū dicimus. Quæ igit ſola dialectica & philosophiæ & diuinæ ſapientiae nauim ab huiusmodi ſcopulis diligentiſſime gubernat: hāc neſcientes parmenidē & meliſſum in naturali philoſophia fluctuare uidimus. hinc ab Auerroy medicoꝝ primus Auicēna reprehendiſ. hūc ui/ rum ait modicā dialecticam duxiſſe peccare peccato maniſeſto. Quæ ſingula ita tuæ dominationi ſunt no/ ta. Ita apud oēs ſapiētes celebri fama uulgata: ita a græcis latinisq; celebrata: ut nullius pſconiis indigeāt. Nec mihi tantū eſt ingeniū: nō ſpiritus: nō eloquētiæ: ut dialectices laudes tuæ dominationi deſcribere poſſim: ſed hāc puinciā ſūmis oratoribus & grauiffimis philoſophis relinquo qui abundātī eloquētiæ fonte de ea fari poterunt. Tātum tuæ dominationi aperiā quid anno præterito mihi acciderit. Cum in dulciſſimā pa/ triam me cōtuliffem animū laxādī gratia: ad bibliotecam noſtrā: quæ eſt in monaſterio ſancti Petri Bugel/ læ deſcendi: ibiq; iter reliquos tum theologiae: tum philoſophiæ: ac dialectices codices: fundatiſſimi domi/ ni Egidii romani quædam opera inſpexi: ac illis operā dedi. ne tunc tēporis ocio uacare. Tandē illius funda/ tiſſimi doctoris elēchoꝝ liber: in quo fallacias iſuper ſophyſticarū atq; apparētium rationū diſſoluere do/ cet: meas in manus incidit. Proſpecto illud diuinum opus maximo me gaudio affecit hinc excogitauī: imo certum fuit: ne pperuo exilio opus Egidii romani dānatū forte: illū ex tenebris in lucē adducere: ut tua do/ minatio in primis: cæteriꝝ bonarū artiū: quas liberales uocāt: ſtudioſi: tātī operis participes efficerent: Ari/ ſtoteliciū illud ſeruās. Bonū ideo bonū quia cōicabile. hunc igit correxi & emendaui: & quæſtionē quādam deſenſuā opinionis Egidii romani de medio demōſtrationis a noſtris doctoribus quāto potui ſtudio: labo/ re: uigilātia: ab illis ubicunq; de hac materia dixerūt: notata excerpti: in ordinēq; redegi: & prece nōnulloꝝ cōmilitonum meoꝝ uotoꝝ coactus nuperrime iſprimēdum ſtatuī. Illūq; ad diuinū & ſacrū Pariſieſe gy/ mnafiū trāſmittere: in quo tua dominatio lōge inſudat. Iſtum modo tu accipies: & in biblioteca tua copio/ ſiſſima repones. Quāquā mutus ſit & qualibet aia carens. Miriſice tamē ſentire lætariq; uidebiſ. Ius ciuile ac pōtificiū quæ patauī didiciſti tecum contēplabiſ: theologiā & philoſophiā quibus tua dominatio incū/ bit expietur & admirabiſ. Nō tuæ dominationi offero oppida: opes: facultates: & cliētelas: quibus ferreria domus affluentiffima eſt. Sed ad reuerēdiſſimā tuā dominationē cōfugio: quæ domū noſtrā diligit: & me ſui obſeruātiffimū affine eſſe cognoscit: cui hoc munuſculū trado: dedico & inſcribo ſperans te læta & hy/ lari fronte a humanitate cōſueta ſuſcepturū q; omnes defectus a ſolius inſcriptionis tuæ titulo dilabētur. Igitur Benefactor ſingulariſſime exiguū tui ſerui munus accipias. Nec tantū rei tenuitatē cōſpicias: q; totius familiæ de meſchiatis ac omnium fratrum meoꝝ erga tuā dominationē: & magnificum ſplēdidiffimūq; equitem auratum ducalē Sabaudiae theſaurariū dominū Sebastianū de ferreris noſtræ patriæ decus & tu/ rorem: tuūq; digniſſimū patrem fidem & obſeruantiā metiaris. Valeat tua reuerendiffima dominatio: & me ſibi continuo cōmendatum habeat.

Nicolaus telluccius de ſancto Miniato philoſophiæ Paduæ profeſſor ad reuerēdiſſimum dominū ioānem Stephanum de ferreris episcopum Vercellenſem electum.

Vita fugit: uolitant anni: mors frigida falce

Nititur hoſtiles accelerare pedes.

Vita breuiſ: noſtrū ē: ſpatio qd uiuimus arcto.

Nos fragiles: ſi qua eſt: perpetuare uia.

Forma: uigor: turres: aurū: ſata gramina: ples

Non dant æternos ſi moritura uiros.

Vltima fortunæ ſubſtant: duo prima ſenectæ.

Vltima mutantur: tempore prima cadunt.

Sola igitur uirtus æternos præſtitit annos.

Hanc ſequeris: uiues: mortuus alme pater.

Egidium uirtus mortali corpore textum

Viuiſcat: nullo funere ſuppoſitum.

Prologus

Expositio Egidij Romani supra libros elenchorum Aristotelis: una cum questione defensionis opinionis de medio demonstrationis eiusdem.

Illustri pro,

sapia oriundo domino philippo filio p[re]lari: ac venerabilis comitis fladrensis. ff. Egidius romanus ordinis fratrum heremitarum sancti Augustini. Salutes in eo a quo ois sapietia oriatur. **E**nam sagacitas ex eius operatioe dinoscitur. nam in agendo ex intelligentis memorata a deo directe in finem tendit: ut oia debito

sine p[er]pense. p[ro]pter quod quilibet op[er]a sua d[ir]igat: vera est illa politia. lib. p[ri]mo. q[uod] n[on] v[er]o r[ati]o: cor[por]is n[on] pari r[ati]o c[on]stituitur: sed servos quos est obedire ut iussa implere valeat: corpe facit esse robustos: liberos vero quos congruit alios regere. facit ut vigeat intellectus. Itaque ut testatur philosophus. quicunque in tantum ab alteris differunt ut bestia differat ab homine: et cor[por]is ab anima: quasi non sunt servi. Quia ergo hoc necessitates a scientiis patiuntur. cum ergo bonum sit bestie ut regatur ab homine: et cor[por]is ut regatur ab anima: expedit impetis etiam p[ro]pter eorum bonum p[ro]prietatibus esse subditos. Quod si philosophus dicitur solus reputatur famosus et figuratur tamen p[ro]tinere aliquam veritatem: est tamen nullo dubitamento aptissima veritas: quod oino servus et ancillatus existit: sic imperit est quod in sua impetia satagit remanere. si. n[on] oēs homines n[on] scire desiderant: penitus ab humana non degnat: qui scire et intelligere non affectat. Quare si vestra nobilitas me affectuose rogavit: ut super li. elenchorum aliqua scripta p[ro]ponere. quatinus sophistarum rationum solone p[ro]specta liberius intelligentia polleretis. cogor laudare quod petitis. Quod ex hoc vos non servile neque degeneret: sed oino berile ac liberum comprobatis. Deceat enim ut sicut estis origine nobilis: sic sitis animo et p[ro]spicitia generosus. Petitionis ergo decetia: necnon et sincera dilectio quam erga vestram gero personam: quasi due p[re]misse hanc conclusionem sufficere iusserunt: quod dei inmissus auxilio super dicto libro quedam expositiva componam: ut vestra generositas postulavit.

Alpharabius

in logica sua volens quadam notitia tradere de dialectica ait: quod fundamentum dialectice est ex intellectu: sic fundamentum artis grammatice est ex lingua. vbi subdit: quod scia dialectice comparat ad intellectum et intellecta: sicut scia grammatice comparat ad linguam et ad vocabula. Ut ergo sciamus quod p[ro] hoc dicta notifica dialectica: et qualiter distinguitur ab alijs scientijs: et quod fuit necessitas inveniendi ea. **E** Notandum quod quod non cognoscimus res ipsas nisi ratiocinando et discurrendo a p[ri]ncipijs ad conclusionem. necesse fuit invenire aliquam artem que esset directio rationis nostre per quam possemus cognoscere verum de rebus quas cognoscimus recte vel non recte formare rationes vel syllogismos. p[ro]pter quod antiqui philosophi disputantes de naturis rerum: et ignorantes exercitium artis disputative rationes eorum cum hoc quod falsa recipiebant non syllogizabant: ut patet ex philosophorum de parmenide et melisso. **E** Notandum quod dictum est de melisso et parmenide veritate habere de oib[us] alijs philosophis p[re]cedentibus. Alii enim ipsi ignorantes disputativam artem credentes syllogizare non syllogizabant. Necesse ergo fuit invenire artem aliquam que esset rationis directiva. **E** Rursus: quod scientie speculative complentur p[er] diuturnum exercitium: et vbi sine auxilio alterius inveniunt scientiam non potest aliqua speculativa: nec f[aci]t se tota: nec finem magnam p[re]missi adiutus ab alio: oportuit homines si

bi iuice cōscare in traditōe sciētīe. p[ro]pter quod? metaph. p[ri]mo. 2. scribitur quod si non fuisset generosus non esset thibemus: et si non esset thibemus multum careremus de compositione musicali. Nunquam enim ut dicitur cōmetator ibidem. alius p[er] se invenire potest cōplete artes operativas: aut desiderativas: quod non plene nisi p[er] iuvamentum poris ad sequentem. o[mn]i ergo fieri cōcatione in sciētia si debeat cōplete tradi. et quod cōsideratio non fit nisi p[er] sermonem. id sicut oportuit invenire unam artem ut dialectica que est directiva rationis ne erret in ratiocinando et syllogizando: sic oportuit unam artem ut grammatice inuenire: que est directiva lingue ne erret in loquendo. Idem Alpharabius ait: quod sicut grammatice est p[ro] bono lingue ne erret in interpretatione: sic scientia dialectice est directio intelligentie ne erret in intellectibus. Inne erret in his que rationando et syllogizando intelligimus. **E** Dicam[us] ergo quod scientiarum quedam sunt reales: quedam logicales. differt autem dialectica a realibus scientijs: quia ipsa non est realis sed logica. **E** Amplius: quia logica scia dicitur a logos: et logos grece latine sermo vel ratio interpretatur. dialectica p[ro]p[ter] loquendo non dicitur logica a logos quod est sermo: sed a logos quod est ratio. Nam si cōi[n]noie scientie rationales possunt dici sermocinales: et cōuerso. tamen ut patet p[er] hita dialectica p[ro]p[ter] est rationalis: quia est directiva intellectus et rationis. grammatice vero p[ro]p[ter] est sermocinalis: quia dirigit sermonem et linguam. Ex quo patet dialectica differt a scientijs realibus: et quod a grammatice. quod autem differat a rhetorica in dubitationibus ostendetur. ad p[re]sens autem tamen dictum sit dialectica non esse scientiam realem: nec p[ro]p[ter] loquendo est scientia logica: ut dicitur logica a logos quod est sermo: sed ut dicitur a logos quod est ratio: et quia sic cōi[n]noie est dialectice se tenere ex parte rationis possumus eam diuidere secundum ea que videmus ex parte rationis et intellectus. t[er]cio enim dialectica se ex parte rationis: non quod p[ro]p[ri]e sit de actibus rationis: ut in dubitationibus patebit. sed p[ro]p[ter] de cōceptibus et intentionibus quod p[ro] actibus rationis formantur. non autem intellectus quia intelligit cum fantasmatibus: et modicum participat lumine intellectuali: sed t[er]cio ultimum gradum in genere intelligibili. ideo non statim intelligendo subim[us] intelligit p[ro]dicatus. p[ro]pter quod intellectus intelligit p[ro]ponendo et diuidendo: sic etiam: quia non statim quod intelligit p[ri]ncipia intelligit conclusiones: o[mn]i ipsius intelligere discurrendo et inferendo. sunt ergo isti tres actus intellectus. p[ri]mo est simpliciter cognoscere. secundus p[ro]ponere et diuidere. tertius est discurrendo et inferre. secundum hos tres actus tria format. nam intelligendo simplicia format simpliciter p[ro]ceptum et diffinitionem. intelligendo p[ro]posita format enunciationem. discurrendo format syllogismum. id est f[aci]t hos tres actus rationis p[ro]p[ri]e cōi[n]ter diuidi logica in tres p[ar]tes: videlicet quantum ad intellectum simpliciter in p[ro]dicamenta: in p[er]iphenias quantum ad intellectum p[ro]positum. Et in libros artis noue quantum ad illam actum intelligendi qui est discurrendo et inferre. hoc autem et si bene dictum sit. videtur tamen si per se loqui volumus quod magis accipienda sit diuisio dialectice secundum p[ro]ceptum et intentiones que formantur ex his actibus: ut dicam[us] quod in libro p[ro]dicamentorum determinat de simpliciter p[ro]ceptibus: ut de gradatibus et p[ro]ceptibus. et generibus. In libro autem p[er]iphenias determinat de enunciatione que format ex intellectu cōponente et diuidente. cōponente quantum ad enunciationem affirmatiuam. diuidente quantum ad negatiuam. In libris autem artis noue determinat de syllogismo qui formatur ex intellectu discurrente et inferente. lib[er]i ergo artis noue diuidi possunt secundum diuisionem syllogisticam. syllogismus enim dupl[ic]iter potest accipi. simpliciter et p[er]tractat. Si sumatur simpliciter sic determinat de eo in lib[ro] p[ri]mo. si autem p[er]tractatur: hoc erit dupl[ic]iter: quia vel p[ro]p[ri]e ex necessitate m[od]i: et sic est liber posterior. vel ex habitudine locali: et hoc dupl[ic]iter. quia habitudine vel erit cōgrua vbi poterit saluari for[ma] syllogistica: et sic est liber topicorum. vel erit icōgrua vbi forma syllogistica saluari non potest: et sic est liber elenchorum: que p[ri]manibus habemus in quo determinat de syllogismo sophi-

artem, q[uod]da[m] realem.
et quedam logicam.
Logos.

tres autem intell[ig]it

Prologus

Artico qui videtur syllogismus non est nisi simpliciter: sed est syllogismus secundus per idebitur additionem. sicut enim mortuum respectu hominis habet rationem idebitur additionis: ita quod homo mortuus non est homo: sic syllogismus peccatorum in forma non est syllogismus: quod dicitur per habitum dicitur locale incompotentem in qua forma syllogistica saluari non potest. verum autem in hoc libro debeat assignari sublimi ipse syllogismus sophisticus: vel ipsa sophistica habitudo localis. vel et ipse elencus non est presentis speculationis: quod in presequendo patebit. sufficiat autem ad presens scire quod per ea que de terminantur in hoc libro: distinguatur iste liber ab alijs. Causa autem efficiens huius libri fuit Aristoteles. formalis est duplex: forma agendi: quod est diuinius: diffinitio: et exemplorum positio. et forma tractatus vel ordinatio capitorum ad invicem. causa finalis est notitia eorum que traduntur in hoc libro: qua notitia habita possumus vitare sophisticas importunitates.

26.4.

Plurimū plato

ut recitat promotor: id est de anima. quod sermo in principio per se esse longus: propter quod ut facilius speculari possumus que sunt propria syllogismo sophistico diffusius disputabimus: quedam cōia tam circa logicas quam etiam circa syllogismos sophisticos. Ad intelligētiā quod dicto- rum dubitare forte aliquis de quibus sit logica. verum est habere de actibus rationis: ut coiter ponit. Ad quod dicitur potest quod si aliquid modo de actibus rationis sit logica: propter tamen non est de actibus: sed est de intentionibus et conceptibus quod format per habere actus: quod duplici via verari possumus. nam cum logica propter dicat scia rationalis: ut dictus est: propter erit de his ad que comparat rationem in eo quod ratio autem ad duo comparat. scilicet ad actum: et ad id quod per actum constituitur: ut intellectus comparat ad actum intelligendi: et ad illud quod format per tale actum. Sempiternum enim ut dictum est: ratio nostra et intellectus noster in intelligendo aliquid format: quod in intelligendo simplicia format simpliciter conceptum suum diffinitionem. In intelligendo composita format enunciationem. Ad hec autem duo ratio nostra non uniformiter comparat: nam quod tēdat in actum: hoc non habet ut ratio est. nam et sensus tēdat in actum suum: sed quod ex actu aliquid format operatur intellectui et rationi magis per se. sensus enim sentiat: tamen non format sibi habere conceptum: sicut intellectus. Conceptus ergo et formata per intellectum magis per se se tenet ex parte rationis quam actus. dialectica ergo que propter rationalis est magis erit de his conceptibus quam de ipsis actibus. Amplius discurrendo per libros logice videmus omnino verum esse quod diximus. liber enim predicamentorum est de conceptibus: quos formamus in intelligendo predicamenta: et non de actu intelligendi per quem talia intelligimus. Cum enim dico suba: ly suba non significat actus illi intelligendi per quem intelligo suba: sed significat conceptum quedam rationem quadam forma in intelligendo subam: id est 4. metaph. quod ratio quod significat nomen est diffinitio. sempiternum enim in intelligendo incomplexa formam nobis quedam conceptum simpliciter: vel quasi simpliciter quod cōi noie potest dici diffinitio. nam si propter sola species diffinita. cuiuslibet tamen nomen incomplexo nōdet quod conceptus in anima: qui cōi noie potest dici diffinitio. et habet diffinitio est id quod significat nomen. liber ergo predicamentorum est de incomplexis. non quod sit de ipso actu intelligendi quo intelligimus simpliciter: quod de habere actum in libro de anima satis determinat: sed est de ipsis conceptibus qui format cum intelligimus simpliciter. predicamenta enim de quibus est liber predicamentorum non significant ipsos actus intelligendi. sed significant conceptus illos quos formamus cum intelligimus ea. erit ergo dictus liber de his conceptibus. sed quod est de talibus conceptibus possunt esse aliquo modo scie reales. quod differenter sit de eis logica: et realis scia patebit cum dubitabitur quod logica differt a metaphysica et ab alijs realibus sciētijs. ad presens tamen in tantum dictum sit quod differt actus rationis a conceptu qui format per tale actum: quod per se. quod nomen non significat ipsos actus sed conceptum formatum per actum. suba enim non significat ipsos intelligere sed conceptum illi quod formo in intelligendo subam. ergo liber predicamentorum ideo de predicamen-

tis dicitur: quod est de conceptibus illis quos formamus in intelligendo predicamenta: sed sicut in intelligendo incomplexa aliquid formamus: ut conceptus illos: sic in intelligendo complexa: ut in complexa ponendo predicatum cum subo aliquid formamus: quod enunciationes ipsas: propter quod sicut liber predicamentorum non est de actu intelligendi quo intelligimus simpliciter: sed de conceptibus quos formamus. sic liber permenias non est de actu intelligendi quo intelligimus composita: sed est de ipsa enunciatione qua formamus per tale actum. Rursus. quod sicut in intelligendo predicatum cum subo formamus enunciationem: sic in intelligendo rationes in principijs formamus syllogismos. libri ergo artis nove non erunt de actu intelligendi quo intelligimus rationes in principijs: sed de syllogismo qui format per tale actum. per ergo de quo sit logica vult: quod est de his conceptibus et intentionibus formatis per actum intelligendi. partiales ergo libri logice diuiduntur secundum quod: et in diuersis libris determinat de diuersis conceptibus et intentionibus. nam sicut corpus mobile cōi modo acceptum est sublimi in tota naturali philosophia: tractatum tamen ad hoc vel ad illud est sublimi in libro: vel in illo: sic habet intentiones vult logicam comprehendit. de terminat: et ad illud ut ad syllogismum: vel ad enunciationem determinat sibi diuersos libros logice: ut potest patere per ista dicta. coiter ergo loquendo dialectica est de actibus rationis: quod habet conceptus actus quidem rationis dicitur potest: propter quod cōia scripta hec dicitur non falsificam. Nam et nos in rhetorica ubi superficialius de dialectica locuti sumus: non curauimus distinguere inter habet conceptiones et actus rationales: sed diximus dialecticam et rhetoricam esse de actibus rationis habere.

Alterius forte dubitaret

aliquis. dato quod dialectica sit de talibus conceptibus et intentionibus. ut propter loquendo posset dici scia. Ad quod dicitur potest quod secundum philosophiam 3. metaph. 2. 15. dialectica de dicitur modus sciendi. vult super illo verbo: quod malum est simul querere sciētiā et modum sciendi. vult promotor quod per habet modum intelligat dialecticam. ratio autem: quod dialectica est magis modus sciendi quam scia. ex hoc sumi potest: quod sciētiā est in intellectu: et de illis propter et principia est sciētiā que propter et principia potest esse obiectum intellectus: et ideo est: quod propter particularia non sunt. propter obiectum intellectus. bene dictum est quod scribitur. 7. metaph. promotor. 35. quod eorum non est sciētiā neque diffinitio. Cum ergo intellectus per se et primo intelligat ipsas res et alias a se: et intelligendo ea intelligat seipsos: ut potest haberi ex 3. de anima. promotor. 15. nihil quod est in intellectu secundum quod huius poterit principale esse obiectum intellectus. Dialectica ergo quod est de conceptibus et intentionibus: ut sunt quod rationis propter sciētiā esse non poterit: erit tamen modus sciendi. nam si intellectus non ferat in conceptus: et intentiones que sunt in ipso primo et principia: tamen habet conceptus et intentiones accipit modus sciendi et intelligendi. nam si principia sciamus ipsas res: sciamus tamen eas secundum modum quo sunt in nobis conceptus et intentiones earum. modus ergo sciendi ex talibus intentionibus accipit propter. ergo dialectica est magis modus sciendi quam scia. cōmuni tamen nomine sciētiā dici potest: non propter: quod ut per ista dicta: sciētiā est de rebus: modus tamen sciendi accipitur sed intentiones et conceptus.

Alterius forte dubitaret

aliquis. dato quod dialectica aliquo modo sit sciētiā. verum sit cōis vel spālis. Rūdeo dicendo: quod ut per ista dicta: dialectica per se est de conceptibus et intentionibus que se tenent ex parte rationis. verum quod habet conceptus et rationes applicabiles sunt ad omnia: dialectica quod dāno est de omnibus rebus. et ideo bene dictum est quod scribitur primo topicorum. c. p. quod dialectica ad omnium methodorum principia via habet. oēs enim sciētiē aliquo modo vtuntur syllogismo et alijs intentionibus: de quibus est logica. Cum ergo querit ut per dialectica sit cōis scia vel spālis: per per se et primo est spālis: quod non est de omni ente: sed solum est de conceptibus et intentionibus formatis per actum rationis: vel cōi noie: ut dictum est. et de

Prologus

ipsis actibus rōnis: tñ qz hñ actus ad oia entia applicari possunt: ex pñti dialectica est sciētia cōis. Ex hoc forte oritur habuit illa distinctio: qz dialectica cōsiderari pōt vt docens: vt vtens. vt docēs aut est spālis: qz nō est de omni ente: s; solū est de his que se tenēt ex parte rōnis. vt vtēs vero est quodāmo cōis: qz rōnib⁹ illis vtī possumus in oī mā applicabiles sūt ad oia entia. Ex hoc etiā patere pōt quō dialectica est de scōis intētiōib⁹ adiūctis pñtis. syllogismus enī enūciatio et talia de qbus p se est logica secūdas intētiōes nōiant: tñ qz hec applicabilia sūt ad ea que sunt significatiua rerū: et ad ea que dicūt intētiōes pñtas: ideo dialectica est de scōis intētiōib⁹ adiūctis pñtis: qz est de talib⁹ scōis intētiōib⁹ applicabilib⁹ ad ea q sunt pñme intētiōis. quō aut differūt pñme intētiōes a scōis: et vtū de oibus scōis intētiōib⁹ sit dialectica: et quō ē de eis: alibi forte declarabit. Ad pñens autē sufficiat scire q dialectica magis est de scōis intētiōib⁹. Scie vō reales magis sunt de intētiōib⁹ pñtis: et q tradunt in logica pñt adiūgi et applicari ad ea que sunt aliaz sciaz. iō dictus est dialecticā esse de scōis intētiōib⁹ adiūctis pñtis. i. applicabilib⁹ ad pñtas.

Alterius queritur

dato q dialectica nō sit scia nisi large loquēdo: et q potest eē cōis et spālis: dubitaret forte aliq. vtū magi deficiat a rōne scie: vt ē cōis qz vt est spālis: vel ecōuerso. ¶ Rñ. oīm q magis deficit a rōne scie: et magis est modus sciēdi: vt est cōis: et vt applicat ad res: qz vt est spālis: qz vt est cōis et vt applicat ad res nō est determinati gñis: nec est de aliquo obo pñcipaliter: sed solū est quidā modus sciēdi quo vtunt alie sciētie in determinādo de reb⁹. S; vt est spālis: et vt ē docēs habz aliq obm de quo cōsiderat pñcipaliter: vt ea que se tenent ex parte rōnis: et de eis pbat que pbare vō: vt pbat debitas passiōes de syllo. vel etiā pbat alia vt mā regit in multis: et imitat alias scias. Deficit tñ aliquo mō a ratione scie: qz sic accepta sit aliquo mō de aliquo obo pñcipaliter: vt de his que se tenēt ex parte rōnis: tñ qz talia nō possunt eē pñcipale obm intellectus: dialectica etiā sic accepta deficit aliquo a rōne scie: et vō ē modus sciēdi.

Alterius forte dubitaret

aliq. vtū dialectica sit necia: et sit eēntial⁹ pñ phie. nā quocūqz mō accipiat cū sp deficiat a rōne scie: nō videt q sit necaria. ¶ Rñ. oīm q sicut res nālis dupl⁹ cōsiderari pōt. i. qz ad cēntiā suā et qz ad modū exñdi quē bz. et aliqd nō ē de rōne ei⁹ qz ad modū exñdi: vt pñtiōes mae nō sunt de rōne hois cōsiderati s; cēntiā suā. sunt tñ de rōne ei⁹ qz ad modū exñdi quē bz. nā cū nō existat hō nisi in suis pñcipalibus cū de rōne rei pñcipalis sit mā signata. De rōne hois qz ad modū exñdi quē bz sunt aliquo mō pñtiōes mae: sic pñtiōsophia dupl⁹ pōt cōsiderari: vel fm se: vel s; modū quo participat a nobis fm se accepta: cū scia sit pñte de rebus pñtes eēntiales phie accipiunt fm diuisione rerū: et qz res tripl⁹ pñt accipi: vel vt sunt pñcte motui et mae fm esse et diffōne vt nālis. vel vt sunt pñcte fm esse: et nō s; diffōnitionē: vt mathe⁹. vel vt nec sunt pñcte fm diffōnes: nec fm esse vt scia diuina. iō dicūt. s. metaph. qz tres sunt modi eēntiales phie: pñtycus: mathematicus: et diuin⁹. h aut in declaratiōib⁹ quas sup p phycor⁹ edidim⁹ plenius tractauim⁹. igit s; hūc modū dialectica sicut deficit a ratione scie: sic deficit q nō est eēntialis pñ phie. S; si cōsideret phia nō fm se: s; fm modū q pñcipat a nobis: qz nos itelligim⁹ cū discursu: et itelligim⁹ pñtēdo et diuidēdo: pñter q itelligēdo pōt accidere obligas et error: quia nō cōponimus nec inferimus vt debemus. ideo dialectica quodā modo eēntialiter pertinet ad phiaz put dirigit i

tellectū nostrū: ne i speculādo accadat sibi error.

Alterius forte dubitaret

aliq. qz nō videt q tota logica sit necessaria. nā si logica ē qdā directio itellect⁹: et ad hoc inēta est ne itellectui accadat error: qz in pñtēdo et diuidēdo: et etiā inferendo pōt error accidere. videt q liber pñtymenias: q est de enūciatiōe: et libri artis noue q sunt de syllo et de illatiōe sint aliq mō necessary. s; liber pñdicamētoz qui est de icōplexis: qz circa itelligētiā idiuisibiliū: siue circa illud qd est nō cōtingit error. iō talis liber vt eē supfl⁹. Luz. n. pñtū obz itell⁹ sit qd est: qz potētia nō errat circa pñty obm. Circa incōplexa et circa hñ qd itates nō accidet error. ¶ Rñ. vōdo qz circa talia nō accadat error: p se. tñ vt cōiter ponit accidit error per accūs: qd vt cōiter dicūt dupl⁹ pñtingit. p. si attribui⁹ pñceptū ei cui nō pñt: vt si pñceptū sube attribueremus accidēt: vel si qd pñcipimus de hoie: crederemus q cōpeteret leoni. et hoc pñtingit: qz etiā in talib⁹ pñceptib⁹ q sunt de icōplexis est aliquo mō pñpositio: vt pñcept⁹ spēi pñsurgit ex pñtēdo pñte differētie cū genere: et in pñceptu generis cōsurgit aliq pñt ex potētia et actu. gen⁹ enī fm pñmetatores et metaph. nō est idē qd mā: qz nō dicit potētiā purā: s; dicit formā mediā itē potētiā et actū. pōt ergo in talib⁹ esse error: vel qz nō pñiungim⁹ debitā dñam debito generi: vt qz nō pñiungim⁹ debitū actū debite potētie.

Aliso quomodo

dialectica est scia: et quō ē eēntialis pars phie. restat videre de dñia eius ad alias scias: s; qz sufficiēter dictum est quō differat a grāmatica. restat videre de dñia eius ad alias scias. ¶ Rñ. forte dubitaret aliq. vtū dialectica differat a metaphyca: et videt q nō: qz scie distinguunt p obiecta: et p ea de qbus cōsiderat. s; fm pñm. 4. metaph. logicus laborat in eo q pñtus vō laborare. vult enī q de eodē cōsideret metaphyca et logicus. ¶ Rñ. ibidē vult q cōe est metaphyco et dialectico loqui de ente et ait: q pñtū in subiecto. q sunt vna scia: qz dñia sciaz accipiēda est ex dñia subo. ¶ Rñ. vōdo q scia nā causat ex reb⁹: vt dicit⁹. iz. meta. 2°. si. Et scire est p cām: vt pōt haberi ex pñmo posterior⁹. et p phycor⁹. pñtēdo pñtē qz videm⁹ i ipso rebus: et i ipso causis rez. sic et in sciēty arbitrarī possum⁹: sicut enī oia entia reducunt in vñū ens: vt i ens pñm. et sic cause sūt ordinate adinuicē: et oēs reducunt in causas pñmā. alr enī eēt pñfusio vniuers⁹: sic scie sunt ordinate adinuicē: et oēs reducunt in sciaz cōes: vt in metaphyca. alr enī esset cōfusio sciarū: iō simplr et absolute loquēdo non est pole esse duas scias cōes. metaphyca qz que est cōis: et ē de ente in eo q ens si differt ab oib⁹ illis sciēty. est q vna differentia inter metaphyca et dialecticā: qz metaphyca pñte est scia cōis: nō aut dialectica. alia aut dñia esse pōt: qz metaphyca est scia: sed logica: vt patuit. magis est modus sciēdi. ¶ Opposita aut his nō est difficile soluere. nā dialectica p se et pñmo laborat circa ea q sunt rōnis. ex pñti aut vt supra dicebat circa totū ens. Lū g dñ qz circa idē laborat logicus et phus: qz circa ens pñ hoc nō esse eodē mō: iō phia et logica nō sunt vna scientia. Qd vero scōo addebatur q sunt de eodē subiecto. dicendū: q subiectus vici potest omne qd cōsiderationi subicitur. ens enī subicit cōsiderationi logici: hoc est ex pñsequēti. cōsiderationi vero metaphyici vt dictū est subicit per se et fm q bz.

Alterius forte dubitaret

aliq. vtū dialectica differat ab alijs sciēty realib⁹. videt q nō: qz de hñ pñceptib⁹ de qbus est logica videt eē et alie sciētie: vt pñt qz in 3. de aia determinat de pñceptu idiuisibiliū: et etiā de pñceptu pñposito: qd nō esset nisi de talib⁹ scie reales cōsiderare possent. ¶ Amplius, dialectica vel est de actib⁹ rōnis: vel de con-

Lō. 3°.

In pñcipio

Lō. 21.

ceptibus formatis per tales actus: ut sit de diffinitione que format ex intellectu simpliciter: vel de enunciatione que formatur per intellectum compositum. constat autem quod de talibus aliquo modo considerat scientia realia. nam de diffinitione considerat metaphysicus: et quia ratione diffinitio est de consideratione scientie realis. alij etiam ceptus de consideratione talium actuum esse poterunt. ¶ Rñ: odo: quod hoc ceptus potest dari duplex diffinitio. primo enim possunt considerari secundum se: et ut sunt notia scilicet intentionis. et possunt accipi quod ad id quod subijcit talibus intentionibus. nam sicut genus notat intentionem secundum se: alia tamen quod stat sub tali intentione notat intentionem primam: sic diffinitio et enunciatione nominantur secundum intentionem: ea tamen que stat sub istis possunt notare intentiones primas. differt ergo dialectica ab alijs scientijs realibus: quia dialectica magis est de istis ut nominant intentiones secundas. alie vero magis sunt de his quod ad ea que talibus intentionibus sunt subiecta. Secundo potest esse diffinitio talium ceptuum: quia diffinitio et omnes hoc ceptus dupliciter possunt considerari. vel ut sunt significatiua rerum: vel sunt ista in intellectu ad intelligendum. Dialectica ergo est scientia directiua rationis considerat de his conceptibus: ut sunt instrumenta quedam iuuantia intellectum ad intelligendum. Scientie vero reales si considerant de talibus: hoc est in quantum sunt significatiua rerum: et hoc est quod promittitur ait. 7. metaph. quod logicus considerat de diffinitione secundum quod est instrumentum quod inducit intellectum ad intelligere quidditates rerum. philosophus vero secundum quod significat naturas rerum.

Ed. 42.

Alterius forte dubitaret

aliquis. utrum dialectica differat a rhetorica. et videtur quod non. rhetorica. nam non est realis nec est proprie sermocinialis: sed est magis rationalis. Nam entimemata et rationes et persuasio videtur esse totum corpus rhetorice: et id circa quod principaliter versatur rhetorica: ut videtur per philosophum in rhetorico: et quia hoc videtur esse proprie dialectice quod non sit realis: nec proprie sermocinialis: sed rationalis. videtur quod hoc non differat ab illa. ¶ Rñ: odo: quod de hoc in rhetorica sufficiens diximus: sed ut ad pensum spectat: dicere possumus quod inter ea que ex parte rationis se tenent: quedam sunt violentiora et magis efficacia: quedam vero sunt infirmiora et magis debilia: ut syllogismus est efficacior quam entimema: et inductio quam exemplum. est ergo rationalis dialectica et rhetorica. alij tamen et alij: quia dialectica principaliter considerat que sunt efficaciora ad concludendum: ut sunt syllogismus et inductio. rhetorica vero considerat debilia: ut entimema et exemplum. est enim inductio efficacior exemplum: sicut syllogismus efficacior entimema. rhetorica ergo non est dialectica est tamen aliquo modo executiua dialectice: quia ea de quibus considerat rhetorica reducuntur et ordinantur ad ea que considerantur in logica: sicut infirma ad fortiora.

Incipit liber primus Elenchorum Aristoteli. CAP. I.

De sophisticis autem elenchis: et de his qui videntur quidem elenchi: sed non sunt: sunt autem paralogismi: dicemus.

Liber iste qui dicitur elenchorum sicut alij libri philosophi. potest dividi in partes duas. In primam tractatum. pars executiua incipit ibi. Quia ergo alij quidam. secundum quosdam autem alibi incipit pars executiua. sed de hoc non est magna vis constituenda. Circa primam duo facit. quia primo dicit de quibus est determinandum in hoc libro. et dat modum procedendi circa ea que est determinaturus ibi. Incipientes a primis. Ad evidentiā autem primae partis notandum: quod syllogismus sophisticus de quo hic determinatur apparet et non existit. est ergo ibi quasi tria considerare. scilicet syllogismus ipsum sophisticum. apparencia et non existentia. hic autem tria tangit in prima

parte. id autem ait: nos autem dicemus de sophisticis elenchis quod ad ipsum syllogismus sophisticum: et dicemus de his. id est de talibus syllogismis sophisticis qui videntur quod elenchi quod ad apparencia. sunt autem paralogismi: sed non elenchi quod ad non existentia. Exponit autem dicitur textus aliter ut per ea quod dicta sunt non tangantur per dicta tria. videlicet syllogismus ipse sophisticus: et apparencia et non existentia: sed refert dicta littera ad diversam gratiam syllogismorum sophisticorum: ut sit sensus: nos dicemus de sophisticis elenchis quod ad peccates in materia qui habent sunt sophistici: sunt tamen elenchi et syllogismi: secundum philosophum primo topicorum. syllogismus litigiosus peccans in materia syllogismus est et syllogismus dicitur: et addit quod vult dicere de his qui videntur elenchi quod ad peccates in forma: ideo subdit quod paralogismi sunt non elenchi. Nam peccates in forma sunt paralogismi. id est iuxta syllogismos. videntur. nam syllogismi sed non sunt. vel aliter. nos dicemus de sophisticis elenchis. id est de fallacijs in dictione. et de his qui videntur elenchi. id est de fallacijs extra dictionem. Dicunt autem hoc fallacie: quia videntur elenchi. quia plus habet de apparencia: et plus videntur decipere fallacie extra dictionem quod in dictione. et habet fallacie tantam habeant apparencia: non tamen propter hoc sunt veri syllogismi vel veri elenchi: sed sunt paralogismi: vel paralenchi. Alio modo potest exponi: ut licet. et legat expostive: et sic sensus. nos dicemus de sophisticis elenchis. et per id de his qui videntur elenchi. ¶ Notandum: quod dicit de sophisticis elenchis: et potest quod de sophisticis syllogismis. Elenchus enim est syllogismus dictionis: qui maxime videtur princeps ad dialecticum: et quia fallacie de quibus hic determinatur maxime peccat: ut patebit per syllogismus dialecticum sine elenchum. id est hoc fallacie magis merentur dici elenchi sophisticis quam syllogismis sophisticis. ¶ Notandum etiam: quod elenchus est syllogismus dictionis potest intelligi quod dupliciter. per ut dicitur syllogismus dictionis: quia dicit aliquam propositionem que potest esse pars dictionis: et sic non accipitur elenchus hic: quia hoc modo omnis syllogismus est elenchus: cum omnia propositio tamen affirmatiua quam negatiua possit esse pars dictionis. et potest dici elenchus syllogismus concludens propositionem aliquam: cui aduersario sit dictionis: sic propter accipit elenchus per est syllogismus dialecticus: ut videtur Alexander inuere in primo super hoc libro. dialecticus. nam interrogat propositiones quas accipit ab aduersario. Et sic cum ex datis ab aduersario possit concludere propositionem aliquam: cui aduersario dixit. dicitur ei facere elenchum. et modo potest accipit elenchus syllogismus concludens utramque partem dictionis: et sic duo syllogismi sunt unus elenchus. non est enim inconueniens utramque partem dictionis esse probabilem. aliter tamen et aliter accepta. probabile. nam est medea dilexisse in eo quod mater et non dilexisse in eo quod interfecit. Quia autem probabilitas reservari potest in utraque parte dictionis: et quod syllogismus concludens utramque partem dictionis sit dialecticus infra dicitur. nam in fallacia de peritioe principij dicitur quod dialectica est obuiatuna: et quod non. et quod arguit ex probabilibus: et quod non. 4. dicitur elenchus omnis syllogismus concludens propositionem negatiua: quia ratio dictionis videtur magis reservari in negatione quam in affirmatione. istorum autem quatuor modorum accipienda elenchum. primus et quartus non sunt ita ad propositum sicut secundus et tertius. ¶ Notandum etiam quod dicit de sophisticis elenchis in plurali et non in singulari: quia et si elenchus syllogismus est unus: tamen contra unum elenchum potest diversimode errari: sicut ab uno et eodem signo diversimode deriuat. imo quia in diffinitione elenchi ponuntur diuerse particule contra quas peccant diuerse fallacie: ideo propter diuersitatem rerum istarum obliquitatem magis dixit de sophisticis elenchis in plurali quam in singulari. Deinde cum dicit.

Incipientes secundum naturam a primis.

Dat modum procedendi in hoc libro. d. quod vult procedere a primis secundum naturam. hoc multipliciter exponit. per sic quod nostra questio an est procedit questionem quod est: vel propter quod est. vult ergo prius incipere a primis secundum naturam: quia prius vult determinare de syl-

logismo sophistico: an sit: qd sit. Alio mo exponit sic: qz me te pmo cadit in consideratione sophiste. 7 qz pmo docet quot sunt me te: qz quot sint modi arguendi. id incipiet a pms fm natura: qz incipiet a metis quas naturaliter sophiste pmo appetit. Dan e etia alij modi expns qui oes calumnia habent. ppter qd possumus aliter dicere qz fz naturaliter intelligentia coia pcedunt ppria. Amplius naturaliter elemeta pcedunt elemetata: vt loci sophistici q sunt elemeta syllogismo: sophistico: nalter pcedunt ipsos syllos sophisticos. ¶ Rursus. meta redargutionis que est apparetior 7 manifestior pcedit metas alias. vult ergo phus dicere qz incipiet a pms fm natura: qz prius determinabit quedaz coia circa syllogismu sophisticu qz determinet ppe circa ipsuz. Rursus. phus determinabit de locis sophisticis qz de sylis sophisticis. Amplius. prius determinabit de meta redargutionis: qz de alyis metis: i mo si sic vellemus incedere totuz ordinē libri possemus describere ostendendo qz semp a pms fz natura incipit id est a pncipio vt natura rei postulat.

Postquā disputauimus

quedā cōmu-
nia circa diale-

L6.4.

ctica. restat disputare quedā cōmunia circa syllogismu sophisticu. ¶ Dubitat ergo pmo. vtz de syllogismo sophistico possit esse scientia. videtur q non: quia fm phm. 6. meta. physice. nō malefecit. Plato qui collocauit sermonem sophisticu sub non ente. si ergo de eo erit sciētia oportet vt sit ens: qz nō entis nō sunt spēs neqz differētie: 7 per cōsequens nō entis nō pōt esse sciētia. Amplius 7 sophistica 7 obliquitates: 7 puationes: 7 talia vident esse quedaz per accidens: sed eius qd est per accns nō est cure arti: vt dicitur. 5. ethycoz. ergo de talibz nō erit sciētia. ¶ Rñ. dōo. qz fm quodā de syllogismo sophistico est scia: qz bz syllos nō dicit puationē solū: sed supra puationē addit aliquas cās: rōne quarū de eo pōt ee scia. sed hoc nō pōt stare: qz si syllos sophisticus fz qz bz cās: ille cās erūt vel apparetie vel nō existētie. si ergo tales cause faciūt sciam nō faciunt sciaz nisi existimata. ideo dicit pmetator. 4. metaph. qz sophista nullaz habet scientiaz: sed tm facit estimari se esse scientem: cuiz tm non sit. ideo possumus dicere qz scientia nō soluz cōsiderat recta: sed 7 obliquitates rectorū: vt grāmatica nō solū cōsiderat cōgrua: sed 7 icōgrua. 7 naturalia nō solū cōsiderat formā: sed etia puationē. est ergo de syllogismo sophistico scia etia vt est obligas quedaz. sed quōd hoc sit per sequētes questionēs manifestius apparebit. ostendit enī infra qz subiectū hui' libri est elenchus: 7 hec sciētia ppe cōsiderat de elencho. de fallacijs autē nō cōsiderat: nisi inqstuz sunt obliquitates elenchibz: ppter qd de eis non est scientia per se: fz quasi per accns. ¶ Opposita autem his nō est difficile soluere. nā cum dicitur qz de nō ente nō est scientia. veruz est scientia per se 7 distincta vt apparebit: nulla scientia est per se 7 distincta que plderet per se de syllogismo sophistico. Qd vero addebat qz de eo qd ē per accns nō ē scia. dicit pōt qz de eo qd est per accns: fm qz bz non est sciētia per se. de syllogismo autē sophistico: vt infra patebit nō cōsiderat bz ars per se: sed considerat de eo vt est obliquitas elenchibz. vel possumus dicere qz vt satis potest haberi a cōmentatore super pmo physicorū. per accidens vno modo idē est qd i determinatum: 7 sic de eo qd est per accidens non est scientia: quia quod est tale fm qz bz quodāmodo est ifinitum. De infinito autēz fm qz bz non est scientia. Alio modo potest dici per accidens omne qd nō est per se 7 pmo: 7 sic quod est secundario: 7 ex psequēti est per accidēs. 7 tale per accidens nihil phibet esse qd determinatū. alr enī fit albus ex dulci 7 ex nigro. Nam fz vtrūqz sit per accns

tamē vt sit ex dulci est oīno indeterminatū 7 per accidēs ideo talis factio nō determinat in sciētia: sed vt sit ex nigro dicit qd determinatū. Albus enī sit ex non albo: 7 nō ex quolibet nō albo: sed determinate sit ex nigro: vel ex alio medio colore. talis ergo factio fz sit per accidēs: qz albus per se non sit ex nigro: sed ex albo in potentia: nihilo minus tamen quia tale per accidens qd terminatum nominat non subterfugit considerationem artis: sic fz de syllogismo sophistico non possit esse scientia per se 7 pmo. tamen quia syllogismus sophisticus habet determinatos modos apparentie: quia determinate sunt fallacie in dictione vel extra dictionē: consideratio eius nō subterfugit considerationē artis. Vel possumus dicere qz de his que sunt per accidens non est scientia qm ad res subiectas ei: quod est per accidens. potest tamen esse scientia de eo qd est per accidens: fz qz dicit determinatam considerationē. 7 qm ad id quod importatur nomine eius. potest enim esse scientia de casu 7 fortuna. possumus enim scire quid importetur nomine casus: 7 quid nomine fortune. 7 cuiusmodi cause sunt casus 7 fortuna: quia sūt per accidens: tamen de rebus subiectis casui 7 fortune nullus artifex tradit scientiam: sic de syllogismo sophistico potest esse scientia: qz possumus determinate scire quot sunt modi syllogismo: 7 sophistico: 7 scire tamen determinate per vna aliquā scientiam res ad quas potest applicari sophisticatio est impossibile: qz talia sunt quodāmodo indeterminata: ista est sententia philosophi in pmo huius. in illo caplo. Scdm autē que arguit qui elenchis vtuntur: non oportet tentare.

Alterius forte dubitaret

aliquis. da-
to qz de syllo-

gismo sophistico possit esse scientia. vtrum dialectica sit illa scientia que est de tali syllogismo. 7 videtur q nō: qz sophista differt a dialectico. si ergo pertinet ad sophistaz considerare de tali syllogismo: vt patebit: non videtur qz bz pertineat ad dialecticu. ¶ Rñ. dōo. qz vt dicebat de syllogismo sophistico nō potest esse scientia per se 7 distincta 7 separata cum talis syllogismus essentialiter sit obliquitas quedaz. illa ergo eadē scia que plderat de recto cui opponitur hec obliquitas: cōsiderabit de ista obliquitate. semper enim eadem est scientia oppositorū: 7 rectū est index sui 7 obliqui: vt dicitur in pmo de anima. quecūqz ergo scientia que considerat de recto poterit cōsiderare de obliquo: qd opponitur illi recto: 7 quia syllogismus sophisticus est obliquitas opposita syllogismo dialectico: vt infra probatur: dialectica que cōsiderat de syllogismo dialectico considerare poterit de sophistico ei opposito. Qd vero dicebat qz sophista cōsiderat de tali syllogismo. ergo dialecticus nō considerat de eo: vt patebit nō eodē modo cōsiderant sophista 7 dialecticus de syllogismo sophistico. diuersas autēz artes cōsiderare de eodem. fz nō eodem modo non est incōueniens.

Reg.
2^a. 85.

Alterius forte dubitaret

aliquis. sophi-
sta vtrū p-

derare possit de syllogismo sophistico. 7 videtur q nō: qz vt patet per habita cōsideratio syllogismi sophistici pertinet ad scientiā. ars autē sophistica nō est scientia nec modus sciendi. Sed soluz est modus apparendi: vt satis innuit 2°. 4°. meta. 8°. ¶ Rñ. dōo. qz nō est incōueniens aliquā artē cōsiderare: 7 intendere aliquid tanqz finē: 7 tamen nihil considerare de eo per quod potest consequi finē illuz. Cū igit finis sophiste sit apparere 7 magis ei sit opepretium videri 7 non facere: qz facere 7 nō videri: qz hunc finem maxime potest consequi per syllogismum sophisticū: nō obstat qz dialecticus plderat de syllo so-

Com.
43. 7
44.

L6.5.

Liber

phibitico. nihilominus etiam et sophista considerabit de syllo sophistico. quomodo autem differenter uterque artifex considerat de eo in sequentibus apparebit. Quod vero obicitur quod considerat de syllo sophistico pertinet ad scientiam. ergo non pertinet ad sophisticum: quia non est scientia. unde quod considerare de tali syllo: non solum pertinet ad dialecticam que est aliquo modo scientia. sed etiam pertinet ad sophistam: sed quod differenter satis dicitur.

Alterius forte dubitaret ^{aliquis cum sophista considerat}

deret de syllogismo sophistico. utrum possit tradere artes de ipso. et videtur quod sic. quia sicut se habet syllogismus dialecticus ad dialecticum: sic se habet sophisticus ad sophistam: sed dialecticus ita considerat de syllo dialectico quod tradit artem de ipso. et sophista si considerabit de sophistico: ita considerabit quod tradit artem de eo. ¶ R. n. d. o. quod tradere artem de aliquo per se habet non est nisi eius quod aliquo modo habet rationem scientie. sophista autem nullo modo per se veritatem est scientia: ideo de nullo poterit tradere scientiam et artem. poterit ergo sophista uti syllo sophistico. sed nullo modo tradit artem de ipso. ¶ Et ut melius appareat veritas questionis. sciendum quod tam entimema quam syllogismus sophisticus sunt quidem syllogismi defectuosi. aliter tamen et aliter. entimema enim sic est defectivus syllogismus quod non est defectivus terminis: imo per se habet ostendit aliquid positivum: et aggenerat aliquid in animo auditoris: ut fide et persuasionem. Nam sicut est proprius syllogismus dialectici facere opinari: sic proprius est entimematis facere persuadere. ideo per dialecticam quod considerat de entimemate: non per se per se: sed ex parte. in contrarium defectivus syllogismus est dare quandam aliam scientiam ut rhetoricam quod principaliter et per se considerat de entimemate. syllogismus tamen sophisticus ideo forte per se apparere dicitur aliquid positivum. sed veritatem tamen non est ibi nisi obligatio quod datur: ideo per se habet nihil causat in animo auditoris nisi deceptionem solum. ideo de tali syllo non potest esse aliqua scientia per se distincta et separata a dialectica: sed sola dialectica quod tradit artes de syllo dialectico: poterit et tradere artes de syllo sophistico tanquam de opposito eius. sophista ergo ideo possit uti eo: non tamen tradit artem de ipso: quod vero dicebat de syllo dialectico per se quod non est falsum: quia syllogismus dialecticus dicit aliquid positivum: et non causat solum deceptionem in animo auditoris: imo causat opinionem: quod non contingit de syllo sophistico: cum per se habet sit solus obligatio. Si ergo sophista posset tradere artem de syllo sophistico oporteret quod consideraret de aliquo syllo per se: cuius esset obligatio syllogismus sophisticus. ratione cuius de tali syllo posset tradere scientiam: et tamen sophistica non esset solum apparatus sapientie: et videretur pertinere ad sophistam considerat de syllo dialectico. cum syllogismus sophisticus proprie sit obligatio syllogismus dialecticus quod omnia sunt ratione dicitur.

Alterius forte dubitaret ^{aliquis utrum pertineat ad}

dialecticam uti syllogismo sophistico. et videtur quod sic: quia scientia quod tradit artem de aliquo potest uti eo de quo artem tradit: ut dialectica que tradit artem de syllo dialectico uti per se habet syllo. ergo si tradit artem de syllo sophistico uti per se habet eo. ¶ R. n. d. o. quod ars aliquorum tradit notitiam quibus potest uti: cuiusmodi sunt quod se sunt de consideratione artis: ut grammatica uti per se habet agrorum: cuius notitiam tradit: aliorum vero ars tradit notitiam quibus non debet uti: et habet sunt que quod si per accidens apparent ad artes et sunt quasi obligatio eius. videmus enim eadem grammaticam docere cognoscere agrorum et incognitum. ipsa tamen uti per se habet agrorum et non incognitum. dialecticus ergo tradit artem de syllo dialectico poterit tradere artem de sophistico: quod est obligatio. uti tamen syllo dialectico et si sophistico. et si forte uti per se habet per accidens: ut litigiosos et discipulos. non enim. ideo quod dat artem sophistici: ut sophistice sit dialecticus quod dat artem demonstrandi: non tamen per hoc demonstrat. Ita cum docet cognoscere syllogismus sophistici: non tamen propter hoc sophistice: imo quod tradere artem et docere est aliquo modo demonstrare: nullo tamen modo docere est sophistice: imo sophistice et doctrina videntur penitus opposita.

posita: inde est quod si aliquo modo possumus accedere quod qui tradit artem demonstrandi quod demonstrat: nullatenus tamen accedere debet: quod qui docet cognoscere sophisticam per se habet per se habet sophistici. Quod vero obicitur de syllo dialectico non est falsum: quia per se habet syllogismus non est obligatio artis sicut est syllogismus sophisticus.

¶ Quoniam ergo alij quidem sunt syllogismi: alij autem cum non sint videntur: manifestum est.

¶ Ut dicebat communia naturali intelligentia procedunt propria. et quia in hoc libro vult philosophus incipere a primis per se naturam. ideo expe- ditio per se habet pars ista executiva dividit in duas partes: quia per se habet primo determinat quodammodo circa disputationem sophistici cam: siue circa syllogismus sophistici. et per se habet iterum incipit exequi de his que pertinent ad per se habet syllogismus ibi. (Primum ergo sumendum est.) Circa primum duo facit: quia primo dat necessitatem huius artis. et per se habet separat disputationem sophisticam: de qua hic iterum ab alijs disputationibus ibi. (Quot sunt species sophisticarum.) ¶ Sciendum autem quod hec duo: videlicet necessitas huius doctrine: et distinctio eius ab alijs. dicuntur quedammodum: quia per se habet esse cuiuslibet doctrine: quod debet esse digna vel necessaria. et quod debet esse distincta ab alijs. ¶ Sciendum est quod cognoscere obligatos per se habet tanto est expediens et necessarium ut possumus cauere nobis ab illis. per se habet. loquendo de obligatis non determinat artem ut vitamur eis: sed ut vitamur illas. si ergo esset aliqua obligatio circa quam non possemus decipi: quod si supradictum videretur tradere notitiam illius obligati. ergo aliqua obligatio magis est possibilis: et pluribus modis possumus decipi circa illam. tanto expediens est habere notitiam illi. ostendit ergo sophisticationem esse possibilem: et quod multis modis possumus per se habet sophisticationem decipi. est ostendere hanc doctrinam esse expedientem et necessariam que docet sophisticationem cognoscere. In determinando ergo de per se habet necessitate duo facit: quia primo proponit quod sunt aliqui syllogismi sophistici. et ostendit quod per se habet per se habet sophisticationem contingit nos multiplex decipi ibi. (Nam quod admodum in alijs.) Dicit ergo. quoniam quodammodo sunt quodammodo syllogismi rei veritatem. alij autem videntur esse falsi: cum tamen non sint: quod autem sic sit manifestum est superius ex dicendis. ¶ Notandum ergo: quod per se habet per se habet ex his que dicta sunt. vnde si sophistici elenchi videntur syllogismi: non tamen sunt syllogismi: sed paralogismi ideo quod alij sunt syllogismi uti per se habet veri. alij vero non sunt syllogismi: sed videntur: ut paralogismi: vel possumus dicere quod per se habet ergo non tenetur illatiue sed iceptiue. Deinde cum dicit.

¶ Nam quodammodo et in alijs hoc fit: vel propter quandam similitudinem: sic et in orationibus se habet.

¶ Ostendit quod per se habet sophisticatio multipliciter est possibilis: et multipliciter contingit nos per sophisticationem decipi. ¶ Ad cuius evidentiā notandum: quod in omni sophisticatione quattuor est considerare. videlicet illud qui loquitur: rem de qua loquitur: sermones que loquitur: et eum ad quem loquitur. illa ergo sophisticatio tunc per omnem modum decipit quando est apta nata decipere ex parte dicentis: auditoris: sermonis: et rei. illius ergo cognitio est necessaria et utilis. per se habet igitur in tota ista parte ubi intendit probare necessitatem et utilitatem huius doctrine vnde sola ratione intendit: que talis est. quanto obliquitas aliqua pluribus modis decipit: tanto cognitio illius est magis necessaria: et magis utilis. sed obliquitas sophistica per omnes modus est apta nata decipere. ergo eius cognitio per omnem modum est necessaria et utilis. In hac autem ratione sic procedit: quia solus probat hanc partem ubi stat tota virtus rationis. videlicet quod obliquitas sophistica per omnes modus est apta nata decipere. ideo quattuor facit: quia primo ostendit possibilitatem istius deceptionis ex parte rei de qua quod loquitur. et ex parte auditoris ad quem loquitur. et ex parte sermonis que loquitur. et ex parte dicentis quod loquitur. et ibi. (Videntur autem per se habet impia.) et ibi. (Videntur autem per se habet multas causas.) et ibi. (Quoniam quibusdam.)

In pma parte intedit tale rōnez. sic se bz in ofonib⁹ & in
sillis queadmodū stringit in alyis. i. in reb⁹. sed res qdam
sunt: quedā apparēt esse & nō sunt. g^o syllogismi qui sunt
de ipsis rebus quidā erunt syllogismi quidāz apparebūt:
sed nō erūt. In hac aut rōne sic pcedit: qz p ponit maiorē.
2° minorē. 3° cōlōnē. 2° ibi. (Et eni p^o puz.) 3° ibi. (Eodē
mō syls.) ponit g^o p maiorē p^odicte rōnis dicēs: qz quead-
modū hoc fit in alyis. i. in rebus. sic per quādā similitudine
se bz: & in ofonibus. i. in syls. Deinde cuz dicit.

Et eni p^o puz habiti aly qdē habēt bene: aly
autē vident tribuātr inflātes se & fingentes se.

Posita maiori qz sicut est in rebus sic est in syls. ponit
minorē qz in reb⁹ pōt eē deceptio. ex q^o sequit cōclo: qz
etiā in syls qui sūt de reb⁹ accidit eē deceptio. In po-
nendo aut minorē tria facit f3 qz tripl^r pbat: qz circa res
pōt esse deceptio. p. n. pbat hoc ex pte aie. 2° ex pte corpo-
ris. 3° ex pte inaiatoz. 2° ibi. (Et pulchri aly qdē.) 3° ibi.
(Et in inaiatis qdes.) dicif g^o accidit deceptio in ipsis
reb⁹: qd p3 ex pte aie. Nā aly habēt habitū p^ouz. i. habēt
p^ouz sciaz & bonū habitū scie: aly gdez tribuātr. i. magni-
fice inflātes & fingētes se vident b^ore habitū scie. cū tū nō
habēat. sūt. n. aly qui accipiētes p^oones & dicta alioz tri-
buūt eas sibi & fingentes se loq ex p^ouz: vident eē scien-
tes cū tamen nō sint. Deinde cuz dicit.

Et pulchri aly quidē ppter decorez: aly aut
videntur componentes se.

Ostendit hoc idē ex pte corporis. nā sic qdā vident habe-
re sciaz q est pulchritudo aie: cū tū nō habēat: sic aly sunt
pulchri corpora ppter decore. i. p pulchritudinē q vera-
citer est in alyis. Aly qdē p^oponētes. i. ornantes se vident
esse pulchri: cū nō sint. Nāz sicut aly ornāt se dictis alio-
rū vt videant scietes & pulchri f3 aiaz: sic aly ornāt se co-
lore alieno apponēdo faciei sue aliquē colore apposituz:
vt videant pulchri f3 corpus. Deinde cuz dicit.

Et in inaiatis quidē sūt. nā & boz bec quidē
argētū: illa vero aurū sunt vere: alia aut nō sūt
quidē. vident aut fm sensuz: vt litargiria qdes
& stannea: argētea: aurealcea felle vero tin-
cta aurea.

Probat idē p res iaiatas dicēs: qz in inaiatis sūt sebz
qd stringit ibi deceptio. nā iaiatoz B qdē vere est argēte-
uz: aliud vē est aurū: alia qdē nō sūt talia: sed vident. i. ap-
parēt q^o ad sensuz: vt litargiria. i. spuma argenti: et sta-
nea qdes argentea supple vident: quia cōcant in colore
cū eo. sic & aurealcea felle taurino tincta vident eē au-
rea: f3 nō sunt. (Notādū aut p oia hoc p^ouz velle qz acci-
dit deceptio in ipsis reb⁹. Exponit tū a qbusdā text⁹ habi-
tus aly qz dixim⁹. nā fm qd dictū est tribuātr inflātes & fin-
gētes se exponūt aliqui: nō de scia sed de sacrificio. Qz vt
pmetatoz vt dicere antiquus qdā offerbāt verū sacri-
ficiū: qdā aut fictū. nā aliqui cū vēto inflābāt coriū vacce: &
tribuātr. i. ad modū tribunaliū & magnificoz fingebant
se offerre sacrificiū pingue cū offerret maciletū. (Kur-
lus. qd dictū est de litargiria qdā exponūt: nō de spuma
argēti sed de quodā lapide q inuenit in littoze maris. Di-
cunt. n. q lapis ille videt argētū: cū nō sit: sed siue sic siue
nō nihil ad ppositum. Sufficit enim scire qz accidit dece-
ptio in ipsis rebus. Deinde cuz dicit.

Eodem autē modo syllogism⁹ & elenchus
hic quidē est: ille vero non est.

Concludit cōlōnē itentā. d. qz sic se hnt res. qz quedā sūt:
quedā vident & nō sunt. eodē modo syls & elenchus se
vident habere: qz hic qdē est syls ille aut nō est: f3 sup-

ple videt esse. (Notādū aut p sylm sophisticū nō solū
decipimur cōsiderādo p^osermonē cū alio: f3 decipimur cō-
siderādo ap^o nos metipsoz de ipsis reb⁹. Et bz deceptioes
pōtissime causant in nobis fallaciā extra dictionē qz initiū
decipiēdi sumūt ex parte rei. Si ergo res alique vident
& nō sunt: o3 qz aliqui syllogismi videant & decipiāt: f3 nō
sint. Deinde cum dicit.

Vident aut ppter iperitiā. nā iperiti velut di-
stantes longe speculantur.

Ostendit qz pōt eē deceptio eadez ex pte eius ad quē
quis loquit. & duo facit: qz p ostendit tales decipi: qz qsi lo-
ge distātes nō pōt bene videre veritatē. 2° ex b pbat: qz
nō sunt syls: q eis vident eē syls ibi. (Nā syls qdē) cō-
tinuet sic. bñ dico qz alioz nō est syls. videt tū p^o impe-
ritiā aliquoz. Nā iperiti speculant^r veritatē velut longe
distātes: ideo stringit eos decipi. (Notādū aut qz sic lon-
ge distātes corpora decipiunt. videt. n. eē qd nō est. sic im-
periti p^o iperitiā lōge distāt a veritate. Et ignorātes p^o-
as rōnes & p^oas cās vt eis eē qd nō est. Deinde cuz dicit.

Nā syls qdē ex qbusdā positis est vt dicat^r
diuersuz quid ex necessitate ab his que posita
sūt. Elenchus aut syls est cū cōtradictioe cō-
clusionis: illi vero bec quidē nō faciunt.

Probat nō esse syls qui vident iperitis eē syls. Intē-
dit aut talē rōnez. ois syls infert & cōcludit aligd ex ne-
cessitate: qd p3 ex diffōne eius. nā syls est ex qbusdā po-
sitis. i. ex qbusdam pmissis: vt dicat^r sup. ex necessitate acci-
dere aligd: vt cōclusio qd est aliud qd ab his que sunt posi-
ta. i. a pmissis. g^o syls ex necessitate infert. sic etiā elenchus
ex necessitate infert. qz elenchus qdāz syls est. est. n. syls
cū cōdictioe p^onis. est g^o bec maior qz syls & elenchus apud ipe-
ritos nō faciūt hoc qz de necessitate inferāt. Sequit suple
cōclusio qz nō sunt syls q apud iperitos vident esse syls. er-
go nō solū est deceptio ex pte rerū: de qbus est sermo: sed
etiā ex parte impitoz ad quos fit sermo.

Restat adhuc dubitare quedā cōia cir-
ca sylm sophi-
sticū. habitū enim est qz sophista pōt cōsiderare de syllo
sophistico. q^orat^r ergo vtrū sophista possit dici aliquo mō
artifex specialis p^o cōsiderat de tali syllo: vt qz sic quia
si sophistica esset solum scientia cōmunis: & non esset ali-
quo modo specialis: cū hoc videatur cōuenire metaphi-
sico esset dare duas scias esse eque cōes. sed hoc posito:
vt dicebat supius: seq^r cōfusio sciārū. nō g^o sophistica erit
solū scia cōis. (Ampli⁹. nō ē cōioz sophistica qz diale⁹. f3
dialectica sic ē cōis qz ē ēt spālis. g^o & sophistica aliquo mō
spālis erit. (Rū⁹. o3 qz vt pater pōt ex his dialectica
in tātū ē scia spālis in q^otū ē de aliquo spāli: vt de syllo: et
de his q se tenēt ex pte rōnis. cōis vō ē: qz syllo quē p^ostitu-
it possumus vti ad omne materiā. si ergo vellemus loqui
v^ohis cōib⁹. dicerem⁹ qz dialectica est spālis: vt docēs. cōis
vt v^oes. si igr solū vteremur syllo dialectico: & nō doceret
p^ostituere ipsū: nec posset tradere artē de eo. ita eēt cōis qz
non p^orie esset specialis. Luz ergo syls sophisticus sit
qd cōe & applicabile ad omne mām. sophista qui solū vti-
tur eo: nō tamē fm qz bz pōt tradere artē de ipso respectu
eius: nō p^orie erit artifex spālis f3 cōis. qz vō obycif qz ef-
sent due scie cōes: vt p3 per iā picta. sophistica nō est scien-
tia: nec modus sciēdi per se. ergo a pmo vna est scia cōis:
vt metaphica. Dialectica vō est modus sciēdi cōis. sophi-
stica vō modus apparēdi: qd vō addebat de dialectica nō
ē f3: qz dialectica r⁹ syls dialectici ē v^oes & docēs. sophi-
stica vō r⁹ syls sophistici est soluz v^oes.

Alterius forte dubitaret

Tex.
2^a. 45.

aliqui. vtruz
diale^o. cōsi-
derādo de syllo sophistico possit dici artifex cōis: et vide-
tur q sic: qz qui cōsiderat de aliquo applicabili ad omnes
mān fm q bñ videt esse artifex cōis. S3 talis est diale-
cticus cōsiderādo de syllogismo sophistico. qz. ¶ Rñ: dñm q fm pñm. 4. metaph. tres sunt artifices cōes. me-
taphisicus: dialecticus: et sophista: et vt mētator ibidē vlt
bi tres nō eodē mō cōes sunt. nā metaphisicus cōsiderat de
oibz f3 vitatē. dialecticus fm pbabilitatē. sophista f3
apparētā. qz qz rōnē dialectici est q sit sophista: imo so-
phista opponit dialectico cōsiderare de rebus fm apparē-
tiāz sophistica nō pñnet ad dialecticuz. ergo nō est pōtē
dialectici esse artificē cōes: vt cōsiderat de syllogismo so-
phistico: qz tūc cōsideraret de oibz fm apparētāz: sicut so-
phista: et nō differret ab ipso. possumus q dicere q sicut so-
phista pñnet loquēdo est cōis et nō spālīs: qz vñf syllo so-
phistico: et nō tradit artē de ipso. sic ecōtrario dialecticus
respectu syllogismi sophistici pñē ē soluz spālīs: et nō cōis:
qz tradit artē de eo: et vt supra dicebāt: nō pñē vñf ipso.

Alterius forte dubitaret

aliqui. vtruz
sciētia q hic
tradit pñnet ad librū pñz: et videt q sic: qz vt dictū ē de
syllogismo sophistico in tantū tradit ars inqñtū est oblig-
tas sylli. et qz ad eūde videt pñnet cōsiderare de recto et
obliquo: cū ad librū pñz pñnet cōsiderare de syllo. ad eū
pñnet cōsiderare de syllo sophistico. ¶ Rñ: dñm q fm
quosdā: iō ad librū pñz nō pñnet cōsiderare de syllo so-
phistico: qz syllogismus sophisticus nō est pura obligtas res-
pectu syllogismi sed vñra talem obliquitatē addit specia-
les causas: et fm illas causas volūt saluare sciaz de ipso. f3
illud stare nō pōt. si. n. syllogismus in eo q sophisticus haberet
aliquas causas pñnet pñter hoc q est obligtas sylli. seq-
ret q ars sophistica fm q sophistica ēē scia. nāz qz sicut
entimema sic est defectus syllogismi: qd etiā fm q bñ bz
cās aliquas pñnet. ideo rhetorica q pñcipalr versat cir-
ca entimema fm q bñ est aliquo mō scia. sic si syllogismus so-
phisticus cū hoc q deficit a syllo simplr haberet cās ali-
quas pñnet. ars sophistica q pñcipalr versat circa tales
syllogismū esset scia in eo q sophistica: iō simplr pñceden-
duz est syllogismus sophisticū fm q bñ nō hñt cās aliquas pñ-
net fm veritatē: nisi forte fm apparētā quādā. iō de syl-
logismo sophistico est scia: sicut de qdaz obligtate artis.
De eo tñ nō est scia q p ipsuz agñet scia aliqua: imo ta-
lis scia: nō solū nō aggenerat sciaz vt demonstratiuus. f3
etiā pñē nō aggenerat opinionē: qd facit syllogismus dialectic-
us nec fidē: qd facit rhetoricus: sed fm q solū causat fallaz
et deceptionē. ¶ Dñz est ergo q doctrina q hic tradit nō
pñnet ad doctrinā traditā in libro pñz: f3 bñ nō est cā: qz
syllogismus sophisticus habeat cās aliqz pñnet: fm quas sit
scia de ipso: sed solū bz causas defectiuas et apparētes. sed
hoc iō est: qz in libro pñz determinat de syllo simplr. syl-
logism- vñ sophisticus ipozat spālēs modū obligtatis. iō
cōsideratio de ipso est alia a cōsideratiōe illa q est de syllo
simplr. Quēcūqz enī cōsiderat de recto cōsiderare habz de
obliquo: vt opponit illi recto. Liber ergo pñz q cōsiderat
de syllo simplr cōsiderat de inutilibz coniugatiōibus opposi-
tis tali syllo. Nō tñ bz cōsiderare de syllo sophistico: qz bñ
syllogismus subterfugit cōsideratiōē libri pñz: pñter bñ q no-
minat spālē modū obligtatis. Et pñoc pñz solo ad obionē.

Alterius forte dubitaret

aliqui. vtrum
hec cōsidera-
tio pñnet ad librū topicor: et videt q sic: qz l3 syllogism-
sophisticus p se et pñmo nō sit obligtas syllogismi simplr:
est tñ fm q bñ obligtas sylli dialectici: vt infra pbabit.
ergo cōsideratio ista l3 nō pñnet ad librū pñz vbi deter-

minat de syllo simplr. pñnet tñ ad librū topicorū: vbi
determinat de syllo dialectico. ¶ In 3° dñz est: qz cūz li-
ber iste sit distinct- a libro pñz et topicor: cōsiderare de
syllogismo sophistico nō pñnet ad aliqz illoz libror.
¶ Rñ: dñm q aliqd sufficit ad diuersificadū cōsideratiō-
nē libri: qd nō sufficit ad diuersificadū sciētiā. Videmus
enī q de corpe mobili simplr est liber phicoz. si vñ cōsi-
deret corpus mobile sub aliq spālī rōne: vt qz est mobile
ad sitū vel ad formā. bñ cōsideratio nō subterfugit sciētiā
nālē. subterfugeret tñ cōsideratiōē libri phicoz. et qd vi-
ctuz est in positinis locū bz in pñatiuis. Nam de pñatiōe
simplr cōsiderat in lib. phicoz. sed si vellem pñatiōes
sub aliqua spālī rōne accipe: l3 nō subterfugeret cōsidera-
tiōē sciētiā: subterfugeret tñ cōsideratiōē libri phy-
coz. posset. n. pñnet ad alios libros nāles. Sic ē quodā-
modo in pñposito: obligtas. n. syllogismi dialectici duplr
pōt accipi: simplr et absolute: vt ē obligtas talis sylli: et sic
nō diuersificat cōsideratiōē traditā in lib. topicor. Vel
pōt accipi bñ obligtas sub aliqua spālī rōne: vt inqñtū est
apparēz et deceptionē. Et vt bz spālēs oppōnēz ad elēch-
z sic nō pñnet ad librū topicor. Et qz talē obliquitatē no-
minat syllogismus sophisticus: iō cōsideratio hic tradita subter-
fugit cōsideratiōē libri topicor. Dicim- ergo q tradere
artē de syllo sophistico nō pñnet ad aliū artificē q ad
dialecticuz: sicut tradere artē de entimemate sophistico
nō pñnet ad aliū artificē q ad illū qui cōsiderat de entī-
memate. nō. n. pōt esse scia spālīs que tradat artē de syllo
sophistico. tradere enī artē ē de genere bonor. cognosce-
re aut malū bz rōnē boni. Si ergo aliq scia esset pñcipa-
liter et p se de syllo sophistico malū fm q bñ esset de gñe
bonor: et eēt per se intētū: qd est icōueniēs: imo vt pñz
iam dicta: illa ars tradēs bñ artē esset sophistica: et eēt sciē-
tia: qd est icōueniēs. pōt ergo de syllo sophistico esse liber
per se sepatus a libro topicor. pñter spālē modū obligta-
tis: quē bz talis syllogismus: tñ de syllo sophistico nō pōt ēē scia
alia separata a dialectica. f3 illa et eadē sciētia separata q
est de syllogismo dialectico erit et de sophistico ei opposi-
to. solus ergo dialecticus tradit bñ artēz: ali- aut artifex:
vt sophista: artē nō tradit f3 ea vñf: vt ostēdūz est. Qd vñ
obyciebāt solutum est per iam dicta.

**¶ Vident autē ob multas causas: quoz bz vn-
apertissimus est et publicissimus per noia.**

¶ In parte ista ostēdit pñs deceptionē ēē possibile ex pre-
sermonio. et duo facit. qz pñmo ponit qd intēdit. 2° manife-
stat pñpositū ibi. Nā qñ nō est. dicit qz bñ syllogismi
sophistici vident et sūt deceptor. et bñ pñter multas cau-
sas. oēs enī loci sophistici: et oēs fallacie sunt cause quare
bz sylli appareāt et decipiāt. quoz. i. quarū fallaciā. vel
quoz locor vnus locus est apertissimus et publicissim-: vt
ille qui fit p noia. i. equiuocatio. ¶ Notādū aut q equi-
uocatio adeo est apta: et adeo est publica. i. manifesta ad sol-
uendū qz quasi est digna despici. vñde circa finē bñ dicit
q equiuocatio est leuissim- paralogismor et ofones fm equi-
uocationē pñne oēs sunt ridiculose. ¶ Notādū etiā qz
quāto locus sophisticus magis est manifestus et public-
tāto magis apparet quō fallacia sit in eo: pñter qd de eo
leuius ars dari pōt. Cū ergo dicit q locus equiuocatiōis ē
apertissim- et publicissim- pōt exponi duplr. vel q est apertis-
simus ad soluendū: vel melius q est apertissim- et publicissi-
mus ad tradēdū artes de ipso: et ad ostēdēdū q est dece-
ptiuus: et apparet et nō existit. Deinde cū dicit.

**¶ Nā qñ nō ē res ipsas ferētes disputare: sed
nominibz p rebus vñmur notis: et ideo quod
accidit in nominibus in rebus arbitramur. ac**

cidere velut in numeris ratiocinātibz.

Exequit de intento: et tria facit. nā pmo adducit ad propositū quādā rōnē. 2. qd dixerat manifestat per sile. 3. cōcludit intentū. 2. ibi. Quēadmodū igit illi. 3. ibi. Ob hanc ergo cām. In parte pma intēdit talē rōnē. quicūq; qd accidit in nobis arbitramur accidere in rebz cōtingit ipsuz p equiuocationē decipi. sed nos qd videm⁹ in nob⁹ arbitramur eē in rebz. ergo p equiuocationē decipimur. In hac aut rōne sic pcedit: qz p pbat q nos arbitramur accidere in rebus qd videmus in nob⁹. 2. ostēdit q sic arbitratio decipimur ibi. (Hoc aut nō est sile.) dicit ergo. naz qm nō est. i. nō cōtingit disputare ferētes ipsas res. sed vtimur nob⁹ p rebz notis. si enī volum⁹ disputare de leone v⁹ de ceruo: nō potam⁹ nobiscū ad disputationē neq; leo: neq; ceruū: s; vtimur nob⁹ p ipis rebz qz cognoscimus: et qz sic est qd accidit in nob⁹ arbitramur accidere in rebz: velut in pputis rōcinātibz. nā cū rōcinamur in cōputis. i. in numeris quot vnitates sunt in numero tot sunt res qbus ppetit ille numerus: sic credim⁹ nos esse in nobis: qz quot sunt noia que logmur tot credim⁹ eē res de qbus loquimur. **N**otādus aut pīm in hac pre dedisse duplicē cām qre arbitramur eē in rebz sicut in nob⁹. vna causa est. qz eūtes ad disputationē nō ferim⁹ nobiscū res s; noia: et vtimur nobis p rebz. alia vero est: qz sicut numerus adequat rebz numeratis: sic credim⁹ noia adequari rebus. **D**einde cum dicit.

Hoc autem non est simile. nā nomina quidē finita sunt: et orationū multitudo: res autē numero infinite. **A**ccessit ergo erit plura eandem orationē et vni nomen significare.

Ostendit q hoc credēdo decipimur. d. q hoc nō est sile. i. nō ita se bz in rebz sicut in nob⁹. nā noia qdes sunt finita: multitudo orationū est finita: res aut sunt numero infinite. sunt. n. res multo plures q noia. necesse est g eadē orōnē qstū ad ambigū: et vni nomē qstū ad equuocationē significare plura. nunq; enī paucapnt eqri multis: nisi ali quod eoz adapte pluribz. nunq; ergo noia repēntabūt oēs res: nisi vni et idē nomē significet plura. decipimur g si credim⁹ noia adequari rebz: et credim⁹ accidere in rebz qd accidit in nob⁹. **N**otādū aut q dicit q oz nomē et orationē significare plura: qz fm pmetatorē locus q fit p nomina q dicē esse aptissim⁹ et publicissim⁹ pōt referri ad equuocationē et ambigū: et qz ambigū fit in orōne: equuocatio in noie. id v⁹ ostēdat nos decipi fm vtrāq; fallaciā. si credim⁹ esse in re qd videm⁹ in voce: aut qz idē nomē et eadē orōnē significare pla. **N**otādū et q dicit res eē infinitas: noia vō finita: qz noiam⁹ nō solū res s; eē specificū: sed etiā fm eē idiniduale fm quē modū sequēdo positio: neq; pbi: qui posuit mundū eternū infinite res pcesserunt: si. n. fuerūt infiniti hoies et noia sūt finita: oportuit plures hoies habuisse idē nomē vel possum⁹ dicere q accipit finitū et infinitū large vt dicant⁹ res eē infinite respectu nominū: qz sunt multo plures q noia. vel possum⁹ dicere q ibi accipit finitū et infinitū quo ad nos. nobis. n. p se loqn⁹ do sunt magis nota et magis finita noia q res. sum⁹ enim cause et auctores noiz sed nō rez. **D**einde cū dicit.

Ergo quēadmodū illi qui nō sunt pōpti numeris ferre a sciētibz expellunt: eodē mō et in orōnibz q nominū virtutis sunt ignari paralogizant: et ipsi disputātes et alios auferētes.

Qd dixerat manifestat p sile. d. q sic illi q nō sūt pōpti ferre numeros expellunt et superant a sciētibz. sic eodē modo se bz et in orōnibz. qui enī vtitis noiz sunt ignari. paralogizant et decipiunt: et ipsi disputātes intra seipos et

et disputātes et audiētes alios. **N**otādū aut q vtroq; modo qd pōt paralogizari per fallaciā. s. cōferēdo in seipos et cōferēdo et audiēdo aliū. **N**otādū et q p numeros pōt intelligi ritibz et metrū que pōstunt in quodā numero syllabar. pōtuerāt. n. poete pcedere inuicē p ritibz et metrā: et in illo certamine nesciētes versificari: et ignorantes. vel nō in pōptu habētes numerū pedū et syllabarū ex qbus cōstat metrū. expellebant et supabant a sciētibz: sic ignorātes vtitē noiz superant a sophistis. vel possum⁹ dicere q p numeros intelligit artē pputadi: sicut apparet in algozismo: vbi vna figura aliter et alr situata aliū et aliū numerū ipōtat: qz si pmo loco ponit repēntat se ipsaz. et scōdo loco decies seipsam. sicut ergo in talibz posset esse deceptio accipiēdo vni numerū p alio: sic et in orōnibus ppter noiz multiplicatē accidit esse deceptio. pma tñ expositio magis valet. **D**einde cū dicit.

Ob hāc igit cām et eas que dicēde sunt: et syllis et elēchus est apparēs: nō existēs autem.

Cōcludit pclusionē intētā. d. q ob hāc cām. i. ppter equuocationē: et ppter alias cās que dicēde sunt: vt ppter alias fallacias. syllis et elēchus pōt esse deceptius: qz est apparēs et nō existēs. **T**ūc sequit illa pars.

Quoniam autē est quibusdā magis operepiciū videri sapiētes qz esse et nō videri.

In qua vt dicebat ostēdit sophisticationē et deceptionē eē possibilē ex parte dicētis: siue ex pte eius q loquit. **D**iceret enī forte aliquis possibilē eē deceptionē ex pte reruz: qz aliqua vident⁹ esse q nō sunt: et ex pte auditoris: qz aliqui sunt iperiti et decipi possunt: et ex pte sermonis ppter noiz multiplicatē. nunq; tñ erit deceptio ex pte dicentis: siue ex pte eius q loquit: qz nullus vult decipere: nec aliquis appetit sophisticare: ideo in hac pte ostēdit qz aliquis e operepiciū sophisticare: et paralogizare alios. **D**uo ergo facit s; qz duas rōnes adducit ad ostēdēdū qz aliquis vt sophisticat: vt appere possint e operepiciū paralogizare et sophisticare alios. 2. ibi. (Est autē vt sit ad vni dicere.) **I**n p⁹ pte itēdit talē rōnē. **O**ibus apparēter sapiētibz e operepiciū videri facere et paralogizare: sophisticat aut sunt apparēter sapiētes. ergo volūt videri facere et paralogizare. **I**n hac rōne sic pcedit: qz pmo ponit maiore. 2. declarat minore. 3. infert pclusionē. 2. ibi. (Est enī sophista.) 3. ibi. (Paralogizans.) ponit g pmo maiore. d. qz quibusdā. i. oibz apparēter sapiētibz est operepiciū. i. op⁹ piciōsum videri facere et videri eē sapiētes magis qz esse et nō videri. **D**einde cū dicit.

Et enim sophistica apparens sapiētia: nō existens autem: et sophista copiosus ab apparente sapientia et non existente.

Ponit minore cū declaratiōe sua. d. qz sophistica e apparens sapia et nō existēs. **E**t qz talis vnusq; eē qdē habitū bz: qz sophista bz habitū apparētē: et nō existēte sequit q ipse sit copiosus ab apparēte scia s; nō existēte. **D**einde cū dicit.

Palā quoniam necessariū est his: et sapientis op⁹ videri facere magis qz facere et nō videri.

Infert cōclusionē. nā si apparēter sapiētes volūt videri facere: et sophisticat sunt apparēter sapiētes. **P**alā qm necessariū. i. expediēs est his. i. sophisticis videri facere op⁹ sapiētis magis qz facere: et nō videri: s; sup. maxime apparēter hoc facere p syllm sophisticū. ergo appetent illuz.

Notādū aut q videri facere nō ē necessariū nec expediēs simplr: sed est necessariū supposito tali fine. **N**ā si itēdim⁹ tanq; finē videri sapiētes expedit nobis videri facere magis qz facere et nō videri. **D**einde cū dicit.

Est autē vt sit ad vnū dicere in vnoquoq;

op^o sciētis nō mēiri qdē est de qb^o nouit: et mē
tiētē at manifestare posse. Hec at sūt hec qdē i
eo qd p^o dare oīōnē: illud at in eo qd sumere.

¶ Ponit aliā rōnē que talis est. opa sapientis sunt nō mē
tiri de qbus nouit et mēientes posse manifestare: s; b^o
opa facere maxime apparebim^o p^o syllm sophisticū. ergo
volētes sophisticē agere: q; volūt apparere sapiētēs q^o rūt
syllm sophisticū. In hac rōne sic pcedit: q; pmo distinguit
opa sapientis. 2° ex hoc cludit sophisticas appetere dispu
tationē sophisticā: q; p hoc apparebunt facere deā ope
ra ibi. Necesse ergo eos. dicit ergo q; vt sit dicere ad
vnū. i. in quadā sūma: et vlr i vnoquoq; i. vnaqua; mā.
Duplex est op^o sapiētis. i. nō mēiri de qb^o nouit: qd p^oriet
ad rūdētē: vt cū rēspōdet in his que dicit se noscere non
inueniat mēdax. 2° est posse manifestare mēientē: qd p^oriet
ad opponētē: q; cū opponit d; sic arguere q; ofidat
nō mēdaces maledicētes. Subdit aut q; hec duo opa sūt
in eo qd pōt ofonē. i. rēspōsionē dare. quātū ad rēspōden
tē: et vt nō mentiat de qb^o nouit. illud vō in eo qd sume
re. q^o tū ad opponētē: q; si opponēs est sapiēs pōt sumere
expimētū de alio: et potest ostēdere ipsius esse mēientē.
¶ Notādū aut q; opa sapiētis dupl^r p^o accipi. absolute:
et vt cōparat ad aliū. absolute autē loquēdo eius est p^osi
derare causas altas siue difficilia: et alia que tāgunē pmo
metaph. sed vt p^oat ad aliū. cū rūdēt d; dare ofonē talē
q; i his que dicit se noscere nō mētiat: et cū opponit d; sic ar
guere q; possit sumere expimētū de alio: et si sit ignorans
q; possit ipsius ostēdere mēientē esse: et q; magis manife
stat sapiētia p opera sapiētis: vt cōparat ad aliū q; vt acci
piat fm se. hic vbi intēdit de apparēte sapiētia recitatē il
la opa sapiētis p que cōparat ad aliū: et vt manifestat sa
pientia suā. ¶ Notādū etiā q; p^odicta duo opa ad oppo
nētē et rēspōdētē possent mō quēro adaptari: sed de b^o
nō sit nobis cure. Deinde cum dicit.

¶ Necesse ē ergo eos qui volūt sophisticē agere
dictarū disputationū genera iquirere. De
repreccū. n. est. nā huiusmodi potestas videri
faciet sapiētēs: cui^o sunt desideria habētes.

¶ Cludit cōclusionē intēntā. v. q; eos q; volūt sophisticē
agere et apparere facere opa sapiētis opepcius est eis q^ore
gen^o dictarū disputationū. i. sophisticarū: q; b^o potestas
facit eos videri sapiētes cuius desideria sunt habētes.
¶ Notādū aut q; scire sophisticare ē quedā p^oas faciēs
nos videri sapiētēs: q; ex hoc rūdendo nō videmur mē
tiri de qbus nouim^o: q; nō possum^o redargui: et opponēdo
manifestam^o mēientes: q; alios redarguimus. ¶ Notā
dū etiā has duas rōnes facere ynā rōnē p^oletā. Nā per
p^omā rōnē habem^o q; sophisticē volūt videri facere, p hanc
q^o ostēdit q; videri facere possum^o p^o syllm sophisticū.
ergo sophisticē b^o syllm appetūt. ¶ Ultimo cum dicit.

¶ Quoniā ergo huiusmodi gen^o est qdē dispu
tationū: et quoniā huiusmodi appetit potesta
tes hi quos vocam^o sophisticas manifestū est.

¶ Quasi epilōgādo cludit q; manifestū est q; illi q; vo
camus sophisticas appetūt b^o gen^o sophisticarū dispu
tationū: et b^o potestate q; possint apparere sapiētēs. ¶ No
tādū aut q; p^o cōia scripta p^oas p^o p^oauit syll^oz sopbi^o eē. h
autē pbat ipsius esse vtilē et bonū: q; appetit a sophisticis: s;
hoc est petere: qd est in d^oio. q; qd appetit a malo p^oz q; b^o
malū est. q^olis. n. vnusq; est talis finis sibi videt. melius
est q; vt dicam^o q; in tota pte pcedēte ofidit nēritatē hui^o
doctrinē: q; tāto not^o alicui^o obligatis magis est nēcia:
quāto p eā magis possum^o decipi: et q; p^o syll^oz sopbi^o p oēs

modū sit accidere deceptio. iō ei^o cognitio ē valde nēcia.

Intelligentiam

tare. vtrū syllus sophisticus sit subm in hoc li
bro: et rūdēt q; sic: q; illud de quo determinat^o
in aliquo ope est subm ibidē: sed hic determina
tur de syllō sophistico. ergo 2°. ¶ Ampli^o illud a quo de
nominat aliq^o videt eē pncipal^r intētū ibidē: s; iste liber
dicit eē de syllis sophisticis: siue de elēchis sophisticis. er
go 2°. ¶ Rū. dōm q; subm in aliquo libro. nō est oē illū
de quo determinat in illo libro: sed est illud de quo pncipa
liter est itentio ibidē. S; in hoc lib. pncipali^o intēdit elē
chus. vñ dōm est q; elēchus est subm in hoc lib. elenchor
rus. ostēdit est. n. q; de syllō sophistico nō pōt eē p se scien
tia. si. n. syllus sophisticus fm q; b^o nō esset obligatas qdā
posset esse qd pncipal^r intētū. s; q; obligatas et p^ouatiōes
et incōgruities artis nō pnt esse per se intēta. iō syllus so
phisticus nō pōt eē subm in hoc lib. q; nō pōt eē pncipal^r
intētū. possum^o ergo dicere q; ofia est inter subm et ma
teriā. subz enī alicui^o libri d^o illud cui^o cognitio pncipal^r
intēdit in lib^o: mā vō dici pōt oē illud de q; in lib^o intēdit si
ue sit pncipal^r siue ex ofiti. pncipal^r q; h intēdit de elēcho.
si at intēdit de fallacijs: v^o de syllis sopbi^o. B ē inq^o tū de
ficiūt ab elēcho: et reducunt ad iqrātā elēchi: vt p^o sciēti
hūc libz. nō. n. ē pōt q; i aliq lib^o alie^o scie determinat de
aliq solū i pōne ad aliū: et tū illū sit ibi pncipal^r intētū. si q;
tradere artē de syllō sophico nō pnt nisi ad diā^o. et b^o
syll^o ē obligatas syllū diā^o nō p^o eē q; diā^o i aliq suo li. pnci
pal^r intēdat de b^o syllō. s; pncipal^r intēdit de elēcho: vel de
syllō diā^o. si at intēdit de isto B ē inq^o tū ē obligatas ei^o. elē
chus q; ē subz i B li. nō simplr et ab^o. s; put ē rectitudo qdā
cui opponit syllū sopbi^o q; ē qdā obligatas deceptia: vt di
cam^o q; i li. topi. ē subz syllū diā^o simplr sup^o. In B at li.
subz ē elēch^o. et syllū diā^o nō simplr accept^o. s; vt ē obuia
tiū: et vt p^obat sub hac rōne: q; ē rectitudo qdā cū oppo
syllū sopbi^o. elēch^o q; simplr et s; se p^obat p^oiet ad li. topi.
s; elēch^o vt obliq^ori hz p^o syll^oz sopbi^o ē subz i li. elēchoz.
q^ore elēch^o nō simplr p^obat: s; vt obliq^ori hz p^o syll^oz sopbi
sticū ē subz i B lib^o. Et B q; appz q; meli^o dcm ē q; B liber
ē liber elēchoz q; syllōz sophicoz: q; magi ē i B li. subm
elēch^o q; syllū sopbi^o. Et B ē appz quō h liber distinguit a
lib^o topi. In B. n. li. determinat de obligate syllū diā^o non
q^oq; mō. s; sub spālī rōne: vt inq^o tū ē obligatas appens et
deceptia: pp qd determinat b^o de elēcho et de syllō diā^o. si
simplr: s; sub spālī rōne: vt inq^o tū oppo^o ei qdā obligatas.
nō q^oz s; appens et deceptia: cuiusmōdi ē sopbi^o. bñ q; dcm ē
q; h determinat de syllō sopbi^o: et bñ dixit p^oas q; itēdebat
tradere notitiā de elēchis sopbi^o: nō tū ē bñ dcm q; ali
q; sopbi^o: v^o q; aliq obligatas sit pncipal^r intētū i B lib^o. s;
pncipal^r intētū et subz i B lib^o ē syllū diā^o v^o elēch^o sub aliq
spālī rōne: vt dcm ē: pp qd iste liber d^oit a lib^o topi. q; ē p^oi
cularior eo. qd vō obycit q; h determinat de syllō sopbi^o: p^o
q; nō suffic ad h q; aliq sit subz alicubi: q; de illo deter
minet ibidē: s; regit q; sit ibi pncipal^r intētū. Qd vō adde
bat q; iste liber intulit de sopbi^o elēchis. nō ē v^oz imo
d^oit liber elēchoz. Qd vō aliq addūt q; ē icōpleta denoiatio
et d; dici elēchoz sopbi^o iqrāt viz vbi. Obligatas. n. i scia
nō pōt eē p se itēta. s; p^o pōnēdū ē q; rectitudo sit subm in
aliq scia. pōt q; scia determinare de obligate: s; nō pōt i eo

Alterius.

dato q; elēch^o v^o syllū diā^o sit subz v^o pnci
pal^r intētū in hoc lib. nō simplr: q; sic est subm in libro
topicoz: s; sub aliq spālī rōne: vt put ē id a quo deficiunt
syllū sophisticū. ¶ Dubitaret forte aliq. vtrū post b^o elen
chus magis intēdat de syllō sopbi^o q; de aliq alio. ¶ Rū.
deo. dōz q; syllū sopbi^o nō ē subz i B li. s; subz in hoc ope ē

aliqua rectitudo et aliqd per se intentū in arte dialectica. et liber iste vt supra dicebat ad arte dialecticā p̄tinet. nūllus. n. pōt tradere arte oblig nisi qui h̄z considerare de re cto. Si igit̄ hic liber ad dialecticā p̄tinet. Et dialectica v̄t est scia vel modus sciēdi. qz obligas f̄m qz hui⁹ opponit̄ tā scie q̄z mō sciēdi. in nullo libro dialectico pōt eē subm̄ et p se intentus s̄lls sophisticus. iō semp̄ sup̄ius dicebat de s̄lls sophistico nō p̄siderat̄ in dialectica p̄pter cās q̄s hab̄eat positū: s̄z qz est quedā obligas artis. v̄t qz de oībus obligatib⁹ non equalr̄ considerat̄ ars. Rōnabilr̄ qm̄ mota est v̄truz iter obligates dialecticas magis itendat̄ hic de s̄lls sophistico. p̄pter qd̄ sciēdus qz ē iter obligates dialecticas nō potius itendit̄ de s̄lls sophistico: sed de loco sophistico: qd̄ triplici via declarari pōt. Prima talis. dictū est. n. qz de talib⁹ sophisticationib⁹ non pōt considerari aliq̄ scia nisi in q̄tū obligates artis. sophistica. n. q̄ nec ē scia nec modus sciēdi pōt v̄t talibus sophistib⁹: vt p̄ eas acqr̄at gloriā: s̄z dīa cū ē de eis tradere arte nō cōsiderat̄ de ipsis nisi put̄ sunt obligates elenchi vel s̄lls sophistici. et qz p̄ p̄us rep̄it hui⁹modi obligas in loco sophistico q̄z in s̄lls sophistico. Et hoc. n. s̄lls sophistic⁹ est obligas s̄lls. qz supra s̄llm addit̄ quedā habitudinē locale in q̄ forma s̄lls referuari nō pōt. pōt q̄z hic itendit̄ de loco sophistico q̄z de s̄lls sophistico: quō aut̄ dīc̄ loc⁹ sophisticus a s̄lls sophistib⁹ in seq̄ntib⁹ patebit. C. 2. via sumit̄ p̄siderat̄ do ea q̄ determinat̄ in lib. p̄p̄. Nā si de fallacy nō determinat̄ in B li. nisi vt reducunt̄ ad ignorātiā elenchi. qz obligates nō p̄siderant̄ in arte nisi vt reducunt̄ ad rectitudinē: nec sunt p se itente ab arte. tñ iter obligates p̄ncipali⁹ hic p̄siderat̄ de fallacy. fallacie aut̄ nō noiant̄ s̄lls sophisticos: s̄z locos sophisticos: qd̄ p̄ p̄m q̄ equocatio: nē et p̄alogismū q̄ fit p̄ noia dīc̄ eē locū. cūz air q̄ loc⁹ aptis simus et publicissim⁹ ē ille q̄ fit per noia. si q̄ aliquā obligatē deberem⁹. B assignare subm̄ magis dicerem⁹ q̄ locus sophistic⁹ esset subm̄ in lib. elenchoz q̄z s̄lls sophistic⁹. qz accipiēdo p̄ncipale large: de loco sophistico hic p̄ncipali⁹ itendit̄ q̄z de sillogismo sophistico. C. 3. via sic patet: nāz s̄lls sophisticus ad duo pōt cōparari ad locos siue ad fallacias ad q̄s reducit̄. Et ad res ad q̄s applicat̄: vt si dīco. canis currit: s̄z celeste sydus est canis. ḡ currit. Dic cōsiderare ē duo. equocatiōem ad quā reducit̄ s̄lls factus: et res illas: vt canem et celeste sydus ad q̄s applicat̄. Cū ḡ de s̄lls sophisticis tradat̄ ars nō respectu reruz ad q̄s applicat̄: s̄z respectu fallaciarum ad q̄s reducunt̄ vt p̄z ex illo cap⁹. (Qm̄ habemus f̄m qz sunt apparentes s̄lls) p̄ncipali⁹ cōsiderat̄ B de fallacy q̄z de s̄lls sophisticis. Cūz s̄lls sophistici itroducant̄ in hoc lib. p̄ fallacias. et qz fallacie idē sunt qd̄ loci sophistici: vt infra patebit. p̄ncipali⁹ hic itendit̄ de locis sophisticis q̄z de s̄lls sophisticis. Dīcimus ḡ qz nulla obligas pōt eē subm̄ in aliq̄ scia nec in aliquo libro alicuius scie. nec in hoc lib. simplr̄. Et p̄ oēs modū p̄ncipali⁹ itendit̄ obligas aliq̄. tñ iter obligates p̄ncipali⁹ hic itendit̄ de loco sophistico q̄z de s̄lls sophistico quod declarare volebamus.

Alterius forte

dubitarēt aliq̄. v̄truz in B lib. p̄bari possit s̄lls sophisticū eē. et v̄t qz nō. qz qd̄ nō ē nō pōt p̄bari eē: s̄z s̄lls sophistic⁹ collocandus ē sub nō ente: vt sup̄ius dicebat. ḡ rē. C. Amp̄. illud de q̄ ē scia nō d̄z p̄bari in scia: s̄z doctrina ista ē de sillogismis sophisticis: qd̄ p̄ p̄p̄z. ḡ in p̄n b̄ui⁹ libri air. d̄z sophisticis aut̄ elenchis et de his ḡ v̄truz elenchi dicemus. ḡ rē. C. B. d̄z qz si in B li. subz eēt s̄lls sophistic⁹. qz de subo ōz supponere qz est. forte dubiū eēt. v̄truz id p̄bari possit h̄z s̄llm eē: s̄z cū sophisticus s̄lls nō sit subm̄ in B li. s̄z ali quo mō sit mā b̄ libri qd̄ querit̄ nō v̄t eē dubiū: et vt melius appareat̄ questū: sciēdū qz vt in n̄ris editiōib⁹ theo-

logis sufficēti⁹ dixim⁹: subm̄ et mā accipiunt̄ in scia f̄m quādā similitudinē eoz que videm⁹ in nā. subm̄. n. in nā: libus dīc̄ a mā. qz subm̄ dicit̄ qd̄ in actu. mā v̄o qd̄ in potētia: vt pōt haberi ex. g. metaph̄. ea ergo q̄ p̄n p̄siderantur in scia. qz talia r̄ illi⁹ scie sunt qd̄ in actu. eo qz sub p̄p̄a rōne cōsiderant̄ ibidē merent̄ nomē subtri. q̄ v̄o nō p̄siderantur p̄ncipalr̄ in scientia nec sub p̄p̄ia rōne: et f̄m qz h̄z cōsiderant̄ ibidēz h̄nt rōnem p̄ respectu illius artis. et pos sunt eē mā scie nō subm̄. s̄lls ergo sophistic⁹ et locus sophistic⁹ et h̄z obligates quodāmō possunt dici mā b̄ui⁹ libri. qz de talib⁹ determinat̄ in hoc lib. nō tñ debēt dici subm̄: nā cū dialectica sit ars directiua rōnis et intellectus in nā pte dialectice p̄ncipalr̄ et f̄m qz h̄z aliq̄ obligas pōt eē intentā. p̄ncipalr̄ ergo itendit̄ h̄z aliq̄ rectitudo: vt elenchus vel s̄lls dialectic⁹ sub aliq̄ sp̄ali rōne. v̄t qz s̄lls sophistici et loci sophistici sunt qd̄ obligates ipsi⁹ elenchi ne in elenchō p̄tingat error. ōz eūz volentē determinare de elenchō. determinare ē de s̄lls sophistico. iō spectat̄ ad aliq̄z libz dialectice: vt ad hūc: determinare de s̄lls sophistico. nō tñ p̄p̄ h̄z s̄lls ponēdus est subm̄ in hoc lib. Nā sicut illeg determinat̄ de obliquo in p̄p̄atiōe ad rectū. p̄ncipali⁹ itendit̄ de recto q̄z de obliq̄. sic considerat̄ de s̄lls sophistico in p̄p̄atiōe ad elenchū. p̄ncipali⁹ p̄siderat̄ de elenchō q̄z de h̄z sillogismo. p̄p̄ qz p̄p̄s signanter h̄z obliquitates reducit̄ ad ignorātiā elenchi inueniē qz de h̄z obligatib⁹ non deteriat̄ p̄n: sed determinat̄ de eis ne accidat error circa elenchus. elenchus ergo h̄z p̄ncipalr̄ itendit̄. ex B ergo soluit̄ questū. nā et si doctrina nō d̄z p̄bare subm̄ qd̄ p̄n itendit̄: et a quo recipit̄ sp̄z et esse. tñ qz sillogismus sophisticus nō est p̄ncipaliter itentus: iō vt dicebat non est dubiū qd̄ q̄rit. Possem⁹ tñ si vellem⁹ distinguere de scia et de mō p̄bādi vt cōsideremus que scia pōt p̄bare subz suū et que nō et q̄liter pōt p̄bare: et q̄liter nō. S̄z B videt̄ oīo sup̄uacū: cū sillogism⁹ sophistic⁹ p̄p̄ quē itroducit̄ qd̄ nō habeat rōnē subtri. Et hoc ē appz qz liber iste magis debz dici liber elenchoz q̄z sillogismoz sophisticoz. est. n. materia hui⁹ libri sillogism⁹ sophisticus: et magis est mā locus sophisticus. qz de v̄truzqz determinat̄ B. nullū tñ istoz d̄z dici subiectū. S̄z subm̄ ē ille elenchus de quo p̄n itendit̄. et qz p̄ueniēt̄ est a p̄ncipaliori itēto fieri de noiationē p̄ueniēt̄ h̄z liber dīc̄ elenchoz. C. Opposita. n. his nō est difficile soluere: nā cū dīc̄ sillogismus sophisticus nō est. ergo nō pōt p̄bari esse. v̄d̄m qz sicut linea obliq̄ est aliqd nō rōne obligatis. qz obligas ē p̄uatio que de se ē nō ens: s̄z rōne ipsi⁹. et tñ qd̄ obligati substituit̄. sic sillogismus sophistic⁹ ē aliqd. qz est quedā rōcinatio defectiua. ergo p̄ rōcinatiōem in q̄ fundat̄ h̄z sophisticatio sillogism⁹ sophistic⁹ aliqd ē. est ergo sillogism⁹ sophisticus aliq̄ rōcinatio: sicut loquela icōgrua ē aliq̄ loq̄la. tñ qz dialectica est directio rōnis de rōne sophistica p̄ncipalr̄ cōsiderari nō pōt. sicut qz grāmatica est directio lingue de locutione icōgrua p̄ncipalr̄ cōsiderari nō debet.

Alterius forte

dubitarēt aliq̄. v̄truz hic p̄bē s̄lls sophistic⁹ eē. et v̄t qz sic p̄ h̄z qz habetur in l̄ra vbi illatiue p̄cludit̄ qz aliq̄ sunt sillogismi. aliq̄ v̄o nō sunt: sed v̄truz. C. B. n. v̄d̄m qz h̄z p̄bari s̄llm sophisticus eē. tñ si itentiōem p̄p̄z p̄fundius inspicim⁹ nō p̄p̄ie p̄bat s̄llm sophisticū hic eē: s̄z magis ostendit̄ ipm̄ eē deceptiū: et posse decipere. deceptio aut̄ v̄t eē qd̄ effectus s̄lls sophistici: nā quodā modo est p̄p̄ietas qd̄ d̄z sillogismi sophistici: que vt p̄parat̄ ad impitiam n̄z causat̄ in nobis deceptionē quandoz. Cū aut̄ itendat̄ p̄bare sillogismū sophisticū eē deceptiū p̄z: si cōsideretur probatōes eius. Prima. n. p̄batio ē. quedam res sunt et quedā apparēt eē qd̄ nō sunt. et ita nos decipiūt. sic est sillogismus. Amplius subdit̄ qz vident̄ h̄z sillogismi p̄p̄im.

peritiā nram. Cōstat autē q̄ impitā nostra nō dat fillis so-
phisticis q̄ sint h̄s fillogismi: s̄z solū facit q̄ p tales fillos
possum⁹ decipi. nā si h̄s filli pponerent p̄tis z doctis: s̄z
eos nō deciperet. nihilomin⁹ sophisticis eēnt. 3^a sua proba-
tio est q̄ qz credimus eē in reb⁹ q̄ videmus in nominib⁹.
sō accidit qd̄ de m̄ est. Cōstat autē q̄ huiusmodi credulitas
nra nō dat fillis sophisticis q̄ sint huiusmodi filli: nec p̄
pbatur fillogismus sophistic⁹ eē: sed solum ostendit q̄ qz
sic credim⁹ cōtingit nos decipi per talē fillm. 4^a sua proba-
tio est ex pte sophistarū diligentium gloriā. Cōstat autē q̄
fillogismus sophistic⁹ ex eo q̄ est h̄s nō facit sophisticas glo-
riosas. qz tūc semp sophi⁹ haberet gloriā: sed ideo h̄s eē eo-
rum gloriā. qz p talē fillogismū cōtingit aliquos esse dece-
ptos. Si ergo considerent omnes quatuor pbationes fa-
cte in ista. Non pprie probat fillogismū sophisticū esse: s̄z
ostendit ipm esse deceptivū. Et qz multis modis pōt deci-
pere. ideo necessaria z utilis ē cognitio eius: qd̄ vō diceba-
tur q̄ probat aliquē fillogismū nō esse. s̄z apparere ly ap-
parere exponēdum est pro decipere. CAP. II.

Not autē sunt spēs disputationū
sophisticarū: z ex quot numero
potestas ea constat: z quot par-
tes ptingit esse negocij: z de alijs
que suffragantur ad hanc artem
nunc dicemus.

Postq̄ p̄hs ostendit necessitatē hui⁹ doctrine. in parte ista
disputationem sophisticam de qua hic agit separat ab alijs
disputatōib⁹. z duo facit p̄numerat ea que tractāda sunt
circa disputationem sophisticam. 2^a distinguit ḡnā disputa-
tionū: vt sepet disputatōez sophisticā ab alijs. 2^a ibi (Sūt
ergo disputationū) Dicit ergo q̄ nunc. i. in 3^a lib. dicemus
quot sunt spēs sophisticarū disputationū q̄tuz ad metas:
qz fm q̄ disputatio ducit ad aliā z aliā metā dē esse alia z
alia spēs disputationis. fm hoc ḡ erūt 5^a spēs fm 5^a metas.
vel possumus dē q̄ huiusmodi spēs appellant modos so-
phisticādi. fm hoc ḡ erūt due spēs fm duos modos. vnus
in dictiōe. z alijs extra dictiōem. z dicemus ea potestas q̄
est sophisticādi ex quot numero cōstat q̄tuz ad locos sine
q̄tuz ad fallacias. qz. 13. z quot ptes ptingat esse hui⁹ nego-
cij. qz duas. vnā oppo^{tiō}. de qua determinat in p. z aliā re-
spōdentis de qua agit in 2^a: z ideo dicemus de alijs que suf-
fragant ad hanc artem. vt de cautelis que faciūt ad bñ eē.
Notandū autē q̄ disputatiōes sophisticas sumptas re-
spectu finū: vt respectu metarū possumus appellare spēs
disputationū. nā disputatio ē quasi qdam motus tendēs
in aliquē finem. z si finis illius ē scientia z veritas. sic ē do-
ctrinalis. si vō finis eius sit victoria z meta sic est litigiosa.
Et qz mor⁹ suscipit spēm ex termino. iō possunt dici tot eē
spēs sophisticarū disputationum quot sunt mete ad q̄s ta-
les disputatiōes ordinant. Deinde cū dicit.

Sunt ergo disputationū genera q̄tuor. Do-
ctrinales. Bialectice. Tentatiue. Litigiose.

Distinguit ḡnā disputationū: vt separet disputationem so-
phisticā ab alijs. z tria facit. qz pmo enūerat ḡnā disputa-
tionū. 2^a exegit de eis. Et 3^a eligit sibi disputationem de
qua itendit. 2^a ibi (Doctrinales q̄dez sunt) 3^a ibi (Ergo de
dm̄tatijs) Dicit ḡ q̄ disputationū genera sunt q̄tuor: do-
ctrinales: bialectice: tētatine z litigiose. Deī cū dicit.

Doctrinales quidem que ex pprijs p̄cipijs
cuiusq̄ discipline: z non ex his que videntur
esse respondentis fillogizant. Q̄portet enim cū
credere qui dicit.

Exegit de huiusmodi disputatiōibus z q̄tuor facit. qz

p̄mo exegit de doctrinalib⁹. 2^a de bialecticis. 3^a de tenta-
tiuis. 4^a de litigiosis. 2^a ibi (Bialectice autē) 3^a ibi (Tenta-
tiue quidem) 4^a vero ibi (Litigiose vō) Dicit ḡ q̄ doctri-
nales disputationes sunt ex pprijs p̄cipijs vniuscuiusq̄
discipline z nō fillogizāt ex his que vident respōdēt: s̄z in
talib⁹ euz q̄ discit opz credere. Notandū autē q̄ doctri-
nales sciētie fm q̄ huiusmodi nō pcedūt ex probabilib⁹:
s̄z ex necessarijs. Et qz ex hoc aliq̄ vident esse pbabilia. qz
vident oibus vel plurib⁹ vel maxime notis. iō dialecticus
interrogat. vtrū videat verum qd̄ assumit vel nō. qz vide-
ri verū facit ad hoc q̄ aliqd sit pbabile: tū qz videri nihil
facit ad hoc q̄ aliqd sit neciū: doctrinalis ex necessarijs
fillogizās nō interrogat. Notandū etiā q̄ doctrinales non
solū differre a bialectica. qz ē ex necessarijs. illa vō ex pba-
bilibus. s̄z ē differt. qz dialectica est quodāmodo collecti-
ua dictionū. h̄s. n. viam vt fillogizet ad vtrāq̄ partē con-
tradictiōis. iō interrogat. qz si respōdens neget sibi. qd̄ ppo-
nit nō claudif sibi oīno via. Dialectice. n. disputare possu-
mus ēt p̄tra negatē p̄n^{te}: vt p̄z ex p̄mo topicorū: qd̄ quo-
modo itelligēdū sit alibi declarauim⁹. doctrinalis vō con-
tra negatē sibi p̄ncipia disputare nō potest. ideo simplr
supponit ea eē. nec interrogat an sit. qz si negaret nō pos-
sit vltorius disputare. Notandū etiā q̄ in talibus vō
lentē disputare opz credere p̄ncipijs z supponere ea. qz si
negaret illa nō eēt disputatio doctrinalis. Notandū ēt
q̄ disputatio doctrinalis semp ē inter discipulū z docto-
rem. qz semp vō esse ḡra adiscēdi. qz si esset ḡra tētādi vlt
vincēdi: non esset doctrinalis: sed eēt tētatina vel litigio-
sa. ideo alterū disputantiū appellat euz q̄ discit dicens: q̄
opz eum q̄ discit credere. qz non pōt disputare disciplina-
bilr nisi credat z supponat p̄ncipia artis. Notandū ēt
q̄ in talibus aliquo mō opz discētē credere. qz doctrina-
les fm q̄ h̄s sunt ita firmiter demonstrant q̄ opz adiscētē
credere. qz quodā mō cogit itellect⁹ z rō nra: vt credam⁹
z assentiamus illis. Deinde cū dicit.

Bialectice autē que ex probabilibus sūt colle-
ctiue contradictionum.

Exegit de bialecticis dicens q̄ dialectice ex pbabilib⁹
sunt collectiue cōtradictionum: nam cū ex probabilibus
procedant habent viam vt fillogizent ad vtrāq̄ partem
cōtradictionis. Deinde euz dicit.

Tentatiue vō que ex his que vident respō-
dēt. Et necessariū est scire ei qui simulat habe-
re sciam: quēadmodū determinatū ē in alijs.

Exegit de tentatiuis dicens q̄ tentatiue sunt que fillo-
gizāt ex his que vñr respōdēt. procedūt. n. tētatine per
quedā cōmunia. ideo per eas pōt capi experimentū de re
spōdente. h̄s autē experimentū tentatiui subdit cām cum vi-
ci: q̄ necessariū est scire sup. cōmunia euz q̄ simulat se ha-
bere sciam in pprijs: qd̄ quo modo sit: determinatū est in
alijs: vt in topicis: vel in alijs. qz forte aliquē librum fecit
de tentatiua disputatione que ad nos non puenit. In his
autē que ad nos pueniūt non ē ex ḡte determinatū de
tali disputatione. Notandū autem q̄ tentatiū qdam
bialecticus ē vt ista dicit. ideo ex pbabilib⁹ fillogizare
pōt. verū qz sua finalis itentio est cape experimentum de
rīdente: sufficit q̄ fillogizet ex pbabilib⁹ que vñr rīden-
ti. Notandū autē q̄ h̄s ocm̄. vñ. q̄ necesse est scire com-
munia eum q̄ se simulat habere hanc scientiam in pprijs.
pōt referri ad opponētē z ad respōdētē. nam si oppo-
nens simulādo se scire ppria vult tētare: oī eum scire cō-
munia. qz sine scia cōmuniū tentare nō posset: sicut ēt z re-
spōdētē oī scire cōmunia si vult respōdere ad tētatinas
rōnes. Notandū etiā q̄ in omni scia sunt quedā com-
munia q̄bus scitis nō ppter hoc scit. ars. ignoratio vō igno-

ratur vel in pſpectiva cōmune ē q̄ eſt de linea viſuali ⁊ q̄ ſubalterna ē geometrie: ⁊ talia que nlls pſpectiu⁹ ignorat. ſi q̄ reſpōdēs de talib⁹ rīdere neſcit: planū eſt eū nō habere ſciētiam illā. q̄ ſi ſcīret p̄p̄ia h̄c cōia ignorare non poſſet. q̄ talia que nece eſt reſpōdentem ſcīre: ſi ſimulat: ⁊ dīcit ſe habere ſciētiam: poterit de eo experimentu⁹ ſumi. Deinde cum dicit.

Litigioſe vero q̄ ex his que vident⁹ pbabilia: nō ſunt autem: ſillogizant.

Deſcribit litigioſas dīcēs q̄ litigioſe ſunt que ſillogizāt ex his q̄ vident⁹ pbabilia ⁊ nō ſunt. Quō aut litigioſe vidētur accipere pbabilia: ſz nō accipiūt: ⁊ quō taz peccātes in mā q̄ peccantes in forma. aliquo mō ſunt tales: iſra patebit. **N**otādum aut has diſpōnes diſtingui poſſe per ea que acgrit ex eis. ex diſputatiōe. n. vel acgrit veritas vlt opio. vel experiētū vel victoria. q̄cūq. n. diſputat. vel incedit experiēti. vel itendit vincere. ſi aut non itendit B nec illud: ſz itendit cognoscere veritatē. vel diſputat ex pbabilibus. ⁊ tūc aggrit opionem. vel ex neceſſarijs. ⁊ tūc aggrit ſciam. diſtinguunt ergo de diſputatiōe adinuicē per ea q̄ ex illis cōſequimur. q̄ per doctrinales acgrit ſcia per dialecticas aggrit opio. per tentatiuas ſumit experimentum. per litigioſas itenditur victoria ſive gloria ⁊ palma. Deinde cum dicit.

Ergo de demōſtratiis q̄dez in analēcticis dictū ē. De dialecticis ⁊ tētatiis in alijs. De agonisticis aut ⁊ litigioſis nūc dicemus.

Eligit diſputatiōem de qua hic determinat dīcēs: q̄ de demōſtratiis dcm eſt in analēcticis. i. in poſterioribus. de dialecticis ⁊ tētatiis dcm ē in alijs: vt in top. vel in alijs. ſi aliquē aliū librū ſpālem fecit de tentatiis. De agonisticis vo ⁊ de litigioſis. i. ſophisticis dicemus nūc.

Ad intelligentiam ^{victorū ⁊ ſingit pmo dubitare vtrū ſillō dialecticus addat aliquid. ⁊ quid addat ſupra ſillō ſimplr.} **A**d cui⁹ euidētia ſciendū eſt q̄ ſue ſillogiſmus ſimplr ſit gen⁹ ad ſillm dialecticū ſue non. Nullus tñ dubitat ſillogiſmū ſimplr cōmuniōē eſſe q̄ dialecticū. oꝝ q̄ ſillm dialecticū aliqd addere ſupra ſillogiſmū ſimplr: vt poſſit ip̄z d̄bere poſſum⁹ aut d̄re q̄ ſicut ſillō ſimplr reſoluit in ſua p̄ncipia. ſic ⁊ ſillō dialecticus h̄z quedāz p̄ncipia p̄ter p̄ncipia ſillogiſmi ſimplr in que reſoluit. nāz ſic h̄o q̄ d̄bit aial q̄cqd ē de rōne aialis ē de rōne hois. aliqd tñ h̄z homo qd ē p̄ter rōne aialis. ſic oia p̄ncipia p̄tinetia ad ſillogiſmū ſimplr p̄tinet ad dialecticū. h̄z tñ dialecticus aliq p̄ncipia ſpālia que ſunt p̄ter rōne ſillogiſmi ſimplr. p̄ncipia. n. in que reſoluitur ſillogiſm⁹ ſimplr: vel poſſunt dici de oī ⁊ dici de nullo. nō. n. valz. ſi omne b. ē a. ⁊ omne c. eſt b. q̄ oē c. ſit a. niſi ſuppoſita illius p̄ncipij veritate que eſt dici de omni. Nam ſi nihil eſt ipſius b. de quo nō predicatur a. ſi c. eſt aliqd ipſius b. de c. p̄dicabit a. Ultra tamen iſta p̄ncipia habz dialecticus aliq ſpālia p̄ncipia. nā ſi dicam. oia que pōt miles pōt rex. miles pōt expugnare caſtrū. ergo ⁊ rex. ſillogiſm⁹ iſte cōfirmat per duo genera p̄ncipio p. p. generalia ⁊ ſpālia. per gñalia vo q̄z eſt in hoc ſillō p̄ncipium dici de omni: ſicut erat in ſillō p̄dicto facto in terminis cōmuni⁹: nā ſicut ibi ſumebat c. ſub b. ſic hic ſumitur expugnare ſub ly oia. Cōfirmat ergo iſte ſillogiſm⁹ per dici de omni. Rurſus. q̄z ē ibi habitudo minoris ad maius. cōfirmat per illud p̄ncipiū q̄ q̄cqd pōt minus pōt ⁊ maius. ⁊ iſtud p̄ncipiū reſpectu eius qd eſt dici d̄ oī eſt q̄ ſi ſpāle. q̄ nō h̄z eſſe niſi in ſillō facto in talibus terminis in q̄bus reſeruet habitudo minoris ad mai⁹. ⁊ q̄ iſta habitudo fundat in loco a maiori. iō ſumpſit originez iſtud dictū cōmune q̄ ſillogiſmus dialectic⁹ addit ſupra ſillogiſmū ſimplr

habitudinē locale. vtrū aut p̄pter hoc ſillō ſimpliciter debeat dici gen⁹ ad ipm nō eſt p̄ſentis ſpeculationis: ſed ſi p̄tingat nos ſcribere ſup alijs libris logice haberet locuz qd q̄rif. Ad p̄ſens aut in tñ dictuz ſit q̄ ſillogiſmus dialecticus addit aliqua p̄ncipia ſpālia ſupra ſillogiſmū ſimplr ceter que cōmuni noie poſſunt dici quedā maxime vel q̄dam habitudines locales.

Alterius forte ^{dubitaret aliq. vtrū huiusmodi habitudines locales ſint d̄ ratione ſillogiſmi dialectici. ⁊ poſſint dici p̄tes formales reſpectu eius.} **A**d qd pōt dici q̄ ſm p̄h̄z. 7. metaphyſice. 2°. nō eſt icōueniēs q̄ illud quod eſt māle vni eē formale alteri: vt cupz quod eſt pars mālis circuli eſt pars formalis circuli cupzei. quicqd. n. ē de rōne rei pōt dici pars formalis eius. habitudo ḡ localis ſi p̄paret ad ſillogiſmū ſimplr ceter nō eſt p̄s formalis eius. q̄ huiusmodi habitudo non reperit niſi in mā aliquo mō ſpāli: vt habitudo fūdata in loco a d̄rio nō reperit in q̄buslibz terminis: ſed in his que habēt rōnez oppōnis. ſic ē habitudo fūdata in loco a mīnozi reperit ſolū in illis terminis iter quos ē p̄portio minoris ad mai⁹. Lūz ſillogiſmus ḡ ſimplr abſtrahit ab hac materia: ⁊ ab illa in q̄bus tales habitudines reſeruari nō habēt h̄z habitudines nō poterūt pbare formā ſillō ſillogiſm⁹ eſt. nō ſunt ḡ tales habitudines d̄ rōne ſillō ſimpliciter. ſunt tñ aliquo mō de rōne ſillogiſmi dialectici. q̄ ſillogiſmus dialecticus ſine tali habitudine eſſe nō h̄z. meminit⁹ ḡ nos aliqñ dixiſſe q̄ p̄ncipiū dici de omni vlt d̄ nullo p̄bat formā. loci vo ſue locales maxime pbant materiam. qd ſic eſt itelligendū. q̄ ſillogiſm⁹ ſumptus ſimplr magis accipit ſm formaz. ſumptus vo in terminis ſpecialib⁹ magis ſumit ſm māz. P̄ncipiū vo ſillogiſmi ſimplr ſunt magis ſm formā. p̄ncipia vo ſillō dialectici reſpectu ſillogiſmi ſimplr poſſunt dici ſm māz. pbant. n. loci. p̄pōnes ipſas nō ſimplr ſumptas: nec vt ſunt mā ſillō ſimplr: ſz vt ſunt mā ſillō dialectici. in terminis enim oīno generalib⁹ ⁊ in ſillogiſmo ſimplr habitudo localis reſeruari nō pōt. ḡ h̄z habitudines ſunt de rōne ſillō dialectici.

Alterius ^{cuz in ipſo ſillogiſmo dialectico. ⁊ in his q̄ ſunt d̄ rōne ei⁹ ſit assignare aliqd formale et aliqd māle.} **D**ubitaret forte aliq. vtrū h̄z habitudines ſe teneāt magis ex pre forme: vel magis ex pre mae. **R**ādeo dōm q̄ mā p̄tinent ad totam ſpēm ſm q̄ huius ē. pōt dici pars formalis rei. forte ḡ h̄z habitudines eē de rōne ſillogiſmi dialectici merito dubitari pōt. vtrū ſic ſint de rōne ei⁹ qd ſe teneāt ex pre forme: vel q̄ ſe teneant ex parte mae. **S**cienduz ergo q̄ ſicut ſillō dialecticus eſt aliqd ſpāle ⁊ aliqd magis cōtractū q̄ ſillogiſmus ſimplr. q̄ ſillogiſm⁹ dialecticus h̄z aliqd loco mae: ⁊ aliqd loco forme. cum actus actiuoz ſint in patiēte ⁊ diſpoſito: ⁊ q̄ oꝝ formā eē p̄portioatā mae: ſicut ſillō dialectic⁹ reſpectu ſillogiſmi ſimplr addit aliqd ſpāle q̄trum ad formā. ſic addit aliqd ſpāle q̄trū ad māz. ſillō. n. ſimpliciter loco mae h̄z p̄pōnes affirmatiuas vel negatiuas. loco forme h̄z ordinē illū ſillogiſticū in quo ſaluari poſſunt dici d̄ oī vel nullo. h̄z. n. ordo vel ē ipſa forma ſillogiſmi ſimplr. vel ē aliqd iſeparabilr annexū ipſi forme. ſillogiſm⁹ vero dialectic⁹ icludit oia q̄ ſūt ſillogiſmi ſimplr. ſue ſe teneāt ex parte mae. ſue ex pre forme: ſz q̄ ſpālioz eſt. addit aliqd ex pre vtriuſq. nā ex parte materie addit pbabilitatē. ex parte forme addit habitudinē locale. ad hoc. n. q̄ p̄poſitiones ſint mā ſillō dialectici nō ſufficit q̄ ſint affirmatiue vel negative. ſz vltra hoc requirit⁹ q̄ ſint pbabiles. ex pre vo forme addit habitudinē localez: q̄ nō ſufficit q̄ ſit ibi p̄ncipiū dici de omni vel de nullo: ſz requirit⁹ q̄ ſit ibi habitudo localis: vt ſi hic eē ſillō dialecticus q̄cqd pōt miles. pōt ⁊ rex. miles pōt expugnare. ergo ⁊ rex. ſup hoc q̄ h̄ eſt

principiū dicit de omni. est etiā habitudo quedā localis: vt locus a minori. cōfirmat. n. dictus silis p hac maximā. qz q pot minus: pot t mai. Lū ergo querit vtrū hū habitudo se teneat ex parte mae vel ex pte forme. dōm est q in dicto sillo ē duo p̄siderare. maiorē ipsam fm se: t illatōez illā q fit ex minori ad p̄clōnē. vtrūqz aut istoz pbat p vctā habitudinē. ipsa. n. maior fm se accepta p̄firmat p talem habitudinē. nā iō vep est. qz qd pot miles. potest t rex. qz qd pot minus: pot t maius. Rursus h illatio. miles pot expugnare. qz t rex. iō vā est. qz qd pot min⁹ pot t mai⁹. cū g p̄pō f3 se p̄siderata p̄tineat ad mās silli. illatio vō p̄tineat ad formā. d̄re possum⁹ hū habitudines pbare quodā mō vtrūqz: tam mām qz formāz. dicit g de oī vel de nullo: vt referuat in sillo dialectico solū. pbat formā. qz nullo mō pbat p̄positiōes fm se acceptas. pbabilitas vō ipsarum. p̄pōnūz in hū sillo solum se videt tenere ex pte mae. habitudines vero locales quodā mō se hnt ex pte vtriusqz p̄p qd hū differūt a dicit de oī vel de nullo. qz pbat non solū formā: sed etiā mām. p3 ergo quō hū bitudines locales se hnt ad silm dialecticu qz sunt de rōne eius: t pbat non solū mām sillogismi dialectici. s3 et formā. nō q formā p̄bent silli dialectici: vñ sillogism⁹ est: s3 vñ dialectic⁹ ē. ex B g app3 vep ēē qd diximus in rhetorici vbi distinxim⁹ hū habitudines ad dicit de oī vel de nullo. dōo q illa pbant formā. ista vō mām. Nā sicut p̄positū ex pō t actu differt ab actu p hoc qd est in potentia. t a potentia p B qd est in actu. sic hū bitudines pbantes quodā mō vtrūqz: tam materiā qz formā differūt a dicit de oī t de nullo. pbatibus solā formā. p B qz pbat mām. t si aliq sunt pbātia solā materiā: dicte habitudines differēt ab eis p hoc qz pbat formā. vtrū aut forma illa q est silli dialectici: vt dialectic⁹ ē: quaz pbat habitudines locales respectu silli simplr se habeat sic d̄ia specifica: vel se habeat sicut d̄ia modalis vt mālis. alibi forte declarabit. B. n. nihil ē aliud qz querere vtrum sillogismus simplr sit gen⁹ ad sillogism⁹z dialecticus: qd diximus alibi determinādum.

Alterius forte

dubitarēt aliq. vtz silli doctrinales addāt habitudinē locales supra sillogismū simplr. C. R. n. dōm q in rhetorici ostēdim⁹. q si spāles artifices: quoz est demonstrare in suis rōnib⁹ assignarēt habitudines locales assignarēt eas f3 speciale modū: vt si fieret talis illatio. ē albū. ergo nō ē nigrū. d̄ret dialectic⁹ q est locus a 3rio. demonstrator vō d̄ret q est loc⁹ ab albo. 3riū. n. in albo nō est aliud qz albū: nam vt ad p̄is spectat. superi⁹ in inferiōri nō est aliud qz inferi⁹. qz g artifices doctrinales cōsiderāt hū cōia fm spālē modum t nō capiūt de eis nisi fm qz spectat ad p̄positū eoz. p̄tinet ad demonstratorē t ad artificē speciale cōsiderare contrariū. cāz. effectū. t hū itentōes nō fm modū cōez: s3 fm modū speciale. t qz cōia in spālib⁹: vt d̄m est sunt ipa spālia. s. si q̄reret a demonstratore. terra interponit. ergo ē eclīpsis. nō diceret qz ēēt loc⁹ a cā s3 ab interpōne terre. sic est si cōuerso quereret. vñ loc⁹ eclīpsis ē. ergo interponit terra. nō diceret qz ēēt locus ab effectū. s3 ab eclīpsi. Et qz habitudines spāles nō p̄prie hnt rōnem loci: cū loc⁹ dicat qd p̄p̄bēsiū t qd vniuersale t cōmune p̄prie loquēdo nō spectat ad demonstratorē in suis demonstrationib⁹ assignare locale bitudinē. iō in rhetorici dixim⁹ si querat a spālī artifice t demonstratore. est albū. g nō est nigrū. si liceret sic loqui. diceret demonstrator qz ēēt loc⁹ ab albo. dixim⁹. n. qz si liceret sic loq. qz p̄prie loquēdo bitudines locales nō assignant fm rōnes spāles: vt fm albū: s3 fm 3riū: nec f3 iterpositiōem terre: s3 fm cām. sic ēēt nō assignant fm eclīpsis s3 fm effectū. p̄prie ergo loquēdo silli dem̄fatiui non addunt habitudinē locales supra silm simplr. qz ergo hū habitudines gnales p̄siderat fm spālem modū. put referuā

tur in terminis specialibus ingredientibus demonstratōez: cūz hui⁹ termini necessary sint mā sillogismi cōiter ponitur q sillo demonstratiuus addit supra sillogism⁹z simplr nō habitudinē locale: sed necessitates materie. t p hoc. p3 solo ad questū. Questio g de silis dialecticis t doctrinalibus. restat q̄rerere de tētatiuis: s3 de B queret ifra vbi erit d B erit spālis mā. Rursus querēdū esset de silis litigio: s3 de hoc ppe dōa in sequēti locutiōe q̄ret.

Primū ergo sumendum q coniectant qui in disputationib⁹ decertant t corripuntur.

Postqz p̄b3 sic determinauit quedā cōmuniā circa disputatōem sophisticā ostēdendo eā esse neciām t esse distinctā ab alijs disputationibus. in parte ista exegitur de ea magis spālī. t tria facit. qz p̄mo facit qd d̄m ē. 2° sub cōpendio recapitulat q fuerat executus de disputatione sophistica. 3° vt ostēdat se fuisse hui⁹ artis spālem inuētozem. ostēdit modū quo ars p̄dicta iuenta fuit. Secunda ps icipit circa fines libri ibi (Ex q̄tis ergo t q̄lib⁹ fuerit) Tertia ps icipit adhuc magis versus fines. (Op3 aut nos nō latere) Prima diuidit in tres ptes. qz p̄mo exegitur de disputatione sophistica. quantūz ad vnam ptem hui⁹ negotij: vt f3 qz p̄tinet ad opponentē. 2° exegitur de his que faciunt ad hū eē artis: vt de cautelis. t 3° determinat de altera pte hui⁹ negotij: vt d̄ his q p̄tinet ad r̄ndētē. Vel possumus alr diuidere. qz p̄mo docet locos t sillogismos sophisticos. 2° dat cautelas q sunt ad hū esse artis. 3° docet hui⁹smodi sillos soluere. 2° pars icipit circa finem p̄mi libri (D̄t aut nō parū) Ut qdaz volūt. meli⁹ tñ est vt scda ps icipiat ibi (Falsum aut in aliquo ostēdere) 3° aut pars incipit in p̄ncipio scdi libri ibi (De r̄pōsiōne aut) Notandū aut qz scds modus diuidendi est quodā mō magis ad p̄positū qz p̄mus. Nam vt sillogismo sophistico non p̄prie p̄tinet ad dialecticū: s3 posse tradere artem de ipo. p̄t er go dialecticus tradere artē de sillo sophistico ostēdēdo q̄lter p̄stituit. t p̄t dare cautelas ne vicamur a sophistis. et p̄t tradere artes quō soluendi sunt silli sophisticē cōstituti: s3 nō spectat ad dialecticūz istruere opponentē qz vtaē tali sillogismo. Prima ps diuidit in duas. qz p̄mo distinguit fines quos itendunt sophiste. 2° determinat de disputatione sophistica: vt h3 ducere ad tales fines. 2° ibi (Adodi aut arguēdi) Circa p̄mū tria facit. qz p̄mo p̄tinnat se ad dicenda. 2° enumerat hui⁹smodi fines. 3° ostēdit ordinem eoz adinuicē. 2° ibi (Sunt aut qnqz) 3° ibi (Nā maxime volūt) Dicit ergo qz p̄mo sumēdū est qd coniectat. i. quot sūt fines quos dicant t desiderāt ipi sophiste q in disputationib⁹ certāt t corripant. Deinde cum dicit.

Sunt aut qnqz bec numero: redargutio: falsum: iopinabile: soloecismus: t quintū facere nugari eum qui contra agit: hoc autem est frequēter cogere idem dicere. Aut qd non sit. sed qd videatur esse singulum eorum.

Enumerat h3 fines dicens qz h3 fines itenti a sophistis sunt qnqz numero. Videlz redargutio falsus: iopinabile: soloecism⁹. t qntā est facere nugari. t exponit se quid est facere nugari dicens. qz B āt. i. facere nugari ē cogere euz q d̄ agit. i. aduersariū frequēter dicere idē. t addit quo mō tales fines itenti sunt a sophista. qz sophista nō directe itendit qd sit vel nō sit. aliqz victoz finium. s3 sufficit ei qz videat esse singulū eoz. sophista. n. cūz sit copiosus ab apparēte scia: t nō ab exāti nō curat vtrū fm vītātē redarguat aduersariū: vel vtz ducat ipm fm vītātē ad aliqd iopinabile: vel ad aliqd aliud h3: s3 sufficit ei qz appareter videat hoc facere. Deinde cum dicit.

Primus

Charissime maxime voluit videri redarguetes. Secundum autem falsum aliquid monstrare. Tertium ad hoc quod propter opinionem est ducere. Quartum vero soloecismo viti facere: hoc autem est facere secundum locutionem barbarizare ex oratione respondere. Ultimū autem frequenter idē dicere.

Constat quē ordinē hūc adinuicē dicti fines. nā l3 oēs h3 fines sopsiste itēdāt: nō tñ itēdūt eos eque pmo. nā maxime. i. p. pncipalr volūt videri redarguetes. et dicit videri: q2 nō curāt vtz redarguant: sed sufficit eis q2 videant re: darguere. pmo ergo itentū ab eis ē redargutio. 2^a ē demōstrare aliquid falsum. tertiu ad B. i. post hoc est facere dīe pter opinionem. quartus vō ē facere vti fillo. B aut. v3. fillo vti est facere rudentes fm locutionem barbarizare. i. icongrue log ex ofone. Ultimū aut de quo iter cetera min⁹ curant sopsiste est facere frequēter idē dīe. nugatio. n. iter cetera min⁹ est itenta a sopsistis: s3 tñ cū nō possunt ducere aduersariū ad aliquid iconueniēs: ducūt ipz ad nugatōez.

Constat autem hos fines distinctos esse adinuicē. redargutio. n. est pccōssu negatio. vel pnegati pccōssu. et B in eadem disputatiōe: et ex vi argumētī: nā si qs in diuersis disputatiōib⁹. vel ēt in eadez disputatiōe nō ex vi argumētī: s3 gfa disputatiōis sustineret p vna prem: et postea sustineret oppositā: nō diceret redargut⁹: sed qñ ppter violētiā argumētī aliqz cogit ad dīcendū sibi. tūc dī redargutus et maxie si sit in eadē disputatiōe: qd nō sic itelligendum est vt si quis in diuersis disputatiōib⁹ vi argumētī dīpm facti cogere sibi dīcere: qd nō ēt fm vitatē redargutus tñ q2 nō apperet ita redargut⁹ in diuersis disputatiōib⁹: sicut si B pingeret in eadē sopsista q diligit appere redarguere itendit hūc finē in eadē disputatiōe. pmo g itentū a sopsistis ē redargutio. 2^a vō est flm. B aut differt a redargutione. q2 posset qd pcedere falsum. et tñ nō dīceret positioni sue: et sicut flm differt a redargutiōe: sic iopinabile differt a falso. ē. n. aliqd iopinabile q tñ non est flm. reliq aut duo fines: vt icongruitas in latino quā dicim⁹ soloecismū: et frequēter idē dicere qd dicim⁹ esse nugatiōem quō differūt ab alijs finib⁹: et abinuicēz videre nō est difficile. Sciendū tñ qd hi fines vt sunt itenti a sopsista debēt esse manifesti. nō. n. sufficit ducere ad qd cūqz flm. vel ad qd cūqz iopinabile: s3 o3 talia ēē manifesta et nota. Intēdit. n. sopsista ducere aduersariū ad manifestā redargutionez. ad manifestam icongruitatem: et ad manifeste falsuz. et sic de alijs. Deinde cum dicit.

Conodi autem arguēdi sunt duo qdē. nā aliq qdē sunt fm dictiōem: aliq vō extra dictiōem.

Constat finib⁹ ostendit quō p disputatiōem sopsisticam hūc pnt tales fines: et fm eōem modū pnuādi duo fac. q2 pmo ostendit quō per h3 disputatiōez habet finis pncipalis vt redargutio. scdo quō hūc fines aliq scdary: vt fl3 iopia: bile: soloecismuz: et nugatio. possum⁹ at alr diuidere. et melius. q2 p determinat de locis sopsisticis p qs aliquo mō cōcludūt oēs mere. scdo dat cautelas: et idoneitates: vt h3 mere facili⁹ cludant. et p3 icipit circa finē pmi libri. (Saluz aut in aliquo ostendere) Circa pmo duo facit. q2 p determinat de locis sopsisticis. 2^a ostendit quō p h3 locos haberi possit filli sopsistici: tā peccātes in forma: qz etiā in mā. 2^a ibi. Qm aut habem⁹ fm quot sunt. Circa pmo tria facit. q2 p determinat de locis sopsisticis fm se. 2^a pteriat de eis: vt deficiūt ab elēcho. 3^a pteriat de ipsis vt hūc nos fallere et dīce. 2^a ibi. Aut ergo sic diuidēdū. 3^a ibi. (Fallā aut fit in his) Circa pmo duo facit. q2 p distinguit duos modos locoz sopsisticoz. 2^a pteritur de vtroqz modo. ibi (sunt ea qdē) Dicit ergo p. q2 modi arguēdi sup. s3 locos

sopsisticos sunt duo: nā aliq sunt fm dictiōez. aliq vō extra dictiōem. **C**onstat autem q fallacie in dictiōe sunt ille q cāz decipiēdi sumūt ex pte vocis. extra dictiōez vō sunt q cāz decipiēdi sumūt ex pte rei. Deinde cū dicit.

Constat autem ea que fm dictiōez faciūt fantasmiam sex numero. Sunt autem hec: equiuocatio: amphibologia: compositio: diuissio: accentus: figura dictiōis.

Constat de dictis modis. et duo facit. q2 p pteritur de fallacijs in dictiōe. 2^a de fallacijs extra dictiōem. ibi. (Eoz vō que extra dictiōem) Circa pmo tria facit. q2 p enumerat fallacias in dictiōe. 2^a pbat eoz sufficiētā. 3^a determinat de vnaquaqz illaz. 2^a ibi. (Dū aut fides) 3^a ibi. (Sunt at fm equiuocatiōem) Dicit g qz ea q faciūt fantasmiam fm dictiōem. i. q sumūt cām decipiēdi ex pte vocis sunt. 6. numero. et sunt hec. v3. equiuocatio: amphibologia: p3. vt diuissio: accentus: figura dictiōis. Deinde cum dicit.

Constat modi autem fides. et que per inductionem est: et sillogismus: et si qs sumat alijs: et quomaz totidē modis: si eisdem noibus et orationib⁹ nō idē significamus.

Constat sufficientiā dictoz locoz siue dictaz fallaciay: dīcēs q fides hui⁹ q sunt tot fallacie in dictiōe et non plures ē p inductionem: nā iducendo in oēs modos q pnt cōtingere ex pte vocis iueniēz eos nō ēē plures neq pauciores q dicti sunt. pōt aut sic formari inductionis ois fallacia in dictiōe vel peccat fm multiplicē actualē vel potentialez: vel fantastica: s3 equiuocatio: amphibologia et cetera fallacie q dicte sunt: peccat fm h3 multiplicitates plures. ergo tot sunt fallacie in dictiōe quot dicte sunt et nō plures: quō aut differūt multiplicitas actualis: potētiā et fantastica in psequēdo patebit. vnus g modus pbadī sufficientiam dictaz fallaciay: ē inductionis: s3 si qs alius modus ab inductione sumat ad hoc pbadū: talis modus erit fillo: qñ dicat: q nō soluz inductione: s3 etiam fillo pbari pōt dicta sufficiētia. pōt aut sic formari fillo. quot modis eisdēz no minib⁹ et oronibus nō idē significam⁹: tot sunt fallacie in dictiōe: s3 totidē modis quot dicti sunt eisdem noibus vel oronib⁹ nō idem significam⁹. g fallacie in dictiōe tot sunt quot dixim⁹ et non plures neq pauciores. hui⁹ aut fillo pōt solū minozē. vt p3 in lra.

Ad intelligentiam aut dictorum vt sciam⁹ quō se hūc adinuicē fillo sopsistic⁹ et locus sopsistic⁹: pigit p dubitare qd addit sillogism⁹ sopsistic⁹ supra fillo simplr. **C**onstat deo d3 q cogimur dīe h3 fillo aliquid addere supra sillogismuz fm pliciter. q2 si nihil adderet. tūc fillo sopsisticus posset dici bon⁹ fillo. addit g aliquid et h3 additū o3 esse aliquid incompetens cū quo nō possit stare forma. sicut. n. mortuuz additū homini qā est additio incompetēs tollit rationē hominis. ita qd h3 mortu⁹ nō est h3. sic fillo sopsistic⁹ peccat in forma de quo hic loq itendim⁹ tollit rōnē fillo: et nō ē sillogism⁹. vtrū aut id qd addit h3 fillo supra fillo simplr fm veritatem sit additio vel magis sit puatio et remotio nō est pntis speculatiōis. sufficit. n. ad pntis scire q fm nostrū modū itelligēdi aliquid addit. **C**onstat vt videam⁹ qd ē qd addit sciendū q sicut fillo dialecticus addit quādā habitudinē localem supra sillogismū simplr: sic sillogism⁹ sopsistic⁹ addit localem habitudinē sup huiusmodi fillo. h3. n. fillo sopsistic⁹ suos locos et suas maximas sicut fillo dialectic⁹. vtrū tñ fillo dialecticus suos locos et suas maximas h3 pgruas et ppetēs. sopsisticus vō huiusmodi locos et maximas i pgruas et incompetēs h3. nam sicut dicēdo. qd pōt miles pōt etiā rex. miles pōt expugnare. ergo et rex. est ibi locus

aminozi. qz e loc^o ppetes. bz maximā verā z talis est. qd pōt minus pōt z mai^o. sic dōo. canis currit. celeste fidus ē canis. ergo celeste sydnus currit. ē ibi equocatio. qz est loc^o incompetens. z inicit false maxime q talis est. semp vni noi rñdet vna res. false igr vt equocatio. apbi^o z cetere bz nō sunt filii sophistici. s; sūt loci sophistici. nāz sic vni loco dialectico inittuntur multi filii. vt loco a minozi inittunt multi filii veri. sic vni fallacie vt equocatiōi inittunt multi filii. gismi sophistici. in finiti. n. filii p tales fallaciā peccare possunt. Ergo sicut in dialecticis loci sunt qdā ylia pphendētia multos fillos ppter qd in talibus locis sunt elemēta z pncipia filloz veroz. sic loci sophistici sunt quedā ylia cōprehēdētia multos fillos sophisticos. Nō ergo loci sophistici sunt ipsi filii sophistici. s; sunt elemēta z pncipia ipsoz. sed qz filii sophistici fm q bz magis sunt defectus q aliud bz pncipia magis sūt defectiua q effectiua. q at sic vdm sit. pz p pbm in lib. rhetoricoz qui distinguens entimemata in entimemata vā z sophistica. in cap^o. vbi dētermiat de locis veris. vult bz locos eē entimematū veroz. in sequēti vō cap^o. vbi determinat de fallaciis rhetoricis. vult bz fallacias eē elemēta entimematū apparētiū siue sophisticoz. gā simili sic ē dare entimemata vā z sophistica. z vtrazq habēt sua pncipia z elemēta. sicut ē dare fillogismos vōs z sophisticos. z vtriqz hnt sua pncipia z elemēta. pz g filium sophisticū addere supza filium quāda; btitudi nē locale q locus nō est ipse filius sophistic^o. s; ē elementus eius. verū qz bz loci sunt defectiui. z maxime eozū sunt defectiui. z palogismi formati fm eos sunt etiā defectiui. pz verū eē quod sup^o dicebat. qz de talib^o nō pōt eē sciētia tāqz de pncipali itentis. s; de eis est scia tanqz de qbusdā obligatib^o artis. qd quōd itelligēdū est z quatr. sufficiēter superius est expreſsum.

Alterius. dato q loc^o sophisticus differat a fillogismo sophistico. Dubitaret forte aliquis vtruz locus sophistic^o differat a maxima sophistica. C^o Respondeo. dicendum q scdm Boetium in cop. suis duplex est locus. videlicet locus maxima. z locus differētia maxime. si g accipim^o locū s; q maxima. sic sic locus dialectic^o nō differt a sua maxima. s; ē ipa maxima. sic loc^o sophisticus ē ipa maxima sophistica. s; si accipit locus put ē ofia maxime. tūc loc^o z maxima nō sunt idēz. s; differūt sicut pplexū z icōplexū. z qz loc^o vt ofia maxima accipit vt dicit qd incōplexū z maxima qd pplexū. qz cōplexa ex incōplexis sumūt originem. z tūc plene cognoscimus cōplexa. qñ scim^o ea resoluerē in icōplexa. bñ dcm est q nos meminim^o dixisse in lib. rhetoricoz. v3. qz maximas cognoscim^o in qñtū locos cognoscim^o. Nāz sicut pncipia cognoscim^o in qñtū terminos cognoscim^o. qz sic q sciret qd est totū z qd ē pars. sciret q oē totū ē maius sua pte. ita q sciret rōnes locoz. sciret maximas fūdatas sup illis locis. vt q sciret qd ē mai^o. z qd est min^o sciret has maximas qd pōt min^o pōt z mai^o. z qd nō pōt maius nō pōt z min^o. z qd dcm ē de locis dialecticis respectu maximarū dialecticaz. veritatē bz de locis sophisticis respectu maximaz sophiticaz. nā q sciret locos sophisticos sciret maximas p qz decipiūt sophistici. vt q sciret equocatiōem. sciret maximā p quā equocatio decipit q talis ē. qz semp vni noi rñdet vna res. z sicut equocatio q ē falsus loc^o bz suaz falsam maximaz. sic z amphi^o q etiā falsus loc^o est suā falsam maximā bz. que talis ē. semp vni rōni rñdet vna sententia. pz g q locus sophistic^o a maxima sophistica dñt. sic in cōplexū z pplexo. de rōne. n. maxie ē q sit qd pplexū. loc^o aut dicit quid icōplexū. si aut dicit qd complexū. s; ē p accñs. qz circūlogimur ipm. z nescimus eū nominare vno nomine. semper enim vno nomine posset locus nominari si esset ei nomen ipositum.

Alterius forte dubitaret aliq. vtz filii sophistici opponat. z sit obliquitas filii simplr an filii dialectici. C^o Rñ: vdm q nō itendim^o hic querere de fillo sophistico qui peccat in mā. qz vtz talis fillogism^o sit simplr fillo. vel ad aliquā vel qñter eē ba beat ifra dices. Sed itendimus hic querere d fillo peccate in forma. z de bz fillogismo respōdere ad questū nō bz difficultatē. est. n. bz fillo obligas tam fillogismi dialectici qz etiā fillogismi simplr. nā nec ē fillo dialecticus. nec ē fillo simplr. dcm est. n. q bz fillo inicit falso loco. z idēbite habitudini locali. in illo aut falso loco nō pōt referuari pncipiū dici de omni nec de nullo. fere. n. ois fallacia aliquo mō variat mediū. z variādo mediū arguit quasi in qñtuor terminis. ppter qd nō ppxie accipit ibi. sub. nec saluat ibi pñ^o dici de omni vel de nullo. In qñtū ergo bz fillo inicit false habitudini locali dicit fillogismo dialectico. prout vō nō saluat pncipiū dici de omni vel de nullo dicit fillogismo simplr. vtrū aut sit aliq fillogism^o sophistic^o peccans per aliquā fallaciā i quo saluet rō fillogismi simplr. dubiū ē ppter fallaciā petitiōis pncipij. s; de hoc aliqd infra dices. cū. n. reducet petitiō pncipij i ignorātiā elenchi. oñdetur quō peccat d fillogism^o. ad pñens aut sufficiat scire quō mō fillogismi peccātes in forma dicit fillogismo dialectico. z quō fillogismo simplr.

Alterius forte dubitaret aliq cui dicit pmo bz fillogismus an dialectico an simplr. C^o Rñ: vdm q fm quosdā bz fillogism^o pmo dicit fillogismo simpliciter qz dialectico. Nam si p diceret dialectico. qz a destructiōe inferioris nō seqt destructio superioris. z qz qd p se z pto tollit hoīez nō tollit alia. si fillogismus sophistic^o eēt obligas fillo dialectici. non tolleretur fillogismū simplr. simpliciter q loquēdo eēt fillogismus. s; nō eēt dialectic^o. Cū ergo neuter sit. pmo peccabit d fillogismū simplr. z postea d dialecticū. s; bz rōnib^o ēt initi non est conueniēs. nā sicut aliq pus conueniūt inferiorib^o qz supioribus. z per iferiora supioribus ppetūt. vt bñ tres conuenit p triāgulo qz figure. ppetit. n. figure mediante triāgulo. z sic suo mō in repugnātia z oppōne se hñt. nāz que pmo conueniūt inferioribus qz supiorib^o opposita illorum pmo repugnant iferiorib^o qz superiorib^o. vt habituudo localis pmo conuenit fillogismo dialectico. si aut conuenit fillogismo simpliciter hoc est in qñtū talis fillogism^o referuat in fillogismo dialectico. z qz si ppositū in pposito. z oppositū in opposito. sicut recta habituudo localis pmo ppetit fillogismo dialectico. sic falsa habituudo localis pmo repugnat bz fillogismo. non videt ergo iconueniēs q aliqd pus repugnet iferiori qz supiori. cū nō sit icōueniēs aliqd pmo conuenire iferiori qz supiori. Qd vō dñt qz si fillogism^o sophistic^o pmo diceret dialectico nō tolleretur fillogismū simpliciter. Dicit pōt q tollere filium simplr dupliciter pōt itelligi. vel absolute z fm se. vel vt referuat in tali mā ex qua pōt sumi habituudo localis. fillogism^o ergo sophistic^o cum sit ratiocinatio quedā. z si rōcinatio dñta ad locales habituudines. s; illa habituudo sit falsa z sophistica p se z p nō pōt opponi fillogismo simpliciter fm se z absolute sumptio. s; opponit ei vt bz eē in tali mā. Et qz vt spectat ad ppositū supius in iferiori est ipm inferius z cōe vt referuat in mā spālī est ipm spālē nō est icōueniēs qd tollit iferius tollere supius. vt ē in iferiori. z vt referuat in mā spālī. Dicamus g qz nō sit de rōne fillogismi absolute initi habituudini locali. ē tñ de rōne fillogismi initi tali habituudini vt dñt ad māz dialecticā. ita q arguere possumus. iste fillogism^o est dñtus ad māz dialecticā. z nō bz rectā habituudinem locale. q simpliciter nō est fillogismus. sophista ergo qz ifnuat dialecticū. z vult versari circa id circa qd dialecticus versari dñt z in mā dialectica. vel q videt dialectica

Inicitur habitudinibus falsis et incongruentibus per se et primo:
et finis quod habet oppositum dialectico. et filia sophistica ut sophi-
sticus est: per se et primo dicitur fillogismo dialectico. si autem dicitur
fillo simpliciter B est in quantum talis fillogismus referatur in tali
ma. Est. n. diligenter nota quod refertur de intellectu aliquid
non intellecto aliquo: et intelligere illud cum Brio illius. fillo
ergo simpliciter B possit intelligi esse sine habitudine locali: non
enim potest intelligi esse cum falsa habitudine locali. fillogismus
sophisticus non dicitur fillogismo simpliciter quod nulli habitudi-
ni locali inicitur: sed dicitur ei quia inicitur habitudini locali false
et incongrue: ut deum est. per se dicitur fillo dialectico. cuius ratio
est habitudine locali. et postea dicitur fillogismo simpliciter put
in tali habitudine referuari non potest. utrum autem sophisticus fil-
logismus considerari possit: non videtur ut sophisticus est nec de ratione
eius est falsa habitudine locali: sed videtur esse quedam inutilis con-
fatio. et sic dicitur possit per fillogismo simpliciter quod dialecti-
co: investigare non est presentis speculationis. sufficit autem ad pre-
sens scire quod fillo sophisticus ut sophisticus est: per dicitur fillo
gismo dialectico quod fillogismo simpliciter.

Alterius autem quod aius huius non gescit nisi fiat re-
ductio quasi videtur ad per se nota. Du-
bitaret forte aliquis. quod non videtur verum quod in premissa questione
supponebatur. videtur. quod sicut in positum aliquid per per se potest
petere inferiori quod superiori: sic et in privatis aliquid per per se potest
repugnare inferiori quod superiori. quod si sit bonum argumens a positum
anteriori: per per se positum non est inconueniens aliquid per se petere infe-
riori quod superiori. tamen quod non est illatio a destructione anteriori: ut quod ne-
gatiue nullo modo aliquid per se inferiori quod superiori repugnet.
fillo ergo sophisticus cum repugnet tam fillogismo simpliciter quod
dialectico. nullo modo videtur quod prius possit repugnare fillo
dialectico quod fillogismo simpliciter. Dicendum quod videtur esse: sed
simpliciter et absolute. hoc non possit contingere: in materia tamen aliquo
modo dicta potest. vivere. n. est infra esse: propter quod non valz simp-
et absolute hoc non viuunt quod B non est in materia: tamen dicta valere potest.
valet. n. cesar non viuunt. quod non est. mors ergo opponitur vite et per
se primo tollit vitam. et tollendo vitam tollit esse. sic ergo mors per se
et primo opponitur vite. quod mors et vita innata sunt fieri circa
idem. et ex eo quod tollit vitam: tollit esse in tali materia. sic falsa habi-
tudo locali per se primo opponitur vere habitudini locali. quod
hec habitudo et illa nata sunt fieri circa eadem materiam. ut cir-
ca dialecticam: et per se et primo talis falsa habitudo tollit veram
habitudinem localem: et repugnat fillogismo dialectico: et re-
pugnando fillogismo dialectico repugnat fillogismo simplici-
ter: ut referuat in tali materia circa quam versatur habitudo
localis: et quomodo materia locali est materia contracta: et
quomodo non est dicta infra dicitur.

Ant autem finem equocationem huius
modi orationes: ut quoniam discunt
scientes: nam secundum hos grammatici
discunt.

In parte ista exegitur philosophus de fallaciis in dictio-
ne. huiusmodi autem fallacie finem Alex^m tripliciter diuidit:
tur: quod quedam fallacie peccant finem multipliciter actualez:
ut equocatio et amphibologia. quedam vero finem potetialez:
ut compositio diuisio et accetus: quedam vero finem fantastica:
ut figura dictionis. tria ergo facit. quod primo determinat de
fallaciis peccantibus finem multipliciter actualem. secundo de
peccantibus finem potetiale. et tertio de peccantibus finem fan-
tasticam. secunda ibi (Secundum compositionem autem) tertia ibi
(Que autem finem figuram dictionis) Circa primum duo facit finem
quod due sunt fallacie peccantes finem multipliciter actuale. una
que accipit dictionem multiplicem: ut equocatio. alia
que accipit orationem multiplicem: ut amphibologia. primo er-
go determinat de equocatione: secundo de amphibologia. quod
re autem per se determinat de equocatione quod de amphi-

bologia: infra dicitur. secunda ibi (Secundum vero amphibologiam)
Ad euentiam vero prime partis notandum
quod equocatio fantasia et cau-
sam decipiendi sumit ex parte vocis. unitas enim nominis
est causa apparentie in hac fallacia: causa vero non existen-
tie est diuersitas significatorum. huius autem fallacie tres
sunt modi. primus autem est cum dicitur aliqua principaliter
plura significat. secundo vero cum unum significat principaliter
aliud ex consequenti. tertius quidem est cum dicitur ex sua signi-
ficatio multipliciter non habet: sed ex modo significan-
di. primus modus est in veris equiuiocis. secundus modus repe-
ritur in analogis. tertius modus etiam in his que se sunt
uniuoca reperiri habet. potest. n. esse quod ex sua significatio
ne uniuiocum: quod tamen ex modo significandi aliquam multipli-
citatem habet. ex hoc ergo apparet ordo istorum modorum. quod
primus modus plus habet de equiuiocatione. secundo vero minus.
tertius quidem quasi per accedens multipliciter participat.
pars igitur ista in qua de equocatione determinat: diuiditur
in partes tres. quod primo ponit primum modum. secundo secundum.
et tertio tertium. secunda ibi (Et quoniam mala) tertia ibi (Am-
plius eundem) Circa primum duo facit. quod primo ponit ma-
teriam parallogismi. secundo ostendit quod in dicto parallogismo
committitur equiuiocatio. ibi (Discere enim) Dicit ergo quod finem
equiuiocationem sunt orationes et parallogismi qui dicuntur:
quorum unus est iste. scientes discunt. ista est conclusio para-
logismi: nam finem hos. i. finem scientes. siue a scientibus discunt
grammatici. i. adscientes grammaticas. hec est minor. for-
metur sic parallogismus. finem quos discunt grammatici illi
discunt: sed finem hos. i. finem scientes discunt grammatici. er-
go scientes discunt. exponitur autem dictus textus aliter per
ut ly grammatici non stat pro adscientibus grammaticam:
sed pro scientibus et est sensus. scientes discunt. et bene dico
quod ita est: nam finem hos. i. finem istos modos parallogizandi se
quuntur quod grammatici qui sunt scientes discunt. formetur
autem sic parallogismus. grammatici discunt. grammatici sunt
scientes. ergo scientes discunt. et ut habeatur conclusio ma-
nifeste falsa: arguatur ulterius. quicunque discunt adiscunt:
scientes discunt. ergo adiscunt. quod falsum est. sciens. n. finem quod
habet non adiscit sed docet. Deinde cum dicit.

Discere. n. equocum ad intelligere eum qui vti-
disciplina: et accipe disciplinam.

Ostendit in dicto parallogismo esse equiuiocationem. di-
cens quod discere est equiuiocum ad intelligere eum qui vti-
tur disciplina in docendo. i. ad docere et ad disciplinam sup-
accipere. Iam ad discere. igitur scolares grammatici discunt
a scientibus. quia adiscunt ab eis: et scientes discunt: non quod
adiscant: sed quia docent alios. **Notandum** autem quod
philosophus ostendit in dicto parallogismo esse equiuioca-
tionem: non ut solueret ipsius. quia de hoc locus erit in se-
cundo. Sed ut ostenderet dictum parallogismum esse ad
propositum. et peccare secundum dictam fallaciam. sic etiam
in alijs parallogismis cum concludit eos peccare secundum
fallacias propositas non facit hoc: ut dictos parallogismos
soluat. quia ut dictum est in primo lib. non intendit para-
logismos solvere: sed constituere. hoc ergo facit ut ostendat
talia exempla esse ad propositum et arguere secundum
propositas fallacias. **Notandum** autem quod discere se-
cundum ydionia litterale nostrum non est equiuiocum. so-
lum enim stat pro adiscere non pro docere: finem tamen ro-
manum vulgare discere equiuiocum est ad adiscere et do-
cere. et forte sic est apud grecos. Roma enim cum partibus
illis versus apuliam quondam magnagrecia vocabatur. achil-
les enim qui fuit fortissimus grecorum fuit de regno apu-
lie. italia enim antiquitus grecia dicebatur. iuxta illud poe-
te. italia tunc telus grecia magna fuit. Deinde cum dicit.

Et rursus quoniam mala bona: nam que expediunt bona: mala autem expediunt.

Ponit 2° paralogismum. et duo facit. q¹ p¹mo ponit h³ paralogismum. 2° ostendit ipm arguere fm fallacia equocationis. 2° ibi (Duplex. n.) Dicit g¹ q¹ mala sunt b³da: bec e¹ conclusio. na¹ que expediunt bona sunt. mala autem expediunt. bec est minor. format sic paralogismum. quocumq¹ expediunt bona sunt: mala autem expediunt. g¹ mala bona sunt. Deinde cu¹ dicit.

Duplex enim expediens: et necessarius quod accidit plerumq¹ etiam in malis: est enim malum quidem necessarium: et bona quoq¹ expedientia dicimus esse.

Ostendit ost¹ paralogismum arguere per equocationes dicentes q¹ duplex est expediens. na¹ vno modo expediens id est qd¹ necessarium qd¹ plerumq¹ accidit in malis. et eni malum aliquando necius e¹. vt tructio pedis: aliqui e¹ necessaria ne totum corpus pereat. alio modo d¹ necessarium in bonis. na¹ 2 ipsa bona expediencia e¹ dicim¹. (Notadu¹ at¹ q¹ sic duplex e¹ iustum. ita duplex e¹ expediens et bonus. Est. n. iustum simpliciter: et iustum in casu. iustum simpliciter vt reddere depositum. iustum in casu esse pot¹ non reddere depositum. na¹ si furiosus apud aliquem deposuisset gladium. et tpe furie repeteret illum iustum e¹ in tali casu ei non reddere depositum. sic et duplex e¹ expediens. simpliciter et in casu. simpliciter. n. expediunt bona: in casu at¹ possunt expedire mala: na¹ sicut diuitie q¹ sunt bone in se: in casu p¹nt e¹ male nobis. q¹ multi ppter diuitias perierunt. sic tructio pedis qd¹ e¹ malum in se: pot¹ e¹ bonum nobis ne corpus pereat et inficiat¹. et pycere merces in mare: qd¹ e¹ malum in se: pot¹ e¹ bonum in casu ne fiat naufragium. (Notadu¹ et¹ q¹ licet expediens sit duplex: aliud expediens simpliciter cuiusmodi sunt bona: et expediens in casu cuiusmodi sunt mala: tñ bec duo non eque principia p¹mo ip¹ortat: s¹ p se expediens et p d¹ i bonis. scdario aut¹ et ex p¹nti d¹ in malis. Ex quo app¹ q¹ p¹mus paralogism¹ deseruit equocationi. prout vna dictio principaliter plura significat. hic aut¹ deseruit dicte fallacie. put vna dictio significat plura. non ex equo: s¹ vnus principaliter aliud ex consequenti. Deinde cum dicit.

Amplius eundem sedere et stare et laborare et sanum esse: na¹ qui surgebat stat: et q¹ sanabat¹ sanus e¹: surgebat aut¹ sedens: et sanabat¹ laborans.

Ponit 3° modum equocationis sumptum penes diuersum modum significandi. et tria facit. q¹ p¹ ponit duos paralogismos seruientes isti modo. 2° ostendit eos arguere p fallacia equocationis. 3° declarat in gbus p¹ponib¹ illo¹ paralogismorum e¹ multiplicitas attributa. 2° ibi (Na¹ laborat¹) 3° ibi (Uerus sanabat¹ qd¹) Dicit g¹ amplius sup¹ p equocationes p¹tingit ostendere eundem sedere et stare. bec e¹ p¹lo vni¹ paralogismi. et eundem laborare et sanum esse. bec est p¹lo alteri¹. na¹ q¹ surgebat stat. bec e¹ maior vni¹ paralogismi. et q¹ sanabat¹ sanus e¹. bec e¹ maior alteri¹. surgebat aut¹ sedens. ista e¹ minor p¹oris paralogismi. et sanabat¹ laborans. bec e¹ minor alteri¹. possunt autem hi duo paralogismi sic formari. q¹ quis surgebat stat. sedens surgebat. g¹ sedens stat. rursus quicunq¹ sanabat¹ sanus e¹. laborans sanabat¹. g¹ laborans sanus e¹. (Notadu¹ aut¹ q¹ actiones. et passionis et cetera talia aliqui designant motu. et tunc pactiones et passionis non fit denotatio fm formam. imo s¹ oppositum forme. qui. n. dealbat¹ non est alb¹ fm q¹ dealbari dicit motu ad albedinem. si vo actiones et passionis non dicunt motus s¹ mutatiōem sic denotant fm formam. g¹ cūq¹. n. illuminabat¹ illuminat¹ e¹. illuminari. n. non dicit motu: s¹ mutatiōem: sic et cūq¹ dicimus. g¹ cūq¹ sanabat¹ sanus e¹. ly sanabat¹ stat. p mutato e¹ fm q¹ sanari dicit sanum e¹. sic etia¹ qui surgit stat: vel q¹ surgebat stat: fm q¹ surgere ip¹ortat muta

tum esse. Deinde cum dicit.

Nam laborantem quidlibet facere aut pati non vnum significat: sed quandoq¹ quidem quoniam qui nunc laborat aut sedet: quandoq¹ autem qui laborabat prius.

Ostendit dictos paralogismos arguere p equocationem dicentes. q¹ laborat¹ sup¹. vel etia¹ sedentem facere: qd¹libz autem pati. i. iunctum vbo actiuo vel passiuo non semper vnum significat: s¹ q¹q¹ qd¹ significat q¹ nunc laborat aut sedet. q¹q¹ at¹ q¹ laborabat prius aut sedebat. Deinde cum dicit.

Verum sanabatur quidem et laborans et non laborans: sanus est autem non laborans: sed laborans non nunc: sed prius.

Postq¹ ostendit in dictis paralogismis e¹ equocationem et modo significandi: q¹ laborans pot¹ supponere p¹o laborante prius: vel p¹o laborante nunc. In pre ista ostendit q¹ p¹o illorum paralogismorum vda est multiplex: na¹ non e¹ multiplex q¹ dicit. laborans sanus e¹: s¹ multiplex est minor q¹ dicit (Laborans sanabat¹) Quidam autem dicunt q¹ multiplex e¹ vtraq¹: s¹ B non vadit ad mentem p¹bi. vt in sequenti lectione patebit. Dic autem supponat. dicit g¹. vtz p¹o s¹. sanabat¹ qd¹ laborans et non laborans. i. minor erat multiplex: aut p sed. sanus est non laborans. i. non e¹ multiplex. bec. n. laborans sanus est vel sedens stat. simpliciter e¹ falsa. subdit autem quo modo minor est duplex d¹ e¹: s¹ supple bñ dico q¹ laborans sanabat¹. laborans dico non nunc: s¹ prius. laborans ergo sanabat¹ p¹o laborante prius: et laborans non sanabat¹ p¹o laborante nunc: s¹ non sic possum¹ d¹ q¹ laborans sanus e¹. et non laborans sanus e¹. na¹ sanus e¹ laborans. semper est falsa. sanus autem est non laborans semper e¹ va.

Intelligentiam ar dictoz p¹tingit circa equocationes dubitare. p¹ vtrum aliq¹ dictio possit significare plura. et v¹ q¹ no. q¹ fm p¹bm. 4° me¹ raphi. nomen q¹ no significat vnum nihil significat. g¹ 2°. Amp. significatio e¹ forma dictiois: s¹ vnus rei videt e¹ vna forma: sic vni¹ reynicu¹ e¹ esse. g¹ 2°. Rñ. dicendum q¹ voces sunt signa eoz cōceptuuz q¹ sunt in aia: na¹ rō quā significat nomen est diffō. semp. n. vt supra dicebat¹ itelligēdo simplicia formam nobis aliquēz pceptū q¹ cōnoie pot¹ appellari diffō. et h³ cōcept¹ est id qd¹ significat p nomen. noia ergo sunt signa pceptuū. pceptuū vo sunt signa rep. nomen g¹ e¹ signū rei mediāte pceptu. et q¹ diuersaz re fm q¹ h³ no pot¹ esse vni¹ pcept¹. nunq¹ diuersoz fm q¹ h³ pot¹ e¹ vni¹ nomen mediāte vno pceptu. Luz ergo querit¹ vtz vni¹ nomen significare pla possit. si B itelligit mediāte vno pceptu impossibile e¹ qd¹ d¹. si vo itelligat vni¹ nomen si gnificare plura mediātib¹ plurib¹ pceptib¹. sic non est iposibile qd¹ d¹. Opposita autem his non est difficile solueret: na¹ cū d¹ qd¹ no significat vni¹ nihil significat. vtz e¹ qd¹ no significat vni¹ mediāte vno pceptu. q¹ tūc p¹ret disputatio si non essent distincti pcept¹ et rōnes distincte: q¹ conceptim¹ in si gnificādo res p no¹. Qd¹ vo addebat¹ q¹ significatio est forma dictiois: vt patebit in qd¹ne sequenti significatio rerum non e¹ essentialis forma dictiois: s¹ accitialis. vni¹ ergo vocis e¹ plures tales significatiōes: non est icōueniens.

Alterius forte dubitaret aliquis. vtz significatio sit aliquo modo forma subalis dictioni. et v¹ q¹ non. q¹ vt d¹ e¹. vna dictio plura significat: qd¹ no e¹ si significatū e¹ forma subalis eius. amp. noia sunt ad placitū. g¹ fm ipositionem n¹am. et fm bñplacitum nostrū significat: qd¹ no esset si e¹ essentialis esset ei significare. ergo 2°. (R¹espōdeo dicenduz aliquos concedere simpliciter significatiōem esse e¹ essentialē dictioni. aliq¹ vero simpliciter negat: s¹ vtriq¹ cū oportuisset totū inspicere partes

aliquā spēxerūt. Sciendū ergo qd vox plāta dupl'r si-
gnificat. vno mō representat pceptōem sui ipsi. alio mō re-
presentat pceptōes rōnes rerū. pmo mō vox representa-
re pōt: qd ē in imaginatōe vt vox plāta extra signū est vo-
cis imaginatō. vñ pmetator sup scdo de aia vult qd pmoz
90. mouēs in voce sit aia imaginatiua. scdo vō mō put per no-
mina significānt rōnes rerū voces sic sunt signa intelle-
ctuū. Cū ergo querit vtrū significatio pueniat eēntial'r di-
ctio: si loquimur de significatiōe put ē vox significat seipaz
in imagine pceptam. sic quodāmodo eēntiale ē voci signi-
ficare. r imo si significatiua nō esset: nō eēt vox: vt plane
habet in scdo de aia. ca. de voce. De ratione. n. vocis ē qd
pmo concipiat in imaginatiōe qd pferat. si. n. ex ore alicu-
ius aialis absq; imaginatōe pcedēte p tussim vel p aliquē
aliū modū sonus emitteret. ille sonus vox nō esset. bz qd si
significatio quodā mō eēntialis est voci: r nō est ad placitū.
nec vni vocis sunt plures tales significatiōes. sicut. n. alia
est imaginatio triāguli. r alia qd rāguli. r imaginatio vni
figure nō pōt coaptari alteri. sic imaginatio r pceptio pmo
vnius vocis nō pōt alteri adaptari. p3 ergo qd si vox plāta
referat ad significatiōem prout significat seipsam aut
imaginatiōem pceptā: quodāmodo ē eēntiale ei significare
s3 si referat ad significatiōem put significat rōnes rerū
in intellectu pceptas: sic nō est eēntiale ei significare. imo
talita sunt ad placitū. r possunt vni rei plura significata cō-
petere. Ar. ē pus dicta de hac significatiōe pcedebāt.

Alterius forte dubitaret aliq. vtrū termino
semel sumpto contingat vt eq-
uocē. C. Rñ. dōz qd nomina r dictiōes qdū est de se nō
plus bñt qd significēt vnam rem qd aliam: si ergo sunt ali-
quoz significatiua: B est ex institutiōe r impōne nostra. rur-
sus etiā cū nō iposita sunt ad significandū. r cū bñt ex ipo-
sitione qd significēt hāc rem vel illā nō significāt bz ime-
diatē: s3 mediātē cōceptū. sunt. n. voces signa intellectuū.
intellect' vō signa rerū. C. Notandū qd vult intellectus siue
cōceptiones aie esse signa rerū: cū sint similitudines. r dif-
fert signū a similitudine. si ergo voces sunt signa rerū. B ē
mediatib' cōceptionib' nostris. possum' qd dē qd noia si
gnificāt ex ipositiōe s3 vtimur eis ad significandū put me-
diātē cōceptū intellectu nostri referim' p intellectum bu-
iusmodi noia in sua significata. aliud ē qd q'rere vtrum no-
mē possit significare plura. r vtrū sil possem' eo vti ad plu-
ra significandū. Manifestū est. n. qd nomē plura signifi-
ca re pōt. si ipositū sit ad plura significandū: tñ qd diuersa vt
diuersa sunt nō ptingit sil' intelligere. termino semel sumpto
nō ptingit vti equoce. qz sil' r semel nō possum' terminum
equocu per intellectū nostruz referre in oia sui significata.
vex est qd termino semel sumpto nō ptingit vti equoce.
nā r si eadē vox semel plāta apud diuersos auditores di-
uersa representat. illa vox nō pprie semel sumitur. cum a di-
uersis diuersimode sumatur: r fm diuersas acceptiōes di-
uersas conceptiōes formet. Idē. n. est idē nomē apud di-
uersos plā significare qd istū nomē nō selis plies sumere:

Alterius forte dubitaret aliq. vtrū nomē eg-
uocum sua significata hēat sub
copulatiōe vel sub disiunctiōe. C. Ad qd dixerūt aliqui qd
sub copulatiōe. aliq vō qd sub disiunctiōe. vtriq. n. cū debe-
rent totū īpicere. īpexerūt pte. Sciendū ergo qd nomen
equocu in sui significatiōe nec disiunctiōe nec copulatio-
nem includit. r dicētes nomē equocum b're sua significata
sub copulatiōe vel sub disiunctiōe: nō est credibile eos itē
disse qd huiusmodi nomē in sui significatiōe includeret co-
pulatiōem vel disiunctiōem. pro tāto qd dicitur qd nomen equo-
cum b're sua significata sub copulatiōe vel sub disiunctiōe.
qz in habēdo ea bz quādā similitudinē cū illis. Dato qd no-
mē equocu nō includere in se nec copulatiōem nec disiun-

ctionē. Si quera' vltēr' vtrū habeat sua significata pmo
dum copulatiū vel disiunctiū dici d3 qd nomē equocum.
vt p3 dupl'r ad sua significata ppari pōt. pmo vt p ipositio-
nez illa iportat. scdo vt p intellectuz ad illa referi. si gl'og-
mur de noie equoco: vt p impōne sua significata iportat.
sic dē ea b're sub copulatiōe: nō qd in sui significato copula-
tiōe includat: sed qz iportat ea sil' r semel plura significat.
sicut copulatiua suas ptes de necessitate simul habz: r fm
istū modū verū est qd dē in pmo pbyrmenias. qz si b' no-
men tunica iponat hōi r equo: r dicat tunica est alba. nō ē
aliud dē qd equ' est alb': r hō est alb': s3 si nomē equocu
referat ad sua significata put per intellectuz referi in illa.
sic habet ea qd sub disiunctiōe. qz nō bz ea sil': cū termino
semel sumpto nō cōtingat vti equoce. iō faciēda est vis in
vbi pbi: cūz dicit. si b' nomē tunica iponat hōi r equo: qd
dicēs: qd ex impōne qdūz est ex platione: vel vt referi no-
mē equocu ad sua significata put iportat ea p ipositionē.
bz ea quasi sub copulatione. Vtrū aut in aliquo dēat a co-
pulatiua statim dicetur.

Alterius forte dubitaret aliq. vtrū vtrū sit qd
suppositū est. videlz qd vnuz no-
men ex impōne possit simul plura significare. Et videt qd
nō: qz sic nomē ex vno pceptu r ex vna relatiōe p intellectu
vnu significat. sic ex vna impōne vnuz significat: sicut er-
go termino semel sumpto nō ptingit vti equoce. r vnu no-
mē ex relatiōe per itell' nō significat plā sil'. sic ex impōne
nō vī plura significare. C. Dōm qd significare p ipositio-
nē respicit tps pteritū. qdūcūq; ex plurib' impōnib' plā
significet. Ex quo vtrāq; illarū ipositionū est facta. r pte-
ryt ex impōne illa plā simul significat: s3 significare plura
ex vī vel ex relatiōe p intellectum respicit tps pns. r quia
simul nō referre possum' vnu nomē in plura significata:
iō bñ dē est qd termino semel sumpto nō ptingit vti eq-
uocē: vt p intellectu referim' nomē in sua significata. vnu
nomē sil' plura significare nō pōt: nisi forte p accidens: vt
apud diuersos itelligētes. C. Et vt melius appareāt p'di-
cta. sciendū est qd in significatiōe nominū tria ē cōsiderare:
pmo ipsam impōnē: nā noia nō significat nisi vt sunt iposi-
ta ad significandū. r est ibi ipsa platio que iponit ad ali-
qd significandū. r est ibi relō per intellectū in sua signifi-
cata. Cū ergo querit vtrū dictio equoca hēat sil' sua signi-
ficata. si itelligit qdū ad impōnē: p3 qd bz ea quodāmodo sil'
Si qdū ad plationē etiā simul bz ea. qz cūz sit vna platio
nō variata ex vī plationis actu. r simul bz sua significata:
s3 qdū ad relatiōem p intellectu nō pprie bz sua significa-
ta sil'. r qz platio magis se tenet ex pte dictionis qd relō p
intellectū. magis pprie dē est qd dictio equiuoca hēat sua
significata simul: r ad modū copulatiūz qd qd nō habeat
ea sil'. s3 hēat ipsa ad modūz disiunctiūz.

Alterius forte dubitaret aliq. vtrū oīo vbi po-
nif nomē multiplex sit distiguē-
da. r vt qd nō. dē est. n. qd nomē equocu vel bz sua signifi-
cata sub copulatiōe vel sub disiunctiōe. s3 copulatiua r disiun-
ctiua nō sunt distiguēde. qd ē. C. Et aut copulatiua nō sit vi-
stinguēda p3. qz vel ē in vtroq; sensu vā. r tūc ē simpl'r vā.
si aut sit i vtroq; sensu: vt in altero flā: simpl'r iudicat flā.
nā. n. copulatiōis est vt tota iudicet flā. si altera ps sit flā.
sic ē nec disiunctia vī ēē distin'. qz tota disiunctia iudicat
ēē vā. si solū altera ps sit vā. nullo qd mō ē distiguēda oīo
vbi pōit nomē equocu. C. Rñ. dōz qd sp vbi ē equocatio
ē ibi faciēda distinctio. nā r si i vtroq; sensu ēē vā faciēda
ē distinctio: nō ne cludat nobis: s3 ad cautelā fatuitatis. i.
ne videamur fatui r ignorātes. qz si nō distiguerem' ipaz
forte crederemur ignorare vtrū vocabulog: s3 qd dictio
equoca i altero sensu ē vā. in altero flā. tūc distin' ē nō so-
lum ne videamur ignorātes: s3 et ne fiat nobis elenchus:

Sicut appareant obiecta: sciendum quod ut etiam supra dicebatur dictio equuoca dupliciter ad sua significata comparari potest. primo ut importat illa quantum est ex platione. et per ipositiones. et sic habet ea ad modum copulationis: quod non sic intelligendum est quod in nullo differat a propositione copulativa. sed quod sic accepta praebet sua significata actu. sicut et copulativa requirit suas partes actu esse. imo quod ut dicebatur: dictio equuoca in se copulationem non claudit. sic loquendum est de dictione equiuoca. ut habet sua significata actu sic si loquimur de duobus propositionibus. platis absque aliquo copulatione media. tale ergo est dicitur. canis currit: sicut latrabile currit. celeste syderus currit. et quod habet due orationes sine coniunctione plate non sunt simpliciter coeque: nec simpliciter neganda: sed una est coeque: ut latrabile currit. alia neganda: ut celeste syderus currit. idem offo dicitur dictio equuoca est put dictio equuoca habet sua significata sit. et importat ea per ipositiones: distinguenda est: ut per se iam deca. Et sic ubi ubi ut ubi sit distinguenda put dictio equuoca habet sua significata. quod refertur ad illam per intellectum. quod sic non videtur ea habere simul. sed ut ea habet ad modum distinctionis cum termino semel sumptum non contingat uti equuoca. Sciendum ergo quod distinctionis duplex est. quedam determinata sicut in his que de presentia. quedam indeterminata. sicut in his que sunt de futuro. in talibus. n. quod non est determinata veritas non est altera parte determinata dare. possumus. n. dicitur cras fore navale bellum. vel non fore: sed altera parte determinate dare non possumus. cum ergo dicitur quod dictio equuoca: ut per intellectum refertur ad sua significata habet ea ad modum distinctionis. ille modus distinctionis non est per se determinatus: sed indeterminatus. in potestate. n. cuiuslibet est uti tali dictione in quocumque sensu placet. si ergo dicatur. canis currit. quod aduersari habet dictio equuoca potest referre ad quodcumque significatum voluerit. si cederemur ea: referretur ipsa ad sensum sim. si vero negaremus referretur ea ad sensum verum. ut ergo non fiat nobis electus debemus ea distinguere: vel possumus dicitur: et melius quod sicut nomen equuocum: ut significat sua significata simul est distinguendum. quod si significet ea ad modum copulativum. tunc non includit in se copulationem ut multiplex iudicet simpliciter si aliter significat: sit si sit. sic cum multiplex importat sua significata ad modum distinctionis est distinguendum. quod non includit in se distinctionem. ut possit simpliciter dicitur si aliter suorum significatorum sit verum. per se quod querebatur. Et esset autem ulterius dubitandum quomodo in equocatione est multiplicitas actualis. et utrum signum distributionis additum termino equiuoco distribuatur ipsum una distributione. per omnibus suppositis cuiuslibet sui significati: sed de hoc in sequenti lectione queretur: ubi tractantur modi communes amphibologie et equiuocationis.

Secundum autem amphibologiam tales velle me accipere pugnantes.

Postquam philosophus determinavit de multiplicitate actuali put habet esse in dictione quod sit per equocationem. In pre ista determinat de multiplicitate actuali per ut habet esse in oratione: quod sit per amphibologiam. et duo facit. quod primo determinat de amphibologia secundum se. secundo determinat de ea in comparatione ad equocationem. et ibi (Tres autem sunt modi) Ad eundem finem partis. sciendum quod amphibologia tripliciter habet fieri. primo. n. prout oratio per se accepta principaliter multa significat. et per se put oratio per se accepta significat plura non per se. sed unum per se: aliud transumptive. tertio quod per se accepta non est multiplex. coniuncta vero alteri habet multipliciter. per quod per se tertium modum differre a quolibet alio. quod tamen in primo modo est in secundo oratio per se accepta multipliciter habet quod non contingit simpliciter in tertio. assignant autem alii tres modi amphibologie: sed de hoc non sit nobis cura. quod non vadit ad mentem philosophi. distinguendo ergo parte prima secundum assignatos modos. dicam quod in secundo modo philosophus non posuit exemplum: quod forte id fecit.

quod habet transumptiva valde diversificantur apud diversos ritus. imo quod uno tempore sunt transumptiva alio tempore non sunt transumptiva. Duo ergo facit: quod exemplificat de duobus modis amphibologie. per se. n. determinat de amphibologia put oratio per se accepta simpliciter est multiplex. et dicitur minatur de ea put oratio per se accepta simpliciter non est multiplex: sed alteri coniuncta simpliciter efficit multiplex. secunda ibi (Et putas est tacente) Circa primum quatuor facit secundum quod quatuor parallogismos ponit deferentes primo modo. secunda ibi (Et putas quod quod scit) ibi (Et putas quod videtur) 4. ibi (Et putas quod tu dicis) Dicit ergo primo quod secundum amphibologiam sunt tales parallogismi quales super. ponent inferius: quorum parallogismorum unus est. velle me accipere pugnantes. habet minor parallogismus. potest autem sic formari. quoscumque velle me accipere. velle ut me accipere: sed pugnantes velle me accipere. ergo pugnantes velle me accipere: minor autem huius parallogismi duplex est. nam cum dicitur. velle me accipere pugnantes. ly me vel potest construui cum accipere ex parte post: et pugnantes ex parte ante. et tunc erit sensus quod pugnantes me capiant: vel erit constructio eadem. et tunc erit sensus quod pugnantes capiant a me. Deinde cum dicitur.

Et putas quod quod scit: hoc scit. nam scienter et scitum contingit ut scienter significari hac oratione.

Ponit 2. parallogismum dicens. putas quod quod scit habet scit. habet maior parallogismus. formatur autem sic. quod quod scit habet scit: sed scit ferre ergo ferrum scit: et ut evidenter appareat falsum. arguat ulterius. quod scit habet sciam. ferrum autem scit. ergo ferre habet sciam. subdit autem quomodo in dicto parallogismo est multiplicitas dicens: quod in hac oratione super. qua dicitur quod quod scit habet scit. per ly hoc contingit significare scienter et scitum. nam si ly habet construui cum ly scit ex parte ante. sic significat scienter. et est locutio falsa. est. n. sensus quod hoc quod quod scit sit scies: quod non est verum. non. n. o. scitum est scies. si vero ly hoc construui cum ly scit ex parte post. sic est locutio vera. est. n. sensus quod o. scitum est scitum. Notandum autem quod philosophus de primo parallogismo posuit solum minorem. de habet autem 2. ponit solum maiorem: quod forte id fecit. quod in dicto parallogismo multiplicitas erat in minore. In habet multiplicitas est in maiore. Deinde cum dicitur.

Et putas quod videtur quod hoc videtur: videtur autem columnam: quare videtur columna.

Ponit 3. parallogismum talis est: quod quod videtur habet videtur. habet maior. videtur. n. columna. habet minor. segitur 2. col. quod columna videatur. Notandum autem quod sicut in precedenti parallogismo. cum dicebatur quod quod scit habet scit. ly habet poterat significare scienter et scitum. put aliter et aliter construebat cum ly scit. Sic cum dicitur quod quod videtur habet videtur. ly habet denotare videtur et visum. sed quod aliter et aliter construi cum ly videtur. Notandum est in parallogismo aptum fieri deceptio aliter per genitum neutrum quod per aliter. dicitur sic: quod quod videtur habet videtur. videtur ferre. ergo ferrum videtur. et ulterius: ut magis appareat falsitas. arguat quod videtur habet virtutem visum. ferrum videtur. ergo habet virtutem visum.

Dubitaret forte aliquis ad quam metam ducat parallogismus factus. et ut quod ad solocismum. sic. quod quod videtur habet videtur. videtur autem columna. ergo columna habet virtutem visum. Dicitur ergo quod meta hic intenta non est solocismus: sed redargutio. ergo debet concludi quod columna habet virtutem visum. non quod columna. Advertendum tamen quod redargutio differt ab alijs metis formaliter et secundum modum accipiendi. siue ergo per parallogismum concludatur falsum. siue solocismus. dum tamen per talia fiat redargutio dicitur ducere ad metam redargutionis. Deinde cum dicitur.

Et putas hoc quod tu dicis esse: hoc tu dicis: dicis autem lapidem esse: tu ergo lapis dicis esse.

Ponit quartum parallogismum dicens quod tu dicis esse habet tu dicis esse habet maior. dicis autem esse lapides. hoc est minor. segitur conclusio quod tu lapis dicis esse.

Dubitarer forte aliquis. unde 2° multiplicitas in hoc paralogismo. dicitur autem

aliquis quod ideo est multiplex. quia ly B. vel potest componi cum ly tu. vel cum ly dicis. sed hoc non potest stare. quia tunc in dicto paralogismo non esset amphibologia. sed propter vel diuisio. **C** Dicitur ergo id esse multipliciter in eo. quia ly hoc potest constitui cum ly dicis ex parte a. et tunc significat dicentem. et est locutio falsa. vel potest constitui ex parte post. et significat id quod dicitur. et sic est locutio vera. qui ergo intelligit multipliciter in illo paralogismo quod quod scit B. scit intelligit et in isto. **C** Aduertendum tamen quod in uno et eodem paralogismo possunt esse diuerse fallacie. non ergo est inconueniens assignare multipliciter in dicto paralogismo. put ly hoc componitur cum ly tu. et cum ly dicis. et sic facies fallacia propositi et diuisionis. et non erit exemplum competentis ad propositum. vel potest ibi assignari multipliciter. put ly hoc potest diuersimode constitui cum ly dicis. et sic est ibi amphibologia. et est exemplum ad propositum et petens. Deinde cum dicitur.

C Et putas est tacentem dicere. Duplex. n. est tacentem dicere. et hunc dicitur tacentem. et qui dicitur.

C Ponit modum amphibologie. quia oratio per se sumpta non est simpliciter multiplex. sed aliquo modo multiplex dici potest. dicens. putas est tacentem dicere. huius est minor paralogismi. potest autem sic formari. quicquid contingit dicere contingit loqui. Sed contingit tacentem dicere. ergo contingit tacentem loqui. Decem est minor. scilicet. tacentem dicitur. sed per se accepta simpliciter non est multiplex. est tamen aliquo modo multiplex. id autem quod duplex est tacentem dicere. et hunc dicere tacentem. id est quod tacens dicat. vel quod tacens dicatur. et sic de numero eorum que dicuntur. quod autem huiusmodi tacentem dicitur per se accepta non est simpliciter multiplex. alteri tamen coniuncta est simpliciter multiplex. In fine huius lectionis dicatur. Deinde cum dicitur.

C Sunt autem tres modi secundum equocationem et amphiboliam. Unus quidem quoniam vel oratio vel nomen principaliter significat plura ut piscis vel canis.

C Determinat de amphibologia in coparatione ad equocationem. et tria facit secundum quod ostendit tres modos esse communes utriusque. 2° ibi. Alius autem 3° ibi. Tertius vero. Dicitur ergo primo quod tres sunt modi communes secundum equocationem et amphibologiam. unus quidem est quoniam oratio ad amphibologiam. vel nomen quod ad equocationem principaliter plura significat ut piscis et canis. **C** Notandum autem quod in hoc loco ideo potius exemplificatur de equocatione quam de amphibologia. quia eandem vocem significare plura principaliter reperitur in equocatione quam in amphibologia.

Dubitarer forte aliquis. quomodo piscis. sit equocui. nam canis esse equocui nulli est dubium. **C** Ad quod dicitur quod piscis est equocui ad piscem verum et piscem pictum. Sed si B. esset verum cum nomine piscis non eque principaliter ipse et utriusque exemplum posuit non deseruieret huic primo modo. vbi ergo quod piscis sumitur equoce ad piscem aial. et ad piscem celestem. vel possumus dicere quod cum nomen sit ad placitum nomine piscis aliqua plura eque principaliter vocare possumus. Deinde cum dicitur.

C Alius autem quoniam sic soliti sumus dicere.

C Ponit 2° modum communem dicens quod alius modus communis est quoniam soliti sumus sic dicitur. id est quoniam dictio vel oratio significat aliquid transumptiue. **C** Notandum autem quod illud potest dictio significare per se quod significat ex impositione. sed quod significat ex eo quod soliti sumus sic dicere. id est quod significat ex aliquo usu. vel ex aliqua accommodatione non significat id principaliter. sed transumptiue. quod tamen in dictione quam in oratione videmus contingere. Ridere enim ex impositione significat risum. ex quodam modo loquendi significat floritionem. sic est litus arari principaliter significat terram scindere. ex quodam modo loquendi signifi-

ficat operam perdere. Deinde cum dicitur.

C Tertius vero quoniam compositus plura significat separatim vero simpliciter ut scit seculum.

C Ponit 3° modum. et tria facit. quia primo ponit deum modum. 2° manifestat quod dixerat. tertio epilogat circa determinata. 2° ibi. Nam utriusque 3° ibi. Ergo amphibologia. Dicitur ergo quod tertius modus communis est. quando compositum. id est coniunctum alteri significat plura. separatim vero significat simpliciter. ut scit seculum. Deinde cum dicitur.

C Nam utriusque si contingat unum quidem significat et scire seculum. ambo autem plura aut seculum ipsum sciam habere. aut seculi alium. ergo amphibolia et equocatio circa hos modos sunt.

C Declarat quod dixerat dicens. quod si utriusque. id est si scit et seculum contingit super. separatim perferre. unum quidem significat scire. scilicet seculum. sed ambo si coniuncta plura super. significat. nam si dico scit seculum. possumus intelligere ipsum seculum esse sciens et habere scias. vel esse scitum et alium habere sciam ei. scilicet seculi. id est alium habere scias de seculo. Ultio epilogat circa determinata dicens. quod equocatio et amphibolia sunt circa hos modos. **C** Notandum autem quod ad hos tres modos omnes modi equocationis reducuntur. nam ad primum modum reducitur. scientes dicuntur. quia dicere per se plura importat ad 2° modum quoniam unum significat principaliter et aliud transumptiue. reduci huiusmodi modus ille. quoniam dictio unum significat principaliter. et aliud ex parte. ut patebit in illo paralogismo quicquid expedit bona sunt. tertio vero modus quod dictio per se sumpta significat unum. coniuncta vero alteri significat plura. comprehendit modum illi equocationis quod sumitur ex diuerso modo significandi sed quod ponebat exemplum quod laborans sanabat. hoc autem quod verum sit in dubitationibus patebit.

Dubitarer forte aliquis. quia non videtur quod modus iste tertius quod ponit communis equocationis et amphibolia adaptari possit ad equocationes. nam si dictio per se sumpta non significat plura. coniuncta vero alteri plura significat non facit equocationem sed amphibologiam cum ex coniunctione dictionum resultet oratio. **C** Ad quod dixerat quod ad quod non oportet si amphibolia et equocatio habent modos communes quod habeant omnes modos communes. respondetur ergo hunc tertium modum ita esse per amphibologiam quod ad equocationes adaptari non possit. sed B. est ire mentem per huiusmodi. non. dicitur in textu quod equocatio et amphibolia habeant modos communes. sed quod habent tres modos communes. non ergo exponimus meretur per huiusmodi tertium modum assignemus esse communem.

C Respondetur ergo ex coniunctione unius dictionis ad alteram resultare multipliciter dupliciter potest intelligi. vel quod huiusmodi multiplicitas sit in oratione. et tunc erit ibi amphibolia. vel quod sit in dictione. et tunc erit equocatio. si. n. una dictio coniuncta alteri sic multipliciter dicitur quod multiplicitas illa non sit totius coniuncti. sed est dictio. nis tamen planum est multipliciter illam non facere amphibologiam. sed equocationem. ex. n. possumus ponere de utroque. nam cum dicimus scit seculum. nec scit est multiplex. nec est seculum. sed totum coniunctum multiplex est. et quia ista multiplicitas est totius orationis. non facit equocationem. sed amphiboliam. sed cum dicitur laborans sanabat. vel sedes surgebat. ly sedes ex eo quod coniungitur verbo per se imperfecti. aliquid multipliciter dicitur. quia potest supponere vel presedere prout vel per sedere nunc. id est distans. sedes surgebat. quod si tamen B. per se adderet verbo alteri. tamen non videretur esse distinguenda. vbi. n. sedes stat. vel esse simpliciter fluit. Cum ergo huiusmodi multiplicitas non sit per se et directe in tota oratione. sed sit in hac dictione sedes ex eo quod coniungitur verbo per se imperfecti talis multiplicitas non facit amphiboliam sed equocationem. **C** Quod si tamen dubitaretur de eo. quia ex. ponimus non ut ita sit. sed ut sentiat quod adscit. possumus ad propositum aliud ex. adducere. nam si B. sedes non sit multiplex et supponat per a. in actu. si adiungatur huic verbo contingit aliquam multipliciter trahere. vbi. n. o. e. b. 2° esse a. duplex est per huiusmodi

Liber

Cap. pmo priorū. v3. qd est b. ptingit eē a. 7 qd cōtingit eē b. con
tingit esse a. v3 ergo tertiū modū tā ad amphibologiaz q̄
ad equocationem adaptari posse.

Alterius forte dubitaret aliq. qz videt hunc
tertū modū amphibologie nō
eē distinctū ab alijs modis. imo vt videt oēs alios cōpre
hendit. In oibus etiā modis amphi⁹ s3 qz amphibologie
sunt hoc vñr hñe cōe qz ptes per se sumpte nō sunt multi
plices. cōiuncte vō adinūcē multiplicitatez hñt. ¶ R^o. vñ
cēdū qz iste terti⁹ modus differt a scdo. qz nō accipit ibi ali
qua significatio trāsumptiue: vt in scdo. differt autē a pri
mo. qz si in hoc tertio mō fiat aliq dīctio nō remāet ibi ml
tiplicitas. odo. n. tacentē dñe vel scit seculū. quacūqz enim
dictione facta tollit multiplicitas. tacentē. n. p se sumptū
vel etiā dñe multiplicatē nō h3. sic ē nec scit nec seculū
p se accepta multiplicia sūt: s3 in palogismis pmi modū nō
sic ē: nāz cū dñr: vellē me cape pugnātes amoto ly me. aliq
multiplicitas remanet. qz capere pugnātes aliquo modo
multiplex est: s3 etiā cape amoto inde me pugnātes aliq
multiplicitatē h3. 7 sic p3 qd q̄rebat. ¶ Notādū tñ qz licz
ocā expositio magis videat cōcordare cum serie lñe. tñ vt
magis q̄scat itellec⁹ sciēdū qz sicut aliq dīctio p se sum
pta nō est multiplex. cōiuncta tñ alteri multiplicatē qn
dam trahit vt exemplificabat de laboras respectu sanaba
tur. 7 de b. respectu hui⁹ vbi ptingit. sic ēt aliqñ ipa ofo p
se sumpta nō est simp⁹ multiplex. cōiuncta tñ alij efficitur
simp⁹ multiplex. hec. n. ofo scit seculū simp⁹ nō est mul
tiplex. semp. n. designat qz seculū sciat: s3 qz seculū sciat ex
dicta ofone simp⁹ haberi nō pōt. nisi ei qd est scit addat
aliq subm odo. mācipiū scit seculū. nam cum sine subo 7
pdicatio nō sit ofo pfecta: vt posset dare sensum aliqñ dī
cēdo scit seculū. si ly seculū pstruū ex pte post nec ē vñ: nec
ē falsa. sic ēt dicere tacētē: si o3 ē multiplex simp⁹ o3 ali
quē accusatiū addere ei qd est dñe: odo sortē dicere tacē
tem. p3 ergo qz nō solū nomen iunctus alteri efficit quo
dāmō multiplex: s3 etiā ipa ofo si sit iperfecta: ex eo qz cō
iungit alij. vñt quādā simpliciter mltiplicitatē. pōt. n. ex
tūc simp⁹ dīcti multiplex que antea simp⁹ non erat multi
plex: s3 aliquo multiplex dīcti poterat: tñ hoc cōtingit ac
cipi terti⁹ modus amphibologie. ¶ Notādū etiā qz dī
ctionē nō esse multiplicē in se iunctā: tñ alij multiplici
tez hñe dupl⁹ pōt itelligi. p qz h additio sumat respcū alte
ri⁹ dīctōis. 2° qz sumat respcū modi significādi. nā ipē mo
dus significādi ē aliq mō qd additū significatōi rei: p mō
sumēdo additōem nō pphendit oēs palogismos equoca
tionis fm tertiū modū: s3 accipiēdo additōez scdo mō cō
prehēdit oēs h3 palogismos. terti⁹. n. modus equocatōis
ex h3 ptingit: qz significatū dīctōis per se acceptum nō est
multiplex: s3 vt refer⁹ ad modū significādi: 7 vt ipsi signi
ficato dīctōis superaddit⁹ modus significādi: dīctio sic sū
pta ex tali additōe qndā multiplicatē ptrahit: quā mul
tiplicitatē ex suo significato nō habebat.

Alterius forte dubitaret aliq. vtrū in equoca
tōe 7 amphibologia sit multipli
citas actualis. ¶ R^o. odo qz i ipa platōe ē p̄siderare ipaz
vocē q̄ se h3 sicut mā dictionis. 7 est ibi p̄siderare ordinez
sillabarū: vel etiā dictionū: 7 modū pferendū: q̄ sunt quasi
formalia respcū vocis. si ergo ofo vel dīctio plura signifi
cans sit solū vna respcū vocis. nō trāsit vna respcū or
dinis dīctōis. vel ēt respcū modi pferendū. qz vox qua
si material⁹ se h3 respcū istoz. illa ofo vel illa dīctio so
lum māliter. 7 per pñs solū potential⁹ significabit plura:
s3 si platō nō solū sit vna q̄tū ad vocē: s3 ēt q̄tū ad ordi
nem 7 q̄tū ad modū pferēdi. h3 platō nō solū materiali
ter 7 potential⁹: sed etiā formal⁹: 7 q̄tū in actu significabit
plura. 7 qz hoc ptingit tūz in equocatione q̄ in amphibolo

gia vtracqz illaz dñr habere multiplicatē actualē qz de eq
uocatione nō h3 dubiū: sed quō amphibologia seruat mul
tiplicitatē actualem cū iniat⁹ diuerse pstructioni: que or
dinē ofonis variare videt. patebit in lectione illa vbi de
terminabit⁹ de accentu. ibi. n. dubitabit⁹ quomodo amphi
bologia differt a p̄pōne vel dīsiōe. cū quelibz illaz videat⁹
inīti diuerso ordini partiū ofonis.

Alterius forte dubitaret aliq. vbi magis re
seruat actualis multiplicitas. an
in equocatione. an in amphibologia. ¶ Ad cui⁹ euidētiāz
sciēdū equocationē ab amphibologia trip⁹ differre. est
enī in platōe vt spectat ad pñs tria p̄siderare. v3. vocē
ipsam q̄ est q̄tū respectu platōis oino materialis. scdo ē
ibi cōsiderare significatiōem que ē quasi formalis respcū
ctu vocis. tertio est ibi p̄siderare actiōem itellec⁹ refe
rentē h3 p̄latiōem fm debitū ordine in suum significa
tum. differt ergo equocatio ab amphibologia q̄tū ad vo
cem. qz equocatio sit in voce icomplexa: vt in dīctiōe. am
phibologia vero in voce cōplexa: vt in ofone. scdo qz ofo
dñr p̄tinere in se sententiā aliquā. dīctio vero nō p̄tinet sen
tentiā aliquā: s3 significatiōem. ideo equocatio differt ab
amphibologia nō solū rōne vocis que est qd māle. sed ēt
rōne significatiōis que est quodāmodo qd formale. ter
tio cū dīctio equoca p̄ itellec⁹ refer⁹ in sua significatiōe:
nec fm se nec fm itellec⁹ itelligit⁹ esse trāspōita vel va
riata. amphibologia aut non sic. nā cū iniat⁹ diuerse p̄stru
ctioni o3 fm itellec⁹ in ofone amphibologica aliqua
trāspōitiōez partiū itelligere. 7 qz q̄tū aliq magis tran
smutationi subycit. tanto magis dñr ēt in potentia. licz ali
quo mō tā amphibologia q̄ equinocatio dicat⁹ hñe multi
plicitatem actualē. tñ vt p3 ex ista dīatertia. h3 actualis
multiplicitas aliquo modo magis reseruat⁹ in equocatio
ne q̄ in amphibologia.

Alterius forte dubitaret aliq. vtrū signum di
tributiū additū termino equo
co faciat ipz distribuere p oib⁹ suppositis cuiuslibz sui si
gnificati. ¶ R^o. odo qz si signū distributiū addat alicui
termino facit ipz distribuere pro oibus illis in qbus repe
ritur vna nā significata per illū terminū: vt si signū dīstri
butiū addat hoi non facit ipm distribuere pro leonib⁹.
qz natura humana in leonib⁹ reseruari nō habz. vnica er
go dītributiōe signūz distributiū nō facit distribuere
terminū nisi pro illis suppositis in qbus reperit⁹ nā eades:
7 que sunt eiusdē rōnis: vt p̄tinentur sub illo termino. 7 qz
dīctio equoca fm qz h3 nō dicit naturā vnā: 7 equoca non
sūt eiusdē rōnis fm vnū nomē p̄cedēdū est signū dīstri
butiū additū termino equoco nō facere ipz vnica dīstri
buit⁹ p oibus suppositis cuiuslibz sui significati.

**Secūdum compositionez autem sunt huius
modi vt posse sedentem ambulare 7 non scri
bentem scribere.**

¶ Postqz p̄bā determinauit de fallacy peccatib⁹ s3 mul
tiplicitatē actualem. In parte ista determinat de locis so
p̄bificis. siue de fallacy peccatibus fm multiplicitatez
potentialē. 7 qz h3 potentialis multiplicitas h3 esse taz in
dictione q̄ in ofone. ideo duo facit. qz pmo determinat de
p̄pōne 7 diuisione que fiūt circa ofonem. scdo determinat
de accentu qui h3 fieri in dictione. 2° ibi. (Scdm accentū
aut) Quereret forte aliq. quare p̄bā in d̄terminādo de
fallacy peccatibus fm multiplicatē actualē p̄us deter
minauit de equocatione que fit in dīctōe q̄ de amphi
bologia que fit in ofone. hic vō i d̄terminādo d fallacy pec
cantibus fm multiplicatē potentialē tenuit ordinez cō
trariū. qz p̄us d̄terminat de p̄pōne 7 diuisione que fiūt in
ofone q̄ de accentu qui h3 fieri in dictione. ¶ Ad qd dīci

pōt q' ordo fallaciar' in dictione potissime accipiendus est
fm q' fallē plus vel min' hnt de multiplicitate: 7 q' i eg-
uocatione pncipali' referat' multiplicitas q' in amphi': vt
supra patuit. In cōpōne vō 7 dōne magis hz eē multipli-
citas q' in accētū: vt in sequēti lectiōe patebit. ordo g' q' te-
nef' ag'ru' dicit' d3. ¶ Uiso de ordine cōpōnis 7 dōnis ad
accentuz possum' diuidere pma ptez i duas: q' p determi-
nat de pōne. 7 de diuisione. 2^a ibi. (Scōz diuisione vō.)
¶ Ad euidentia at p' pris notādū: q' pō triplic' hz fieri. p
cū plura ponunt' ex pte subī ad q' pdi^{us} ppari pōt pūctim
vel diuifz. 2^a cū plura ponunt' ex pte pdi^{us} ad q' subm pōt
ppari pūctiz vel diuifz. 3^a hz ptingere cū aliq' dictio
posita iter duas dictiōes diuersimode hz pōnez cū vna
7 cūz reliq'. Triā g' facit hz q' hos tres modos ponit: 1° nō
hoc ordie ponat eos. 2° ibi. (Et discere nunc lras.) 3° ibi.
(Ampli' q' vñ solū.) Circa p' duo facit: q' pōit hz para-
logismos. 2° ondit eos arguere p fallacias pōnis. 2ª ibi.
¶ Nō enī idē significat: si diuidens q's dicat 7
cōponēs: qm pōle est sedēte ambulare: 7 non
scribēte scribere: 7 hoc filr. Si q's cōponat nō
scribēte scribere. significat. n. qm hz pātē q'
nō scribit vt scribat. Si aut nō cōponat: qm hz
potestatem q' non scribit vt scribat.
¶ Oñdit in dēia palo^m esse fallaz pōnis. ¶ Ad cuius
euidentiā notādūz q' cū dicim' aliqd esse pōle: vel ex ali-
quo fieri aliqd. aliqñ est locutio p se: aliqñ p accūs. Ex for-
ma enī 7 pūatiōe fit aliqd p accūs: 1° ex subo 7 ex ente i po-
tentia fit aliqd p se. ex calido g' fieri frigidū: vel ex nō fri-
gido fieri fridū est p accūs. 1° ex frido in p^o fieri fridū in
actu est p se. Si. n. p se ex calido fieret fridū: tē calm ma-
nēs calz fieret fridū aliqd qd est ipōle. sic etiā si ex nō fri-
do fieret fridūz p se: tē subm manēs nō fridūz: 7 exis sub
pūatiōe fridi fieret frigidū: 7 eēt fil' fridūz 7 nō fridū: qd
ē icōueniēs. Cū g' dicit' calz pōt ifridari. si itelligat' q' hoc
totū. i. subz cū for^o calidi posset eē susceptiuū friditaz: sic
ē locutio falsa. 7 si fit sensus calz pōt ifridari. i. subz qd est
sub for^o cali pōt eē sub for^o fridū: sic ē locutio vā. 7 qd dicit'
ē de calido r' fridi: itelligēdū ē de sedēte 7 ambulatoris.
sedens. n. pōt ambulare: q' subm qd est sub sessione pōt eē
sub ambulatoris: nō tñ totūz hoc. i. subz sub sessione pōt esse
cū ambulatoris. eodez aut mō dōz est de subo cū pūatiōe.
Nā nō fridū pōt ifridari: 7 nō scribens pōt scribere: nō q'
subz exis sub pūatiōe possit eē sub for^o: 1° successiue subz
qd est sub pūatiōe pōt eē postea sub for^o. si igit' subz 7 for^o
sunt qdā totū bec. aliqd subz calidū pōt ifridari: nō ē vā
rōne totū: 1° rōne ptiis. sic etiā q' subm 7 pūatio sūt aliq'
qdā totū bec. aliqd subz nō fridū pōt ifridari. vel nō scri-
bens pot scribere. nō est vā rōne totū: vt in rōne pūatiōis
7 subī. 1° p se ē vā rōne ptiis: vt rōne subī. ¶ Uiso quō pdi-
cta sūt vā 7 quō ū. restat videre q's modus loqndi dat itel-
ligere sensuz vāz. 7 q's falsuz. ¶ Sciēdū g' q' cūz dī. sedē-
te ābulare ē pōle: vt calidū ifridari ē pōle: 7 cetera talia.
si pferant' pūctiz vt sit sensus q' hoc fil' sūptū. sedentem
ambulare fit pōle est locutio falsa: q' dat itelligi q' sedēs
manēs sub sessione possit ambulare. eodē etiā mō si pūan-
ctim pferat' : q' hoc totū nō scribētes scribere fit pōle. est
locutio falsa: q' est sensus q' subm possit fil' esse sub pūati-
one 7 forma. 1° si pferat' diuifz vt dicat' nō scribēte pōle

est scribere. sedētes pōle est ambulare ex vi locutiōis nō
habet' q' sedēs simul possit esse sub sessione 7 ābulatiōe: 1°
sensus ē q' res sedēs pū exis sub sessione possit postea eē
sub ambulatoris. hoc est qd ait q' nō idēz significat: figs
dicat' vidēs: 7 figs dicat' pponēs: qm pōle est sedēte ambu-
lare: 7 nō scribēte scribere: q' sup. si hz pferant' pposite si-
gnificat: qm hz pātēz vt nō scribēs scribat. i. significat q'
pōle sit eidez icēse fil' opposita. vt q' fil' possit scribere 7 nō
scribere. 1° si nō pponat nō significat sup. q' eidez isint op-
posita fil' sed successiue. significat enī qm qm nō scribit hz
pātē vt scribat. ¶ Notādūz aut pām bec duo exēpla po-
suisse. v3. sedentes ambulare 7 nō scribētes scribere. vtro-
q' n. mō fit aliqd p accūs. 1° ex for^o 7 ex pūatiōe. p' g' ex^o
videlicet sedentes pōle est ambulare. deseruit' 1° q' aliqd
fit ex forma. 2° vō ex^o. v3. nō scribēte pōle ē scribere de-
seruit' put aliqd fit ex pūatiōe. In vtriq' enī est locutio
falsa: si itelligat' pūctiz: q' subm 7 mā pūctiz 7 fil' nō pōt
eē: nec sub formis oppositis nec sub pūatiōe 7 forma. Di-
uisim vō 7 successiue nō est icōueniēs māz 7 subm eē sub
formis oppositis: vel sub pūatiōe 7 forma. ¶ Notādū at
q' in pdictis locutiōib' plura ponunt' ex pte subī. Nā hoc
totū. i. sedētes ambulare se 1° ex pte subī est pōle se tenet
ex pte pdi^{us}: sic etiā nō scribēte scribere se 1° ex pte subī.
est pōle se 1° ex pte pdi^{us}. pdicti g' palo^m deseruiūt illi mō
pōnis fm quē plura ponunt' ex pte subī ad que plura p-
di^{us} pōt referri pūctim vel diuifim. Deinde cū dicit.
¶ Et discere nūc lras si qdēz didicit quas scit.
¶ Ponit aliū modū pōnis q' hz eē qñ aliq' dictio posita
iter duas dictiōes pōt pponi cū vna vel cū alia. d. discere
nūc lras. bec est xlo palo^m. si qdē didicit lras q's scit. In
hoc pōstuit vtrū pmissaz. p. n. pbari palo^m q' si aliq's di-
didit lras quas scit qd nūc didicit illas. forme aut sic
palo^m. q' cūq' scit lras nūc didicit illas: sed iste scit lras. g'
nūc didicit illas. maior. n. est dulex: q' ly nūc pōt pponi
cū ly scit: sic est locutio vā. ē enīz sensus q' quicūq' nūc
scit lras q' ille didicit illas. si vō ly nūc pponat cū ly didi-
cit est locutio falsa. est enīz sensus q' q' cūq' scit lras q' nūc
didicit illas: qd nō o3. pōt enī scire lras q's nō didicit nūc
sed pū. Deinde cum dicit.
¶ Ampli' q' vñ solū pōt ferre plā posse ferre.
¶ Ponit tertiū modū pōnis hūc aut qdā sic formant: qd
plura pāt ferre: pōt vñ solū ferre: 1° qd vñ solūz pōt fer-
re nō pōt plura ferre. g' qd pōt plura ferre nō pōt plura fer-
re. In hoc aut palo^m est pō. q' ly solū: vel pōt eē nomen
7 teneri cathego^o 7 determinare ly vñ: 7 sic est locutio
vera. est. n. sensus: q' g' pōt plura ferre pōt ferre vñ solūz. i.
pōt ferre vñ sine alijs. si vō ly solū est aduerbiū 7 tenetur
sincathego^o: 7 determinat ly pōt: est locutio falsa. est enīz
sensus: q' g' pōt plura ferre solū pōt vñ ferre. i. nō pōt nisi
vñ ferre. hic aut modus formādi: 1° ostēdat hūc palogis-
mus peccare fm pōne: nō tñ est ad oppositū: si pōderet
intentū pbi. nā fm hanc formationē h' palo^m nō differret
a pcedēt. nō g' haberem' tres modos hui' falsē. vt igitur
habeam' tertiū modū pōnis forme sic: qd pōt vñ solūz
ferre pōt vñ 7 vñ ferre: 1° qd pōt vñ 7 vñ ferre pōt plu-
ra ferre. g' qd pōt vñ solū ferre pōt plura ferre: tunc vba
posita in lra sunt xlo h' palo^m. ex quo p3 hūc tertiū mo-
dū eē oppositū p mō. In pmo. n. mō plura ponebant' ex
pte subī: 7 si pdi^{us} referebat' ad illa plura pūctiz: erat
locutio falsa. si diuifim vā. hic aut plura ponunt' ex parte
pdi^{us}. 7 si ad illa plura referet' subm pūctim est locutio
falsa. si diuifz: vera. nā cū dicit: qd solū pōt vñ ferre pōt
vñ 7 vñ ferre: accipiēdo ly solū vt determinat ly pōt: si i-
telligat' pūctiz est locutio falsa. nā qd solū pōt ferre vñ
non pōt ferre vñ 7 vñ pūctim. sed si itelligat' diuifz:

sic est vera. nā qđ soluz pōt ferre vñū: potest diuisiō 2 succēssue vñum 2 vñum ferre.

Sed diuisiōes vero qm̄ quinqz sūt duo 2 tria: 2 paria 2 imparia.

Cphus supra determinauit de fallacia ppositiōis. In parte ista determinat de fallacia cōpositiōis. tria ḡ facit: qz pmo ponit modū illuz: put plura ponunt ex pte p̄dicati: 2 subiectū ad illa plura pōt referri diunctiz vel diuisiz. 2° ponit modū qđsi oppositū huic mō v3. put plā ponunt ex pte subti: 2 p̄dicatū ad illa plā pte re ferri diunctiz vñ diuisiz. 3° ponit modū tertiu q sumit ex eo q dictio posita iter duas dictiōes diungi p̄t cū vna vel cū alia. 2° ibi. (Et mai⁹ 2 egle.) 3° ibi. (Nā eadē oīo.) dicit ḡ qz 2 diuisiōe vō sup. sunt h3 palo^m illi qui dicent: 2 inuit duos palogismos deseruiētes p mō: quoz vñ⁹ est. gngqz 2 duo 2 tria. hec est minor palo^m. forme⁹ aut sic. qđcūqz sunt duo 2 tria: sunt duo 2 sunt tria: gngqz sunt duo 2 tria. gngqz sunt duo 2 gngqz sunt tria. minor aut duplex ē qz si ly gngqz positiū ex parte subti referri ad duo 2 tria diunctiz 2 sumit: sic ē locutio vā. qz gngqz sūt duo 2 tria supra sil. 3° si referat diuisim est falsa: qz gngqz nō sunt duo p se supra: nec tria p se supra. cū vero dicit. 2 paria 2 iparia: inuit mās scđi pa^m. forme⁹ aut sic. qđcūqz sunt paria 2 iparia: sunt paria 2 sūt iparia. gngqz sunt paria 2 iparia. gngqz sunt paria 2 quinqz sunt iparia. minor at hui⁹ palo^m duplex est sicut 2 pce^m. Quinqz. n. sunt paria 2 iparia diunctim: nō autē diuisim. **Ld. 17.** **C**Notāduz autē qz 2 mētatozē p̄p̄ycoz. oēs ptes siml⁹ sup̄te sunt ipm totū. nihil. n. est aliud totū nisi oēs ptes sil accepte. diuisim vō sup̄te sunt aliud a toto. nulla. n. pars p se accepta euacuat totā cēntiā totius. diucta tñ alteri eq̄tur ipsi toti. duo ergo 2 tria siue paria 2 imparia diunctiz sumpta sunt idēz qđ gngqz. diuisim vō accepta differunt a quinqz. Deinde cum dicit.

CEt maius 2 equale. tātūdem enī maius 2 adhuc amplius.

Cponit scđm modū hui⁹ fallacie. d. 2 maius 2 equale: hec est 2° palo^m. cōcludet. n. p hūc palo^m q idē sit maius 2 egle. mai⁹. n. ē tātūde 2 adhuc ampli⁹: hec ē minor. forme⁹ tur at sic. tātūde 2 ampli⁹ est tātūde: 2 p̄p̄is egle. 3° tñdē 2 ampli⁹ est mai⁹. ḡ mai⁹ ē tñdē: 2 p̄p̄is egle. mior huius palo^m duplex est: qz ly tñdē 2 amp. posita ex pte subti. si referant ad maius positiū ex pte p̄dicati diunctim est vā. si diuisiz falsa. mai⁹. n. nō ē tñdē p se supra: nec ē amp. p se supra. 3° ē h duo diuctiz supra: tñdē. f. 2 amp. **C**Notāduz at qz h modus qđsi ē opposit⁹ p mō. i. p. n. mō plura ponant ex pte p̄dicati: cūz dicebat. gngqz sunt duo 2 tria. h aut plura ponunt ex pte subti. cū dī tñdē 2 ampli⁹ ē maius. **C**Notāduz ē qz vt hēat h modus distinct⁹ a p̄. for. māduz ē palo^m in 3° fig: vt tñdē 2 ampli⁹ ipotatā plura litatē ponant ex pte subti: nō ex pte p̄dicati. **C**Notāduz ē qz vt h palo^m sit ad ppo^m nō ē distinguēda maior: qz si diuigueret maior. v3. tñdē 2 amp. ē tñdē eēt diuisa vā: 2 cōposita falsa. qz tñdē 2 ampli⁹ sil supra nō sūt tñdē. eēt ḡ ibi fallacia pponis nō diōnis. Distinguēda ē ḡ mior. stan. tūde 2 amp. ē mai⁹: qz sic ē ibi fallā diōnis: tñ tñdē 2 ampli⁹ sil supra sunt mai⁹. diuisiz vō 2 p se supra nō sunt maius. erit ḡ diuisa falsa: ppter qđ erit fallā diuisiōis. Deinde cū dicit.

Cnam eadēz oratio 2 diuisa 2 composita. nō idē semper significare videbitur.

Cponit 3° modū hui⁹ fallacie. 2 duo facit. nā p assignat defectū hui⁹ fallacie. 2° ponit paralogismos deseruiētes tertio mō ibi. (Ut ego posui.) dicit ḡ qz eadē oīo cōposit

ta 2 diuisa nō videbit⁹ semp idē significare. defect⁹ ḡ 2 cā nō exītie hui⁹ fallacie est. qz nō idē significat oratio cōposita 2 diuisa. Deinde cū dicit.

CUt ego posui te seruū entem liberū.

CAssignat palogismos deseruiētes tertio mō. 2 duo facit fm qz duos tales palogismos ponit. 2° ibi. (Et qdraginta viroz.) p̄m⁹ palo^m talis ē. ego posui te seruū entē libez. h est mior palo^m. forme⁹ autē sic. quēcūqz posui seruū entē liberū. ille est liber. demōstrato ḡ aliquo seruo dicat 2 te posui seruū entē liberū. ḡ tu es liber. hec ppo^m. te posui seruū entē liberū. duplex est: qz ly entez vel cōponit cūz ly seruū. 2 tē ē sensus qz exītiez seruū fecit liberū. si vero cōponat cūz ly liberū erit sensus opposit⁹. significabit. n. qz entē liberū fecit seruū. Deinde cū dicit.

CEr quāgira viroz cētū reliqz diū achilles.

Cponit scđm palogismū deseruiēte huic tertio mō. d. qz qdraginta viroz cētū reliqz diūus achilles. h est minor palogismi. forme⁹ at sic. quozcūqz relinquunt cētū. ibi la sunt plura qđ cētū. 3° qdraginta viroz cētūz reliqz diūus achilles. ḡ qdraginta sunt plura qđ cētūz. minor hui⁹ palogismi duplex est: qz ly viroz pōt pponi cū ly cētūz: 2 sic est locutio vera. sensus enī est qz achilles de cētū viris reliqz qdraginta. si vō ly viroz pponat cū qdraginta ē locutio falsa. est enī sensus qz de qdraginta viris achilles reliquerit cētūz. qđ est ipse. **C**Notāduz autē hos duos palogismos deseruire tertio mō hui⁹ fallacie: qz in quolz ponit vna dictio iter duas dictiōes: 2 diucta cūz vna 2 cū alia dat aliū 2 aliū sensum.

Dubitarer forte aliqz. vtz ppo^m 2 diuisio sint vna fallacia vel due. **C**Re spōdeo: vdz qz vt p3 p p3z due fallacie sunt. afr. n. nō haberem⁹ sex fallās in dictiōe. 3° vt appeat quō sunt due: 2 quō distinguunt. **C**Notāduz: qz ppo^m 2 diuisio plus pueniūt qđ alique due fallacie. nō tñ tñ pueniūt qđ sint vna fallacia. pueniunt. n. plus qđ alie due fallacie: qz hnt quāfl cōez causaz apparetie 2 nō exīstētie. nā vnitas ofonis material⁹ est cā appentie in vtrazqz fallā. quō autēz in talib⁹ fallacya est vnitas ofonis mālr in sequētib⁹ dubitationib⁹ bus dicef. Sufficiat autēz ad p̄is scire: qz vnitas ofonis mālr est cā apparetie i vtrazqz fallā. cā vō nō exītie est diuersitas significatāz: 3° 3° sic pueniāt in cā appentie 2 nō exītie. vtrazqz tñ h3 ipālē cāz appentie 2 nō exītie. nā nō est idē accipe ppositū vt diuisiz: 2 accipe diuisiz vt ppo^m. cā ḡ appentie in pponē est: qz accipim⁹ ofonē ppositā idif. ferētez eē ab ofone diuisa. 3° cā appentie in diuisiōe ē eēo trario: vt qz accipim⁹ ofonē diuisaz idifferētez eē a cōpo. sita. 2 sic differūt in cā appentie: sic differunt in cā nō exīstētie. nā cā nō exītie in pponē est falsitas in ofone pposita. cā vō nō exītie in diuisiōe est falsitas ofonis diuise.

Alterius forte dubitarer aliqz. vtz in omni palogismo in qđ est fallacia ppositiōis sit fallā diuisiōis: 2 eēo uerso. vel possint bfe parallogismos distinctos. **C**Dom qz nō f3 oēs pponē attendit tur fallā pponis. nec fm oēm diuisiōē attendit fallā diuisiōis: 3° tē ē fallā pponis: qñ ē pposita falsa: 2 tūc ē fallā diuisiōis: qñ est diuisa falsa: 2 qz aliqua oīo ita est fallā 3° sensuz diuisuz: qz nō ē fallā 3° ppositū: put ex illa ofone p̄fget palo^m. ita erit ibi fallā diuisiōis: qz nō pponis: 2 e3. 3° si aliqz ofo sic eēt pposita falsa: qz nō diuisa: peccaret fm pponēz: nō fm diuisiōnez. iō gngqz sunt duo 2 tria. vel gngqz sunt paria 2 iparia: 2 maius est tñdē 2 ampliū: 2 b3 p̄p̄iles ofones: qz ita sunt false in sensu diuiso qz non sunt false in sensu cōposito. sic peccāt fm diuisiōnez: qz nō peccant fm pponēz. sic etiā sedentē ambulare est p̄f: 2 p̄fibile ē nō scribētē scribere: 2 qđ vñū tñ pōt ferre: potest

vnū & vnū ferre & cetera hō. si iueniant filia ofones: qz tales solū sunt false cōposite & nō diuise: ita peccant fm ppositionē qz nō fm diuisionē. ex quo apparet qz nō frustra laborauit pbus dando ppos palogismos vtriqz fallacie.

Alterius forte dubitaret aliq. dato qz nō sp vbi est ppositio est ibi fieri diuisionē: nec ecōuerso. vtrum aliqū p possit ptingere. Cōdōm qz nūqz fallā pōnis est fallā diuisionis: nec ecōuerso. s3 cum dictū sit has duas fallacias aliquo mō plus puenire qz alie. forte nō ē incōueniēs in eodē palogismo ēē vtrāqz fallā alr & alr. cū nō sit incōueniēs vnū & eūdē palogismo respectibz peccare fm diuersas fallas. C Et vt appareat meli⁹ veritas q̄siti: sciēdū qz potissime hoc vī cōtingere in illo mō qū vna dictio posita iter duas dictiōes cōponi bz cū vna: vel cū reliqua. nā si dicat achilles q̄draginta viroz religit cētū: si ly viroz referat ad cētū pposita est vera: & diuisa falsa. si vō referat ad q̄draginta cōposita erit falsa: & diuisa vera. ergo in hō mō forte ēē poterit vtrāqz fallā: sed nō eodē mō: nec p eundē respectum.

Alterius forte dubitaret aliq. vtrū semp cuz vna dictio ponit inter duas dictiōes pcurrat simul ppositio & diuisionē. Cōdōz qz cū aliq dictio ponit iter duas dictiōes: si est magis apta nata cōponi cū vna qz cū alia v3 pparari ad illā cū qua est magis apta nata cōponi & nō ad aliā: & si pposita cū ea dat sensus falsus erit fallacia cōpōnis. si diuisa dat sensus falsus erit fallacia diuisionis. Si vō hō dictio nō magis est apta nata pponi cū vna qz cū reliqua ad vtrāqz cōparari poterit: & h3 qz ad aliā & aliā pparabit resultabit ibi alia & alia fallā: vt si ly viroz nō magl ēēt aptū natū pponi cū q̄draginta qz cū cētū in dictio palogismo ēēt vtrāqz fallā tam ppositiōis qz diuisionis. nā si ly viroz referat ad q̄draginta qz erit pposita falsa: & diuisa vera: peccabit p pōnez. si vero referat ad cētū peccabit p diuisionē: qz erit pposita vera & diuisa falsa. nō qz in omni palogismo temp fm talem modū pcurrit vtrāqz fallā: imo forte raro vel nūqz iuenit qz dictio posita inter duas dictiōes nō magis apta nata sit referri ad vnā qz ad aliā.

Sciēdūz accētūz aut in his qdem que sunt sine scriptura dialecticis non est idoneū facere ofones. In scripturis autem & poematibz magis.

C Postqz pbs determinauit de fallacijs peccatibz h3 multiplicitatē potētiālē putabēt fieri in ofone. In pte ista determinat de accētū qz peccat fm multiplicitatē potētiālē & h3 fieri in dictione. & duo facit: qz pmo ostēdit quō magis ppetēter h3 fieri hō fallā. z⁹ exemplificat de ea. z⁹ ibi. C Ut metuo lōgas. dicit qz dialecticis. i. sophisticis q simulāt se dialecticos nō ē idoneū facere ofonē. s. deceptiuā per fallā accētus in his que sunt sine scriptura. talis. n. fallacia magis videt decipe in scripto qz in platiōe. siue illud scriptū sit pfaicū siue metricū: iō subdit qz i scripturis q̄tū ad pfaiz: & in poematibz: q̄tū ad metrū magis sup. est ydoneū decipe per talē fallaciā. C Notādū autē qz cuz dicit qz ydoneū est decipe per hāc fallaciā in scripturis & in poematibz. nō v3 itelligi de poematibz: vt sunt plata: s3 vt sunt scripta. scriptura ergo accipit hic p pfa. scripta: & poema p metro scripto. C Notādū etiaz qz accētus variat modūz pferēdi: iō aliqū magis cognoscit talis fallacia in platiōe: qz sine platiōe & maxime p apert cū ptingit talis fallacia circa penultimā syllabā: put regitur accētū grati vel acuto. Deinde cū dicit.

C Ut metuo lōgas pētre noctes lydia dormis. C Exemplificat de hō fallacia. C Ad cuius euidētiā noi

tandū qz exēpla deseruiēt ia tali fallē nō pgrue transferri possunt. nā qd in vna lingua h3 accētus graue: vel acutus trāslatū in alia lingua nō v3 qz referuet hō accētū. sic etiā qd in vna lingua pferit aspirate. nō v3 in alia lingua aspirate pferri. exēpla ergo hic posita: vt cōiter dicit nō sunt Arist. sed trāslatoz ea posuit: qd iō fecit: qz exēpla forte posita ab Apz. nō erāt pueniētia nostre lingue. exēpla autē qz hic ponunt nō idicāt oēs modos hui⁹ fallacie. nec pparie ponunt p modū palogismi: sed solū ostendūt quō aliqua dictio pōt regi vno accētū v3 duobz. diuidit autē hec pars in duas fm qz duo exēpla ponit: quoz vnū est pfaicū: aliud vō metricū. z⁹ pars incipit ibi. C Et heu qz nā. Jest ergo pmiū exēplū tale. metuo lōgas pētre noctes lidia dormis. In hoc. n. exemplo pfaico cōmittit accentus: co qz ly metuo pōt ēē vna ps: due ptes: & tres ptes. si ē vna pars sic est vbi: & ē sensus. o lidia ego metuo. i. timeo qz tu dormis lōgas noctes: me pēunte. pōt etiā esse due ptes: vt sit sensus. me tuo pēunte. i. me exīte tuo pēute tu lidia dormis lōgas noctes. pōt etiā esse tres ptes: vt sit sensus. o tu lidia me pēute dormis lōgas noctes. Deinde cuz dicit.

C Et heu qz nā tāti cinxerūt ethera nimbz: ergo circa accentūz quide3 huiusmodi sunt.

C Ponit scdm exēplū metricū. d. heu qz nā tāti cinxerūt ethera mēbz. hic est ēt accētus: co qz qz nā pōt ēē vna ps & due partes. subdit autē quasi epilogādo. quide3 circa accētū sunt hō palogismi.

Dubitaret forte aliq. quō accipiunt modi accentus. Ad qd dicit pōt qz vt supra tāgebat qz hō nō assignant modi accēt: qz h3 hāc fallaciā exēpla in vna lingua nō p se deseruiūt in alia lingua. Cōsueuerūt tū modi hō fallē assignari q̄tuor. bec. n. fallā vt tāgebat fieri h3 in dictiōe cui⁹ ptes sūt fille. filla autē duplx pōt cōsiderari. in se: & vt h3 ordinē ad dictionē. in se cōsiderata vt ad ppiens spectat tria hfe dī tps tenorē & spūm. Cōsueuerūt enī grāmatici dicere qz q̄tuor accidunt fille. tps: tenor: spūs: & numer⁹ litteraz. s3 fm numer⁹ litteraz. nō h3 fieri fallā: qz si nō eēt eedez littere in vna dictiōe qz in alia: deficeret ibi causa appētie: qz nō esset ibi eadē vox: nec māl: nec aliquo mō. ergo h3 fillām in se cōsideratā accipiunt tres modi illi⁹ fallacie: quoz pmius sumit h3 tēpus. nā syllaba lōga h3 duo tpa. breuis vō h3 vnū tps. Si ergo aliq dictio plura significet: & vt si significat vnū: habeat aliquā syllabā lōgā. vt significat aliud habeat illā syllabā breuē: erit ibi accētus fm istū modū: vt p3 in hac dictiōe ppls. ppls enī stat p gente: & p arbore. s3 vt stat p gēte h3 pmiā breuē. vt stat p arbore h3 pmiā lōgā. Scds modus sumit q̄tū ad spūs: qz aliqua dictio aspirata significat vnūz: nō aspirata significat aliud: vt hāmo aspirate sūptū idē ē qd decipe: vel idē est qd hāmo cape. amo vō sine aspiratiōe sūptūz idēz est qd diligo. Tertius modus sumit q̄tū ad tenorē: qz aliq dictio regitur tenore & accētū graui. aliqua vō acuto: vel circūflexo. vt p3 in hoc vbo pēdere: qd vt h3 accētus acutū significat sufferre penā. vt h3 graue significat inferre penā. hi qz tres modi sumunt ex pte syllabe quasi in se cōsiderate. Quartus vō modus sumit ex pte syllabe in pparatiōe ad dictiōes. nā ois dictio quodā mō regit vno accētū. cū. n. ptes ofonis significēt sepate q̄libet dictio fm se accepta aliqd significat. cuiuslibet qz dictiōi ppetit vna platiō. quot ergo dictiōes sunt in ofone tot platiōes ibi distingui pnt: idēz puenit dici qz q̄libet dictio regit vno accētū. iste autē accētus & ista platiō: s3 totā dictionē respiciat. pncipalins tū respicit aliquā syllabā illi⁹ dictionis. iō dicit cōpetere syllabe in cōparatiōe ad dictionē. fm hoc gerit q̄tuor modus accētus put aliqua vox pōt ēē vna dictio: vt due: vel

potest regi vno accentu vel duobus: vt patet in hoc qd dicitur qd potest vna dictio et due dictiones.

Alterius forte dubitaret aliquis: qd non videtur qd fallat accētus magis decipiat in scripto qd in platiōe. accētus nō solū fit s3 tps v3 tēnorē et platiōe: s3 ēt fm spūm. nūq3 autē ita bñ cognosci pōt vtrū dictio sit aspirata vel non sicut cognoscit in scripto. ¶ Rñ dōz qd nō est icōueniēs aliqūe modū accētus min⁹ decipit in scripto qd in platiōe: s3 tñ vplurimū magis decipit in scripto qd in platiōe: qd meli⁹ possum⁹ pceipere vtrū dictio regat vno accētū vel duob⁹: et vtrū regat accentu graui vel acuto si sit plate qd si sit scripta. id dictū est hāc fallaz magis idonea ēē ad decipiēdū in scripto qd alr. vel possum⁹ dicere qd accēt⁹ p antonomasiā dicat de illo modo fm qd dictio pōt regi accētū graui: vel acuto: vel circū flexo: et fm illuz moduz minime decipit si pferat et plus decipit fm scriptū. ¶ Notādū ergo: qd s3 accētus sit cōis ad oēs q̄ttuor modos. s. ad deceptionē fm tps. fm spūm: fm tenorē: et fm platiōē. accēt⁹ tñ ppe loquēdo respicit syllabā put regitur accentu acuto: graui: et circū flexo. et si volumus magis loqui ppe dicat acutus accētus. circū flexus dicat tonus: grauis vero dicat tenor.

Alterius forte dubitaret aliquis quō in cōpōne et diuisione: et accētū: dicat eē multiplicitas potētiālis. In amphibologia vō et equocatione est multiplicitas actualis. Ad qd dicit pōt qd in dictiōe siue in orōne qdā sunt formalia qdā mālia. Nā ipse lre et vox ipsa est mālis in platiōe. ordo tñ dictionū et modus pferēdi formalia sunt in platiōe. In cōpositiōe g et diuisione ē eadem platio fm voces: s3 nō fm modū pferēdi: et qd vox est mālis in platiōe cōpositio et diuisiō et accētus dicant habere multiplicatē potētiāle: qd sub vna platiōe nō formalr cū nō sit ibi idē modus pferēdi: vel idē ordo dictionū: sed sub vna platiōe māliter cū illa platio sit vna rōne vocis est ibi diuersitas significatoz: et qd mā se t3 ex pte potētiē: forma vō ex pte actus. id pō diuisiō et accētus vbi est vnitas platiōis mālr tñ dicunt habere multiplicatē potētiāle. amphibologia vero et equinocatio vbi ē vnitas platiōis formalr dñr bñe mltipli actualē.

Alterius forte dubitaret aliquis: qd s3 nō sit vbiū de equinocatiōe qd habeat multiplicatē actualē: videt tñ eē dubiū de amphibologia. dictū est enī qd in platiōe vox se h3 sicut mā: ordo autē dictionū et modus pferēdi se habet sicut forma. in amphibologia aut nō v3 esse idē ordo dictionū: cūz ptingat ex eo qd aliq dictio diuersimode pstruit et diuersimode ordinat cū alia dictiōe. ordo dictionū dupliciter potest accipi. vel respectu significatoz: vel respectu platiōis. pmo mō est in platiōe sicut in signo. 2o vō est in ea sicut in subo: et b videt velle. ¶ Sciēdū g: qd significatū nō ē i dictiōe vel in orōne sicut in subo. s3 sicut in signo. ordo ergo dictionūz duplr pōt accipi. vel respectu significatoz: et sic non est in platiōe nisi sicut in signo: et qd modi pstruendi sequunt modū significadi. diuersus ordo dictionūz fm modū pstruēdi nō variat ipsaz platiōē fm se: iō amphibologia que innitit diuerso mō pstruēdi nō variat ordinē platiōis fm se. amphibologia g dicat peccare s3 multiplicatē actualē: qd in amphibologia est vnitas platiōis nō solū mālr: vt qd est ibi eadē vox: sed etiaz formalr: qd ē ibi idē modus pferēdi: et idē ordo dictionū. accipiēdo tñ ordinē vt est in platiōe tanq3 in subo: s3 in cōpositiōe et diuisione nō sic. qd ibi ordo dictionū quodā mō s3 se: et vt est i orōne tanq3 in subo variatiōē suscipit in q̄rū aliqua dictio posita inter duas dictiōes diuersimode componi habet cum vna vel cum alia.

bet cum vna vel cum alia.

Alterius forte dubitaret aliquis: vtrū sit mlti- nus de multiplicitate in accen- tu qd in cōpōne et diuisione: vel ecōuerso. ¶ Rñ dōz qd tā accēt⁹ qd cōpositio et diuisiō: vt p3 p babita initit vnitati platiōis mālr: eo qd innitit vnitati vocis. quelibet tñ illaz fallaz diuersificat platiōē formalr. alr tñ taliter: qd cōpositio et diuisiō diuersificat formā platiōis ppter diuersuz ordinē dictionū. accēt⁹ vō diuersificat h3 formas: ppter diuersuz modū pferēdi: et qd talis modus pferēdi magis sensibilr platiōē variat. cū quāto aliqd magis ē subm variatiōi: magis sit in potētiā: s3 tā accētus qd cōpositio et diuisiō habeat multiplicatē potētiāle. h3 tñ multiplicatē magis potētiālr h3 accētus: qd cōpositio et diuisiō: qd platio vt peccat p accētū magis sensibilr est variatiōi suba. in ipsa ergo potētiālitatē actuali est dare gradus: et min⁹ h3 de multiplicitate accētus qd cōpositio et diuisiō: qd magis potētiālr habet h3 multiplicatē.

Alterius forte dubitaret aliquis. vtrū fallē peccātes s3 multiplicatē potētiāle habeat significata sua sub copulatiōe: vel sub diuisiōe: et videt qd nō sub copulatiōe: qd tunc haberent ea in actu et formalr. positiū est aut qd habeat ea mālr et in potētiā. ¶ Amp. nō habet ea sub diuisiōe: qd h3 fallē nō essent distinguēda: diuisiō tñ enī nō est distinguēda: cū alrē ra parte vā existēte tota iudicet vera. ¶ Rñ dōz qd fallacie peccātes fm multiplicatē potētiāle nō habet significata sua sub copulatiōe. qd nō hñt ea actu: nec habet ea sub diuisiōe qd ipsaz diuisiō tñ i se includat. habet tamē ea sub diuisiōe: qd habet ea ad modū diuisiōis. cū pos sunt ipotare hoc vel illud significatū. sicut ergo equocatio est distinguēda put h3 sua significata sub copulatione: qd nō ipicat in se cōiunctionē copulatiuā: s3 h3 talia significata ad modū copulatiue. sic h3 orōnes sunt distinguēde: qd nō ipicat in se diuisiōne. s3 habet sua significata ad modū diuisiōis. vel possum⁹ dicere qd diuisiō tñ p se absolute nō est distinguēda. s3 si accipiat sub ea sub vel iferat altera ps distigui deberet: vt si diceret. sor. currit v3 disputat. et p3 velle iferre qd curreret. posset distigui: et dicere qd diuisiō illa nō verificat eo qd sor. currat: sed eo qd disputat. q̄tūcūq3 ergo h3 multiplicia habeant sua significata sub diuisiōe: tñ qd palogicādo semp ifertur alterū significatoz: ideo semp sunt distinguēde.

¶ Ac autē fm figurā sunt dictiōis accidunt qñ nō idēz interpretat similiter.

¶ Postq3 pbs determinauit de locis sopbistis peccatib⁹ fm multiplicatē actualē et potētiāle. In parte ista determinat de figura dictionis qd peccat fm multiplicatē fantastica. et tria facit: qd p ostendit quō h3 fieri talis fallā. 2o ponit modos eius. 3o epilogat circa determinata. 2o pō incipit ibi. (Ut masculinū femininū. 3o ibi. (Ergo redargutiōes.) Dicit g qd redargutiōnes s3 figurā dictiōis accidunt qñ qd nō est idē: et qd nō est filr: interpretat filr. accipit ac si esset filr et idē. cā g apparētie huius fallē est silimdo interpretatiōis. cā aut nō exñtie ē diuersitas interpretatoz. Deinde cū dicit.

¶ At masculinū femininū vel femininū masculinū: vel qd iter hoc est alterū horū.

¶ Ponit modos huius fallacie. ¶ Ad cuius enidētiā est sciendū: qd inter ceteras fallacias in dictiōe ista quodā modo magis appropinquat ad fallacias reales: siue ad fallacias extra dictiōē: ppter qd multi palogismi peccantes fm hāc fallaciā: peccat p fallā accidētis et p fallaciā extra dictiōē: imo fm quosdā nullus sit palogism⁹ in hac fallaciā: qui nō peccet p fallaciā accidētis que ē fallā

particularib⁹ cooperat⁹ ibi tam vnitas rei q^u p^{er}creto vo-
cis. for. n. n. est humanitas: s^{ed} est h^um. ¶ Sciendū tñ: q^{uod} p^{re}-
ter p^{re}cretionē vocis est etiā alia rō ex p^{re} ipsius vocis: q^{uod} rē
q^{uod} d^{icitur} itēptamur B aligd. sed de hoc dice^{re} in illo caplo.
Fallacia autē sit in his. Ad p^{re}sens autē sufficiat scire q^{uod}
p^{ro}p^{ter} p^{re}cretionē dictiōis in oib^{us} talib⁹ palogisimis supel
fm modū figure dictionis est deceptio: nō solū ex p^{re} rei:
s^{ed} etiā ex p^{re} vocis: id ē: currat ibi tā acciō q^{uod} figura dictio-
nis. sicut p^{re}creto vocis coopat⁹ ad p^{ri}mū modū fig^{ur}e dicti-
onis: sic etiā coopat⁹ ad scōz. nā sicut q^{uod} d^{icitur} itēptamur B
aligd: q^{uod} vñū aliquo⁹ in p^{re}cretiōe iplicat aliud. sic ē q^{uod} d^{icitur} i-
terptamur q^{uod} tuz: q^{uod} p^{re}cretiue vnus iplicat aliud. nā q^{uod} d^{icitur} i-
plicat q^{uod} tuz p^{re}dicat de quāto. dicim⁹. n. mag^{is} eē colora-
tuz: q^{uod} quātuz eē q^{uod} d^{icitur}: q^{uod} in abstractiōe nō ē. nō. n. dicimus
q^{uod} quātitas sit q^{uod} litas: q^{uod} sic p^{re}di^{ctio} p^{re}cretiue se iplicat ad i-
uicē: q^{uod} est distributiū vñū p^{re}dicamēti itēptamur q^{uod} sit
distributiū alteri: s^{ed} sub quāto accipim⁹ crudū: eo q^{uod} p^{ro}tin-
gat rez quātā eē crudū: s^{ed} sub q^{uod} d^{icitur} accipim⁹ albus: eo q^{uod} cō-
tingat subam eē albā. si q^{uod} formaret sic palo⁹. q^{uod} d^{icitur} vidisti
heri hodie vides. heri vidisti albedinē. q^{uod} hodie vides. nō
eēt ibi fig^{ur}e dictiōis: q^{uod} albedo cū significet in abstracto ex
mō p^{re}ferēdi t ex vi vocis nō h^{ab}et q^{uod} d^{icitur} itelligere subz. sub
stātia. nō ē albedo: s^{ed} ē alba. cū q^{uod} p^{re}creto vocis deserui-
at vt q^{uod} tuz velut q^{uod} d^{icitur} mure^{re} in q^{uod} d^{icitur}: vel ecōuerso. o^{mn} in tali
bus eē fig^{ur}e dictionis. Dicam⁹ igit^{ur} q^{uod} s^{ed} si modi fig^{ur}e dictiōis
p^{ro}nt sumi q^{uod} si real^{iter}. nō tñ faciūt talē fallaz: vt sumū⁹ real^{iter}:
sed vt sumū⁹ ex parte vocis s^{ed} fm dictionem.

Uiso quomodo sumū⁹ modi fig^{ur}e dictiōis: t
quō i eis ē deceptio ex parte
vocis. ¶ Restat videre quō hec fallā v^{er} fig^{ur}e dictiōis: q^{uod} de
facili p^{ro}fig^{ur}e. n. dicit aliqd circa rē: t q^{uod} p^{re}creto t termina-
tio dictiōis sūt aliq^{uod} adiacētia ipsi significato. id talia ad fi-
gurā dictiōis p^{ro}tinere dicim⁹. Lū q^{uod} ex hoc p^{ro}tingat fallā fi-
gure dictiōis: q^{uod} terminatio t p^{re}creto vocis coopat⁹ ad ta-
le deceptiōe. id hec fallā sic p^{ro}p^{ter} noiatā est.

His visis restat declarare q^{uod} tuz. v^{er} quō talis fallā
peccat fm multiplicitate fantastica: q^{uod} ē
de leui p^{ro} si p^{ro}sidere^{re} p^{re}dicta. nō. n. in tali fallā est vā mul-
tiplicitas. tūc. n. vā multiplicitas existit q^{uod} vna vox plura
significat siue B sit māl^{iter} t i potētia siue formal^{iter} t i actu:
q^{uod} hic nō p^{ro}tingit. nō. n. vna t eadez vox est multiplex ad
agere t ad pati vel ad q^{uod} d^{icitur} t q^{uod} tuz: vel ad mascul^{inum} t fē^{min}inū. s^{ed} p^{ro}p^{ter}
dictiōis figurā: vt p^{ro}p^{ter} terminationē: vel p^{ro}p^{ter} p^{re}cretionē di-
ctionis vñū itēptamur aliud. vox q^{uod} illa p^{ro} quā decipimur
p^{ro} figurā dictiōis s^{ed} q^{uod} h^{ab}et significat vñū. Interpretatiue. n.
t fantastice iporat aliud. q^{uod} fantastica t interpretatiua mul-
tiplicitatē h^{ab}et. ¶ His pactis vt p^{ro}gruēti⁹ habeam⁹ modos
figure dictionis dicamus q^{uod} modi figure dictiōis: vt pa-
ter per habita: nō deseruiūt tali fallacie: vt sumū⁹ qua-
si realiter. t dico quasi realiter. quia non omnes realiter
sumi possunt. habentur tamen huiusmodi modi vt sumū⁹
tur ex parte vocis. ex parte autē vocis vt ad p^{re}sens spe-
ctat: t vt pater per habita. duo sunt que videntur impos-
tare dictionis figuram. terminatio. s. t concretio. concre-
tio aut^{em} dupliciter accipit^{ur}. vel vt deseruit in predicationi-
bus cēntialib⁹. vel vt deseruit in denotatiuis. si q^{uod} fiat de-
ceptio rōne p^{re}cretiōis vocis deseruiēt in p^{re}dicatiōibus
cēntialib⁹. sic est p^{ri}m^{us} modus. Si vō h^{ab}et deceptio p^{ro}tingat
p^{ro}p^{ter} p^{re}cretionē vocis deseruiēt in p^{re}dicatiōib⁹ denota-
tiuis: sic est scōus modus. S^{ed} si fiat talis deceptio p^{ro} vo-
cis terminationē: sic est terti^{us} modus. paro q^{uod} illa in q^{uod} po-
nū⁹ modi hui⁹ fallē diuidit^{ur} in p^{re}s tres fm q^{uod} hec fallā
tres modos h^{ab}et. 2us paro icipit ibi. (Vel rursuz q^{uod} tuz q^{uod} d^{icitur}.)
3us ibi. (Vel faciēs patiēs.) Dicit q^{uod} p^{ro}tingit hec fallā q^{uod} n^{on}
masculinū itēptam⁹ fē^{min}inū. vel ecōuerso. fē^{min}inū itēptamur
masculinū: vel alterū boz vt mascul^{inum} vel fēmi^{num} itēpta-

mur: q^{uod} est hoc iter. i. neut^{rum}. mascul^{inum} aut^{em} itēptamur
fē^{min}inū. sic ois suba calefaciēs est actiua: ignis est suba calefa-
ciens. q^{uod} ignis est actiua. sic etiā pōt itēptari neut^{rum}. q^{uod} oē
corp^{us} calefaciēs ē actiū. ignis est corp^{us} calefaciēs. q^{uod} ignis
est actiū. In oib⁹. n. his est deceptio p^{ro}p^{ter} p^{re}cretionē vo-
cis deseruiēt in p^{re}dicatiōib⁹ cēntialib⁹. ignis enī cēntia-
liter est corp^{us}: nō tñ est corpeitas. nisi q^{uod} ē p^{re}creto vocis
nō sic apte traheret corp^{us} ad stādū p^{ro} igne: p^{ro} quā trahi-
tionem masculinū itēptamur neut^{rum}: vel neut^{rum} inter-
pretamur masculinū. Deinde tuz dicit.

¶ Vel rursum quale quātuz vel q^{uod} tuz quale.

¶ Ponit scōz moduz q^{uod} 2us p^{ro}p^{ter} p^{re}cretionē vocis deseruiē-
tes in p^{re}dicatiōib⁹ denotatiuis. Nā fm hoc q^{uod} tuz itēpta-
mur q^{uod} d^{icitur}: t ecōuerso q^{uod} d^{icitur} itēptamur q^{uod} tuz. quātū. n. p^{re}dicat^{ur}
de q^{uod} lī t res vñū p^{re}dicat^{ur} p^{re}dicat^{ur} de alio p^{re}di^{ctio} nō cēntial^{iter}: s^{ed}
denotatiue: t nisi eēt p^{re}creto vocis nunq^{uod} res diuersoz
p^{re}dicamētoz p^{re}dicarent^{ur} de se iuicē. nunq^{uod} enī q^{uod} tuz est
q^{uod} litas: s^{ed} quātū est q^{uod} d^{icitur}. p^{ro}p^{ter} istā aut^{em} p^{re}cretionē vocis q^{uod} ē
quēdā dictiōis fē^{min}inū itēptamur q^{uod} d^{icitur}. quātū. q^{uod} d^{icitur} q^{uod} vi-
disti heri hodie vides. heri vidisti magnū. q^{uod} hodie vides:
sicut etiā q^{uod} d^{icitur} itēptamur quātuz odo. quātūcūq^{ue} vidisti
heri hodie vides. heri vidisti albū. q^{uod} hodie vides. ¶ No-
tandū aut^{em} q^{uod} variatio p^{re}dicamētoz haberi pōt p^{ro} diuersos
modos figure dictionis. nā si fiat talis variatio p^{ro} p^{re}cretio-
nez vocis deseruiēt in p^{re}dicatiōib⁹ denotatiuis est scōus
modus. s^{ed} si hoc p^{ro}tingat p^{ro} terminationē dictionis: sic est
3us modus. id ē: tēx^{us} de facere t pati meli^{us} ē expone-
re s^{ed} tertiū modū: vt habeam⁹ oēs modi hui⁹ fallacie.

Dubitaret forte aliquis vbi habeat eē hec fi-
gura dictionis: t que dictio

posita in palogismo decipit p^{ro} figurā dictiōis. ¶ Dōm q^{uod}
cū figura dictiōis fiat taz s^{ed} determinationē vocis q^{uod} fm
p^{re}cretionē: in illa dictiōe cōsistit h^{ab}et defect^{us}. vel illa dictio
decipit fm dictiōis figurā q^{uod} p^{ro} terminationē vel p^{ro} p^{re}cre-
tionē itēptatur eē: q^{uod} nō est. Si q^{uod} dicat^{ur} videre ē vt seca-
re. q^{uod} significat actionē fig^{ur}e dictiōis. s^{ed} quā p^{ro}tingit deceptio
est in ipso videre: q^{uod} p^{ro}p^{ter} s^{ed} s^{ed} terminationē quaz h^{ab}et ad
secare credi^{re} iporat actionē: sicut t secare. Si vō dicat^{ur}
quātacūq^{ue} vidisti heri hodie vides. heri vidisti alba. q^{uod} tē.
hec deceptio fm figurā dictionis est in hac dictiōe alba.
nā q^{uod} albū p^{re}cretiue sup^{er} p^{re}dicat^{ur} de quāto p^{ro} ipas p^{re}cre-
tionē dictiōis: p^{ro} quā cōcedim⁹ albū eē q^{uod} tuz credim⁹ be-
ne sumere q^{uod} sub quāto sumim⁹ albū: p^{ro} q^{uod} albū q^{uod} s^{ed} se
significat q^{uod} litas p^{ro} quādā fantasiā itēptamur ipsuz i-
portare quātitate. id ē: dicēdo quātacūq^{ue} vidisti heri hodie
vides. heri vidisti alba. q^{uod} tē. Magis p^{ro}p^{ter} dictuz est q^{uod} in
tali palogismo q^{uod} d^{icitur} itēptamur eē quātū. q^{uod} ecōuerso mō:
l^{et} cōi noie vtrūq^{ue} dici possit. Deinde cum dicit.

**¶ Vel faciēs patiēs: vel disposituz facere: t
alia vt determinatū est prius.**

¶ Ponit tertiū modū. t duo facit: q^{uod} p^{ri}mo ponit hunc mo-
dū. 2us reddit cāz dicti ibi. (Est enī q^{uod} nō est.) Cōtinuē^{re}
sic. q^{uod} est fig^{ur}e dictiōis: vel q^{uod} faciēs itēptet^{ur} patiēs: vel ecō-
uerso: q^{uod} disposituz. i. q^{uod} patiēs itēptet^{ur} facere: vel itēptet^{ur}
tur alia: vt determinatū est p^{ri}us in p^{re}dicamētia. ¶ Notan-
dū aut^{em} q^{uod} sicut p^{ro} scōz modū vt q^{uod} decipimur p^{ro} p^{re}cretiōez
dictiōis deseruiētes in p^{re}dicatiōib⁹ denotatiuis possum⁹
vñū q^{uod} d^{icitur} p^{re}dicamētoz itēptari aliud. sic p^{ro} tertiū modū
vt p^{ro} terminationē dictiōis possum⁹ vñū q^{uod} d^{icitur} p^{re}dicamētoz
itēptari aliud: vt possem⁹ caliditatez q^{uod} q^{uod} litatez iporat
itēptari subz: eo q^{uod} est s^{ed} s^{ed} terminationis ad humanita-
tez: t ideo dicit sicut determinatū est in alijs: q^{uod} oia p^{re}di-
camēta de gbus determinatū est in p^{re}dicamētis possem⁹
per hūc modū variare. cōpetēti⁹ tñ s^{ed} hūc modū variat^{ur}
agere in pati: vel ecōuerso q^{uod} variēt^{ur} alia predicamenta.

Notandum etiam quod hi modi figure dictionis habent quedam ordinem: quod plus referuat rō figure dictionis in tertio modo quā in primo: quod magis pure videtur peccare per figurā dictionis. tertius modus quā alij. Rursus. magis referuat rō huius fallacie in secundo modo quā in primo: quia magis decipimur per concretione dictionis: ut videtur huius concretione in predicationibus denominatiuis quā in essentialibus: enim non solum decipimur ex concretione dictionis: sed ex identitate rerum. Nam primus modus sic peccat per fallaciā in dictione: quod semper est ibi fallacia extra dictionem: quod ergo tertius modus plus videtur habere de ratione huius fallacie: ideo forte philosophus tractauit plus istum tertium modum quā alios exēplificādo de hoc tertio modo et non de alijs. Notandum etiam quod sicut variationē predicamentorum possumus concludere tam per secundum modum quā per tertium. aliter tamen et aliter: ut ostensum est: sic variationes generum aliter tamen et aliter concludere possumus: tamen per modum tertium quā per primum. Nam si credimus katelinā vel secanā esse feminini generis propter dictionis terminationem: quia est similis terminationis cum musa que est feminini generis huius variationis generum pertinebit ad tertium modum qui initium dictionis terminationi. Si vero credimus katelinā esse feminini generis: quod est suba colorata que est feminini generis: ut credimus ipsius esse neutri generis: quod est aial albi: quod est neutri generis: talis variatio pertinebit ad primum modum: ut potest patere per habita. Deinde cum dicit.

Est enim quod non est eorum que sunt facere: velut eorum que sunt facere quod dictione significare ut vigere. Si figure dictionis dicitur ei quod secare vel edificare: quibus hoc idem quale quid et affectum quodammodo indicat: illud vero facere quid eodem modo et in alijs.

Dicitur per exēplum quod si huius terminatione patiens interpretatur esse facies. d. quod illud quod non est eorum que sunt facere quod in dictione. i. propter simile terminationem dictionis est. i. contingit significare. velut eorum que sunt facere ut vigere. i. videre vel intelligere. vtriusque. n. acumine aliquo modo vigemus tamen acumine visus quā intellectus. huius. n. vigere: quod dicitur huius figura. i. secundum figurā dictionis ei quod est secare et edificare credimus super. quod vigere importat actionem sicut illa quibus hoc. i. vigere significet quid quale. i. quid passionale. indicat enim quodammodo affectus. i. affectiones vel passionem quādam. illud vero. i. edificare vel secare quid facere. i. importat actionem quādam: et subdit quod eodem modo est in alijs. quia sicut videre videtur importare actionem et importat passionem: sic audire et olphare et ceteri sensus significant per modum actionis: tamen secundum veritatem passionem importat. vel eodem modo in alijs. i. in alijs predicamentis: quod sicut propter similes terminationes agere interpretamur pati. sic possemus interpretari de alijs predicamentis. Notandum autem quod si videre dicatur esse actiuus et videri esse passiuum propter dictionis figurā et modum loquendi: tamen secundum rei veritatem considerando res ipsas videre est passiuum: et videri actiuum: quia id quod videtur agit in visum imprimēdo speciem suam in ipso. visus autem nihil agit in visibile: sed patitur ab ipso. Ultimo cum dicit.

Ergo secundum dictionem redargutionis ex his locis sunt.

Epilogat circa determinata dicens. quod redargutiones et deceptiones que sunt secundum dictionem sunt et sumuntur ex his locis qui dicti sunt. Notandum autem: quod dicit redargutiones esse ex his locis: quod hic intendit determinare de his locis philosophici: ut videtur facere elenchus: et ut videntur ducere ad metas redargutionis. De alijs autem metis dicitur

tur circa fines primi huius. Notandum etiam: quod ordo fallaciarum in dictione sumitur secundum quod magis et minus huius loci philosophici participat de multiplicitate. nam plus participat de multiplicitate que habent eas actua liter quā que habent eas potentialiter vel fantastice. ideo amphibologia et equiuocatio precedunt alias fallacias. equiuocatio vero precedit amphibologiam: quod ut ostensum est principaliter est multiplicitas in equiuocatione quā in amphibologia vel precedit eas: quia dictio est ante orationem. sed hec causa secunda non est ita per se sicut prima. compositio vero et diuisio precedunt accētū: quia ut ostensum est magis potentialiter referuatur multiplicitas in accentu quā in compositione et diuisione. compositio vero precedit diuisionem: quod compositus quodammodo tendit ad unitatem. diuisus vero ad multitudinem et vnum aut multa. Ultimo autem ponitur figura dictionis quia minus habet de multiplicitate quā aliqua alia fallacia in dictione: cum huius multiplicitate habeat solus fantastice: ut ostensum est. et hec sufficiant de figura dictionis. de qua sumus diffusius prosecuti: quia ignorabatur cōter: ut potuimus percipere intuendo quod alij de hac fallacia descriperunt.

CAP. III.

Quia vero quod extra dictionem sunt paralogismorum species sunt septem. Una quidem secundum accētū. Secunda autem eo quod simpliciter et non simpliciter: sed quid est aut ubi: aut quoniam: aut ad aliquid dicitur.

Tertia vero secundum elenchum ignorantiā. Quarta vero secundum cōsequens. Quinta autem secundum quod in principio est sumere. Sexta quod non est causam secundum causas sumere. Septima vero plures interrogationes ut vnam facere.

Postquam philosophus determinauit de fallacijs in dictione. In parte ista determinat de fallacijs extra dictionem. et duo facit: quia primo enumerat huius fallacias. secundo determinat de vnaquaque illarum. secunda ibi. Ergo species accētū. Dicit ergo quod species. i. maneries eorum paralogismorum qui sunt extra dictionem sunt septem. Una quidem secundum accētū. Secunda autem species est in eo quod simpliciter quodammodo ad conclusionem: vel non simpliciter quodammodo ad premissas. In fallacia enim secundum quid et simpliciter inferitur aliquid simpliciter. premissis tamen non sumuntur simpliciter: sed sumuntur quodammodo ad partem integrale: ut est albus dentes ergo est albus. aut sumuntur ubi quodammodo ad locum: ut bonum est ubi dieta in locis egrotatiuis. ergo bonum est ubi dieta. aut sumuntur quoniam quodammodo ad tempus: ut bonum est abstinere tempore egrotatiuo. ergo bonum est abstinere. aut id quod sumuntur in premissis non dicitur simpliciter. sed dicitur ad aliquid: ut bonum est proycere merces in mari. ergo bonum est proycere merces. In omnibus autem his ex eo quod sumuntur est particulariter inferri aliquid simpliciter. Tertia autem species paralogismorum extra dictionem sumitur secundum ignorantiam elenchum. Quarta vero secundum cōsequens. Quinta autem. secundum sumere quod est in principio. Sexta autem. secundum ponere causas quod non est causa. Septima vero. secundum facere plures interrogationes ut vnam. Notandum autem quod de fallacijs species quodammodo sumuntur penes generales condiciones entis. ens enim multipliciter diuiditur: et secundum diuersas diuisiones eius sumuntur diuersae fallacie extra dictionem. nam putatur diuidi in per se et per accidens: sumitur fallacia accidentis. putatur vero diuidi ens per perfectum et imperfectum sumitur species quid et simpliciter. putatur diuidi per opposita et non opposita sumitur ignorantia elenchum. penes idem et diuersus sumuntur

mis petitio pncipy penes pns et posterius accipit pns. ut at
ens diuidit in causas et causatum: sumit fallam non causas
ut causas. s. put diuidit in vnu et multa accipit fallam fm
plures interrogationes ut vna. v. q. de locis sophisticis
et de palogismis hic agit in q. sunt quedam obligates ele
chi. melius est accipere h. fallas put peccat extra elenchu.
¶ Sciendum q. fallas extra dictione q. d. s. pncipales. q.
dam vo q. si annexe. Accns eni et fm q. d. et simplr ignoratia
elechi et petitio pncipy pnt dici q. si pncipales. alie vo tres
ut pns no ca: ut ca: et plures interrogationes ut vna pnt di
ci q. si annexe. pns. n. reducit ad accns: sed non ca ut ca ad
petitione pncipy: s. plures interrogationes ut vna videtur
posse reduci ad ignoratia elechi: vel ad fm quid et simpli
citer. hec aut quo va sunt in sequentib. apparebit. ¶ Vis
visis leue est accipere numeru haru fallas. na h. fallas: vel
sunt pncipales: vel snt q. si annexe. si sunt pncipales sic vt
peccat et elechu triplr distinguunt. elechus eni e sils. est
dialecticus: et est elechus: vt syls est h. inferre. vt dialecti
cus est h. pbare. vt elechus est h. d. dicere. si ergo est pec
catu et elechus vt illatiu: sic sumit accns q. peccat cotra
de necessitate accidere. Si vero sit peccatu et ipsu vt est d. di
ctiuus. sic sumit fm q. d. et simplr et ignoratia elechi: q. quo
diuersimode se habet in sequentib. apparebit. S. si pecca
tur et elechu vt est pbatiu. sic accipit petitio pncipy et sic
falle extra dictione q. vident magis pncipales sumuntur
penes has tres additiones: q. vel no ifertur: vel no d. dicuntur:
vel no pbant. sic et alie que vident annexe p. illa tria sumu
tur: q. pns sumit: eo q. no infert fm no cam eo q. no pro
bat fm plures interrogationes eo q. no d. dicit. posset aut
cuiuslibet istaru fallas appropriari p. p. defectu et elechus.
sed h. ad psens sufficiat: q. de his oib. i sequentib. clariu
tractabitur. Deinde cu dicitur.

Ergo fm accidens quidez paralogismi sunt
quando similiter quilibet assignatus fuerit rei
subiecte et accidenti inesse.

¶ Determinat de vnaquaq. fallas istaru. fm q. diuisione
tacta dicam q. hec ps diuidit in duas: q. p. determinat de
fallacy extra dictione que vident e. magis pncipales.
z. de his que vident q. si annexe. z. ibi. (Qui vo s. pns.)
Circa p. m. tria facit: q. p. determinat de falla accns q.
peccat et elenchu eo q. no ifert. z. determinat de fm q. d.
et simplr. et de ignoratia elechi q. peccat: q. no d. dicit. z. de
terminat de petitione pncipy que peccat: q. no pbat. z. ibi.
(Scdm aut q. si simplr.) z. ibi. (Qui aut in eo q. in pns.)
Circa p. m. tria facit: q. p. m. ostendit quo h. fieri falla acci
dens. z. assignat defectu eius. z. ponit palogismos ipsius.
z. ibi. (Na quoda mo mlti.) z. ibi. (Ut coriscus alter.)
Dicit q. q. palo. s. accns snt q. q. d. libz. i. q. q. aliqd attribu
tus siue aliqd pdicatu assignat silr iesse rei subiecte et acci
denti. ca q. apparentie est idetitas et puenietia accns ad
subm. causa vo no existetie est diuersitas eorund.

Dubitarer forte aliq. qd noia hic accns s. q.
sumit i falla accns. put diuidit per se: s. s.
B simplr et absolute no videt bene dictu. Nam ea q. sunt
in pmo mo dicendi p. se absolute loquedo no videt se habe
re p. accns: et t. pnt p. m. i falla accns in pmo mo dicendi
p. se. na s. s. socrates est h. o. reducat ad p. m. modu dicendi p.
se: fm tamen hanc fallam potest homo accidere socrati
iuxta illud metaph. pmo. medicus no medicat hominem
sed socrate et platone. q. bus accidit esse hoies. ideo quada
coem distinctione de accide puenietet applicare possu
mus huic negotio distinguendo triplex accns. est. n. accns
absolute: accns respectu vnus: et accns respectu tertiu: si q.
loqmur de accnte absolute sic nulla suba accidit iuxta il

In pbe
mio.

lud pmi pbytop: qd vere est nulli accidit: qd eni e suba fm
se absolute loquedo no poterit ee accns alteri. si vo loq.
mur de accnte no absolute: sed r. vnus: sic nihil phibet
qd est suba h. rone accns. hoc. n. mo oia inferiora acci
dunt superiorib. sunt eni inferiora aliquo mo accns r. su
perior: q. sunt pter eoz ronez. z. mo pot accipi accns re
spectu tertiu: et sic sumptu accidens nihil est aliud q. aliqd
esse extraneu ab aliquo no simplr: s. put stat sub aliquo
tertio attributo: et h. mo superiora accidunt inferiorib. et inferio
ra superiorib. et ealia ealia: et oia oib. ut si dico h. o. e sps
spalissima put h. o. stat sub tali attributo accidit sibi q. sit
aial: vel q. sit suba: q. aial et substatia no sunt sps spalissi
me. accidit eti sibi pdicari de sorte: q. for. no est sps: et sic
accipit hic accns s. q. sumit i falla accns. Inde est q. q.
cu dicit. h. o. est sps: for. est h. o. ergo for. est sps: q. deficit
hic palogismus p accns. put. n. h. o. stat sub h. attributo spe
cies. accidit sibi. i. extraneu e ab eo pdicari de for. ¶ No
tadu q. q. cu accns hic sumptu id. dicat qd extraneu: non
simplr s. respectu tertiu o. i. omni falla accns assignare
tria. vnu quod se habeat vt res subiecta: et aliud qd se ha
beat vt accides: et tertiu qd attribuat rei subiecte r. cu
tertiu dicat id qd se h. vt accns accidere rei subiecte.

Alterius ergo dubitaret aliq. cu semp tria co
currat ad fallam accns. v. s. at
tributu. res subta. et accns: vt hec tria sumi possint i pa
logismo negatiuo: vel sumeda snt i affirmatiuo t. n. ¶ Di
cendu q. quida p. d. rones hac fallas fieri fm p. clonem
ta affirmatiua q. negatiua: dixerut q. in diuersis palogis
mis hec tria diuersimode assignant: s. q. artificiale e p. s.
derare aliqd in sua origine: et in sua radice: cu negatiua ex
affirmatiua sumat robur: assignada sunt illa tria solu p.
ut p. tale fallam p. cludit: affirmatiua p. p. est eni par p. m.
dicendo. h. o. est sps: for. est h. o. ergo for. est sps. et dicendo h. o.
est sps: for. no e sps. ergo for. no est h. o. s. tri iste palo. ne
gatiu sumit robur ex p. d. e. palogismo affirmatiuo: et si
debem in eo assignare illa tria recurrendu est ad paral
ogismum affirmatiu: et sic ibi inueniunt hec tria. ita de
bemus ea assignare in negatiuo.

Alterius. dato predicta tria directe accipienda esse
solum in palogismo affirmatiuo. Du
bitaret forte aliq. quid sit ibi attributu. qd res subiecta:
et qd accns. ¶ Dicendu q. res subiecta est ibi medi^o termi
nus: et minor extremitas est ibi vt accns. et maior extremitas
se h. vt tertiu attributu. ex quo appet q. alr accipit
res subiecta respectu huius palogismi: et aliter respectu
syllogismi. na in syllogismo et maxime in p. ma figura mi
nor extremitas. magis h. rone rei subiecte q. medi^o ter
minus. sed tamen in h. fallacia res subiecta dicitur medius
terminus qui vt subyct maior extremitati accidit sibi
pdicari de minori extremitate. Na cuq. accidens et extra
neum accipiat hic respectu tertiu: oportet rem subiecta
esse medius qd subyctur ipsi tertio et ipsi maiori extremitati.
accidens vero erit ibi minor extremitas que extra
neatur a medio: vt stat sub tali attributo. sic ergo sumeda
sunt hec tria in palogismo affirmatiuo. sed si fieret pa
ralogismus negatiuus reducendus eet ad affirmatiu: vt in
hoc palogismo. h. o. est species: fortes no est species. ergo
fortes no est homo. res subiecta est ibi homo. accides est
ibi for. et attributus species: et s. homo non sit medius ter
minus in dicto palogismo: sed species sit ibi medi^o ter
minus: est tamen homo medius termin^o in palogismo il
lo affirmatiuo a quo iste palogism^o negatiu sumit robur.
ex hoc aut apparet vñ mouebant qui ponebant q. me
dium aliquando potest esse attributus: aliquando potest
esse res subiecta. Credebant enim q. eque per se et p. m.
assignanda essent p. dicta tria in palogismo negatiuo:

L. 6.
z. 6.

sicut in affirmatio: s; vt ex littera plane patet directe assignada sunt in affirmatio. nō enī dicit q; fiat hec fallā qñ remouet vel qñ assignat ab esse: s; fit hec fallā: qñ q; libet. i. qñ attributū similiter assignat in esserei subiecte accidēt. Deinde cum dicit.

¶ Nam qñ eidē accidūt multa nō necesse est oibus p̄dicatis ⁊ de quo p̄dicant hec oia inesse: nam omnia sic erunt eadez.

¶ Assignat defectū hui⁹ fallē. d. q; multa. i. multe minores extremitates accidūt eidē medio: q; omnia alia p̄dicata accidūt enti: vt p̄dicat de vno p̄dicato: ⁊ hec oia que accidunt enti non necesse est inesse. i. cōuenire oibus p̄dicatis: ⁊ de quo p̄dicat. i. nō necesse est puenire illas minores extremitates siue illa accētia medio ⁊ maiori extremitati: qñ vnū se h; vt subz. aliud vō vt p̄dicatū: q; si hoc eēt omnia erūt idēz. **¶** Notādū autē q; quotiēcūq; aliqd vlt p̄dicatur de diuersis: accidit ei vt p̄dicat de vno p̄dicari de alio: vt si hō p̄dicat de sor. accidit ei ⁊ extraneū est ab eo p̄dicari de platōe: q; si hoc nō esset vdo. hō est sor. p̄lo est hō. g. p̄lo est sor. valeret arg⁹: q; argueret in his q; sunt per se: imo si in talib⁹ nō pmitteret accēs oia p̄di⁹ eēt vnū. q; de omnibus p̄dicat ens: ergo si substantia est ens ⁊ q̄litas est ens: ⁊ nō accidit enti p̄dicari de qualitate vt p̄dicat de suba. sequet q; q̄litas sit suba. ⁊ sicut ostēdū est q̄litas ⁊ suba esse idē: sic ostēdi posset oia eē idē. bñ ergo dictū est q; multa eidē accidūt. nā enti vt p̄dicat de suba vel vt p̄dicat de vno p̄dicat. accidūt ei oia alia p̄dicat. ⁊ cuilibet supiori vt p̄dicat de vno inferiori: accidūt ei oia alia inferiora. hec g; que accidūt enti vt p̄dicat de suba nō o; inesse. i. puenire enti ⁊ sube de qua p̄dicat ens: q; tunc oia p̄dicat eēt vnū p̄dicat. si oēs hoies eēt vn⁹ p̄icularis hō: si ppteret forti quecūq; accidūt homini: vt p̄dicatur de forte. Deinde cum dicit.

¶ Et si coriscus alter est ab homine: ipse est a se alter: est enim homo.

¶ Ponit palogismos hui⁹ fallē. **¶** Ad cui⁹ euidētiā notādūz q; h; quodā: ⁊ vt cōter ponit hec fallā h; tres modos. p̄mus est vt supiora accidūt inferiorib⁹: vel ecōuer. so. 2. est vt inuertibilia accidūt inuertibilib⁹. 3. est vt accidētia accidūt subiectis. **¶** S; sciēdū: q; formalr est vna rō in oib⁹ palogismis hui⁹ fallē. semp enī h; eē hec fallā ex eo q; mediūz stat sub aliquo attributo: respectu cuius alia accidūt ei. sicut g; si vna dictio equoca significaret diuersas subas. alia vō significaret diuersa accētia: ⁊ 3. significaret subas ⁊ accidēs. si talia significata hērent dicte dictiōes. simplr equoce nō facerēt diuersos modos equōnis q; eēt vna rō equōnis i oib⁹ ill⁹ sic formalr ⁊ p se loquēdo oēs palo hui⁹ fallē nō faciūt nisi vnū modū: l; māl⁹ ⁊ h; qd possint facere diuersos modos. ideo phus assignās diuersos modos h⁹ fallacie solū ponit duos palogismos de seruicēta hui⁹ fallacie. duo g; facit h; q; duos palogismos ponit. 2. ibi. **¶** Ut si a socrate. dicit q; corisc⁹ ē alter ab hoie ipse ē hō. g. ē alter a se. Lōmittit. n. ibi accēs: q; accidit corisco q; sit hō: vt ē alter ab hoie: vel accidit hō: vt p̄dicet de corisco: vt est alter ab eo. Deinde cū dicit.

¶ Aut si a forte alter: sor. aut homo: alterū esse ab hoie aīnt cōcessuz esse: eo q; accidit a quo dixerit alteruz esse hūc esse hominez.

¶ Ponit scōm palogismū p que pbat maior poris palogismi. fuit. n. maior p̄dicti palo hūc. q; coriscus est alter ab hoie. hoc aut pbat. sic. coriscus est alter a sor. sor. ē hō. g. est alter ab hoie. Aliū. n. sophiste p̄cessuz eē coriscū eē alterū ab hoie: q; accidit hūc. i. socrate eē hoies a quo diximus coriscū eē alterū. q. v. q; sor. est hō credim⁹ cori-

scum esse alterū ab hoie: quia alter est a forte.

¶ Dubitaret forte aligs quō supiora p̄nt accēdere inferiorib⁹. **¶** Dōz q; quecūq; rōne differūt: aliqd est de rōne vni⁹: qd nō est de rōne alteri⁹: ideo pōt aliqd cōpetere vni qd nō p̄petit alteri h; q; h; ppter q; l; absolute loquēdo supiora nō p̄nt accēdere inferiorib⁹: tñ respectu alicui⁹ attributi: ⁊ respectu ei⁹ qd p̄petit inferiorib⁹: nō p̄ p̄parationē ad supiora p̄nt accēdere supiora inferiorib⁹: vt si mederi p̄petit forti nō i eo q; hō forti accidit eē hoies nō simplr ⁊ absolute: s; i q̄rū stat sub b attributo: qd ē mederi. solū g; in his q; sūt ita synonima q; nec re nec rōne differūt nō pōt p̄tingere fallā p accidens. In oibus autē alijs cōtingere potest.

¶ Alterius forte dubitaret aliqs quō accidit supiori vt p̄dicat de vno inferiori p̄dicari de alio. **¶** Dōz q; oē supi⁹ nō h; idē esse refuā in suis inferiorib⁹: imo spēs spālissima in q; est vā vniuocatio nō fm idē eē participat a suis p̄ricularib⁹: ⁊ q; superi⁹ p̄dicat de suo inferiori h; eē: qd h; in ipso: q; in diuersis inferiorib⁹ h; diuersa eē. accidit supiori: vt p̄dicat de vno inferiori p̄dicari de alio. est g; accēs vdo. sor. est hō: p̄lo ē hō. ergo p̄lo est sor. sic etiā p̄mittit accēs vdo. suba est ens: q; litas ē ens. g. q̄litas ē suba: q; accidit enti p̄dicari de q̄litate vt p̄dicat de suba. q; si nō accideret supiori: vt p̄dicat de vno inferiori p̄dicari de alio. oia inferiora haberēt idē eē: ⁊ tūc oia essent idē: vt cōcludebat in textu.

¶ Alterius forte dubitaret aliqis: q; si p̄mittit accēs vdo. substantia est ens: q; litas est ens. g. q̄litas est suba: cū i tali paralogismo medi⁹ termin⁹ sit ens: ⁊ ens nunq; ibi subyiciat: s; semp p̄dicet: videt fallū esse qd supra supponebat. v; q; in oi palogismo affirmatiuo peccat p fallaciā accēs res subiecta ē ibi medi⁹ termin⁹. **¶** Dōm q; duplex est subm. v; p̄positionis ⁊ intētionis: siue attributiōis. quotiēcūq; n. trahit aliqd ad stādū p aliqua intētiōe: vel sub aliquo attributo pōt dici q; subyici illi intētiōi. In hac g; p̄pone: suba est ens: l; ens nō sit subm p̄ponis: tñ eo ipso qd trahit in dēā p̄pone ad stādū sub intētiōe subalitaris: pōt dici q; subyici tali intētiōi. in fallā aut accidentis assignāda est res subiecta nō p̄pe p subo p̄ponis: s; p subiecto itētiōis: vel attributiōis. ex hoc. n. p̄mittit talis fallā q; medi⁹ termin⁹ stat sub aliq; intētiōe. vel sub aliquo attributo rōne cuius alia accidunt ei: vel extraneā ab ipso: vt superius dicebatur. patet ergo qd queritur.

¶ Alterius forte dubitaret aliqis: q; fallā est in paralogismis positis in littera: vt que fallacia est dicēdo. coriscus est alter ab homine: ipse est homo. ergo est alter a se. **¶** Dicendū q; ibi est triplex fallacia aliter tñ ⁊ aliter. est enī ibi p̄ns accēs ⁊ figura dictiōis. S; p̄ns est ibi vt arguit a positioe p̄ntis. nō. n. valet est alter ab hoie. g. ē alter ab hoc hoie: vt a seipso. accidēs est ibi vt variat mediū. nō. n. est idē hō qui est coriscus: ⁊ a quo coriscus alter est. figura at dictiōis est ibi: q; ppter p̄cretionēz hui⁹ termini hō per quā p̄cretionē hō trahit ad p̄dicādū de corisco: credim⁹ q; hō significet hoc aliqd: sicut ⁊ coriscus. Qd si verū esset hō nō staret nisi p corisco: ppter qd si coriscus esset alter ab homine: bene sequeretur q; esset alter a se.

¶ Sciēdū autē qd simpliciter dicit hoc: aut quo ⁊ nō p̄prie quādo particula-riter dicit: vt simpliciter dictūz ponit. **¶** Postquā philosophus determinauit de accidente: quod videtur peccare contra elenchum: vt est il- larius. In parte ista determinat de fm quid ⁊ simplici-ter ⁊ de ignorantia elenchū que peccant aliquo modo

propter elenchū: ut est dictum. et duo facit: quod primo dicitur de forma quod et simpliciter. et de ignorantia elenchū. et ibi. (Qui autem forma quod non determinat.) Circa primum tria facit: quod primo ostendit quod hoc fieri fallacia forma quod et simpliciter. et ponit modos huius fallacie. et assignat facilitatem et difficultatem circa ipsam. et ibi. (Ut si quod non est.) et ibi. (Dicitur autem in quibusdam.) Dicit ergo: quod si quod et simpliciter dicitur hoc quod dicitur quo. i. particulariter: et non propter superius tunc contingit. si quod illud quod dicitur quo inseritur simpliciter. i. quod particulariter dicitur in premissis sumitur ut simpliciter dictum in conclusionem. et ergo apparentie in hac fallacia est convenientia inter formam quod et simpliciter. causa vero non ex parte est diversitas eorumque. Deinde cum dicit.

¶ Ut si quod non est opinabile est: quoniam quod est non est. non enim idem est esse quid et esse simpliciter.

¶ Ponit modos huius fallacie. **¶** Ad cuius evidentiā notandum quod hec fallacia tripliciter potest considerari. primo quod ad opposita quod potest concludi per hanc fallaciam. et quod ad modum procedendi. proceditur autem haec forma quod ad simpliciter. et primo potest considerari ratione maiore siue ratione terminorum ad quos applicari potest talis fallacia. forma hoc ergo modi huius fallacie tripliciter potest accipi. nam per comparationem ad opposita potest distinguere tres modi huius fallacie: ut sit primus modus per hanc fallaciam concluduntur opposita per contrarietatem. Secundus autem modus per concluduntur opposita per contrarietatem. Tertio vero per concluduntur opposita per contrarietatem. De oibus autem his modis exemplificabitur in se. **¶** Si si appareat hec fallacia ad modum procedendi: quod procedit a forma quod ad simpliciter. sic sunt duo modi in hac fallacia. nunc enim mittitur talis fallacia nisi propter incongruentiam additionis facit: quod duobus modis potest contingere. vel quod ipsa additio est incongrua et incompetens: ut dicendo: homo mortuus. homo. vel hoc contingit: quod si additio sit competens: tamen non potest addi: quod additio fit per se a qua totum denotari non debet: ut dicendo hic. homo est albus. dicitur. homo est albus. albedo enim si non est additio incompetens: tamen in dicto per contrarietatem non potest addi: nec potest determinari hominem: quod non determinat ipsam formam parte a qua denotari habeat. hoc autem duos modos inueniunt philosophi autem: quod huius fallacia contingit: quod quod inferitur simpliciter dicitur quo et non propter: tunc igitur non dicitur propter quod ipsa additio est incompetens: si tunc dicitur quo quod particulariter et incompetenter determinat. Tertio potest parari hec fallacia ad materiam spiritalem: et ad terminos circa quos versatur: et sic conveniunt distinguere quinque modi eius qui omnes accipiuntur per quod in diversis terminis et in diversis materiis inveniunt inspectionem et defectum. primo ergo modus erit per quod per contrarietatem deficit a forma dicendo. homo mortuus. homo. secundus erit per contrarietatem deficit ab actu dicendo. est albus in potentia. ergo est albus. tertio erit per contrarietatem deficit a forma. quotienscumque ergo aliquid sumptum maior inferitur ut formaliter deficit per formam quod: ut dicendo. latro vult sumere pecuniam: et pecunia est bonum. ergo vult bonum. vult. n. bonum maior: quod vult id quod in se bonum est. formaliter tamen vult malum: quod vult illud bonum malo modo. quartus autem modus erit ex eo quod pars deficit a toto dicendo. indus est albus. dicitur. ergo est albus. quoniam modus sumitur eo quod intentiones: et ea quod sunt entia apud animam deficient a rebus. propter quod non valet. chimera est opinabilis. ergo est. nam omne opinabile est ens apud animam. Sic etiam qui vellet posset addi sextus modus per similitudines deficientes a rebus. vii non valet. est albus pictus. homo est albus. verum quod iste tertius modus accipiendi modos huius fallacie: quod est quasi per accidentem respectu aliorum modorum. ideo ex textu non possunt haberi modi huius fallacie forma ista tertiam viam. possunt tamen haberi forma duas vias precedenti. vii. comparando hanc fallaciam ad modum procedendi: et ad opposita quod concludit. possumus autem dividere partem hanc. ubi assignat modos huius fallacie. primo per comparationem ad opposita que concluduntur per hanc fallaciam. dividitur ergo hec pars in partes tres: quod primo ostendit quod per hanc fallaciam concludi possunt

opposita contradictorie. et quod concludi possunt opposita per contrarietatem. et quod concludi possunt opposita contrarie. et ibi. (Simpliciter autem et quod forma.) et ibi. (Aut si ambo.) Circa primum duo facit forma quod dupliciter per hanc fallaciam concludi opposita contradictorie. Nam primo docet probare per hanc fallaciam: quod non est esse. et quod non est esse ibi. (Aut rursus.) Dicit ergo quod non est: est opinabile. hec est minor per contrarietatem. Sequitur quoniam quod non est: est. hec est conclusio. formetur autem sic. quicquid est opinabile: illud est: sed quod non est: est opinabile. ergo quod non est est. deficit autem hic per contrarietatem: quod esse opinabile non est esse simpliciter: sed esse forma quod. ideo subdit quod non est idem esse quod. i. esse per quod: et esse simpliciter. Deinde cum dicit.

¶ Aut rursus quoniam quod est non est. Si coram quoque sunt quid non est: ut si non homo: non enim est idem non esse quod et simpliciter non esse.

¶ Docet arguere quod est non esse. et duo facit. quod primo facit quod dicitur est. et dat causas apparentie in hac fallacia ibi. (Uidet autem.) Dicit ergo quod aut rursus probari potest: quoniam niaz quod est non est. si aliquid eorumque sunt non est quid. i. non est aliquid ens particulare: ut puta si non est homo. formetur autem sic per contrarietatem. quod non est homo non est: sed aliquid quod est non est homo. ergo aliquid quod est non est. Non sequitur autem hec conclusio: quod non est idem non esse quid: et non esse simpliciter. quod enim non est homo deficit ei aliquid particulare esse et non est forma quod: quod potest esse simpliciter.

¶ Dubitaret forte aliquis. quod in hoc per contrarietatem non est homo. ergo non est. videtur quod sit fallacia consequentis: quia cum ens sit superius ad hominem in dicto per contrarietatem: non arguitur a destructione antecedentis. **¶** Dicitur quod non est incongruentia in eodem per contrarietatem esse diversarum fallaciarum. verum est enim quod est ibi consequens: quod arguitur a destructione antecedentis: et est ibi fallacia forma quod: quod per non esse hominem quod est non esse forma quod arguitur non esse simpliciter.

¶ Alterius dubitaret aliquis. quod si esse hominem est esse simpliciter. videtur quod non esse hominem sit non esse simpliciter. **¶** Dicendum quod non est simile in affirmativis et negativis. Nam si sumitur simpliciter quod dicitur sine additione dicitur in iuxta illud philosophi. simpliciter autem dico quod sine additione dicitur eo. quod non est homo simpliciter potest dici quod est: si quod non est homo absque additione aliqua: non conceditur quod non sit. potest enim esse simpliciter quod non est homo. ergo non esse hominem est non esse cum additione. et ideo est non esse quid. **¶** Et si queratur quare in negativis non est sicut in affirmativis: ut quare esse hominem est esse simpliciter: et non esse hominem est non esse quid. dici potest quod simpliciter dupliciter dicitur: ut vult philosophus primo de generatione. aut enim est simpliciter quod est principaliter tale: aut quod est universaliter tale. In negativis enim non potest dici simpliciter tale: quod est principaliter tale: quod negatio de se est non ens: et non dicitur naturam aliquid in qua reservari posset ratio principalitatis. Dicitur enim in negativis simpliciter tale quod est universaliter tale. illud ergo est simpliciter non ens quod est nullus ens: et illud est simpliciter non substantia quod est nulla substantia: et quod quod non est homo: non propter hoc est nullus ens: potest esse aliquid non homo: et esse simpliciter ens. Deinde cum dicit.

¶ Uidet autem eo quod prima sunt dictio et pars differat esse quod et esse: et non esse quod et non esse.

¶ Dat causas apparentie huius fallacie. d. quod in talibus videtur esse bona illatio: eo quod prima sint dictio. i. in re dicta: et pars differunt. i. pars videantur differre esse quid et esse simpliciter: et non esse quid et non esse simpliciter. **¶** Notandum autem hanc fallaciam esse extra dictionem: et esse realem: et ideo decipimur per eam: quia credimus rem

accepta simpliciter & fm quid nō differre. verū quia vti-
mur locutione informādo paralogismos extra dictionē.
ideo dicitur hec fallacia decipere: qz eē qd & esse simplr sunt
prima in dictioe: qz vident eē p̄ima in re: vt sub sermo-
ne cadit. Deinde cum dicit.

Similiter autem est: & quod est fm quid &
simpliciter: vt cū sit niger albus est dentibus
idus: albus ergo & nō albus est.

Postq̄ docuit p̄ hāc fallaciā cludere opposita p̄dicto-
rie p̄clōnis. docet p̄ eā cludere opposita p̄uatie dicens q̄
sitr ē sup. fallacia f3 qd & simplr. dō idus siue ethiops cū
sit niger est albus dentibus. ergo ē albus & nō albus. o3. n.
hic accipi nō albus. put est p̄uatio albi: vt cludantur hic
opposita p̄uatie: vt supius cludebant opposita cōtradi-
ctorie. Deinde cum dicit.

Aut si ambo quo: qm̄ simul cōtraria ierūt.

Docet p̄ hāc fallaciā cludere opposita p̄rie. d. q. si am-
bo. q. i. si ambo p̄ria p̄ueniūt. alicui q. i. p̄ticulariter cōclu-
di poterit: qm̄ sil' p̄ria ierūt. pōt at sic formari palo°. for.
est alb° fm pedē: & niger fm manū. ergo est albus & niger.

Notādū autē: qz vt supra dicebat: modi hui' fallacie
triplr p̄nt accipi. p̄ rōne modi. p̄cedēdi: & sic sunt duo mo-
di. 2° rōne oppositoz que cludunt in hac fallā: & sic sunt
tres modi hui' fallacie. 3° rōne mae ad quā applicat: & sic
p̄nt poni qnqz modi: vel etiā sex hui' fallacie. **U**isus ē
aut quō ex littera p̄nt haberi modi hui' fallacie: vt p̄ eā cō-
cludunt opposita. **R**estat videre quō p̄nt haberi mo-
di q̄tuz ad modū p̄cedēdi. **S**ciēdū est qz in hac fal-
lacia semp est p̄cedere a fm qd ad simplr: vel ecōuerso:
qz par p̄tū est p̄cedere a simplr ad fm quid: & a fm qd
ad simplr. Dicit aut aliqd esse fm qd tale qm̄ est cū addi-
tamēto tale sicut ecōtrario. p̄ esse simplr tale qm̄ est sine
additamēto tale. semp g fm qd h3 eē p̄ additionē: f3 si ad-
ditio facit aliqd fm qd tale. o3 illā additionē aliquā incō-
petētiā: vel aliquā icōgruētiā in se h̄re: & qz B duplr pōt
cōtingere. iō fm hoc sunt duo modi hui' fallacie. si enim
est incōpetētiā in additionē: vel hoc est rōne additi: vt qz
ipsuz additū est incōpetēs: sicut mortuū est icōpetēs ad-
ditio respectu hoīs. vel hoc est rōne modi addēdi: vt l3 al-
bū nō sit icōpetens additio respectu hoīs. pōt tñ ei addi i-
cōpetētiā mō: vt si addat ei fm partē fm quā totū denoia-
re nō possit. Qui ḡ vellet diuidere lram fm hos duos mo-
dos posset. nā vsqz ad locū illū. **S**imilr aut & qd f3 qd.
venat illuz modū hui' fallacie: qm̄ ipsa additio est icōpe-
tens. ibi vō venat modū illū: qm̄ icōpetēs est modus ad-
dendi. Ad hos aut duos modos p̄nt reduci oēs modi hu-
ius fallacie. **N**otādū ē: qz put pontunt qnqz modi hu-
ius fallacie ex textu illi modi haberi nō p̄nt: qd vt supius
tangebāt: iō p̄tingit: qz ille modus diuidēdi videt eē q̄s
oino p̄ccis. **N**otādū ē qz additionē ipsaz esse icōpe-
tentē. ideo p̄tingit qz vel est diminutēs vel p̄uās. vñ nō va-
leret. est hō mortuū: ḡ est hō: qz mortuū p̄uat rōne hoīs: nō
valeret. est opinabile. ḡ ē: qz opinabile diminuit de rōne
entis. ens enī opinabile f3 qz h3 est ens diminutum. p̄ua-
tio ḡ icōpetēter addit forme: qz facit eā nō eē simplr: pp
qd mortuū: qz p̄uat formā hoīs: additū hoī facit hoīez sta-
re p̄ hoīe fm qd: & sicut p̄uatio & nō entitas incōpetenter
addit entit: sic ens suo mō icōpetēter addit nō entit. sicut ḡ
hō mortuus nō est hō simplr: sic nō ens hō nō est nō ens
simplr. **N**otādū etiā: qz sicut ipsa additio pōt eē pluri-
bus modis icōpetēs: qz aliqñ est diminutēs: aliqñ p̄uās: sic
ipse modus addēdi plurib' modis pōt eē icōpetēs. tūc. n.
est icōpetēs modus addēdi. qm̄ addit mediāte pte a qua
nō pōt denotari totū. poterit ḡ hoc esse mediāte pte inte-
grali: vt est alb° dentib' nō valet. ḡ alb° vel mediāte par-

te in loco: vt bonū ē vti diēta in locis egrotatis. nō tñ pro-
pter hoc est bonū simplr. vel etiā mediāte pte in tpe: vt
bonū est p̄uere merces in mari tpe tēpestatis. nō tñ est
bonū simplr. **N**otādū etiā qz additio facta vel respicē
totū fm se: vel respicit totū mediāte parte. si respicit to-
tū fm se: tūc vel est p̄petens: & tūc nō cōmittit fallā. vel
est icōpetens: qz est p̄uās vel diminutēs: & tūc cōmittitur
ibi fallacia fm p̄mū modū. Si autē additio cōueniat to-
tū mediāte parte: si ab illa parte potest denominari totū
non fit fallacia. si vero nō potest denominari totū ab illa
parte cōmittit ibi secūdus modus huius fallacie. patet er-
go magis clare quō differūt modi hui' fallacie fm qz po-
nuntur esse duo tñ.

Huiusmodi aut in qbusdā omni p̄side-
rare facile est vt si sumēs ethiopē esse
nigrū: dētib' dicat qm̄ albus. Si ergo
ibi albus qm̄ niger & non niger puta-
bitur disputasse syllogistice: cum perfecērit i-
terrogationem.

Postq̄ philosophus ostendit q̄liter habet fieri fallacia
fm qd. & assignauit modos huius fallacie. In parte ista
assignat facilitatem & difficultatem circa hāc fallaciā. &
duo facit: qz p̄mo assignat facilitatē. scōdo difficultatem ibi.
(In quibusdā vero latet frequēter.) Dicit ergo qz consi-
derare h3. i. cōsiderare quid est fm quid: & quid simplici-
ter. in quibusdā est facile omni. i. cuilibet: vt si aliquis su-
mens ethiopem esse nigrū: & dicat quoniam est albus dē-
tibus: qz fm dentes nō potest aliquid dici simplr albū. fa-
cile est cognoscere qz ethiops est niger simpliciter: & alb°
fm quid: tamen quātūcūqz B cognoscere sit facile. potest
tamē per hoc cōtingere deceptio. ideo subdit qz si ethiops
est ibi albus. i. est albus fm dentes: cū B ponens p̄fecerit
interrogationē suāz putabit syllogistice disputasse: quia
ethiops est niger & nō niger. **N**otādū: qz nisi syllogis-
mus sophisticus esset apparens nō esset sophisticus. ideo
quātūcūqz hec fallacia in aliquib' habeat facilitatē. po-
test tamē sophisticare & decipere. ideo dicēdo. ethiops est
niger. & albus dētib'. ḡ est niger & nō niger. quātūcūqz
hoc sit facile cognoscere. aliqui tñ per hoc p̄nt decipi & su-
spicant syllogisticū esse. Deinde cū dicit.

In qbusdā nō latet frequēter in quib' qnqz
quo dī & simplr vī sequi: & in qbus nō facile ē
cōsiderare vtrū eoz sit assignādum.

Ostendit in qbus est difficile: & duo facit: qz p̄mo propo-
nit qd intēdit. scōdo manifestat qd dixerat ibi. **S**it autem
h3. Dicit ergo qz in qbusdā latet frequēter: vt in illis
in quibus quādo dicit quō. i. quādo dicit fm partē videt
sequi simpliciter: & hoc est in illis in quib' nō est facile cō-
siderare vtrū eoz. i. qd sit p̄prie assignādū: vt si aliqd sit
fm vnā partēz albū: & f3 aliā nigrū: & nescimus a qua pte
denotari debeat: vī ignoram' qd istoz oppositoz ist ei p̄-
prie: vt vtrū p̄prie dōz sit albū vel nigrū: tunc accidit diffi-
cultas circa istā fallaciā. Deinde cū dicit.

Sit aut huiusmodi in qb' silr sunt opposita.
Vidēt. n. aut ambo aut neutri eē p̄cedēdū sim-
pliciter p̄dicari: vt si dimidiū qdē albū: dimidi-
um nō nigrū. vtrū albū vel nigrū vel neutri.

Manifestat quod dixerat dicens: qz h3 latentia sit in
quibus similiter. id est equaliter in sunt opposita: qz quā-
do B contingit nescimus a quo oppositoz denominandū
sit totū. videtur enim aliquādo cōcedēdū esse ambo op-
posita simpliciter p̄dicari de illo toto: aut neutrum: vt
si aliquod totū sit dimidiū album & dimidiū nigrum

ignoram⁹ utrū dōm sit albū vel nigrū. ergo cū hoc p̄tigit
occidit difficultas circa hanc fallaciam.

Dubitare e forte

Dubitaret forte aliquis, vtrū fallacia fm qd
z simplr sit vna fallā vel plu
res. z videt qd sit plures. nā qñ pcedimus a sensu pposito
ad diuisiū: facim' aliā fallaciā: qñ pcedimus a diuiso
ad ppositū. ppositio enī z diuisio sūt due fallacie. ergo po
ri rōne fm qd z simplr sunt due fallacie. erit enīz vna fal
lacia cū pcedimus a fm qd ad simplr: vt odo hō mortuū.
ḡ hō. z alia cū pcedim' a simplr ad fm qd: vt odo. hō ḡ hō
mortuū. ¶ Rñ? odm: qd fallā fm qd z simplr est vna fal
lacia. nō obstante qd diuisio z ppositio sunt due fallacie. B
autē duplici via declarare possumus. pma sumit ex parte
defect' qd pcomitat oēs fallaciā. s3 ḡ qd erit ali' z ali' defe
ctus vē poterit esse alia z alia fallā. cōpositio autē z diui
sio nō hnt defectus p se sēs nec cosdes: sed magis hnt defe
ctus oppositos. nā p se loquēdo semp cū cōposita est vera
diuisa est falsa. z ecōuerso. vñ cōiter inoleuit qd vbi fallit
ppositio soluit diuisio: z ecōuerso. sed in fallacia fm qd z
simplr nō sic: qz cū pcessus a fm qd ad simplr est malus
z defectiuus. nō o3 qd pcessus a simplr ad fm qd sit bon'.
vbi ergo deficit pcessus a fm qd: nō soluit pcessus a sim
pliciter: imo vterqz pōt eē defectiū. Nā vt dicitur est par
peccatū est odo hō mortuus: ḡ hō. z dicendo hō ḡ hō mor
tuus: z qd est ibi quodāmo par defect' nō diuersificat fal
laciā. z. v. via sumit ex eo qd hec fallacia est extra dictionē.
nā hō fallacie pncipiū decipiēdi sumit ex parte rei. sed in
re ipsa oīa inter fm qd z simplr: iter simplr z fm qd est
vna z eadē. vnde nō diuersificant fallaciam.

Alterius forte

Alterius forte dubitaret aliquis, utrum eius deficiat processus a fm qd ad simplr sp deficiat a simplr ad fz qd, et videat qd nō. nā h est fallacia fz qd, dicēdo nō est bō ergo nō ē; et tñ valz. ecōuerso. nō ē ergo nō est bō. ¶ Simpliciter. hic est fallacia fm qd dicēdo, est opinabile. ergo est. et tñ nō valet ecōuerso. ē ergo ē opinabile. ¶ Dōz qd fallacia fz qd duplr p̄r considerari. vel vt est pure talis fallacia: vel vt occurrit ibi alia fallacia. si aut fiat palo°. sic peccans fm hāc fallaciā qd ibi cōcurrat alia fallacia. nō est icōueniēs ibi posse pcedere a simplr ad fz qd: vt pz in ex° pposito. nā cū dī. nō est bō: ergo nō est. nō est ibi pure fallacia fm qd: sed ēt occurrit ibi fallacia p̄nt. sed si pure occurrit ibi talis fallacia per se loquēdo: sic nō tener a fm qd ad simplr: ita nō valer a simplr ad fm qd. nā cū fm qd sit p̄ter rōnē ipsi° simplr p se loquēdo: nō o3 qd est simpliciter qd sit fz quid. ¶ Qd vō dī de opinabili pz qd opinabile: vt dicit cns diminutū nō p̄dicat de entē simpliciter. qd enī est simpliciter nō ē sic opinabile: qd aut dicebat de nō hoīe pz per iam dicta.

Alterius forte

Alterius forte dubitatur aliquis cum non valeat homo mortuus. sed homo. utrumque valeat homo mortuus. sed mortuus. et videtur quod non: quia sicut mortuum est cor. ita ratione hominis: ita hoc est ratione mortui: quia de eius ratione est quod sit vivus. si ergo non valet homo mortuus. sed homo: mortuum tollit ratione hominis: non valet homo mortuus. sed mortuus: quia hoc tollit ratione mortui. ¶ Dominus: quod homo habet duplicem acceptionem. uno modo stat pro homine simpliciter. alio modo stat pro homine picto vel pro homine mortuo. si ergo sumas sine additamento stat pro homine simpliciter. sed cum additamento: ut dicendo: hoc pictum vel hoc mortuum: potest stare pro homine secundum quod. et quia hoc secundum quod non dicitur mortuus: possumus inferre. homo mortuus. sed mortuum. quod ergo dicatur quod hoc tollit rationem mortui. verum est homo simpliciter. sed non homo secundum quod. dicendo autem. homo mortuum. id est homo non stat pro homine simpliciter. sed pro homine secundum quod. ¶ Notandum ergo: quod cum aliquis addit aliquid. vel utrumque ponit aliquid: vel non. si utrumque ponit aliquid vel unum est diminutivum alteri vel non. si unum non est diminutivum alteri: utrumque inferri potest: ut est homo albus.

ergo hō. et est hō albus: ergo albus. sed si vnū sit diminuti-
uum alterius. pōt in ferri diminutiuus. nō aut absolute i-
ferri pōt illud cui⁹ est dimi^m. vt qz mortuū diminui^t et tol-
lit rōnē hoīs. valet hō mortuū: g^o mortuū. nō autē valet hō
mortuus: ergo hō. qd qf ptingat: dictū est supra. Si vō nō
vtrūqz ponit aliqd: vt pz in hoc qz dico. nō est hō: qz nō ēē
nihil ponit. tē si illud cui addit nō ēē equat^r enti: possum⁹
inferre nō ēē simpliciter: vt nō est aliqd: ergo nō est. et nō
est bonū: ergo nō est: qz bonū aliqd et h⁹ trāscēdētia equat^r
tur enti. sed si illud cui addit nō ēē: nō equat^r enti: nō po-
terit inferri nō esse simpliciter. nō enī valet. nō est hō: g^o nō
est. ex quo apparet qd aliter mortuū negat hoīs: et aliter
nō ēē. mortuū. n. cū sit pūatio: et pūatio sit negatio i subie-
cto: de necessitate aliqd ponit: et possum⁹ inferre. hō mor-
tuū: ergo mortuus. Sz si nihil poneret mortuū talis illa-
tio nō valeret. Lū ergo nō esse nihil ponat: nō poterimus
inferre. nō est hō: ergo nō est.

Alia autē fm q nō determinat quid
syllogism⁹: aut qd elēbus fm dimi-
nutionē fuerit rationis.

In parte ista determinat de ignorātia elenchibz. et tria facit: quia pmo ostendit qualiter bz fieri hec fallacia. 2o ponit diffinitionem elenchibz. 3o ex diffinitione data assignat modos huius fallacie. 2o ibi. (Nam elenchus.) 3o ibi. (Eodē autē mō.) Dicit ergo qd palogismi illi qui nō determināt qd est syllogism⁹: aut qd est elenchus. i. palogismi illi qui peccāt p ignorātiā elenchibz sunt fm diminutionem rōnis. i. diffōnis elenchibz. ¶ Notandū autē q ignorātia elenchibz dupliciter pot accipi. vno mō vt est fallacia gnālis: et alio mō vt est spālis. elenchus enī addit supra syllogism⁹ 3dictionē. qd quid ergo peccat 3 syllogism⁹ peccat 3 elenchus: cū syllogism⁹ claudat in rōne elenchibz. si ergo accipiatur ignorātia q̄litercūq; peccat 3 elench⁹ sic est fallacia generalis. ois enī fallacia peccat aliquo mō 3 elenchum. si si accipiat ignorātia elenchibz. pur spāliter peccat cōtra 2tradictionē. sic est fallacia spālis: qz nō ois fallacia sic peccat: sicut ergo qd qd dicit aīali dicit boi: qd rō aīalis referuat in boie. spāliter tñ dicit boi qd dicit rationali: quē ē dīa specificā bois: 2 quaz addit boi supra aīali: sic qd qd tradicit syllogismo: dicit elench⁹: qz rō syllogismi referuat in elench⁹. spāliter tñ 2tradicit elench⁹: qd cōtradicit 3dictioni quā addit elench⁹ supra syllogism⁹. p quādā ergo antonomasiā hec fallacia vocat ignorātiā elenchibz: qz si ois fallacia peccat 3 elench⁹. b tñ magis spāliter peccat 3 ip̄sus. ¶ Notādū etiā q palogismi facti p ignorātiā elenchibz. nō determināt qd est syllogism⁹: aut qd est elench⁹. sed tñ nō determināt qd est syllogismus: fm q ignorātia elenchibz se extendit ad alias fallacias. ¶ Nō determināt autem qd est elench⁹: fm q est hec spālis fallacia. vel possumus dicere q ignorātia elenchibz vt est fallacia spālis peccat 3 elench⁹: 2 3 syllogism⁹. sed directius peccat contra elench⁹ q̄ 3 syllogism⁹. nō dicē nō determinare qd est syllogism⁹: aut qd est elench⁹. Deinde cū dicit.

T Nam electus est contradictio eiusdē ⁊ vnus
nō nōis sed rei ⁊ nōis : nō synonymi s; eiusdē.
His que data sunt ex necessitate: nō cōnumera
to qđ erat in principio fm idēz: ⁊ ad idēz ⁊ si
militer ⁊ in eodem tēpore.

C Ponit diffinitione elenchi. ¶ Ad cuius euidentia sci-
duz: q elenchus est dicitio. no qlibet sed clusa per syllo-
gismu. rursus dicitio siue redargutio: vt intendunt a so-
phista debent esse euidentes. sicut etia ipse elenchus clude-
re bz euidentē dictionē. diffinitio ergo data de elcho
aliqua tangit ppter dictionē ipsam fin se, aliqua ppro

ppter dictionē vt sit evidens aliqua autē in dicta diffinitione ponunt pppter dictionē vt est cōclusa p sylz. iō ait qd elenchus est cōtradictio vni? et eiusdez. nō nois tñ sed rei et nois: nō sinonimi: sed eiusdez nois: et bec dictione sequi d3 ex his que dicta sunt ex necessitate nō cōnumera to: qd erat in pncipio. d3 enī esse ptradictio h cōclusa p syl logismū: et qz sylz arguit ex necessitate et nō petit qd est in pncipio. iō talis dictione d3 sequi ex his que dicta sūt ex necessitate nō pnumerato qd erat in pncipio. i. nō petēdo qd erat in pncipio: et hoc fm idē ad idē filr et in eodē tpe.

Dubitarē forte

aliquis de eo qd ait. qd ptra dictio d3 esse nō synonymi: s3 eiusdez nois. Nā cū esse et nō esse que dictionē iporant ex ipso ente sumant: videt qd diuersitas vocabulor dictiones nō impediāt: s3 illi diuersitati nois subit vnitas rei siue vnitas entis: et qz bec est in synonymis: cūz synonymi ma sint noia plura idē significātia: videt qd synonymi cōtradictionē nō impediāt. C d3 qd vt tangebāt: ptradictio cōclusa per elēchū d3 esse evidens. synonymi gā si nō ipediunt dictiones in se: ipediūt tñ ne sit evidēs. nō enī est ita evidēs dictione dicēdo. est tunica: ex quo apparet qd elēchus vt est dictione d3 esse vni? et eiusdē nō nois tñ. s3 rei et nois. et hoc f3 idē ad idē filr et in eodē tpe. vt vero est ptradictio evidēs d3 eē nō synonymi: s3 eiusdē nois. sed vt est talis ptradictio cōclusa per sylz d3 sequi ex his qd dicta sunt ex necessitate nō pnumerato qd erat in pncipio. pppter qd p3 quō particule posite in diffinitione elenchū nō supflue ponunt. Deinde cū dicit.

Eodē aut modo est et mēiri de aliquo. Qui dam aut omittēs aliqd ex eis que data sūt vident arguere: vt qm idēz duplū: nā duo vni? quidē duplū: triū aut nō duplū.

Ex diffōne data iuestigat modos huius fallacie. et duo facit: qz pmo iuestigat qtuor modos huius fallacie. 2o cōparat hāc fallā ad fallās in dictioe. 3o ibi. (Trabet aut aliqd. Circa pmiū tria facit: qz pmo iuestigat pmiū modū huius fallacie. 2o iuestigat 3o 3o iuestigat. et 4o simul. 2o ibi. (Aut si eiusdē duplū. 3o ibi. (Aut si eiusdē fm idēz. Cōtinuet aut sic: qd elenchus d3 bfe in se oia pda que sunt de rōne elēchi: s3 sicut ptingit facere elēchū v3 colligēdo oia q sūt de rōne elēchi. eodē at mō ptingit mēiri de aliquo. i. ptingit facere malū elēchū mētiēdo et cōcipiēdo de aliquo. i. de aliqua pcula posita in diffōne elēchi. iō subdit: qd gā palogismi omittentes aliqd ex his q dicta sunt. i. omittēs aliqd de his que posita sunt in rōne elēchi vident arguere: s3 nō arguūt: vt p3 in hoc paralogismo: qd idē est duplū et nō duplū. nā duo vni? quidē sūt duplū. triū aut nō sunt duplū. qd duo sunt duplū et nō duplū. est aut hic pmiū modus huius fallacie q sumit per omisi onem huius particule ad idēz. duo enī sunt duplū et nō duplū: s3 nō respectu eiusdē. sunt enī duplū respectu vni? nō duplū aut respectu triū. Deinde cū dicit.

Aut si idēz eiusdēz duplū et nō duplū: sed nō fm idēz. Nā fm lōgitudinez duplū: fm latitudinē vero non duplū.

Ponit scdm modū huius fallacie. d. qd aut erit scdm modū huius fallacie: si aliqd respectu eiusdē sit duplū et nō duplū: s3 si nō sit scdm idē. nā si aliqd respectu vni? et eiusdē potest esse fm lōgitudinē duplū. fm latitudinē autē non duplū. erit ergo respectu eiusdēz duplū et nō duplū: s3 non fm idē. Deinde cū dicit.

Aut si eiusdē et fm idēz et similiter: et simili ter quare est apparens elenchus.

Innuat tertiū et qrtū modū huius fallacie. d. qd aut si erit dictione eiusdē et fm idē sup. poterit esse nō filr: et tunc erit tertius modus: et si erit filr: sed nō erit simul: et tūc erit qrtus modus. et qz qd omittat de dictione: nō est ibi vera dictione: cū oēs modi huius fallacie omittāt aliqd de cōtradictione p nullū modū huius fallacie sit verus elenchus: ideo cōcludit. d. qre sup. bec fallacia est apparens elenchus.

Notādū at qd cōiter huius fallacie assignant qtuor modi s3 omissionē qtuor particularū. pmiū. n. modus omittit ad idē. 2o vero omittit fm idē. 3o omittit filr. 4o vero omittit filr: et sūt in eodē tpe. et vt possumus de oibus dare exēplū: dicamus: qd forte currere et nō currere pōt cōcludi quadruplū. pmo nō respectu eiusdē spaciū: vt currit in campo et nō currit in domo. Scdo. si sit respectu eiusdē spaciū: s3 nō sit f3 idēz: vt currit ad dextrū nō currit ad sinistrū. Tertio. si sit respectu eiusdē et fm idē: sed nō sit similiter: vt currit recte et nō currit oblique. Quarto. si sit respectu eiusdē fm idē et filr. sed nō filr: siue nō in eodē tpe: vt currit in tertia nō currit in nona. C Notādū etiaz qd tertiū modus modicū differt a scdo. nā nō esse fm idēz et nō esse filr qd idē est. iō pbs hūc tertiū modū annectit scdo: et ex lra nō clare pōt haberi tertiū modus distinctus a scdo: nisi fiat violētia littere. ideo vel pōt exponi littera: vt expositū est supplēdo eā et accipiēdo ex lra oēs quattuor modos: vel forte meli? cū ait. (Aut si eiusdē et fm idēz et filr. Inuestigat solū qrtū modū: de tertio autē nō curat. sed annectit ipsūz scdo mō: ideo ait qd si fiat dictione eiusdem fm idē et filr: sed nō facit simul et in eodē tpe sup. con tinget qrtus modus huius fallacie: et tūc ly filr: et fm idē accipiēda sunt nō simplr distincta: sed vt vniū annectitur alteri. Deinde cum dicit.

Trabet aut aliqd in his que fm dictionem.

Cōparat hūc locū ad fallacias in dictione ostēdēs hāc fallaciā bfe pueniētiā cū fallacijs in dictioe. d. qd aliquis trabet hūc locū in eos locos qui sunt fm dictionē: qd diceret: qd pppter pueniētiā quā bz bec fallā ad fallās in dictione aliquis trabet eā ad illas fallās: cū tñ nō sit fallā i dictione: sed extra. C Notādū aut qd fm quodā bec fallacia puenit cū fallijs in dictione: qz pōt eē fallā gñalis: et vt est gñalis includit illas fallās: et includēdo eas videt trahi ad illas: s3 hoc nō videt bene dictū. nā ignozātia elēchi vt est fallā gñalis: nō solū includit fallās in dictioe: sed etiam includit fallās extra dictionē. igit ex hoc bec fallā nō magis videt trahi ad fallās in dictioe qd ad fallās extra dictionē. C Sciēdū ergo: qd in hac fallā videt pmiti equocationē. nā cū arguim? aliqd eē duplū et nō duplū: qd duplū fm lōgitudinē: et nō fm latitudinē. vel qz est duplū fm mō et nō alio mō: videmur cōmittere equocationē: qz videtur qd duplū sit equiuocū ad diuersos modos dupli. merito g bec fallacia vt trahi ad fallacias in dictioe: qz vt i ea pmiti equocatio: vel possum? dicere qd fallē in dictione quodā spālī mō peccāt ptra ptradictionē: iō bec fallacia que speciali modo videt peccare p dictionē ad fallās illas vt trahi. B aut quō sit statiz apparebit.

Dubitarē forte

aliquis vtrū fallacie in dictioe magis deficiāt a ptradictione qd fallē extra dictionē. C d3 qd si pssiderem? quō bñt fieri be fallā et ille. appet illas fallās q sūt in dictioe magis deficere fm veritates a ptradictione qd que sunt extra dictionē. In fallacijs enī in dictioe vnitas ex pre vocis: et diuersitas ex parte rei. p se g loquēdo saluata vnitate ex pre vocis quātacūqz sit dīa ex pre rei nō tollit bz fallacias: imo in aliqb fallacijs in dictioe nō bene saluāt vnitas nois nisi māl solū: vt p3 in his que bñt multiplici tarē potētiā: sed in fallijs extra dictionē nō sic. nā cū in talib? pncipiū decipiēdi nō sumat ex voce: sed ex re: etiaz

per se loquēdo. nūq̃ p̃tingit esse fallaciā extra dictionē
nisi sit ibi aliquo mō vnitas vel pueniētia ex pte rei : t qz
ad p̃dictionē fm rei vitatē regit̃ q̃ affirmatio ⁊ negatio
sit de eadē re. false i dictionē i q̃b⁹ p̃se loquēdo nō p̃suppo-
nit̃ aliqua idētitas: vel aliq̃ pueniētia rerū fm rei verita-
tem magis deficiūt a p̃dictionē q̃ false extra dictionē in q̃
bus p̃supponit̃ aliqua realis pueniētia. pp qd̃ p̃hs in fine
illius capituli. Būt q̃z diuidēdū. vult fallas in dictionē
deficere ab elēcho: qz est in eis apparet̃ p̃dictio. fallacias
vō ē dictionē ait deficere ab elencho: qz deficiūt a rōne
syllī. si igit̃ fallacie in dictionē fm veritatē magis defici-
unt a p̃dictionē q̃ false extra dictionē: ignorātia elenchī q̃
speciali modo videt̃ deficere p̃ dictionē: merito videt̃
trahi ad fallas in dictionē: lz f3 veritatē sit falsa ē dōcōnē.

Alterius forte

unt a ꝑdictiōe q̄ alie cū ignozātia elēchi fit notata ꝑpter defectū ꝑdictiōis: videt q̄ falla in dictiōe magis debeat dici ignozātia elēchi q̄ hec falla q̄ videt esse extra dictio-
nez. ¶ Dd3 q̄ hec falla dicit ignozātia elenchi ꝛ ignozan-
tia ꝑdictiōis: q̄ manifesti? ꝛ exp̄ssi? videt cōcludere ꝑdi-
ctiōes q̄ aliq̄ falla. ista. n. duo nō repugnāt. s. q̄ aliqd ma-
gis deficiat ab aliquo: ꝛ tñ min⁹ resp̄ndet ꝛ iferat illd. fal-
lacie ergo in dictiōe lz magis deficiāt a ꝑdictiōe ꝛ ab elen-
cho. nō tñ ita manifeste ꝑcludit ꝛ inferit ꝑdictiōē sicut
hec falla: ꝛ inter ceteras fallas manifesti? ꝛ exp̄ssi? hec
falla videt iferre elēchū ꝛ ꝑcludere ꝑdictiōē. cū q̄ nō cō-
cludat eā: s. videat eā ꝑcludere: merito dicta est ignozan-
tia elēchi. ¶ Notādū q̄ causa apparetie huius fallę ex
ipsa re sumit: vt q̄ de eodē siue de eadē re ꝑdictiōē ꝑclu-
dim⁹ est ibi cā apparetie: q̄ vero nō ꝑcludim⁹ h̄ ꝑdictiō-
nez fm idē ꝛ eodē mō: est ibi causa nō existētie. erit ḡ hec
fallacia extra dictiōē: q̄ p̄n⁹ decipiēdi sumit ex ipsa re.
Alterius forte dubitaret aliq. quō hec falla
differat a falla fm qd ꝛ simplr.

Ulcerius forte

Cōm q̄ vt in textu innuit: ⁊ vt cōiter ponit: hoc falla
differet a fm qd: qz in illa magis attendit defect⁹ respectu
eius qd est simplr. In hac vō magis attendit defect⁹ contra
dictiōis: ppter qd dato qd ptingeret i eodē palogismo cō
currere vtrūq fallaz: nō tñ fm eandē rōnē assignaret ibi
h fallaz ⁊ illa: s; vt esset ibi defect⁹? s; qd ad simplr. pcur
ret ibi fallacia s; qd ⁊ simplr. vt vtro eēt ibi defect⁹ ap
parētis ⁊ dictiōis eēt i ignorātia elēchi. Ex hac autē dīa
plures alie dīe oriunt. nā qz p se ē hui⁹ fallacie pcludere
apparētēz ⁊ dictiōnē: nunq; erit aliqs palo⁹ s; hāc fallaz:
nisi pcludat apparētē ⁊ dictiōnē: sed in falla fm qd nō. nō
enī sic pōt fieri palo⁹? fm talē fallaz: dato qd ibi nō pcluda
tur apparens ⁊ dictio: vt appet in hoc palo^{mo}. est hō mo
tu⁹. g ē hō. vbi nō pcludit vtrūq; mēbrū oppōnis. rursus
qz fm qd nō pōt inferre simplr. si volum⁹ p. quādā appa
ritiōnē log de falla s; qd vbi p̄siderat appens cūeniētia
ei⁹? qd ē s; qd ad simplr: magis deficit ab iferēdo. ignorā
tia vō elēchi vbi p se loquēdo p̄siderat apparens ⁊ dictio
magis sumit spēs ab apparētia ⁊ dictiōis: vlt a defectu i p̄
dicēdo. 3° qz falla s; qd magis mālr respicit oppōnē. h āt
eā respici magis formalr. iō modi s; qd sumi pnt ex eo qd
diuerfimode pcludit modōs oppōnis. iō s; vñā viā dice
bātur res eē modi false s; qd: quoz vñ sumit ex eo qd p̄
pcludere opposita ⁊ dictioe. ⁊ vō ex eo qd pōt pcludere
opposita pua^{re}. 3° vō ex eo qd pōt pcludere opposita ⁊ dīe:
s; igno^{re} elēchi: qd magl formalr respicit oppōnē: qd maxie
oppō ē dictiozia: ⁊ maxime formalr respicit aliqd eoz q
ponunt in rōnē ei⁹ ⁊ potissime i diffōnē illa dicunt eē for
malia q̄ sunt pletia rōnis rei merito. g modi hui⁹ false
sumunt s; illas q̄ tuoz pīculas positas in diffōnē elēchi
que formalr ydēnt cōplere rōnē ⁊ dictiōis. iō dī in textu

q̄ bec fallacia fieri h̄z ex diminutiōe p̄ōis elēchi. Quarto
q̄ affirmare aliqd̄ fm̄ qd̄ ⁊ negare simplr. vel affirmare
simplr ⁊ negare f̄z qd̄ nō est sumere affirmatiōē ⁊ nega
tiōē de eodē. negatio enī simplr nō est negatio ei⁹ qd̄ est
ēf̄ f̄z qd̄: nec ecōuerso. iō fallacia f̄z qd̄: vt p̄s in illo caplo.
Aut ḡ sic diuidēdū. deficit a ḡdictiōe: q̄r nō est de eodem.
fallacia v̄o ignorātie elenchi magis videt̄ deficere a ḡdi
ctiōe: q̄r nō est eodē mō. ex B ḡ app̄et nō ēē bonā positiōi
nē illoz q̄ dicūt fallaciā f̄z qd̄ differre ab ignoⁿ elēchi: q̄
ignoⁿ elenchi ꝑcludit opposita. fm̄ qd̄ aut̄ nō. nā vt p̄s ex
textu phi. falsa fm̄ qd̄ ꝑcludit oppositiōē: sed q̄nō diff̄
rēt̄ bec fallacia ⁊ illa se habēt ad oppōnēz p̄s iā dicta.

Utautem in eo qđ idem in principio
erat sumere sunt quide3 sic: ⁊ toride3
modis quotiens cōtingit: id quod in
principio est petere.

[illegible]

dñs ē: q̄ de petitiōe pñⁿ determinat in. 8° topicor. ⁊ ibi
 assignant qñq; modi petitiōis pñcipy: quorū vn^o est qñ p
 diffōne pbat diffinitū: vel ecōuerso. 2° est qñ p̄tulare
 pbat p̄tē: vt siqs volēs p̄bare q̄ dñor sit vna disciplina:
 petat ab aduerfario sibi cēdi q̄ oñs oppositor sit eadē
 disciplina. 3° modus est. si fiat ecōuerso. vt si p̄tulare
 pbat p̄tē. vt siqs volēs p̄bare oñs oppositor eadē eē di
 sciplina petat ab aduerfario q̄ sibi cēdat. oñs dñor p̄t
 natiōis relatiōis ⁊ dñictorioz esse eadē disci^{na}. 4° mo
 dus est. si aligs petat diuisiō qd vult p̄bare dñictiōis: vel
 ecōuerso: vt si petat sibi cōcedi medicinā eē sciētā sani: ⁊
 esse sciām egri: ⁊ iferat medicinā esse sciētā sani ⁊ egri.
 5° modus est. si volēs p̄bare vnū relatiōis petat sibi cō
 cedi aliud: vt volēs p̄bare q̄ dyametro sit icōmēfabi
 costē. petat sibi cēdi q̄ costā sit icōmēfabi dyametro.

Hic visis cōsurgit

titione principu in, 2° poz, et in, 8° topicoz, cū viciē a plō:

Cap.
.17.

Cap.it.

Ca.i7.
Cap.ii.

q̄ petitiō elus q̄d est in p̄n^o fit tot modis quot modis p̄ti-
git petere p̄n^o rōnabilr. dubitat vtrū intelligat de modis
assignatis in 2° p̄oz. vel in 8° topicoz. Ad q̄d dixerūt q̄dā
q̄ intelligit h̄ de modis assignatis in 2° p̄oz: ad q̄d ponē-
dus forte iō moti sunt: q̄z vt cōiter p̄fueuit dici h̄ est dīa
iter modos petitiōis p̄ncipij assignatos in 2° p̄oz. et in 8°
topicoz. q̄z in 2° p̄oz magis determinat de tali petitiōe
f̄m veritatē. in 8° v̄o topicoz magis f̄z op̄inōnē. videt. n.
esse bona rō. aīal rōnale mortale currit. q̄ h̄o currit: tñ vi-
det peti p̄n^o f̄m lī^o topi. et q̄ idē sit sylls sophistic^o et bona
rō: videt oīno eē icōueniēs: f̄z q̄ bec rō nō cōcludat in se/
quētib^o apparebit. ad p̄sens autē sufficiat scire q̄ modi pe-
titiōis p̄ncipij f̄z quos h̄z esse falla sumēdi sūt f̄m modos
assignatos in 8° topicoz. et nō f̄m modos positos in 2° p̄o-
rūz. hui^o autē fides ex hoc sumit. declaratū enīz fuit supra
q̄z fallē nībil aliud sunt nisi q̄dā locales bitudines sophi-
sticē: et q̄z sylls dialectic^o supra syllm simplr addit bitudi-
nez locale. iō sylls sophistic^o f̄m q̄ h̄z magis directe: et per
se peccat q̄ syllm dialecticū q̄z syllz simplr: et q̄z modi pe-
titiōis p̄ncipij positi in 8° topi. accipiunt vt sunt obligas
sylls dialectici modi deseruiētes huic fallacie magis p̄pe
accipiunt: vt tradunt in 8° topicoz q̄z in 2° p̄oz.

Alterius forte dubitaret aliq̄s. vtrū spectet ad
hāc doctrinā determināre de pe-
titiōe p̄ncipij: et videt q̄ nō: q̄z oīs petitiō p̄ncipij vel ē f̄m
veritatē: vel f̄m op̄inōnē. f̄z de petitiōe p̄ncipij f̄z veritatē
sufficiēter determinat in 2° p̄oz: de petitiōe v̄o p̄ncipij f̄m
op̄inōnē sufficiēter tradit in 8° topi. sup̄stuit q̄ tractat^o iste
de petitiōe p̄ncipij. ¶ Dm q̄ nō est icōueniēs in diuer-
sis libris: vel ēt in diuersis s̄tys determinari de eodē sub
alia et alia rōne. De petitiōe q̄ p̄ncipij determinat in lib. to-
picoz et hic. f̄z nō sub eadē rōne. ibi enī determinat de h̄z
petitiōe solū vt ē obligas sylls dialectici. hic autē determi-
nat de ea: nō solū vt est obligas: f̄z vt est apparēs: et vt h̄z
decipit: pp̄ q̄d si ēēt aliqua petitiō p̄ncipij q̄ sic ēēt obligas
et q̄ nullo mō ēēt appens: et nullo mō h̄eret decipere: f̄z statī
apparet q̄ p̄bare idē p̄ idē nō ēēt ibi falla p̄pter q̄d si
dicere. h̄o currit. q̄ h̄o currit: nulla esset ibi fallacia.

Alterius forte dubitaret aliq̄s. cū f̄z modos
assignatos in 8° topi. h̄eat sumi
petitiō p̄ncipij q̄ est falla. vtrū f̄z illos modos habeat fie-
ri bon^o sylls. nā vt dicebat videt oīno icōueniēs f̄m eodē
de z modos fieri syllz bonū et sophisticū. ¶ Rñ q̄
nō est icōueniēs aliq̄ p̄dicata p̄bati de diffinito p̄ diffi-
nē: et de p̄riculari p̄ v̄le f̄m petitiōnē p̄ncipij: et aliq̄ p̄dica-
ta p̄bati de talib^o abq̄ petitiōe p̄ncipij. f̄z. n. idē dicat dif-
finitū: et diffi- et p̄ricularē: tñ nō dāt idē sub eadē rō-
ne: et p̄pter hāc diuersitatē rōnis aliqua p̄dicata magis p̄
se insunt sp̄ci q̄z generi: vt q̄ angulī intrinseci valeāt duos
rectos. magis per se inest triāgulo q̄ figure: sic etiā aliqua
p̄dicata magis p̄ se insunt generi q̄ sp̄ci: et v̄li q̄z particula-
ri: vt q̄ angulī extrinseci valeāt q̄tuo: rectos. magis p̄ se
lest figure q̄ triāgulo: et esse coloratū magis p̄ se inest cor-
pori terminato q̄ lapidī: et q̄ dictum est de v̄li et particu-
lari veritatē h̄z de diffiōne et diffinito. aliq̄. n. sunt que eui-
denti^o p̄petūt diffiōni q̄z diffinito. ¶ Diffinitio. n. exp̄mit
cās et p̄n^o diffinitū. iō cognita diffiōne rei inotescit nobis
aliq̄ inesse ipsi rei. vtrū autē sit potissima demonstratio per
diffiōnē subti p̄bare passiōe de ipso subto diffinito iuesti-
gare nō est p̄sentis speculatiōis. sufficiat autē ad p̄sens sci-
re aliqua p̄dicata euidēti^o inesse diffiōni q̄z diffinito. aliq̄
vero ecōuerso. cū ergo q̄rī vtrū p̄ eodē modos possit eē
bon^o sylls et petitiō p̄ncipij pōt nō esse icōueniens locus a
diffinitōe eē bonū locū dialecticū et eē petitiōnē p̄ncipij:
at̄ tñ et at̄. nā in his que euidēti^o insunt diffiōni q̄z diffini-
to. si p̄cedat a diffinitōe ad diffinitū: potest ibi bon^o esse

locus dialecticus: et vocat^o locus a diffinitione. si v̄o fiat ta-
lis p̄cessus in his q̄ nō euidēti^o insunt diffiōni q̄z diffinito
poterit ibi esse locus sophisticus: et vocabit^o petitiō p̄ncipij
et q̄d dictū est de diffiōne respectu diffinitū veritatē h̄z de
v̄li respectu p̄ricularis: vel etiā de alijs modis q̄bus peti-
tur p̄ncipij. Si. n. dicere oīa opposita. q̄ dīa: si iste p̄ces-
sus fieret in his que euidēti^o inessent oppositis q̄z dīys: et
in v̄li q̄z in p̄riculari esset bon^o loc^o dialecticus. q̄ vocaret^o
locus a toto in quātitate. si v̄o fieret talis p̄cessus in his
que nō euidēti^o inessent oppositis q̄z dīys et sup̄iori q̄z iſe-
riori esset ibi locus sophisticus: et diceretur petitiō p̄nci-
pij. apparet ergo veritas quesiti.

Alterius forte dubitaret aliq̄s. vtrū in vno et
eodē p̄cessu et respectu corūde
p̄dicatoz posset esse petitiō p̄ncipij et bon^o sylls. nō enī est
difficile videre quō in alijs et alijs p̄dicatis p̄cedēdo a dif-
finitōe ad diffinitū aliq̄ arguim^o p̄ notiora. aliq̄ p̄ mi-
nus nota: et cū arguim^o p̄ notiora est ibi bonus locus dialec-
ticus. cū ergo p̄ min^o nota est ibi petitiō p̄ncipij. sed vtrū
in eisde p̄dicatis possit h̄ cōtingere videre nō est facile.
¶ Sciēdū q̄z sylls dialecticus pōt duplr dici. simplr et
obuiatiuus. dialectica. n. simplr semp est ex p̄babilibus
simplr: f̄z dialectica vt est obuiatiua. sufficiat q̄ sit ex p̄ba-
bilibus aliq̄lr: et sicut dialectica duplr pōt sumi: sic petitiō
p̄ncipij: vt est obligas sylls dialectici duplr sumi h̄z: v̄l vt
est obligas sylls dialectici simplr: et sic est petitiō p̄ncipij
simplr. vel vt est obligas sylls dialectici obuiatiui: et sic ē
petitiō p̄ncipij aliq̄liter. dialectica. n. f̄z possit syllogizare
ex falsis vt est obuiatiua: q̄z hoc mō nībil p̄hibet quedā
falsa p̄babiliora esse quibusdā veris: vt dicī in top. sim-
pliciter tñ semp syllogizat ex veris: nā simplr loquēdo: vt
vere est dicere vera semp et meliora vera sunt syllogizabi-
liora: et p̄uasiuiliora: vt dicī p̄rheticoz. ¶ Possumus
ergo dicere q̄ duplex est petitiō p̄ncipij. f̄m veritatē: et f̄z
op̄inōnē. et f̄z veritatē duplr. vel absolute sup̄ta: vel p̄tra-
cta ad bitudinē locale. petitiō q̄ p̄ncipij simplr et f̄z ve-
ritatē sup̄ta absolute opponit^o syllogismo simplr absolu-
te sup̄to. Sed petitiō p̄ncipij sup̄ta simplr siue f̄m veritatē
si nō accipiat absolute et v̄lr: f̄z sumat vt ē p̄cta ad habi-
tudinē locale. sic opponit^o syllogismo dialectico f̄m se ac-
cepto. si v̄o sumat petitiō p̄ncipij f̄m op̄inōnē sic opponi-
tur syllogismo dialectico: vt est obuiatiuus. ¶ Lū q̄ que-
rit vtrū in eisde terminis: et in eisde p̄dicatis possit eē syl-
logismus dialecticus simplr et petitiō p̄ncipij: si accipiat^o
syllogism^o dialecticus simplr et petitiō p̄ncipij f̄m verita-
tem p̄z q̄ nō: q̄z tunc eadē p̄dicata et respectu eiusde sim-
pliciter et per se loquēdo essent notiora et minus nota: q̄d ē
icōueniens. Sed nō f̄z eandēz rationē et in eisde p̄dica-
tis esse syllogismū dialecticū simpliciter et petitiōnez p̄n-
cipij f̄m op̄inōnem nō est icōueniens.

Alterius cū sylls sophisticus sit quedam obligas
duplex petitiō p̄ncipij. f̄m veritatē: et f̄z op̄inōnē. Dubi-
taret forte aliq̄s. vtrū petitiō p̄ncipij h̄ tradita accipiēda
sit f̄z veritatē et vt opposit^o sylls dialectico simplr v̄l sumēda
sit f̄z op̄inōnē vt opposit^o sylls dialectico obuiatiuo. ¶ Dōz
q̄z oīs fallē peccat cōtra elenchū. elēch^o at̄ magi noiāt
syllz dialecticū vt ē obuiatiuus q̄z syllz dialecticū simplr
sup̄trū. si q̄ petitiō p̄ncipij: vt hic de ea tractat^o ē q̄dā oblig-
tas elēchi: magis accipiēda ē vt opponit^o sylls dialectico
obuiatiuo q̄z vt opponit^o syllogismo dialectico simplici-
ter. et q̄z sylls dialectic^o obuiatiui accipit p̄cessa a rīdēte:
tē est p̄pe petitiō. f̄z q̄ est falla et vt h̄ de eadē determinat^o
q̄n volēdo p̄bare aliq̄ p̄pōnez a rīdēte negatā petim^o
nobis p̄cedi aliqd q̄d q̄si ē idē q̄d p̄positū. vt si rīdēs ne-
garet h̄o currit ridiculū ēēt petere ab eo q̄ p̄cederet aīal

rōnale mortale currit. qz pari facilitate q negaret vnā ne-
garet et alia. et qd dicitur ē dō diffōne r^o diffinitū: vitatē h^o i oi-
b^o modis petitiōis pncipy de qb^o deteriat in. s. top. naz si
rūdēs negaret dnoz eadē eē dīsciplinā: ridiculū eēt pete-
re ab eo qz cederet qz oīuz oppositoz eadē sit dīsciplinā
quotiescūqz q pari facilitate a rūdēte negat pmissa: sic cō-
cō petiū ibi p^m fm syllm dialecticū obuiatiū: et qz h^o sit
fz mōs petitiōis pncipy traditos in. s. top. iō bec fallā q ē
obligas syllm dialectici obuiatiū: accipiēda ē fz mōs tra-
ditos in. s. top. et nō in. z. pōz. qz illi mōi petitiōis pncipy.
ppe et directe loqndo nō sūt obligas syllm dialectici: et ma-
xime nō sunt obligas dialectici syllm vt ē obuiatiū: sūt
obligas syllm absolute sumpti. ¶ Notādū qd euidētiā
qstoz qz diffō ē eadē diffinito et alia: et vltē idēz pculā
ri et aliud et in oībus modis petitiōis pncipy traditis i. s.
topi. est ibi qdā identitas et qdā alietas. et si rōne alietatis
p^r vnū pbari aliud et pnt aliq pdicata euidēti inē vnī
qz aliy: vt pnt euidētiū inē diffōni qz diffinito vel vlt
qz pculāri. tū vt talia sunt idēz: nō ē ibi pbo aliq: qz nū-
qz pbat idē p idē: et qz notius ē nobis diffōne eē eandē dif-
finito qz cognoscere que pdicata insunt p pū diffōni et q
p pū diffinito in opatione ad nos semp petiū ibi qd est in
pnt: et qz dialectica: lz simplr sumpta possit pcedere ex p-
babilibus simplr. tū vt ē obuiatiū v3 pcedere ex pba-
lib^o q ad nos. Cū qd al rōale mortale currit. qd currit.
si h^o ppo. al rōnale mortale currit. accipit tāqz pba-
bilis i se si notius sit inesse ali cursum rōnali mortali qz hōi erit
ibi syllm dialectic^o simplr et erit ibi loc^o a diffōne. lz si acci-
piat pdicta ppo tāqz ccessa a rūdēte erit ibi petitiō pnci-
py: vt p3 p idē dicta. et qz syllm obuiatiū accipit ccessa a rū-
dēte h^o fallā q ē obligas syllm obuiatiū sumitur fm mōs
traditos in. s. topi. vt dicitur est. Deinde cū dicit.

Cuidetur autem arguere eo q non possint in-
spicere idem et diuersum.

Assignat cam apparētie hui^o falle dicēs: qz palogismi fa-
ciūz petitiōz pncipy vident arguere. i. vidēt pbari itēti.
eo qz audientes nō pnt inspicere idē et diuersum. cū q petiū
qd ē in pnt: si d3 eē fallā est aliqūlis diuersitas iter pmissas
et cōclōnē. qz si nulla eēt diuersitas vt si fieret talis illatio
homo currit. qd currit. nulla eēt ibi fallā. est qz ibi diuer-
sitas: s3 nō tāta qz sufficiat ad pbādū: appens q diuersitas
pconis et pmissa est cā appētie h^o falle. Diuersitas vō i
sufficiens ad pbādū est ibi cā nō exītie.

Cui hō fm pns est elenchus: eo q pu-
tent cōuerri pns. Itā sic ē hoc ex neci-
tate illud sit: et cū illud est putat et al-
terū esse ex necessitate.

In parte ista determinat pbs de fallis que dicunt nō
ita pncipales: sed quasi annexe: et tria facit fm q tres sūt
h^o fallacie: qz pmo determinat de fallā pntis que peccat
cōtra elenchū: vt est illatiū: et annectit falle accidentis.
2° determinat de fallā fm nō cām vt cām que peccat
elenchūz vt est pbariūz et annectit petitiōi pncipy. 3°
determinat de fallā fm plures interrogaciones vt vnāz q
peccat elenchū vt est dīctiū: et annectit ignozātie ele-
chi. 2° ibi. (Qui vō sunt fm nō cām vt cām.) 3° ibi. (Qui
autē in eo qz duas interrogatiōes.) Circa pms duo facit:
qz pmo ostēdit quō h3 fieri pns. 2° ponit palogismos de-
seruētēs tali fallacie. 2° ibi. (Vñ et q circa opionē.) Di-
cit qz elenchus. i. palenchus q est fm pns sit eo qz boica
putant puerri pns. nā si est hoc. i. si est aīs ex necitate ē
illō. i. pns. et qz h^o est putat boica ignari puerri pns. putat
n. cū est illō. i. cū ē pns ex necitate et alteruz. i. aīs. cā q ap-
parentie h^o falle ē identitas aītis ad pns. cā vō nō exītie

est diuersitas eoz. pp identitatē. n. aītis ad pns credimus
puerri pns vt pp identitates boica ad al sic valer hō q al.
ita credim^o qz valeat al q homo.

Dubitarē forte aliqz vtz de fallā pntis dter-
miari beat in B li^o 2° vt q nō.
dictum est. n. ea q determinant in B li^o esse obligates filli
dialectici: s3 arguere a pōne pntis est arguere ex puris af-
firmatiuis in scōa si^o. s3 h^o ē obligas filli simplr et ē inutilis
cōingatio. et de ea determinat in li^o pōz. cā q nō qd3 h^o tra-
ctari de ea. ¶ Rūdeo d3. qz pns duplr pōt accipi. p vt ē
pura obligas filli simplr. et sic ē inutilis iugatio et de ea h3
tractari in li^o pōz. 2° p^r cōsiderari pns vt h3 spālē maximā
cui inītiū. inītiū. n. illi maxie. q vni et eidē sunt eadēz inter-
se sunt eadē. vt parebit in illo cap^o. (Aut q sic diuidētes)
Et qz hui^o maxia vt ibi declarabit nō ē necaria s3 appares
et sophica iō pns vt inītiū tali maxie ē loc^o sophic^o. et non
est de cōsideratiōe libri pōz. S3 est de cōsideratiōe h^o libri.
Ex quo app3 qz cū filli dialectic^o reponat in esse p bitudi-
nem locale filli sophistici peccās h3 pns qz specialiter et
directe peccat h^o talē habitudinem imediatius opponitur
filli dialectico qz filli simpliciter. Immo qz oēs filli appa-
rentes et sophistici fm qz h3 sunt inītiuntur falsis habi-
tudinibus localibus omnes tales sillogismi fm qz h3 sunt
directius et imediatius. Idēcū filli dialectico qz filli sim-
pliciter. opinātes aut pnt ppiā vocē ignozare vident.

Alterius forte dubitarē aliqz. cū bec fallacia
nō solū fiat a pōitione pntis: s3
a destructione aītis quare potius noīata est pns q ante-
cedens. ¶ Ddm qz si bene cōsideramus bec fallā semp
fit a pōitiōe pntis. nā qto spālūs est aliqd affirmatiue
sumptū tanto negatus generalius efficiū: vt si al est i plus
qz hō. nō homo erit in plus qz non al. et qz semp illō qd ē in
plus se^o ad id qd est in min^o. Sed al est pns ad boiez non
homo erit pns ad non al. negatio qz facit de aītē pns et de
pntē aīs. aīs q destructū est pns ad aīs negatiū: arguere
qz a destructione aītis est arguere a pōitione pntis. meri-
to qz h^o fallacia noīata ē pns qz quodā mō semp p cā argui-
tur a pōitione pntis. Deinde cū dicit.

Cū et que circa opinionem sunt ex sensu fal-
lacie sunt. Sepe enīz fel inel suspicati sunt: eo
q sequitur rubens color mel.

Ponit modos h^o fallacie. ad cuius euidētiā nōn^o qz vt
in dubitationib^o tāgebatur h^o fallā semp fit a pōitione
pntis ppter qd formalr et per se h^o fallacie nō est nisi vn^o
modus. materialiter aut et qz per acciō vt per applicatio-
nem ad diuersas materias siue ad diuersa genera termi-
norum: possunt h3 fallacie assignari tres modi. qz h^o fallā
vel poterit applicari ad ea q sūt circa sensū et fāstā et sic ē
pms modus. vel poterit applicari ad ea q sūt circa scias.
et h^o sit duplr. qz ille scie vel erūt morales et rhetorice. et sic
est scōa modus. vel erūt speculatiue et sillogizantes. et sic ē
tertius. fm hoc qz bec ps diuiditur in tres ptes. qz pmo po-
nit modū sumptū circa opionē et sensū. 2° ponit modū sū-
ptū circa scias morales et rhetoricas. 3° ponit modū sum-
ptū circa scias speculatiuas et sillogisticas. scōa ibi. (Et
in rhetoriciis.) tertia ibi. (Silt aut et in sillogisticis.) pōsi-
sent aut modi huius fallacie aliter accipi. nā lz semp ar-
guamus in hac fallā a pōitione pntis: illud tū pns aliqū
sumit affirmatiue: et tūc cōi noīe d^r rō pntis siue pns affir-
matū. aliqū aut sumit negatiue: et tūc d^r destructio aītis
siue aīs negatum: fm hoc qz pars ista diuiditur in duas. qz
pmo ponit modūz hui^o falle fm qz arguimus a pōitiōe
pntis. scōa ponit modūz a^o vt arguim^o a destructione an-
tecedētis. scōa ibi. (Silt aut et in sillogisticis.) circa pms
duo facit fm qz duplr docet arguere a pōitiōe pntis. pmo

eniz docet hoc in his que sunt circa opionē et sensum. scōdo in his q̄ sunt circa mās morālē et rhetoricā. scōda ibi (Et in rhetoricis) Prima pars diuidit in duas f3 q̄ duos palogismos pōit. 2^a ibi (Et qm̄ accidit) Dicit ergo q̄ h3 palogismos peccātes fm̄ fallaciā p̄ntis sunt in his q̄ fiūt circa opionē. i. circa eximatiōem. sunt. n. ex sensu tales fallē; naz sepe suspicari sunt hoies mel eē fel: eo q̄ rube⁹ color segē mel. sup. sicut et fel. forme⁹ aut sic palogismus: mel est rubeū. fel ē rubeū. ḡ mel est fel. ¶ Notandū aut q̄ h3 fallā dī eē ex sensu et circa opionē: q̄ nō arguendo cū alio: s3 vīdēdo et sentiēdo fel suspicamur et opinamur q̄ sit mel eo q̄ vtrūq; segē rubeus color. Deinde cū dicit.

¶ Et quoniam accidit terram pluuiā fieri madidam: et si sit madida opinamur pluuisse: hoc autem non necessarium.

¶ Ponit 2^m palogismū qui ēt sit ex sensu et circa opionē dicēs. qm̄ accidit terrā fieri madidā pluuiā. i. per pluuias credim⁹ q̄ p̄uertatur p̄ntia. vt si sit terra madida opinamur pluuisse. hoc autē non est necessariū. p̄nt. n. terra mada fieri p̄ aquā ēt si nō pluāt. forme⁹ aut sic palogism⁹. cum pluuiā nece⁹ ē terrā eē madidā. ḡ si terra est madida nece⁹ ē pluuisse: vel forme⁹ sic. cū pluuit terra ē madida. nūc terra ē madida. ḡ pluuit. ¶ Notandū ēt euidēs eē hāc fallaciā eē extra dictionē. cū p̄ncipiū decipiēdi sumat ex ipsa re. decipimur. n. fm̄ hāc fallā cōsiderādo p̄ nosmetipos et vidēdo et sentiēdo non minus q̄ cōsiderādo cum alijs. Deinde cum dicit.

¶ Et in rhetoricis que fm̄ signa sūt ex adiunctis insunt demonstrationes: volentes eniz ostendere: quoniam adulter: quod adiunctum est accipitur: quoniam compris: aut quoniam in nocte videtur errabundus.

¶ Docet quō arguit in rhetoricis a pōne p̄ntis. et duo facit. q̄ p̄mo inuit h3 palogismos. scōdo assignat defectū eorū. 2^a ibi (Plurib⁹ aut h) Dicit ḡ q̄ in rhetoricis demonstrationes q̄ sunt fm̄ signa sunt ex adiunctis. i. ex p̄ntibus. arguit. n. in talib⁹ a pōne p̄ntis: rhetores. n. volētes ostendere de aliquo qm̄ est adulter: accipiūt qd ē adiunctū. i. qd ē annexū. et qd est p̄ntis adulter: vt qm̄ est cōpositus. i. cōptus. adulteri. n. consueuerūt eē cōpti et politi ornādo se vt pulchriores appareāt. aut etiā accipiūt: qm̄ vī errabundus de nocte. oculus. n. adulteri obseruat caliginē et tenebrositas t̄pis vī magis apta ad malefaciendū. forme⁹ aut sic palogismus. adulter ē cōpt⁹ et politus. iste est h3. ergo ē adulter. itē adulter est errabundus et vagabundus de nocte. iste est h3. ergo tē. Deinde cū dicit.

¶ Pluribus autem hec quidez insunt: predicatum vero non inest.

¶ Assignat defectū dictorū palogismorū. dicēs q̄ h. i. eē cōptū et eē errabundū de nocte isunt plurib⁹ hoibus. p̄dicta tū vō vt eē adlterz nō iest illis. multi. n. sunt cōpti et vagabundū de nocte q̄ nō sunt adulteri. Deide cū dicit.

¶ Sitr autē et in sillogisticis: vt Abellissi rō qm̄ infinitum est vniuersus: sumēs vniuersus quidem ingenitum esse. Nam ex nihilo fieri.

¶ Ponit modū sumptū a destructiōe aūtis: et adaptat hūc modū ad mām speculatiuā et sillogisticā ostēdens rōnē melissi sic peccasse. et tria facit. nā p̄mo ponit rōnē melissi. scōdo ordinat eā fm̄ hāc fallā. tercio ostēdit eā deficere et nō arguere ex necessitate. scōda ibi (Quā aut factū ē) 3^a ibi (Non nece⁹ est aut) dicit ergo q̄ sit in sillogisticis. et in mām speculatiuā sup. p̄ peccare p̄ hāc fallā: vt rō melissi que p̄bat: qm̄ vniuersus est infinitū. sumēs aut ad hoc

pbandus vniuersus eē ingenitus. pbat vniuersus eē infinitū. nā dicebat ex nihilo nihil fieri. ¶ Notādū aut rōnē melissi fuisse talē. qd est factū h3 p̄ncipiū. vniuersus non est factus: ḡ nō habz p̄nt. si nō h3 p̄nt nō h3 finē. ḡ est infinitus. q̄ aut vniuersus nō sit factus p̄bat: q̄ si fieret: vel fieret ex ente vel ex nō ente. ex ente nō: q̄ ens iā est. qd vō sit nō ē: ex nō ente nō: q̄ ex nihilo nihil sit. totā hāc paralogiatiōē inuit p̄ba ex v̄bis p̄positis: si diligēter respiciantur. Deinde cum dicit.

¶ Quod autē factus est ex principio fieri. Si ergo non factum est principium non habet vniuersum: quare infinitum.

¶ Ordināt dictā rōnē fm̄ hāc fallaciā. o. q̄ fm̄ mellissus qd factus est nece⁹ est ex p̄ncipio fieri. i. h3 p̄nt: et tūc destruebat aūtis. o. si ḡ vniuersus nō est factū nō h3 p̄nt: et si nō h3 p̄nt nō h3 finē: q̄re est infinitū. p̄s aut q̄ arguebat a destructiōe aūtis. debebat. n. arguere. qd est factū h3 p̄ncipiū. ḡ qd nō h3 p̄nt nō est factū. Deinde cū dicit.

¶ Non nece⁹ est autē hoc accidere: non eniz omne quod factum est principium habet: et quicquid principium habet factus est velut non si febris est calor et calidus nece⁹ est febris esse.

¶ Ostēdit hāc rōnē deficere et non arguere ex necessitate. ¶ Ad cui⁹ euidētiā sciēdū: q̄ a destructiōe aūtis nō possumus arguere nisi in p̄uertibili mām. volēs ergo p̄lus ostendere rōnē mellissi nō esse necessariā: ostēdit q̄ esse factus et habere p̄nt non sunt p̄uertibilia. iō alt. q̄ hoc qd arguebat mellissus nō ē nece⁹ accidere: q̄ nō arguebat in mām p̄uertibili. nō enī si oē qd factū est h3 p̄nt: q̄quid h3 p̄nt est factū. habere enī p̄ncipiū est in plus q̄ eē factū. sic ergo nō valet dicta p̄ntia. velut nō valet si ē febris est calor: ergo quod calidus est nece⁹ est febris. eē enim calidus est in plus q̄ esse febricitans.

¶ Dubitaret forte aliquis. q̄ vidēt ista eē p̄uertibilia eē factū et h3 p̄nt. ē enī de rōne ei⁹ qd sit q̄ h3 p̄nt sue factiōis. nihil. n. scipz facit. Rursus q̄q̄ h3 p̄nt sue factiōis ē p̄ductū vel factū. cū ergo in mām p̄uertibili possum⁹ arguere a destructione aūtis bona erit rō mellissi cū dicebat. qd est factū h3 p̄ncipiū. ḡ qd nō ē factū nō h3 p̄nt. ¶ Rū: dōs q̄ vt p̄p̄icoz dixim⁹ h3 p̄nt est dupl⁹. vel p̄nt factiōis. vel p̄nt magnitudinis. si itelligat de p̄ncipio factiōis: verū est qd dī. naz fm̄ tale p̄nt q̄q̄ est factū h3 p̄ncipiū: et q̄q̄ h3 p̄nt ē factū. S3 si loq̄mur de p̄nt magnitudinis sic sequēdo opionem p̄bi. p̄dicta nō sunt p̄uertibilia. celū. n. fm̄ p̄bm̄ habz p̄nt magnitudinis. q̄ ē finitū fm̄ magnitudinē. nō tū fm̄ ipm̄ est factū. q̄ nō iceptit eē. mellissus aut nō loquebat de p̄nt factiōis: s3 de p̄ncipio magnitudinis. arguebat. n. si nō h3 p̄nt nō h3 finē. ḡ est infinitū. esse. n. infinitū f3 q̄ h3 p̄nt p̄nt magnitudinis. nō ergo arguebat mellissus in mām p̄uertibili vt obiciebat. Si qd aut de rōne mellissi h3 omisus est alibi diffusi tractauimus.

Ter.
2^a. 10.

¶ Si vero fm̄ non causam vt causam: cum assumitur quod non causa velut propter illud fiat redargutio.

¶ In parte ista vt dicebat determinat p̄lus de fallā fm̄ nō causaz vt causaz. et tria facit: q̄ p̄ ostendit qd sit talis fallā: 2^a manifestat quō magis p̄grue h3 fieri. 3^a exēplificat de ea. 2^a ibi. (Accidit autē h3.) 3^a ibi. (Ut qm̄ nō est aīa.) Dicit ḡ q̄ palogismi qui sunt fm̄ nō causam vt causaz: tūc fiūt cū assumit qd nō est causa: ac si eēt causa: et velut p̄pter illud fiat redargutio. cū ergo apparete h3 fallacie est cōuenientia non cause ad causam. cau.

sa vero nō existētie ē differētia earūde. Deinde cū dicit.
Accidit autē huiusmodi in syllis ad ipole. naz
 in his necessariū iterimere aliqd ex his q̄ posi-
 ta sūt. Si ergo enūteret i necijs interrogatiōibus
 ad q̄s accidit impossibile videbitur ppter hoc
 fieri sepe redargutio.

Ostēdit quō magis p̄grue h̄z fieri talis falla. d. q̄ h̄z fal-
 lacia. accidit. i. uenietē fit in syllis ad ipole. Naz in his
 syllogismis neciū est iterimere aliqd ex his que posi-
 ta sunt. semp enim in syllis ad ipole fit reuersio sup̄ p̄mis-
 sas: et iterimē aliq̄ p̄missarū. si ḡ in necijs interrogatiōib⁹
 i. si iter necessarias interrogatiōes. ad q̄s. i. ppter q̄s acci-
 dit impossibile enūteret aliq̄ alia ppō. videbit sepe fieri
 redarg⁹ pp hoc. i. pp illā ppōnē nūmeratā iter necias p̄
 positiōes: et tūc putabit cā redargutiōis eē: qd nō est cā.

Dubitarēt foxe aligs. vtrū bec falla fieri ha-
 beat in syllis ostēsiuis. Ad
 qd dī cōiter q̄ nō sit nisi in syllis ad ipole. B eniz vī lra
 sonare: vbi dī q̄ accidit h̄z falla in syllis ad ipole: s̄z istud
 stare nō pōt: qz p̄hs in z⁹ rhetoricoz plane vult s̄z nō cāz
 vt cām fieri in syllis ostēsiuis. **Dōm** ḡ q̄ sicut in syllis
 ad ipole mittit bec falla: qz assumit aliqua ppō q̄ videt
 esse cā redargutiōis: cū nō sit cā: sic in syllis ostēsiuis bec
 fallacia fieri h̄z: qz accipit aliqd qd est sile cāe: qd tū nō ē
 cā. videm⁹ eniz cām eē id post cui⁹ eē h̄z eē aliud. si ḡ acci-
 piat aliud post cui⁹ eē seq̄t aliud: videbit illud eē cā illi⁹.
 vt qz post factiōē ciuitatis ptingit multa mala: credi⁹ ci-
 uitas eē cā oīuz maloz. pōt at sic formari palo⁹. illud post
 qd sunt mala est cā maloz: s̄z post ciuitatē sūt mala. er-
 go est ciuitas causa maloz. hic vt dicitur in z⁹ rhetoricoz
 est fallacia fm nō causaz vt cām: et tū est syllis ostēsiuis.

Alterius forte dubitarēt aligs. si bec falla non
 solū fieri h̄z in syllis ad ipole: s̄z
 etiā in ostēsiuis. qre in lra nō sit mētio de syllis ostēsiuis.
 et si magis cōgrue sit bec falla in syllis ad ipole: dubitari
 pōt que sit causa hui⁹. **Dōm** q̄ bec falla magis pure cō-
 mittit in syllis ad ipole q̄ in syllis ostēsiuis. In syllis enī
 ostēsiuis sic mittit ista falla q̄ semp h̄z ibi esse p̄hs: imo
 sic accepta ita modicū differt a p̄nte: q̄ q̄si nō meref dici
 alia falla. nō. n. valet. si cā ē post quā ē aliū: ḡ eē illud post
 qd est aliud h̄z rōnē cāe. nō ḡ si post ciuitatē sūt mala ciui-
 tas est cā maloz. aliq̄lis ḡ dīa est iter hac fallaz et p̄hs: et
 vt cōmittit in syllis ostēsiuis. nā si eē illud post qd aliud
 pparet tanq̄ p̄hs ad aīo ē ibi p̄hs. si vō pparet tanq̄ illū
 qd est sile cause ad cām est ibi falla fm non cām. fit ergo
 hic mētio de hac fallacia soluz: vt fit in syllis ad ipole: qz
 magis p̄grue et magis p̄pē h̄z eē in tali mā.

Alterius forte dubitarēt aligs. vtrū de hac fal-
 lacia put h̄z fieri in syllis ad i-
 possibile habeat hic determinari: et videt q̄ nō: qz bec fal-
 lacia sic accepta videt eē idem qd non ppter hoc falsum
 accidere. vñ et in lra dī q̄ iō uenit bec falla: qz iter ppō-
 nes necias ad ipole. i. iter ppōnes que de necessitate cō-
 eludūt ipole enūmerat aliq̄ alia ppō: et videt pp illā fieri
 redargutiōē: et accidere falsuz: cū tū nō sit ita. Cū ḡ nō p-
 pter hoc falsuz accidere determinet in z⁹ pōz. videt q̄ h̄z
 determinari nō debeat de tali falla. **Dōm** q̄ vt mul-
 toriens dicitur est: nō est icōueniēs de eodē determinari in
 lib. pōz: et hīc dī tū hoc sit sub alia rōne. Dato ḡ q̄ idem
 eēt: nō ppter hoc falsuz accidere et falla fm nō cām. nō tū
 sub eadē rōne tractat hic de ea. et in lib. pōz. Sed in lib.
 pōz determinat de ea: vt est obligas quedā. hic autē vt
Alterius. (ē loc⁹ sopbi⁹: et vt h̄z appētiā quādā.
 dato q̄ idē eēt falla fm nō cām: et nō pp

Cap. is:

hoc falsuz accidere: et nō eēt icōueniēs determinari de ea
 in lib. pōz et h̄z. Dubitarēt tū forte aliquis vtrū idē sit fal-
 lacia s̄z nō cāz: et nō pp h̄z falsuz accidere. **Dōz** q̄ cū q̄
 rif vtrū falla s̄z nō cāz sit idē qd nō pp hoc falsuz accide-
 re: si itelligat formalr. nullo mō est idem: qz sub alia rōne
 formali accipit hic defect⁹ et ibi: vt p̄z p̄iaz dicta. s̄z si itel-
 ligat māltr: et sit qd vtrūz circa eandē māz v̄sari habeat h̄z
 et illud distinguēdū ē de fallacia fm nō cāz: qz vel accipit
 large: vt extēdit se ad syllos ostēsiuos: et tūc dicta duo se
 hnt sicut excedētia et excessa: et non fm nō cām excedit nī
 pp hoc falsuz accidere: cū beat fieri i syllis ostēsiuis: et nō
 pp hoc falsuz accidere excedit nō cām: qz in aliq̄b⁹ syllis
 ad ipole p̄ nō pp hoc falsuz accidere: in q̄b⁹ nō referuat
 falla fm nō cām. si vō accipiat falla fm nō cāz put h̄z fie-
 ri magis p̄pē: et vt versat circa māz ad ipole. sic nō ppter
 hoc falsuz accidere est in plus q̄ bec falla. naz nō pp hoc
 falsuz accidere s̄z q̄ h̄z dicit obligatē solū: s̄z falla s̄z nō
 cām dicit obligatē cūz latentia posita: ḡ assumpta ppō pp
 quā dicit sequi falsuz opozet b̄re aliqua uenietia cūz p̄
 missis: si vō facere fallaz s̄z nō cām. **Dōz** p̄ se loquēdo et s̄z
 q̄ h̄z nō oīz h̄z eē in nō pp h̄z falsum accidere. vbiq̄z est ḡ
 fm nō cām in syllis ad ipole: ibi est nō ppter hoc falsum
 accidere: s̄z nō uerū: qz vbiq̄z est obligas latēs ibi ē
 obligas: non tamē vbiq̄z est obligitas ibi est obligi-
 tas latens. Deinde cum dicit.

Et qm nō est aīa et vita idē. Nā si corruptio-
 ni gñatio p̄hs: et alicui corruptiōi qdā erit gñatio
 p̄hs. **Abors** autē corruptiō qdā et p̄hs vita.
 qre vita generatio et viuere generari. hoc autē
 impossibile: si ergo idem anima et vita.

Exemplificat de dicta falla. et tria facit: qz p̄ponit quedāz
 palo⁹ peccatē s̄z dictā fallaz. z⁹ assignat defectū illi⁹ pa-
 ralogsimi. 3⁹ eludit qdā correlaria circa dictā fallaz. 2⁹
 ibi. (Nō autē syllogizatiō ē.) 3⁹ ibi. (Ergo in syllogizatiōe.)
 Dicit ḡ q̄ fm nō cām vt eāz ptingit ostēdere: qm aīa et vi-
 ta nō ē idē. nā si dicat: aīa et vita idēz arguat sic. corrupti-
 oī est p̄hs gñatio: et alicui corruptiōi est p̄hs aliq̄ gñatio.
Hic positis pcedat sic. mors autē qdāz corruptiō est: et
 est p̄hs vite: cū vita sit idē quod anima: vita erit quedāz
 gñatio cū mors sit qdā corruptiō: et viuere p̄hs erit qd
 dāz gñatio. B autē impossibile. ḡ illud ex quo sequit. s̄z aīa
 et vita sint idē. nō ḡ aīa et vita idē. Deinde cū dicit.

Alia autē syllogizatiō ē. accidit. n. et si nō dicat
 aliq̄s idē aīaz et vitā ipole: s̄z solū p̄hs qdē vitā
 morti cū sit corruptiō. corruptiōi at gñationē.

Assignat defectū h̄z palo⁹. d. q̄ nō syllatū. i. nō ostēsiuz ē
 q̄ aīa et vita sint idē. Accidit. n. ipole illud si non aliq̄s di-
 cat idēz eē vitā et aīaz: s̄z solū dicat vitā eē p̄hs morti. naz
 si vita p̄hs morti: cū mors sit corruptiō: oīz q̄ vita sit ge-
 neratio. nā corruptiōi gñationē dicit eē p̄hs. **Notādū**
 autē q̄ viuere vinētib⁹ ē eē. mors ḡ cū sit muta⁹ qdā nō p̄t
 oppōi p̄hs ip̄si eē. s̄z sit for⁹ h̄z aliā formā p̄hs. sic vni mu-
 tatiōi ridet alia muta⁹ tanq̄ p̄hs. mors ḡ ē corrup⁹ vni
 p̄hs nō ei qd ē viuere: s̄z ei qd ē gñatio vni: et qz bec falsa
 est q̄ mors et vita sint p̄hs: ex hoc falso sequit istud falsuz
 q̄ vita sit qdā gñatio: sic mors ē qdā corrup⁹. bec ḡ ppō. aīa et
 vita sūt idē. nō ē illa ppō pp quā sequit falsuz: s̄z associata
 fuit illi pp quā sequebat falsuz: et h̄z quādā uenietia cūz
 illa. **Notādū** ē q̄ nō ē interio p̄hs p̄bare q̄ aīa sit idē
 qd vita: vel q̄ nō sit idē: s̄z itētio sua ē exemplificare de vocā
 falla: et ostēdere q̄ nō se⁹ falsuz pp. ppōnē hac. aīa et vita est
 idē: s̄z pp hac. mors et vita sūt p̄hs. **Notādū** autē q̄ in ta-
 li p̄cessu ē accipe aliqd qd ē cā falsi: vt ppō illa. mors et vi-
 ta sūt p̄hs. et aliqd pp qd nō se⁹ falsi: vt h̄z aīa et vita idē. iō

de bec fallā fz nō cāz vt cāz: qz assignat cā redargutiōis
flli: qd nō ē bō cā. ¶ Notādū ē qz ppō illa q nō ē cā fli
fz associat ei qd ē bō cā dōz aliqā pueniētiā bfe cūz ppōne
illa qd ē bō cā: vt bec ppō. aia t vita idē: fz nō sit cā bō fli qz
viuere sit gnari: bz in aliqā pueniētiā cū hac ppōne. vi
ta t mors sit dīa: ex q se dōcū fli: qz i qz istaz ppōnū ac
cipit b termin⁹ q ē vita. si. n. ppō assūpta in nullo termino
cōdicaret cū ppōne illa qd est cā fli vt cōir ponit. nō cēt ibi
falla. id cōiter dī qz bō fallē sūt duo modi: qz ppō assūpta
duplīr pōt puenire cū ppōne qd ē cā falsi: qz vt 2^a i subto: t
tūc ē vn⁹ modus: vel 2^a i pdi: t tūc ē ali⁹ modus. si. n. pue
niet i vtroqz termino cēt eadē ppō. si at i neutro puenit
nō faceret fallāz: qz nō cēt ibi cā apparētie.

Dubitaret ergo

aligs. vtz bec fallā sit fallā i

parētie bō fallē ē: vt cōiter pōit: qz ppō q nō ē cā 2^a i aliq
termino cū ppōne qd ē cā: cū puenire i aliq termino sit pue
tia fz vocē: vt qz bō fallā fiat circa dictionē: qz pñm decē
sumit ex pte vocis. ¶ Ut g apparet vitas qd sit sciēdū q in
qz motu ad for⁹ sūt tres termini. nā fz qz mot⁹ diuersi
mode terminat: sic bz diuersos terminos. mot⁹. n. pte pside
rari: vt ē qd qdū t qd 2^a t: t sic terminat p mutatiōē. sic
eni pūct⁹ terminat lineā fz qdū: ita qz vltra vltim⁹ pūctus
se nō extēdit lineā. sic vltia muta: siue vltim⁹ mutatu cē ter
minat motū fz qdū: qz vlt⁹ illō se nō extēdit qdūtas mot⁹.
2ª pte pside rari terminatio mot⁹ put mot⁹ ē terminatē. i. de
terminatē i bō gñe t i hac spē: t sicut⁹ nō ē muta⁹ fz for⁹. mo
t⁹. n. repōit i gñe p for⁹ siue p res ad qdūtas ē mot⁹: vt pōt
bfi ex 3ª pphicōz. t si mot⁹ terminat ad for⁹. terminat ē ad
eē qd act⁹ for⁹. termi g mot⁹ sūt alr t alr muta⁹ for⁹: t esse.
gñā g ē qdā ter⁹ mot⁹: cū sit muta⁹ qdā: t aia ē ter⁹ mo
tus: cū sit for⁹ p gnationē iducta: t viuere ē qdāz termin⁹
mot⁹: cū sit qdā cē: t qdā act⁹ aie. b g ppō. aia t vita idē.
pueit cū bis ābab⁹ pmissis. vtz. cū hac gñā t corru⁹ sūt dī
ria: t cū hac. mors t vita sūt dīa. nā cū gñā t corru⁹ sint
termi: t for⁹ cē siue aia t vita sint termi mot⁹. oēs be ppō
nes. vtz. gñā t corru⁹ sūt dīa: mors t vita sūt dīa: aia t vi
ta idē. pueniūt nō solū in voce: fz ē i re: qz oēs dē ppōes
accipiūt ea q sūt termi mot⁹. vel si volum⁹ tenere modūz
cōez q nō oīno respūduz ē dīe possum⁹ qz pueniē⁹ fz p
dicatū vel subz pōt attēdi duplīr. vel rōne vocis: vel rōne
rei p vocē significatē. bec g fallā pmitit ex eo qz ppō q nō
est cā redargutionis 2^a cū ppōne qd ē bō cā in altero ter
minoz: nō rōne vocis: fz rōne rei significatē pillū ter⁹: pp
qd appet hac fallāz cē cōdionē t nō dione. Deide cū dī.

¶ Ergo insyllogizate quidez simplr non sunt

huiusmodi oñones: ad ppositū aut syllogizate.
¶ Cōcludit qdā corre⁹ circa hac fallāz. 2ª fac fz qz 3^a ta
lla corre⁹ ponit. 2ª ibi. (Et latet plerūqz.) 3ª ibi. (Ergo pp
pñs. pñe g qz bō oñones scē fz nō cāz vt cāz simplr nō sūt
syllogizate. ad ppositū aut insyllogizate. ¶ Notādū at qz
i fallā ē duplex pcessus. vnus a pmissis ad hñez. alius cū
a hñe pcedimus ad iterimēdū aliqz pmissaz. vterqz. n. p
cessus ē bon⁹ t nō bon⁹: t syllogizate nō syllogizate. simplr. n. p
cessus ille q sit a pmissis ad hñe syllogizate ē: qz fz rei vītatem
se⁹ ex pmissis. ad ppositū aut nō ē syllogizate: qz nō segt⁹ ex
illa pmissa quā assumim⁹. Rursus. pcedēdo a hñe ad pre
missas simplr t fz vītate ē ibi iterimēda aliqz ppō: fz nō ē
ibi iterimēda illa quā iterimim⁹. vñ. n. ē ibi aliqz ppō qd est
cā fli: fz nō illa quā assignam⁹ p causā. Deide cū dicit.

¶ Et latet plerūqz nō min⁹ ipos interrogātes bz.

¶ Ponit 2ª correlā. d. qz bō modus palogizandi plerūqz

no min⁹ latz ipos interrogātes qz rñdētes. Deinde cū dī.

¶ Ergo ppter consequens: t ppter nō causāz

huiusmodi argumētationes sunt.

¶ Quasi epilogo pōit 3ª correlā. d. qz pp pñs: t pp non
cāz vt cāz sūt bz arguē q dē sūt. ¶ Notādū at bō 3ª cor
re⁹ sic accipi. bec. n. fallā triplīr pte pside rari. p vt fit i syllis
ad ipole: t sic 2^a cū petitiōe pñ. nā sic petitiō pñ simplr i
fert: t nō ifert ad ppositū: qz nō pbat. sic bō fallā simplr
syllat: ad ppō aut insyllo 2^a ē. 2ª pte pside rari bec fallā vt
ē cō dictionē. t sic: qz pñm decipiēdi sumit ex pte rei: nō mi
nus bō decipit p semetipsū qz rōcinādo cū alio. pp qd de
fect⁹ bō fallē nō min⁹ latet iterrogātes qz rñdētes. 3ª pte
pside rari dē fallā: vt fit i syllis oñisuiis: t sic vt dicebat
qd ē eadē cū fallā pñtis. id ē epilogo anectit eā pñs fal
lacie pñtis. d. qz fz pñs: t fz nō cāz vt cāz sūt bz palogiz
mi. pñm g corre⁹ defuit huic fallē: vt 2^a cū petitiōe pñ. 2^a
vo defuit ei vt ē fallā cō dictionē. 3^a vo vt 2^a cū pñte.

¶ Ai aut in eo qz duas iterrogatiōes vt
vnā faciunt qñ plures latet esse: t qñ
vnius assignat respōsio vna

¶ In pte ista determinat pñs de fallā fm pñs
iterrogatiōes vt vnā: 2ª fac: qz p o quō bz fieri bec fallā.
2ª assignat facilitatē t difficultatē circa eaz. 3ª ponit mōs.
ei. 2ª ibi. (In aliqb⁹ g.) 3ª ibi. (Ut putas bz t bz). dicit g qz
palo 2^a q sūt in eo qz faciūt duas iterrogatiōes vt vnā. sūt
qñ later illas iterrogatiōes cē pñs: qz credit eē vna
iterroga. q. vñi⁹ iterrogatiōis assignat vna rñsio. cā g ap
parētie hui⁹ fallacie ē pueniē⁹ inter plures iterrogatiōes
t vnā. cā vero nō existētie est differētia corūdē.

Dubitaret forte

aligs quō bz ē iterrogatio

plures. ¶ Dōz qz ppō iterro
gatio t enūci⁹ idē dñt: fz nō eodē mō. fz dñ enūci⁹ eo qz ē si
gnifi⁹ vñ vel falli. ppō vo dñ eo qz ordinat in syllogizate vel ad
aliqā hñe. id sic dicta ē ppō quasi p alio positio. Inter
roga vo dñ vt ad iterrogationē ordinat: qd ipm nomē o.
ides est g qdēre quō ē ppō vel enūci⁹ plures: t quō iter
rogatio plures. ¶ Sciendū g qz itell⁹ vt alias tactū fuit
fz diuersos actus diuersa format. nā vt intelligit qd itatē
simpliciū format diffōnez: vt vo intelligit pposita format
enūciatiōez. vnitas g diffōnis accipiēda ē ex qd i t nā rei.
pres g diffōnis nō sūt vñi: qz sūt i vno: qz sic oīa cēt vñi:
fz sūt vñi: qz dicit vñā qd itatē t nāz. vt dñ. 7. meta. vñi
tas vo enūciatiōis accipiēda ē ex intellectu pponēte t diui
dente. vbi g cadit vna actio itell⁹ pponēti ē vna enūci⁹.
vbi g cadūt plures pponēs t plures actiōes itell⁹: t quō iter
rogatio sūt plures enūciatiōes: t qz ex vna pponēte solū vñi
pponit cū vno simplr: t p oēz modū nō ē enūci⁹ vna nisi
in q pponit vñi cū vno. vbi g plura pdicant de pluribus
vel plura de vno vt vñi de plurib⁹ ē enūci⁹ plures.

Alterius forte

dubitaret aliqz. vtz bec fallā

differat ab equo vel ab ampb
bolo. t videt qz nō. nā p equocationēz sit enūci⁹ plures.
si. n. h nomē tunica iponeret hoi t eq: t dicere tunica est
alba. nībil cēt aliū dīe qz bō ē alb⁹: t equ⁹ ē alb⁹: vt dñ p
peyr. est g dē enūciatio plures. sic etiā t ampb⁹ locu
tio ē ppō plures pp pluralitatē significatoz. nō g bec fal
lacia differt ab illis. ¶ Dōm qz bec fallacia diuersa ē a q
libz illaz. ibi. n. significan⁹ plā sub vna voce: vt sub vna vi
ctiōe: vel sub vna ofōne. hic aut significan⁹ plura sub plu
ribus vocibus singularibus: vel sub numero plurali babē
te vim pluriū singularium.

Alterius forte

dubitaret aliqz qd ē qd facit i

terrogationes plures apparere
vnā. Ad qd dixerūt quidā qz vnitas vocis nō sit cā bu
ius apparentie: qz hoc est in equocationēz t ampb⁹. ē in cā
hui⁹ vnitatis vnitas modi iterrogādi: qz sub vna pñctiō
ne iterrogatiua iterrogant: fz cūz modus iterrogādi se te
neat ex pte vocis: si vnitas modi iterrogādi cēt pñm decē

plendi in hac falla. hō falla eſſet in dictioe: nō extra dicti-
ones: qz pñ^m decipiēdi ſumeret ex pte vocis. ¶ Ddm g q
puenientia ex pte rerū interrogatarū eſt id qd facit plures
interrogatiōes appere vnā. iō ſi interrogata ſm rez multuz
differat: facile eſt videre qz ibi eſt interrogatio plures. poſ-
ſum⁹ g dicere qz eo ipſo qz aliq plura ſit demonſtrari pñt.
z de eis ſil queri pōt: oportet illa plura ſz rez aliq mō pue-
nire z pueniē illa ē cā appetit i hac falla. diuerſitas ve-
ro eſt cauſa nō exiſtētie. Deinde cum dicit.

**In aliqb⁹ facile videre qm ples: z qm nō red-
dēda rñſio vna: vt vtz terra mare ē aut celuz.**

¶ Aſſignat facilitatē z difficultatē circa iſtā fallaciā: z duo
facit: qz p aſſignat facilitatē. z^o difficultatē ibi. ¶ In aliqb⁹
vero min⁹. Dicit g qz in aliqb⁹ facile eſt videre: qm ſunt
plures iterro⁹. z qm nō ē reddēda vna rñſio: vt pz in hoc
exēplo: vtrū terra eſt mare aut celum.

Dubitaret forte aliq. qre hic eſt facile vide-
re qd ſit interrogatio plures.

Ad qd dicit qdā qz iō eſt facile. qz nō pferi⁹ iterroga⁹ ſub
vno mō iterrogādi. ſz ſi hoc eēt cā: vt ſupra tangebāt: hec
falla eēt in dictioe cū modus iterrogādi ſe teneat ex pte
vocis. ¶ Dōz g qz diuerſitas rerū interrogatarū ē cā qre i
dicto ex⁹ de facili appet: qm nō ē iterroga⁹ vna. mare eni
z celū z vtrū ſupceleſtia: z hec iſeriora adeo differūt qz
pmetatozē i de ſubā orbis. qd qd ē h⁹ z ibi: qñ ē totū equo-
ce. Eſt g hec falla realis: z ex dictioe cū pñ^m decipiēdi ſu-
mat ex parte rei. Deinde cu3 dicit.

**In aliquibus autē min⁹: z quaſi vna ſit: aut
concedūt in eo qz nō respondeat ad interroga-
tum. aut redargui videntur.**

¶ Aſſignat difficultatē circa hāc fallā. d. qz in aliqb⁹ mi-
nus ſup. ē facile videre qz ſint plures iterro⁹. z qz vtz
ſit vna iterroga⁹. z tē aut pcedūt illā eē vnā iterrogatiōe
in eo qz nō rñdent ad iterrogatū vt debēt: qz dāt vnā re-
ſponſionē: z tūc redarguunt: aut ſup. ſi nō dāt vnā rñſionē:
z tūc redargui vident⁹. ¶ Notādū autē qz ad plures iter-
rogatiōes vt vnā ſi lateat rñdētēz: z difficile ſit ei cogno-
ſcere ibi eē plures iterroga⁹ rñdēs vel redargue⁹: vt vbi
debēt redargui. ſi. n. dabit rñſionē affirmatiuā redargue⁹:
ſi negatiuā videbūt redargui. nā ſi ppoſitis duob⁹: qz vn⁹
ſit vidēs: z alter cec⁹: z gra⁹ ab aliq. ſit ne hec vidētia aut
nō. ſi rñdeat affir⁹ qz ſit vidētia: vere redargui. ſeg⁹ eni
ex dō ſuo qz cec⁹ ſit vidēs. ſic g rñdēs ſimplr pcedit illaz
eē vnā iterrogatiōe: z redargui eo qz nō rñdeat ad iter-
rogatū vt dōz: ſz ſi rñdeat negatiue: z dicat qz nō ſit vidētia
nō redargui ſz videt redargui. inferret. n. opponēs ex q
cecus z vidēs nō ſunt videntes. g vidēs nō eſt videns: ſz
hec redargutio ē apparēs: nō exis. ¶ Alteri⁹ g notādū:
qz qñ aliqd affirmat de plurib⁹ pōt de qlibet inferri per
ſe: vt ſi ſoz. z plo currūt: ſe⁹ qz ſoz. currat z plo currat. ſed ſi
aliqd negat a plib⁹: nō o3 qz neget a qlibet p ſe. nō eni ſi
ſoz. z plo nō currūt: ſe⁹ qz ſoz. nō currat: z plo nō currat. eſt
eni vā. ſoz. z plo nō currūt altero nō currēte. ſi g cec⁹ z vi-
dēs ſit vidētia: pñt inferri qz cec⁹ ſit vidēs: z vidēs ſit vidēs.
iō g rñdet affir⁹ ad iterrogatiōes ples dādo vnā rñſionē
ſimplr pcedit illā eē vnā z vere redargui. Sed qz cū ali-
qd negat a plurib⁹: nō o3 qz neget a qlibet p ſe: ſi de ceco
z vidēte rñdet negatiue qz nō videt: qz poſſit inferri qz gli-
bet illoz nō videat. poterit g ſic rñdens videri redargui:
nō tñ ſz vitatē pōt redargui. Deide cū dicit.

**At putaſne hic z hic ē hō: qre cū aliqz pcu-
ſerit hūc z hūc hoīez: ſed nō hoīez pcutiet.**

¶ Aſſignat modos hui⁹ fallē: z duo facit: qz p facit qd dñi
eſt. z^o oñdit quō p hāc fallāz aſſumptis qbusdā pñt fieri vtz

elēchū. z^o ibi. ¶ Añqz aut aſſumptis qbusdā. ¶ Ad euidē-
tiā pñt ptis ſciēdū qz modi hui⁹ fallē duplr pñt ſumī. pñt
mo ex ipſis interrogatiōis. z^o ex mō iterrogādi. ſi reſpiciat ad
ipſa interrogata ſunt tres modi iſtius fallē: qz vel plura in-
terrogant de vno: vel vnū de plurib⁹: vel plura de pluri-
bus: z ſic accipiēdo modos hui⁹ fallē vn⁹ modus eſt aſſu-
gnat⁹ in pmiſſo palo⁹ cū dicit. eſt ne terra mare aut celū:
ibi. n. plura: vt mare z celū iterrogātur de vno. ſ. de terra.
Aliy vō duo modi ponunt in ſequētib⁹ palo⁹: vt in pſeqn
do patebit. z^o pñt aſſignari modi hui⁹ fallē ex mō iterro-
gandi: z ſic eēt duo modi: qz cū eſt interrogatio plures: vt
hoc ſit ſub numero ſingulari vel ſub plurali. duo g facit ſz
qz de his duob⁹ modis exēplificat. z^o ibi. ¶ Aut rurſum.
Dicit g qz ē falla ſz ples iterrogatiōes vt vnā dñ⁹. putas
ē ne h⁹ z hic hō: qz ſi cōcedat qz hic z hic: vt qz ſoz. z plo ſit
hō. arguit⁹ hoc qz cū aliqz pcuſſit hūc z hūc pcuſſiſſet ho-
minē z nō homines: qd falſum eſt. hic autēz ſit interroga-
tio plures ſub numero ſingulari. Deinde cū dicit.

**Aut rurſuz quoz hec qdē ſūt bona. illa āt nō
bona oīa: aut bona: aut nō bona. Añtū. n. dñe
rit: aut qdēz elēchū: aut falſuz apparēs videbi-
tur facere. nā dicere eoz que nō bona ſunt ali-
qd eē bonū: aut eoz q bona ſūt nō bonū falſuz.**

¶ Ponit aliū modū vt plura iterrogant vt vnū ſub nūe-
ro plurali. d. qz aut rurſuz ſup ppoſitis qbusdā qñ qdem
hec ſint bona: illa aut nō bona. pōt qñ an oīa ſint bo⁹ aut
nō bo⁹. vtz eni dixerit. i. qdēqz dixerit rñdēs: opponēs
faciet ſibi elēchū verū: aut videbūt facere elēchū falſum

appens. nā ſi dixerit illa eē bo⁹. arguet qz nō bonū ſit bo-
nū: ſi vō dixerit ea eē nō bona: dicet ex h⁹ qz bonū ſit nō bo-
nū: qñ qdlibet eſt falſuz. nā falſuz ē dicere aliqd eoz qñ
ſūt bona eſſe bonū: aut aliqd eoz qñ ſūt bona eē nō bonū.

¶ Notādū autē qz ppoſitis bonis z nō bonis ſi deſ vna
rñſio: vt dñ in lra. vel fier elēch⁹ ver⁹: vt fier elēch⁹ falſus
ſ. appēs: qz vt ſupra dicebāt: ſi rñdet affir⁹: z pcedit oīa
illa eē bona ſit vā redargui. S3 ſi rñdet nega⁹ qz nō ſunt
bona ſit redargutio appens. ¶ Notādū ē qz p palo⁹ po-
ſitos in lra hñr modi hui⁹ fallē: ſine ponant tres modi ſi-
ue duo. nā in p palo⁹ cū dñ. eſt ne terra mare aut celū: vt
pz p bñta plura qñrūt de vno. In z^o vō palo⁹ cū ſubiūgi⁹.
eſt ne h⁹ z h⁹ hō. vnū qñrūt de plurib⁹. In 3° vō palo⁹ cu3 dñ
ſunt ne h⁹ bona vel nō bona. plā qñrūt de plurib⁹. ſic ē ſi
acciperent modi hui⁹ fallē ſz qz iterrogant plura ſub nu-
mero ſingulari vel plurali. Ad hoc etiā deſeruiūt palo⁹
poſiti in lra. vt pz per iam dicta. Deinde cū dicit.

**Quādoqz autē aſſumptis quibusdā: z elen-
chus fiet verus: vt ſigs cōcedat ſimiliter vnūz
z plura dici alba: z nuda: z ceca.**

¶ Oñdit quō aſſumptis qbusdā p hāc fallāz ſemp ſit ver⁹
elēchus: z duo facit. nā p pponit qd itēdit. z^o manifeſtat
qd dixerat ibi. ¶ Nā ſi cecū. Dicit g qz qñz aſſumptis. i. ſup
poſitis qbusdā fiet ver⁹ elēch⁹: vt ſigs cōcedat ſitr dñi. i.
ſitr diſſiniri vnū i ſingulari: z plura in plurali: vt ſi pcedat
ſitr diſſiniri alba nuda z ceca: ſicut albu nudū z cecū fiet
ei ver⁹ elēch⁹. ¶ Notādū autē hāc pte iō itroductā eē: qz
vt dicebāt: ſi ad plures iterrogatiōes deſ vna rñ⁹ affir⁹.
ſit ibi vā redarg⁹ ſi vō deſ vna rñ⁹ nega⁹ ſit ibi redargu⁹
apparēs. nā vt dicebāt qñ aliqd negat a plurib⁹ ſiml. nō
o3 qz neget a quolibet per ſe. nō g o3 ſi bonū z nō bonūz
ſunt nō bona. qz hoc qd dico nō bonū reſerat cuilibet ſi-
gillatiz: vt qz tā bonū qz nō bonū ſit nō bonūz: z iō nō eſt
ibi vā redargutio: ſz apparēs. S3 aſſumptis qbusdā ex ſup
poſito qz aliquid diſſiniri in plurali ſicut in ſingulari. ſit
ibi vera redargutio: quia hac ſuppoſitione facta cum ne-

gatur aliquid a pluribus simul potest negari a quolibet per se: quod quoniam sit statim patet. Deinde cum dicitur.

Cum si cecum est quod non habet visum natum autem habere: et ceca erunt que non habent visum: nata autem habere. Quando ergo hoc quidem habet visum: illud autem non habet: ambo erit vel videtia: vel ceca: quod est impossibile.

Manifestat quod dixerat dicens quod si cecum est quod non habet visum: natum est autem habere. ceca erunt que non habent visum: nata sunt autem habere. suppositum est. n. sic diffiniri aliquid in singulari ut in plurali. quoniam ergo offerunt talia duo: quorum primum quidem habet visum: illud autem non habet segitur hac suppositione scilicet quod ambo erit vel videtia vel ceca. quod est inconueniens. **N**otandum autem quod supposito ceco et vidente et quodammodo vtrum sit ceca vel videtia. si respondeat quod videtia: sit ibi verum elenchus. nam cecum et videns non videt. sunt autem apti nati videre. ergo cecum et videns sunt ceca. et quod est cecum non videt segitur nec cecum nec videns videat. illa ergo suppositio scilicet quod falsa est. videtis quod aliquid ita diffinatur in plurali: sic in singulari scilicet. **B**onum est si cum aliquid affirmatur de aliquibus: similiter affirmatur de quolibet per se. sic cum aliquid negatur ab aliquo: similiter negatur a quolibet per se. imo quod de ceco et vidente oportet alterum dare: vel quod videt vel non videt. si n. h. est falsa: cecum et videns videt. vera est quod non videt. quod cum autem de segitur dictio. nam si cecum et videns vident: cecum et videns sunt videtia. si autem cecum et videns non vident: supposito quod sic diffinatur aliquid in singulari ut in plurali: segitur quod cecum et videns sunt ceca. cum sint apti nati videre et non vident. illa ergo suppositio scilicet segitur de ceco et vidente quod sint videtia vel ceca: quorum tamen vtrumque est impossibile. est ergo ibi verus elenchus. quod est h. va redargutio. Accipit. n. h. elenchus contra ad omnem redargutionem.

Dubitaret forte aliquis. quare cum aliquid affirmatur de pluribus similiter potest inferri de aliquo per se. sed cum negatur a pluribus similiter: non oportet quod negetur a quolibet per se. **R**espondetur quod copulativa affirmativa ad B quod sit va opus quod quilibet per se sit va. si ergo for. et martinus currat opus quod for. currat et martinus currat. et quibus copulativa regit veritatem sigillatim in quibus sui pre. opus quod sigillatim de quibus pre possit inferri et affirmatur de pluribus similiter. sic generalis copulativa regit veritatem in quibus sui pre. altera ergo pre ex parte sua tota iudicabitur falsa. si ergo quod for. et martinus currat sit altero non currere. et quod altero non currere si ergo quod currat: verum erit quod non currat: verum est ergo quod for. et martinus non currat solo altero non currere. Sed si cursus potest negari a duobus particulis. quod solus alter non currat. non oportet si cursus negatur ab ambobus similiter quod negetur a quolibet per se. sed sufficit quod negetur ab altero tamen. **N**otandum est quod h. falsa. sed quod ad plures interrogationes dat vna responsio potest annexi alteri fallere: nam ut datur vna responsio negative potest annexi h. fallacia ignorantie elenchi. ut vobis dat vna responsio affirmative annexi petitio principii. sed de B clarius dicitur circa finem illius capituli. Falla autem sit in his. **CAP. III.**

Et ergo sic diuidentes apparatus syllogismos et elenchos: aut omnes reducendum in elenchi ignorantia: his qui hanc principium faciunt.

Postquam philosophus determinauit de locis sophisticis scilicet se. In pre ista determinat de eis ut deficient ab elencho. **A**d cuius euidentiam sciendum quod in elencho referuntur rationes syllogismi simpliciter. addit. n. elenchus ut superius dicebatur supra syllogismum ad dictionem. et quod quicquid peccat superius peccat inferius: syllogismi sophisticis cum peccet in syllogismo. peccat in

elencho. dupliciter ergo loci sophistici possunt reduci ad elenchum. primum vultur peccant in syllogismo. secundo specialiter ut peccant in elencho. siue particulas positas in diffinitione elenchi. Duo ergo faciunt philosophus. quod primum continuat se ad dicenda. secundo reducit omnes fallacias ad ignorantiam elenchi tam generaliter quam specialiter. 2° ibi. **(E**st ois. n.) Dicitur ergo. autem apparentes fillos et elenchos. id est paralenchos est sic diuidendum resoluendo eos in diuersos locos sophisticos. aut omnes tales elenchos reducendum est in ignorantiam elenchi. et h. bis quod hanc ignorantiam faciunt principium. non. n. oibus filiis pringit reduci in ignorantiam elenchi. sed solus h. copetitur his filiis quod deficient secundum tale ignorantiam. cuiusmodi sunt filii sophistici. In talibus. n. filiis ignorantia elenchi se habet sic elenchus et principium. **N**otandum autem quod ignorantia elenchi. de qua h. agit est quodammodo locus sophisticus. sicut ergo spales loci sophistici sunt principia et elementa syllogismi sophisticorum. sic et ignorantia elenchi est elenchus et principium syllogismi talium. Deinde cum dicitur.

Est enim omnes resolueret dictos modos in elenchi diffinitionem. Primum quidem si immodificati. **P**otest enim ex his que posita sunt accidere conclusionem: ut dicatur ex necessitate: sed non videatur.

Reducuntur ergo filios sophisticos et duo faciunt. quod primum reducit eos generaliter ut peccant in filiis ex eo quod non concludunt. 2° reducit eos specialiter ut peccant in singulas particulas positas in diffinitione elenchi. scilicet ibi. **(D**einde secundum partes) Dicitur ergo quod omnes predictos modos sophisticos est resolueret in diffinitione elenchi. peccant. n. in diffinitione elenchi. primum quidem de peccant in elencho et de eius diffinitione. si immodificati sunt. 3°. n. in quolibet filio ut ex his que peccant posita sunt dicatur ex necessitate accidere conclusionem et non videatur tamen. filii apparentes non sunt filii. quod sunt immodificati cum non accidat ibi conclusio ex his que posita sunt. sed videatur accidere. potest formari sic ratio. nihil immodificatum: cum non ex necessitate concludatur est filius. sed gliber filius apparetur est immodificatus. quod non concludit ex necessitate. ergo nullus talis filius est filius. sed si non est filius non est elenchus. ergo omnes tales filii peccant in elencho et reducuntur in ignorantiam elenchi.

Dubitaret forte aliquis vtrum ignorantia elenchi de qua hic agitur sit fallacia composita vel spalis. **R**espondetur quod de illud quod aliquo modo se extendit ad omnia alia habet rationem compositam. et quod ignorantia elenchi: de qua h. agit ut aliquo modo se extendit ad omnes fallacias. ideo est composita fallacia. sic. n. metaphysica. quod se extendit ad omnia entia est communis scilicet. sic ignorantia elenchi. quod se quodammodo extendit ad omnes locos sophisticos est composita fallacia.

Alterius dato hanc fallaciam posse dici eodem. **S**orte dubitaret aliquis vtrum sit composita per predicationes vel quod composita composita sit. **R**espondetur quod secundum eodem opinionem h. fallacia composita est secundum predicationem. credit enim multi quod hec fallacia accepta contra sit omnis fallacia: ita quod formaliter dicatur quod equuocatio est ignorantia elenchi et amphibolia. et sic de alijs. Sed istud stare non potest. formaliter. n. ratio omnis fallacie differt a ratione h. fallacie. **R**espondetur quod sicut vitia et virtutes distinguuntur secundum quod sub alia et alia ratione sumuntur sic et fallacie secundum diuersas rationes accepte sunt diuersae et distinctae. videmus. n. in virtutibus quod circa eadem materiam versari potest castitas magnanimitas et iustus legalis. nam si opacastitatis quis exerceat: quod delectatur in talibus actibus secundum se ille prope castus est. Qui vero facit: quod honorabile est a paupersibili abstinere ille magnanimus est. Qui vero facit ut impleat leges que precipit ille iustus legalis est et quod deum est in opibus castitatis virtutem habet in opibus largitatis et diuinitutem. Qui. n. sua bona largitur cociuib. si delectatur in talibus: largus est. Si vero facit talia quia honorifica sunt magnanimus est. sed si hoc facit ut legem impleat: iustus legalis est. magnanimitas ergo et iustus

Liber

ta legales sunt virtutes cōes ad oēs v̄tutes. magnanimi-
tas gōmnē v̄tutez respicit: qz fm p̄m operat magnū in
qualz v̄tute. iustitia etiā legalis oēs v̄tute respicit: qz iten-
tio legislatoris eē v̄z iducere ciues ad oēs v̄tutes. S3 tñ
l3 be sint cōes: nō sunt cōes p̄ p̄dicationē. nō ē enī bona p̄-
dicatio 7 formalis qz castitas sit magnanimitas vel iustitia
legalis cum sint oīno diuerse rōnes: ppter q̄s q̄s dicit ca-
stus magnanim⁹ 7 iustus legalis. aliud enī est delectari in
opib⁹ castitatis: vt sunt talia q̄ facit castus. aliud vt sunt
honorifica q̄ facit magnanim⁹. aliud vt sunt imperata p̄
legē q̄ facit iustus legalis. 7 qd dictū est in mā morali ve-
ritatez h3 in p̄senti negocio. ignor⁹ enī elenchī de qua hic
agit gnālis est ad oēs fallas: nō tñ est gnālis p̄ p̄dicatio-
nez. cū beat rōnes varias 7 distinctas. Sicut enim idem
actus in moralib⁹ sit fm spāles 7 gnālē habitū: sic idē pa-
logism⁹ sit fm gnālēz 7 spālēz fallas: vt palo^m peccantes
fm equocationē peccāt fm ignorantiā elenchī. alr tñ 7 alr.
nā si p̄siderent vt initunt p̄p̄ys maximis sophisticis: vt
sinnitunt buic maxie qz vni nōi respōdet vñū significa-
tus peccāt p̄ equocationē. si vō p̄siderent: qz omittūt ali-
quā particulā postā in diffōne elenchī peccāt p̄ istā fallaz.
sed qd dictū est de equinocatiōe intelligendū est de cere-
ris locis sophisticis tam in dictiōe q̄ extra. Nō ergo hec
fallacia cōis est per p̄dicationē: cum fm rationem for-
malē distinguat ab alijs.

Alterius forte dubitaret alijs. cū hec fallā nō
sit p̄ p̄dicationē. v̄z sit cōis ad
oēs fallas qz etiaz sit fallā spālīs distincta ab vnaquaqz.
C Dōz qz duplex est cōis. vna f3 māz: alia fm formā.
hec g fallā cōis est ad oēs fallas cōitate f3 māz. nā oēs pa-
ralogismi circa quos v̄sant fallacie peccāt f3 ignoran-
tiā elenchī: 7 sunt mā bñ fallae. nō tñ est cōis cōitate f3 for-
mā: qz nō sub eadez rōne formali dicunt paralogo^m pecca-
re fm hanc fallam 7 fm alias. sicut g meth^{ca} ē gnālē ad
oēs scias gnālitate f3 māz: qz aliquo mō dēbetur de oī-
ente: nihilomin⁹ tñ est distincta scia ab oib⁹ alijs. Sicut
sic hec fallā: qz ē gnālīs ad alias gnālitate f3 māz: 7 nō
formā: cū beat fieri f3 formale rōne distincta ab alijs: sic
ē g gnālīs: qz tñ erit distincta 7 differēs ab oib⁹ alijs.

Alterius forte dubitaret alijs. v̄trū hec fallā
sit vna vel plures. C Dōz qz fa-
ciens difficultatē in hoc q̄sito est: qz cū f3 alios 7 alios de-
fect⁹: 7 f3 aliā 7 aliā p̄iculā posita in diffōne elenchī sumā-
tur alia 7 alia fallā. videt qz fallae spālēs nō reducant in
hac tanqz in vñā fallaz. C Sciendū g qz si iustus legalis
opaf diuerfa opa v̄tutū: tñ qz in oib⁹ illis intēdit vñū ali-
quid. id iustitia legalis est vna v̄tus: 7 sicut iustus legalis
opaf diuerfa gnā vitioz: 7 tñ si in oib⁹ illis intēdat vnus
aliquid: vt qz intēdat rebellare p̄ncipi. iniustitia illa erit
vñū viciū. sic igno⁹ elenchī: l3 diuerfis modis fiat: tñ qz in
oib⁹ istis modis intēdit vñū aliqd vt defect⁹ vel apparē-
tia veri elenchī. id hec fallā est vna fallā. dicam⁹ g qz sic
equo⁹ ē vna fallā: 7 tñ h3 diuerfos modos: sic ignorā⁹ elē-
chi de q̄ h agit ē vna fallā. h3 tñ tot modos quotiēs cōtin-
git peccare p̄tra verū elenchū. Deinde cum dicit.

Deinde 7 fm partes diffōnis. nā eoz q̄ sunt
in dictiōe: bi quidē sunt fm duplex. vt equivo-
catio 7 oratio: 7 similis figuratio. Cōsuetum
enim est hec oia vt hoc aliquid significare.

Reducit spālē locos sophisticos in ignorantia elenchī.
Ad cū euidentia sciendū qz idē pōt eē syllā: 7 syllā diale-
cticus 7 elenchus. f3 syllā ē in q̄tū ē modificat⁹. modus. n.
7 figura 7 ordo terminoz: vel sunt ipsa for⁹ syllā: vel sunt
aliqd isepabiliter annexū for⁹. sed syllā opale⁹ est in q̄tū
initū bitudini locali. est aut elenchus rōne p̄dictiōis. syllā

g apparētes 7 sopbi⁹ nō sūt syllā simplr: qz sūt i modificati
nō sunt syllā dialectici: qz initunt falsis bitudinib⁹ locali-
bus. nō sūt elenchī: qz nō vere p̄dicūt: cū g reducti sunt ge-
neralr: 7 ostēdūt sit quō nō sint syllā simplr: qz sunt imodi-
ficati. Restat eos reducere spālē 7 ostēdere quō nō sunt
elenchī: 7 si nō sunt elenchī reducunt ad ignorantia elenchī.
Circa hoc aut duo facit: qz p̄ reduct ad ignorantia elenchī
fallas in dictiōe. 7 2° fallas extra dictiōne. 2° ibi. (Qui ve-
ro f3 accūs. Circa p̄mū duo facit: qz p̄ reduct equocati-
ones: 7 amphibologiā: 7 figurā dictiōis. 2° reduct p̄pōnē
7 diuisione: 7 accētū. 2° ibi. Cōpositio aut 7 diuissio. Cō-
tinuet aut sic reduct h3 loci sopbisticl. i. syllis sopbisticis
ad ignorantia elenchī gnālē: qz sunt imodificati. Deinde re-
stat eos reducere spālē fm pres diffōnis elenchī. nā eoz qz
sunt in dictiōe bi qdē reducunt in ignorantia elenchī fm qz
duplex. elenchus. n. 7 p̄dictiō v̄z eē nō nōis tñ: f3 rei 7 nōis:
sed que sunt duplicia l3 p̄dicat fm vocē nō p̄dicat fm rē.
ideo deficiūt ab elenchō. h3 aut duplicia sūt equo⁹ 7 orō. i.
amphi⁹ 7 sil figuratio. i. figura dictiōis. nā p̄ figurā dicti-
onis p̄suerū est oia significare vt B aliqd. nā sub appellati-
onis figura ylia: 7 que significat quale qd videt signifi-
care B aliqd. C Notādū aut qz l3 multiplicitas fan⁹ plus
distet a multiplicitate actuali qz multipli⁹ p̄sias. p̄sias tñ
B p̄numerant figurā dictiōis qz diē multi⁹ fan⁹ cū eq-
uocationē 7 amphi⁹ qz dicūt multi⁹ actualē: 7 nō p̄nume-
rant cū istis p̄pōnē 7 diuisione 7 accētū qz dicūt multipli-
citātē p̄sias: qz vnitas nōis magis repit in fig⁹ dictiōis qz
in his qz dicūt multiplicitatē p̄sias: 7 in B magis 2° figura
dictiōis euz equo⁹ 7 amphi⁹ qz p̄pō: 7 diuissio: 7 accentus.
C Notādū etiā: qz ppter figurā dictiōis spālē addidit qz
p̄suerū est oia significare: sic hoc aliqd. C De equocationē
enī 7 amphi⁹ nō est dubiū: qz accipiūt mltiplex: vt g ostē-
dat qz ēt figura dictiōis aliq mō accipit mltiplex: addidit
qz per tales fallacia addit⁹ qd non significat B aliqd in-
terpretatur: vt B aliquid: qd non esset nisi esset in aliquo
modo multiplicatis. Deinde cū dicit.

Cōpositio autē 7 diuissio 7 accentus in eo qz
nō eadē est oratio: vel nomē differens. D por-
tebat autē 7 hoc: quēadmodū 7 rez eandēz si
debeat elenchus vel syllogismus fieri.

Reducit p̄pōnē: 7 diuissio: 7 accētū: 7 duo facit: qz p̄ fac qd
dein ē. 2° qd dixerat māifestat ibi. Ut si tunica. p̄oē g qz
p̄pō 7 diuissio 7 accēt⁹ sup. peccāt p̄gratiā elenchī i eo qd nō ē
eadē ofo q̄tū ad p̄pōnē 7 diuissio: vel ē nomē differēs q̄tū
ad accētū. oportebat autē 7 hoc. i. ofonē 7 nomē esse eadē
quēadmodū 7 rē. si debeat fieri elenchus 7 syllus.

Dubitaret forte alijs qd fac idēitas nōis ad
syllā. C Dōz qz sicut elenchus
diē p̄dictiōes nō q̄libz f3 euidentē: vt sup. dicebat. sic syllā
diē illatiōes nō q̄libz f3 euidentē: 7 sic nō ē euidentē p̄dictiō.
si p̄dicat sub diuersis nōib⁹: sic nō ē euidentē illatio si ifera-
tur p̄lo sub alio nōie. si g nō est ibi vnitas nōis q̄tūcunqz
sit ibi vnitas rei: nō est ibi elenchus nec syllā: qz nō est ibi
nec euidentē cōtradictio: nec euidentē illatio.

Alterius forte dubitaret alijs: qz cū p̄pō 7 di-
uissio 7 accēt⁹ fallāt pp diuersi-
tatē signi⁹. v̄z qz nō deficiāt a syllā 7 elenchō: qz nō accipi-
unt idē nō. f3 ēt qz nō accipiūt eadē rē. C Dōz qz v̄troqz
deficiūt deē fallae a syllā 7 elenchō. p̄ qz nō accipiūt idē si-
gnifi⁹ cū arguat i diuerso sensu. diuersitas. n. fig⁹ ē cū nā
exiit i oīs fallis. 2° deficiūt: qz nō accipiūt idē nomen:
nec eadē rōne: nisi mālr solū. ofo. n. nō h3 eē p̄posita 7 di-
uisa absqz variatiōe: 7 sic p̄pō 7 diuissio fac variatiōē in ofo-
ne: 7 ipedit vnitatē ei⁹. sic accēt⁹ fac variatiōē in dictiō-
ne 7 impedit vnitatē ipsius. p̄sias g nō negat qn sit in ta

libus diuersitas significati. sed ad ostendendum magnitudi-
nez defectus in talibus fallaciis ait quod non est ibi unitas ora-
tionis vel nois. Deinde cum dicitur.

Et si tunica non vestis sed tunica syllogizet. nam
verum et illud sed non syllogizatum est sed adhuc in-
terrogatione indiget: quoniam idem significat: et
ad eum qui interrogat quare.

Manifestat quod diuersitas nois impedit syllogismum. quod si tu-
nica syllogizet. non syllogizet vestis. id est non debet syllogizari ve-
stis sed tunica. nam si verum est aliquid de tunica: verum est et illud
de veste: sed non syllogizatum est. ois. n. veritas non est conclusa
per syllogismum: et ois illatio non est syllogismus. sed quod quidam vident de tuni-
ca verificari de veste: tamen non fit syllogismus: quia non est illatio cui
dens. si. n. diceret. ois coopimetur est calidum: ois tunica est
coopimetur. ergo ois vestis est calida. non esset syllogismus: quia non est
illatio euidentis. Sed adhuc indigeret interrogacione ad eum. id est
apud eum qui interrogat: quare seget talis conclusio. et huic interroga-
tioni satisficit per hoc: quoniam idem significat vestis et tunica. per
dictum ergo syllogismus non infert euidenter: cum idigeat vel
teriori interrogacione. et si non infert euidenter non est syllogismus. de
cuius ratione est euidentis illatio.

Si vero per accensum diffinitio syllogismi ma-
nifesti fuerit. nam eadem diffinitio est et elen-
chi fieri versus adiacere contradictionem
nam elechus syllogismus est contradictionis. Si er-
go non est syllogismus accidentis non fiet elenchus.

Uiso quo fallacie in dictione deficiunt ab elecho et a vera dicti-
one: quod vel accipitur duplex et est ibi dictio nois et non rei:
vel per in eguocatione ambiguitatis et figuram dictiois. vel variat locu-
tionem: et nec est ibi dictio rei nec nois: vel per in opone et di-
uisione et accensum. hic in parte ista restat videre quod fallacie et
dictione deficiunt ab elecho: et diuidit hoc pars in sex: quia per
philosophum reducitur ad ignorantiam elechi fallacia accidentis. et fal-
lacia per quod ad B. i. ignorantia elechi quod est fallacia conis reducitur
ignotia elechi vel est fallacia spalis. et reducitur peritioes pnci-
pii et per non casum vel casum. et reducitur plures in-
terrogaciones vel vna. et ibi. (Qui ait per quod ad 12. 3. ibi. (Ma-
nifestissimi autem. 4. ibi. (Idem in eo quod sumit. 5. ibi.
(Qui vo in eo quod per. 6. ibi. (Qui vo in eo quod per. Cir-
ca per vno facit: quia per ostendit fallacias accensum deficere ab elen-
cho. et quod dixerat manifestat per exempla. et ibi. (Non enim si
cum hoc sit. In prima parte intendit tale rationem. quod non est syllogismus
non est elechus: cum elechus sit quodammodo syllogismus: sed quod arguit per fallam
accensum non est syllogismus. ergo non est elechus. Hic est quod ait quod palo qui
sunt per accensum. diffinitio syllogismi manifesti sunt quod deficiunt ab ele-
cho. nam si per diffinitionem syllogismi per tales palogismos non est syllogismus:
per quod per eos non est elechos. nam eadem diffinitio est fieri elechi.
sup. et est syllogismus verum per per os. adiacere contradictionem. nam elechus est
syllogismus contradictionis. addit ergo elechus supra syllogismus adiacentia dicti-
onis: et quia tota ratio syllogismi debet reservari in elecho. ergo per palo acci-
dentis non est syllogismus: et quod non fit elechus. Et Notandum autem quod
per abudat a genere dictio: et ois iferi includit in sua ratione ali-
quid quod non est de ratione superioris. quod tamen est de ratione superiori
reservat in inferiori et est in eo: unde est quod quod remouet a
superiori remouet ab inferiori: cum tota ratio superioris claudat in
ratione inferioris. non tamen quod quod remouet ab inferiori remouet a
superiori. quod iferi claudit in se aliquid quod non est de ratione superiori.
cum ergo syllogismus sit superius ad elechum: quod non est syllogismus non est elechus.

Dubitar et forte

aliqui cum superius dictum sit syllogismus
sophisticos directi peccare
per syllogismus dialecticum quod syllogismus simpliciter: vel quod hoc debet esse trius di-
ctis. vel. n. per velle palo accensum id peccare per elechum: quod
peccat per syllogismus per per et immediati peccat per syllogismus. Et dicitur: quod
non est dubitandum syllogismus sophistici: vel sophistici sunt: per se et dire-

cte peccare per syllogismus dialecticum. nam cum idem sunt sophistici: quia inni-
tunt falsis bitudinibus localibus que apparent vere ha-
bitudines locales: et non sunt: per se et directe peccant per illam
syllogismus: cuius est inniti localibus bitudinibus. hoc autem non est syllogismus
simpliciter: sed dyalecticus. per autem hoc palo: vel iutiles coniugaciones
sunt: peccare directe per syllogismus simpliciter: sed vel syllogismus apparet: et
sophistici directe et per se peccat per syllogismus dyalecticum. Et
sciendum: quod aliquid per se est magis tale: quod quo ad nos non est eu-
denti: tale. nam quo ad nos effectus: vltimum sunt euidentio-
res causis. ceterum tamen per se loquendo sunt veriores effectibus. non
obstante quod hoc palo magis directe peccet per syllogismus dyale-
cticum. potest tamen esse euidentius quo ad nos quod peccet per syllogismus sim-
pliciter: et quia hoc reductio est euidentia fit: non est iconueniens
ostendere tales palogismos deficere ab elecho: quia deficiunt
a syllogismo. Deinde cum dicitur.

Non enim si cum hoc sit necesse hoc esse. hoc autem est
albi necesse est albi esse per syllogismum.

Quod dicit manifestat per exempla: et facit: quia per adducit hoc ex-
pla. et ex exemplis adductis ostendit accensum deficere ab elecho.
3. assignat lateretias huius fallacie. et ibi. (Quare si elechus. 3. ibi.
(Sed fin.) Circa primum duo facit per quod duo exempla ad-
ducit. et ibi. (Nunc si triangulus.) Continuet autem sic. bini dico
quod accensum non est verum syllogismus. nam si cum sit hoc necesse est hoc esse. id est
cum sit antecedens necesse est esse consequens: vel si est corum est aial. hoc autem
si est aial est albi: non tamen per syllogismum necesse est aial. corum est al-
bum. non enim valet syllogismus. corum est aial. animal est al-
bus: ergo corum est albi: et quia in hoc est falsa accensum: per quod accensum
non vere syllogizet: quia non de necessitate concludit. peccat. n. con-
tra hanc periculam de necessitate accidere. Deinde cum dicitur.

Nec si triangulus duobus rectis equalibus tres
angulos: accidit autem ei figuram esse vel primum vel
principium: quoniam figura vel primum vel principium
hoc est. Non enim quod figura in eo et quod primum vel
principium sed in eo quod trianguli demonstratio
Similiter autem et in alijs.

Ponit secundum exemplum. id est quod nec sequitur syllogismus si triangulus habet
tres angulos equalibus duobus rectis: et accidit ei. id est accidit tria-
gulo esse figuram vel esse primum: vel esse principium figurarum. non
tamen propter hoc sequitur quod figura vel principium figurarum: vel primum
inter figuras rectilineas habeat. id est habeat angulos equalibus duobus
rectis. potest autem sic formari palo. triangulus habet tres angulos.
triangulus est figura. et est primum figurarum: et est prima inter figuras rectili-
neas. ergo figura vel primum figurarum vel primum inter figuras rectiline-
as habet tres. non. n. demonstratio est. id est non sequitur demonstratio. et quia non habet
tres angulos triangulus in eo quod figura: vel in eo quod principium figu-
rarum: vel in eo quod primum inter figuras. sed in eo quod triangulus: et ad-
dit quod sit in alijs. nam alij paralogismi accidentis sunt peccat
quia non excludunt de necessitate: sicut nec de necessitate

concludunt paralogismi q tacti sunt. ¶ Notādū autē q p fallaz accitio aliqū cludif falluz simplr. aliqū cludif falluz nō simplr: sed fz aliqū modū: ideo positi sunt duo palogismi. nā p m^o deseruit buic fallacie: vt cludit falluz simplr. simplr. n. cludif falluz dicendo. coruus est alal. alal est albus. g coru^o ē alb^o. Scōs vō palo^o deseruit buic fallacie: vt p eā cludif falluz fz aliqū modū. nā si dicif triāgulus bz tres. triāgulus est fig^o. g fig^o bz tres. bec clu fio nō est falsa simplr: fz est falsa si itelligat cū reduplica tione: vt si credat q fig^o bz tres sic triāgulus. pba g vt in/ sinaret hoc: ait q triāgulus bz tres: nō i eo q fig^o: fz in eo q triāgulus. ¶ Notādū etiā q g daz sylli sunt: de quozuz rōne est cludere cūz reduplicatiōe: vt sunt sylli demon/ stratiui: maxime cū est demonstratio potissima. nūq. n. p demonstratiōe potissima cludif aliqua passio de subo nisi insit p se ei z p. z fm q bz aliqū vero sylli sunt de qz rōne nō est cludere cū reduplicatiōe: fz sufficit in talib^o sylis vep^o eē qd cludif. z bz sylli sunt dialectici vel etiā demonstratiui. si nō sit ibi dmonstratio potissima: qz accis fallit z sophistat quodāmo circa oia: iō fm vtrūq. mo dum exēplificauit. v3. vt p accis cludif simplr falluz: z vt cludif falluz nō simplr. fz si itelligat cū reduplicatiōe. p m^o g exēplū magis deseruit buic fallie: vt veratur circa mās pbabilē. z^o vō exē^o magis deseruit buic fallie vt vfa tur circa mās necessariā z demonstratiuā. ideo pbs signā ter dixit q nō ē demratio de triāgulo q habeat tres in eo q fig^o: sed in eo q triāgulus: innuēs per hoc talem sophi sticationem circa demonstratiōez cōtingere.

Dubitarer forte

aliq. de eo qd h. d. v3. qz ac cides sophistat z fallit cir ca oia: taz circa mām pbabilē qz circa mās necessariā. di cebat. n. supra qz fallit z sylli sophistici solū fieri bnt circa mās dialecticā: z circa mās illā ex qua bnt sumi bntudies locales. cū g mā dialectica sit mā pbabilis: videt q sylli sophistici nō habeāt fieri circa mās demonstratiuā: siue cir ca mās necessariā. ¶ Rñ^o vōm: qz vt appeat veritas qsi ti possum^o distinguere duplicē pditiōe mae: quarū vna sumit ex bis que p dderant. alia vō accipit ex mō p dderā di. mā g dialectica nō est determinati gnis rōne rez ad qz applicari pnt p dderatiōes oia: cū oia qdā mō circa oia negociet: vt vult pbs. 4. meta. ē tñ dialectica mā aliquo^o distincta ab alijs materijs ex mō p dderadi: qz z si dia^o de oib^o p dderare pōt: nō tñ de oib^o p dderat sub omni rōne. fz solū fz quasdā intētiōes cōes circa oia negociari bz: z qz oēs loci sophistici sumunt fz qdā cōes itētiōes: iō talia v fari dicunt circa materiā dialecticā. Lū ergo dicif q pōt cōmitti fallacia circa demonstratiuā materiā z neāz. Di cēdū q p nō ē vt ē neāz: fz vt ex ea sciri pnt qdā cōes in tētiōes: z qdā sophistice bntudines. Deinde cum dicit.

¶ Quare si elenchus syllogismus quis nō erit qui fm accidens sit elenchus.

¶ Cōcludit pclonē itentā. d. qz si elēb^o est syllo q. i. syllo quidā: palogism^o q sit fm accis sup. qz nō est syllo nō est elenchus. Deinde cū dicit.

¶ Sed fm hoc z artifices z oino sciētes argu untur ab inscijs: fm accidens eniz facit syllo gismos cōtra sapiētes. Qui vero nō pnt diui dere aut interrogari cōcedūt: aut cum nō dent putantur dedisse.

¶ Quia dixerat sic accis esse defectiuū: qz deficit taz a syl logismo qz etiā ab elēcho. Ne g: qz sic defectiu^o est: crede ret alijs ei^o defectū eē oib^o notū: assignat latētiā bui^o fal lacie. d. qz fm hoc. i. fz accis. artifices. i. expti: z oino scien tes. i. speculatiui ab inscijs arguunt. nā inscijs sapiētes z

exptos faciūt syllos fz accis. Et subdit: qz nō pnt di uidere. i. qz nō pnt distinguere qm mediū diuersificat: z qm nō: decipiunt p talē fallaciā: pp qd nesciētes sic distingue re: aut pcedūt iterrigationez quas cludūt p tales syllos aut cū nō dent: vel pcedant pclonē: putant tñ dedisse cū nesciāt respōdere. ¶ Notādū autē: qz si tota deceptio nostra in speculādo: z etiā in operādo p per hāc fallaciāz. credim^o. n. aliqū bene syllogizare: tñ deficim^o: qz nō re spicim^o ad id qd est p se: fz ad qd est p accis: z sic est i spe culādo: sic est in agēdo. credit. n. aliqū medicus bñ curare z male curat: qz nō accipit cām egritudinis per se: fz p ac cidēs. ideo tā in artificio qz in sciētia bec falla bz locus: z qz sic latēs est: z tot modis cōmitti pōt: merito fm eā tam artifices qz sciētes ab inscijs arguunt. ¶ Notādū etiā: qz sapiēs in qz sum sapiētes nō redarguit. fz qz sapiētis z sciē tis est p dderare cās vles. pnt eē sapiēs circa talia: z desu cere circa aliqd p dderare p fallaz accidētis. vel possumus dicere qz nō est incōueniens aliqū esse sapientē in vno z non in alio. pp qd pōt decipi sapiēs in eo circa qd non est sapiēs. Deinde cū dicit.

¶ Qui autē fm quid z simpliciter: qm non de eodē affirmatio z negatio.

¶ Reducit ad ignoratiā elenchī fallaciā fm qd z simpli citer. z tria facit: qz pmo pponit qd intēdit. z^o manifestat qd dixerat. z^o cōcludit intētus. z^o ibi. (Nā fm qd. z^o ibi. (Videt at eo qz ignoret.) Dicit ergo qz palogismi fz qd z simplr sup. reducunt ad ignoratiā elēchi: qm in eis nō ē affirmatio z negatio de eodē. ¶ Notādū autē qz elēchus vt dicebat sup^o est p dderatio vni^o z eiusdē. si g palo^o fz qd nō sumūt affirmatiōe z negatiōe de eodē: pstat eos deficere ab elenchō. Deinde cum dicit.

¶ Māz fm quid albi fm qd nō albi: simplr au tez albi: simpliciter non album negatio. Si er go dato fm qd esse album vt simplr datū acci pit nō facit elenchus.

¶ Manifestat qd dixerat. d. qz est fm qd albi z simplr al bi negatio est simplr nō albi. si g dato. i. posito aliqd esse fm qd albi. si accipit eū vt dictū ē simplr nō facit elēchū qz nō est ibi p dderatio de eodē. Nō eni est p dderatio de eodē dicēdo. ethiops est nō alb^o: z est alb^o fm dentē. nō. n. idēz affirmat albi: qd negat nō albi. fz albi fz dētes affirmat fm qd. nō albi vō negat simplr. cū g in hne simplr sumi mus qz ethiops sit albus z nō albus: qz hoc in pmissis nō fuit suptrū simplr: nō ē ibi elēchus nec p dderatio. ¶ No tandū autē: qz si affirmatio fm qd v3 eē opposita negatiōi fm qd. oz accipe idē fz qd: vt albi fz pedē opponit et qd est nō eē albi fz pedēz. quō aut affir^o simplr opponit ne gationi simplr. nō vt bñ dubiū. Deinde cū dicit.

¶ Videt aut co qz ignoret qd ē elēchus.

¶ Cōcludit fallaciā fz qd deficere ab elēcho. nāz si bñ sci remus diffōne elēchi statiz appareret qz bec falla nō con cludit. hoc est g qd ait qz videt bec fallacia cōcludere: eo qz ignoret quid est elenchus. Deinde cum dicit.

¶ Manifestissimū aut oinz q prius dicti sunt fz elenchī diffōnem: quare z nuncupari sunt sic. Nā fm rationis omissionē fantasia fit.

¶ Reducit ad ignoratiā elenchī: vt est falla cōis. bz igno rantia vt est spālis. z duo facit: qz pmo facit qd dictū ē. z^o separat vñā ignoratiā ab alla. z^o ibi. (Et diuidētib^o sic.) Dicit g qz palogismi qui pus sunt dicti. i. notati fm elēchi diffōne: qz deficiūt ab elēcho sunt manifestissimū qz redū cunt in ignoratiā elenchī. nā rō qre nūcupari sunt sic est: qz in eis fit fantasia z deceptio fz omissionē rōnis elēchi.

qz omittit aliq̃s p̃tulas vt fm idē. ad idē. silr. 7 in eodē tpe que sunt posite in diffōne elenchi. ipm enī nomen eorū facit eos manifestissimos: qz sic reducunt cū nomen accipiant ab ignorātia elenchi. ¶ Notandū aut qd aliqd pōt denotari ad aliquo. vel qz illud assegitur: vel qz ab illo deficit. paralogismi ergo peccātes fm ignorātiā elenchi sunt dicti 7 denotati fm diffōne elenchi. non qz eam assequant. S3 qz ab ea deficiūt. Deinde cū dicit.

¶ Et diuidentibus sic: cōmunis in omnib⁹ his ponenda est orationis diminutio.

¶ Separat ignorātiā elenchi vt ē fallacia cōis ab huiusmodi ignorātia vt ē spālis. dicēs qd diuidentibus. i. distinguentib⁹ vnā ignorātiā ab alia ptingit dicere sic: qd vt ē diminutio rōnis elenchi in oib⁹. i. in oib⁹ particulis positis in diffōne elenchi cōis est sup. fallacia. est ergo hec differētia iter ignorātiā elenchi vt ē cōmunis 7 vt ē specialis. qz vt ē cōmunis respicit sigillatim diminutionē oīum particularum positaz in diffōne elenchi. S3 vt est spālis respicit spāl illas q̃tuor: fm idē 7c. Deinde cū dicit.

¶ Qui vero in eo qd sumitur hoc quod erat in principio: 7 non causat causa ponitur manifesti sunt per diffinitionem.

¶ Reducit sil petitiōez p̃ncipy 7 fm nō cām vt cāz. 7 duo facit. qz p̃ponit qd itēdit. 7 pbat qd dixerat. 7 ibi (Opz. n. cōclusionē) Dicit ergo qd paralogismi qui fiūt in eo qd sumit qd erat in p̃ncipio: 7 paralogismi qd fiūt in eo qd ponitur nō causa vt cā sunt manifesti p diffōne. cognita enī diffōne elenchi manifestū ē quō tales paralogismi reducunt in ignorātiā elenchi. Deinde cū dicit.

¶ Portet etenī conclusionem eo qd hic sunt finit accidere: quod nō erat in non causis.

¶ Probat qd dixerat. 7 duo facit. qz pmo pbat b de fallacia fm nō cām. scdo probat hoc de petitiōe p̃ncipy. ibi (Et rursum) Dicit g qd in elenchis opz cōclusionē accidere in eo qd sunt b. i. p̃missē: nā cū elenchus sit silr. sicut in sillo accidit p̃ per ea qd posita sunt. sic 7 in elencho qd nō erat in nō cāis. ppositio. n. que est nō cā 7 assignat vt cā nihil facit ad p̃nem. Deinde cū dicit.

¶ Et rursum nō enumerato eo qd ex p̃ncipio: quod non habent qui sūt secundum petitionem eius quod in p̃ncipio.

¶ Qstēdit hoc idē de petitione p̃ncipy dicēs qd rursum oz accidere p̃nem ex p̃missis. nō cōnumerato eo qd erat in p̃ncipio qd nō hnt argumentatōes que sunt fm petitionē eius qd est in p̃ncipio.

Dubitarēt forte aliqui vtz petitiō p̃ncipy peccet cōtra sillogismū simplr: 7 videt qd nō. qz petitiō p̃ncipy vt p̃. ponit nō ipedit silr inferentē l3 ipediat pbatem. Sed non videt de rōne sillogismi simplr qd probet. g. 7c. ¶ Dōz qd forte dub⁹ est vtz sit de rōne silr simplr qd pbat. 7 hoc declarare nō est p̃sentis speculationis: s3 si contingeret nos scribere sup lib. p̃oz. forte istā pertractarem⁹ mām. cōcesso g qd nō sit de rōne sillogismi simplr qd probet: dicere possum⁹ qd petitiō p̃ncipy peccat cōtra sillogismū simplr: nam de rōne sillogismi simplr est qd qbusdā positis aliqd aliud de necessitate accadat p ea que posita sunt. g. in sillogismo p̃ oz ēē alia a p̃missis qd nō p̃prie facit petitiō p̃ncipy. qz ibi per se fm qd b⁹ quasi idē probat per idem.

Alterius forte dubitaret aliqui vtrum petitiō p̃ncipy ipediat sillogismū inferentē. ¶ Dōz qd cōmune dictum est petitionē p̃ncipy ipedit sillogismū probantē nō inferentē. Sed quomō b

vet sit sciendū qd nō oīs illatio necessaria est sillogistica. petitiō ergo p̃ncipy de necessitate ifert: 7 nō ipedit illatio: nez simplr sumptā. Impedit tñ illatiōem vt ē sillogistica. nā cū oīsum sit petitiōez p̃ncipy peccare cōtra sillogismū simplr. ibi illatio sillogistica reseruari nō poterit. cū ergo dī qd petitiō p̃ncipy nō ipedit sillogismū inferentē: p̃ tanto verū est. qz nō ipedit illatiōem simplr: s3 si intelligat qd nō ipediat silr simplr inferentē qd reseruet ibi illatio sillogistica: falsus ē intellectus. petitiō ergo p̃ncipy ipedit sillogismū inferentē 7 ifert modo sillogistico. nō aut ipedit ipm inferentē vt ifert quocūqz mō. ¶ Notādū aut qd vt supra oīsum fuit fallā fm nō cām vt cāz: magnā cōueniētiāz habet cum petitione p̃ncipy. ideo forte philosophus in reducendo combinauit eas simul.

¶ Ali vero fm cōsequēs: partes sūt accidentis. Nam cōsequens accidit.

¶ Dic vt dicebatur p̃hs reducit p̃hs. circa qd tria facit. qz pmo oīdit qd p̃hs ē pars accidentis scdo dat oriam inter ea. tertio ex his que dixerat cōcludit p̃hs deficere ab elencho. scdo ibi (Differt autē) tertia ibi (Scdm accēs) Dicit ergo qd paralogismi qd fiūt fm p̃hs sunt ptes accētis: nam p̃hs accidit. ¶ Notādū aut qd p̃edicatio hec. p̃hs accidit. nō est p̃dicatio formalis: s3 materialis. formalr enī p̃hs differt ab accēte mālter: tñ consequens ē pars accētis. oēs. n. paralogismi qui peccāt s3 cōsequēs peccāt fm accēs: sed non conuertit. ideo materialr p̃hs est pars accētis. formalr tamē p̃hs nullo modo est pars eius. nullus. n. paralogism⁹ fm eandē rōnem peccat per vtrāqz fallaciā: imo fm aliā rōnem peccat p vnā 7 fm aliā per aliam. ¶ Notandū etiā qd distinctio verum est accipiēda s3 formā. p̃hs aut sic est pars accētis: qd ē p se est distinctū ab accēte. ¶ Notandū etiā qd p̃hs p̃prie nō est pars subiectiua accētis. qz tūc nō poneret in numerum cū accēte: nec ē pars integralis ei⁹: qz posita parte integrali nō de necessitate ponit totū. posito tñ p̃nte ponitur accēs: s3 l3 nō p̃prie sit ps subiectiua nec integralis: habz tñ similitudinē cum parte subiectiua. qz sicut posita pte subiectiua ponit totū. 7 nō cōuērfō: sic posito p̃nte po⁹ accēs 7 nō cōuērfō. ¶ Notandū ē qd si bene videmus quō se bz p̃hs ad accēs de leui apparet quō se habent tredecim fallacie ad ignorātiā elenchi. nā sic p̃hs est pars materialis accētis: 7 omnes paralogismi peccātes fm p̃hs peccāt scdm accēs. sic oēs. i3. fallacie sunt quasi ptes materiales ignorātie elenchi: 7 oēs paralogismi peccātes fm. i3. fallacias peccāt per ignorātiā elenchi: 7 sicut formalr differt p̃hs ab accēte: sic ignorātiā elenchi sub aliqua rōne sumitur alr q̃. i3. fallacie. Deinde cū dicit.

¶ Differt autē ab accidere: quoniam accidens quidez est in vno solo sumere: vt idem esse rubeum: 7 mel: 7 albus: 7 cignum: qui autē fm consequens semper in pluribus.

¶ Separat fallaciā p̃ntis ab accēte. 7 duo facit. qz pmo p̃ponit qd itēdit. scdo manifestat ppositū. ibi (Nā q̃re vni) Dicit g qd differt p̃ns ab accēte: quā gdez accēs est in vno solo sumere vt idē est rubeū 7 mel 7 album 7 cignum: sed paralogismi qd fiūt fm p̃ns semp fiūt in plurib⁹. ¶ Notādū aut qd hoc cōiter multipl̃ exponit. pmo sic. accēs fit in vno solo. qz fit in terminis cōuertibilibus: p̃ns vō semper fit in pluribus. qz nūq̃ fit in terminis cōuertibilib⁹. in mām enī cōuertibili nūq̃ peccatur fm p̃ns siue arguat a pōne p̃ntis siue a destructiōe antecedētis. alr exponit sic: qd accidens fit in vno solo. qz pōt fieri in vna sola p̃ntia. p̃ns vō ro semp fit in plurib⁹. semp. n. sūt ibi due p̃ntie. vna bona alia mala. vt quicqd est mel ē rubeū. bec est bona. S3 cuz

Liber

postea cōuertit. q̄qd est rubeū est mel. hec ē mala: s̄z h̄s
expositōes vadūt p̄ter mētē auctoris. nō satisfaciūt q̄si-
to. nō est. n. q̄d quō alicubi pōt esse aīis vbi nō est aīis. hec
enī dīa satis itelligit ex eo q̄d p̄mo dicebat q̄ aīis ē pars
accītis. sup̄flue ḡ addere ē sc̄da dīa cū dīr (Differt aīr rē.)
Intētio ergo auctoris ē ostēdere q̄ in vno r̄ codez palogis-
mo vbi est p̄sequēs r̄ aīis: differt vt ē ibi vna fallā r̄ alia.
¶ Sciendū ergo q̄ cū dīr mel ē rubeū. fel ē rubeū. ergo
fel ē mel: possumus decipi p̄ vtrāq̄ fallā. v̄z. per accidēs
r̄ aīis. Nā si credamus p̄dictū p̄cessum valere: triplex pōt
ēē cā. p̄ma est. q̄ nō credimus mediū variari. si. n. nō ēēt
ibi variatio mediū sequere ē p̄cto. sc̄da cā deceptōis pōt ēē
q̄ credimus aīis esse idē aīti. credim⁹. n. idē ēē mel r̄ ru-
beū. r̄ opīnamur p̄ueri aīis. q̄ si b̄ ēēt: sequeretur q̄ fel
ēēt mel. tertio mō possum⁹ decipi: q̄ credim⁹ anteceden-
tia ēē eadē iter se. q̄ sunt eadē medio: vt credimus mel
fel esse eadē iter se. q̄ sunt eadē rubeo. si ergo in dicto pa-
ralogismo decipimur ex ipso medio. q̄ nō credimus ipm
variari cū variat: decipimur per fallā accītis. iō accītis
fit in vno solo: q̄ originalr̄ inītiū medio variato. S̄z si de-
cipimur q̄ credim⁹ aīis ēē idem antecedēti: q̄ sunt eadē
aīti decipimur p̄ aīis. iō aīis fit in plurib⁹ q̄ nō semp fit p̄
se loquēdo ex vno termino variato. s̄z fit ex eo q̄ duo ali-
qua putant ēē idē: q̄d dupl̄r p̄tingit. vel q̄ putam⁹ idē ēē
aīis r̄ aīis. vel q̄ putam⁹ antecedētia ēē eadē iter se.

Dubitarēt forte alig⁹. q̄ vt q̄ accītis fiat in multis. inferi⁹. n. habebim⁹
q̄ ideo q̄ accītis. q̄ nescim⁹ distinguere iter vñū r̄ multa.
¶ Dōm q̄ aliud est fieri in plurib⁹ originaliter r̄ p̄mo. r̄
aliud est fieri in plurib⁹ sc̄dario. r̄ ex aīti. fallā enī accītis
fit in vno solo originalr̄. r̄ p̄mo q̄ fit in medio variato. ex
aīti aut fit in plurib⁹. q̄ me⁹ nō variat nisi vt diuersimō
de p̄parat ad plura: iō bene dīcī est q̄ accipit vñū vt m̄-
ta. q̄ accipit mediū variatū. binc ē ḡ q̄ fallā h̄ p̄peccat
nō p̄p h̄ d̄ nēcitate accidere. q̄ nēcitas illa cōis sumit ex
vnitate mediū. vnitas. n. mediū ē in cui⁹ vtute iōne maior
extremitas p̄dicat de minoz. r̄ si h̄ vnitas tollat: tollitur
necessitas p̄cludēdi oīno: q̄ h̄ fallā variat medium: r̄ acci-
pit vñū vt duo. q̄ arguit in q̄uoz terminis.

Alterius forte dubitarēt alig⁹. q̄ vt q̄ accītis
nō differat a p̄nte. dīr. n. in litte-
ra q̄ iō accītis est in vno solo sumere: q̄ accipim⁹ idē esse
rubeū r̄ mel: r̄ albū r̄ cignū. s̄z rubeū est aīis ad mel. al-
bū aut p̄sequēs ad cignū. putare ergo idē ēē rubeū r̄ mel
r̄ albū r̄ cignū est putare ēē idem aīis r̄ aīis. sed b̄ est deci-
pi per fallā aītis. ergo rē. ¶ Dōm q̄ vt dicebat accītis
fit p̄ se r̄ p̄mo in vno vt in me⁹ variato. cōsequēs vero per
se r̄ p̄mo fit in plurib⁹. nō. n. fit fallā aītis per se loquēdo
ex eo q̄ aliqd vñū variat. Sed ex eo q̄ aliqua duo cre-
dunt vñū. credere igī idē esse rubeū r̄ mel pōt p̄tinge-
re dupl̄r. vel q̄ ista credulitas surgat ex altero terminoz
q̄ credis rubeū semp eodē mō accipi. ita q̄ credis rubeū
semp illo eodē modo accipi quo accipit cum p̄iungit mel
li: sic deciperis per fallā accītis. Sed si h̄ credulitas
cōsurgat ex vtroq̄. q̄ credis aliqua duo vt mel r̄ rubeū.
r̄ vlr̄ aīis r̄ consequens idē esse: deciperis per fallā con-
sequētis. p̄z ergo q̄d querit. Deide cū dicit.

¶ Namq̄ que vñi r̄ eidem sunt eadem: r̄ sibi
inuenim⁹ probamus esse eadem: propter quod
fit fm̄ consequens elenchus.

¶ Probat q̄d dīgerat. v̄z. q̄ p̄sequens fit in plurib⁹. sed vt
dicebat aīis ēē in plurib⁹ dupl̄r itelligit. nā vñus modus
est cū credim⁹ antecedētia ēē idē. ali⁹ modus est cū cre-
dimus idē esse aīis r̄ aīis. duo ergo facit. q̄ p̄mo q̄ conse-
quēs ēē in plurib⁹ fm̄ q̄ duo antecedētia que sunt plura

credunt vñū. sc̄do ostēdit aīis ēē in plurib⁹ put aīis r̄ cō-
sequēs que sunt aliquo mō plura credunt oīno vñū. sc̄da
ibi (Aut rursus) Circa p̄mū duo facit. q̄ p̄mo ostēdit quo-
mō cōsequens inītiū plurib⁹. sc̄do assignat defectus eius.
ibi (Est aut nō oīno) Cōtinuet sic. bene dīco q̄ p̄sequens
fit in plurib⁹. q̄ que vñi r̄ eidē sunt eadē sibi inuenim⁹ p̄ba-
mus ēē eadē. credim⁹. n. duo antecedētia: vt leonem r̄ cer-
uum ēē eadē iter se. q̄ sunt eadē aīti vt alī. q̄ vtrūq̄ ani-
mal credimus vñū esse aīal. sic etiā cignū r̄ niuem q̄ sunt
antecedētia ad albū credimus esse eadē iter se. q̄ sunt ea-
dem albo. p̄pter q̄d cū nō valeat cōsequētia: fit elenchus
i. paralenchus fm̄ aīis. Deide cū dicit.

¶ Est autem non omnino verū: vt si sit fm̄ acci-
dens: nam nix r̄ cignus albo idem.

¶ Assignat defectus hui⁹ p̄sequentie dicens. q̄ nō est oīno
verū q̄ que vñi r̄ eidē sunt eadē iter se sunt eadē. q̄ nō va-
let si sit fm̄ accītis: nam nix r̄ cign⁹ sunt idē q̄d albū. non tñ
sunt idem iter se. nō. n. valet. cignus ē albus. nix est alba. ḡ
nix est cignus. sunt. n. nix r̄ cignus eadē per accītis. ¶ No-
tandū aut q̄ hic per accītis nō accipit accītis vt diuidit cō-
tra subam: sed accipit vt diuidit contra per se: vel s̄ fm̄ q̄
b̄. ḡcūq̄. n. sūt eadē vñi r̄ eidē: sunt eadē iter se: nō simp⁹:
sed sunt eadē iter se sicut sunt eadē illi. ideo h̄ fallā nō
solū p̄mittit in termino accītali: vt in albo. sed in substan-
tiali: vt in aīali. vel in aliquo alio. nō. n. valet. ceruus ē al.
leo est aīal. ergo leo est ceruus. leo. n. r̄ ceru⁹ licz sint eadē
animali. nō tamē sunt eadē iter se. Sed si accipere dīcī
per se valeret aītis. per se. n. loquēdo ceruus r̄ leo sunt ea-
dem in aīali tāq̄ in genere. r̄ sunt eadē iter se nō quocūq̄
modo: s̄z sunt eadē genere. Deinde cū dicit.

¶ Aut rursus vt in melissi ratione: idē esse acci-
pit factum esse r̄ principium habere: aut equa-
lia fieri: r̄ eandem magnitudinem accipere.

¶ Ostendit quomō cōsequens est in pluribus. put antece-
dens r̄ aīis que sunt aliquo mō plura. credimus esse oīno
idē. r̄ duo facit. q̄ p̄mo p̄mittit duos paralogismos deser-
uiētes huic mō. sc̄do pertractat r̄ exponit eos. secūda ibi.
(Quoniam aut principium) Cōtinuet sic. nō solū fit p̄sequēs
ex eo q̄ duo antecedētia credimus ēē idem. Sed rursus
habz fieri. put idē putamus esse antecedēs r̄ p̄sequēs. vt
p̄z in rōne melissi qui accipit idē ēē factus q̄ sup̄. est vt an-
tecedēs r̄ p̄ncipiū habere q̄ sup̄. se habz vt cōsequens. aut
etiā idem accipimus equalia fieri q̄d se habz vt p̄sequens
r̄ accipere eandem magnitudinem q̄d se habet vt antece-
dens. Deinde cum dicit.

¶ Quoniam enī q̄d factum est habet principium:
r̄ q̄d h̄z principium factum esse probat tanq̄ am-
bo eadem sint quicquid in eo q̄ principium ha-
bent: factum esse r̄ terminatum.

¶ Pertractat p̄dicta exēpla. r̄ duo facit. q̄ p̄mo pertractat
p̄mū. sc̄do sc̄dm̄ ibi (Similr̄ aut r̄ in his) Dicit ergo quo-
nam. n. q̄ factū est habz p̄ncipiū. ac si p̄uerteret aītis. p̄-
bat melissus habere p̄ncipiū ēē factū. tāq̄ ambo hec sint
eadē: vt q̄cūq̄ in eo q̄ h̄z p̄ncipiū habz esse factū r̄ ter-
minatū. Deceptio ergo hic q̄. q̄ idem putamus ēē factus
esse q̄d est antecedēs. r̄ habere p̄ncipiū q̄d est p̄sequēs. in
eo ergo q̄ aliqd habz p̄ncipiū. r̄ est terminatus nō sequit̄
q̄ sit factū. ¶ Notandū aut q̄ dicit habere p̄ncipiū. r̄
esse terminatū. q̄ hic vt dicebat supra cum tractauimus
de rōne melissi. accipitur p̄m⁹ pro p̄ncipio magnitudinis.
r̄ sic h̄re p̄m⁹ est illud idē q̄d ēē terminatū. Deide cū dīc.

¶ Similiter antez r̄ in his que eqlia facta sunt
si eandem magnitudinem r̄ summentia: equalia

fiunt: et que equalia facta sunt: vnam magnitudinem accipiunt: quare consequens sumet.

Petractat 2^m exemplū dicens. q^d similiter credim⁹ conuerti p^{ri}am in his q^{ue} equalia scā sunt. credim⁹. n. si aliq^{ui} sūt sumentia vnā et eādem magnitudinē q^{ue} equalia fiūt. et e^o que eālia scā sunt. credim⁹ q^{ue} eādē magnitudinē accipiūt q^{ui} rō sumit p^{ri}is et peccat p^{er} fallaciā p^{ri}is. **N**otādū aut^{em} q^{ue} eē eālia ē in plus q^{uam} b^{ea} eādē magnitudinē. sunt enī eālia h^{ab}itua pares vnitates. eālitās. n. nō solū respicit q^{ui}ritatem p^{ri}uā s^{ed} discretā. posset aut^{em} sic formari palogism⁹ quēcūq^{ue} sunt eālia h^{ab}it eādē magnitudinē: s^{ed} q^{ui}libz duo q^{ui}buslibz duob^{us} sunt equalia. ergo quelibz duo q^{ui}buslibet duob^{us} h^{ab}it eādē magnitudinē. duo g^o grana milij habēt eādē magn^{itudinem} cū duob^{us} fabis. **D**eide cū dicit.

Quoniam ergo s^{ed} m^{od} accides elenchus in ignorantiam elenchi est manifestus est quoniam et q^{ui} s^{ed} m^{od} p^{ri}is. **P**erspiciendū aut^{em} hoc et aliter.

Concludit 3° itē itā dicens. q^{ue} q^{ue} elench⁹. i. palenchus q^{ui} fit s^{ed} m^{od} accis sup^{er}. reducit^{ur} est in ignorantia elenchi ma^{gnitudinem} ē q^{ui} n^{on} t^{em} p^{ri}is sup^{er}. reducit^{ur} in tales ignorantia: et subdit q^{ue} hic p^{er}spiciendū ē aliter. p^{ri}is est. n. aliquo m^{od} p^{er} accis. differt t^{em} ab accis. reducenda est g^o fallacia p^{ri}is in ignorantia elenchi sicut accis iquātus est p^{er} accis: et reducenda est aliter iquātum differt ab eo.

Tuvero in eo q^{ue} plures interrogaciones vnā faciunt in eo q^{ue} non enodamus propositionis diffinitiones.

In p^{re} ista vt dicebat^{ur} reducit p^{ri}is fallas s^{ed} plures interrogatōes. et tria facit. q^{ue} p^{ri}is p^{ro}ponit q^{ue} itē dicit. 2° manifestat p^{ro}positū. 3° epilogat circa determinata. 2° ibi (Nāz p^{ro}positū vnū) 3° ibi (Quare oēs loci) Dicit g^o q^{ue} palogismi q^{ue} peccāt in eo q^{ue} faciūt plures interrogatōes vnā: deficiūt sup^{er}. ab elench⁹: eo q^{ue} nō enodam⁹. i. nō manifestam⁹ p^{ro}positū diffōnem. Deide cum dicit.

Nam propositio vnū de vno est: nam eādē diffinitio vnus solus et simplr rei: vt hominis et vnus tantū hominis: similiter autem et in alijs. Si ergo vna t^{em} p^{ro}positio est: que vnū de vno assignat: et simplr erit. p^{ro}positio huiusmodi et interrogatio.

Manifestat q^{ue} dixerat. et tria facit. q^{ue} p^{ri}is p^{ro}positio p^{ro}ponit p^{ro}ponē plures nō esse p^{ro}ponēs. 2° ex b^{ea} arguit hāc fallaciā deficere p^{er} ignorantia elenchi. 3° cludit q^{ue} in hac fallā h^{ab}et eē elench⁹ et q^{ue} nō. 2° ibi (Q^{ui} aut^{em} fillus) 3° ibi (Si g^o dedit) Dicit g^o q^{ue} p^{ro}positio ē significās vnū de vno: et est rō: q^{ue} eadē est diffō vnū soli rei et simplr rei vt eadē ē diffō hoīs et vnus t^{em} hoīs. s^{ed} aut^{em} et in alijs. q^{ue} eadē est diffō p^{ro}ponis simplr et vnū t^{em} p^{ro}ponis. Si g^o t^{em} vna p^{ro}positio ē que vnū de vno assignat. et similr erit p^{ro}positio h^{ab}et interrogatio. siue h^{ab}et p^{ro}positio: q^{ue} vnū de vno assignat. nō g^o interrogatio plures vel p^{ro}positio plures est simpliciter p^{ro}positio. quomodo aut^{em} sit eadē diffō simpliciter rei et vnus t^{em} in fine lectiōis apparebit. **D**eide cum dicit.

Quoniam autem sillogismus ex propositionibus est: elenchus autem sillogismus: et elenchus est ex propositionib^{us}. Si ergo propositio vnū de vno manifestū quoniam et hoc est in elenchi ignorantiam. Videtur enim eē propositio que non est propositio.

Ex his q^{ue} dixerat ostēdit hāc fallaciā deficere p^{er} ignorantia elenchi dicens q^{ue} sillogism⁹ est ex p^{ro}ponib^{us}. elench⁹ aut^{em}

est sillogism⁹. ergo elenchus est ex p^{ro}ponib^{us}. nulla g^o o^{mn}is d^{icitur} ingredi sillogismū que nō sit p^{ro}positio. si g^o p^{ro}positio vnus de vno assignat: manifestū est: q^{ue} n^{on} hic loc^{us} sophist^{ice} q^{ue} d^{icitur} s^{ed} m^{od} plures interrogatōes reducit^{ur} in ignorantia elenchi. nō est. n. ibi elench⁹: s^{ed} v^{er} eē elench⁹. Interrogatio. n. plures v^{er} eē p^{ro}positio que nō est p^{ro}positio. **D**eide cū dicit.

Si ergo dedit responsionē vt ad vnāz interrogationem erit elenchus. Si autem non dedit sed videtur apparens elenchus.

Ostendit q^{ue} in hac fallacia fit elench⁹. et q^{ue} nō fit elench⁹ v^{er}: s^{ed} appens. dicens q^{ue} si r^{es}idens dedit r^{es}idēz vt ad vnā interrogatōem: erit ibi elench⁹. i. erit ibi v^{er} redargutio. si aut^{em} nō dedit r^{es}idēz vnā: s^{ed} v^{er} dedit: erit ibi appens elench⁹. **N**otādū aut^{em} q^{ue} vt supra dicebat^{ur} ad plures interrogatōes aliq^{ui} r^{es}idēz affirmatiue: et tunc v^{er} redargutio r^{es}idēz: q^{ue} cū aliq^{ui} affirmat^{ur} de plurib^{us} simul potest affirmari de quolibz p^{er} se. p^{er}cedēs. n. q^{ue} cec^{us} et vidēs vidēt: v^{er} redargutio: q^{ue} seg^{ue} q^{ue} cec^{us} videat. aliq^{ui} v^{er} r^{es}idēz negatiue: et tūc v^{er} nō redarguit^{ur}. si. n. cecus et vidēs nō vidēt: nō seg^{ue} simplr q^{ue} vidēs nō videat: sed seg^{ue} appen^{ter}. vult g^o p^{ri}is v^{er} q^{ue} cū ad plures interrogatōes r^{es}idēz sicut ad vnā. i. respōdemus affirmatiue fit nobis elench⁹: s^{ed} cū respōdemus negatiue nō p^{ro}prie damus vnā responsionē: s^{ed} videmur dare. ideo nō fit nobis elench⁹: s^{ed} apparens elenchus. **D**eide cū dicit.

Quare omnes loci cadunt in ignorantia elenchi. Ergo qui sunt s^{ed} m^{od} dictionem: quoniam apparens contradictio: quod erat proprium elenchi. Alij autem s^{ed} m^{od} sillogismi diffinitionē.

Epilogat circa determinata dicens. q^{ue} oēs loci sophistici cadūt in ignorantia elenchi. q^{ue} loci s^{ed} m^{od} dictionem deficiūt ab elench⁹. q^{ue} n^{on} est in eis appens dictione: q^{ue} d^{icitur} dictione erat p^{ri}is elenchi. alij aut^{em} loci. vt q^{ue} sunt extra dictionē deficiūt sup^{er}. s^{ed} m^{od} diffōnem filli. **N**otādū aut^{em} q^{ue} elench⁹ vt plures d^{icitur} ē ē filli dictionis. Deficiūt g^o ab elench⁹ et reducunt in ignorantia elenchi palogismi. vel q^{ue} peccāt ē sillogism⁹: h^{ab}et sunt palogismi peccātes s^{ed} m^{od} fallam ex dictione: vel reducunt in h^{ab}et ignorantia elenchi q^{ue} peccāt ē dictionem: et h^{ab}et sunt p^{ri}is peccātes s^{ed} m^{od} fallas in dictione.

Dubitarē forte aliqui. q^{ue} nō vidēt esse verus q^{ue} d^{icitur} nā iter fallacias extra dictionem p^{ro}putat^{ur} s^{ed} m^{od} q^{ue} et simplr: et ignorantia elenchi: et de maxime vidēt peccare p^{er} dictionem. nō ergo simplr v^{er} est q^{ue} inuit p^{ri}is. v^{er} q^{ue} fallē in dictione peccāt ē p^{ro}tradi^{ctio}em. fallacie v^{er} extra dictionem p^{ro}tradi^{ctio}em sillogismū. **D**icendū q^{ue} s^{ed} m^{od} quosdā h^{ab}et d^{icitur} p^{ri}is non est vniuersalr verus: sed solū verus est quātum ad aliquas fallas. alique enim fallē in dictione plus peccāt ē dictionē: et alique extra dictionem plus p^{ro}tradi^{ctio}em sillogismū: sed cū p^{ri}is absq^{ue} exceptione h^{ab}et dicat. nō videmur ire ad mentē eius. si nos aliq^{ui} fallas exceptuam⁹. **N**otādū aut^{em} q^{ue} vt spectat ad p^{ri}is elench⁹ dici p^{ot}est. vel q^{ue} cludit v^{er} q^{ue} p^{ri}is dictionis. vel q^{ue} cludit aliq^{ui} p^{ro}ponē cui in disputatiōe fuerat dictionis. p^{ri}is aut^{em} modus fieri p^{ot}est absq^{ue} obuiatiōe. posset. n. quis sillogistice concludere v^{er} q^{ue} partē p^{ro}tradi^{ctio}is si nō disputaret euz aliquo nec itenderet alicui obuiare: s^{ed} scōus modus fieri nō potest nisi in disputatione obuiādo alteri. cum d^{icitur} ergo q^{ue} fallē in dictione peccāt p^{ro}tradi^{ctio}em accipiēda ē dictione prout cludit aliq^{ui} p^{ro}positio cui in disputatione fuerit dictionis: et sic exponēdo nō h^{ab}et calumniā q^{ue} d^{icitur} nā vt in sequēti ca^{pitulo}. dicit^{ur} per fallas in dictione plus homo decipit disputando cum alijs q^{ue} p^{ro}siderando per seipm. ergo in talibus potissime fit fallā s^{ed} m^{od} p^{ro}tradi^{ctio}em vt accipit p^{ro}tradi^{ctio}em q^{ue} ad obuiatiōem et disputationem cū alio

Sed in fallacijs extra dictionem fit fallacia fm fillm. qz
considerado z sillogizado qd in seipso absq eo qz dicitur sibi
per aliū nō minus decipit qz disputado cum alio: qd vero
obyciebat de ignorātia elenchi z de fallā fm qd qz euidē
tina deficiūt a dictione: equocat in dictione. magis. n. ta
les fallē peccāt dictionem prout vtracq ps dictionis
cluditur per fillm: s3 non magis peccāt tra dictionez:
vt accipitur dicitio prout cluditur aliq propositio cui in
disputatiōe est dicitū: nam z si oēs fallē sic peccāt contra
traditionē: per quādam tamē appropriatiōez tra tra
dictiōem sic acceptaz peccant illi loci sophistici fm quos
magis decipimur disputando cū alio.

Cap:
d spē

Alterius forte

dubitarēt aliq. vtrū plures p/
positiones possint dici ppositio.
z vtrū qz nā sicut plures boies possunt dici vnū hō. vt por
phirius vtrū dicit: sic ppōnes plures possunt dici propositio
vel vna ppō. C. Amp. in plurib^o boibus est considerare qd
est fm formā. z qd est scdm mām: z l3 plures boies nō sint
vnū rōne materie: sunt tñ vnū rōne forme. z qz qd ē scd3
formā semp est poti^o plures boies magis dici debēt vnus
homo qz nō vnus hō. ergo z plures ppōnes poti^o debēt
dici ppō qz nō. C. Oppositū bī in lra. C. R. n. dōm qz fm
quodā. ideo plures boies nō debent dici hō. qz de ratiōe
hois nō solū est forma: sed etiā materia. homo enī dicit
formāz nō in se: s3 in mām: z qz de rōne materie est qz faciat
vnū fm idiuiduationem: ideo de rōne hois est qz habeat
esse idiuiduātū. S3 distinguūt de idiuiduatione. qz qdaz
est signata: quedā nō. de ratiōe ergo hois vt dicit nō est in
idiuiduatio signata. nō est enim de rōne hois qz sit for. sed
de rōne hois ē idiuiduatio nō signata. est. n. de rōne hō
minis qz sit vnus aliq hō: s3 illud nō videt bene dcm. qz
materia qz ē de rōne hois nō ē materia idiuiduata: siue ac
cipiat idiuiduatio vt est signata: siue vt ē vaga: s3 de rōne
hois est materia ptinens ad totā spēm scdm quā acceptio
nem mām sicut oēs boies sunt vnus hō scdm formam. sic
sunt vnus hō scdm mām. nō. n. poti^o esse qz boies distinguā
tur per mām pertinentē ad spēm: nisi sit diuersa p. spērūz:
ideo distinguere de vnitāte forme z de vnitāte mām pti^o
ad spēm est oīno superuacūū. C. Sciendū ergo qz nullūz
superi^o pdicatur de inferiōribus nisi scdm eē qd bz in eis: z
qz in alio z alio inferiōri bz supius aliud z aliud esse: op3 qz
plurificato inferiōri plurificet superi^o vt est in eo. z vt p^o de
ipso. quot qz sunt particularia boiūz tot sunt boies. for. qz
plato nō sunt hō: s3 sunt boies. simplr ergo z absolute plu
res boies nō sunt homo: z plures ppōnes nō sunt propositio
tū: tñ scdm aliquā determinatiōem z scdm qd nihil pbi
bet qz boies sint hō: vel qz plura aliqua sint vnū aliqd. vt
plures boies sunt vnū hō nō absolute: s3 vnus hō per par
ticipatiōem spēi. z p h3 solo ad dcm porphirū. qz vō ad
debat qz poti^o ē qz est h3 formā qz qd est fm mām. C. Dōz
qz ples boies sicut sunt vnū quo ad formāz: ita quodā mō
sūt vnū quo ad mām. sūt. n. vnū qz ad formā designātē spēs
nō quo ad formā idiuiduatam sicut sunt vnū quo ad ma
teriam ptinentez ad spēm nō quo ad mām signatam: z qz
vnū qdaz est simplr z absolute tale scdm esse qd bz in se. qz
boies fm eē qd hūt in se hūt esse signatū: plura pticularia
boiūz simplr z fm eē qd hūt sunt ples boies: l3 fm qd pos
sint dici vnus hō. pro tāto gveritatē bz qz ples boies sunt
vnum fm formā: z plures fm materiā: qz rō vnitatis spēi
magis sumit ex forma. z rō idiuiduationis z pluralitatis
idiuiduoz magis sumit ex mām. simplr tñ z absolute loqū
do plurificata for^o plurificat mām: z pluri^o mām plificat for^o.

Alterius forte

dubitarēt aliq. vtrū eadez sit
rō hois z vni^o hois: vel ppōnis:
z vni^o ppōnis. C. Ad euidētiā aut quefcti. sciendū qz ples
boies nō sunt plures nisi ppter significatiōem mām: z pp

B qz dicit aliq aggregatūz. vnus ergo hō vt diuidit 3 plu
res dicit B aliqd z aggregatū. C. Videndū est ergo quō
dissō z nomē significat rē simplr z rez aggregatā. C. No
tandū ergo qz nomē fm pām. s. meta. signat formā z ag
gregatū. homo. n. signat hoiem simplr: z hoiem in B. Sed
nō eque pncipalr: sed pncipalr z pmo significat boiez. z q/
le qd. scdario vero z ex pñti signat hoiem in B z B aliqd. z
iō bene dcm est qz h3 noia pncipalr nō significat B aliqd:
s3 magis quale qd. z si videant significare B aliqd. B erit
sub appellatiōis fī: z sicut nomē signat rem simplr z vt ē
B aliqd. sic z dissō p se z pmo ē rei simplr. ex pñti vō est rei
vt ē B aliqd. Inmū g ea qz sunt B aliqd pncipat rōne ei^o qd
ē simplr: iquantū id qd est simplr reseruat in B aliqd. vn^o
ergo hō inmū participat diffōnem hois iquantū hō reser
uat in hoc hoie: cū ergo certūz sit qz plures boies nō sunt
hō simplr loquendo. qz eadē est rō de noie z de diffōne: s3
plures boies simplr z absolute nō pnt dici hō. vn^o vō sim
plr z ab^o poti^o dici hō: stat qz eadem erit dissō rei simplr z
vni^o rei. nō aut eadez erit diffinitio rei simplr z plurium
rerūz. dependet ergo solo huius questionis ex questione
pmisa vt p3 per iā dicta. CAP. V.

Fallacia autēz fit in his quidē que
sunt fm equiuocationem z orati
onem cum nō potest diuidi quod
multipliciter dicitur: quedāz enīz
nō est idoneum diuidere vt vnū
z ens z idem.

C. Postqz pba determinauit de locis sophisticis in se: z vt
reducunt ad ignorantiaz elenchi. In pte ista determinat
de eis in cōparatiōe ad nos: z vt hūt nos fallere. z duo fa
cit. qz pmo oñdit quō fallimur per fallas in dictiōe. secun
do quō fallimur per fallacias extra dictiōem. ibi (In his
aut que sunt fm acciō) Fallacie aut in dictiōe: vt supra
dicebat triplr diuidunt. qz quedā accipiunt fm multiplex
actuale: quedā fm potētiāle: quedā fm fantasticiū. iō cir
ca pmiū tria facit. qz pmo oñdit quō decipimur p equoca
tiōem z āphibologā que accipiunt s3 multiplex actuale.
scdō quō fallimur p ppōnem z diffōnem z accentū qz acci
piūt fm potētiāle. tertio quō fallimur per figurā dictiōis
que accipit multiplex fantasticiū. scdā ibi (In his aut que
fm ppōnem) 3ª ibi (Eoz vō que sunt) Dicit g qz fallacia
i. deceptio fit in his palogismis qz sunt fm equocatōem z
scdm ofonē. i. scdm amphibologā cū nō pōt diuidi. i. cū
nō pōt facile distinguī: qz mltiplex dī. z addit qz qdā mul
tiplicia nō est ydoneū. i. nō est facile diuidere. z h3 multi
plicia sunt vnū ens z idē. C. Notandū aut qz vā vniuoca
tio ē solū in specie sdāissima. vt pbat. 7. phycop. in oibus
alys vniuersalib^o est aliquo mō multiplicitas: s3 h3 multi
plicitas aliqñ est equocatiōis. aliqñ cuiusdā analo^o. equo
cationis aut multiplicitas ē qñ solū nomē cōmune ē: z se
cūdū illud nomē nulla est vnitās rei. analoga aut diuidū
tur. qz quedā magis appropinquāt ad vniuocatōem. que
dā vō magis ad equocatōem. genera. n. l3 sint analoga: qz
vniuocatio vā nō est nisi in spē specialissima. illa tñ analo
ga multū appropinquāt ad vniuocatōem. vñ dī in pdica
mētis qz ē in generib^o z differētis. vniuocē p^o. possum^o er
go distinguere de analo^o. qz quedā est ana^o per pdicatōez
vt analo^o generū: quedā vō est analogia per attributiōez
sicut oīa sana dicunt per attributionem ad vnū aliqd. vt
ad sanitates qz ē in aīali. z oīa entia sic dca sūt. per attrib
utiōem ad aliqd vnū: vt ad subām. vere ergo vniuoca nō
sunt distinguēda: nec ē ea que multum appropinquāt ad
verā vniuocatōem: cuiusmodi est analogia generum. Di
stinguēda ergo sunt equoca z analoga per attributiōem:

Ld. 7.

Ld. 29.

Segnora est facile distinguere qz solū nomē cōmune habent. analoga vō qz aliquo mō concurrūt ibi vnitas rei per attributōes. iō talia nō est facile distinguere: qz ens vnū ē idē. hā analoga sunt. iō dcm est q nō est idoneū ea diuiderē. ¶ Deinde cum dicit.

In his autem que sunt fm compositione z diuisionem: eo qz nihil putatur differre cōposita z diuisa oratione: velut in plurimis.

¶ Quidit qūo fallimur per locos sophisticos peccātes fm multiplicatē potentiale. z duo facit. qz pmo ostēdit qūo mō fallimur per pōnē z diuisionē. scōo qūo per accentū. ibi (Similr aut) Dicit qz in his q sunt fm pōnē z diuisionē sup. fallimur: eo qz nihil putat differre oīo pōsitā z diuisa velut in plurib. ¶ Notandū aut qz in plurib. ofonibus pō z diuīso nō falsificant sniam: vt si dicere. qz currit nūc currit. ly nūc: siue pponat cū pmo currit: vel cū scōo: semp est vā locutio. z qz in aligbus nō differt: credimus qz simplr nō differat. z sic decipimur: vel possumus dīe qz per ly velut in pluribus. designant ofones peccātes fm hā fallas que sunt difficiles ad distinguendū: vt sit sensus q fallimur p pōnē z diuisionē. qz nō putam. differe ofonē cōpositā z diuisā: velut accidit in plurib. ofonibus q ppter sui difficultatē. qz nō sunt ydonee ad distinguendū nō cognoscēdo multiplicatē eaz. nō putam. ibi differre pōsitū z diuisum. ¶ Deinde cū dicit.

Similiter autē z in his que sunt fm accētū. Nō enī aliud videtur significare remissa z intensa oratio: in nullo asit: aut non pluribus.

¶ Quidit qūo fallimur per accentuz dicēs. qz filr fallimur in his q sunt fm accētū. qz nō vī aliud significare ofo remissa. i. plata grauitē: z intensa. i. prolata acutē: z B aut in nullo. qz forte in nulla ofone cognoscim. talē ofiam. vel si cognoscim. in aliq in plurib. forte nō cognoscim. ea.

Dubitarē forte alig. qz cū accēt. fiat in dictioe. videt male eē dictum qz p accentū fallimur. qz vī idē significare ofo itensa z remissa. ¶ Dōm qz accētus aliquo mō sit in ofone: nā cum vnus modus accētus sit: qz vna vox pōt eē vna dictio vī plures dictioēs cū ples dictioēs aliquo possint dici ofo. accēt. aliquo sit in ofone: vel possum. dīe qz cū of. accēt. sit qz ofo pferit intense vel remisse: accipit ibi ofo large ad omne id qd of. pferitur. ¶ Deinde cum dicit.

Eorum vero que sunt fm figurā: ppter similitudinē dictionis. Difficile enī diuidere que similiter z diuerse dicuntur.

¶ Quidit qūo fallimur per fallām figurā dictiois. z tria facit. qz p. pponit qd itendit. z. manifestat qd dixerat. 3. qz B fallā multū vī appropinquare ad fallas extra dictioēs pbat hāc fallām eē in dictioe. z. ibi (Pene. n. q. hec pōt) 3. ibi (Quare in his q sunt) Dicit qz qz redargutioēs de nūe ro eoz q sunt fm figurā dictiois sup. nos decipiūt p filr tudine dictionis. qz difficile est in talib. diuidere. i. distinguere q dīr filr z que diuerse. i. dissilr. ¶ Deinde cū dicit.

Pene. n. q. B pōt facere: ppe est videre vey.

¶ Probat qd supposuerat. v. qz difficile est talia distinguere: z duo facit: qz pmo pbat B vī in oībus modis hui. fallacie. z. spālter hoc pbat in illo mō qz quale qd mutat in B aliqd. z. ibi (Maxime aut sciet) Continet sic. bñ dico qz difficile ē scire diuidere q dictioēs dicunt filr z que dissilr. qz q pōt B facere pene ppe ē videre verū: s. sup. difficile est nō solū cognoscere vey: s. ē appropinquare ad cognitionē veritatis. g. difficile ē illud facere. ptingit g nos decipi per talē fallām. ¶ Notandū aut qz iter cetera ad cō-

gnitiōem veritatis vī facere scire id qd dīr p nomen: z cognoscere vī vīrū vocabulo: z qui talia nouit. qz multū appropinquat ad cognitionē veritatis. dīr. n. pene ppe videre verū. z qz nullus pōt scire que dictioēs dīr filr z que dissilr. ignozante vīrū vocabulo: iō q sibi pōt cauere ab hac fallacia est pene prope videre verum. z qz difficile est esse prope veritatem difficile est cauere ab hac fallacia.

¶ Deinde cum dicit.

Maxime autē sciet annuere: quoniam omne qd d aliquo predicatur: opinamur hoc aliqd: z vt vnum intelligimus. Nam vnus z substantiam maxime videt seg hoc aliqd z ens.

¶ Quidit hāc difficultatē spāl ex illo mō hui. fallē qz qle qd mutat in B aliqd. ptingit sic. bñ dico qz ē difficile distinguere que dīr filr z que dissilr: qz potēs B facere maxime sciet annuere idē sciet ad nutū z fm volūtātē suā manifestare z ostendere: qz oē qd pdicatur d aliquo. i. oē qd significat qle qd opinamur eē B aliqd. z intelligim. vt aliqd vnū. z qz difficile est scire ostendere qūo ea que significat qle qd vīr significare B aliqd. iō difficile est scire distinguere filr tudines z dissilitudines dictionuz: z addit qre que significant qle qd videntur signare B aliqd dicens. qz B aliqd z ens vīr seg vnū z subā. referant āt singula singulis. vt B aliqd referat ad subām: z ens referat ad vnum. qz B aliqd vī seg subām. oīs subā vī B aliqd signare. z qz vnus vī seg ens. qz qd signat ens vī signare vnū. quecunqz ergo signant qle qd. z sunt vniuersalia pp figurā dictiois vident significare vnū. z B aliqd. ¶ Notandū aut qz B aliqd vī seg subā. qz qz ppe pncip. z maxime dī subā ē pma subā vt dī in pdicantis: qd qūo beāt itelligi alibi clari. dīrim. Ad pīens aut itm dcm sit qz qz subā signat p modū per se stantia. cū sole pme sube p se existāt. z oīa alia existāt in illis. si oīs subā ex mō significādī significat per modū per se stantia: oīs subā videt signare B aliqd. qz significat per modū pme sube: cui. est p se stare. z sic p qūo B aliqd sequit subām. qūo aut vnū sequit ens de leui p. mā sicut p se esse ex mō significādī psequit tale eē qd est in subā. sic esse in diuisum z esse vnū ex mō essendi psequit oē ens. bñ ergo dcm est qz B aliqd z vnus ex modo essendi psequit ens z subām. ¶ Notandū aut qz si credim. quale qd esse B aliqd ex ipsa platiōe decipimur p figurā dictiois. ipsa enim platiō vt ccretio dictiois facit qz quale qd interpretet B aliqd: vel qz vnum p dī. interpretetur aliud. ppter qd vt supra dicebat. bene dcm est qz dō: qz quid vidisti heri: nūc vides albedinē vidisti. ergo albedinē vides. nō est figura dictiois: qz albedo ex modo pferendi nō hā qz interpretet subā. substantia. n. nō est albedo: sed si accipere in cōcreto vt albū. qz id qd est substantia ptingit esse albu interpretemur albū eē subām. ccretio ergo dictionis que ē qdā figura eius facit vt talis interpretatio fiat: z qd dcm est dī variatione pdicamentoz veritatē hā cum quale qd interpretat B aliqd: nam vt ēt supra dicebatur. s. nō est humanitas: s. homo. ccretio ergo dictionis facit qz scōe substantie p dicens de pīs substantijs: z de his q sunt hoc aliquid. z qz p dīcādo de eis vnū interpretamur aliud: ccretio dictiois facit qz vnū interpretemur aliud. si ergo in talib. interpreta tōib. decipimur ex ipsa platione vocis: ē ibi figura dictiois: si ex vnitate rei: ē ibi fallacia extra dictioem. ¶ Notandū etiā qz ppter ccretionē dictionis possem. assignare spālēm rōnē. quare interpretamur qle qd esse B aliqd. nā qz vno noīe nominam. vniuersale sicut z pīulare credimus vniuersale signare vnū aliquid sicut et pīulare. homo. n. qui ē vniuersale nominat vno noīe: sicut z s. qz ē pīulare. nō solū g ccretio: s. vnitas noīs facit qz qle qd interpretemur hoc aliqd. ¶ Deī cū dicit.

Quare in his que sunt secundum dictiones hic locus ponendus. Primum quidem quoniam magis fallacia fit his qui cum alijs considerant quam qui per se: namque cum alio est consideratio per orationes: quod autem per se non minus per ipsas res.

Ondit hanc fallam esse in dictione. ostendit. n. fuit supra. et potest patere per ea que tacta sunt quod hec fallacia magna convenientiam habet cum fallacijs extra dictionem. ne ergo credat esse talis fallacia: probat eam esse in dictione. et tria facit secundum quod triplicem rationem ad hoc assignat. et ibi. Deinde et per se falli tertia ibi. (Amplius fallacia quod dicitur) Dicitur quod hic locus ponendus est in his que sunt inter illos locos que sunt secundum dictionem. primum quidem. id est. prima causa est: quoniam secundum tale locum magis fit fallacia his que considerant cum alijs quam illis qui considerant per se. secundum fallacia. id est. figure dictionis est fallacia in dictione: nam per orationes est consideratio cum alijs: per ipsam rem non minus est consideratio per seipsum. (Notandum autem quod fallacia in dictione sumit primum decipiendi ex voce: sive ex oratione: et quod sermo et oratio sunt ad aliam per tales fallacias magis decipimur per alios quam per nos. fallacie autem extra dictionem sumunt primum decipiendi ex re. et quod de rebus per nos ipsos considerare possumus per tales fallacias. non minus decipimur considerando per nos quam cum alijs: pro quod per se per figuram dictionis magis decipimur cum alijs quam considerando per nos: quod talis fallacia est in dictione. Deinde cum dicit.

Deinde et per se falli accidit: cum in oratione facit considerationem.

Ponit etiam rationem dicens. Deinde per figuram dictionis superius accidit aliquod per se falli. cum in oratione facit considerationem. ergo hec fallacia est in dictione. tunc quod plus decipit cum alio quam per se. tunc est quod cum decipit per se decipit in oratione considerando et non per considerationem rei. Deinde cum dicit.

Amplius fallacia quod dicitur ex similitudine: similitudo autem ex dictione.

Ponit etiam rationem dicens. Amplius fallacia. quod dicitur fallacia superius. figure dictionis fit ex similitudine. similitudo autem illa sumit ex dictione. ergo hec fallacia est in dictione.

In his autem que sunt secundum accidentis: eo quod non potest diiudicare idem et diversum: et unum et multa: neque qualibus predicationibus omnia hec: et rei acciderunt et accidenti.

In parte ista ostendit philosophus quod decipimur per fallas extra dictionem. Ad cuius evidentiam sciendum quod si omnes fallae non essent syllogistice: quod est petitio principii de qua magis videtur quod inferat non inferat syllogistice: ut supra dicebatur: et si omnes fallacie non recte probent nec recte deducant. alique tamen magis pure peccant contra illationem. alique magis contra contradictionem. alique vero magis contra probationem. tria ergo facit. quod primum ostendit quod fallimur per accens. et per contrarios que videntur peccare contra illationem. 2. ostendit quod fallimur per secundum quod. et per ignorantiam elenchi que videntur peccare contra probationem. 3. quod fallimur per petitionem principii: et per secundum non casum: et per plures interrogatores que videntur peccare contra probationem. 2. ibi. (In his que sunt secundum diminutionem) 3. ibi. (Sic autem in his que in primo) Circa primum duo facit. quod primum docet quod fallimur per accens. 2. quomodo per consequens. scilicet ibi. (Similiter autem in his que sunt secundum contrarios) Dicitur quod in his que sunt secundum accidentis fit fallacia supple in eo quod autem dicit non potest diiudicare idem et diversum: nec potest diiudicare multa et unum: neque quilibet predicationibus. id est. secundum quod attributa omnia hec. id est. minores extremitates accidunt rei subiecte. id est. medio. (Notandum autem quod in fallacia accens tria se habent per ordinem. primum. n. per medium diversificat et variat. scilicet medio

variato qualiter habet vim multorum terminorum. tertio quod medium est multa virtute medij maiores extremitates non possuntcludi de minoribus. Decipimur ergo per fallam accens. quod ne scimus cognoscere quando medium manet idem: et quod diversificat: et quod manet medium idem habet vim unum. diversificatur vero habet vim multorum. non cognoscendo autem quod medium manet idem: et quando diversificat: non cognoscimus quod accipit virtutem et quod virtus multa. et quod si accipit virtus multa minor extremitas extraneat a medio. et accidit ei non cognoscendo que deinde sunt: non cognoscimus qualibus predicationibus minores extremitates accidunt rei subiecte sine medio. (Notandum est quod dicitur qualibus predicationibus. quod id contingit fallacia accidens quod medium terminus stat sub aliquo predicato ut sub aliquo attributo. ratione cuius minor extremitas accidit ei: et extraneat ab ipso. Deinde cum dicit.

Similiter autem et in his que sunt secundum consequens. Pars enim quedam accidentis est consequens.

Ondit quo fallimur per fallam contrarios. et duo facit secundum quod dupliciter habet. 2. ibi. (Amplius autem) Dicitur ergo quod si sit deceptio et fallacia in his que sunt secundum contrarios. nam contrarios est quidam per accens. potest autem sic formari ratio. accens decipit: contrarios est per accidens. ergo contrarios decipit. Deinde cum dicit.

Amplius autem et in pluribus videtur et probatur sicut hoc ab illo non separatur: neque ab altero separari alterum.

Adducit etiam rationem quod sit deceptio per fallam contrarios dicens: quod in pluribus videtur quod contrarios non separatur ab antecedente: et quod habet in pluribus creditur quod sit in omnibus. propter quod si habet in pluribus non separatur ab illo. ab antecedente: creditur et probatur quod neque alterum. id est. neque autem separatur ab altero. id est. a parte. (Notandum autem quod contrarios et antecedens: ut homo et animal in pluribus sive in multis sese comitantur. multa. namque sunt animalia sunt homines: et e converso. et id quod sic sese comitantur in pluribus. creditur quod sese comitentur in omnibus. et opinamur quod sicut animal est de ratione hominis: et non potest separari ab homine: sic creditur quod homo sit de ratione animalis. et non possit separari ab eo: ut quod non possit esse animal quod non sit homo. Decipimur ergo per hanc fallam. quod idem opinamur esse consequens et antecedens. (Notandum etiam quod ut supra dicebatur consequens materialiter est pars accens. formaliter autem est distinctum ab ipso. ideo philosophus dupliciter ostendit quod fallimur per fallam consequens. primo ut est pars accidentis. scilicet ut est distinctum ab ipso. Deinde cum dicit.

In his vero que sunt secundum diminutionem rationis: et in his que secundum quid et simpliciter: in eo quod pene fallacia est. Nam quasi nihil significat: quod aut quo: aut quomodo: aut nunc vel concedimus.

Ostendit quo fallimur per fallam quid. et per ignorantiam elenchi dicens. quod in his que sunt secundum diminutionem rationis elenchi. et in his que sunt secundum quod et simpliciter est fallacia in eo quod pene. ambe. n. iste fallacie arguitur secundum quasdam determinationes et non simpliciter. et quod res sumpta cum determinatione modicum videtur differre a seipsa sumpta simpliciter. decipimur ergo quod pene. id est. fere idem arbitramur esse sumptum cum determinatione: et sumptum simpliciter. ideo subdit quod quasi nihil significat quod: aut quo: aut quomodo: et nunc. quod ergo huiusmodi determinationes nihil putamus differre a simpliciter. ideo sumpta cum talibus determinationibus credimus vel. id est. simpliciter. (Notandum autem quod ut supra dicebatur fallacia habet quod dupliciter fit. quod determinatio illa vel respicit res totam secundum se: vel mediate parte. si secundum se: tunc debet esse perfectus a quod ad simpliciter: ut dicendo ens opinabile. ergo ens: si si huiusmodi determinatione non respiciat ipsam rem secundum se: sed median te parte a qua

non pōt denominari totū est. vt albus dētes. ergo albus. tūc est pcessus a quo ad simplr. ergo decipimur per fallaciā fm qd 2 simplr. qd 2 quo nihil putamus differre ab eo qd est simplr 2 vniter fallr. ¶ Notandū etiā q igno-
rātia elēchi. vt supra dicebat: quadruplī fit fm has qua-
tuor particulas. v3. fm idem ad idē: similr. 2 in eodēz tem-
pore. 2 hos quatuor modos possum⁹ reducere ad duos: qz
fm idē ad idē. 2 similr peccant in eo q quomō. qz non su-
muntur determinationes ille eodem modo. modus vero
ille qui nō sumit respectu eiusdē temporis peccat in eo q
nūc. qz non accipit determinationes illas simul 2 in eodēz.
nūc. pmas g duas particulas. v3. qz non putamus differre
qd 2 quo ab eo qd est simplr: debemus referre ad fallaciā
fm qd. alias vero duas particulas. v3. qz non putam⁹ dif-
ferre q est qd 2 nūc ab vtr debem⁹ referre ad ignorantia
elenchi. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Similiter autem 2 in his q que in principio
sumunt 2 in non causis. Et quonqz interroga-
tiones plures vt vnaz faciūt. In omnibus enī
est fallacia: in eo q pene. ¶ Non enim subtiliter
differimus: neqz propositiones: neqz sillogismi
diffinitionem: propter predictā causā.

¶ Ostendit quomō fallimur per petitiones pncipy per nō
causas: 2 plures interrogationes dicēs. q similr sup. deci-
pimur in his galogismis qui sumunt qd est in pncipio: 2 et
decipiunt nos quēcūqz faciunt plures interrogationes: vt
vnaz. In predictis. n. omnibus fit fallacia in eo qd pene. i.
in eo q deficit a pbatione. non. n. propter pdictam cau-
sam sup. deceptionis. i. propter pdictas fallacias que sunt
huiusmodi deceptōis causa ppter ea. i. q nō discernimus
subtiliter neqz diffōnem ppositionis quātum ad fallaciā
fm plures interrogationes: neqz discernimus diffinitionēz
sillogismi quātū ad petitionēz pncipy 2 nō cām. ¶ No-
tandū autem q pene defectum noiat. ergo be. s. fallacie.
videlz fm qd: ignorantia elenchi: petitiō pncipy: non cā: 2
plures interrogatiōes peccāt in eo q pene: alr nī 2 alr. fm
q aliter 2 aliter deficiūt: naz fm qd sumitur per defectū
a simplr. ignorantia elēchi per defectū a dictiōe. petitiō
pncipy p defectū a sillo. siue a pbatiōe. qz non cludit 2 p-
bat idē per idem. nō causa vero etiā deficit a probatione
2 sillogismo. non q pbat idem per idēz: sed qz accipit pro
causa qd nō est causa. fallaciā vero fm plures interrogatio-
nes deficit a pbatione 2 sillogismo per defectūz propo-
sitionis. qz ergo ignorantibus 2 ydioris qd est secūdū quid.
videtur quasi 2 pene q fit simplr. 2 apparet contradictio
pene videtur eis q fit 2 contraditio: qd est idēz apud eos 2
pene siue fere videtur diuersus: 2 qd est nō causa videtur
causa. 2 ppositio plures que nō est. ppositio pene videtur
ppositio. ideo fm istas omnes fallacias decipimur in eo
qd pene. ¶ Notandum etiā q vt supra tangebatur fal-
lacia fm plures interrogationes: aliquando facit elenchuz
verum: aliquando apparentes. verus elenchus. i. vera re-
dargutio fit: vt pbabatur si respondeatur affirmatiue. ap-
parens vero si respondeatur negatiue. cum ergo hec falla-
cia facit apparentem elenchum annectit ignorantie elen-
chi. cuius maxime est apparenter contradicere. cu3 vero
vere redarguit annectit petitioni pncipy. nam si respon-
deatur affirmatiue 2 concedatur q cecus 2 videns videt:
vere potest argui q cecus videat: sed petitur ibi q est in
pncipio: qz per id quod profertur coniunctim probatur q
profertur diuissim. idem est enim arguere. cecus 2 videns
vident. ergo cecus videt: 2 dicere medicina est sciētia sani
2 egri. ergo medicina est sciētia sani. 2 quia quanto verius
redarguimur per banc fallaciā: tanto magis decipimur

per eam. ideo signanter philosophus volendo determi-
nare de deceptione eius annectit eaz petitioni pncipy.

CAP. VI.

¶ Noniaz autēz habemus fm quor
sunt apparentes sillogismi: habe-
mus 2 fm quor sophistici sillogis-
mi 2 elenchi.

¶ Hoc capitulum cōmuniter male conti-
nuatur. 2 ignoratur cōmuniter itentio philosophi circa ip-
sum. quia nō bene visa est differentia inter locos sophisti-
cos 2 sillogismos sophisticos. loci. n. sophistici sunt elemē-
ta 2 pncipia sillogismozūz sophisticozūz: nam vt supra dice-
batur: sicut sillogismi dialectici inītur locis dialecticis
qui sunt veri loci. sic sillogismi sophistici inītur locis so-
phisticis qui sunt falsi loci. 2 qz ad tradendā artem de ali-
quo nō sufficit tradere pncipia illius nisi ostendatur quo-
modo illud ex illis pncipys sumitur. ideo qz in hoc lib⁹ in-
tendit philosophus tradere artem 2 notitiāz de sillogismis
sophisticis: nō sufficit determinare de locis sophisticis qui
sunt pncipia talium sillogismozūz nisi ostendatur quomō
ex illis pncipys sumūt originem sillogismi sophistici: ostē-
sum. n. fuit supra qz l3 pncipale itentum in hoc lib. fit elen-
chus. propter qd hic liber merito dicitur elenchozūz. iten-
ditur tamen in hoc li⁹ de locis sophisticis 2 de sillogismis
sophisticis: sed hoc in comparatione ad elenchuz. ¶ Possu-
mus ergo sic continuare hoc caplm. videlz q philosoph⁹
in pcedētibus determinauit de locis sophisticis. hic au-
tēz determinat de sillogismis sophisticis. ostēdo quomō
ex dictis locis huiusmodi sillogismi oriūtur. Euz ergo hic
itendatur de sillogismis sophisticis 2 litigiosis. i. quia sillo-
gismus tētiūus est etiam aliquo modo sophisticus 2 liti-
giosus. ideo philosophus duo facit. nam pmo determinat
de sillogismis sophisticis comparādo eos ad locos sophi-
sticos. scdo determinat de sillogismis sophisticis compa-
rando eos ad sillogismos tentatiuos. scda ibi (Et sillogis-
mus litigiosus 2 sophistic⁹ est) Necessitas ergo pme par-
tis est vt cognoscamus quomodo tradēda est ars de sillo-
gismis sophisticis. qz tradenda est p locos sophisticos qui
sunt eorum pncipia 2 elemēta. ¶ Sciendūz ergo q sillo-
gismi sophistici ad tria cōparari possunt. pmo ad locos so-
phisticos qui sunt eorum pncipia. secundo comparari pos-
sunt ad ppositiones 2 terminos ad quos applicātur. ter-
tio comparari habēt ad ipsos vtentes qui sillogizandoyti
possunt orationibus ad nomē vel intellectum: non est autē
tradenda ars de huiusmodi sillogismis per cōparationēz
ad vtentes. qz respectu taliū habēt cōparationem per ac-
cidens: nec est tradēda ars de eis fm ppositiones 2 ter-
minos: ad quos applicari habēt. qz talia sunt quasi in fini-
ta: 2 nō sunt de consideratione vnius artis: sed tradenda
est ars fm locos sophisticos qui vt dcm est sunt eozūz p-
ncipia 2 elemēta. tria ergo facit. qz pmo ostēdit sillogismos
sophisticos sumendos esse fm locos sophisticos. scdo pro-
bat eos nō esse sumendos fm ppositiones 2 terminos ad
quos applicari habent. tertio declarat q huiusmodi sillo-
gismi nō sunt sumendi: nec tradenda est ars de eis per cō-
parationem ad vtentes. videlz prout diuersimode ad no-
men 2 ad intellectū possunt orationibus vti. scda ibi (De-
cundū autē que arguūt) tertia ibi (Nō est autem differen-
tia oronum) In tota pma parte itendit vnam rōnez quo
talio est. eadē via sumendi sunt sillogismi sophistici peccan-
tes in forma 2 in materia: sed sillogismi sophistici peccātes
in forma sumunt fm locos sophisticos. ergo omnes sillo-
gismi tā peccātes in forma qz in mā sumēdi sunt fm lo-
cos sophisticos. est ergo principalis itentio huius par-
tis qz vtr de omnibus sillo-
gismis tradenda est ars fm lo-

eos sophisticos. In hac autē rōne sic pcedit. qz pmo pbat q eadē via sumēdi sunt illi sophisticī taz peccātes in forma qz in mā. 2° ostēdit illōs peccātes in forma sumēdos eē fm locos sophisticos. 3° cludit pncipale itentum. videlz q oēs sillogismi sophisticī sumēdi sunt fm dictos locos sophisticos. scōa ibi (Si ergo palogismi dīctōis) tertia ibi (Quare habem⁹ fm quot sūt) Circa p^m tria facit. qz pmo pponit qd itendit. scōo distinguit sillogismū sophisticū. tertio resumit qd dixerat vt pbat itentū. scōa ibi (Dico autē sophisticū) 3° ibi (Qm aut habem⁹ eos) Dicit qz qz habem⁹ fm quot pⁿ siue fm quot locos sunt siue sūt sillogismi appētes. i. peccantes in forma: habem⁹ ex hoc fz quot pⁿ sunt sillogismi 1° elēchi sophisticī. i. sillogismi 2° elēchi peccātes in mā. q. d. qz fm eandē viā: fm eadem pⁿ sumunt⁹ vtriqz sillogismi. ¶ Notandū autē qz lz per eadez pⁿ 2° p eodē locos sumi possint sillogismi sophisticī taz peccātes in forma qz in mā: tñ magis directe: vel magis indirecte fm locos sophisticos sumuntur sillogismi peccātes in forma qz in mā. iō pbs qz supponēdo qz sillogismi peccantes in forma sumunt⁹ fm locos sophisticos. ait qz illa eadem via sumunt⁹ sillogismi sophisticī peccātes in mā. ¶ Notandū etiā qz itentio pbi est in hoc ca^o. de vtriqz sillogismo: tā de peccatib⁹ in forma qz in mā ostēdere qz sumunt⁹ fz locos sophisticos. vnde ifra spālē rōnē facit de sillogismo peccatib⁹ in forma qz sumunt⁹ fm locos sophisticos. qz autēz h^o vt hoc supponere vel supponit ipm tanqz pbandū: qz i^o feri⁹ pbat. vel h^o fecit: qz vt dcm est euident⁹ ē peccantes in forma sumēdos esse fm locos sophisticos qz peccātes in mā. iō respectu illorum hoc est qz supponendū. ¶ Notandū etiā qz cū aliq^d nomē p^o plurib⁹ si alteruz illozū habeat nomē p^o reliquūz sibi retinet nomē cōmune. videm⁹. n. qz hoc nomē p^o p^o vt p3 per pbs pmo top. cōmune ē ad p^o passionē. 2° ad id qd idicat quid est esse: tñ qz idicans qd ē esse h3 spālē nomē: 2° dīffō p^o passio retinuit sibi nomē cōmune: 2° dīffō p^o. sic sillogismus sophistic⁹ est qd cōmune ad peccāte in forma 2° in mā: tñ qz peccās in forma h3 spālē nomē: 2° dīffō sillogism⁹ apparet. peccās in mā vt plurimū retinet sibi nomē cōmune 2° dīffō sillogism⁹ sophistic⁹: iō per sillogismos 2° elenchos sophisticos itendit peccantes in mā: 2° fm quandā appropriatiōe est dcm: nā fm veritatem ē sillogism⁹ peccās in forma ē sophistic⁹. iō statim post ad hoc designādū distinguit sillogismū sophisticū in peccantez in forma 2° in mā volēs qz vterqz possit dici sophistic⁹.

La^o
3°

Dubitarēt forte

aligs. qz cum illi sophisticī habeat p^o p^o 2° elemēta: qz hnt locos sophisticos. vt qz de eis possit tradi ars p se. cui⁹ cōtrariū dcm est supra. dicebat. n. qz dīffō sophisticī nō possit tradi ars p se: fz in pparatiōe ad elenchū: sicut de obli gratib⁹ nō tradit ars nisi in pparatiōe ad rectū. ¶ Dcm qz sillogismi sophisticī reducunt⁹ in locos sophisticos: fz qz loci sophisticī sunt quedā obligates elenchī: 2° reducunt⁹ in ignorantia elenchī. iō de sillogismo sophisticī pⁿ 2° pfecte nō habet ars nisi in pparatiōe ad elenchū.

Alterius forte

dubitarēt aliq^d si peccās in forma 2° in mā pōt dici sillogismus sophistic⁹: qz eoz magis sit sophistic⁹. ¶ Dcm qz in sillo sophisticō duo ē cōsiderare. v3. terminos 2° pponēs 2° ordines sillogisticū. Cū ergo ordo sillogistic⁹ magis se teneat ex pte forme: pponēs 2° termini magis se teneant ex pte māt: illis sophisticis peccās in forma ē magis sophistic⁹ qz tū ad ordinem sillogisticū. peccās vō in mā est magis sophistic⁹ qz tū ad pponēs 2° terminos positos in sillo. verum qz ois res magis ē qd est fz forma qz qd est fm māz. 2° cuilibz rei magis opponit⁹ qd est fm forma qz qd est fm materiaz. iō illis peccās in forma magis est illis sophistic⁹: 2° plus op^o

ponit⁹ sillo qz peccās in mā: qz peccās in mā nō p^o p^o oppo nit⁹ simplr sillo: vt ifra patebit. si qz illis peccās i mā aliqñ cōmuni noie dīffō sillogism⁹ sophistic⁹: 3° non est qz sit magis tale qz peccās in forma: fz qz nō sic habz speciale nomen: vt ille. ¶ Deinde cum dicit. ¶ Dico autē sophisticū elenchū 2° sillogismū: non solum cum qui videtur sillogismus vel elenchus: non est autē: sed etia3 qui est qdem: videtur autē non iconueniens rei. ¶ Diuidit silm sophisticū. 2° duo facit. qz pmo diuidit silz sophisticū in silm peccantē in forma 2° in mā. 2° ostēdit qz sit sillogism⁹ peccās in mā: 2° qz lter differt a peccāte in forma. scōa ibi (Sunt autē bi) Dicit ergo. dico autē sophisticū elenchū 2° silm nō solū qui vt sillogismus vel elenchus: 2° nō ē vt peccāte in forma: fz ē sup. voco silm sophisticū eū qui est sillogismus. videt autē non cōueniens rei: qz peccat in materia. vterqz ergo pōt dici sophistic⁹: tā peccās in forma qz in mā. ¶ Deide cū dicit. ¶ Sūt autē bi qui nō fm rez arguit⁹ 2° mōstrant ignorantē: qd erat tentatiue. ¶ Ostēdit qz silz peccātes in mā: 2° qz lter differūt a peccatib⁹ in forma. 2° tria facit. qz pmo ait sillos peccātes in mā eē nō pueniētes rei 2° puenire euz tentatiue. scōo qd dixerat pbat. tertio ex his q dixerat sepat peccantes in forma a peccatib⁹ in mā. 2° ibi (Est autē tentatiua) 3° ibi (Sophisticī autē elēchi) Dicit qz bi. i. sillogismi peccātes in materia sunt q nō arguit⁹ fm rem. i. q accipiūt falsa 2° mōstrāt ignorantē: qd erat p^o p^o tētiue. ¶ Notādū ergo qz tria tagit circa silz peccāte in mā. p^o mū est qz accipit falsa. 2° qz pōt sumere experimentū de ignorantia ridentis. tertiu vō qz puenit cū tētiue. ¶ Deide cū dicit. ¶ Est autē tentatiua pars dialectice: hic autē potest sillogizare falsum propter ignorantiam eius qui dat orationem. ¶ De dixerat silm peccantē in materia 2° accipientē falsa puenire cū tētiue: vt ostēdat v3 esse qd dixerat: probat qz tētiue pōt sillogizare falsū dicēs. qz tentatiua ē ps dialectice. 2° h. i. tētiua pōt sillogizare falsum pp ignorantiam ei⁹ q dat oronem. i. ppter ignorantia ridentis. ¶ Notādū autē qz tētiua: vt supra dicebat pcedit ex his q vident⁹ ridenti: si ergo rident sit ignorant⁹: 2° cedat falsū poterit sillogizare falsū. idem ergo sillogismus poterit esse peccans in mā iquantū recipit falsa 2° esse tētiue in qz tū pcedit ex his q vnt ridenti. ¶ Deide cū dicit. ¶ Sophistici autē elenchī 2° si sillogizent cōtradictionem: non faciūt manifestum si ignorant⁹ nam 2° scientez impediunt bis orationib⁹. ¶ Ex his q dixerat ostēdit peccātes in forma differre a peccantib⁹ in mā. ostēdet sic. dcm est qz peccātes in mā possunt sumere experimentū de ignorantia ridentis. aut p sed sophisticī elēchi. i. peccātes in forma: sup. non sunt tales. qz 2° si sillogizēt dīctiōem. i. 2° si nō redarguāt ridentē. nō tñ faciūt mā si ignorat. nā sup. sophisticī ē scientē impediūt bis oronibus. ¶ Notandū qz per illū silm possum⁹ dicere sumere experimentū de ignorantia ridentis: qui ita ipedit ignorantē q nō ipedit scientē. posset qz sic formari rō. omnis sillogism⁹ ipediēs tā scientē qz ignorantē nō p^o p^o sumit experimentum de ignorantia respondentis. peccās in forma est h3. ergo 2°.

ponit⁹ sillo qz peccās in mā: qz peccās in mā nō p^o p^o oppo nit⁹ simplr sillo: vt ifra patebit. si qz illis peccās i mā aliqñ cōmuni noie dīffō sillogism⁹ sophistic⁹: 3° non est qz sit magis tale qz peccās in forma: fz qz nō sic habz speciale nomen: vt ille. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Dico autē sophisticū elenchū 2° sillogismū: non solum cum qui videtur sillogismus vel elenchus: non est autē: sed etia3 qui est qdem: videtur autē non iconueniens rei.

¶ Diuidit silm sophisticū. 2° duo facit. qz pmo diuidit silz sophisticū in silm peccantē in forma 2° in mā. 2° ostēdit qz sit sillogism⁹ peccās in mā: 2° qz lter differt a peccāte in forma. scōa ibi (Sunt autē bi) Dicit ergo. dico autē sophisticū elenchū 2° silm nō solū qui vt sillogismus vel elenchus: 2° nō ē vt peccāte in forma: fz ē sup. voco silm sophisticū eū qui est sillogismus. videt autē non cōueniens rei: qz peccat in materia. vterqz ergo pōt dici sophistic⁹: tā peccās in forma qz in mā. ¶ Deide cū dicit.

¶ Sūt autē bi qui nō fm rez arguit⁹ 2° mōstrant ignorantē: qd erat tentatiue.

¶ Ostēdit qz silz peccātes in mā: 2° qz lter differūt a peccatib⁹ in forma. 2° tria facit. qz pmo ait sillos peccātes in mā eē nō pueniētes rei 2° puenire euz tentatiue. scōo qd dixerat pbat. tertio ex his q dixerat sepat peccantes in forma a peccatib⁹ in mā. 2° ibi (Est autē tentatiua) 3° ibi (Sophisticī autē elēchi) Dicit qz bi. i. sillogismi peccātes in materia sunt q nō arguit⁹ fm rem. i. q accipiūt falsa 2° mōstrāt ignorantē: qd erat p^o p^o tētiue. ¶ Notādū ergo qz tria tagit circa silz peccāte in mā. p^o mū est qz accipit falsa. 2° qz pōt sumere experimentū de ignorantia ridentis. tertiu vō qz puenit cū tētiue. ¶ Deide cū dicit.

¶ Est autē tentatiua pars dialectice: hic autē potest sillogizare falsum propter ignorantiam eius qui dat orationem.

¶ De dixerat silm peccantē in materia 2° accipientē falsa puenire cū tētiue: vt ostēdat v3 esse qd dixerat: probat qz tētiue pōt sillogizare falsū dicēs. qz tentatiua ē ps dialectice. 2° h. i. tētiua pōt sillogizare falsum pp ignorantiam ei⁹ q dat oronem. i. ppter ignorantia ridentis. ¶ Notādū autē qz tētiua: vt supra dicebat pcedit ex his q vident⁹ ridenti: si ergo rident sit ignorant⁹: 2° cedat falsū poterit sillogizare falsū. idem ergo sillogismus poterit esse peccans in mā iquantū recipit falsa 2° esse tētiue in qz tū pcedit ex his q vnt ridenti. ¶ Deide cū dicit.

¶ Sophistici autē elenchī 2° si sillogizent cōtradictionem: non faciūt manifestum si ignorant⁹ nam 2° scientez impediunt bis orationib⁹.

¶ Ex his q dixerat ostēdit peccātes in forma differre a peccantib⁹ in mā. ostēdet sic. dcm est qz peccātes in mā possunt sumere experimentū de ignorantia ridentis. aut p sed sophisticī elēchi. i. peccātes in forma: sup. non sunt tales. qz 2° si sillogizēt dīctiōem. i. 2° si nō redarguāt ridentē. nō tñ faciūt mā si ignorat. nā sup. sophisticī ē scientē impediūt bis oronibus. ¶ Notandū qz per illū silm possum⁹ dicere sumere experimentū de ignorantia ridentis: qui ita ipedit ignorantē q nō ipedit scientē. posset qz sic formari rō. omnis sillogism⁹ ipediēs tā scientē qz ignorantē nō p^o p^o sumit experimentum de ignorantia respondentis. peccās in forma est h3. ergo 2°.

¶ Quoniam autē habemus eos eadez via manifestū. Nam fm que videntur audientibus velut interrogata sillo

gizare: fm bec ⁊ ridenti videbit: quare erunt
fili falsi p bec: aut oia: aut qdaz.

Postq pbs dixit q fm illa pncipia fm que sunt peccan-
tes in forma sunt peccates in materia. In pre ista resumit
qd dixerat vt pbet itentū. Ad cuius evidentiā notan-
dū q duplr possumus ostendere q per eadē pncipia sumun-
tur paralogismi peccates in forma ⁊ in materia. p.n. B po-
test ostendi put aligs sillogistice arguit cum alio. scdo prout
psiderat apud semetipm. pma via sic ps. illa. n. eadē pposi-
tio que est conclusio sillogismi peccatis in forma: pot eē pre-
missa in peccante in mā: vt si dicat. canis currit. celeste sy-
dus est canis. ergo celeste sydus currit. iste sillogism⁹ pec-
cat in forma: ⁊ inititur illi loco sophistico qui dicit equivo-
catio. si ergo accipiat conclusio huius sillogismi: ⁊ fiat pre-
missa alterius dicēdo. celeste sydus currit: qd currit babz
pedes. ergo celeste sydus habet pedes. iste scdo sillogism⁹
peccat in materia: ⁊ inititur pmo sillogismo peccati in for-
ma. cū ergo ille sillogismus peccas in forma iniat loco so-
phistico vt equocatōi loci sophistici nō solū erunt pncipia
sillogismorum peccantium in forma: sed etiaz peccantiū in
materia: alr tamē ⁊ aliter: qz peccatiū in forma sunt pnci-
pia directe ⁊ immediate. peccatiū vō in mā sunt pncipia ex-
pnti ⁊ mediate. Scdo B pōt ostendi ex eo qd aligs cōsiderat
apud semetipm. nā sicut aligs decipit cū alio per fillz pec-
cantē in forma ⁊ decept⁹ ꝓcedit ꝓlonem illā: ⁊ fit ei fillz
peccas in mā. sic aligs pōt decipi ꝓsiderando apud semet-
ipm ⁊ decept⁹ ꝓcedit aliquā ꝓpōnē falsam tāqz verā: ⁊ fit
ei fillz peccas in mā. bi aut duo modi sic differunt: nā lz p
oēs locos sophisticos possum⁹ decipi tā cōsiderando cum
alijs qz cōsiderando apud nosmetipsos: tñ p locos sophi-
sticos in dictioe magis decipimur ꝓsiderando cum alijs. per
locos vō extra dictioem nō minus decipimur ꝓsiderando
p nosmetipsos. Duo ergo facit pbs. qz pmo ostendit eē eadē
pn⁹ ⁊ eā sillogismoz peccantiū in forma ⁊ in mā put de-
cipimur ꝓsiderando cū alijs. scdo ostendit hoc idē put decipi-
mur ꝓsiderando p nosmetipsos. ⁊ ibi (Q. n. nō interrogat⁹)
Dicit q pma est sup. ex odis: qm habem⁹ eos. i. fillz tā
peccates in for⁹ qz in mā eadē via. i. p eadē pn⁹ ⁊ p eodēz
locos: ⁊ eō. qz per ea pn⁹ ⁊ qz que vt audiētib⁹ ipsos oppo-
nētes velut interrogata. idest p interrogata sillogizare qstū
ad fillm peccantē in forma fm B. i. fm illa pncipia siue sz
illā falsam videbit ridenti qstū ad peccatē in mā: nā si cō-
clusio filli peccatis in forma fiat pmissa in fillo peccante
in mā. si audiēs sillogismū peccatē in forma ꝓcedat illā
ꝓnem verā: postea rīdēns ad sillogismū peccatē in mā vi-
debitur sibi q illa ꝓpō que facta est pmissa in tali fillo sit
vā. stat ergo q ille idē loc⁹ sophistic⁹ q facit fides audiētī
sillogismū peccatē in forma facit fide ridenti ad fillz pec-
cantē in mā. Cōcludit ergo q falsi filli. i. sillogismi peccā-
tes in mā: ⁊ accipiētes falsa erūt per B. i. p illa eadē pn⁹ per
que sunt peccates in forma: ⁊ hant oia aut quedā. (Notan-
dūz aut q dicit q fm que vt audiēt⁹ fm B videbit re-
spōdenti: qz plures decipiunt p sillogismū peccatē in for⁹
qz in mā: nō forte de audiētib⁹ fecit mētionē in plurali. de
ridente vō in singulari. vel possum⁹ dicere q qz sophista.
vult videri dialectic⁹ ⁊ videri arguere ex pbabilib⁹. ideo
cōgruit eū hūc ordinē tenere: qz oīz assumere aliqz ꝓpo-
sitiones nō oīno manifeste falsas: ⁊ illas ꝓpōnes oīz ostē-
dere eē pbabiles per aliqz falsas: vel per aliquos sillogis-
mos peccates in forma. ⁊ h corā oībus audientibus. ⁊ tūc
ex illis ꝓpōnibus assumptis tāqz pbabilibus oīz arguere
ꝓ eum qz que disputare vult: ⁊ fm hūc ordinē fillz peccas
in forma fiet oībus audientib⁹. peccans vō in mā fiet rīdē
ti tñ: ⁊ qz p eodē locos sophisticos fieri hz fillz peccas in
forma ⁊ in mā. iō oīn est q fm ea pncipia fm q vt audie-

tib⁹: velut per interrogata idest p interrogata sillogizare
fm B videbit ridenti. (Notandū ē q dicit velut inter-
rogata. i. p interrogata sillogizare: qz fillus peccans in for⁹
qz fieri audiētib⁹ nō sillogizat interrogata. i. p interrogata
⁊ p pmissas: sz videf sillogizare p eas. iō nō est bñ dēn q
sillogism⁹ peccas in forma simplr sillogizet p interrogata:
sz sillogizat velut per interrogata.

Dubitaret forte aligs. qz vt q oēs loci sophi-
stici sint pn⁹ ⁊ eā tā sillogis-
moz peccantiū in forma qz peccatiū in mā. male ergo di-
ctū ē q per eadē pn⁹ aut oia aut qdam sunt sillogismi pec-
cates in forma ⁊ in mā. (Dd3 q ly aut qdā. nō tollit qn
aliquo mō per oēs locos sophisticos possint fieri vtriqz sil-
logismi taz peccates in forma qz in mā: sz aliq loci sophisti-
ci sunt p quos nō ita cōmode fieri pōt. oēs ergo loci sophi-
ci sūt aliquo mō hz pn⁹: nō oēs tñ sunt eque latētes. nā cū
ꝓcludit ꝓ manifeste falsa: si illa falsitas nō percipiebat in
pmissis poterit ibi eē fillz peccas in forma: sz si vltēri⁹ illa
ꝓclusio debeat fieri pmissa in fillo peccatē in mā ꝓp suaz
manifestā falsitatē non apte decipiet: nec poterit ibi fieri
talis fillz fm latente defectū. (Notandūz aut q cū au-
dire sillogismū sit ex eo q ꝓsideramus cū alio dīe q fm
eadē pn⁹ fm que vt aliq ꝓpō vā audiētī fillm peccatē in
forma fm eadē pn⁹ siue fm eodē locos sophisticos videbit
illa ꝓpō vā ridenti ad fillm peccatē in mā. ps q est pba-
re eadē esse pn⁹ vtriqz filli: vt decipimur ꝓsiderando cum
alio: qñ aut sunt eadē pn⁹ vtriqz filli. i. tā peccantis in
forma qz in mā: vt ꝓsideram⁹ p nos ipsos statim dicitur.
(Notandū ē q respectu ꝓnis hō se hz sicut audiēs. cō-
clusio. n. fm q hz nō patit rīdionē: sz respectu pmissaz se
hz qz vt rīdēns. ad pmissas. n. oīz qz rīdēre ⁊ nō ad ꝓnez:
⁊ si tīngat q ad ꝓnem fiat rīdionē: B erit qñ p accūs. Si er-
go ꝓpō que ē ꝓclusio in fillo peccatē in forma: fiat postea
pmissa in peccatē in mā respectu illi⁹ ꝓpōnis vt ē ꝓ se ha-
bebit qz vt audiēs: ⁊ vt ē pmissa habebit se vt rīdēns. for-
te ergo signāter dixit pbs. q sz illa pn⁹ fm q videf audiē-
ti vt postea ridenti inuenis q idē loci sophistici faciūt fides
respectu alicui⁹ ꝓpōnis: vt est ꝓ in fillo peccatē in forma
respectu cui⁹ nos habem⁹ vt audiēs ⁊ vt pmissa est in fillo
gismo peccatē in mā respectu cui⁹ nos habem⁹ postea vt
respōdēns. (Deinde cum dicit.

Quod enīz non interrogatus arbitratur dan-
dum: ⁊ interrogatus ponet idē.

Adducit scdam rōnē sumptā ex eo q decipimur cōside-
rādo p nos. ⁊ duo facit. qz pmo facit qd dēn est. ⁊ ostēdit
q in qbusdā locis sophisticis nō est ydoneitas ad decipiēdū
ibi (Uerū in qbusdā) Cōtinuet sic. dēn est q eadem via
⁊ p eodēz locos sumunt sillogismi peccates in forma ⁊ in
mā: qd nō solū appz eē verū cū qz decipit ꝓsiderando cum
alio: sz etiaz appz verū esse cū qz decipit ꝓsiderando p se.
q. n. qz nō interrogatus: sz ꝓsiderans p seipm arbitrat⁹ dan-
dū: qz vt sibi q illa ꝓpō sit vā: interrogat⁹ postea de illa p-
pōne ponet. i. ꝓcedet eā. (Notandūz aut q h lra posset
alr legi: vt q nō eēt alia rō: sz eēt manifestatio supioris ra-
tiōis: nā sic respectu ꝓnis aliqz se hz vt audiēs r⁹ pmissaz
se hz vt rīdēns: sic r⁹ ꝓnis pōt dici qz nō interrogat⁹ ⁊ res-
pectu pmissaz se hz vt interrogatus. manifestus est ergo: qñ
cū qz ꝓcedit vt audiēs. ꝓcedit postea vt rīdēns: qz si ꝓce-
dit enūciatiōem que ē ꝓ in sillogismo peccatē in for⁹ ad
quā se hz vt audiēs: ⁊ respectu cui⁹ pōt dici nō interrogat⁹.
ꝓcedit illā enūciatiōem cū efficiē pmissa in sillogismo pec-
catē in mā: ad quā se hz vt rīdēns: ⁊ respectu cui⁹ pōt dici in-
terrogat⁹: pma tñ expō magis valet. (Deinde cū dicit.

Uerum in quibusdā simul accidit ⁊ interro-
gare quod deest: ⁊ falsūz ostendere vel appa-

rere: ut in his q̄ sunt s̄z dictionē et soloecismū.

Quidit q̄ in q̄busdā locis sophisticis nō ē ydoneitas ad decipiendū dices: q̄ in q̄busdā locis sophisticis simul accidit interrogare qd̄ deest: et appere falsū: ut in his q̄ sunt s̄z dictionē et soloecismū. **N**otādū aut̄ q̄ s̄z oēs loci sophici: ut supra dicebat: possint cāre deceptiōes: cū q̄s cōsiderat apd̄ semetips̄ pp̄ qd̄ s̄z oēs tales locos sophisticos pōt accidere q̄ ppōnē illā quā q̄s nō interrogat: s̄z apud se cōsiderat rās arbitrat̄ eē pcedēdā interrogatus postea pcedet eā. tñ q̄ apud semetips̄m q̄s maxime cōsiderat de ipsis reb̄. iō loci extra dictionē q̄ pñ^m decipiēdi sumūt ex pte rei magis vñ ydonei ad sic decipiendū q̄ loci in dictionē sumentes pñ^m ex pte vocis. et sicut iter locos sophisticos loci in dictionē sunt min^m ydonei ad sic decipiendū: q̄ se tenēt ex pte vocis: sic iter metas est min^m ydonea soloecism^m: tñ q̄ ē magis manifesta: tñ etiā q̄ se tenet ex pte vocis. iō in talibus sil^m accidit interrogare qd̄ deest: et apparere sil^m: vel possum^m ore q̄ qdā loci sophistici sunt in q̄b^m statim in ipsa i^mterrogatiōe appz defectus et sil^m: et h̄s sunt p̄pō et diuisio et accētus: nā q̄ in talib^m variatio ē in ipsa platiōe: statim cū interrogant talia ex ipso mō pferēdi appz defectus: sic ē et soloecism^m q̄ in platiōe defectū dicit statiz cū interrogat ex ipsa platiōe appz defectus. nō q̄ oēs loci sophistici sunt pariter ydonei ad decipiendū. nec etiā in oibus metis est par ydoneitas. **D**einde cū dicit.

Si ergo paralogismi contradictionis s̄m apparentem elenchum sunt: manifestum quoniā propter tot erunt et falsor^m sillogismi: s̄m quot et apparens elenchus. Apparens autem s̄m particulas veri.

Uiso q̄ eadē via accipiēdi sunt vtriq̄ filli. hic ostendit q̄ filli peccātes in forma accipiēdi sunt s̄m locos sophisticos: utcludat s̄m tales locos sumendū eē oēs sophisticos sillogismos. et duo facit. q̄ pmo pponit qd̄ itendit. z^m manifestat qd̄ dixerat ibi (Nā cū singulum deerit) Dicit q̄ si palogismi dictionis. i. si filli peccātes in forma ducentes ad dictionē sunt. i. si s̄m appentē elenchū. manifestū ē q̄m s̄m tot pñ^m siue s̄m tot modos erūt filli falsorū. i. de nūero falsorū s̄m quot est appens elēch^m. appens aut̄ elēchus ē s̄m pticulas veri elenchū. i. s̄m locos sophisticos q̄ peccāt p̄ particulas veri elenchū. ergo s̄m tales pticulas. et s̄m tales locos h̄nt esse filli tā appentes q̄ falsi. i. tā peccātes in forma q̄ in mā. **D**einde cū dicit.

Nā cū singulū dederit videbit̄ elēch^m sumi.

Manifestat qd̄ dixerat. v. q̄ s̄m pticulas veri elenchū h̄z sumi appēs elēchus. et duo facit. q̄ pmo facit qd̄ deñ ē. z^m ostendit oēs locos sophisticos peccare s̄m pticulas veri elēchi. z^m ibi (Ut s̄m accidere) Ostendit q̄ cū singulūz deerit videbit̄ vñs elēchus. si. n. aliq̄s palogism^m peccaret p̄ oēs pticulas veri elēchi: nullo mō apperet elēch^m: s̄z si peccat p̄ pticulas singulariter et sigillatim: ita q̄ peccet p̄ vñā et nō p̄ alias videbit̄ ver^m elēch^m. appens ē elench^m sumi h̄z s̄m pticulas veri elēchi. **D**einde cū dicit.

Secundum accidere propter orationes qui ad impossibile: et qui duas interrogatiōes vñā facit s̄m propositiones: et propter idez qui s̄m accidens: et huiusmodi pars qui s̄m cōsequēs. Amplius s̄m nō in re sed in oratione accidere. Deinde propter vniuersalem contradictionē: et s̄m idem et ad idez: et similiter et s̄m quot in aliquo: vel s̄m singulum horū. Amplius s̄m non cōnumerato quod in principio: quod erat

in principio accidere.

Ostendit oēs fallas siue oēs sophisticos locos sumi s̄z pticulas veri elēchi. nā s̄m accidere pp̄ oronem peccat falsa s̄m nō cām q̄ est oucēs ad ipse. ibi. n. or̄ seg sil^m et ipossibi le ppter oronē pp̄ quā nō accidit. q̄ vero duas interrogatiōes ut vñā facit ppōnē. i. deficit ab elenchō pp̄ ppōnē: q̄ ppō ples nō ē ppō. propter z^m idem deficit q̄ s̄m accis: q̄ ibi variat̄ mediū. sic etiā deficit q̄ s̄m pñs: q̄ ē p̄ hui^m. i. accētis. **A**mp. sup. deficit ab elēcho oēs falle in dictionē: q̄ illis nō ē accidere in re: s̄z in oronē. in eis. n. et si ē vñitas vocis nō est vñitas significati. Deinde sup. deficit ab elēcho ignoratiā elenchū et falsa s̄m qd̄ pp̄ vñem dictionē. in eis. n. nō est vñitas dictionis: s̄z deficit ibi s̄m idē: et ad idē: et sil^m subdit q̄ h̄s defect^m vel ē s̄m q̄ in aliquo: vel ē s̄m sil^m gulū horū: q̄ pōt eē defect^m vel s̄m aliq̄a dicta p̄ pticulas: vel s̄m quālibz: et subdit q̄ amp. pter oia p̄dicta oēs accidere p̄nes nō cōnumerato qd̄ erat in pñ^m qd̄ nō facit petitiō pncipij. p̄s q̄ loci sophici deficit ab elenchō s̄m pticulas positas in diffōne ei^m. forme ē q̄ sic rō. appentes elenchū sumēdi sunt s̄m pticulas veri elēchi: s̄z s̄m h̄s pticulas sumunt loci sophistici. ḡ appentes elenchū sumēdi sūt s̄m locos sophisticos. **D**einde cū dicit.

Quare habebim^m s̄m quot sūt paralogismi. Nam s̄m plura nō erunt: s̄m autem que dicta sunt erunt omnes.

Clōcludit p̄nes pñ^m itentā. et duo facit. q̄ pmo facit qd̄ dicitū ē. z^m q̄ dixerat filli peccāte in forma nō eē sillogismū: s̄z appentē sillogismū: o^m quō fit sillogism^m. et quō nō. z^m ibi. (Est aut̄ sophisticus elench^m) Dicit q̄ habem^m s̄m quot. i. pñ^m sūt palogismi. i. sillogismi sophici siue sint peccantes in forma siue in mā. nā s̄m plura pncipia nō erūt. s̄m aut̄ ea pñ^m q̄ dca sunt siue s̄m dictos locos sophisticos erūt oēs sillogismi sophici. **N**otādū aut̄ q̄ bec p̄ seq̄ ex oib^m dicitis in h̄ ca^m pōt q̄ ex toto isto ca^m. talis rō formari. eadem via et s̄m eadē pñ^m h̄nt oēs sillogismi sophici tā peccātes i forma q̄ in mā: s̄z sillogismi appētes et peccātes in forma sumunt s̄m locos sophisticos. ḡ oēs sillogismi sophistici sūt sumendi s̄z locos sophisticos: et tradenda est ars de eis s̄z tales locos. **D**einde cum dicit.

Est autem sophisticus elenchus non simpliciter elenchus sed ad aliquē: et filli filli.

Ostendit quō sillogism^m peccās in forma ē elēch^m vel sillogism^m: et quō nō: et duo facit. q̄ p̄ facit qd̄ deñ ē. z^m manifestat qd̄ dixerat. z^m ibi (Nā si nō sumat) Dicit q̄ s̄m pticulas veri elenchū. i. elēch^m peccās in for^m nō ē elēch^m simp^m: s̄z ad aliquē: et sil^m nō ē sillogism^m simp^m: s̄z ad aliquē. **D**einde cū dicit.

Nam si nō sumat et qui s̄m equocationes est vñum significare: et qui s̄m similem formam solum hoc: et in alijs similiter: neq̄s elenchū: neq̄s sillogismi erūt: neq̄s simpliciter: neq̄s ad enz qui interrogatur. Si autēz sumat ad eum qd̄ qui interrogatur erunt: simpliciter aut̄ nō erūt. Non eniz vñum significatiū sumpserunt: sed apparens et s̄m aliqua.

Manifestat qd̄ dixerat dices. q̄ si rñdēs nō sumat. i. nō credat palogismū q̄ ē s̄z equocū significare vñū: s̄z credat ips̄ significare plura: et eū q̄ est s̄z similem formā. i. s̄m figurā dictionis credat significare solū h̄. i. solū subam: ita q̄ nō interpret̄ vñū p̄di^m: eē aliud. et sil^m alij loci sop^m si sint cogniti ab eo h̄s pñ^m nō erūt elēchi neq̄s filli neq̄s simp^m neq̄s ad eū q̄ interrogat̄: s̄z si rñdēs nō cognoscat mltiplicitatē: s̄z sumat significare vñū qd̄ significat mltā. h̄s pñ^m erūt elēchi

sine fillogismi ad eū. i. apud eum qui interrogat sine apud respondētē. simplr aut non erūt elenchi vel fillogismi. qz nō sumpterūt vnū significatū simplr: sed apparēs: qd di-
ctū est de equocatioe intelligendum est secundum reliqua
i. fm reliquos locos sophisticos.

Dubitarēt forte aligs. qz cū philosoph⁹ supra
oñderit qz loci sophistic⁹ de-
ficiūt fm pñculas veri elenchi videt qz b frustra b repe-
tat. ¶ Dñs qz supra ostendit pñs hñ locos sophisticos de-
ficere a vō elēcho fm qz put in se cōsiderati sunt quedaz
obligates apparēs. B aut docet hoc de eis iquātū sunt
pñcia sophisticorū fillogismorū. dicebat enim in 2to qz
vñqz nūc determinauit pñs de locis sophisticis vt de ipñs
fallacijs. equiuocatio vō amphibologia z cetera talia non
sunt filli sophistic⁹ sed loci sophistic⁹. hic aut determinat
de filliis sophisticis. put sumunt fm tales locos ostendēs
oēs fillos sophisticos sumēdos esse fm dictos locos.

Alterius forte dubitarēt aligs. qz videt qz phi-
losophus supra dēterminauerit
de fillogismis sophisticis cū posuerit palogismos peccan-
tes fm hñ locos. non ergo bene dñm est qz supra determi-
nauerit pñs de locis sophisticis. B aut determinat de fil-
logismis sophisticis. ¶ Dñm qz ex nō sunt eēntialia arti.
ex n. ponimus vt sentiat qui discit. si ergo pñs determinat
uit supra de sophisticis fillogismis. B fuit vt exēplificaret
de locis sophisticis. hic tamē directe z ex intentione deter-
minat de fillogismis sophisticis inuestigans quomō tra-
dēda sit ars de eis. z dicit qz tradenda est fm locos sophi-
sticos. sicut ergo specialr in scōlo. determinat de solone
palogismorū sophisticorū: nō obstante qz in pmo lib. teti-
gerat defectū talium palogismorū. qz b nō fecerat ex in-
tentione soluedi. sic b determinat specialr de filliis sophi-
sticis nō obstante qz de eis tetigerat in pcedentib⁹ capitulis:
qz hoc fecerat magis gratia exempli. qz vt determinaret
de eis fm se. ex hoc aut apparēt nō verā esse sniam dicen-
tium qz hic itendit ostendere solū de peccātibus in mate-
ria qz sumēdi sunt fm locos sophisticos. nā intuenti litte-
ram plane pz qz spālem rōnem facit de peccātibus in for-
ma qz sumēdi sunt fm tales locos.

Alterius forte dubitarēt aligs. vtrū fillogism⁹
peccās in mā sit filli. z videt qz
nō. qz filli sophistic⁹. vt videt nō est fillogismus. sicut bō
mortuus nō est hō: sed fm pñm in lra fillogismus peccās
in mā est filliis sophisticis. segtur qz nō sit fillogismus.
amp. ex rōne rei nō solum est forma: s; etiā mā. si ergo fil-
logism⁹ sophisticus peccat in mā filli: segtur qz in eo nō re-
seruet ratio filli. ¶ Rñ. dñm qz fm quosdā fillogismus
peccās in mā nō ē fillogismus simplr. sed ad aliqū: nec ē
semp filli ad aliquem. sed tūc est bñ fillogismus qñ respō-
dens nō cognoscit defectū eius: tallegat pro se lram supe-
rius positā. vbi vult pñs qz filliis sophisticis nūqz est filli
simplr: pñt aut esse fillogismus ad aliqū: vt apud eū qui
nō cognoscit defectū eius: sed sic dicētes pcedūt ex falso
intellectu lfe. pñs. n. itēdit ibi pñs filliis sophisticis peccantē in
forma nō in mā. z b pz p textū ei⁹ vbi exēplificat de termi-
no equoco: z de figura dictōis qz p se z directe faciūt pecca-
tū in forma. peccās. n. in mā debz sumere falsa nō mltipli-
cia. si. n. sumat multiplicia s; qz bñ nō peccabit in materia
¶ Sciendūz qz act⁹ actiuorū sunt in patiēte z disposito:
z pñcia forma regit pñciam mām. si ergo filli peccās in
mā peccaret z māz filli simplr: nō eēt possibile qz ibi refer-
uaret rō filli simplr. ¶ Vidēdūz est qz qz sit mā fillogismi
simplr: z quō filli b quō b agit peccat in mā. ¶ Norādū
qz mā filli dialectici ē mā pbabilis z fillogismi dñfati-
ui ē mā necessaria: s; mā filli simplr est abstracta ab b z ab
illo. sufficit. n. qz pñones sint affirmatiue vel negatiue. ad

B qz sint mā filli simpliciter: nō opz aut bñ pñones esse p-
babiles vel necarias. z b pz per pñm circa pñm pñm pñm. Cap.
vbi ait. qz nō distat vel nō differt vtrum filli simplr fiat in
mā filli dialectici vel dñfatiui. z subdit: qz pñs fillogisti-
ca si fiat simplr est negatio vel affirmatio alicuius de ali-
quo. sufficit qz pñones esse affirmatiuas vel negatiuas vt
possint eē mā filli simplr: z qz fillogismus peccās in mā: vt
hic de eo loqmur: accipit pñones affirmatiuas vel negati-
uas: s; nō accipit pñones pbabiles. iō peccat z māz filli
dialectici. nō tñ peccat z māz filli simplr. ergo talis fillogis-
mus absolute loquēdo ē filli. nō tñ est fillogism⁹ dialecti-
cus. qz aut absolute loquēdo sit filli: plane inuit pñs pñm Cap.
top. cū ait qz filli ē z fillogism⁹ dñfati. z hic vbi ait qz filli
ē: s; nō est pñiens rei. opposita aut his nō est difficile sol-
uere: nā cū dñ qz filli sophistic⁹ nō est fillogismus: sicut bō
mortu⁹ nō est hō: vñ denari⁹ falsus nō ē denari⁹. ¶ Dñm
qz falsus. mortuū. sophisticū. z cetera talia pñationē ipor-
tāt. pñatio. n. aliqñ addit ei cui opponit. aliqñ addit ei cui
nō opponit. z cū addit ei cui opponit nō pñt illud inferri
simplr. sic ē qz mortuū opponit viuū: z viuū est de rōne
bois: mortuū ē pñatio opposita for⁹ bois. z iō nō valet hō
mortu⁹. qz bñ. valz tñ corp⁹ mortuū. qz corp⁹: qz mortuū
opponit corpori. sic sophisticū vt dñ de fillo peccāte in mā
opponit pbabilitati vel pñientie rei nō ipñ fillo. iō nō ē
icōueniēs qz filli sic sophistic⁹ sit filli. qz vō addit de mā
pz qz bñ filli peccat z māz fillogismi dialectici: nō z māz
filli simplr: nō qz arguit qz sit filli simplr: s; qz non sit fillogis-
m⁹ dialectic⁹. Aduertēdū at qz de hac mā diffusi dñtermi-
nabim⁹ in z^o cū societur ad pñm ducentes ad solo⁹. qz
b fillo peccāte i mā vltiora scire cupit ad i^o ca⁹ recurrat.

Secundūz autem que arguit qui elē-
chis vtuntur: nō oportet tētare sume-
re sine omnium que sunt sciētia: hoc
autēz nō vnius est artis.

¶ Postqz pñs oñdit fillos sophisticos sumēdos eē fm lo-
cos sophisticos. In pre ista vt dicebat o⁹ hñ fillogismos z
elēchos nō eē sumēdos fm spāles pñositiones z terminos:
ad quos applicari pñt. z duo facit fm qz ad b duas rōnes
adducit. z^o ibi (Manifestū qz qñ nō oñz) In p^o pre iten-
dit talē rōnē. vñ⁹ artis est sumere fillogismos sophisticos. z
tradere artē de eis. S; pñsiderare spāles pñones z termi-
nos s; qz sumunt fillogismi sophistic⁹ nō ē vñ⁹ artis vel vñ⁹
scie: s; qñ ē oñz sciaz. qñ nō sunt sumēdi sophistic⁹ fillogismi
nec tradēda ē ars de eis s; bñ pñones z terminos. in hac
aut rōne sic pcedit. qz pñ dicit nō eē sumēdos sophisticos elē-
chos fm ea qz sumūt. i. fm spāles pñones z terminos qz acci-
piunt: qz b nō ē vñ⁹ artis. z^o qd dixerat probat. z^o ibi (In
finite. n. sunt fortasse) Continuet sic. dñm ē qz sumēdi sunt
elēchi sophistic⁹ fm locos sophisticos: s; eos qz vtunt bñ elē-
chis sophisticis nō oñz tētare sumere bñ elēchos fm ea qz ar-
guūt. i. fm spāles pñones z terminos ad quos applicant:
z ex qz arguit sine scia oñz qz sunt. qz b nō ē vñ⁹ artis: s;
qñ regit oēm sciam. Deide cū dicit.

¶ In finite. n. sunt fortasse scie. Quare manife-
stū qñ z dñmōstratiōes: elēchi aut sūt z veri.

¶ Probat qd supposuerat. vñ. non eē vñ⁹ artis accipe sic
elēchos. z duo facit. qz p pbat b de elēchis veris. scō de
elēchis falsis. ibi (S; z falsi elēchi) Circa pñm duo facit
fm qz dup⁹ pbat itentū. pñm. n. pbat hoc rōnē. z^o iudicio.
ne. ibi (Nā alij gdez erūt) Pñma ps dñidit in duas. qz p
adducit rōnes ad pñpositū. scō qdā qd supposuerat pro-
bat. scō ibi (Nā quecūqz est dñmfare) In ista pre itēdit
talē rōnem. scie. i. cōclusiones scibiles fortasse sunt in fini-
te. ergo manifestus est quoniam z dñmōstrationes erunt

talibus esse vnam artem vt dialecticam.

Manifestus ergo quoniam non omnium elenchorum: sed eorum qui sunt secundum dialecticam sumendi loci.

Postquam probatum est per vnam rationem: quod non sunt accipiendi syllogismi sophistici sed ea quae sunt: siue sunt spirituales propositiones ad quae applicari possunt. In parte ista probatur hoc idem alia ratione quae talis est. Ad dialecticam pertinet tradere artem de his elenchis et paralenchis: sed considerare spirituales propositiones non pertinet dicere ad dialecticam: ergo non est tradenda ars de talibus secundum principia spiritualia: siue secundum spirituales propositiones. In hac autem ratione sic procedit: quod primo ait non esse sumenda principia elenchorum sophisticorum sed principia spiritualia: sed sunt dialectica. 2. probatur quod ad dialecticam pertinet tale artem tradere siue talia coae considerare. 2. ibi. (Nā hi coes.) Dicit ergo quod non sunt sumendi loci. in non sunt sumenda principia omnium elenchorum. s. spiritualium. s. elenchos oēs spirituales siue secundum spirituales propositiones ad quae applicantur. s. sumenda sunt talia principia siue tales loci eorum qui sunt secundum dialecticam. potest autem hoc scribi aliter legi quod hic non ponatur alia ratio: sed sit conclusio praecedentis rationis. dictum est enim supra quod non sunt sumendi elenchus vel paralenchus secundum spirituales propositiones quae sumuntur: quod non est vniuersalis artis. si igitur secundum spirituales propositiones non sunt sumenda principia elenchorum vel paralenchorum. ergo sumenda sunt secundum dialecticam: et secundum intentiones coes. Duo ergo facit: quod primum infert hanc conclusionem ex dictis. 2. ostendit quod ad dialecticam pertinet talia coae considerare: et de eis artem tradere. 2. ibi. (Nā hi coes.) Dicit ergo manifestum esse ex dictis quod non sunt sumendi loci et principia omnium elenchorum. s. spiritualium: sed eorum elenchorum sunt sumendi loci qui sunt secundum dialecticam: quod non secundum intentiones spirituales sunt talia sumenda: sed sunt intentiones communes et logicas.

Dubitarer forte aliqui. vtrum elenchus vt consideratur ab artificibus spiritualibus habeant spiritualia principia. Ad id quod si argueretur. miles potest ex pugnare: ergo imperator: isti conclusionis posset sumi ratio ex natura ipsius militie. et sic hanc illationem considerare pertineret ad artem militarem: vel ad politicam. vnde et si a talibus quereretur vnde locus diceretur quod esset locus a militia. 2. posset reddi ratio illius illationis ex alia intentione coae: vt quod miles est minor imperator: et sic esset locus a maiori. et hoc modo reddere causam illi illationis pertinet ad dialecticum vel ad rhetoricum: propter hoc probatur quod elenchus vt consideratur a spiritualibus artificibus reducuntur in spiritualia principia. verum quod secundum illa principia non traditur ars constituendi elenchus. id si velimus artem tradere non sunt accipiendi loci secundum propositiones spirituales: sed accipiendi sunt secundum dialecticam: et sunt intentiones coes. Ad istud ergo capitulum bene intelligendum admittatur quoddam capitulum de praerhetoricis. vbi ostenditur quod entia et syllogismi reducuntur in principia generalia et spiritualia. nam locus a maiori et minori: et tales intentiones coes sunt principia generalia. propositiones enim ipsae vt naturales et morales sunt principia spiritualia. vnde ibi ostenditur eligendo his propositiones facimus aliam artem a dialectica et rhetorica.

Alterius forte dubitarer aliqui. vtrum his principia spiritualia possint dici loci. Ad id quod locus praerobatione quoddam imputatur. illa ergo principia proprie sunt loci qui sunt propositiones coes intentionis aliarum plurium. large tamen ille propositiones spirituales aliquo modo merentur nomen loci in quantum sunt principia et extra hunc: et hoc modo loquitur philosophus in tradendo artem faciendi elenchos cum dicit sunt accipiendi loci non omnium entium materiam secundum spirituales propositiones: sed sumendi sunt loci sunt dialectici. s. secundum quasdam coes intentiones. Deinde cum dicit.

Nam hi coes ad omnes artem et potestatem. Ostendit quod talia coae considerare: et de his paralenchis artem tradere spectat ad dialecticam: et tria facit: quod primum probatur quod ad dialecticum pertinet considerare his coae. 2. ostendit quod ad eum pertinet considerare solutiones eorum. 3. ex dictis concludit conclusionem: neque principia intentionis. 2. ibi. (Si autem habemus?) 3. ibi. (Qua-

re magis quoniam.) Circa primum tria facit sed quod tripliciter probatur intentionem. 2. ibi. (Et cum quid est secundum.) 3. ibi. (Nā si habemus.) In prima parte intendit tale rationem. dialectica est quod coae ad oēs artes et potestates: sed his pallogismi et syllogismi sophistici sunt sic coes. ergo eorum consideratio ad dialecticam pertinet. de hac autem ratione non plus ponit nisi quod hi pallogismi et paralenchus de quibus hic traditur ars sunt coes ad oēs artes et potestates. i. ad oēs artes et scias. ex quo patet quod doctrina hic tradita dialectice subalternatur. Deinde cum dicit.

Et cum qui est secundum quaque disciplinam elenchus: sciens est considerare: siue cum non sit videtur: siue est quare est: cum autem qui ex communibus est et sub nulla arte cadit: dialecticorum est.

Ponit 2. rationem. d. quod cum elenchus siue paralenchus qui est secundum vnam quaque disciplinam. scilicet illa disciplina est considerare siue cum non sit sed videtur: siue cum est. quare est ergo elenchus et paralenchus qui est ex cois: et sub nulla arte cadit considerare est dialecticorum. q. d. quod sicut de spiritualibus considerat artes spirituales: sic de paralenchis secundum coes intentiones sumptis considerat dialecticus qui est quodammodo artifex cois. Notandum autem quod hic traditur de elenchis et paralenchis: et de locis sophisticis secundum quasdam intentiones coes applicabiles ad oem materiam. eguocatio. n. et amplius: et cetera talia applicabiles sunt ad oēs materiam. talia ergo sunt de consideratione dialectica: et non pertinent secundum quod his sunt ad artifices spirituales. Deinde cum dicit.

Nam si habemus ex quibus probabiles syllogismi in quolibet: et habemus ex quibus elenchus: nam elenchus est deductionis syllogismus.

Ponit tertia rationem: quae talis est. quod potest considerare syllogismos vt sunt probabiles: et vt sumuntur secundum intentiones coes potest considerare elenchos sumptos secundum tales intentiones. sed quod potest considerare elenchos sic sumptos potest considerare syllogismos sophisticos et paralenchos. Cum ergo dialecticus consideret his syllogismos et elenchos: eius erit considerare syllogismos sophisticos et paralenchos. In hac autem ratione sic procedit: quod primum dicit quod dialecticus est considerare syllogismos et elenchos. 2. quod si incidentali concludit quod elenchus potest esse vnus syllogismus et duo syllogismi. 3. infert hinc intentionem: quod ad dialecticum pertinet considerare syllogismos sophisticos et paralenchos. 2. ibi. (Quare autem vnus?) 3. ibi. (Habemus ergo secundum.) Dicit ergo si habemus super ex ipsa dialectica ex quibus sunt probabiles syllogismi in quolibet. i. in quolibet materia secundum intentiones communes habemus ex quibus sunt elenchus. nam elenchus quidam syllogismus est. est enim syllogismus deductionis. Deinde cum dicit.

Aut vnus: aut duo syllogismi deductionis elenchus est.

Concludit quod si incidentali quod elenchus aut est vnus syllogismus deductionis aut duo. Notandum autem quod deducere et redarguere potest contingere dupliciter: vel quod vtraque pars deductionis concludatur per syllogismos: et tunc elenchus est duo syllogismi. vel potest hoc contingere quod altera pars deductionis desit ab aduersario. altera vero concludatur per syllogismum: et tunc elenchus erit vnus syllogismus. Deinde cum dicit.

Habemus ergo secundum quod omnes huiusmodi sunt.

Concludit conclusionem intentionis. et inuenit sic dictum est. quod secundum dialecticam habemus quod sunt syllogismi et elenchus: et quod cuius est considerare rectum eius est considerare obliquum. ergo super secundum dialecticam habemus secundum quae sunt oēs his. i. oēs syllogismi sophistici et paralenchus. Deinde cum dicit.

Si autem hoc habemus solutiones habemus: nam horum instantie solutiones sunt. Habemus secundum quae sunt et apparentes: apparentes autem non in quolibet sed talibus: infinita enim sunt si quis consideret secundum quae apparent quibuslibet.

Ostendit quod ad dialecticā p̄tinet cōsiderare nō solum ista: s; et solones istoz. d. q̄ si habem⁹ B. i. si s; dialecticā possum⁹ cōsiderare tales obliquitates habem⁹ et solones istoz. q; cui⁹ est cōsiderare nodū: ei⁹ est cōsiderare nodi solutionē: et subdit q̄ instantie hoz sunt solones q̄tū ad syllogismos peccātes in mā: et si hēmus solones peccātū in mā habem⁹ fm q̄ sunt apparētes. i. habem⁹ solones peccantiū in forma. et addit q̄ apparētes quoz solones habemus sumēdi sunt nō vt apparēt cuilibet: s; vt apparēt talibus. i. fm tales itētiōes cōes. Infinita. n. sunt. i. ideterminata. figs cōsiderat ea fm que tales obliquitates apparēt gbuslibet. **N**otādū aut q̄ syllogismos peccātes i mā assumūt falsa: et solutiōes sunt p̄tētiōes et p̄tētiōes: iō de talibus ait p̄hs q̄ instantie sunt solones eoz. **N**otādū etiā q̄ tū q̄ aliquo mō sunt eadē p̄ncipia syllogismoz peccātū in mā et in forma: vt supra ostēdebat. tū etiā q̄ syllogismos apparētes sunt quidā effect⁹ veri elēchi. si ad dialecticū p̄tinet cōsiderare veros elēchos et solones peccantiū in mā: ad euz spectat cōsiderare apparētes elēchos: et solones peccātū in forma. **N**otādū etiā q̄ in palogismis peccātibus in forma. aliqui pōt p̄tingere deceptio ex aliquo itētiōibus cōibus: vt possuz iſerre. cōptus g adulter: q; credo idēz eē aīis et aīis: et q; cōptus est aliqd aīis adulterū: credo q; poss; iſerre. cōptus. g adulter. et si sic p̄tingat deceptio: erit ibi fallā p̄tētiō: et de tali deceptiōe et apparētia hēdit cōsiderare veros elēchos et solones peccātū in mā: ad euz spectat cōsiderare apparētes elēchos: et solones peccātū in forma. **N**otādū etiā q̄ in palogismis peccātibus in forma. aliqui pōt p̄tingere deceptio ex aliquo itētiōibus cōibus: vt possuz iſerre. cōptus g adulter: q; credo idēz eē aīis et aīis: et q; cōptus est aliqd aīis adulterū: credo q; poss; iſerre. cōptus. g adulter. et si sic p̄tingat deceptio: erit ibi fallā p̄tētiō: et de tali deceptiōe et apparētia hēdit cōsiderare veros elēchos et solones peccātū in mā: ad euz spectat cōsiderare apparētes elēchos: et solones peccātū in forma.

Manifestum quoniā dialectice est posse sumere fm que fit per cōmuniā: vel qui est elenchus: vel apparens elenchus: vel dialecticus: vel apparens dialecticus vel renatiuus.

Ecludit cōtētiōem itētiā p̄ncip alr in tota lectiōe. d. q̄ dialectice artis est posse sumere illa p̄ncipia fm se tanq̄ p̄ q̄dam cōia siue p̄ quasdā cōes itētiōes sit. vel que est elenchus vel apparens elēch⁹: vel syllogismus dialectic⁹. vel apparens dialecticus vel tētiatiuus. dictū est. n. q̄ cōsideras rectū p̄t cōsiderare obliquū. dialecticus g qui cōsiderat elēchū pōt cōsiderare apparētē elēchū: et q; cōsiderat syllogismū dialecticū cōsiderare poterit apparētē dialecticū et tētiatiū. **N**otādū aut q̄ si bñ cōsiderat totū istud caplm̄ apparēt q̄ in nulla pte dialectice pōt eē p̄ncipalr intentus syllogismus apparens vel sophicus. totū enī istud caplm̄ apte p̄nūciat q̄ ad dialecticū p̄tinet cōsiderare de talib⁹ obliquitatibus: q; ad eū spectat cōsiderare de syllo dialectico vel de elēcho. p̄ncipaliter ergo intentū in hoc libro qui subalternatur arti dia⁹ ē elēchus vel syllogismus dialectic⁹ obuiatiū. **D**eterminat tñ hic de locis et syllogismis sophisticis in q̄tū sunt obliquitates elenchū.

CAP. VII.

Non est autēz differentia orationū quādicunt esse: has quidez ad nomen: illas autēz ad intellectū.

Postq̄ p̄hs ostēdit sumēdos eē syllogismos sophisticos fm locos sophisticos qui sunt eoz p̄n⁹ et elia: ostēdit eos nō eē sumēdos s; ea que sumūt siue fm p̄pōnes quas sumūt: et ad q̄s applicant. In parte ista ostēdit bñ syllogismos nō eē sumēdos p̄p̄tētiōes ad vtētes. fuerūt enī quidā credētes sufficiēter tradere artes de syllogismis sophisticis distinguēdo q̄sdā orōnes eē ad nomē: q̄sdā ad intellectū. dicebāt g orōnes sophisticas et multiplices esse ad nomē. doctrinales vō ad intellectū. sic autē dicendo crediderūt sufficiēter reduxisse syllogismos sophisticos ad sua p̄n⁹. Circa hāc g partes duo facit: q; p̄mo p̄mittit op̄inōem istoz. 2. q; ip̄robat eaz ibi. **I**ncōueniens. n. est. **D**icit g q̄ nō est illa differētia orōnū quā qdā dicunt esse. v; has quidez vt multiplices esse ad nomē: illas autē vt doctrinales esse ad intellectū. **D**einde cū dicit.

Incōueniens est enīz op̄inari alias ad nomē eē orōnes: alias autē ad intellectū: s; nō eadē. **I**mprobat hāc op̄inōem: et ostēdit artē de sophisticis nō esse sic tradēdā vt tradēbant. et duo facit: q; p̄mo facit qd dicitū ē. 2. remouet quādā cauillosas r̄sionē. 2. ibi. **A**ut quō oz iſterrogare. Circa p̄mū q̄tū facit fm q̄ q̄druplīciter ip̄robat op̄inōem tactā. p̄mo. n. ip̄robat eā: q; diuisio quā ponebāt nō est p̄posita. 2. q; est p̄ acciō. 3. q; est insufficiens. 4. q; est falsa. 2. ibi. **A**ttiū gūm q; 3. ibi. **E**t oīno incōueniens. 4. ibi. **S**ed vñ sermo venit pus. Circa p̄mū tria facit: q; p̄ait q̄ h̄ dīo. i. q; quedā orōnes sunt ad nomē: quedā ad intellectū nō est p̄posita. 2. ex p̄ponit qd est eē ad nomē: et qd ad intellectū. 3. p̄bat qd dixerat. 2. ibi. **Q**uid enī est. 3. ibi. **S**i enī aliq; dīc er go q̄ incōueniens ē op̄inari alias qdē orōnes eē ad nomen. alias autē ad intellectū. sed nō op̄inari eadēz. nō g est h̄ diuisio p̄posita: q; nō alie et alie orōnes sunt ad nomē: et ad itell⁹: s; ille eē q̄ sūt ad intellectū sūt ad nomē: et ex aliquis: q; ex h̄ vt videt nō erat ars istoz incōueniens: dato q̄ eē orōnes p̄t eē ad nomē et intellectū. p̄hs. n. tradendo artē de sophisticis diuidit locos sophisticos. d. quosdam esse in dictiōe: quosdā vō extra dictiōem: et tñ ille idē locus sophisticus g est in dictiōe est etiā extra dictiōem. idē enī paralo⁹ qui peccat fm figurā dictiōis pōt peccare p̄ fallāz accidētis: tñ figurā dictiōis ē in dictiōe. acciō vō extra dictiōem. **D**ōm q; s; fallē nō de necessitate sunt distincte māl̄r: q; idē palo⁹ pōt esse mā diuersarū fallarū. sunt tñ fallē et loci sophistici s; quos sumit ars syllogismoz sophisticorum de necessitate distincti formalr. aīis enī qd est p̄s accidentis formalr differt ab acciōe: vt supra ostēdebat. si g iſti de gbus hic p̄hs loquūt volebāt tradere artē de sophisticis fm dīas orōnū: oportebat eos sic orōnes diuidere: q; ex diuisiōe illa denotet aliq̄ dīa i orōnib⁹: vel s; māz: vel fm formā. s; reſo orōnis p̄ intellectū nullaz dīaz p̄ se loquēdo facit in ipsa orōne: nec māl̄r: nec formalr. p̄bat. n. supra orōnē amphibolā esse vñā māl̄r et formalr et habere i se actualē multiplicatē: nō obſtare q; erat diuersoz significatiua: et habebat diuersos intellect⁹. diuersitas ḡ relatiōis p̄ intellectū p̄ se nullā diuersitatē facit i orōne: s; vna orō exis eadē tam māl̄r q̄ formalr pōt disputari ad nomē: et ad intellectū. tradere g artē de sophisticis eo q; orōnib⁹ possum⁹ diuersimode ad vñū vti: vel ad aliū intellectū: et dicere alias eē has orōnes et illas: est oīno incōueniens. p̄ se g loquēdo nō sunt alie orōnes be et ille: vt sic op̄inātes dicebant. qd vō opponit de fallis: et de locis sophisticis p̄z nō eē fīle: q; iſter dictos locos semp est differētia formalis: et si nō semp māl̄s. **D**einde cū dicit.

Quid enīz est non ad intellectum nisi qm̄ nō vtitur nomine qui putatur iſterrogare ad quod is qui iſterrogatus dedit: idēz autē hoc est et ad nomen: ad intellectum autē: quoniam

ea que sumūt siue fm p̄pōnes quas sumūt: et ad q̄s applicant. In parte ista ostēdit bñ syllogismos nō eē sumēdos p̄p̄tētiōes ad vtētes. fuerūt enī quidā credētes sufficiēter tradere artes de syllogismis sophisticis distinguēdo q̄sdā orōnes eē ad nomē: q̄sdā ad intellectū. dicebāt g orōnes sophisticas et multiplices esse ad nomē. doctrinales vō ad intellectū. sic autē dicendo crediderūt sufficiēter reduxisse syllogismos sophisticos ad sua p̄n⁹. Circa hāc g partes duo facit: q; p̄mo p̄mittit op̄inōem istoz. 2. q; ip̄robat eaz ibi. **I**ncōueniens. n. est. **D**icit g q̄ nō est illa differētia orōnū quā qdā dicunt esse. v; has quidez vt multiplices esse ad nomē: illas autē vt doctrinales esse ad intellectū. **D**einde cū dicit.

Incōueniens est enīz op̄inari alias ad nomē eē orōnes: alias autē ad intellectū: s; nō eadē.

Improbat hāc op̄inōem: et ostēdit artē de sophisticis nō esse sic tradēdā vt tradēbant. et duo facit: q; p̄mo facit qd dicitū ē. 2. remouet quādā cauillosas r̄sionē. 2. ibi. **A**ut quō oz iſterrogare. Circa p̄mū q̄tū facit fm q̄ q̄druplīciter ip̄robat op̄inōem tactā. p̄mo. n. ip̄robat eā: q; diuisio quā ponebāt nō est p̄posita. 2. q; est p̄ acciō. 3. q; est insufficiens. 4. q; est falsa. 2. ibi. **A**ttiū gūm q; 3. ibi. **E**t oīno incōueniens. 4. ibi. **S**ed vñ sermo venit pus. Circa p̄mū tria facit: q; p̄ait q̄ h̄ dīo. i. q; quedā orōnes sunt ad nomē: quedā ad intellectū nō est p̄posita. 2. ex p̄ponit qd est eē ad nomē: et qd ad intellectū. 3. p̄bat qd dixerat. 2. ibi. **Q**uid enī est. 3. ibi. **S**i enī aliq; dīc er go q̄ incōueniens ē op̄inari alias qdē orōnes eē ad nomen. alias autē ad intellectū. sed nō op̄inari eadēz. nō g est h̄ diuisio p̄posita: q; nō alie et alie orōnes sunt ad nomē: et ad itell⁹: s; ille eē q̄ sūt ad intellectū sūt ad nomē: et ex aliquis: q; ex h̄ vt videt nō erat ars istoz incōueniens: dato q̄ eē orōnes p̄t eē ad nomē et intellectū. p̄hs. n. tradendo artē de sophisticis diuidit locos sophisticos. d. quosdam esse in dictiōe: quosdā vō extra dictiōem: et tñ ille idē locus sophisticus g est in dictiōe est etiā extra dictiōem. idē enī paralo⁹ qui peccat fm figurā dictiōis pōt peccare p̄ fallāz accidētis: tñ figurā dictiōis ē in dictiōe. acciō vō extra dictiōem. **D**ōm q; s; fallē nō de necessitate sunt distincte māl̄r: q; idē palo⁹ pōt esse mā diuersarū fallarū. sunt tñ fallē et loci sophistici s; quos sumit ars syllogismoz sophisticorum de necessitate distincti formalr. aīis enī qd est p̄s accidentis formalr differt ab acciōe: vt supra ostēdebat. si g iſti de gbus hic p̄hs loquūt volebāt tradere artē de sophisticis fm dīas orōnū: oportebat eos sic orōnes diuidere: q; ex diuisiōe illa denotet aliq̄ dīa i orōnib⁹: vel s; māz: vel fm formā. s; reſo orōnis p̄ intellectū nullaz dīaz p̄ se loquēdo facit in ipsa orōne: nec māl̄r: nec formalr. p̄bat. n. supra orōnē amphibolā esse vñā māl̄r et formalr et habere i se actualē multiplicatē: nō obſtare q; erat diuersoz significatiua: et habebat diuersos intellect⁹. diuersitas ḡ relatiōis p̄ intellectū p̄ se nullā diuersitatē facit i orōne: s; vna orō exis eadē tam māl̄r q̄ formalr pōt disputari ad nomē: et ad intellectū. tradere g artē de sophisticis eo q; orōnib⁹ possum⁹ diuersimode ad vñū vti: vel ad aliū intellectū: et dicere alias eē has orōnes et illas: est oīno incōueniens. p̄ se g loquēdo nō sunt alie orōnes be et ille: vt sic op̄inātes dicebant. qd vō opponit de fallis: et de locis sophisticis p̄z nō eē fīle: q; iſter dictos locos semp est differētia formalis: et si nō semp māl̄s. **D**einde cū dicit.

Quid enīz est non ad intellectum nisi qm̄ nō vtitur nomine qui putatur iſterrogare ad quod is qui iſterrogatus dedit: idēz autē hoc est et ad nomen: ad intellectum autē: quoniam

ad hoc dedit intelligens.

Exponit qd est esse ad nomē: et qd ad intellectū. v. qd eni est nō ad intellectū disputare: nisi qz opponēs q putat iterrogare nō vtiſ noie ad illud significatū: ad qd is q est iterrogat. i. rñdēs dedit. B est g disputare nō ad intellectū: qñ opponēs et rñdēs nō ferūt intellectū ad idē fm idē: sed est etiā disputare ad nomē. v. nō ferre intellectū ad idē. s. ad intellectū disputat qñ sup. opponēs vtiſ noie ad illū intellectū ad quē dedit intelligēs. i. rñdens. **D**einde cū dicit.

Si autem aliquis plura significante nomine vnum putet significare interrogans et interrogatus: vt forte ens et vnum plura significant: sed et respōdens et interrogās zeno vnus putans esse interrogat: et est oratio: quoniam vnū omnia: hoc autē ad nomen est: aut ad intellectum interrogātis disputata.

Manifestat qd supius supposuerat. v. illas easdē ofones que sunt ad nomē eē ad intellectū: et eōuerso. et duo facit. qz pmo pbat B de ofonib⁹ multiplicib⁹: de qb⁹ min⁹ videt. qz ostēdit B de oib⁹ siue de qbuslibet ofonib⁹. 2⁹ ibi. (Deinde circa quālibet.) Circa pmo duo facit: qz p ostendit q ofo multiplex pōt disputari ad intellectū. 2⁹ pbat q illa eadē ofo pōt disputari ad nomē ibi. (Si vō aliq.) Dicit g q si aliq putet nomē vnū significare ipso. i. noie significatē plura: et interrogās. i. opponēs: et iterrogat. i. rñdens sint h⁹ optionis: vt forte ens et vnū pla significat. sed si rñdēs ceno: et ceno iterrogās. i. opponēs iterrogat putās vnū eē significatū eni et vnū: vt ē ofo: qñ oia sūt vnū.

Dis suppositis ofo h⁹ oia vnū sūt ē disputata ad nomē an ad intellectū iterrogātis stat q ad intellectū: q si tā opponēs q rñdēs nō pciipiūt multiplicitatē i ofone oz eos ferre intellectū ad idē. **N**otādū autē q dicit vnū et ens forte significare plura: qz nō est in talib⁹ vera multiplicitas: cū nō sint pure equoca sed analogā. **N**otādū etiā q hic p cenoē forte itelligit parmenidē q pbauit oia eē vnū credens vnū simpliciter dici ipso dicto multipli: vel forte p cenoē itelligit platonē q acquirit rōnib⁹ parmenidis vt ostēdim⁹ in declaratiōib⁹ quas fecimus in pñcis. Cōsuetudo. n. fuit pñi noiare platonē diuersis noib⁹: vt pñi intueri dicta eius: vel forte ad litterā ipse ceno talē rationē faciebat pbātē oia eē vnū: qz vnū et ens puerunt. si g oia sunt ens oia sunt vnū: quō aut in talib⁹ latet multiplicitas in pñcis declarauim⁹. **D**einde cū dicit.

Si vō aliquis multa putet significare: palaz quoniam non ad intellectum est: primus ergo circa huiusmodi orationes est: et ad nomen et ad intellectū quecūqz plura significant.

Ostēdit quō talis ofo pōt disputari ad nomē. v. qz si aliq iterrogat sup. a ceno: putet illā ofonē pla significat et sup. nō accipiat eā in illo intellectu i q ceno arguit: palā: qñ nō erit disputata ad intellectū. p⁹ igit icōueniēs ē sic opinātes ē circa h⁹ ofones: qñ qz plura significant. i. circa ofones multiplices: qz ē. i. ptingit eas eē ad nomē. et ē. i. ptingit eas eē ad intellectū. nō g alie orationes sunt ad nomē: alie ad intellectum: sed eedem. **D**einde cū dicit.

Deinde circa quamlibz non eniz in oratione est ad intellectum esse: sed in eo q respondens se habet aliquo modo ad ea que dantur.

Ostendit h. i. q eadē ofo pōt disputari ad nomē et ad intellectū veritatē habere circa quālibet ofonē. et tria facit: qz p ostēdit oēs ofones posse disputari ad intellectū. 2⁹ ostēdit oēs eas posse disputari ad nomē. 3⁹ qdā qd supposue-

rat. pbat. 2⁹ ibi. (Deinde ad nomē.) 3⁹ ibi. (Nā si nō ptingit sic: non solus qd dictū est veritatē h⁹ circa ofones multiplices: sed deinde hoc verū est circa quālibet ofonē: qz nō est in ipsa ofone esse ad intellectū: s. hoc est in eo qd rñdēs se h⁹ aliquo mō ad ea que dant ab opponēte: quia fert intellectū ad idē cum ipso opponēte: et qz hoc potest fieri in oibus orationib⁹. omnes ofones possunt esse ad intellectum. **D**einde cū dicit.

Deinde ad nomē oēs eas cōtingit esse. **N**az ad nomē nō ad intellectū eē: B est loco.

Ostēdit oēs ofones posse disputari ad nomē. v. qz deinde ptingit oēs eas ofones eē ad nomē. nā in B loco eē ad nomē: idē ē qd eē nō ad intellectū. si g oēs ofones pñt disputari nō ad intellectū: qz in pñteritū est ferre intellectū ad illud: et nō ferre. oēs ofones possunt disputari ad nomē. **D**einde cū dicit.

Naz si non omnes erūt quedaz alie: neqz ad intellectum: neqz ad nomen: hoc vero dicunt oēs: et diuidūt vel ad nomen vel ad intellectū esse omnes: alias autem non.

Probat qd supposuerat. v. qz qd nō est ad intellectū est ad nomē. v. nā si nō oēs sup. ofones sunt ad nomē que nō sunt ad intellectū: sequit hoc icōueniēs q erūt quedaz alie ofones: neqz ad nomē: neqz ad intellectū: qd est ptra illos. nā hi sic opinātes dicūt oēs ofones esse tales: et diuidunt oēs ofones: vel eē ad nomē: vel ad intellectū. alias autem orationes non ponunt.

Dubitarēt forte aliquis: qz si aliqua cā est pp quā valeat ista pñā. hec ofo nō est ad intellectū. g est ad nomē: est qz esse ad nomē: et eē ad intellectū sunt imediata: s. in immediatis nō semp ex altero negato inferre possum⁹ alterū affirmatū. quātrūqz eni sanū et egrū sunt imediata nō valet de quolibet: nō est sanū. g est egrū. **D**dm q eē ad nomē et esse ad itellz nō sunt ppe imediata: vt in sequenti lectiōe pbabit. bi tñ accipiebāt ea: ac si essent imediata: cū dicerēt oēs ofones eē ad nomē: vel ad itellz: et nō ponerent aliqz alias ofones q nec essent ad B: nec ad illud: pp qd rō pñi nō simplr affirmat. arguit tñ istos. valet. n. qz si eē ad nomē et eē ad intellectū sunt imediata q ois ofo que nō est ad intellectū est ad nomē. **A**d cui⁹ euidetiā est sciēdū qz si ab aliquo vno immediatoz negato nō pōt inferri alterū affirmatūz dupliciter pōt ptingere. p si nō est ibi pñtāia subtrī. nō. n. valet. chymera nō est egra. g sana. 2⁹ B pōt ptingere si est ibi pñtāia subtrī: s. nō illi⁹ circa qd illa opposita fieri bñt. non eni valet. lap. nō est eger. g est sanus: qz sanus et egrus nō sunt apta nata fieri circa lapides. tñ si est ibi pñtāia subtrī et illi⁹ subtrī circa qd imediata sūt apta nata fieri semp ab vno immediatoz negato pōt inferri alterū affirmatū: vt si sanus et egrū sunt imediata: et sūt apta nata fieri circa aīal: de qlibet aīali valet. si nō est sanū est egrus: et si nō est egrus est sanū. sīl r eni sanū et egrus nō essent imediata. si aliq aīal eēt qd neqz sanū neqz egrū eēt. sic qz eē ad nomē et ad intellectū s. sic opinātes sunt imediata: et determināt si bi ofonē de qlibet ofone valet qz si nō est ad intellectū est ad nomē: si nō ad nomen est ad intellectū.

Tamen quicūqz sylli sunt in eo q multipli sūt horū aliq q s. nomē sūt. **N**az incōueniēter dictū est s. nomē dicere esse omnes qui fm dictionem.

In pte ista pbat pñā diuisione pñctā nō valere: eo q pñctis. et duo facit: qz p ostēdit q ofones multiplices pñt dici aliq mō eē ad nomē. **S**cdo ostēdit q nō sūt ad nomē

per se loquendo: ut p[ro]dicti intelligebat: s[ed] accidit o[mn]ib[us] sic esse ad no[m]i[n]e. 2° ibi. S[ed] s[un]t q[ui]d[am] palo. dicit g[er] q[ui] g[er]u[n]g[er] syl[log]i s[un]t in eo q[uo]d multip[li]c[ati]o[n]e. aliq[ui]d[um] h[ab]et syl[log]o[rum] s[un]t q[ui] s[un]t no[m]i[n]e. n[on] i[n]co[n]ueni[en]t[er] d[icitu]r est d[icitu]r o[mn]es palo. q[ui] s[un]t s[ed] d[icitu]r d[icitu]r e[ss]e s[un]t no[m]i[n]e. C[on]tra d[icitu]r a[ut]e[m] q[uo]d p[ro]p[ri]e loq[ui]do sole fallit in d[icitu]r: ne peccat in eo q[uo]d multip[li]c[ati]o[n]e: p[ro]p[ri]e q[uo]d sole tales fallit p[ro]p[ri]e d[icitu]r d[icitu]r esse ad no[m]i[n]e. C[on]tra d[icitu]r a[ut]e[m] q[uo]d n[on] o[mn]es tales fallit p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e d[icitu]r d[icitu]r esse ad no[m]i[n]e: q[ui] n[on] in o[mn]ib[us] est v[er]a multiplicitas. n[on] fig[ur]a d[icitu]r d[icitu]r h[ab]et sol[us] multiplicitate[m] fantastica[m]. illa g[er] multiplicitas magis videt[ur] e[ss]e p[ro]p[ri]e acc[us]at[ur]: et in p[ro]p[ri]e ad nos q[ui] p[ro]p[ri]e. cu[m] g[er] d[icitu]r o[mn]es q[ui]d[am] s[un]t ad no[m]i[n]e: q[ui]d[am] ad itell[ig]it. si accipit li[ber] e[ss]e ad nomen. put[atur] est idem q[uo]d h[ab]et multiplicitate[m] fantastica[m]. sic n[on] est i[n]co[n]ueni[en]s aliq[ui]d[um] o[mn]es de se esse ad no[m]i[n]e: q[ui] aliq[ui]d[um] o[mn]es s[un]t se s[un]t sic multiplices. s[ed] si itell[ig]it e[ss]e ad no[m]i[n]e per p[ro]p[ri]e ad v[er]itates: ut p[ro]dicti p[ro]p[ri]e intelligebat. sic accidit o[mn]ib[us] esse ad no[m]i[n]e. C[on]tra d[icitu]r a[ut]e[m] illa pars.

C Sed sunt quidam palogismi non in eo q[uo]d respondens se habet ad eos aliquo modo: sed q[uo]d huiusmodi interrogationes oratio ipsa habet que plura significat.

In qua postq[uam] ostendit q[uo]d o[mn]es multiplices p[ro]p[ri]e d[icitu]r esse ad no[m]i[n]e: o[mn]es q[uo]d n[on] s[un]t ad no[m]i[n]e p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e ad v[er]itates. d[icitu]r q[uo]d s[un]t q[ui]d[am] palo. q[ui] s[un]t ad no[m]i[n]e: n[on] i[n] eo q[uo]d r[ati]o[n]e ad eos aliquo se h[ab]et. i. de se n[on] s[un]t ad no[m]i[n]e p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e ad v[er]itates. sed s[un]t ad no[m]i[n]e eo q[uo]d o[mn]es ipsa h[ab]et plura q[ui] significat s[ed] i[n]terrogatio[n]es hui[us]m[od]i. i. s[ed] i[n]terrogatio[n]es multiplices. p[ro]p[ri]e g[er] p[ro]p[ri]e o[mn]i p[ro]p[ri]e se q[ui] s[un]t s[ed] no[m]i[n]e i[n] eo q[uo]d multiplex: n[on] t[ame]n p[ro]p[ri]e ad v[er]itates. et q[ui] d[icitu]r p[ro]p[ri]e accipieb[atur] e[ss]e ad no[m]i[n]e et ad itell[ig]it p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e ad v[er]itates. i[dem] d[icitu]r eo q[uo]d n[on] sol[us] mala erat: q[ui] n[on] erat p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e. s[ed] etia[m] i[n]co[n]ueni[en]s erat: q[ui] n[on] erat p[ro]p[ri]e s[ed] p[ro]p[ri]e accidens.

Dubitaret forte aliq[ui]s. v[er]u[m] p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e o[mn]i e[ss]e ad no[m]i[n]e. C[on]tra d[icitu]r a[ut]e[m] q[uo]d si vide[re] volum[us] q[uo]d o[mn]e est ad no[m]i[n]e op[er]e nos videre q[uo]d no[m]i[n]e vel o[mn]e possit esse multiplex: et ut supra dicebat. multiplicitas no[m]i[n]is dupl[ic]i[ter] p[ro]p[ri]e d[icitu]r p[ro]p[ri]e: vel ex ipsa p[ro]p[ri]e: vel ex itell[ig]it: cu[m] referre ipsu[m] in sua significata. si accipiat ex ipsa p[ro]p[ri]e: sic cu[m] p[ro]p[ri]e se teneat ex p[ro]p[ri]e no[m]i[n]is. aliq[ui]d[um] m[od]o p[ro]p[ri]e no[m]i[n]is s[un]t se q[uo]d sit multiplex: et aliq[ui]d[um] m[od]o p[ro]p[ri]e o[mn]i s[un]t se q[uo]d d[icitu]r p[ro]p[ri]e ad no[m]i[n]e. s[ed] si accipiat multiplicitas per p[ro]p[ri]e ad v[er]itates et s[ed] itell[ig]it referre o[mn]e in sua significata. sic q[ui] p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e accit o[mn]i q[uo]d dispute[re] ad no[m]i[n]e: et q[ui] no[m]i[n]e vel o[mn]e n[on] p[ro]p[ri]e est actual[iter] multip[li]c[ati]o[n]e p[ro]p[ri]e ad v[er]itates: q[ui] terio s[un]t sumpto n[on] p[ro]p[ri]e v[er]it[ate] equoce. i[dem] p[ro]p[ri]e l[ib]e[re] cedat o[mn]e d[icitu]r se aliquo m[od]o disputari ad nomen in eo q[uo]d multip[li]c[ati]o[n]e: n[on] t[ame]n co[n]cedit q[uo]d de se dispute[re] ad nomen p[ro]p[ri]e ad v[er]itates: ut p[ro]dicti p[ro]p[ri]e intelligebat: sed hoc accidit orationi.

Alterius. dato q[uo]d hec d[icitu]r: q[uo]d o[mn]e p[ro]p[ri]e disputari ad nomen vel ad itell[ig]it sit p[ro]p[ri]e acc[us]at[ur] p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e ad v[er]itates. Dubitaret forte aliq[ui]s. v[er]u[m] sit talis d[icitu]r p[ro]p[ri]e mediata. ita q[uo]d q[ui]d[am] n[on] disputat ad itell[ig]it disputat ad nomen. C[on]tra d[icitu]r a[ut]e[m] q[uo]d ut supra t[ame]n op[er]e fuit d[icitu]r p[ro]p[ri]e il[li]c[itu]s d[icitu]r esse p[ro]p[ri]e imediata cu[m] poneret o[mn]es o[mn]es esse t[ame]n. t[ame]n s[ed] v[er]itates n[on] est p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e. n[on] a[ut]e[m] q[uo]d opponit et r[ati]o[n]e n[on] ferat itell[ig]it ad id[em] vel hoc e[ss]e ex p[ro]p[ri]e no[m]i[n]is: q[ui] ipsu[m] no[m]i[n]e multip[li]c[ati]o[n]e est: et t[ame]n q[uo]d n[on] est ad itell[ig]it p[ro]p[ri]e d[icitu]r ad no[m]i[n]e. 2° hoc p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e ex p[ro]p[ri]e rei: ut q[ui] ipsa res sub diuer[si]s r[ati]o[n]ib[us] est apta nata accipi: et t[ame]n q[uo]d n[on] est s[un]t rez v[er]no m[od]o. est s[ed] rez alio m[od]o: p[ro]p[ri]e q[uo]d n[on] ferre sic itell[ig]it ad id[em] n[on] est p[ro]p[ri]e disputare ad no[m]i[n]e: cu[m] no[m]i[n]e n[on] sit ca[usa] hui[us]m[od]i diuer[si]tatis sed res. p[ro]p[ri]e ergo modus esse h[ab]et in fallis in d[icitu]r: et n[on] in o[mn]ib[us] p[ro]p[ri]e loquendo: q[ui] in fig[ur]a d[icitu]r: s[ed] sit ibi dece[re] ex p[ro]p[ri]e vocis: n[on] est t[ame]n p[ro]p[ri]e et p[ro]p[ri]e ex ipsa significati[n]e d[icitu]r: et d[icitu]r ad no[m]i[n]e: cu[m] sit ibi sol[us] multiplicitas fantastica. et d[icitu]r s[ed] se in tali falla sol[us] significet v[er]u[m] s[un]t t[ame]n fantasia nostra i[n]terp[re]tamur ipsas aliud significare. S[ed] o[mn]es

vero modus. i. n[on] disputare ad itell[ig]it: s[ed] ex p[ro]p[ri]e ipsi rei p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e in fallis ex d[icitu]r. C[on]tra d[icitu]r a[ut]e[m] cu[m] d[icitu]r.

Sed omnino i[n]co[n]ueni[en]s de elench[us] disputare: et non prius de sillogismo. Nam elench[us] sillogismus est quare oportet et de sillogismo prius q[uam] de falso elench[us]. Est aut[em] huiusmodi elench[us] apparens s[un]t contradictionis.

Ut dicebat ostendit p[ro]dicta d[icitu]r esse i[n]sufficiente[m]. C[on]tra d[icitu]r a[ut]e[m] euidentia notat[ur] q[uo]d dato p[ro]dicta d[icitu]r d[icitu]r: q[uo]d o[mn]ium alie s[un]t ad no[m]i[n]e: alie ad itell[ig]it: d[icitu]r e[ss]e p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e: et esse p[ro]p[ri]e: n[on] t[ame]n p[ro]p[ri]e e[ss]e p[ro]p[ri]e e[ss]e p[ro]p[ri]e ad tradenda[m] artes de syl[log]is sophistici. n[on] h[ab]et sophica q[ui]d[am] s[un]t in d[icitu]r ut multiplicitas q[ui] i[n]it[ia]l[iter] decipiendi s[un]t ex p[ro]p[ri]e vocis. q[ui]d[am] vo[ce] s[un]t ex d[icitu]r: ut q[ui] s[un]t p[ro]p[ri]e decipiendi ex p[ro]p[ri]e rei. dato g[er] p[ro]p[ri]e p[ro]dicta d[icitu]r d[icitu]r possit tradi ars de sophicis q[ui]d[am] ad fallas i[n] d[icitu]r: q[ui] ibi v[er]u[m] esse ad nomen disputat: n[on] t[ame]n erat sufficiens d[icitu]r d[icitu]r ad tradenda[m] artes de sophicis ex d[icitu]r: cu[m] ibi p[ro]p[ri]e n[on] sit disputatio ad no[m]i[n]e: q[ui] p[ro]p[ri]e decipiendi in talibus n[on] est ex p[ro]p[ri]e no[m]i[n]is: s[ed] ex p[ro]p[ri]e rei. et q[ui] v[er]u[m] dicebat fallit in d[icitu]r magis peccat[ur] d[icitu]r elench[us]. fallit vo[ce] d[icitu]r d[icitu]r magis s[un]t syl[log]is. isti sic loquunt[ur] dato q[uo]d traderet art[em] ut peccat[ur] d[icitu]r d[icitu]r q[ui]d[am] peccat fallit in d[icitu]r: n[on] t[ame]n tradebat artes ut peccat[ur] d[icitu]r syl[log]is: q[ui]d[am] peccat ex d[icitu]r. In sufficientia g[er] esset ars ista: dato q[uo]d d[icitu]r d[icitu]r p[ro]p[ri]e q[ui]d[am] volebat tradere artes de sophicis n[on] esset p[ro]p[ri]e acc[us]at[ur]: et esset per opposita. In ostendendo aut[em] i[n]sufficientia hui[us]m[od]i artis tria facit: q[ui] p[ro]p[ri]e h[ab]et i[n]suffici[en]tia. 2° ostendit q[uo]d p[ro]p[ri]e tal[iter] arti tradit p[ro]p[ri]e. 3° q[uo]d d[icitu]r rat manifestat p[ro]p[ri]e. 2° ibi. Quare aut[em] in syl[log]is. 3° ibi. (Est aut[em] de eo. d[icitu]r g[er] i[n]co[n]ueni[en]s e[ss]e disputare de elench[us]: et tentare de fallis in d[icitu]r q[uo]d peccat[ur] d[icitu]r elench[us]. i. d[icitu]r d[icitu]r: n[on] e[ss]e disputare p[ro]p[ri]e de syl[log]is. i. de fallis extra d[icitu]r q[uo]d peccat[ur] d[icitu]r syl[log]is. n[on] ipse elench[us] syl[log]is est: et q[ui] syl[log]is claudis in r[ati]o[n]e elench[us]: et est p[ro]p[ri]e elench[us]: o[mn]es p[ro]p[ri]e disputare de syl[log]is. i. de fallis q[uo]d peccat[ur] d[icitu]r syl[log]is q[uo]d de falso elench[us]. i. q[uo]d de fallis q[uo]d peccat[ur] d[icitu]r elench[us] siue d[icitu]r d[icitu]r: et subdit q[uo]d h[ab]et elench[us]. i. elench[us] s[un]t e[ss]e appens syl[log]is n[on] g[er]it: sed apparens syl[log]is d[icitu]r ad tradenda[m] artes de palench[us]: et de his q[uo]d peccat[ur] d[icitu]r elench[us]: n[on] sufficit determinare de his q[uo]d peccat[ur] d[icitu]r d[icitu]r: s[ed] etia[m] o[mn]es ostendere q[uo]d peccat[ur] d[icitu]r syl[log]is.

Dubitaret forte aliq[ui]s. q[ui] n[on] videt[ur] b[on]i dictu[m] q[uo]d p[ro]p[ri]e determinat[ur] sit q[uo]d fallit peccat[ur] d[icitu]r syl[log]is q[uo]d elench[us]. b[on]i. n[on] est q[uo]d fallit i[n] d[icitu]r: ne peccat[ur] d[icitu]r d[icitu]r. fallit vo[ce] extra d[icitu]r d[icitu]r syl[log]is. cu[m] g[er] p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e determinat[ur] de fallis i[n] d[icitu]r q[uo]d de fallis ex tra d[icitu]r. v[er]u[m] q[uo]d tenuerit ordines d[icitu]r r[ati]o[n]e ordis q[ui]d[am] hic docet. C[on]tra d[icitu]r a[ut]e[m] q[uo]d aliq[ui]d[um] est p[ro]p[ri]e ordine doctrine: q[uo]d n[on] est p[ro]p[ri]e in esse: vel s[ed] q[uo]d h[ab]et. fallit. n[on] e[ss]e d[icitu]r plus fallunt et s[un]t p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e fallit q[uo]d s[un]t fallit in d[icitu]r. t[ame]n q[ui] d[icitu]r na a faciliore d[icitu]r i[n]cipit. i[dem] ordie doctrine fallit in d[icitu]r p[ro]p[ri]e cedut fallas ex d[icitu]r. cu[m] g[er] p[ro]p[ri]e ait q[uo]d est p[ro]p[ri]e determinat[ur] n[on] de syl[log]is. i. de fallis ex d[icitu]r q[uo]d de d[icitu]r. i. q[uo]d de fallis in d[icitu]r peccat[ur] d[icitu]r d[icitu]r: n[on] est itell[ig]it p[ro]p[ri]e us ordine doctrine. s[ed] exponend[us] est p[ro]p[ri]e. i. p[ro]p[ri]e. In n[on]it g[er] fallas ex d[icitu]r p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e esse q[uo]d fallas in d[icitu]r: ne p[ro]p[ri]e q[uo]d appet p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e valde rep[re]hensibiles fuisse: q[ui] valde i[n]suffici[en]tes artes tradideru[n]t: cu[m] ars illa n[on] se extendat ad fallas ex d[icitu]r q[uo]d s[un]t p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e fallit. q[uo]d aut[em] itell[ig]it sit q[uo]d fallit in d[icitu]r peccat[ur] d[icitu]r d[icitu]r. fallacie vo[ce] ex d[icitu]r d[icitu]r supra in fine illi capli. Aut ergo sic diuidend[us]. suffici[en]ter est dictu[m]. C[on]tra d[icitu]r a[ut]e[m] cu[m] d[icitu]r.

Quare aut[em] in sillogismo erit causa aut[em] in contradictione: adiacere eni[m] oportet co[n]tradictionem: q[ui]q[ue] aut[em] in v[er]isq[ue] apparens elench[us].

Ostendit. q[uo]d p[ro]p[ri]e d[icitu]r tradi ars syl[log]is sophistici.

Primus

dicēs q̄ tradēda est ars de h̄s sophicis: q̄ aut erit cā de fe-
ctus in syllo: aut in dictione. nā elēch^o ē syllo cui o3 adia-
cere dēcōnē. si q̄ erit aliq̄s appens elēchus: 2 deficiat 3 elē-
chū: vel hoc 3tinget q̄ peccat in syllo: vel q̄ peccat in dī-
ctione: vel q̄q̄ autem hoc erit: q̄ peccat in vtrīsq̄. i. in syl-
logismo 2 contradictione. ¶ Deinde cū dicit.

¶ Est at̄ de eo quidēz quod est tacentes dicere
in cōtradictione: non in sillogismo: de eo q̄ est
quod non habet aliq̄s dare in vtrīsq̄: de eo au-
tem quod est quoniam Homerī poema figura
est per circulum in sillogismo: qui autem in
vtrōq̄ verus sillogismus.

¶ Explicat de his q̄ dixerat ostēdēs quō pdictis tribus
modis pōt 3tingere defect^o. d. q̄ de eo q̄ dē. i. de illa ofone
siue de eo palo^o q̄ est tacētē dīe est defectus in dēcōnē nō
in syllo. De eo aut q̄ d̄ dare q̄d aliq̄s nō h̄z: est defectus in
vtrīsq̄. de eo vō palo^o q̄m poema homerī est fig^a p̄ circū
i. est fig^a circularis: est defectus in syllo. ois q̄ palo^o defi-
ciens ab elenchō: vel deficit in syllo: vel in dēcōnē: vel in
vtrīsq̄. si aut sit aliq̄s syllo q̄ deficiat in neutro. i. q̄ nō de-
ficiat: nec in syllo nec in dictione est verus elenchus.

Dubitarēt forte aliq̄s quō pdicti palo^o defi-
ciūt ab elēcho eo mō q̄ p̄hs
ait. ¶ Ad q̄d dī cōr q̄ p̄m^o palo^o deficit ab elēcho: q̄ pec-
cat 3 dēcōnē. nā si q̄rat ab aliq̄. vtrū 3tingat tacētē dicere:
2 ille dicat q̄ nō pōt sic argui 3 eū: 3tingit fortē dicere. for-
tes est tacēs. 3tingit tacētē dīe: hic ē p̄m^o in dictione.
nā hec p̄pō q̄ d̄ tacētē dicere negat. put ly tacētē 3struīt
ex pte subī. pdict^o vō palo^o 3cludit q̄ est tacētē dicere p̄
ut ly tacētē 3struīt ex pte pdicati: p̄p q̄d nō ē ibi dictione.
2° vō palo^o deficit in vtrīsq̄. v3. in syllo 2 in dictione. Nā
si q̄rat ab aliq̄ vtrū aliq̄s dē q̄d nō h̄z: eo dicētē q̄ nō pōt
sic argui 3 eū. aliq̄s dat vñ solū denariū: nō h̄z vñ solū
denariū. q̄ dat q̄d nō h̄z. h̄ est defect^o in dictione: q̄ dare
vñ solū denariū nō ē dare q̄d nō h̄z: 3 vñ nō h̄z: dare aut
q̄d nō h̄z: 2 dare vñ nō h̄z nō sūt dictione opposita. q̄ ē ibi
defect^o in dictione. Rursus est ibi defect^o in syllo: q̄ mut-
rat q̄d in ad aliq̄d. In 3° vō palo^o q̄m poema homerī est fig^a
circularis ē defect^o in syllo. pōt aut sic formari palo^o. ois
circulus ē fig^a circularis: poema homerī ē circulus. q̄ poe-
ma homerī est fig^a circularis. h̄ at̄ est defect^o in syllo. vā-
riat aut ibi mediū. accit. n. circulo inq̄tū est fig^a q̄ pdice-
tur de metro. possumus tñ alr exponere: 2 forte magis 3z
inrētionē p̄hi. ¶ Sciēdū q̄ p̄m^o palo^o. v3. q̄ est tacētēz
dicere. peccat solū p fallaz in dictione. est. n. ibi ampb^o. 2°
vō palo^o q̄ d̄ dare q̄d q̄s nō h̄z: est ibi fallā tā in dictione q̄
extra dictionē. nā cū sit ibi fig^a dictionis q̄ q̄ sit p̄ peccat per
fallaz accit^o: est ibi fallā in dictione: q̄ est ibi fig^a dictionis:
2 est ibi fallā extra dictionē: q̄ ē ibi accit^o. In 3° vō palo^o ē
fallā extra dictionē: q̄ ē ibi fallā accit^o. nō. n. debemus
ymaginari q̄ 3tingat ibi deceptio q̄ circulus sit equocuz
ad figurā 2 ad poema. Sed debem^o arbitrari 3 ex^o addu-
ctū ē p̄m^o q̄ accit ibi deceptio ex ipsa re: vt credam^o me-
trū siue poema circulare esse figurā: p̄p similitudinē quā h̄z
cū fig^a circulari: vt sit fig^a circularis est ab eodēz in idēz.
sic h̄s metrū sic sonat in p̄n^o sicut in fine. p̄p q̄d i dicto pa-
ralo^o cū dī. circulus est fig^a: poema homerī est circulus. q̄
ē fig^a. ē fallā extra dictionē. q̄ ē ibi p̄hs vñ accit^o. ¶ Hoc
vñ de leui appet v3: ē q̄d in lra dī. nāz cū habitū sit q̄
falle i dictione p quādā appropationē peccēt 3 dictionē:
falle vō ex dictionē 3 syllo. p3 q̄ p̄m^o palo^o peccat 3 dī-
ctionē: q̄ est ibi fallā in dictione. 2° vō palo^o peccat i vtrōq̄
i. tā in syllo q̄ in dictione: q̄ est ibi fallā tā in dictione q̄
extra dictionē. 3° vō palo^o peccat in syllo: q̄ accēpt^o vt di-

ximus est ibi fallā extra dictionē. ¶ Deinde cum dicit.
¶ Sed vnde fmo venit p̄m^o que in disciplinis
sunt orationes ad intellectū sunt vel nō.

¶ Probat pdictā artē siue pdictā diuisionē ēē fallaz. dice-
bant. n. dicti p̄hi q̄ ofones disciplinales erāt ad itellz. mlti-
tiplices vō erāt ad nō. In probādo q̄ h̄c diuisionē ēē fal-
sam duo facit: q̄ p̄ ostēdit q̄ disciplinales p̄nt disputari ad
nō. 2° q̄ multiplices p̄nt disputari ad itellz. 2° ibi. (Am-
pli^o si plura.) Circa p̄m^o duo facit: q̄ p̄ notat se fecisse dī-
gressionē: 2 reuertit ad p̄pō. 2° pbat q̄d dixerat. 2° ibi.
(Et si cui videt.) Dicit q̄ redeūdū est vñ venit fermo
pus. i. redeūdū ē ad iprobādū pdictā diuisionē quā dicti
p̄hi faciebāt: p̄p quā pōt fmonēz suscepim^o in iprobādo
dictā diuisionē: q̄rem^o a dictis p̄his ofones q̄ sunt in dī-
sciplinis: si sunt ad itellz vel nō sup. o3 nos dicere q̄ nō: cui^o
3rū supposuim^o. ¶ Notādū at̄ q̄ p̄hs in iprobādo dictā
diuisionē nō ēē p opposita 3z ēē p accit^o: 2 ēē insufficiētēz
nō fecit dīgessionē a p̄m^o fmonē: q̄ bec oia faciūt ad oī
dēdū q̄ nō est oīa ofonū: quā q̄d ponebāt: 3z q̄ postea
voluit ostēdere quō p̄plete tradit ars de sophicis in eo q̄
peccāt 3 syllo vel 3 dictionē: vel 3 vtrūq̄ quodā mō dī-
gessionē fecerat a p̄posito: iō notās se dīgessionē fecis-
se ait redeūdū ēē vñ venerat fmo p̄m^o. ¶ Deinde cū dīc.

¶ Et si cui videtur plura significare triāgulus:
2 dedit non vt h̄c figuraz de q̄ concludebat:
quoniam duo recti: vtrum ad intellectum hic
disputant illius vel non.

¶ Probat q̄d dixerat. v3. q̄ ofones disciplinales p̄nt dispu-
tari nō ad itellm. d. q̄ si cui. i. si alicui vñ triāgulus pla si
gnificare: 2 ille cui h̄ videt dedit: q̄m angli triāguli sūt duo
recti. i. eq̄les duob^o rectis: 2 nō ferebat itellm suū ad h̄c
figurā triāgularē de q̄ 3cludebat opponēs. sed ad aliā: hic
sic disputās. disputant ne ad itellctuz illius. s. opponen-
tis vel nō. q̄ si diceret q̄ non. q̄ disciplinabilia p̄nt dispu-
tari non ad intellectum.

Dubitarēt forte aliq̄s quō ofo bec. triāgulus
h̄z tres potest disputari non
ad intellectū. ¶ Dō3 fm quosdaz q̄ triāgulus pōt duplr
accipi. p̄mo vt sit ex lineis rectis. 2° vt sit ex arcualibus:
2 aliq̄ cū opponēs itēdit de vno triāgulo: rñdēs intendit
de alio: 2 disputāt in ofonib^o disciplinalib^o nō ad itellm.
S: sic odo videmur assignare i oca ofone diuerfitatē dī-
putādū n̄ ex eo q̄ ē doctrinalis. 3z ex eo q̄ vt ēē mltip^o. quō
aut 3 sit itelligēdū i seq̄nti lcone pateb^o. ¶ Deim cū dī.

¶ Amplius si plura quidem significat nomen:
ille autem non intelligit: neq̄ putat quo modo
hic non ad intellectū disputant.

¶ Ostēdit quō multiplicia p̄nt disputari ad itellm. d. q̄ si
nō^o pla significat. ille aut. i. tā opponēs q̄ rñdēs nō itelli-
git neq̄ putat nō^o illud plura significare quō h̄. rñdens
nō disputant ad itellm sup. oppo^o. q. d. q̄ imo disputau^o
falsuz ē q̄ disciplinabilia sūt ad itellctū 2 mlti^o ad nō:
cū possint disciplinabilia dispu^o ad nō^o: 2 mlti^o ad itellz.

Et quo modo oportet interrogare:
nisi dantez diuisionēz siue interroget
aliquis: si est tacentes dicere: aut non
est qdem vt non: est antez vt sic.

¶ In pte ista vt dicebat remouet p̄hs quādā cauillosam
rñsionē. posset. n. q̄s dīe bonā ēē dīstictionē illā q̄ ofonū
q̄d sūt ad nō. q̄d ad itellctū. 2 p̄ h̄c dīstictionē dīcerz
q̄s q̄ sufficiētēz tradit ars de sophicis: q̄ oia sophica sunt
ad nō^o: hoc est ex p̄auitate vel ex malicia opponētis. op-
ponēs. n. in p̄n^o o3 distinguere ofonē quā itrogat: q̄ tēd

semper sophistica disputabunt ad nomē alia vō ad itellm. duo g facit: qz p inuit bñ rñsionē nō ēē ppetētes. 2° pbat qd dixerat ibi. (Si aut aliq det nullo mō.) Dicit g qz modo o3 sup. opponētes iterrigare nisi dātes diuisione i. nisi pūs diuidat r distinguat qd iterrigat. q. d. q. nō op3 opponēte iterrigare distinguēdo: qz siue aliq sup. qrat sine distinctiōe si est. i. si ptingit tacētē dīe vel nō: aut sup. qrat cū distin^{te}: r distinguat qz tacētē dīe est qdē vt nō ē aut vt sic sup. nō habet itētū. q. d. q. qzere cū distin^{te} vt si ne distinctiōe nō variat. ppo^m. nec est bñ dictū qz oppo nentē pūs distinguere qd iterrigat. C Deinde cū dicit.

C Si autē aliquis det nullo modo: ille autem disputat: g nō ad intellectū disputat nec ad no men: qzuis oratio videat corū que fm nomen sūt esse. Non ergo aliquod genus orationū ad intellectum: sed be qdez ad nomē sunt.

C Probat qd dixerat. v3. dictā rñsionē nō ēē bonā. C Ad cui⁹ em⁹ est sciendū qz rñ⁹ vel solonē aliquā nō ēē bonā dupl^r pōt oñdi. p si ea pcessa nō habeat itentū: tūc enī solo mala est: r seipsāz ipedit qñ pcesso qd dī nō hī itentū: nec manifestat ppo^m. 2° rñ⁹. pōt ēē mala si assuit falsa. In iprobādo g dictā rñsionē duo facit: qz p o⁹ p p eas nō hī itentū. 2° pbat qz assumit fla. 2° ibi. (Si autē aliq pbat.) C Ad euidentia at pme pīs sciendū qz ponētes pdi ctas rñsionē duo ex ea volebāt hīe. dicebāt. n. qz si oppo nēs in pñ⁹ dispu^m distinguat pponē quā iterrigat duo ex hoc sequent. pñū qdē: qz sophica nō disputabunt ad itel lectū. 2° ex b vteri⁹ cludebāt qz si sophica sūt disputata nō ad intellectū qz sint disputata ad nomē. pp qd vt dice bāt ex pmissa distinctiōe nisi sit malicia opponētis suffici enter pōt ara tradi de sophicis qz nō sint disputata ad in tellectūz s3 ad no^m. duo g facit fm qz dupl^r pbat qz ex di cta rñsionē nō hī itentū. p enī pbat b: qz pcesso qz dicit sophica: poterūt disputari ad itellm. 2° qz dispu^m nō ad intellectū nō o3 esse disputata ad nomē. 2° ibi. (Et bñ nō oēs.) cōtinuēf aut sic. bñ dictū est qz nō o3 opponēte pūs distinguere qd iterrigat: qz hoc pcesso nō hī itentū. pmissa. n. distinctiōe nihilomin⁹ sophica r multiplicia pote runt disputari ad itellm: qz si aliq. i. si rñdēs o3 nullo mō i. nō pcedat i aliā sensu. ille at. f. opponēs disputet i rñdē. tē. nōne g ad itellz disputat. q. d. q. imo. Si vō rñdēs i nul lo sensu pcedat qd dī: o3 opponētes disputare ad itellm. qzuis g pdicta o3. v3. est tacētē dīe: videat esse eoz qz s3 f3 nō: qz est multip^r r sophica: pōt tñ disputari ad intel lectū: nō obstatē qz opponēs pūs distinxit eā. nō g est aliqō spālē gen⁹ o3onū ad itellm: sed be qdez ofones qz sunt ad no^m. ille eedē sup. sunt ad itellctū. C Deinde cū dicit.

C Et huiusmodi nō omnes: neq3 elenchi: neq3 apparentes elenchi. Sunt enīz r non f3 dīcti onem apparētes elēchi: vt qz fm accidēs reliq. C Improbāt dictā rñsionē qstū ad aliud. v3. qz disputata nō ad itellm nō o3 esse disputata ad no^m. Dicebant enīz sic rñdēs qz si opponēs pūs distinguat qd iterrigat: mlti plicia erūt disputata nō ad itellctūz: r disputata nō ad intellectū erūt disputata ad no^m. cōtinuēf g sic pdicta rñ⁹. nō solū mala est: qz ponebat multiplicia disputari non ad itellm: s3 etiaz mala ē: qz vteri⁹ dicebat disputata nō ad itellctū ēē disputata ad no^m: iō aut qz bñ ofones sup. qz nō sunt ad itellctū: nō oēs sup. sunt ad no^m. qm veri elenchi nō sunt ad no^m: s3 neq3 apparētes elēchi: sup. sunt omnes ad nomē: quia sunt qdā apparētes elēchi nō f3 dictionē: vt elenchi qz sunt f3 accō: r reliq palogismi peccantes p fallas e3 dictionē nō sūt in dictiōe. iō qstūcūq3 tales palo gismi disputent nō ad itellm. nō tñ disputant ad nomen.

C Notādū aut qz vt supra tāgebat: si rñsio ē bona: o3 ēē talis qz pcesso qd dī habeat itentū. cū g pdicti pbi dice rēt multiplicia ēē nō ad itellctū: r que nō sunt ad itellm dicerēt esse ad no^m si bona fuisset dīa rñ⁹ qz o3 opponētes pūs distinguere qz iterrigat. b fco deberet seq qz multipli cia ēēnt nō ad itellm. r vteri⁹ qz qd cūq3 nō ēēnt ad itellm essent ad no^m. r qz oñsuz est qz qstūcūq3 opponēs pūs di stinguat qz iterrigat: nihilomin⁹ tñ multiplicia pñt dispu tari ad intellectū: r que sunt disputata non ad intellectūz nō o3 ēē disputata ad nomē: qz veri elēchi r fallē e3 dīctio nē: dato qz nō disputent ad itellz: nō tñ pp hoc disputant ad no^m. ideo incōueniēs erat dicta responsio.

Dubitaret forte aliquo quod veri elenchi pñt disputari nō ad intellectūz.

C Dōz qz etiā cū sit verus elenchus pōt qz ignorare qd est qd dī p no^m. si g in vero elēcho assumunt termini: qzuz significata ignoret rñdēs poterit ēē disputatio nō ad in tellectū: nō tñ pp hoc erit disputatio ad nomē: cūz ista di uersitas nō accidat ex multiplicitate noīs: s3 ex ignoratiā rñdētis: qz ignorat qd est qd dī p no^m. ex hoc aut appere pōt qz in pcedēti lectiōe tāgebat. v3. qz o3o disciplinabilis vt h⁹ o3o. triāgls b3 tres. pōt disputari nō ad itellctū: nō qz triāgulus sit multip^r: s3 qz rñdēs forte ignorat qd im portat noīe triāguli: r qz forte p triāguli itelligit tetrago nū: vt aliqā aliā fig⁹: iō ē dispu^m nō ad itellctū.

Alterius forte dubitaret aliq. qz pñus supra dixerat qz ēē nō ad itellz ē esse

ad no^m: hic aut vt inuere qz aliq pōt disputari nō ad itel lectū qd tñ nō ē disputatū ad no^m. C Dōz qz vt p3 b p pce dentia est solutū. dicebat enī pñus qz nō est idēz esse nō ad itellm r esse ad no^m. cū g pñs dīx⁹ qz esse nō ad itellz ē esse ad no^m vt dicebat: nō dixit b f3 veritatez r ex opione p pñia: s3 b assūpsit ex datis dictoz pñoz qz pcedebāt. lēz enī aliqū arguere ex flis cū disputam⁹ eos qz fla pcedūt.

Alterius forte dubitaret aliq. quod p fallas e3 dictionē possunt disputare non

ad itellm: r tñ nō disputam⁹ ad no^m. C Dōz qz b ē p pce dentia est solutū. dicebat. n. qz in fallis e3 dictionez p disputari nō ad itellz nō ex mltiplicitate noīs: s3 ex diuer sa acceptione ipsius rei. C Notādū ergo qz in disputa tione tria est considerare ad que operationes comparari possunt. p. n. pōt pparari ad respōdētes cui loquit⁹. 2° ad sermonē quez loq⁹. r 3° ad rez de qz loq⁹. Si g sit disputa tio nō ad itellctū: vt hoc erit ex pte rñdētis: qz rñdēs ignorat significata terminoz. iō accipit ofones in alio sen su qz opponēs det: vel bñ diuersitas erit ex pte fmonis: qz ipsuz nomē plura significat. vel erit ex pte rei: qz ipsa res pōt diuersimode accipi. p mō pōt ēē disputatio nō ad in tellectū in veris elenchis. ibi. n. pp ignoratiā rñdētis: vt dicebat. opponēs pōt disputare nō ad itellm rñdētis. 2° mō b pōt ptingere in fallis in dictiōe. ibi. n. ex multiplici tate noīs opponēs r rñdēs pñt ferre itellm nō ad idēz. 3° mō hoc pōt ptingere in fallis e3 dictionez. nā bñ fallē fūit ex diuersa acceptione ipsi rei. C Notādū etiā qz l3 di sputari nō ad itellm possit ptingere tripl^r. fm veris elen chis pp ignoratiā rñdētis: in fallis in dictiōe pp mul tiplicitatē noīs: r in fallis e3 dictionez pp diuersas acce ptionez rei. disputare tñ ad no^m. nō ppe b3 ptingere nisi in fallis in dictiōe in qb⁹ pp multiplicitatez ofonis vel no minis ptingit disputare nō ad itellctū. in plus est g dispu tare nō ad itellz qz disputare ad no^m. C Tūc seg⁹ illa ps.

C Si autem aliquis probet diuidere: quoniam dico est tacētē dicere: hec quidez sic: illa autē sic: tamen hoc est primum qd incōueniens p bare. Quandoq3 enīz non videtur interrogatū

multipliciter se habere. Impossibile autem vi-
dere quod non putat.

In qua postquam iprobauit dictam rationem: ex eo quod ea excessa
non habet iterum iprobatur ea ex eo quod assumit falsa. falsus est
enim quod opponens non debeat interrogare nisi prius distinguat:
et duo facit: quod primo ostendit hoc esse falsum quod ad opponen-
tes probabili. 2° quod ad oppositum doctrinaliter ibi. (Am-
pli^o ut dicat.) Circa primum tria facit secundum quod ad tria inconuenientia
adducit. 2° ibi. (Deinde docere.) 3° ibi. (Deinde in non du-
plicibus.) Continuet sic dicta ratio non solum est inconpetens: quod
non habet iterum: sed etiam quod sumit falsa. nam si aliquis probet diuide-
re. id est distinguere per quod dico tacet dicere: quoniam si quidem est
sic. id est habet tale sensum. illa autem. id est illa alia significatio vel alia
acceptio dicta oratio non sit. id est non habet tales sensus. si ergo. nam
habet modum opponendi probare. id est approbare volens quod oppo-
nens semper prius distinguat primum inconueniens quod sequitur sic dicen-
tes est quoniam quicquid non videbitur opponenti ipsum interrogatus
habet multipliciter. id est esse multiplex. Impossibile est autem aliquem diuide-
re: quod non potest esse multiplex. inconueniens est ergo quod oporteat op-
ponentem prius distinguere multipliciter: quod multoties obli-
garet ad impossibile: cum aliqui lateat cum multipliciter: et impossibile sit
aliquem distingere quod non putat habere multum. (Deinde cum dicit.)

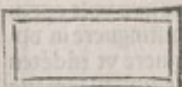
Deinde docere quid aliud erit: manifestum
enim faciet ut habet ei qui neque considerat ne-
que scit neque opinatur quoniam aliter dicitur.

Adducit 2^{am} inconuenientiam. d. quod opponentem distinguere prius
usque interroget quid aliud est quod docere videtur. opponens enim
sic distinguendo facit ipsum multiplex esse maius ut habet. id est quod
se habet: quod sensus habet potest: et habet. id est videtur qui neque conside-
rat. id est neque scit neque opinatur: quoniam ipsa oratio est multiplex: et dicitur
aliter: quoniam habet alium et alium sensum. cum ergo inconueniens sit opponere
se quod habet esse in statu docentis et docere videtur. incon-
ueniens est enim prius distinguere quod interroget. (Notandum
etiam quod aliquem pallo^o ex eo quod non distinguit multipliciter
tripliciter potest contingere. per quod non opinatur nec suspicatur orationem in-
terrogatam esse multiplicem. 2° quod si hoc forte opinatur vel su-
spicatur: non tamen scit vel stat sibi de illa multipliciter. 3° da-
to quod hoc sciat habere: non tamen considerat actu de illa multiplici-
tate. ideo dictum est quod facit notum quod se habet multiplex
ipsi respondentem quod nec considerat nec scit: nec opinatur
illud esse multiplex. (Deinde cum dicit.)

Deinde et in non duplicibus quid prohibet
hec pati vel facere: ut putas equales sunt vnita-
tes binarijs in quaternarijs: sunt autem binarij
bi quidem sic vniti: illi autem non sic.

Adducit tertiam inconuenientiam. nam opponentes prius distin-
guere quod interroget: non solum est inconueniens: quod obligat ad
impossibile: et usurpat officium docentis. sed etiam illud inconueni-
ens: quod hoc posito contingeret eum distinguere non distinguen-
da. (Ad cuius euidentiam notandum quod orationem esse disputabilem
ad itellim: et tamen non esse distinguendam: ut ad plenum spectat
duplex potest contingere. per se in vno sensu accipiat simpliciter. id est alio
modo secundum quod est. et per se non est aliter sit falsus simpliciter et verum
quod non est distinguenda: sed est simpliciter neganda. 2° hoc potest con-
tingere si illud dictum habet plures causas veritatis. ut si hoc oratio. hoc cur-
rit. potest verificari per sorte et per platonem currere vno et non al-
tero. non est hoc distinguenda. hoc currit: sed est simpliciter cede-
da. cum. nam aliquid dictum habet plures causas veritatis potest simpliciter co-
cedi propter quod acceptio verificetur. tria autem facit per hoc: quod primo
ostendit quod non oportet opponere distinguere: quod aliqui id quod
interrogat accipit in vna acceptione simpliciter. in alia vero per
quod. 2° ostendit quod non oportet ipsius distinguere: quod aliqui ipsius in-
terrogatus habet plures causas veritatis. 3° ex his que dixi-
rat concludit quod non oportet opponere distinguere id quod interro-

gar: quod tunc doceret respondente. 2° ibi. (Et tu putas 2^oioz.) 3°
ibi. (Quare videtur ignorare.) Dicit ergo quod in non duplicibus
nihil prohibet hoc facere: vel pati. id est quod opponens respondens non
ferant intellectum ad idem: ut per se in hac propositione quod in qua-
ternarijs unitates sunt equales binarijs. binary. n. in quater-
narijs duplex potest accipi. vniti et non vniti: id est subdit quod sunt bi-
narij bi quod sic. id est vniti. illi autem sic. id est non vniti. si ergo accipiant
binary vniti in quaternarijs: tot sunt binary quot unita-
tes. Si autem accipiant binary non vniti plures sunt unitates
quod binary. (Notandum autem quod si describas quadratum et in quo
a

b libet angulo ponatur vna littera desig-
nans vnam unitatem: ut per se in quadra-
to. a. b. c. d. in hoc quadrato si accipia-
tur binary vniti et per replicationem
unitatis erunt quattuor binary. v. z. ab
bc. cd. da. et cum non sint in dicto quadra-
to: nisi quattuor littere representantes
quattuor unitates tot erunt in dicto quaternario binary
quot unitates. Sed si accipiant binary sine reduplicati-
one unitatis: non erunt in quaternario nisi duo binary. cum
ergo binary per replicationem sint binary secundum quid: cum tri-
tur vtrius in quaternarijs sint tot binary quot unitates.
simpliciter loquendo et ut accipiant binary non vniti et sine
replicatione unitatum: non sunt tot. secundum quid autem et ut accipiant
tur cum replicatione tot sunt binary quot unitates: et quia
quando aliquid falsificatur simpliciter et verificatur secundum quid.
non est distinguendum: sed simpliciter est negandum: ideo dicta oratio
vtriusque sint in quaternarijs tot binary quot unitates. non
est distinguenda: sed est simpliciter neganda. si ergo oppo-
nens talia distingueret: sequeretur quod distingueret non distin-
guenda: quod est inconueniens. (Deinde cum dicit.)

Et putas contrariorum vna est disciplina vel
non: sunt autem contraria hec quidem nota: illa
vero ignota.

Ostendit talia non esse distinguenda: quod possunt habere plu-
res causas veritatis. dicens quod si quis interrogaret putas
contrarioz est vna disciplina vel non. habet plures videtur
habere sensus. contraria enim hec quidem sunt nota: illa ve-
ro ignota. est ergo contrarioz vna disciplina quantum ad tria
que sunt nota. non est autem hic vna quantum ad contraria
ignota: quia ignota secundum quod habet sub disciplina non cadunt.
(Notandum autem quod secundum dicentes quod oportet opponentes
distinguere orationem quam interrogat si possit accipi in alio
intellectu oportet interrogantes hanc propositionem. vtrius
contrarioz sit vna disciplina quam ipse distingueret de co-
trarijs: quod quedam sunt nota: quedam ignota. sed hec distin-
ctio esset superflua. hec enim propositio. contrarioz est vna di-
sciplina. est indefinita: et habet plures causas veritatis. propter
quod buscumque ergo verificetur siue per contrarios notis: siue per igno-
tis non est distinguenda: sed simpliciter est cede-da. si ergo opor-
teret opponentes talia distinguere: ipse distingueret non di-
stinguenda: quod distingueret habet plures causas verita-
tis: quod est inconueniens. (Deinde cum dicit.)

Quare videtur ignorare qui hoc probat:
quoniam aliud est docere quod disputare: et quo-
nam oportet docentem quidem non interro-
gare: sed eos manifestos facere: illius autem
interrogare.

Concludit ex dictis: quod sic dicens ignorat quid interest
inter disputantes et docentes. dicens: quod qui probat: id est
qui approbat sic et comedat hic quod opponens oportet prius distin-
guere quod interrogare videtur ignorare: quoniam aliud est docere
quod disputare: et ut ignorare quoniam oportet docere non interrogare:
sed oportet eum distinguere et declarare: et manifesta facere

cedunt ex proprijs ostēdit falsigraphos nō ēē litigiosos: qz ex proprijs pcedūt. d. q. false descriptiones nō sunt litigiosae: qz hō pallo sūt f3 ea pñ q sūt ab arte. Deinde cū dicitur. Neq3 siqua est falsa descriptio circa verum: vt byppocratis aut antiphōtis quadratuz per lunulas: sed vt bñssō quadravit circulum: nāz z quadratur circulus: tamen qz non fm rem: z ideo sophisticus.

Manifestat qd dixerat p exēpla. z duo facit: qz p addu- cit hō exēpla ad ppositū. z ex his q dixerat cludit hōez pncipalr intētas ibi. (Quare t3 de his.) dicit g: qz si q est falsa descriptio circa verū. neq3 sup. est litigiosa vt qdratur ra yppocratis p lunulas. yppocras enī qdrado circulū p lunulas supponebat ppa pñ artis: iō sua qdratura nō fuit litigiosa. s3 qdratura vt bñssō qdravit circū sup. fuit liti- giosa. nā z si qdrat circulus. i. z si verū cludebat bñssō p suā qdraturā. tñ qz nō qdravit circū s3 rē. i. fm ppa pñ artis. iō suus syllogismus erat sophisticus z litigiosus.

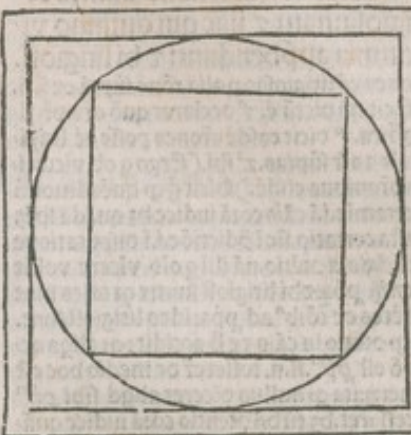
Dubitarēt forte aligs quō yppocras qdrabat circulus. Ad qd cōr dicit qz

faciebat qdratū infra circulū: z p hō descriptionez apparebāt hō lunule i circulo. nā portiones circuli i qb° circū excedat qdratum descri- ptū in ipso habēt similitudinez lunulaz. hoc facto arguebat sic. oēs linee deducte de pūcto ad pūctūz sunt eqles. cho- rda z arcus ducū- tur de pūcto ad pūctū. g sunt eqles: pp qd cludebat portiones circuli eq- les esse lateribz qdrati: z totū circū eqle esse totū qdrato. hō arguebat ex proprijs pñ geo: s3 flo itellis. Nam cūz dī q oēs linee dūcte ab eodē pūcto ad idē pūctū sunt eq- les. itelligēdū ē de lineis rectis z nō de chorda z arcu: vt itelligebat yppocras: vel possum⁹ alr dīe. vt. n. nō psonum rōnī q aligs sic decipiat vt dicat chordā ēē eqlez arcui: z maxie q p tā debile rōnē fiat alicui fides vt credat cho- rda eqle arcui: qz dūcūt ab eodē pūcto ad idē pūctū. possum⁹ g dīe q yppocras scribebat qdratū itra circulū vt di- uideret circūferētiā circuli in qtuor pres eqles: z cuilibet arcui iueniebat aliquā lineā rectā quā pbabat ei esse eq- les: z ex hō lineis rectis eqlibus qtuor pñbz circūferētie circuli stituebat vñū qdratū: qd dicebat ēē eqle circulo. credebat. n. q qdratū esset eqle circulo: si oia latera qua- drati sūt supra eqrē circūferētie circuli: s3 hoc nō ē verū. pbat. n. in lib. de corpibus yfopimētris q oīz yfopime- troz fig° circularis ē capacissima: qd nō est itelligēdū q nō possit fieri aliqua fig° capacior circulo. s3 de tāta linea quāta est circulus nō pōt fig° fieri q sit tante capacitaris. dato g q latera qdrati eqrenē circūferētie circuli: nō tñ ēēt qdratū eqle circulo. vtrū aut sit pōtē parte iuenire q- dratū: cui⁹ latera equentur circūferētie circuli: nō ē pñtis speculatiōis. sufficit autē ad pñs scire yppocratē qdravisse circūz ex proprijs pñ geo: s3 flo tñ itelligēdū: vel nō debite sūptis: pp qd sua qdratura fuit falsigrapha nō litigiosa.

Alterius forte dubitarēt aligs quō bñssō qua- dravit circulū. C dōz qz vt cōl-

ter ponit. bñssō descripsit qdratū itra circulū z extra cir- culū: quo facto arguebat sic. circa qdēq3 repit magis z minus: z eqle: sed repitur q- dratūz maius circulo: vt q- dratū descri- ptū ēē circūz: z pñens cir- culus z repit qdratū min⁹ circulo: vt q- dratū itra cir- culū qd ē pñ- tū a circulo. g repit qdratū equale circu- lo. hec autē rō dato q verūz cōcludat liti- giosa tñ z so-

Figura Bñssōis.

phistica est: quia nō arguit ex proprijs pncipijs discipline.

Alterius forte dubitarēt aligs. vtrūz hec pōt sit vera: qz circa qdēq3 repit magis z minus: z equale. C dōm q in his q sunt eiusdem rōnis verū est: s3 in his q sunt diuersarū rōnū nō est verū: z qz rectū z circularē nō sūt eiusdē rōnis. nō valet. si iue- nif qdratū vel aliq fig° rectilinea minor circulo: z iuenif fig° rectilinea maior circulo. q iueniat hō fig° eqlis cir- culo: qd sciētibz geometriā nō vī mirū. angulus. n. pñgē- tie itra q pñstituitur ex dyametro z circūferētia. ē oīz acu- tozū capacissim⁹: z ei nullus angls rectiline⁹ est eqlis. oīs enī talis angls si est acut⁹ est mior pñcto angulo pñgen- tie: qz ille ē oīz acutozū amplissim⁹. si vō rect⁹ est vī ob- tusus est maior eo. repit g angls rectilineus minor z ma- ior eo. nullus tñ repit eqlis ei: imo si angulus rectilineus minor angulo pñgētie cresceret tñ q fieret maior: mū- qz tñ ēēt eqlis ei: qd iō cōtingit: qz nō sunt eiusdē rōnis re- ctū z circularē. sic z in pposito si qdratū minus circulo cresceret tātū q fieret mai⁹: trāfīret de minori ad maius qd tñ nunq3 ēēt sibi eqle. qdratura g bñssōis falsūz con- cludebat. dato tñ q conclusisset verum: litigiosa erat: qz non arguebat ex proprijs.

Alterius autez dato q falsigraphus sic disse- rat a tētatiuo: qz falsigraphus nō est ex falsis: s3 est ex proprijs discipline: ideo nō est litigio- sus. tētatiuus vero: quia nō est ex proprijs est litigiosus. Dubitarēt forte aligs cui opponunt hō syllogism⁹. C Dicendū q opponunt syllogismo demonstratiuo. demonstratio enīz debet esse ex veris z ex proprijs. Inq3 tūz ergo est ex veris opponit ei falsigraphus. put vero ē ex proprijs opponit ei tētatiuus. tētatoz enīz nō arguit ex proprijs: sed simu- lar se arguere ex proprijs. C Deinde cū dicit.

Quare z qui de his est apparens sillogism⁹: litigiosa oratio: z qui fm rem est apparens sil- logismus: z si sit sillogism⁹: litigiosa oratio: nā apparens est fm rem: quare fallax z iniustus. C Cōcludit hōez pncipalr itentā. d. q. syllogismus qui est de his. i. ex cōibz circa ppa. z est appens. i. z peccat in for⁹ ē liti- giosa ofo. z sit tētatiu⁹ q est appens syllo s3 rē. i. s3 ppa: qz si sit se arguere ex proprijs: z si sit syllo ē tñ litigiosa ofo. nāq3 est appens s3 rē. i. vī esse ex proprijs z nō est: iō est fal- lax z iniustus. i. litigiosus z sophisticus. est g hec pñcipalr. q tā syllo appareo z peccao in forma qz etiā tētatiuus sūt litigiose ofones. C Deinde cū dicit.

Quemadmodum enim que in certamine est iniuria speciem quandam habet veri: et est quedam iniusta certatio: sic in contradictione iniusta contentio est litigiosa: nam et illic qui omnino vincere volunt: omnia apprehendunt: et hi litigiosi.

Probat huiusmodi osones esse litigiosas per aliam rationem superius expositam. et tria facit: quod facit quod dicitur esse. et declarat quod oson dicitur litigiosa: et quod sophistica. 3° dicit easdem osones posse esse litigiosas et sophisticas: aliter et aliter superius. 2° ibi. (Ergo quod ob victoriam). 3° ibi. (Et in osonibus eiusdem). Dicit ergo quod quemadmodum iniuria que fit in certamine. id est in causa coram iudice habet quandam speciem iustitiae: et quod iniusta certatio. sic in disputatione est quodammodo iniusta certatio. nam illi quod osonem vincere volunt oia apprehendunt tanquam propria: et hi litigiosi sunt: et quod tales sunt superius. tetatium arguetur ex eo quod ad propria: ideo litigiosi sunt.

Notandum autem quod tetatio in causis ex his accidit: quod aliquis accipit ut proprium quod non est proprium. si. n. tolleret de medio hoc est meum hoc non est meum: ita quod nullus diceret aliquid sibi proprium forte oia tetatio cessaret. habet tamen huiusmodi tetatio coram iudice quandam speciem iustitiae: quod quilibet ornatur ratione sua ut appareat huiusmodi iniustitiam: et ut huiusmodi litigatores ut vincant causas oia apprehendunt tanquam propria: negotioque impetrant: id est litigiosi sunt: sic et tetatium: quod non arguitur ex propriis: et accipit que sunt quodammodo impetrant negotio id est litigiosi vocantur. **N**otandum etiam quod in negotio iudiciali sit persuasio: non solum per entime quod sunt propria tali negotio. sed etiam per sermones passionales provocando iudicem ad iram et ad uersariu qui sunt impetientia: et qui extranea tali negotio: et qui uolunt osonem vincere plus insistent circa oia talia impetientia que circa alia: propter quod merito et tales litigiosi vocantur: et quod tetatium non propria sed quasi extranea accipiunt litigiosi dicere debent. **D**einde cum dicit.

Ergo qui ob victoriam ipsam tales sunt: litigiosi homines: et rixae amici videntur esse: qui autem propter gloriam que in diuitiis sophisticis: nam sophistica est dialectica quedam ut diximus ab apparente sapientia propter quod apparentem demonstrationem appetunt.

Ostendit quod aliquis debet dici litigiosi: et quod sophistici. d. quod disputat ob victoriam ipsam. id est ut vincant sunt homines litigiosi: et vix esse amici rixae. id est tetatio. autem disputat pro gloria que est in diuitiis. id est in exteriori appetit sunt sophistici. nam sophistica est quodammodo ars dictaria. id est copiosa ab appetente sapientia. propter quod quod sophiste uolunt appetere appetunt appetentem demonstrationem. **N**otandum autem quod diuitie sunt quodammodo exteriora bona. sophistica ergo appetit gloriam in diuitiis: quod gloriatur in sapientia pro ut est quodammodo exteriori bonum. gloriatur. n. videri sapiens: et habet gloriam de sapientia put manifestat per apparentem demonstrationem. **D**einde cum dicit.

Et in orationibus eiusdem qui sunt litigiosi amatores: et sophiste: sed non propter eadem et locatio eadem que erit sophistica: et litigiosa: sed non secundum idem: sed in eo quidem quod propter apparentes victoriam litigiosa. In eo vero quod propter sapientiam sophistica. Nam sophistica est apparens quodammodo sapientia: non autem existens.

Ostendit quod eadem osones aliter et aliter acceptae sunt esse litigiose et sophisticas. d. quod in eiusdem osonibus sunt amatores litigiosi et sophiste: sed non per eundem finem. erit ergo eadem quod oson sophistica et litigiosa: sed non secundum idem: sed in eo quod oson est propter apparentem sapientiam dicitur sophistica. nam ut dictum est. sophistica est quodammodo apparens sapientia: non autem existens.

Litigiosus autem est qui quodammodo sic se habet ad dialecticum ut falsigraphus ad geometricum. Nam et eiusdem dialectice palogizat velut et falsigraphus geometricus.

Postquam probatum ostendit quod syllogismus tetatium est litigiosus et sophisticus. In pre ista vult probare quod huiusmodi syllogismus est quodammodo dia: et de consideratione dia. dixerat. n. supra quod tetatium quodammodo est: et quod de syllogismo tetatium est dia: tetatium: quod non esset nisi huiusmodi syllogismus esset de consideratione dialectici. id est in hac parte probat quod spectat ad dia: talia considerare. et duo facit: 3° quod duplicem rationem ad B adducit. 2° ibi. (Nunc autem non est dialecticus). In prima parte intendit talis rationem. quodammodo sic se habet tetatium ad dialecticum sicut falsigraphus ad geometricum. 3° falsigraphus est de consideratione geometricae. tetatium est de consideratione dialectici. In hac autem ratione sic procedit: quod oson tetatium quodammodo sic se habet ad dialecticum: sicut falsigraphus ad geometricum. 2° ne aliquis crederet quod per osonem modum esset sile de tetatium: id est dialectici: et de falsigrapho: id est artis spalis dat orationem iter ea. 2° ibi. (Sed huiusmodi non litigiosus). Dicit ergo. litigiosus autem. id est tetatium: est quodammodo sic se habet ad dialecticum: ut falsigraphus ad geometricum. et est ratio: quod tetatium syllogismus ex eiusdem principijs dia: velut falsigraphus quod ex eiusdem principijs geo: **N**otandum autem quod per ea quod dicta sunt sufficienter probat quod tetatium sit de consideratione dia: sicut falsigraphus de consideratione geo: nam quod proprie procedit ex eiusdem principijs sunt de consideratione eiusdem artis. tetatium ergo erit de consideratione dia: quod procedit ex eiusdem principijs dialectice: velut falsigraphus de consideratione geo: quod procedit ex eiusdem principijs geometricae. **D**einde cum dicit.

Sed hic quidem non litigiosus quoniam ex principijs et conclusionibus quod sunt sub arte falso describit.

Dat orationem iter ea ostendit quod non per osonem modum se habet tetatium ad dialecticum: ut falsigraphus ad geometricum. et duo facit: 3° quod dupliciter huiusmodi. 2° ibi. (Et huiusmodi). In prima parte intendit talis rationem. falsigraphus est ex propriis ad propria: ut ex geometricis ad geometrica. tetatium autem non est a coibus ad coia: nec est ex dia: ad dia: nec sic se habet falsigraphus ad geometricum ut tetatium ad dialecticum. In hac autem ratione sic procedit: quod oson falsigraphus est ex propriis principijs ad proprias conclusiones. 2° quod tetatium non est ex coibus ad coia: sed ex coibus ad propria. 2° ibi. (Qui autem ex his). dicit ergo huiusmodi. falsigraphus non est litigiosus: quoniam ex propriis: et ex conclusionibus sub arte falso describit. dicit autem sub arte: quod accipit principia: propria: falso tamen describit ea: quod non accipit illa ut debet. est ergo falsigraphus ex propriis ad propria. **D**einde cum dicit.

Qui autem ex his est qui sunt sub dialectica circa alia quidem quoniam litigiosus sit manifestum ut quadratura que est quidem per lunulas non litigiosa: brissonis autem litigiosa.

Ostendit quod tetatium non est ex coibus ad coia: sed est ex coibus ad propria: et id est litigiosus. d. quod tetatium quod ex his qui sunt sub dia: id est ex coibus: et circa alia. id est circa propria: quoniam litigiosus erat. et superius quoniam differt a falsigrapho: quod non est ex coibus ad propria: sed ex propriis ad propria. nam est ut per de quadratura que est per lunulas. illa non est litigiosa. ex propriis. n. est ad propria. quadratura vero brissonis est litigiosa: quod ut patuit erat ex communibus ad propria. **D**einde cum dicit.

Et hunc quidem non est transferre nisi ad geometricam tamen: eo quod ex propriis sit principijs. Illum autem ad plures quicquid non scit quid possibile est in vnoquoque: et quod impossibile.

Dat sedas differentias inter tetatium et falsigraphum. vel

adducit secundā rationē ad ostēdēdū qd nō se hz oīno tēta-
tū ad dialecticū: vt falsigraphus ad geometriā. circa qd
tria facit: qz pmo ponit dictā differentiā. 2° quod dixerat
manifestat per exempla. 3° cōcludit cōclusionem inten-
tas. 2° ibi. (Adaptabit. n. illud.) 3° ibi. (Si ergo se habe-
ret.) Dicit qd hūc qdē. falsigraphū nō est trāsferre nisi
ad geometriā tū: eo qd fit ex ppyis pncipys geometrie.
illū aut. v3. tentatiū 2 litigiosus ad plures sup. trāsferri
pōt. qd cūqz enī simulāt se sciētes in quacūqz scia 2 nō sci-
unt qd est pole qd ipole: siue quid est verū 2 qd est falsū
in vnoquoqz. i. in vnaqz scia 3 eos sup. pōt fieri syls tēta-
tiū: qd nō ēēt nisi talis syls ad plures scias adaptari
posset. est enī talis syls quodāmodo ad vnaquāqz sciaz
adaptabilis. postqz expiri pōt quicūqz nō sciunt qd pole 2
quid impole in vnaquāqz disciplina. Deinde cū dicit.

Adaptabit enīz idēz: vt antipho quadrabit:
vel si quis dicat nō melius esse post cenam de-
ambulare per zenonis rationem: non medici-
nalis: cōis enīz.

Figura Antiphontis.

Manifestat
qd dixerat per
exēpla. d. qd il-
lud. i. illa rō vt
antipho qd ra-
uit circūz. ada-
ptabit sup. ad
plures scienti-
as. Antipho
enī quadrado
circulūz nega-
uit cōtinuū di-
uidi in infinitū:
vt patet p pbi.

Cō. ii.

vt patet p pbi.
vbi suaz qd ra-
turaz declara-
tim. p hoc au-
tes qd cōtinuū dicebat nō esse diuisibile in infinitū argui p
3 plures scias: qz geometria 2 nālis pbi: 2 ples alie scien-
tie 3 supponū: 2 qd dictū est de rōne antiphontis veritate
hz de rōne zenonis. p rōne enī zenonis posset argui i me-
dicina. sigs p ea dicat vel pbet qd nō est meli^o deābulare
post cenā: 2 addit qd rō illa zenonis nō est medicinalis. cō-
munis enī est 2 sup. pōt adaptari ad multas scias. (No-
tandū aut zenone pbase qd nō 2 aliq moueri. dicebat. n.
qdlibet spaciū diuisibile esse in infinitū: 2 qz infinita nō 2 p-
transiri. g ipole est aliqd moueri. Dāc aut rōne possum^o
adaptare ad medicinā sic: nō est bonū qd est ipole: 2 deā-
bulare post cenā est ipole: cū ipolis sit mot^o. g nō est bona
talīs deambulatio: qd est 3 medicos dicentes deambu-
landū esse vt cib^o digerat. sic etiaz bec rō adaptari posset
ad astro^m pbdō qd sit ipolis 2 iunctio sydez: qz impossibi-
lis est motus eoz. Deinde cū dicit.

Si ergo omnino simpliciter se haberet litigi-
osus ad dialecticū: vt falsigraph^o ad geome-
tram: non ēēt de illis litigiosus.

Cōcludit cōclusionē intentā. d. qd si litigiosus. i. si tentati-
uus oīno se haberet silt ad dialecticū: vt falsigraphus
ad geometriā. h3 syls litigiosus. i. tētatius nō ēēt de illis
i. nō ēēt de spāl^{ib} 2 cōlonib^o: 2 nō descēderet ad scientias
spāles: 2 esset de cōibus ad cōmūnia: vt ex dialecticia ad
dialecticā: sic falsigraphus est ex ppyis ad ppiā: qz est ex
geometricis pncipys ad geometricas 2 cōnes.

Dubitarēt forte aliquis. vtrū tētatius sit qdā
dialectica. Cōm. qd vt p3

ex textu. tētatius quēdā dialectica est. S3 quōd hoc sit. icie-
dus qd sicut rhetorica est qdā dialectica applicata ad mo-
res. iuxta illud pbi p rheto^o. qd accidit rhetorica ēē velut
quādā aduocata pte dialectice 2 negoty circa mores: sic
tentatiua est qdā dialectica applicata ad spāles 2 cōnes
specialiū artiu. est. n. ex cōib^o ad ppiā: 2 qz cōe vt reseruat
in spālī est quasi qdā spālē: vt aial in hoīe nō est aial vlr:
sed est qdā aial. tētatius qd ē dialectica applicata ad
spālē: magis est dialectica qdā. i. dialectica 2 cōta 2 applica-
ta qd dialectica simpliciter.

Alterius autēz cū rō tētatius videat ēē qua-
si 2 posita ex cōib^o 2 speciali^o

cūz sit cōe ad spālē applicatū. Dubitarēt forte aliquis. vtrū
tētatius possit dici quēdā ars spālīs: vt dicatur quēdam
geo^o: sicut dicit quēdā ars cōis qd dicit quēdā dialecti-
ca. Cōm. qd tētatius de qd hic loquimur d3 dici qdā diale-
ca. nō aut d3 dici qdā geo^o: si ad geo^m applicet: nec qdā me-
dicina si ad medicinalē artez sit applicata: qd triplici via
declarare possum^o. pma sumit ex fili. nā vt patebit in p-
sequēdo: tētatius magis se t3 ex pte dialectice qd rhetori-
ca: 2 cū rhetorica magis sit qdā dialectica qd qdā politi-
ca: vt pōt patere si diligēter inspiciat intētio pbi in p rbe-
toricoz. si ergo rhetorica est qdā dialectica: 2 nō ppe qdā
politica nō obstatē qd dicit qd applicatū ad negociū politi-
cūz. tentatiua est quēdā dialectica: 2 nō quēdā ars spālīs:
vt quēdā geo^o: vel quēdā medicina: nō obstante qd ad ta-
les artes applicari h3: imo tāto magis verificat^o bec de tē-
tatius qd de rhetorica. quāto magis ista se tenent ex parte
dialectice qd illa. 2° via sumit ex parte ipsius sciētie. sciē-
tia enī 2 ars 2 talia noticiā quādā ipoztāt. cū ergo tētatius
fm qd h3 habeat noticiā de cōibus 2 nō de ppyis. nā cūz
per cōia pbat ppiā 2 descendit ad ipsa: est sopbista 2 dece-
prozius. si ergo tentatiuus h3 qd h3 noticiā cōiuz 2 non
ppioz magis se tenet ex parte artis cōis qd ex parte artū
um spālīuz: ideo magis est quēdā sciētia cōis: vt quēdam
dialectica qd quēdā scia spālīs. bec aut via roborat p pbi
losophū qui ait qd tētatius nō est determinati generis: 2
qui vult qd nesciētes possunt sumere expimentū 2 tētare.
3° via sumit si fiat vis in eo qd dicit qdā. sic enī expone-
bat supra in pcedēti lectiōe qd tētatius est dialectica qdā
i. est dialectica applicata. cū g spālīū h3 qd h3 nō sit qd ap-
plicent 2 trahant: 2 hoc est de rōne cōiuz. Cum in rōne
tentatiua cōia applicent 2 trahant ad ppiā. ppiā autem
fm qd h3: nō applicent 2 3bant ad alia: sequit qd tenta-
tiua sit dialectica quēdā: qz est cōe applicatū. nō aut est
ars spālīs qdā. qz nō est ars spālīs applicata. dictū est enīz
qd tētatius applicat cōia nō ppiā.

Alterius autem dato qd tentatiua sit quēdā
dialectica 2 magis sit quēdā
dialectica qd qdā ars specialis. Dubitarēt forte aliquis. si ē
qdā dialectica: 2 est quodā mō idē qd ipa: vtrū sit idē qd
dialectica docens. Dicendū qd dialectica ex hoc dicit^o
docens inqstuz silt in ppyis terminis. nā put descēdit
in sciētiās speciales nō meret^o dici docens: qz eas docere
nō potest. superfluerēt enīz spāles sciētie si sciendo diale-
cticaz essemus sufficiēter edocti in specialib^o disciplinis.
Cūz ergo tētatius fm qd h3 nō silt in terminis dialecti-
ce: sed descēdat in scias spāles: qz est de cōibus ad ppiā. tē-
tatiua fm qd h3 nō erit idēz qd dialectica docens.

Alterius forte dubitarēt aliquis. vtrūz tenta-
tiua sit idē qd dialectica vtens.
2 videt qd sic. dialectica. n. ex hoc dicit vtēs: qz sylm quē
cōstituit vtendo eo applicat ipsum ad alias sciētiās. Sed
hoc videt esse officiū tentatiui: cūz tentatiua sit dialecti-
ca quēdā applicata ad propria specialiū artiu. Dicē-
dum qd tentatiua ppiē 2 formaliter non est idem quod

dialectica vtens. lz. n. vt sufficēter pmissa ratio pbabat. ten^o magis pueniat cum dialectica vtēte q̄ cū dialectica docēte. nō tñ est oīo idē qd dialectica vtēs. differt. n. ab ea in fine ⁊ itēratione. nā finis dialectici vtēti est aggnare opī nionē: s; finis tentatiui est expiri. idē ḡ sylls pōt eē diale- cticus ⁊ tentatiu^o: s; dialecticus vtēf illo syllō ad iuestiga- tionē veritatis. itēdit. n. diale^o iuestigare verū sub mō p- babili. tētatiu^o vō vtēf eo vt sumat expimētū de rīdēte.

Alterius forte

Co. 38

dubitarer aliq. vtrū tentatiua faciat p se sciam. ¶ Dm q̄ sci- entie secant quēadmodū ⁊ res de qb^o sunt: vt pōt haberi ex. 3. de afa. q̄ ḡ n. ppe bñt distincta subta: nō ppe merentē dici distincte scie. ⁊ q̄ tentatiu^o pncipalr veriat circa sylls dialectici: lz ab alio fine vtaf eo: nō ppe facit aliā sciētiā q̄ diuersitas ex vtu q̄ si p accis se bz ad id de q̄ est pside- ratio: ex quo appet q̄ lz rhetorica sit alia scia a dialectica: q̄ entimema de quo est pncipalr rhetorica differt a syllō: ⁊ aliud est instrm rhetoris: aliud dialectici. tentatiua tñ nō est ppe alia a dia^o: q̄ sylls tētatiuus nō est ali^o a syllō dialectico. nō est aliud instrm hui^o ⁊ illi^o: s; solū differat in modo vtēdi: eo q̄ respectu scie dñaz facit accidētalē. naz si diuersitas sciarū p cōparationē ad vtētes causaret eēti- tialē dñam inter eas eēt pfusio in scientys. nulla. n. esset adeo speculatiua q̄ nō eēt practica: nec adeo practica que nō eēt speculatiua. posset. n. q̄ affectare scire metaphicas vt p eā dirigere in opando. etiā posset velle scire artē fa- bilem: vt nō ageret: sed vt cōsideraret.

Alterius forte

dubitarer aliq. vtrū tentatiua possit dici ps dialectice. ¶ Di- cendū q̄ tentatiua duplr pōt dici ps dialectice. nā oē ap- plicatū ⁊ tractū fm q̄ bz bz dici qd partialē. cū ḡ tentati- ua nō sit dialectica fm se supra: s; sit dialectica p̄ta ⁊ ap- plicata ad ppa spālū artū: segf q̄ tentatiua sit quedā ps dialectice. i. qdā partialis dialectice. 2° tentatiua dicii ps dialectice: q̄ nō oīs: vel nō oī modo supra dialectica ē tē- tatiua. dialectica enīz duplr pōt accipi. v3. simplr: ⁊ vt dia- lectica qdā: ⁊ dialectica simplr arguit ex pbabilibus sim- pliciter. dialectica vō qdā arguit ex pbabilib^o rīdēti. tē- tatiua ḡ que pcedit ex his que vident rīdēti. dicii esse pars dialectice: q̄ nō est dialectica quocūq; mō accepta. s; est dia^o qdā. Idē. n. sylls est dialecticus quidā ⁊ tenta- tiuus. alr tamē ⁊ aliter acceptus.

Ante autem non est dialecticus circa genus aliqd determinatum: neq; ostē- tiuus vllius: neq; talis qualis vllis.

¶ In pre ista vt dicebat ostēdit p̄ba alia via q̄ cōsiderare de tentatiuis pertinet ad dialecticū. ¶ Ad cui^o euidētiā est sciēdū q̄ tentatiu^o ideo est de cōsideratio- ne dialectici: q̄ tentatiu^o nō est gnīs determinati: s; est ex cōib^o sicut ⁊ dialectica. tria ḡ facit: q̄ p ostēdit tentatiuas esse ex cōib^o: ⁊ nō eē gnīs determinati: sicut ⁊ dialectica. 2° distinguit cōia vt ostēdat quō tentatiua est ex cōibus. 3° cludit p̄conē intētiā. v3. q̄ de tentatiuis bz cōsiderare dialecticus. 2° pars ibi. (Qm̄ autē qdē sunt multa.) 3° ibi. (Locū ḡ de sophisticis elenchis.) In pma pre intēdit talē rōnez. dialectica nō est gnīs determinati: sed talis est tē- tatiua qualis est dialectica. ḡ tentatiua nō est gnīs deter- minati. In hac autē rōne sic pcedit: q̄ p ostēdit q̄ dialecti- ca nō est gnīs determinati. 2° pbat q̄ talis ē sit tentatiua. 3° cludit intētiā. v3. q̄ tentatiua nō sit gnīs determinati. 2° ibi. (Talis autē tentatiua.) 3° ibi. (Quare manifestum qm̄ nullius.) ¶ Ad euidētiā autē pme partis notandū q̄ aliqd pōt eē gnīs determinati duplr. p̄ ex ipsis determina- tis: siue ex ipsis cōsideratis: vt si cōsideret vel determinet ita de istis q̄ nō de alijs: ⁊ sic geo^o ⁊ oīs scia spālīs est ge-

neris determinati: q̄ ita est de hoc ente q̄ non de alio: vt geo^o ita est de magnitudine: q̄ nō est de numero: ⁊ natu- ralis p̄ba sic est de corpe mobili: qd non est de subys. se- paratis. 2° aliqd dñ eē gnīs determinati: nō pp ipsa deter- minata: sed ppter modū determinādē: sic metaph^o est gnīs determinati: q̄ licz sit de oī ente: est tñ de oī tali non sub omni rōne: s; solū sub hac rōne: vt in eo q̄ sunt entia. dialecticus autē vt est artifex cōis: ⁊ vt est vtens: ⁊ vt est q̄ dam modus sciēdi applicabilis ad oēs sciētiās nō est ge- neris determinati rōne cōsideratōz fm q̄ sciētie spālēs de- terminate dicunt: q̄ cōsiderare bñt de oī ente. ⁊ rursus nō est gnīs determinati ex mō cōsiderandi: vt metaphyca. q̄ lz dialecticus nō cōsideret de oib^o sub omni rōne: s; cō- sideret de oibus sub qbūsdā intētiōib^o cōib^o. nō tñ est sic assignare vnā rōnē sub qua cōsideret oīa sicut metaph^o. qd q̄ si sub vna rōne: vt sub rōne entitatis oīa cōsiderat. pp qd dato q̄ dialectic^o ex mō cōsiderādi sit aliquo mō gnīs determinati: vt supra inuebat: nō tñ est sic gnīs determi- nati vt metaphyca. duo q̄ facit: q̄ p pponit q̄ dialectica nō est gnīs determinati rōne cōsideratōz: sicut est artifex spālīs: nec est gnīs determinati ex mō cōsiderādi sic meta- phy^o q̄ est artifex cōis. 2° pbat qd dixerat. 2° ibi. (Neq; sunt oīa.) Dicit ḡ q̄ dialectica nō est circa aliqd gen^o de- terminatū: ⁊ subdit q̄ nō est ostēsiuus nulli^o sup. passiōis determinate. i. nō est determinati gnīs ppter cōsiderata: sicut artifex spālīs: ⁊ addit q̄ dialecticus nō est talis qua- lis vllis artifex. i. nō est generis determinati ex mō cōside- randi vt metaphycus. ¶ Deinde cū dicit.

¶ Neq; enīz sunt omnia in vno aliquo genere: neq; si cēt: possibile sub eisdez principijs esse ea que sunt.

¶ Probat qd dixerat: ⁊ duo facit: q̄ pmo ostēdit q̄ dialecti- ca nō est generis determinati: vt sunt artifices spālēs. 2° pbat q̄ nō ē gnīs determinati vt artifex cōis siue vt me- taphycus. 2° ibi. (Si autē ostendit.) Circa p̄mū duo facit q̄ pmo ostēdit dialecticā nō esse gnīs determinati vt sūt artes spālēs. 2° ex hoc cludit nullā artēz spālēs esse iter- rogatiuā sicut dialectica. 2° ibi. (Quare nulla ars.) Dicit ergo q̄ oīa non sunt sub vno aliquo gnē determinato: ⁊ si essent: q̄ forte diceret q̄ oīa eē sub ente. nō tñ esset posse oīa ea que sunt esse sub eisde pncipijs. nō ḡ oīa entia sunt sub aliquo determinato gnē. tūc ḡ supplēdū est q̄ cū dia- lecticus cōsideret de oibus entib^o nō erit determinati ge- neris. ¶ Notādū autē q̄ vt plane p̄z hec rō nō plus pbat nisi q̄ dialecticus nō est determinati gnīs q̄tū ad cōsi- derata: sicut artifices speciales: q̄ vt dicam est nō est de aliquibus entibus specialibus: nec est determinati gene- ris: sed est de omni ente.

Dubitarer forte

aligs. vtrū oīa sint sub eodē genere. ¶ Dm q̄ cōiter di- stinguif duplex gen^o. i. p̄dicabile ⁊ subycibile. gen^o enī p̄di- cabile est vñū de gñq; vllibus. gen^o vō subycibile est oē il- lud de quo pncipalr intēdit in aliqua scia. oīs enī scia est vñi^o gnīs subī ptes ⁊ passiōes cōsiderās: vt dñ p̄ posteriorz. cū ḡ q̄rif vtrū oīa sint sub vno gnē si itelligif de gnē p̄di- cabili planū ē q̄ nō oīa sunt sub vno gnē. ens. n. nō ē gen^o ad. x. p̄di^o. s; ē analogū ad ea. ¶ S; si q̄raf vtrū oīa pos- sint esse sub eodē gnē subycibili. dñm q̄ si oīa accipiunt sub rōne spālī: sic oīa n̄ sūt sub eodē gnē subycibili. s; si ac- cipiant sub rōne cōi: ⁊ in eo q̄ entia: sic oīa sūt sub eodē gnē subycibili: q̄ oīa sic accepta p̄tinet ad subm meta^o. cū ḡ dialectic^o ad spālēs p̄cones spālū artū vtaf syllīs suis. oīa vt sunt de cōsideratiōe dialectici: nō solū nō sunt sub eodē gnē p̄dicabili: s; etiā nō sunt sub eodē gnē suby- cibili. cū oīa entia sub spālī rōne accepta ad idē subiectus

pertinere nō possunt. **C** Est. n. biligēter notādū qd l3 dia-
lectica sit de omni ente: tñ si subm accipiat ppric subm in
dialectica nō est totum ens: s3 sunt res alicuius rōnis. vel
b3 sub3 sunt ipse itentiones per actus rōnis pstitute. totū
n. ens in dialectica nō pōt esse subm. qz oia entia vt confi-
derant a logico sub eodē genere subycibili eē nō pnt. ex q
app3 bñ dñi eē dialectica: vt pñderat oia eē ideterminati
gnis: qz nō pñderat ea vt pnt eē sub eodē gñe subycibili.

Alterius forte

dubitarēt aliq. vtrum oia sint
sub eisdē pncipys. **C** Dicendū

Lō. 19.

q b qd regit vltiore speculationem. spectat. n. ad. 12.
metaphice. vbi querit vtrū eadē sint pncipia accidētis &
sube: tñ qdū spectat ad itentionē logicā: & ad suscepz ne-
gociū. possum dñe q: si pncipia accipiant sub rōne cōmu-
ni: vel fm quandā pportionem & analogiā: sic aliquo mō
oia sunt sub eisdē pncipys: & oia cadūt sub pncipys eiisdē
artis. qz metaphysic de oibus pñderat sub rōne cōmuni:
& oium entiu sunt eadē pñ fm quandā pportōez & analo-
giā: s3 si accipiant pncipia sub rōne spālī: & vt sunt de pñde
ratione spālīū artiu. sic oinz entiu non sunt eadē pncipia.
C Notandū ergo q: cū dialectic pñderat suas ra-
tiones logicas ad spāles pñes specialiu artiu. qz entia sub
spālī rōne accepta: non cadūt sub eodē genere subycibili:
nec sub eisdē pncipys ex his que dñi sūt duplr haberi po-
test dialecticā nō eē determinati gnīs. pmo qz entia vt cō-
siderant a logico non cadūt sub eodē gñe subycibili. scdo
qz nō cadūt sub eisdē pncipys. secūda ibi. **(S**i autē osten-
dit) **C** Deinde cum dicit.

Quare nulla ars demonstratiua alicuius na-
ture interrogatiua est: non enī possibile vtrā-
libet partium dare. Nam sillogismus nō fit ex
vtriusq. dialectica autē interrogatiua est.

C Ex eo q nulla spālīs ars est indeterminati gnīs: sicut lo-
gica cludit solā dialecticā eē interrogatiuam vtriusq par-
tis pñdictōis & nō alias spāles artes dicēs. q nulla ars de-
mōstratiua alicui nāe. i. oñsiua alicui spālīs passionis. de
subo est interrogatiua. sup. vtriusq partis pñdictōis. & ē rō
qz p nullā artē spālem pole ē dare sup. sillogistice. i. sillogi-
zare vtrāq partē pñdictōis. nā sillo sup. demōstratiua nō
fit ex vtriusq. i. nō fit ad vtrāq prem pñdictōis. dialecti-
ca autē est interrogatiua. qz pñ sillogizare vtrāq prem pñ-
dictōis. **C** Notandū autem q qz dialectica ex cōmuni-
tē: & p cōia habem vīa ad sillogizandū vtrāq prem cōtra-
dictionis. iō dialectica vtrōq mō aliquā partē sillogizare
pōt. artes aut spāles: qz arguit ex pñys per q nō pñ bñe-
ri. iō per bñ artes vtrāq pñ pñdictōis sillogizari non pōt.
C Notandū etiā q artes spāles dicuntur nō interrogare
nō q nullo mō interrogent: s3 qz nō interrogant vtrāq pñez.
ille. n. pñie vtrāq prem pñdictōis interrogare dñe: q quan-
cūq prem rñdens receperit pōt disputare pñm. bñ autē
artes spāles facere nō valent. qñ ad vtrāq prem pñdictō-
nis sillogizare nō possunt. vel possum dicere q artes spe-
ciales dato q aliqua interrogēt: nō tñ interrogēt oia. qz nō
interrogant pñia pncipia: sed supponunt ea esse. qz si nega-
rentur nō haberēt vnde disputaret contra negantem pñ-
cipia. **C** Deinde cum dicit.

Si autem ostendit: & si nō omnia: sed prima
& propria principia non interrogauit: nā si nō
daret: iam non haberet ex quibus amplius dis-
putaret ad instantiam.

C Probat qd dixerat q dialectic nō ē determinati gnīs:
vt metaphysic. itēdit aut talē rōnem si dialectica se bñet
sicut meta pñderat disputare pñ negantē sibi pñia pñ. s3 bñ
nō pōt facere logicus. q nō se b3 dialectica sicut metaphi-

sica. de hac aut rōne nō plus poñ nisi q dialectica nō habz
vñ disputet pñ negantē sibi pñia & propria pncipia. iō ait. si
aut ostēdit sup. pncipia dialectica. non tñ ostēdit oia s3 pñ &
ppria pncipia: nō interrogauit sine non interrogat ea. nāz si
rñdens nō daret ea iam nō haberet ampli ex qbus dispu-
taret ad instantiam. i. pñia istāias suis pncipys.

Dubitarēt forte

aliq. vtrū disputare possit
dialectica pñ negantē pncipia Lō. 8.

sicut metaphica. **C** Dñs q bñ in pñbicoz diffusi dñm:
tñ vt spectat ad pñens: dicere possum q fm quosdam pñ-
nō possunt pñari via oñsiua. pñant autē via ad impole. &
qz nō spectat ad dialecticū pñare aliqd dñcedo ad impos-
sibile. iō dialectic vt dñcūt pñ. pñare nō pōt: s3 metaphysi-
cus: s3 istud nō est bñ dñm. nā in pñatione pñcipioz nō est
alia rō in via oñsiua: & ad impolemam sicut simplr nō pñ-
bant pñ rōne oñsiua. qz nihil est veri eis. sic non pñatur
simplr ad ipole. qz nihil est falsi oppositis pñcipioz. si. n.
simplr vellem arguere oñsiuis rōnib pñ negantē pñ: opor-
teret nos accipere aliq veriora qñ pñ q negatur: sic si velle-
mus dñcere aduersariū ad ipole: oporteret nos eū dñcere
ad aliqua falsiora qñ sint opposita pñcipioz q ab ipso po-
nunt. simplr gñ nec oñsiue nec ad ipole pñant pñ. huic at
possunt pñari vtrōq mō. nō ē ergo alia rō de pñatiōe oñ-
siua: & ad ipossibile. **C** Sciēdūz g q dialectic vt ē artifex
cōis pōt probare pñ: s3 vt ē artifex spālīs pncipia probare
nō pōt. & qz vt est docēs & directe nō ē artifex cōmuni. iō
l3 aliqua pñia pñ probare possit: pñia tñ pncipia ad que
pñarat vt docēs & vt est artifex spālīs pñare non pōt. qz
nulla b3 probabiliora illis. de metaphico aut nō est sic. qz
ipse p se & directe: & vt ē docēs ē artifex cōis. ideo signan-
ter dixit pñia q pñ pñia & pñia dialectic pñare non pōt.
inuēs q l3 aliqua pñia pñ probare possit: vt illa ad q com-
parat vt vtrō. & vt ē artifex cōis. pñia tñ & pñia pñ ad q
pñarat vt docēs: & vt est artifex spālīs pñare non valz. qz
re aut artifex vt ē cōmuni pñ ē pñia probare pōt & nō
artifex spālīs in pñcis sufficiēter expressim. ad pñens at
sufficiat scire q dialectic nō est cōmuni artifex. vt meta-
physic. qz non pōt pñare pñ sicut ille.

Alterius autem.

dato q dialectic non sit arti-
fex cōis vt metaphic. qz me-

raphysic est cōmuni p se & directe: cū sit directe & p se de
toto ente: dialectic vñ est artifex cōis nō p se & directe: qz
sic ē de his que se tenēt ex pte rōnis: est tñ cōis ex pñti in-
quātū talia ad oia entia applicari possunt: Dubitarēt for-
te aliq. vtrū dialectica vt est cōis ars pñderet omnia sub
vna rōne: vt q sic. qz sicut metaphysica pñderat oia sub
vna rōne: vt iquātūz sunt entia. sic dialectic vt pñderare
oia sub vna rōne: vt iquātūz sunt rōnabilia vel opinabi-
lia. oppositū aut supius dixim: vbi dicebat q ex mō con-
siderādi nō est sic determinati gnīs dialectic vt metaphy-
sic: qz nō pñderat sic oia sub vna rōne: vt ille. **C** Rñ. dñ-
cendū q considerare oia entia vt sunt rōnabilia: & vt pñit
pñari per rōnes logicas: non ē pñie pñderare ea sub vna
rōne. qz spāles pñes & propria artiu spālīz fm q sic sunt:
pñari possunt pñes logicas: s3 pñat q oia entia sic acce-
pta nec cadūt sub eodē gñe subycibili nec sub eisdē pñci-
pys. bñ ergo dñm est q ēt ex mō pñderādi metaphysicus
ē magis determinati gnīs q dialectic. qz meta pñside-
rat oia vt cadūt sub eodē genere subycibili: & vt sunt quo-
dāmodo sub eisdē pncipys: qd de dialectico dñci non pōt.
C Alteri aut ad itellecū lrenorādū q lra illa. si aut oñ-
dit rē. quā exposuim de dialectico ponēdo dñiam iter ipz
& metaphysicū. qz non sic pōt ostēdere pñia & pñia pñ vt
metaphysic: posset exponi de artificib alius spālībuz q ēt
ad pñia & pñia pñ disputare nō pñit. **C** Deinde cū dicit.

Talis autem est & tentatiua: neq enim ten-

Liber

tativa talis est qualis est geometria: sed quam habeat et non sciens aliquis.

C Postquam ostendit quod dialectica non est generis determinati. ait tales esse tentativas. et duo facit. quod primo proponit quod intendit. 2° probat quod dixerat. scilicet ibi (Est. n. expimentum sumere). Dicit ergo quod talis est tentativa quod est dialectica. quod est. scilicet ex coibus: et non est sicut alie artes spales. ideo subdit quod tentativa non est talis quod est geometria: quod non est ex propriis: sed talis est tentativa quod habet. i. quas habet alios nesciens. **C** Notandum autem quod si alius esset per omnem modum in se: scilicet quod habet non posset habere sciam tentativam: sed si est ignorans in propriis: dum tamen aliquo modo nouerit communia poterit habere sciam tentativam. **C** Ergo dicit quod nescientem habere sciam tentativam intelligendum est nescientem propriam: scientem tamen communia. **C** Deinde cum dicit.

C Est enim experimentum sumere non scientis: et cum qui nescit rem siquidem dat non ex quibus nouit: neque ex propriis. sed ex consequentibus: quoniam talia sunt que scientes quidem nihil prohibet non scire artes: non scientes autem necesse est ignorare.

C Probat quod supposuerat. 3° quod nesciens possit tentare dicentes quod non scientis est sumere experimentum. i. experiri eum. respondens quod nescit res: quod si respondens dat ex quibus non nouit. i. respondet ad ea que non nouit opponens super. sumet experimentum: de ignorantia respondens non ex propriis: sed ex consequentibus. i. ex coibus. sufficit ergo dare communia: ut possumus tentare. Et manifestat quod sunt illa finem que fit tentatio dicens. quod habet communia sunt quecumque sunt talia que scientem nihil prohibet non scire artes. non scientem autem illa communia necesse est artes ignorare. **C** Notandum autem ex ista sufficiet huius tentativam non esse generis determinati: sed esse ex coibus postquam scientes solus communia tentare possunt. **C** Notandum etiam quod quod nescientem respondere ad communia: manifestum est ipsi ignorare artes. scientem tamen respondere ad talia non oportet ipsi scire artes: quod scientis coibus non per se scit artes: ignorantis autem ignorat. inde est ergo tentativa ut habet ea loquimur dicit experiri eum quod nescit rem: non autem eum quod scit. **C** Deinde cum dicit.

C Quare manifestum: quoniam nullius determinati tentativa disciplina est: nam omnes artes utuntur communibus quibusdam.

C Concludit ex dictis tentativam non esse generis determinati. nam si dialectica non est generis de^o ut primo probatum fuit: et talis est tentativa quod est dialectica. ut postea ostendebat. sequitur quod tentativa non sit generis determinati. **C** Ad euidentiā huius partis sciendum tentativam dupliciter non esse generis determinati. primo quod tunc ad omnes ad quod applicari habet: quod quodammodo ad omnes artes applicari potest. cum omnes artes utantur quibusdam communibus. 2° tentativa et etiam dialectica quodammodo non sunt generis de^o quod ad precipuos eas: quod omnes tamen ydiote quod etiam scientes aliquo modo precipuos dialectica et tentativa. duo ergo facit. secundum quod duplici modo concludit tentativam non esse generis determinati. scilicet ibi (Quare et omnes ydiote). Dicit ergo manifestum esse quod tentativa est disciplina nullius generis determinati. eo quod de omnibus est. i. ad omnes artes applicari potest: nam omnes artes utuntur quibusdam communibus secundum que potest circa illas accipere tentatio. **C** Deinde cum dicit.

C Quare omnes etiam ydiote quodammodo utuntur et dialectica et tentativa: nam omnes usque ad quid conantur diiudicare pronunciantes: hec autem sunt communia: nam ea nihil minus sciunt ipsi: quibus videantur valde extra dicere.

C Concludit tentativam: et est dialectica non esse generis determinati quod ad precipuos eas. et duo facit. quod primo ait quod omnes

etiam ydiote quodammodo ipsi participant tentativa et dialectica. scilicet dat modum quo precipuos eas ibi (Arguit ergo oēs). Dicit ergo quod omnes et ipsi ydiote utuntur quodammodo dialectico et tentativo: nam omnes pronunciantes. i. omnes utentes sermone conantur diiudicare et cognoscere etiam ipsi ydiote. id subdit quod ea. i. communia nihilominus sciunt ipsi. scilicet ydiote: quibus videantur ea valde extra dicere. i. valde extraneis dicere. quod non proferunt ea per modum artis. **C** Notandum autem quod secundum metamorphoseos 2° meta physice. communia sunt quasi loci ianue in domo: que nullus ignorat. et quod dialectica et tentativa circa habet communia versantur. id omnes utentes sermone et et ipsi ydiote aliquo modo precipuos dialectica et tentativa in quantum de habet coibus aliquam notitiam habent. **C** Notandum etiam quod res dicitur esse quod quantum ad genus. quod ex hoc est aliquid in genere in quantum habet quidditatem distat ab eo. dicitur autem esse aliquid. i. aliud quod quantum ad speciem. quod omnia specifica adueniens generi constituit aliud. dicitur autem esse hoc aliquid signatum quantum ad esse particulare. posset ergo vellet exponere per modum quod ydiote conantur diiudicare utique ad quod: quod aliquam cognitionem habet de quidditate: cum cognoscant communia et genera: secundum que cōpōtū ei quod sit quod. non tamen conantur diiudicare ut ad aliquid: quod specialia ignorant: sed hec expositio loquatur utineat bona verba. non tamen verum ad mentem per hanc ubi nos habemus quod ydiote conantur diiudicare usque ad quod: greca correctio habet usque ad aliquid. exponens ergo dicitur non de genere. id possumus dicere quod ydiotis nota sunt communia et per ea conantur diiudicare et descendere usque ad specialia: sed propter imperitiā prohibent ne ad notitiam eorum perveniant. **C** Deinde cum dicit.

C Arguunt ergo omnes: nam sine arte participant id de quo artificialiter dialectica est: et arte fillogistica tentativam et dialecticam.

C Ostendit quod ydiote precipuos dialectica et tentativa. quod precipuos eas sine arte dicentes. quod omnes et ipsi ydiote arguunt. scilicet dialectice et tentative: sed super. habet autem non artificialiter. id subdit quod sine arte precipuos illud de quo artificialiter est dialectica. tentativam ergo fillos et dialecticam quod arte fillogistica sunt super. sine arte precipuos ab ydiotis. **C** Notandum autem quod vulgares et et ydiote aliquo modo arguunt et fillogizant: sed ignorant se fillogizare et nesciunt formare fillos per modum artis. ideo talia dicuntur participare sine arte.

C Quoniam autem sunt multa quidem hec: et de omnibus: non talia autem ut natura quodammodo sit et genus: sed velut negationes: alia autem non talia sed propria.

C Postquam probat ostendit quod tentativa est ex coibus: et non est generis de^o. In pre ista distinguit communia ut ostendat quod tentativa circa communia versatur. duo ergo facit. quod primo distinguit communia. 2° ostendit quod per talia communia tentare et sumere experimentum. 2° ibi. (Est autem ex his). Dicit ergo quod multa sunt communia. i. multa sunt communia et de oibus. i. que sunt quasi communia ad omnia. et habet communia non sunt talia: ut sunt sicut natura quodammodo determinata: ut sunt genera aliquid determinatum: sed habet communia sunt velut negationes. quod sunt indeterminati generis: sicut negatio secundum quod habet non verum aliquid determinate ponere. alia vero communia non sunt talia: sed sunt quasi propria. **C** Notandum autem quod in omni arte est assignare quodammodo communia illi artis que sunt quasi propria ad aliam artem: ut determinata in li^o physico 2°: sed sunt propria naturali philosophie: sunt tamen communia ad totam sciam naturalem: quedam vero sic sunt communia: quod non sunt alicuius artis specialia: cuiusmodi sunt logicalia: et ea que sunt de consideratione artificis communia. communia ergo sunt in duplici genere. quod quedam sunt quasi propria: quedam vero sunt indeterminata et quasi negationes. quod non pertinet specialiter alicui arti speciali. **C** Deinde cum dicit.

C Est. n. de his oibus experimentum sumere et esse artem quodammodo et non tale esse quales que monstrant.

Concedit quod tentatiua se habet ad habet communia. et duo facit. quod primo ostendit quod per habet communia habet procedere tentatiua quod non est alicuius generis determinati. et probat quod dixerat ibi. Et quod litigiosus dicitur quod ex his. id est ex habet communibus. contingit sumere experimentum ex omnibus. et contingit esse ex omnibus habet quada[m] arte tentatiua quod non potest tales quales sunt artes quod demerant. id est quales sunt scilicet spales. Et deinde cum dicit.

Et quod litigiosus non est sic se habens omnino: ut falsigraphus. Non enim erit paralogismus ex determinati cuiusdam generis principijs: sed circa genus omne erit litigiosus.

Probat quod dixerat. v. quod tentatiua non est generis determinati vel non est talis quales sunt artes quod demerant: quod idem conuenit. quod litigiosus. id est quod filius tentatiua non est oino sic se habens ut falsigraphus. nam filius paralogisticus. id est filius tentatiua et litigiosus non est ex principijs determinati cuiusdam generis. id est alicuius determinate artis: sed habet filius litigiosus est circa omne genus. id est est applicabilis ad omnem artem. si ergo falsigraphus est ex principijs alicuius determinate artis: et tentatiua in hoc differt a falsigrafo. quod est circa omne genus. per quod ex hac oratione sequitur tentatiua artes non esse sicut sunt artes quod demerant. quod non est determinati generis ut ille. Et deinde cum dicit.

Loci ergo de sophisticis elenchis hi sunt.

Concludit tres itentia. v. quod ad dialecticum pertinet considerare de filiis tentatiuis. habet autem sequi ex tota precedenti arte. nam si dicitur non est generis determinati: et talis est tentatiua quales est dialectica. quod non est generis determinati: nec est talis: quales sunt artes quod demerant sequitur quod determinare de tentatiuis non pertinet ad artes quod demerant: sed spectat ad dialecticas quod non est generis determinati: sicut nec tentatiua. Includendo autem quod dicitur est tria facit. quod primo ait filios tentatiuos esse de numero filios logicorum: sophisticorum. et quod de talibus sophisticis spectat ad dialecticos determinare. et epilogat circa determinata. et ibi. Quia autem dialectici. et ibi. Et de elenchis quod dicitur. Et quod bi loci. tentatiui sunt de sophisticis elenchis. id est sunt de numero sophisticorum: elenchorum. vnde greca correctio habet quod bi modo. tentatiui sunt sophisticorum: elenchorum: siue sophisticorum filios logicorum. Et deinde cum dicit.

Quoniam autem est dialectici considerare de his et posse ea facere non difficile est videre. Nam que circa propositiones est methodus omnes habet hanc speculationem.

Concedit quod considerare de talibus sophisticis pertinet ad dialecticum dicens. quod non est difficile videre: quoniam dialectici est considerare de his. id est de his sophisticis et tentatiuis: et dialectici est posse se facere. et est quod methodus quod est circa propositiones conueniens et in determinatas cuiusmodi super est dicitur. habet hanc speculationem. id est potest speculari de omnibus talibus tentatiuis et sophisticis.

Notandum autem quod si co[m]muni scripta inspiciantur habet per se referri solum ad filios appentes. voluit enim quod philosophus intendat concludere quod dicitur est de locis filiorum appentium: et quod spectat ad dialecticum determinare de appentibus filiis. v. quod per se esse potest dicitur in quod dicitur est de tentatiuis: bonum est referre hanc per se ad filios tentatiuos: vel si referre ea ad filios tentatiuos quod appentes: ut dicam utroque filios esse sophisticos: et considerare de utroque pertinere ad dialecticum. Et ultio cum dicit.

Et de elenchis quidem appentibus dictum est.

Epilogat circa determinata dicens. quod dicitur est de elenchis appentibus. id est de redargutionibus appentibus: quod si dicat: quod dicitur est de meta redargutionis. restat ergo dicitur est de alijs metis. Notandum autem quod dicitur est de elenchis appentibus: siue de redargutionibus appentibus: quod sufficit sophisticis quod redarguat appentibus: quod autem dicitur sit de meta redargutionis: et utrum dictum

sit de alijs metis: et utrum de talibus ulterius restet dicitur in sequenti lectione patebit. Circa illam tentatiua[m] quod dicitur restat.

Dubitarer ergo aliquis cum dicitur sit esse duo genera co[m]muni. quod quod sunt co[m]muni quod

negatiue ut ea quod non sunt determinate alicuius spalis artis: quod dicitur sunt quod propria tentatiua quod que procedit ex co[m]muni ex quod co[m]muni habet esse. Et dicitur quod per arte tentatiua[m] contingit sumere experimentum de ignorantia ridentis. et quod per utraque co[m]muni potest fieri. id est per utraque potest tentare. nullus enim nouit geometria[m] nisi sciat quod sunt co[m]muni geometrie. v. quod per de puncto ad punctum recta linea ducere et quod linea in punctum et directum: quod ut vis licet per trahere: et talia quod sunt quod propria geometrie: sunt tamen adeo co[m]muni in illa scia quod nullus geometer ea ignorare potest. si ergo talia quod ignorat: potest cum ignorare geometria[m]. ergo co[m]muni quod sunt quod propria arti potest tentare. sic est per co[m]muni quod non sunt determinati generis tentare potest. Nam si spectat ad geometria[m] scire co[m]muni geometrie: sic spectat ad ipsum cognoscere quod non competat geometre demerare nisi per propria geometrie. statim ergo cum per barce geometre quod potest quadratus esse equale circulo. quod potest esse maius et minus circulo: dicitur ipse geometer quod habet non esse per propria geometrie. per quod si quod huic rationi assentiret: statim apparet eum non esse geometra[m]: per utraque ergo co[m]muni contingit tentare: quod per utraque contingit sumere experientia ridentis.

Alterius autem cum superius dicitur sit quod co[m]muni sunt

quod ignorantia ignorat ars. scilicet ars autem non per se scit. Dubitarer forte aliquis de quibus co[m]muni habet veritates beat. Et dicitur quod per utraque co[m]muni talia propria: quod etiam alia potest esse talia quod eis scitis: non propter se scit ars. ignorantia autem ignorat. Nam de co[m]muni quod sunt quod propria non habet dubium. quod n. ignoraret quod de puncto ad punctum recta linea ducere. et habet videat esse quod propria geometrie. est tamen adeo co[m]muni in illa scia quod ignorat se necesse est ignorare arte illa: scilicet tamen non est necesse scire. rursus autem quod singule scie utrum non solum co[m]muni quod sunt quod propria: etiam utrum co[m]muni alijs: ut geometria utrum maiori et minori et equale. id est quod ignoraret talia: de necessitate ignoraret geometria[m]. sciens autem non de necessitate sciret.

Alterius autem forte dubitarer aliquis cum per

co[m]muni contingat tentare ut per propria possit fieri tentatio. Et dicitur quod per quodam tentatio habet fieri per co[m]muni et per propria: sed non est propria dicitur tentare enim propria esse habet ut sumit experimentum de ignorantia ridentis. id est o[mn]es illi filii quod non magis faciunt si ridentis ignorat. non propria sunt tentatiui: ut inuebat philosophus in illo capitulo. Quia autem habemus. Et quod circa propria aliquid et scientes non sunt prompti ad ridentem. ideo per talia non propria sit tentatio: ut habet de tentatiuo loquimur. rursus alia via ostendere possumus quod per forte extendendo nomen tentatiui possit dici fieri tentatio per propria: propria tamen semper sit tentatio per co[m]muni. cum tentatiua ut ut inuere philosophus propria beat esse circa ea quod scitis non scit ars. ignorantia autem ignorat. habet autem non sunt propria: sed co[m]muni.

Alterius autem dato quod tentatiua fieri beat per

utraque co[m]muni. tamen per ea que sunt quasi propria quod etiam per alia. Dubitarer forte aliquis utrum de utroque tentatiuis possit considerare dialecticum. Et dicitur quod considerare de aliquid est dupliciter vel tradendo arte de ipso: vel utrum do et faciendo illud. dialecticus ergo de utroque tentatiuis considerare potest tradendo artes de ipso: et videndo eis: et utroque tentatiuo finem quod habet est utrum non valz. nullus enim potest tentare per co[m]muni: nisi ea nouerit. cum ergo dialecticum finem quod habet sciat co[m]muni id determinata. non sciat autem co[m]muni quod sunt quasi propria finem quod habet poterit tentare ex co[m]muni simpliciter: non autem ex co[m]muni quod propria. poterit tamen tradere artes de tentatiuis ut procedit ex co[m]muni quod propria: nam sicut tradit arte de demeratiuis ostendendo quod demeratiue artes debet demonstrare ex proprijs: non tamen utrum propria demonstrationibus specialium artium. sic potest tradere artem quomodo contingit

tentare ex cōibus q̄si p̄p̄is. h̄s tñ tentatōe nō p̄p̄e vtunē
dialectici: s̄ vtunē ea q̄ incōplete sciūt scias sp̄ales.

Alterius autem forte dubitaret aliqui. vtrū
ois tentatiua possit dici dia-
lectica q̄dā. C̄ dōm q̄ vt p̄p̄a p̄habita: ois tentatio vel fit
ex cōib⁹ simplr: vel ex cōib⁹ q̄si p̄p̄is. ex proprijs aut sim-
plr: vt dicebat: nō p̄p̄e fit tentatio. Cū ergo cōia q̄ sunt q̄si
p̄p̄ia sp̄aliū artū f̄m q̄ h̄s nō sint nota dialectico: cūz d̄
q̄ tētatīua est q̄dā dialectica: intelligendū est de tentatiua
q̄ p̄cedit dialectice: z p̄cedit de cōib⁹ ex q̄b⁹ f̄m q̄ h̄s ba-
bet p̄siderare dialectic⁹. Nō aut intelligendū est de cōib⁹
alijs. imo q̄ tentatiua est gn̄is ideterminati l̄z aliquo mō
possit dici tentatiua q̄ p̄cedit ex cōib⁹ q̄si p̄p̄is p̄anto/
nomasiā cū d̄ tentatiua: intelligendū ē de illa q̄ p̄cedit ex
cōibus indeterminatis: illa est dialectica q̄dā.

Alterius autem cū tentatiua dicat eē ideter-
minati gn̄is: z taz dialectica
q̄ rhetorica sint de talib⁹ q̄busdā q̄ cōiter quodā mō ois
est cognoscere: z nulli⁹ scie determinate: vt d̄ p̄mo r̄beto-
ricoz: Dubitaret forte aliqui. vtrū possit fieri tentatio r̄be-
torice: sicut fit dialectice. C̄ dōm q̄ p̄p̄is instm̄ r̄beto-
ris ē entimema: sicut p̄p̄ium instm̄ dialectici ē sills. z q̄
vtrūq̄ mō taz entimemate q̄ sillogisticē pōt sumi expe-
rimētū de ignorātia r̄ndētis: tētare tā dialectice q̄ r̄be-
torice. p̄p̄ q̄d sicut idēz sills māl̄r pōt eē dialectic⁹ z tenta-
tiu⁹: sic idē entimema materialr poterit eē rhetoricū z tē-
tatiu⁹. z dico materialr: q̄ nō f̄z eādē rōnē erit h̄z illud.
Imo sicut idē sills nō f̄m eādēz rōnē est dialectic⁹ z tenta-
tiu⁹: s̄ dialectic⁹ est vt aggnāt opionē: tentatiu⁹ autē vt
sumit expimentū. sic idē entimema erit rhetoricū z tēta-
tiu⁹: s̄ rhetoricū erit vt p̄suadet. tenta⁹ vō vt sumit expe-
rimētū de ignorātia r̄spōdentis.

Alterius autem cū tentatio possit fieri diale-
ctice z rhetorice. dubitaret
forte aliqui. vtrū vtrūq̄ gen⁹ tētatōis p̄tingere hēat circa
oēs scias. C̄ dōz q̄ vt declarauim⁹ in rhetoricis. dialecti-
ca magis dirigit itellm̄ vt p̄parat ad actū f̄m se. rhetorica
vō magis ip̄m dirigit circa illa in q̄bus ē aptus natus mo-
ueri ab appetitū: p̄p̄ q̄d dialectica magis d̄scēdit in artes
speculatiuas. Rhetorica vō magis i politicas z morales: z
q̄ tētatīua d̄c cōe applicatū ad p̄p̄a: cū dialectica magis
fit apta nata applicari ad spe⁹: rhetorica vero ad moralia
magis apte vel magis cōmode fiet circa speculatiua tēta-
tiua dialectice. z circa moralia magis rhetorice. poterit ḡ
p̄dialecticā circa singlas artes fieri tētatō. nō tñ ita apte
fiet h̄s tētatō circa moralia. sic circa speculabilia: z sic dia-
lecticas tētatōes applicare possum⁹ ad moralia: s̄ non ita
apte: sic z rhetoricas applicare possum⁹ ad spe⁹: s̄ non ita
cōmode. Et sciēdū q̄ tentatiōes dialectice v̄siores sunt q̄
rhetorice. nā h̄s tētatōes adaptari p̄nt ad oēs artes: licet
magis cōmode ad vnā q̄ ad aliā. rhetorice vero nō sic. q̄
forte ad doctrinales vt ad geometriā in q̄b⁹ non arguitur
nec ex fine nec ex bono: nō v̄n̄r talia adaptari posse.

Alterius autem dato aliq̄s tētatōes eē r̄be-
toricas. aliq̄s vō dialecticas
dubitaret forte aliqui. vtrū de tētatōis debuerit fieri sp̄a-
le ca⁹ in rhetoricis sic de eis fit sp̄ale ca⁹ in dia⁹. C̄ dōz
q̄ nō est sile de rhetoricis z de dialecticis. dialectica. n. est
directio itellct⁹ z p̄siderat ea q̄ se tenent ex p̄te rōnis ma-
gis f̄z se. Rhetorica vō p̄siderat talia nō simplr z f̄m se: s̄
magis vt sunt applicata ad nego⁹ politicū. cū ḡ tētatīua vi-
cat cōe aliqd nō applicatū: oportuit i dialectica facere spe-
ciale ca⁹ de h̄s applicatiōe: cum ipsa dialectica de se nō vi-
cat qd applicatū vt qd h̄cū. In rhetorica vō nō sic opor-
tuit. q̄ ipsa rhetorica de se est qd applicatū z h̄cū. p̄p̄ q̄d
bene dictum est q̄ rhetorica nō est dialectica simplr: sed

est dialectica quedam.

Alterius autem dubitaret aliqui. vtrū tētatīu⁹ sit idē
q̄d sills peccās i for⁹. C̄ dōz q̄ tē-
tatiu⁹ nullo mō ē idē q̄d sills peccās in for⁹: z vt ad p̄ns spe-
crat d̄t ab eo in trib⁹. p̄ma d̄fia est: q̄ sills peccās in for⁹
nō ē sillogistic⁹: sive nō sillogizat. tētatīu⁹ vō sillogizat. h̄c
āt d̄fia z tetigit p̄hs i illo ca⁹ (Et sills litigiosus z sophic⁹)
Ubi distinguit duplicē sillsm̄ sophisticū: quoz vn⁹ nō ē sil-
logistic⁹: s̄ appens: vt sills peccās in forma. alter. vō est sil-
logistic⁹ vt tentatiu⁹. sc̄da d̄fia est. q̄ sills peccās in forma
nō p̄p̄e sumit expimentū de ignorātia r̄ndētis. tentatiu⁹
vō sumit. h̄c aut d̄fia z tetigit p̄hs in illo ca⁹ (Qm̄ aut ba-
bem⁹) Ubi vult q̄ sills sophici z peccātes in forma ma⁹
nō faciūt: si r̄ndēs ignorat. q̄ sophiste nō solū ignorātes: s̄
z b̄n̄ scientē ipediūt his osonib⁹. 3^a d̄fia est: q̄ sills peccās
in forma directe opponit sills dialectico. oēs. n. tales sills
reducunt ad ignorātiā clenchi. sills vō tentatiu⁹ magis
directe oppōit d̄mfatiu⁹: nō. n. directe opponit sills dia-
cti: cū tentatiua sit dialectica q̄dā vt sup̄ius dicebat.

Alterius forte dubitaret aliqui. vtrū sills tēta-
tiu⁹ sit idē q̄d peccās in mate-
ria. C̄ dōm q̄ formalr nō est idē: nō. n. f̄m eādē rōnez
d̄ sillogism⁹ peccare in mā: z esse tētatīu⁹: s̄ peccat in mā:
vt est ex falsis. tētatīuus est vt sumit expimentū. nō ḡ for-
malr sunt idēz: materialr autē se h̄nt sicut excc⁹ z excessa.
nā aliqui sillogism⁹ peccat in mā q̄ nō est tētatīuus. z aliqui
est tētatīu⁹ q̄ nō peccat in mā: nā si sillogism⁹ fit ex talib⁹
falsis que non videant r̄ndētis: nec p̄tingat p̄ ea sumere
expimentū de r̄ndente: erit peccās in mā: sed nō erit tē-
tatīuus. rursum si fiat p̄cessus ex cōib⁹ ad p̄p̄ia: z ex tali p̄-
cessu possit sumi expimentū de r̄ndente si nō accipiantur
falsis erit tentatiuus: s̄ nō peccabit in mā. pōt ḡ eē peccās
in mā q̄ nō ē tētatīu⁹: z tētatīu⁹ q̄ nō peccat in mā.

Alterius autem forte dubitaret aliqui. vtrū
sillogism⁹ tentatiuus sit sil-
logism⁹ dialecticus. z vt q̄ nō: q̄ sills tētatīuus pōt p̄cede-
re ex falsis. z pōt peccare in mā: s̄ sillogism⁹ peccās in ma-
teria: vt sup̄ius dicebat. nō est sillogism⁹ dialecticus. ergo
nec sills tentatiu⁹ erit sillogism⁹ dialectic⁹. C̄ Opposituz
vt velle p̄hs q̄ ait q̄ tentatiua ē dialectica q̄dā: q̄d nō eēt
nisi idem eēt sills tentatiu⁹ z dialecticus. C̄ Rñ: dōm q̄
sillogism⁹ tētatīuus est sills dialecticus. p̄mo q̄ p̄cedit ex
p̄babilibus. tñ q̄ nō p̄cedit ex p̄babilib⁹ simplr: s̄ ex p̄-
babilib⁹ r̄ndētis: magis zuenit: z magis ē idēz cū sills dia-
lectico: vt fit cuidā: q̄ cū sills dialectico simplr: z idē ē q̄
tētatīua nō d̄ dialectica simplr: q̄ nō p̄cedit ex p̄babilib⁹
simplr: s̄ d̄ dialectica q̄dā: q̄ p̄cedit ex p̄babilib⁹ cuidā:
vt q̄ p̄cedit ex p̄babilib⁹ r̄ndētis. est ḡ sills tentatiu⁹ diale-
ctic⁹: nō simplr: s̄ dialecticus q̄dā. nec etiā est penit⁹ idem
cūz sills dialectico talitū q̄ non sub eadē rōne d̄ talis
sills z tentatiu⁹: tñ etiā q̄ non semp talis sillogism⁹ ē tē-
tatiu⁹: s̄ tūc ē h̄s sills: quādo fit p̄cessus ex cōmūib⁹ ad
p̄p̄ia. C̄ Qz vero opponit q̄ pōt peccare in mā ḡ nō ē dia-
lecticus. C̄ dōm q̄ sic peccat in mā dialectica: sic non est
dialecticus. pōt. n. peccare in mā sillogismi dialectici sim-
pliciter. q̄ pōt p̄cedere ex nō p̄babilibus simplr. nūq̄ tñ
f̄z q̄ h̄s peccat in mā sills dialectici. cuius ca⁹ ē. q̄ semp p̄-
cedit ex p̄babilibus alicui. est. n. de rōne tentatiu⁹ q̄ p̄ce-
dat ex his q̄ v̄n̄r r̄ndētis. pōt ḡ eē q̄ sills tentatiuus nō sit
sills dialecticus simplr: s̄ non pōt esse q̄ sit dialecticus
qdā. dialectica. n. vt est q̄daz vt est obuiatiua pōt sillogi-
zare ex falsis p̄p̄ ignorātiā eius q̄ dat osonem.

Alterius autem forte dubitaret aliqui. cūz per
sills tentatiu⁹ p̄tingat tēta-
re alias scias sp̄ales. vtrū per talē sillogism⁹ p̄tingat tēta-
re ipsas dialecticas. C̄ dōm q̄ vt supra dicebat. dialectic⁹

est artifex communis: et est artifex specialis: et ea habet que se tenet ex parte rationis tamquam specialis materiam circa quam versatur: quod sic est aliquo modo determinati generis: hoc modo sumere exprimeretur de aliquo verum nouerit dialecticam vel non. ut autem non est determinati generis non proprie contingit fieri tentationem circa ipsam.

Alterius forte

dubitaret aliquis. verum si filius tentatus debeat dici sophicus. et

deest quod non: nam si est sophicus hoc est: quod est ex coibus ad propria: ut verum philosophus velle in ista: sed ex dialectica possumus filio: gizzare ex o. pblemate: et babeam via p ipsam ad philosophia: et ad spales disciplinas: ut verum velle philosophus primo top. si B sufficeret ad B quod aliquis sit filius sophicus. sequeretur quod sillogismus dialecticus finem quod habet esse sophicus: quod est inconueniens. **O**ppositum autem vult philosophus in ista quod vult sillogismum tentatum esse sophisticum. **D**om quod ois filius deceptorum: finem quod habet potest dici sophicus. tripliciter autem: decipi in sillogizando. per peccando in forma. 2. peccando in materia. 3. tentando. peccando. n. in forma sillogistica decipimur et sophicamus. quod simulamus nos filio: gizzare et non sillogizamus. peccando. n. in materia decipimur et sophicamus: quod et si sillogizamur. possumus tamen nos fingere sillogizare ex vis quod sillogizamus ex falsis. 3. tentando sophicamus et decipimur. quod dato quod sillogizemur sit filius ex vis simulamus nos filio: ex propriis cum sillogizemur ex coibus. **Q**uod vero de quod filius dialecticus est sophicus: cum possit esse ex coibus ad propria. **D**icitur quod dialecticus accipit coia vt coia sunt: 3. tentatio accipit coia et simulat se accipere propria. id magis e deceptorum et sophicus: tentatum quod dialecticus. **U**el possumus dicere quod 3. dialecticus non sit sophista simpliciter: forte non e inconueniens quod sit sophista aliquis: nam sicut rhetor cum itromittit se de politicis e quodam modo sophista politicus: quod non habet finem quod habet in tali materia ex propriis arguitur: sic dialecticus cum intro mittit se de spaliibus disciplinis: ut cum itromittit se de geometria est sophista geometricus. quod finem quod dialecticus est ex propriis geometrie arguere non potest. per ergo quod filius tentatiuus sit sophisticus. quod autem sit litigiosus superius sufficenter est dictum: et B sufficiat de filio tentatio: de quo sumus diffusius percuti. quod in determinando de eo alios defecisse asperimus.

CAPITVLVM. IX.

Etsum autem in aliquo ostendere: et orationes ad inopinabile ducere: hoc enim fuit finem propositum sophistice voluntatis.

Sed cum eodem continuatio deest postquam philosophus determinauit de meta redargutiois. In parte ista determinat de alijs metis. verum quod in hac parte aliqui tradit de meta redargutiois: et est quod hic non determinat de filiis sophicis per quod possunt cludi tales mete: sed solu dat quidam idoneitates ad cludendum eas. id possumus B ca. aliter continuare. vdo quod philosophus in pcedentibus determinauit de filiis sophicis per quod possunt cludi habere mete. In parte at ista ponit quasdam idoneitates et quasdam cautelas per quod aptius tales mete cludi possunt. et quatuor facit. quod ponit habere idoneitates ad cludendum finem et inopinabile. 2. ponit idoneitates ad nugatorem. 3. ad solo. 4. et vltio ad redargutioem. igit respectu oiuum metarum ponuntur habere idoneitates et cautele. 2. per ibi (De facere at nugari) 3. ibi (Solocism) aut quod 4. ibi (Differt autem non parum) **N**otandum autem quod forte id vltimo ponit cautelas dseruantes mete redargutiois: ut ostendat quod finalis et vltimata intentio sophiste e redarguere. **N**otandum et quod id fil' determinat de meta falsi et de meta inopinabilis. quod falsum et inopinabile plus vult puenire quod alique alie mete. vep. n. vt considerat a logico sub ratione improbabili: et quod improbabile modicum differt ab inopinabili. cum igit philosophus velut appere dialecticus. quod fal

sus vt considerat a dialectico modicum differt ab inopinabili. igit he due mete magnam affinitatem habent: et fil' de eis hic tractatur. **D**oc visio sciendum quod circa parte prima duo facit. quod primo determinat de falso et inopinabili simul. 2. dat cautelas ad vnu quod per se. 2. ibi (Ad metientes autem) **P**rima pars diuidit in duas. quod primo continuat se ad vdo. 2. exequit de ite: to ibi (Primum quod ex eo) **C**ontinuet at sic. dcm est de filiis sophicis per quos cluduntur habere mete. **R**estat at de de cautelis per quas aptius concluduntur eas. et per dicemus de falso et inopinabili. ideo dicit quod ostendere falsum in aliquo. i. in aliqua ofone: et ofone. i. per ofone ducere ad inopinabile sup. quod habet fieri: et per quod cautelas fieri habent nunc est dom et determinandum: et e ratio: quod habent finem itentum sophistice voluntatis. **N**otandum autem quod prima intentio sophiste e redarguere. sed post hac meta nihil ita intendit sophiste sic ducere ad falsum et inopinabile. id falsum et inopinabile sunt id quod sophiste intendunt. **D**einde cum dicit.

Primum quidem est ex eo quod interrogat quodammodo: et per interrogationem maxime accidit.

Exegit de itento. **A**d cuius euidentiā notandum quod in disputatione tria est considerare. per interrogationem opponens. 2. rursus si oēs ridentis. 3. e ibi accipe pambula pcedetia interrogatorem et rursus. tria igit facit. quod ponit cautelas superas ex interrogatione. 2. sumptas ex rursus. 3. sumptas ex pambulis pcedentibus vtraque. 2. ibi (Et ea que videntur) 3. ibi (Etm at eueniendi) **C**irca primum duo facit. quod ponit quod ex interrogatione habet cautele pncipales sunt sumede. 2. docet tales cautelas sumere. ibi (Nā ad nullū) **D**icit igit quod primum quodam modo sumunt cautele ex eo quod opponens interrogat. i. ex interrogatione opponens: nam per habet interrogationem maxime accidit quod apte cludam falsum vel inopinabile. **N**otandum autem quod 3. ta ex interrogatione: quod et ex rursus possunt sumi cautele et idoneitates ad cludendum falsum et inopinabile: pncipales tamen sumuntur habet cautele ex interrogatione. id aut quod primum sumeda sunt talia ex eo quod opponens interrogat. **D**einde cum dicit.

Nam ad nullum determinatum propositum interrogare venatum est horum: nam vane dicentes peccant magis. **V**ane autem dicunt quando nihil habent propositum.

Ponit habet cautelas. et duo facit finem quod duas cautelas ponit. 2. ibi (Et interrogare multa) **E**st igit prima cautela supra ex interrogatione opponens. quod opponens non ois interrogare ad nullum determinatum positum. i. propositum. nam B. nō interrogare determinate est venatum horum. i. falsi et inopinabilis. et subdit cam. quod vane dicentes. i. vane ridentes magis peccant. vane. n. ois quod nihil habent propositum deteriate ad quod rident.

Dubitaret forte aliquis. quod verum quod B cautela nulla sit. quod n. interrogat de necessitate interrogat de aliquo. et si de aliquo interrogat determinate interrogat. **D**icit quod 3. oporteat interrogare de aliquo. illud tamen aliqd potest esse spale et determinatum. vel generale et quod si determinatum: ut si vellemus quere de logenitate vite debemus querere indeterminate et generaliter vtru aialia sint logeua. nō at deberemus spale interrogare de aliquo ali spale: vtputa de leone vtru sit logeius. quod querendo generaliter cum nesciat ridentis de quo aiali quere velim quod vane loqr: et nescit ad quod dirigat sermones suos. ideo talis interrogatio est venatua falsi et inopinabilis. quod per eas habemus idoneitates ad venandum et concludendum falsum et inopinabile. **D**einde cum dicit.

Et interrogare multa quamuis determinatum sit ad quod disputat.

Ponit 2. cautela quod ois opponens interrogare multa. quamuis determinatum sit propositum ad quod disputat. **N**otandum

Liber

autem q^o ratio huius cautele est: q^o in multiloquo non de-
erit peccatum: et in multis r^onionibus nō de facili pōt sibi
r^ondens cauere: q^o in aliq^o illarū deficiat. dato ergo q^o de-
terminata iterrogemus: debem^o tñ iterrogare multa: vt
inoluamus r^ondentē. ¶ Deinde cū dicit.

**¶ Et ea que videntur dicere probare facit quā-
dā idoneitatē: vt ad iopinabile ducat: v^o falsū.**

¶ Ponit cautelas sumptas ex r^onione r^ondētis: et duo facit.
fm q^o duas tales cautelas ponit. 2° ibi (Et si iterrogat^o)
Dicit g^o p^obare. i. approbare et cōmēdare q^o vñ r^ondentes
d^ore facit quādā idoneitatem vt opponēs ducat r^ondentes
ad iopinabile vel ad flm. est g^o h^o cautela q^o debem^o cōmē-
dare dēā r^ondētis. q^o tūc nō credet nos aduersarios suos:
et nō cauebit sibi a nobis. pp q^o nō ita diligenter termina-
bit q^o dicit: s^o d^o facili dimittet se ruere. ¶ Deinde cū dicit.

**¶ Et si iterrogatus dicat aut neget aliquid bo-
rū ducere ad que argumentari idoneus est.**

¶ Ponit aliā cautelā. et duo facit. q^o p^o ponit dictā cautelas
2° ostēdit quō tali cautela 2° aliqñ male vti. scōa ibi (Pñt
aut^o) Est g^o alia cautela sumpta ex r^onione r^ondētis. q^o si r^o-
dens dicat aut neget aliqd boz q^o opponēs propofuit. op^o-
ponens oportet ipm ducere ad ea ad que argumētari est
idoneus. ¶ Deinde cum dicit.

**¶ Possunt aut nūc minus ledere p^o hoc q^o p^ori^o:
erigunt enī qd hoc ad id quod est in principio.**

¶ Quidit quō tali cautela possum^o vti male. Ad cui^o euide-
tiā sciendū q^o cū transferrim^o nos ad aliud ppositū. ad qd
idonei sum^o arguere sic debem^o vti hac cautela q^o non vi-
deamur recessisse a pposito. iō latēter h^o debemus facere
et nō debem^o notabilr discedere ab eo qd pposuimus: q^o si
notabilr discederemus. possent nos ledere r^ondētis. odo
nra dēā nō eē ad ppositū. Id aut q^o r^ondentes post h^o. post
trāslatōem nō min^o pñt nos ledere q^o p^ous. qd v^o est si in
caute trāsserim^o nos: q^o si fiat i cauta trāslatio erigūt res
pōdētis qd h^o ad id qd ē in pñt sup. ppositū. dicit ergo no-
bis q^o dicta nostra discordāt his que pponebantur in pñ-
cipio. ¶ Deinde cum dicit.

**¶ Elemētū autē eueniēdi: aut ad falsū aliquod
aut iopinabile nullā statim iterrogare positio-
nē: sed cōfiteri ob hoc se iterrogare quod di-
scere velit: locum enim argumentatio facit cō-
sideratio hec facit.**

**¶ Ponit cautelā sumptā ex pambulis pcedētibus iterro-
gatiōem et r^onionē dices q^o elm et documētū eueniēdi aut
ad flz aut ad iopinabile. est sup. ex his q^o pcedūt interroga-
tiōem et r^onionē. q^o statim nullā pōnē. i. ppōnē opponēs v^o
iterrogare: s^o v^o quedā pambula pmittere et cōfiteri q^o ob
h^o se iterrogare desiderat q^o velit discere a r^ondente. et sub-
dit q^o hec cōsideratio siue h^o documētū facit locū. i. fac^o viā
argumētatiōis. Nā si opponens dicit se iterrogare: q^o ve-
lit discere r^ondens nō cauebit sibi ab eo: ita magis habe-
bit viā argumētadi 3 ipm. ¶ Tūc seq^o illa ps.**

**¶ Ad mētiētes autē ostendēdū p^orius loc^o so-
phisticus est ducere ad talia ad que abūdet ora-
tionib^o: est autē et bene et non bene hoc facere:
quemadmodū dictum est p^orius.**

**¶ In q^o postq^o posuit cōia documēta ad flz et iopinabile: po-
nit p^oria documēta ad ea. et duo facit.** q^o p^o dat idoneitatē
ad cōcludēdū flm. 2° ad cōcludēdū iopinabile. ibi (Rur-
sum vt q^o extra) Dicit g^o q^o ad ostendēdū aliqñ eē mētiē-
tes et d^ore flm. p^ori^o modus sophisticus est ducere ipz ad ta-
lia ad q^o ipse opponēs abūdet orōnib^o. i. rōnib^o et argumen-

tis. et subdit q^o h^o ē facere bñ et nō bñ: quēadmodū p^ous vi-
ctuz est: q^o si fiat caute: et notabilr recedatur a pposito sit
bene. si aut h^o nō fiat: sit nō bene.

¶ Dubitaret forte aliq^o cūz sophica sint oblig-
tates artis: et taliū non sit tra-

dēda notitia vt vtamur eis: s^o vt caueam^o illa: v^o q^o nō spe-
ctet ad artes tradere cautelas: p^o q^o apti^o sophicare possi-
mus. ¶ Dōm q^o si vellem^o sustinere viā cōm q^o h^o nō tra-
det cautelas d^o reductōe ad quā pñt ordinant^o flm^o sophici
et peccātes in forma: possem^o d^ore q^o nō est file de redargu-
tiōe ad q^o pñt vñr ordinari flm^o peccātes in for^o et de alijs
metis ad q^o forte nō min^o ordinant^o flm^o peccātes in mā:
nā l^o dialectic^o nō pprie possit vti sillo peccāte in for^o. dia-
lectic^o tñ vt ē obuiatiūus possit vti pp ignoratiā r^ondētis
sillo peccāte in mā. dialectica. n. sic accepta vt supius dice-
bat pōt sillogizare flm pp ignoratiā eius q^o dat orōnē. nō
g^o v^o icōueniēs q^o dialecticus doceat cautelas ad alias me-
tas pñt cōcludunt^o p silm peccātes in mā. v^o q^o vt in cō-
tinuatōe dōm ē hic dant^o cautele ad oēs metas: iō d^ore pos-
sum^o q^o cū sillogizādo flm habeam^o viā ad oēm metā: dia-
lectic^o vt ē obuiatiūus: et pōt sillogizare oēm viā h^o ad
oēm metā: pp qd v^o posse tradere cautelas deferuētēs
cuiuslibz mete: vel d^ore possum^o q^o nlls pōt soluere ligamen-
tum si ignorat nodū: vt v^o velle pñs. 3. metaphice. si g^o spe-
ctat ad artē soluere obligatos et docere r^ondentes: spectat
ad eam ostendere quō fieri hñt tales obligatos et assignare
cautelas p q^o apte tales obligatos sñt. q^o si malū nō vi-
tat nisi cognitum: qñto magis cognoscit: itāto magis vitari
pōt. si g^o scim^o quō sñt obligatos: et p q^o cautelas apti^o fie-
ri hñt: magis eas vitare poterim^o. possum^o etiāz tertio sol-
uere: nā l^o nō spectet ad artē vti obligatos: spectat tamen
ad eā tradere notitias de ipis: q^o h^o pñs tradit de sophisti-
cationib^o magis dicit ea vt sophicationū notitiam habea-
mus: et vt possum^o ea cauere: q^o vt vtamur illis. possumus
enī ea cognoscere et ea cauere in eo qd dicit^o: s^o nō ppe pos-
sumus sophisticatōibus vti nisi in eo q^o sophiste.

¶ Rursum vt quod extra opinionē est di-
cat considerare ex quo genere est qui
disputat: deinde iterrogare est quod
pluribus hi dicat: inopinabile est aut
singulis aliqd tale. Elemētum aut^o bozū singu-
lorū sumere positōes in ppōnib^o.

**¶ In pre ista dat pñs documēta q^o duci pōt r^ondēs ad iopi-
nabile. et duo facit.** q^o p^o ponit h^o documēta sumpta ex pre-
nra q^o iterrogamur. 2° ponit talia documēta sumpta ex p-
te ppōnū p quas iterrogamur. 2° ibi (Quedāz aut iterro-
gatiōes) Ad euidentia aut pñe pñs sciendū q^o vt ad pñs
spectat nos habem^o ordinem ad tria in q^o pōt eē diuersi-
tas. habem^o. n. ordinem ad doctores ad nos ipsos: et ad le-
ges. qdā. n. regunt^o a doctorib^o vt discipuli: et adscētes. q^o
dā regunt^o a seipis vt docti. qdā vō regunt^o legib^o vt vulga-
res et ciues. in oib^o aut his reperit diuersitas: nā doctores
3 dicūt doctorib^o: et in seipso q^olibz diuersitates reperit. q^o rō
3 dicit passioni. sic ē et in legib^o ē 3 rietas: q^o leges legib^o cō-
tradict^o: et q^o vbiq^o est 3 rietas ibi v^o diuersitas esse opi-
nionū. iō pñs tria facit. q^o p^o docet ducere r^ondentē ad iopi-
nabilia ex diuersitate doctorū. 2° ex diuersitate nra. 3° ex
diuersitate legū. 2° ibi (Am^o autē ex volūtatibus) 3° ibi
(Plurim^o at loc^o ē) Circa pñm duo facit. q^o p^o ponit do-
ct^o docet ipm soluere. ibi (Solo vō boz) Dicit g^o rursum
possum^o d^ore ducere r^ondentē vt dicat q^o est extra opionē: et
vt h^o fiat cōsiderare dōm^o ex quo gñe. i. ex q^o secta v^o quos
doctores seq^o r^ondens q^o disputat. Deinde iterrogare dō-
mus aliqd q^o hi doctores quos sup. r^ondens seq^our dicunt

iopinabile pluribus. est. n. in singulis sectis aliqd tale. i. ali qd pluribus iopinabile. et qz nulla secta pboz fuit q nō cōfideret aliqd qd erat extra opionē plūz: lenē erat ducere quēlibz de ista secta ad iopinabile. iō subdit: qd elū singulorū boz ducēdi. i. ad iopinabile est in pponibz qd iterrogamus sumere debemz positiōes extraneas pboz: et ex illis arguere eos q sunt de illa secta. ¶ Deinde cū dicit.

Solutio vero bozū cōpatēs fert: sed ostēdere quoniam nō ppter orationē accidit improbabile: semper autē hoc vult qui contendit.

Docet talia solvere dicēs. qd ppterens solo boz eē fert. i. esse dī ostēdere: qm illud iprobabile non accidit ppter orōnez. i. ppter argumētatiōem opponētis. semp. n. opponēs q cōtēdit. i. q certat et bellat. vult b. v. q. illud iopinabile accidat ex ar^o suo. ¶ Notādū autē qd opponēs nō dī vincere nisi cogat ridentē ex vi ar^o cedere aliqd incōueniēs: nā si grā disputatiōis vel aliq alia de cā rīdēs cederet aliqd incōueniēs nō esset in b gloria opponētis. euz ergo aliq de aliqua secta ducit ad aliqd iprobabile dī dīe q b ē ex pōne sua nō ex argumētatiōe opponētis. ¶ Deī cū dicit.

Amplius autē ex voluntatibz et manifestis opinionibus: nō enī eadē et volūt et dicit: sed dnt qdē decoratissimas oīones: volūt autē ea q vnt pdesse: vt bñ mori magis q viuere voluptuose dicunt oportere: et egere iuste magis q dinitijs affluere prauē: volunt autē dīa.

Docet ducere ad iopiabilia ex diuersitate q ē in nobis. nā in nobis rō dīat passiō: et vltimū in occulto volūmus q suggerit passiō. in apto tñ loqmur qd rō dīcat. nō .n. facimz qd docemur nec volūmz qd loqmur. duo q facit. qz pmo ponit istud documētū. z^o adaptat ipm. ibi. Ergo eū qui dicit. Dicit qd amp. sup. aliud documētū ducēdi ad iopinabile est ex volūtatiōe qd ad id qd suggerit passiō et manifestis opionibz qd ad id qd dīcat rō. nō .n. boz mines eadez volūt et dnt: s. dīcūt qdē decoratissimas orationes: volūt tñ ea q vnt pdesse: vt dīcūt magis oportere bene mori q voluptose viuere. et egere. i. esse pauper iuste magis q prauē affluere diuitijs. volunt autē nō hec sed contraria. ¶ Deinde cū dicit.

Ergo euz qui dicit fm volūtates ad manifestas opiniones ducendū: euz vero qui fm ad abscoīas: vtrūqz enīz necessariū extra opionē ducere: aut enīz ad manifestas: aut ad obscuras opiniones dicunt contraria.

Adaptat documētū ad ppo^m dicēs qd eū q dīc volūtates. i. cū q asserit opionē illā quaz suggerit passiō et dīcat sensus: et quā vult volūtates ducendū ē ad manifestas opiones qd dīcat rō. euz autē q rīdet s. has. i. fm has manifestas opiones. ducēdū ē ad abscoīas qd vlt volūtates. vtrūqz. n. i. vtrūqz mō neciūz ē ducere ex opionē. s. n. rīdētēs vlt dīa ad māifestas opiones vel abscoīas. ¶ Deī cū dicit.

Plurimus autēz locus est faciēdi que extra opionē sunt dicere: sicut et caliaades in gorgia scriptus est dicēs: et vereres omnes arbitrati sunt accidere in eo q fm naturaz: et fm leges: dīa. n. esse nāz et legē dnt: et iusticia fm legē qdēz est bonū: fm nāz autē non bonum.

Ponit documētū suptrū ex diuersitate legū. leges. n. dīcūt nāz: et nā legibz. tria q facit. qz p ponit b. documētū. z^o adaptat ipm ad ppo^m. 3° dat dīam iter id qd ē fm legē: et id qd ē fm nām. z^o ibi. (Opz qd ad eū) 3° ibi. (Est ar eis) Di

cit qd plurim^o locus. i. frequē locus. siue idoneū do^m face re dīe ea q sunt ex opionē ē sic dicebat caliaades. i. ille hō q scriptus ē in gorgia. i. in illo li^o caliaades. n. erat dicēs siue dicebat qd oēs veteres arbitrati sunt accidere in eo qd est fm nām et fm legē. q sup. talia sibi dīcūt. iō subdit qd cōtraria oīz eē nām et leges. talē enīz iusticia fm leges 2° esse qd bonū qd fm nām 2° eē nō bonū. ¶ Notādū autē qd gorgias ē qdā liber psonis. cui^o s. uetudo fuit liberos suos ititulare a discipul^o suis. Zyme^o. n. et fedron et menon fuerūt discipuli psonis a qb^o ititulant dictos liberos. sic ē et hōz gias fuit qdā discipulus psonis a q ititulant quēdā libzū quēz appellauit gorgia. in illo autē li^o scriptū ē de qdā q vocabat caliaades q ipse dicebat oēs veteres et oēs ātīqz arbitratos fuisse legē et nām eē dīa. et aliqd est bonū s. vntū qd nō est bonū fm aliud et e. ¶ Deinde cū dicit.

Opz ergo ad euz qdē qui dicit fm nāz fm leges obuiare: ad euz rō qui fm legē in nām ducere: vtrūqz. n. dīe est qd extra opionē est.

Adaptat g^o documētū ad ppo^m et ex dīeritate q ē iter legē et nām docet ducere ad iopinabile dicēs. qd ad eū q dīc s. nāz oīz obuiare fm legē. ad eū vō q s. legē ducere i nāz obuiādo ei p id qd ē s. nām. vtrūqz. n. i. ex vtrāqz pte. i. tā ex pte legi q ex pte nāe 2° dīe qd ē ex opionē. ¶ Deī cū dīc.

Erat autē eis fm nāz qdē verū: fm legē autēz qd pluribz videt. Quare manifestū: qm et illi quēadmodū et qui nunc aut arguere: aut ad qd extra opionē eēt dīe rīdētē conabant facere.

Quidit quō dīe id qd ē fm nāz ab eo qd ē fm legē dicēs qd id qd ē fm nām ē verū eis. i. apud eos. s. apud sapiētes: s. fm legē ē id qd vlt plibz. et qz tā antīqz q nūc conabant opponētēs ducere rīdētēs ad iopinabile fm sapiētes: vlt fm ples. iō subdit mā^o eē qd quēadmodū illi. i. antīq. sic et q nūc. i. moderni conāt arguere. i. redarguere rīdētē. aut facere ipz dīe qd ē ex opionē sup. vlt sapiētū vel pluriū.

Dubitaret forte aliqs qd appellet hic pbs eē fm nām et fm leges. ¶ Dōz qd fm quosdā h appellat fm nām qd nām saluat. s. leges vō qd leges dnt: et h vlt dīa sunt. nā leges dnt latrones suspēdi: nā vō dīcūt. qz b nō saluat nāz: s. tollit: s. hoc stare nō pōt: qz fm pbs qd est fm nāz ē tale simplr. et apud sapiētes. qd vō s. leges ē qd vlt plibz. ¶ Stat autē q latronē suspēdi est bonū fm sniam sapiētū: et est bonū simplr. i. v. s. sit malū hui^o vt latronis. simplr tñ bonū ē: qz decorat rez publicā. suspēsiō g latronis si attrēdant vba pbi magis ē s. nām qz dīa. ¶ Sciēduz qd fm pbm rhetoricoz 2°. et ethicoz 5° duplex ē iustū. fm legē et fm nāz. vnt et cōiter cōfueuit distingui q duplex ē iustū. i. nāle et positiū. pbs g p nām itendit ius nāle. p legē vō ius positiū. qd g ē fm ius nāle est simplr tale: et ē fm sniaz sapiētū. qd vō est s. leges positiuis. qz aliquādo ciues sunt pditores taliū. iō que sunt fm leges sunt que vident pluribus.

Alterius forte dubitar et aliqs. vtrū ea q sūt s. legē sint dīa bis q sūt fm nām.

¶ Dōz qd s. ius nāle sūt q recta rō dīcat: s. leges positiue vltimū cui pcurrūt pficiat. multa. n. sunt pficiat et vltima: quoz dīcat rō. igr fm nāz et leges siue ius nāle et ius positiū in pluribz oīz sibi inuicem esse dīa.

Alterius forte dubitar et aliqs qd ē s. nāz: dīe eē tale s. sapiētes. qd vō ē s. legis. dīe eē qd vlt plibz. ¶ Dōz qd vlt dīa ē q sūt s. ius nāle sūt talia s. rōne: s. q sūt s. leges positiuas vltimū sūt pficiat et bona fm sensum. et q sapiētes fm qd sūt re gunt ratione. plures vō regunt passione et sensu: populus vero et multitudo nō pciūt nisi sensibilia bona. bene et

dat intelligere delectatiōem: s; diuina delectatiōi nō vltre
r? dat intelligere eā. iō dō. cup? delectatiōis nō ē ibi nu
gatio nisi supposito q; idē significet nomē qd o?o: t; q nō
differat cup? per se sumpta: t; vt est diuina huius genitio
delectationis. ¶ Deinde cū dicit.

¶ Sūt aut oēs hmoi oratiōes t; in ad aliquid:
quecūq; nō solū genera: sed t; ipsa ad aliquid
dicunt: t; ad idem t; vnu assignantur: vt appe
tit? alicui? appetit? t; cupiscētia alicui? cupi
scētia: t; duplū alicui? duplū: t; duplū dimidiū.

¶ Quidit q; in oibus relatiuis cōmittit nūgatio supposita
suppone p̄dicta. d. q; hō o?ones du? s. ad nūgationē sunt
oēs que dicte sunt. t; subdit q; in ad aliqd quecūq; nō solū
fm genera: s; ēt f; seipsa dñr ad aliqd. i. ad oia relatiua: tā
f; se q; fm suū gen? s; assignantur vnu t; idē sup. nūgatio
nem faciūt: vt appetit? q; est alicui? appetitus. t; cupiscē
tia. q; ē alicui? cup? t; duplū qd ē alicui? duplum. est. n. du
plū dimidiū. in oibus sup. talib? cōmittit nūgatio. ¶ Notā
dū aut q; dicit (Et ad idē t; ad vnu assignant) q; vnu rela
tiuo nō dat intelligere aliud nisi determinate assignet ad
illud. vult q; o?e q; in relatiuis nō quocūq; mō acceptis
cōmittit nūgatio: s; vt assignant ad vnu t; idē. i. vt assignā
tur ad aliqd determinatū. q; hoc mō accepta relatiua dat
intelligere seipsa: t; cōmittit ibi nūgatio supposita suppone
p̄dicta. Ex quo appz. q; ala nō determinate of relatiue ad
auē q; tūcūq; supponat q; idē significet nomē qd o?o non
ibi erit nūgatio. dō ala auis. ¶ Notādū etiā q; cū cup?
videat eē relatiuū fm suū gen? duplū vō sit relatiuū fm
se. iō in talib? explicauit vt ostendat in oib? relatiuis cōmit
ti nūgationē s; si determinate t; debite assignant p̄supposi
ta suppone p̄dicta. ¶ Deinde cū dicit.

¶ Et quozūq; subiecta cū nō sint aliqd oino
quozū sunt habit? aut passiones: aut aliqd bi in
oione corū cum designant predicator? de his.

¶ Dicōndit idē veritatē hīe in p se passioibus. t; duo facit:
q; p̄ proponit qd itendit. t; manifestat qd dixerat p̄ exem
plū: ibi (Ut abūdās est ibi nūer?) Dicit q; subta quozū
cūq; accētia cū nō sint ad aliqd oino. i. p̄ter h q; sint rela
tiua: si illoz suboz p̄dicta accētia sunt hitus aut passioēs
aut aliqd hō vt dispōnes. t; in rōne. i. in diffōne corū p̄dic
toz. i. illoz accētiuz cū designant vel cū signat: vt hz cor
rectio greca de his. i. de subiectis. sup. in talib? hz fieri nū
gatio. ¶ Notādū aut q; accētiū qdā sunt p se: qdā vō per
accēs in diffōne accētiū p se ponunt subiecta. s; in diffōne
accētiū p accēs. fm q; talia sunt subta nō cadūt. vtrū aut
nulla sint accētia talia. ita p accēs q; nō sint aliq; subta
p se non ē p̄sentis speculationis. sufficit aut ad p̄sens scire
q; in diffōne accētiū p se ponunt subiecta: nō aut in diffō
ne accētiū p accēs nō cadit subm: vt ergo p̄bō ostēde
ret q; nūgatio cōmittit in accētib? p se: t; non in p accēs: di
xit nūgationē p̄tingere in illis accētib? q; sic sunt habitus:
aut passioēs aut dispōnes suboz: q; tū in rōne eoz p̄desi
gnant de his. i. fit mētio de subiectis. ¶ Deinde cū dicit.

¶ At abūdās est nūer? mediū habēs: ē aut nūe
rus abūdās: ē ergo nūer? nūer? mediū habēs.

¶ Manifestat qd dixerat p̄ ex? t; duo fac. q; p̄ adducit ad
p̄positū ex? mathematicū. t; ex? nāle. ibi (Et symū) Dic
q; abūdās. i. nūerus ipar est nūer? mediū hīs. est at nūe
rus abūdās. i. in abūdātē t; in ipari intelligit nūerus. bis q;
of ibi nūerus. abūdās g nūer? est nūerus numer? mediū
hīs. ¶ Notādū aut q; par nūerus diuisus in duo eālia
nihil remanet me? de rōne. n. paris est q; possit diuidi in
duo eālia: vt vult boet? in arismetica sua. Impar at cūz

diuidit in duo eālia: diuidētia nō euacuāt totū diuisum: s;
in medio remanet vnitas. ideo dicit impar eē nūerus me
diū habēs. ¶ Deinde cū dicit.

¶ Et si simū cāuitas naris est: est aut naris simi
est igitur naris naris caua.

¶ Quidit hoc idē p̄ ex? nāle dicēs. q; symus est cāuitas nar
ris. est aut syma naris. i. in symo intelligit naris siue natus.
bis ergo ponetur ibi naris. ideo claudit. erit ergo naris sy
ma: siue naris naris cāuitas.

¶ Dubitaret forte aliq; vtrūz posito vno relatiuo
rum vt ē diuinctū alteri det intelligere
re alter: vt vtrū duplū diuinctū dimidiū det vteri? intelli
gere dimidiū. ¶ Dōm q; tota ca qre vnu relatiuo: dat i
telligere reliquū est ordo vel depēdētia vni? ad alteruz.
Intellec? n. non pōt intelligere aliqd ordinatū ad aliud v
depēdēs ab alio nisi intelligat illud ad qd ordinat vel a q
depēdet. Inde ē ergo q; relatiua sunt si nā. i. nāli intelligē
tia. q; vnu ē de intellectu alteri? si q; ordo t; depēdētia est
cā q; vnu relatiuo: det intelligere aliud: q; relatiuū sumi
tur p se. q; ille ordo t; illa depēdētia nō est terminata: de
necitate dat intelligere reliquū relatiuū: s; si accipiat rela
tiū alteri diuinctū: q; illa depēdētia iā ē terminata nō v
teri? dat intelligere reliquū. duplū g p se sumptū: q; dicit ali
qd hīs ordinē vel depēdētiā ad dimidiū. iō dat intelli
gere dimidiū: s; si dicat duplū dimidiū: nō vteri? ibi intelligit
dimidiū: q; illa depēdētia iā est terminata.

¶ Alterius forte dubitaret aliq; vtrū p̄passio
diuincta subo det vteri? intelli
gere subz. ¶ Dōm q; oib? intellectus est qd qd est t; p̄mū qd
apphēdit ab intellectu ē ens vltē. Lū ergo accētia nō sint
entia nisi q; sunt entis: accēs nō poterit eē oib? intellectus
nisi vt hz ordinē t; depēdētiā ad subm: nec sint qd nec
sint ens: nisi q; sunt aliqd entis: vt q; sunt aliqd sub: sicut
q; ordo vel depēdētia vni? relatiū ad aliud ē cā qre vnu
dat intelligere reliquū. sic ordo vel depēdētia accētis ad
subm est cā quare accēs dat intelligere p̄pziuz subm. Si g
accēs sumat p se dat intelligere p̄pziū subz. s; si coniungat
ei nō vterius dat intelligere ipm. q; illa depēdētia iam
est terminata. symum g p se sumptū dat intelligere nāsum.
s; dicendo natus sym? non vteri? intelligit ibi natus.

¶ Alterius forte dubitaret aliq; vtrū spēs p̄mū
cū generi det intelligere genus:
vt vtrū dō aial hō: h q; dico hō det vteri? intelligere aiale
¶ Dōm q; nō est cadē cā qre relatiua sunt de intellectu re
latiū. vel subta sunt de intellectu accētiū: t; qre gñā t; su
periora sunt de intellectu inferior: nā rela? ē de intellectu re
latiū: t; subm de intellectu accētis p̄p ordinez vel depēdē
tiā vt oīm est. iō talia nō appōsita intelligunt. appōsita vō
nō vteri? dan? intelligi: q; ille ordo vel depēdētia iā est
determinata: s; supiora sic sunt de intellectu inferior: nō so
lū p̄p depēdētiā: s; etiā p̄pter identitatē reales. q; tūcūq;
ergo illa depēdētia sit terminata. tū q; semp manet rea
lis idētitas semp inferi? dat intelligere suū supior. hō ergo
p se sumpt? dat intelligere al? hō diuinctus aiali semp dat
intelligere al. ¶ Sciēdū tū q; hō mā in qbusdā nris edī
tōib? theologis diffusi? dixim? vbi distinxi mus q; alr ali
qd ē de intellectu alteri? q; vel ē de intellectu p̄vel t. d. intelli
ctu. n. p̄ sūt oia ea q; realē idētitatē hnt ad ea de quoz sūt i
telli: s; de intellectu scōario dñr illa eē que nō hnt realē idēti
tatē ad aliq; s; p̄p ordinē aliq; vel p̄p aliq; depēdētiā
intelligunt in illis. fm g hūc moduz loquendi supiora sunt
de intellectu p̄mo inferior: s; subiecta respectu accētiū t;
relatiua respectu relatiuoz sunt q; si de intellectu scōario.
Inde ē g q; siue inferiora accipiant p se: siue vt sunt cōian
cta supiorib? siue qualicūq; alr ip dat intelligere supiora

Lō. 19

Lō. 18

Lō. 18

nā cū talia sint de intellectu eoz p se & p nullo mō possunt accipi inferiora qn dēt intelligere supiora: s; in accitib; & re latius nō sic. respectu quoz accipit intellect; qñ scōarius. semp g loco hoīs pōt accipi aīal rōnale: qz ipsa essentia ho minis nībil ē aliud q̄ rōnale aīal aīal. n. rōnale ē diffō ho minis simplr & nō p additāmētā: s; nō semp loco symi pos sum' accipe nāfuz cauū. nō. n. est eadē eēntia nāf & symi & nāfuz cau' nō est diffō symi simplr. s; p additāmētā vt de clarari h; 7. metaphysice. ex h; g appz derisōiā eē pōnem dicentiū q; si spēs pcedat gen' est ibi nugatio: s; si sequat nō. dicit. n. q; si dicim' hō aīal nugatiōem facim'. S; di cendo aīal hō nulla est ibi nugatio: s; h; stare nō pōt. dice bas. n. q; aīal rōnale. simplr est diffō hoīs: & est idē qd qd itas & eēntia ei'. cū g hō nō possit separari a ppria qditate: vel eēntia p loco hoīs poterit accipi aīal rōnale ppter qd expressio ē nugatio dicēdo aīal hō q̄ odo homo aīal nāz cū dī aīal hō. si pro hoīe accipiat aīal rōnale idē erit q; al rōnale: & q; statiz sic odo. aīal diūgī animal: valde expref so est ibi nugatio. s; si dicat hō aīal. si pro hoīe accipiat al rōnale idē erit qd rationale aīal: h; g non est ita expfā nū gatio. qz nō ita imēdiate aīal & aīal diungunt. In poematibus g; in ornatis locutionib; vbi ppter aliquā venustatem sermonis tolerari pōt locutionis aliq̄lis iproprietas sustinet h; locutio aīal hō: & excusat p figurā q; dī appō: sed semp est ipropriā. tūz qz est nugatiua. tū ēt qz ibi duo sub stantia imēdiate & sine copulatiōe cōiungunt. p; ergo q; si spēs diungat generi: siue h; fiat a pre ante: vt odo hō al siue a pre post: vt odo aīal hō. sp; est ibi nugatio: vt p; p rati ones p dicitas. qz si tñ vellem' pbi auctoritatē h;e qūo ē nugatio cū spēs diungit ex pre post: vt cū dī al hō sufficiat q; habet. 7. metaphysice. vbi dī q; si symū eēt spēs nāf. odo nāfuz sym' eēt ibi nugatio. ¶ Effer aut vltēri' dubitādū vtrū ofia addita generi faciat nugatiōem: s; qz h; vltēri' rem regit intellectu & spālē locuz h; in. 7. metaphysice. id in aliud tps apponaf. qz si ibi ptingeret nos scribere h; & alia siqua circa istā mām vtrū eē diuīssa diffusi' traderem'.

Alterius forte

dubitarēt aliq; qūo vep sit q; nō idē significat nomē qd ofo. ¶ Dōm q; vt clar' patebit in scōo vbi soluet ad nugatio nem: significatio noīs duplr pōt accipi. pprie. & large. ppe aut illud ē de significatiōe noīs qd pncipalr iporat p ipz. large aut & materialr pōt eē de significatiōe noīs qd qd est d; intellectu eius. & sic duplr pōt accipi significatio noīs. sic duplr vitatē h; q; nō idē signat nomē & ofo: nā si accipiat pprie nomē nō significat idē qd ofo. qz pñ' p nomen vel p terminū nō iporat ofo vel qd pplexū: s; qd icomplexū. si vo accipiat significatio large: vt dicat significari p nomen qd qd intellectu p ipz. tūc nō est exponēdū q; nomē nō signi ficat idē qd ofo. qz nō significat qd pplexū. pōt tñ qd pple xū eē de intellectu alicui' termini: vt de intellectu symi ē na fuz cau'. accepta g significatiōe large: vt si dī eē de signifi catiōe termini qd qd intellectu p ipm. exponēdū ē q; nō idēz signat nomē qd ofo: qz nō idēz significat nomē p se suptrū qd in ofone positiū vel alteri diunctū. nā aliqd est de itelle ctu noīs p se sumptū qd nō est de intellectu ei': vt ē alteri cō iunctū. sym'. n. dat intelligere nāfuz si nō diungat nāf. si tñ diunctus sit ei nō vltērius dat intelligere ipm.

Alterius forte

dubitarēt aliq; vtrū idē signifi cet nomē sumptū p se & diunctus alteri: vtrū q; sic. qz cū semp nomē maneat idē semp vtrū idē signare. ¶ Dōm q; vt p; p habita q̄tū ad ea q; sunt de in tellectu noīs p se & p semp idē signat nomē p se & diunctū alteri: s; q̄tū ad ea q; sunt de intellectu scōario non idem signat spēs p se accepta & diuncta generi: sicut nō idē signi ficat acciōis p se sumptū & diunctū subo & refert accipe rela tiuū p se: & vt ē diunctū alteri relatiuū: qd vo dī q; semp idē

est nomē p se acceptū & alteri diunctū. ergo semp idem s; gnificat. ¶ Dōm q; s; idē sit nomē. nō tñ eodēz mō sumi tur. id non eodē mō signat. ¶ Deide cū dicit.

¶ Eidentur aut facere nō facientes: qñq; eo q; nō interrogat si significat aliqd p se dictuz du pluz: aut nībil: & si aliqd significat: vtrū idē aut diuersum: sed cōclufionez dicunt statim: & vi detur eo q; nomen idēz: sit idem & significare.

¶ In pre ista ostendit qūo sit nugatio appēter dicēs. q; oppo nentes vtrū qñq; facere nugatiōem: nō tñ sunt faciētes: eo q; sup. in pñ' disputatiōis non interrogat si duplū. vel si ali qd aliud h; significet aliqd p se dcm aut nībil. & si signat aliqd vtrū sup. p se sumptū & diunctū alteri significet idēz aut diuersum: s; sup. absq; tali interrogatione: & absq; eo q; supponat q; idē significet nomē p se sumptū: & diunctū al teri: vel q; idēz significet nomen qd ofo: statim dīr qñē. i. statim iferūt nugatiōem &cludūt q; fuit nugatio odo du plū dimidiy: & vtrū bñ dīr: eo q; idē nomen sit duplū per se sumptū & diunctū alteri. & q; idē nomen est vtrū idēz signifi care. ¶ Notādū aut q; vt p; p habita s; sit idē nomen du plū p se sumptū & diunctū dimidiy: tñ qz non eodē mō ac cipit non eodē mō signat: s; duplū p se sumptūz dat itelli gere dimidiy. diunctū vo nō dat intelligere ipz. nisi g in pñ' cipio disputatiōis supponat q; idē significet duplū per se sumptū & diunctū alteri: dicendo duplum dimidiy nō faci mus nugatiōem: s; videmur facere.

Dubitarēt forte

aliq; vtrūz cōsiderare de nu gatiōe spectet ad sophistam. ¶ Dōm q; etiā ea q; sunt de cōsideratione aliq; sciaz fm ppa pñ' nō eīst' artis: cōsiderata tñ put i eis repit appētia & defect' sunt de cōsideratiōe sophiste. & q; nugatio aliqñ sit. aliqñ vtrū fieri & non sit: id nugatio sub hac rōne accepta pōt esse de cōsideratiōe sophiste. pba g vtrū ostēderet nugatio nez eē de cōsideratione sophiste: ostēdit q; nugatio aliqñ sit aliqñ vtrū fieri: & nō sit.

CAP.

XI.

¶ Locisimus autē quale qd est di ctum est prius.

¶ In pre ista docet ducere ad metā soloe cismi. & duo facit. qz p ex pcedētib; suppo nit qd ē soloeisim'. 2. bac suppone facta exegit de intento. 2. ibi (Est aut h; & face re) Dicit ergo q; quale qd ē soloeisim'. dcm ē pñ. i. in pñ' cipio hui' libri: dicebat. n. supra q; soloeisim' est fm locu tiōez barbarā logizare. ¶ Deinde cū dicit.

¶ Est autem hoc & facere & non facientem vi deri: & facientem non videri.

¶ Exegit de intento. & tria facit. qz p ostēdit h; q; cōsiderare de soloeisimo pōt spectare ad sophistā: & ad dialecticū. 2. ostē dit qūo magis ydonee possum' ducere ridentē ad soloe isimū. 3. qz vtrū eē magna veniētia iter solo' & figuraz di ctionis dat dīam iter ea. scda ibi (Sūt aut oēs) 3. ibi (Et quodā mō sillis) Ad euidētiā pme ptis sciendūz q; sic su pra dicebat de nugatiōe q; id est de cōsideratione sophiste qz aliqñ sit. aliqñ vtrū & nō sit. sic dīr possumus de soloeis imo q; id est de cōsideratiōe sophiste. q; aliqñ sit: aliqñ vtrū fie ri & nō sit. tria g fac. qz p ppo q; sillis aliqñ sit aliqñ vtrū fieri & nō sit. 2. qd dixerat manifestat p exēpla. 3. ex dictis pclu dit qñez itentā. s. q; cōsiderare de soloeisimo spectat ad ar tē sophicā cū in eo sit assignare appēntiā & defectū. 2. ibi. (Quēadmodū cecilian') 3. ibi (Ma' ergo qñ & ars) Dicē g q; ē. i. 2. h; solo' facere: & ptingit nō facientē solo' videri facere. & faciētē nō videri facere. ¶ Deide cū dicit.

¶ Quēadmodum Cecilianus dicit: si ficus

fit secunde declinationis: nā qui dicit ficus ma-
turas soloecismum quidez facit fm illum: non
videtur aut pluribus: qui vero ficos videtur q
dem sed non facit. codez mō si finis soluz mas-
culini generis fm quosdam: nāz qui dicit certā
soloecismum facit fm eos.

Manifestat qd dixerat per exēpla dicēs. q sicut cecilia-
nus dicit. ficus ē scde declinationis. 2 declinat hic fic' bu-
ius fici. nā si ita est q dicit fic' maturas solo^m facit fm illū.
nō videt aut pluribus. qz fm plures ficus est qre declina-
tionis: ppter qd accusatiū pluralis facit bas ficus. fm er-
go hūc modū videt q bñ dicit ficus maturas. subdit aut
q dicit ficos maturas. vñ qdē fm plures q faciat solo^m
fz nō facit fm cecilianū. ponit aut 3^m exemplū dicēs q si
finis solū est masculini gñis fm quosdā. qz qdā ita dñt. eo-
dē mō. sup. poterit ibi ptingere soloecismus. nā q dicit cer-
tā finē soloecismū facit fm eos. g. s. ponit finē eē masculini
gñis trñ. **N**otandū aut pñm tria dixisse de soloecis-
mo. pmo qz aliqñ sit. scdo qz videt 2 nō sit. 3° qz sit 2 nō vi-
det. fm b posuit tria ex: nā supponēdo opionez cecilianū
q dicit ficus maturas solo^m facit: fz nō videt: q vō dicit fi-
cos maturas videt: fz nō facit. sic et supponēdo q finis sit
masculini gñis q dicit certā finē facit solo^m: 2 ē vñ facere
qz finis ex mō plationis vñ magis sonare in masculinū qz
femininū. **N**otandū etiā pñm nō curare de ex. qz ficus
est scde 2 qre declinationis. ppter qd accusatiū plalis fac-
ficos 2 ficus: fz forte magis ē scde declinationis vñ stat p ar-
boze: 2 magis quare vñ stat pro fructu: vel forte b ē vñ an-
tiquā grāmaticā q ficus sit scde declinationis: vñ stat p ar-
boze. antig. n. dicebāt arboze fici. moderni aut tā p arboze
qz pro fructu vñ fici vñ est quare declinationis. sic etiā
2 finis nō est masculini gñis trñ: fz ē gñis uicere. declinat
enī hic vel bec finis. **D**einde cū dicit.

Manifestus ergo: qm 2 ars quedaz hoc pōt
facere: eo q multe orationes non colligentes
soloecismū: vñr sillogizare velut in elēchis.

Ex dictis cludit qnem itentā. nā si in soloecismo iueni-
tur appentia 2 defect. qz aliqñ sit 2 nō videt. aliqñ videt
2 nō sit. ma^m est qm ars qdā vñ sophica pōt facere b. i. so-
loecismū eo q multe ofones nō collit. i. nō sūt sillogizan-
tes solo^m vident ipm sillogizare velut in elēchis. q. d. qz si
de elēchis appentibz ē ars sophica. sic de solo^m poterit
ēē ars sophica. qz in eis ēē pōt appentia 2 defectus.

Dubitarēt forte aliquis qmō diuersimode bz
pñderatē soloecismo grā-
matic' 2 sophista. **D**ñm qz grāmatic' de soloecismo cō-
siderat inquātū obuiat pñs pñcipis siue proprijs regu-
lis ipm grāmaticē. vñ ab eo sic diffinit q soloecism' est vi-
tium in pñcipio pñcipis ofonis 2 regulas artis grāmaticē fa-
ctum: fz a sophista pñderat soloecism' iquantū apparēter
sillogizat 2 put vñ fieri 2 non sit.

Alterius forte dubitarēt aliqñ. vñz spectet ad
dialecticū pñderare de soloecis-
mo. **D**ñm qz cū sophista seruiat dialecticē: 2 sit quedaz
obligas et ē vñ supra sufficiēter tangebāt: qz d ipectat
ad sophistā pñderare vñredo 2 faciēdo spectat ad dialecti-
cū pñderare tradēdo artē 2 doctrinā. ars ergo sophica po-
test b facere. qz pōt appenter sillo^m solo^m. arō vñ dialectica
pōt de b tradere doctrinā 2 artē. **D**einde cū dicit.

Sunt aut pene omnes apparētes soloecismi
fm hoc: 2 qm casus neqz masculinū neqz femi-
ninum iudicat: sed neutrum.

Ondit qmō magis cōmode: vñ qmō magis appēter habz

fieri soloecism'. 2 tria facit. qz pmo ofdit q magis appen-
ter sit fm neutz gen'. scdo ex b docet sillogizare 2 facere
solo^m. 3° docet ipm cauere. 2° ibi (Dato g sepe) 3° ibi (Dz
aut pmutatim) Circa pñm duo facit. nā pmo pponit qd i-
tendit. scdo assignat cām dicti. ibi (Nā b masculinū) Dic-
ergo qz fere oēs appentes soloecismi sunt fm b. i. fm neu-
truz gen': qd significat p hoc. 2 bz solo^m tūc sup. ptingunt
qm casus neqz indicat masculinū neqz fe^m: fz pfundit vñrū
qz 2 indicat neutrū. q. d. qz in casibus indicatibz neutrū ge-
nus potissime ptingit soloecism'. **D**einde cū dicit.

Nam hic masculinum significat: bec autem
femininum: hoc vero vult quidez neutrū signi-
ficare. Sepe autem significat 2 illa vtrāqz: vñ
qd est hoc: calliopea: lignū: coriscus ergo mas-
culini 2 feminini differūt casus omnes: neutri
autem alij quidem alij autem non.

Assignat cāz dicti dicēs. qz b significat masculinū bec fe-
mininū. b vñ neutrū vult significare. 2 subdit qz sepe neu-
trū signat vtrāqz illa. i. pfundit tā masculinū qz fe^m: vñ si
querat qd ē b. pōt rñderi est calliopea q est fe^m. vel lig^m
qd est neutrū: vel corisc' qd est masculinū. 2 qz neutrū sic
pfundit oē genus: 2 ē pfundit casus. qz nō ita bz casus di-
stinctos: vñ masculinū 2 fe^m. ideo apti^r per neutz sit soloec-
ismus appens. iō subdit qz g masculini et feminini diffe-
rūt casus oēs. neutri aut alij qdē casus differūt. alij vñ nō.

Notandū aut qz ly g masculini 2z. segtur ex pñcipis: nā
b significat masculinū. bec femininū. b neutrum: trñ in b
pñcipie hic bec hoc masculini 2 feminini dñt differre oēs
stinctos. qz nūqz sunt ibi duo casus designātes mascu^m vñ fe-
mininū genus: q habeāt filem terminationez. In neutro
aut non sic. segtur g ex pñcipis q masculini 2 fe^m casus pñt
dicti differre oēs. neutri vñ alij qdē differūt. alij vero non.

Notandus ē qz masculini 2 feminini dñt differre oēs
casus: nō qz in oibus noibz ita se habeat: sed qz b pōt forte
ptingere: in neutro aut nūqz b ptingit. qz semp noiatius
accusatiū 2 vocatiū pueniunt: vel possum^m ofe 2 meli^m qz
nō sunt aliq duo casus q de nēitate pueniāt: ex eo qz deñ-
gnant mascul^m vel fe^m: nā in talibz magis est pueniētia co-
mū ex declinatione qz ex gñe. 2 ide est qz in aliqbus talibz
aliqñ p^r noiatius cū vocatiū. aliqñ vñ genitiū: cūz datū
uo. aliqñ datiuus cūz ablatiuo fm qz diuersimode varia-
tur declinatio. vel fm qz variant ille grāmaticales regule.
p se ergo loquēdo masculini 2 feminini differūt casus oēs
qz in talibz generibz fm qz bz sunt nō habet aliq puenien-
tia casuū: fz in neutro ē p se loquēdo cōueniūt aliq casus:
qz neutrū genus fm qz bz pfundit noiatiuū accusatiū 2
vocatiū: qd pz: qz in oibus gñibus neutris saltē repit cō-
ueniētia hōz casuū. **D**einde cū dicit.

Baro ergo sepe hoc sillogizat quasi dictū sit
hunc: simūter 2 alium casuz pro alio. **P**ara-
logismus aut sit: eo q cōmune sit hoc plurimum
casuum: nam hoc significat quandoqz quidez
hoc: quandoqz autem hunc.

Docet sillogizare solo^m dicēs. qz sepe dato b. i. dato noia-
tiuū sillogizat qñ dñm sit bñt. i. quasi dat^m vel dictus sit ac-
cusatiū. subdit aut qz silr sup. p sillogizare alius casum p
alio. ē g b doctrina qz possum^m in neutro facere solo^m sillo-
gizādo vñū casum p alio. assignat aut bz causaz dicēs. qz
palogism' sit i talibz eo qz b. i. eo qz gen' neutz sit cōc pluz
casuū. iō ait qz b. i. gen' neutrū: qñqz qdē significat b. i. no-
minatiū: qñqz aut significat bñt. i. accusatiū: nam istos
duos casus nominatiū. f. 2 accusatiū neutz semp habz
cōsimiles. **D**einde cū dicit.

Quod portet permutatū qdem significare cū est qdē hic: cū esse autē hic: ut est coriscus ēē coriscum: et in femininis sūtr noibus: nam in oibus similr est et ēē facient dīam.

Ostendit quō ptingit cauere solo^m dicēs. q. si volumus cauere solo^m o3 h3 casus permutatim significare. qz cū est qdē h. i. cū idicatio sumat noiatū: cū ēē autē hūc. i. cū in finitino sumat accusatiū: ut ēē coriscus qm ad idicatiū cui supponit noiatū: et ēē coriscū qm ad ifinitūz cui supponit accusatiū: et in feminino sūtr ut est mūsa esse mūsam: nā in noibus oibus cuiuscūq3 gnis stat ēē et esse. i. i. dicatiūz et ifinitūz. similr faciet dīaz. i. faciet distinctio nem iter dictos casus. possum^{us} ergo cauere soloecismum quantū ad casum noiatū et accusatiū: si ptingam^{us} eos vel cum idicatio vel cū ifinitio: qz tūc o3 talia distincte supponere. **D**einde cum dicit.

Et quodāmodo similis ē in his soloecismus elenchis qui dicunt^{ur} fm qz nō similia similiter: nam quemadmodum in rebus illius sic bis in nominibus accidit soloecismum facere: nā homo et album: et res et nomen.

Ut dicebat^{ur} hic: dat dīam iter solo^m et figuraz dictionis dicens. q. quodāmodo filis ē soloecism^{us} in his elenchis q dicunt^{ur} fm qz nō filia iterpretant^{ur} filr. i. q dñr h3 figurā dictionis: ut h3 greca correctio. q. d. q soloecism^{us} h3 similitudine cū figura dictionis: s3 sup. differt ab ea: nāz quēdamo dū illic. i. in fallacia figure dictionis fit deceptio in reb^{us} sic bis. i. ofonib^{us} barbalogizantibus accidit facere solo^m in nominib^{us}. nā tam homo qz albu ē res: et nomē: et ut talia dñt res. pmitit^{ur} ibi figura dictionis: s3 ut sunt noia pmitit^{ur} soloecism^{us}. est g oīa iter pdicta: qz soloecism^{us} fit in noibus. sed figura dictionis in rebus.

Dubitarer forte aligs. qz non videt^{ur} q figura dictionis fiat in reb^{us}. nā cū sit fallā in dictione h3 fieri in noibus nō in rebus. **D**icendūz qz in fallā ē duo cōsiderare. s. cāz appentie et defectus in fallacyz g in dictione causa appentie est ex voce: sed cā nō existēte et defectus est ex significato. vel ex re. continūc. n. h3 fallē: ut supius dicebat^{ur} eo qz eis dē noib^{us} nō idēz significam^{us}. nō ergo est oīa iter fallas in dictione et extra dictionē: qz in fallacyz in dictione nō sit defectus in reb^{us} vel in signato: sed qz in illis pñ^{us} decipiendi sumit^{ur} ex re. in illis autē ex voce. si g fiat talis palogism^{us} ēē aīal coloratū est albu: hō ē aīal coloratū. g homo est albu. h ē figura dictionis et soloecism^{us}: nā albu et homo sunt noia iquātum pferunt^{ur}. res vero sunt qstū ad signata. si ergo odo homo albu attēdat^{ur} icongruetia qstū ad ipsam plationē. com mittit^{ur} ibi soloecism^{us} q est vitiū plationis: s3 si attendat^{ur} icongruentia qstū ad ipsa signata est ibi figura dictionis: nā ptingēdo vñ gen^{us} alteri non solū est icongruitas in platione: qz est ptra regulas artis grāmaticę qbus obuiat^{ur} soloecism^{us}: s3 ē resultat icongruitas in ipsis reb^{us}. qz p Bar ghif res ēē alteri^{us} gnis qz sint. habz autē aliā rōnem quare figura dictionis dī esse in rebus: soloecism^{us} vero in noib^{us}: s3 de B in psequēdo patebit.

Alterius forte dubitarer aligs quō se hñt fillo gisni sopbici ad metas. vtruz p eūde3 sūlm sopbiciū possint pcludi diuerse mete. **D**icendū qz sūlla dicit quēdā discursum et quēdā motus dīputatiū et terminus hui^{us} motus est meta. cū ergo nō sit i conueniēs eiūsdē mot^{us} ēē plures terminos: dū tñ ad illos terminos non ordinet^{ur} ille motus eā pmo. Ita non ē iconueniēs eiūsdē sūli sopbici ēē plures metas: dū tñ ad illas nō eque pncipalr ordinet^{ur}. yidem^{us}. n. q termin^{us} altera

tionis non solū est forma accitialis: s3 etiā talis alteratio nis ēē pōt termin^{us} forma subalis: s3 nō eque imediate. ca lesfactio. n. p se et pmo ordinat^{ur} ad calorēz: et termin^{us} calefactio nis imediat^{ur} est forma caloriz. nihilomin^{us} tñ est et talis terminus forma ignis. sic et motus solis imediate ordinatur: ut per cū acgrat aliqd vbi ex pñti vō ordinat^{ur} ad illuminationē aeris. sic oēs sūli sopbici fm itentionem sopbistiaz p se et pmo ordinant^{ur} ad redargutionem. ex pñti vō nō ē iconueniēs eos ordinari ad alias metas.

Alterius forte dubitarer aligs quō se hñt bere adinuicē. **D**ōm qz in ter ceteras metas vlioz est redargutio. nā vbi cūq3 est alia qua meta ibi pōt ēē redargutio: si nō dēns dixerit dñz illius mete: s3 non puerit^{ur} alicubi. n. ē redargutio vbi nulla alia meta ē p se loquendo. sufficit. n. ad B qz qd redarguat^{ur} qz cogat^{ur} pcedet qd pus negauit: ut negare qd pus pcessit. vtrū autē id qd cogit^{ur} pcedere vel negare sit sūm vel iopina bile. vel sit ibi soloecism^{us} vel nuga^{us} nihil ad ppositū. Rursus falsum et iopinabile magis vles sunt qz alic due. nāz h3 pcludi possunt p oēs fallas: s3 soloecism^{us} et nugatio nō sic. iter ceteras at metas nugatio p pauciores fallas pcludit. imo forte nō h3 pcludi nisi p fallam accitū. soloecism^{us} aut per multas fallas ēē cōmode pcludi potest. S3 p oēs fallas forte impole est ipm cōcludere vel saltē nō apte nec cōmode per oēs fallas pcludi habet.

Alterius aut. qz de redargutione et de falso et de iopinabili non ē dubiū: quō per fallas cōcludi habet. Dubitarer ergo forte aliquis quō nugatio et soloecism^{us} per fallas pcludunt^{ur}. **D**ōm qz nugatio pcludit^{ur} per fallam accitū sic. qz cūq3 dicit dupluz dat itelligere dimidū: s3 q dicit duplū dimidū. dicit duplū. ergo q dicit dupluz dimidū dat itelligere dimidū. g est ibi nugatio. qz bis dicit^{ur} ibi dimidū. hic pmitit^{ur} accitū. accidit. n. duplo et extraneū est ab eo iquantū dat itelligere dimidū qz sit ei pinctū. ergo dicit duplū dimidū dicit duplū nō fm se: et ut dat itelligere dimidū. S3 ut ē coniunctū ei: et ut extraneū est ab eo qz det itelligere ipm. soloecism^{us} aut p plures fallas pmitit^{ur} pōt. pmitit^{ur} n. per equocationē ut oīs canis est iracūduz. celeste sydnus ē canis. g celeste sydnus ē iracūduz: et ē cōmittit^{ur} p pphibologia: ut qz tu vides. B tu vides: s3 tu vides alba. ergo tu exis alba vides. vel vides columnā. g tu exis columnā vides. sic et pmitit^{ur} per compositionē et diuisionē. qz in dicto palogismo: ut supius diximus non solū ē amphi: s3 etiā alr et alr acceptus pōt ēē cōpositio et disio. cōmittit^{ur} ē p fallam accitū: ut oīs xpianus est deuor^{us} vel catholicus. mater tua ē xpianus. ergo ē deuotus vel catholic^{us}. **D**ō aut pmitit^{ur} possit soloecism^{us} p figurā dictionis non h3 dubiū: ppter qd p oēs fallas in dictione fieri h3. per fallas vō extra dictionēz non cōmode fit nisi. put coincidūt cū fallacyz in dictione. **T**lorādū at qz qz meta redargutiōis coincidit cū oib^{us} alijs. ut appareat pñter quō sciēdū qz q negaret hāc oīonē. hō ē albu: et fieret palogism^{us} q dicit^{ur} est: hō aīal coloratū ē albu. homo est aīal coloratū. g hō ē album. h est redargutio. si accipiat^{ur} B qz dico homo albu in qzū fuit pus negatū: et est ibi soloecism^{us} put dictōes ille nō debito mō cōiungunt^{ur}. g redargutio est ibi. ut hō et albu accipiunt^{ur} materialr: put dñt aliqd prius negatū: s3 soloecism^{us} ē ibi magis: ut sunt quedā dictiones in debite pincte. et qz hō et albu materia liter sumpta dicit^{ur} quasdā res redargutio fit ibi magis respectu rerū: et soloecism^{us} magis respectu noīum. et qz figurā dictionis ordinat^{ur} ad redargutionē. ideo forte dñt et qz figurā dictionis fit in reb^{us}. soloecism^{us} vō in noibus: et qz dñt est de soloecismo et de redargutione. quō diuersimodē habet fieri in eadē fallacia: itelligēdū est de omnibus alijs metis. **A**ltimo cum dicit.

C Manifestum ergo quoniam et soloecismus tentandū ex his dictis casibus syllogizare. Species igitur sunt de agonisticarum disputationum: et partes spērū: et modi qui dicti sunt.

Epilogat circa determinata. d. q. solo^m tētās est syllogizare ex dictis casib⁹. i. ex dictis vñs. vel ex dictis casib⁹. i. ex casib⁹ pñs. siue ex casib⁹ neutri gñis. de qñ iā sufficē ter dixim⁹. et sic epilogatū est qñtū ad hoc cap⁹ de soloe⁹. addit at qñtū ad epilogationē oñs pcedētū q. spēs. i. me te agonisticarū disputationū. hūit q. dicte sūt. f. gnq. sic et partes hū spēs: siue hū metarū qñtū ad. xij. fallas et modi arguēdi qñtū ad modos fallarū: qñ quidā sunt in dicti one qñā extra dictionē. hū aut modi sūt bi qui dicti sunt. tam enī de metis qñ etiam de modis fallarū et de partibus earū est determinatū.

CAP. XII.

Differt autem non parum si ordinetur quodāmodo ea que circa interrogationem sunt vel lateāt velut in dialecticis.

Postq. pñs determinavit de syllis sophisticis p quos aliquo mō cōcludi pñt oēs mete: et dedit cautelas ad faciēdū cōcludēdū falsū iopi nabile nuga^m et solo^m. In pte ista dat cautelas et documēta ad redargutionē. **A**d cui⁹ euidentia sciendū q. facilitas et pñonitas ad redarguēdū dupl^r pōt accipi. p. ex mō interrogādī. z. ex datis a rñdēte. dupl^r g. est necessarium hoc cap⁹ pñ. qñ p ipso docemur quō debeam⁹ interroga re vt facili⁹ possim⁹ respōdētē redarguere. z. p. h. cap⁹ docemur quō ex datis a rñdēte sim⁹ pñonei ad redarguēdū ipso. duo g. facit: qñ pmo dat necessitatē hui⁹ pris z. exequit de intēto ibi. (Est g. ad redarguēdū. pñma in duas sim q. duplicē necessitatē assignat. z. ibi. Deinde g. que dicta. Cōtinuet sic: qñ sophista pñcipal^r intendit redarguere et nō parū differt si quodā mō ordinē. i. ordiā te interroget ea que sunt circa interrogationē: vt lateāt respōdētē velut in dialecticis. nā in dia⁹ vt in. s. topicōz. aliq. dicta sunt ad pñi⁹. si g. nō parū differt modus interrogādī quia facit latere nego^m banda sunt documenta ex hoc sumpta. **D**einde cū dicit.

Beiceps ergo his q. dca sūt h. pñmū dicēdū. **D**at scōam necessitatē hui⁹ pris. cōtinuet aut sic. vna necessitas hui⁹ cap⁹ sumi⁹ ex mō interrogādī. alia vō necessitas sumi⁹ ex datis a rñdēte. iō ait. Deinde g. i. post documenta sūpta ex mō interrogādī: et que dicta sunt a rñdēte sunt sup. vt expedit accipiēda. et subdit q. pñmū dōz est h. f. de mō interrogādī. qñā aut pñnuat hāc pte ad pcedētes. dicētes: q. deinde q. dicta sunt. i. post oīa pñdicta: pñmū dōm est h. de modo interrogādī. pñma tamē expositio copiosior est et famosior. **D**einde cū dicit.

Est ergo ad arguendum vnum quidem longitudo: difficile enim simul multa conspiceret: ad longitudinez vō predictis elemētis vtēdū. **P**remissa necessitate hui⁹ pris ponit documēta ad hāc metā. **A**d cui⁹ euidentia sciendū q. si disputādo volum⁹ rñdētē redarguere: duo sunt pñcipal^r attēdenda. pñmū est modus interrogādī vt sciam⁹ debite interrogare. Deinde debem⁹ attēdere que sunt dicta a rñdēte: vt ex datis ab ipso: et ex dictis ei⁹ redarguam⁹ eū. duo g. facit: qñ p. docet sumere documēta ex mō interrogādī. z. ex dictis a rñdēte. z. ibi. (Sophistā at et posito. Sciendū aut q. rñdētes qñāz sunt discoli et pñruū: et nō itēdūt nisi pñdicere. quidā vero nō sunt discoli neq. pñruū. duo g. facit: qñ pmo docet sumere documēta ex mō interrogādī ad redarguēdū

rñdētes cōiter. z. ex hū mō interrogādī po⁹ spālia documēta ad redarguēdū discolos et pñruos. z. ibi. (Ad obuian tes aut.) Circa pñmū qñtuor facit h. q. qñtuor documēta ponit. z. ibi. (Unū g. festinatio. 3⁹ ibi. (Est autē ira. 4⁹ ibi. (Ampli⁹ pmutatiz.) Dicit g. q. ad arguēdū. i. ad redarguēdū. vñū qñē el^m vel documētū est lōgitudo. difficile est enī simul multa pñpicere et indicare. dicēdo g. multa et faciēdo lōgas ofones inoluem⁹ rñdētē: vt in exquisire et indocte loquat⁹: et p. pñs redarguat⁹: et subdit q. ad lōgitū dinē. i. ad. plōgādas ofones vtēdū est pñdictis el^m de qñ. f. dictū est in. s. topi. **N**otādū aut q. dicit ad arguen⁹ dū vt oñdat hāc cautelā et seqñtes desuere ad arguēdōz: siue ad redargutionē. cautele. n. q. h. dabunt spāl^r respici unt redargutionē. si aut respiciūt metas alias: h. ē q. red argutio ē qñ cōis meta ad oēs metas. **D**einde cū dicit.

Cap. 7.

Anū vō festinatio: nā tardiores min⁹ pñuidēt. **P**onit scōz documētū. d. q. vñū aliū documētū vel vna alia cautela est festinatio. nā tardiores et hebetes cū festi nan⁹ min⁹ pñuidēt: et ita citi⁹ redarguunt⁹. **D**einde cū dicit. **E**st autem ira et pñtentio: conturbati enī minus possunt conseruare orationes: elemēta autem ire: et manifestum cum facere qñ velit iniuste agere: et circa omne impudentes esse.

Ponit tertiū documētū. d. q. ē h. h. ē ira et pñtentio. qñ obem⁹ ducere rñdētē ad irā pñtēdēdo cū eo: et exprobrādo ipsoz. et ē rō: qñ pñturbati et irati min⁹ pñt pñsuare. i. obfuare oēs pñtēdōes obfuādas: iō citi⁹ redarguunt⁹. et subdit q. etā ire. i. ea q. hñt causare et efficere irāz sunt ma^m facere eū. i. rñdētē: q. velit iniuste. i. icōueniēter agere et rñdēre: et cir ca oīa velit eē ipudētē et pñruū. si enī talia manifestam⁹ de ipso q. velit esse impudens et iniquus: ducemus ipsum ad iram. **D**einde cū dicit.

Amplius permutatiz interrogationes ponere: siue ad idem plures aliquis habeat interrogationes: siue et quoniam sic: et quoniam non sic. Simul enī accidit aut ad plura: aut ad cō traria facere obseruationem.

Ponit qñtā cautelā: et duo facit: qñ p. facit qñ dictū ē. z. ex his q. dixerat el^m quādā vñz maximā. ibi. (Oino aut oīa.) Dicit g. ampli⁹. i. pñter hec q. debem⁹ lōga dicere. de/ bem⁹ etiā nego^m intricare. iō ait: q. debem⁹ interrogatio nes ponere pmutatiz: qñ debem⁹ minozē sylli ponere ante maiorē: et minozē vñi⁹ sylli ponere cū maiori alteri⁹ sylli: et totūz intricare dicere: et h. siue ad idē. i. siue ad eandē pñt aliq. habeat plures ofones. i. plures syllos: siue nō hēat plures ad eandē partē: s. vñū habeat: qñ sic. i. ad partem affirmatiuā. aliū vō qñ nō sic. i. ad pñt negatiuā. qñ qñ tñ pñgat: semp debem⁹ intricare: qñ sic faciēdo accidet ipsoz rñdētes simul facere obseruationes. i. pñsiderationes: aut ad plures pñfones si habuerim⁹ plures rōnes ad vñā partē: aut ad duas: si habeamus vñā rōnez ad partes vñā: et ali am ad contrariam. **D**einde cum dicit.

Omnino autem omnia que ad occultationē dicta sunt prius vtilia: et ad agonistica disputa tiones: nāz occultatio est latendi causa: lateret autem causa fallacie.

Elicit ex dictis quādā vñz maximā. nā intratio occultat negociū. iō ait q. oīno sunt vtilia ad agonistica disputatiōes. qñ qñ dicta sunt faci⁹ ad occultationēz pñs. i. in. s. topicōz. et est rō: qñ occultatio cā latēdi. fallacie aut la tere volunt: vel latere est cā fallē: et causa q. qñ redargua tur. **N**otādū aut q. possit q. vellet de hoc facere qñtū

Lapi. p
de ope
rñdēt

Liber

documentum: ita quod essent quicquid canit sumpte ex modo interrogandi r. r. r. d. r. quorum quicquid prima est longitudo. 2. festinatio. 3. ira vel cetero. 4. pmutatio siue itricatio. 5. occultatio. 6. sic distinguendo has cantelas. 4. non ppe ponit in numero: cum 5. se debet ad ea sic min. coe ad magis coe. na ois itrica. e. qda occulta. 6. non puerit. C. Deinde cum d. C. Ad obuiantes autem quicquid opinatur esse ad orationem: ex negatione interrogandus velut contrarium velut sumere: aut duabus etiam ex equo interrogatione facere: nam cum dubium est quid velit sumere: minus graues fiunt.

C. Ex modo interrogandi veniunt cantelas: non r. r. d. r. coir: 1. spall. 2. discolor. 3. pteruos. 4. g. g. fac. 5. g. g. g. tales cantelas ponit. 2. ibi. (Et qm in p. b. 3. ibi. (Et in q. b. non o. 4. ibi. (Et ad sumendum p. pone. 5. ibi. (Valde autem sepe. 6. ibi. g. g. ad obuiantes. 1. 3. obuiantes: siue 3. discolor. 4. pteruos: g. non intendit nisi 3. d. r. e. interrogandus est q. c. g. opinant. e. e. ad ofones. 1. ad p. positum ex nega. i. p. nega. velut si opponens velit 3. u. illoz q. p. ponit. aut si non interrogam. ex nega. debem. facere interrogatione ex equo. i. p. distinctione: ut nesciat r. d. r. e. p. p. oppo. 2. subdit cam hui. d. q. cum dubium est qd velit sumere opponens minus graues sunt r. d. r. e. ad ipediduz r. d. r. e. 2. facili. co. cedunt p. p. C. Notandum autem hac cautela spall. e. 2. tra discolor. q. non itedunt nisi 3. d. r. e. tales g. cu ignorat qd velim: non sit ita graues ad p. cedenduz p. p. C. Deinde cum d. C. Et quando in partibus dedit aliquis singulare inducenti vniuersale: sepe non interrogandus: sed ut concessit vtendum.

C. Ponit sedas cautela: 2. duo facit: q. p. facit qd d. m. est. 2. assignat cas d. c. i. b. i. (Na qm q. 2. i. b. i. d. i. e. g. q. q. n. r. d. e. s. ali. g. s. d. e. d. e. r. i. t. s. i. g. i. p. t. i. b. i. i. l. i. q. l. i. g. b. p. t. i. c. l. a. r. i. b. i. d. u. c. e. r. i. v. l. e. i. o. p. o. n. e. t. i. g. i. t. e. d. i. t. p. i. d. u. c. t. i. o. n. e. z. p. l. u. d. e. r. e. v. l. e. s. e. p. e. i. f. r. e. q. u. e. n. t. e. r. n. o. e. i. t. e. r. r. o. g. a. d. u. i. p. z. v. l. e. S. z. v. t. e. d. u. e. e. o. t. a. n. q. p. c. e. s. s. i. o. v. t. s. i. p. c. e. s. s. i. t. r. i. d. e. s. q. e. q. u. i. s. b. o. l. e. o. a. s. i. n. s. p. i. r. a. t. n. o. e. s. t. i. t. e. r. r. o. g. a. n. d. u. s. v. t. p. o. e. a. i. a. l. s. p. i. r. e. t. s. e. d. e. x. i. s. t. i. s. p. t. i. c. l. a. r. i. b. i. p. c. e. s. s. i. s. d. e. b. e. m. i. f. e. r. r. e. v. l. e. q. o. e. a. i. a. l. s. p. i. r. a. t. 2. v. t. i. b. v. l. i. a. c. s. i. e. t. p. c. e. s. s. u. m. C. Deinde cum dicit.

C. Nam quandoque putant et ipsi dedisse: et audientibus videtur propter inductionis memoriam velut non interrogata stulte.

C. Assignat cas dicti. na q. oia sing. non sunt enumerabilia videt sufficere iducere in aliquo vt p. cludom. v. l. e. i. m. o. s. i. c. faciendo: aliqui latz ta r. d. r. e. s. q. audientes: id aut q. q. n. g. ipsi r. d. r. e. s. putat dedisse. i. p. c. e. s. s. i. s. s. i. s. v. l. e. 2. audientibus p. p. memoria iductiois videt oia p. t. i. s. e. s. s. e. p. c. e. s. s. a. v. e. l. u. t. n. o. i. t. e. r. r. o. g. a. t. a. s. t. u. l. t. e. i. e. f. f. i. c. i. a. c. i. t. e. r. C. Notandum aut q. q. audientes r. d. r. e. s. n. o. s. e. m. p. s. u. n. t. t. a. t. e. i. d. u. s. t. r. i. e. v. t. p. o. s. s. i. n. t. v. i. d. e. r. e. q. n. i. d. u. c. t. i. o. e. s. t. e. f. f. i. c. a. x. 2. v. a. l. e. t. i. o. i. b. s. i. n. g. l. a. r. i. b. i. s. 2. q. n. n. o. i. s. e. s. t. c. a. u. t. e. l. a. s. o. p. h. i. s. q. c. u. i. n. d. u. x. e. r. i. m. i. n. a. l. i. q. b. s. i. n. g. l. a. r. i. b. u. s. a. b. s. q. e. o. q. i. d. u. c. a. m. i. n. o. i. b. s. d. i. c. i. m. p. l. u. d. e. r. e. v. l. e. q. z. t. u. c. r. i. d. e. s. t. e. s. a. u. d. i. e. n. t. e. s. o. b. m. e. m. o. r. i. a. i. d. u. c. t. i. o. i. s. f. e. e. 2. q. z. c. r. e. d. u. n. t. i. l. l. a. s. i. n. g. l. a. r. i. a. n. o. e. e. i. t. e. r. r. o. g. a. t. a. s. t. u. l. t. e. s. z. e. f. f. i. c. a. c. i. t. e. r. p. u. t. a. t. c. o. c. e. s. s. u. s. e. s. s. e. i. p. s. u. m. v. l. e. C. Deinde cum dicit.

C. Et in quibus non nomine significantur vniuersale: sed similitudine vtenduz ad hoc quod expedit. Latet enim similitudo plerumque.

C. Ponit tertia cautela. d. q. si volum. aliqd pbare in his in q. b. v. l. e. n. o. s. i. g. n. i. f. i. c. a. t. v. n. o. n. o. i. e. v. t. e. n. d. u. e. s. t. s. i. m. i. l. i. t. u. d. i. n. e. i. c. i. r. c. u. l. o. c. u. s. a. d. h. o. c. q. p. e. x. p. e. d. i. t. 2. s. u. b. d. i. t. c. a. z. q. z. s. i. m. i. l. i. t. u. d. o. p. l. e. r. u. m. q. z. l. a. t. e. t. C. Notandum aut q. l. o. g. p. c. i. r. c. u. l. o. c. u. t. i. o. n. e. s. e. m. p. i. n. t. r. i. c. a. t. n. e. g. o. c. i. u. m. 2. o. b. n. u. b. i. l. a. t. r. i. d. e. n. t. e. p. p. q. d. i. s. t. a. c. a. u. t. e. l. a.

la quoda mo ad oia valet. potissime tñ locuz bz in his que noiare nescim: 2. q. n. o. h. n. t. n. o. i. a. i. p. o. s. i. t. a. : q. z. i. n. t. a. l. i. b. v. i. d. e. t. e. x. c. u. s. a. r. i. o. p. p. o. n. e. s. s. i. p. c. i. r. c. u. l. o. c. u. t. i. o. n. e. s. l. o. C. Deinde cum dicit.

C. Et ad sumendum propositionem: contrariuz oportet admittentes inquirere: vt si debeat sumere: quoniam oportet patri omnia obedire: vtrum omnia oportet obedire parentibus: aut omnia iobedire: et sepe multa: vtru multa concedenda: aut pauca: magis enim si necesse videbuntur esse multa.

C. Ponit q. r. t. a. cautela: 2. duo facit: q. p. ponit ipsas cautelas: 2. assignat cas d. c. i. b. i. (Oppositis eni. 6. d. i. e. g. q. a. s. s. u. m. e. d. u. e. p. p. o. n. e. z. i. p. p. o. m. d. i. u. z. s. i. u. x. t. a. d. i. u. s. i. u. e. c. u. d. i. o. 2. o. p. p. o. n. e. t. e. z. a. d. m. i. t. t. e. n. t. e. i. r. e. c. i. p. i. e. n. t. e. z. : 2. p. o. n. e. t. e. z. v. n. u. d. i. u. z. i. u. x. t. a. a. l. i. u. d. o. z. i. n. q. u. i. r. e. r. e. q. s. i. d. q. z. f. a. c. i. e. d. a. e. s. t. i. g. s. i. r. i. o. : v. e. l. i. t. e. r. r. o. g. a. t. i. o. p. o. n. e. d. o. v. n. u. z. d. i. u. z. i. u. x. t. a. a. l. i. u. d. e. s. t. g. b. c. a. u. t. e. l. a. q. s. i. v. o. l. u. m. a. l. i. q. d. p. p. o. m. v. e. l. a. l. i. q. b. p. p. o. n. e. q. r. e. r. e. a. r. i. d. e. t. e. d. e. b. e. m. s. i. l. l. u. i. l. l. a. p. p. o. n. e. a. s. s. u. m. e. r. e. p. p. o. n. e. v. t. s. i. o. p. p. o. n. e. s. o. b. e. a. t. s. u. m. e. r. e. i. d. e. b. e. a. t. p. b. a. r. e. : q. m. o. z. p. r. i. o. b. e. d. i. r. e. p. e. r. o. i. a. : o. z. q. r. e. r. e. v. t. z. o. p. o. r. t. e. a. t. o. b. e. d. i. r. e. p. a. r. e. n. t. i. b. : a. u. t. o. i. a. i. o. b. e. d. i. r. e. i. n. i. b. i. l. o. b. e. d. i. r. e. b. s. d. i. u. z. a. s. s. u. m. p. t. u. z. i. n. i. b. i. l. o. b. e. d. i. r. e. f. a. c. i. t. m. a. g. i. s. a. p. p. a. r. e. r. e. p. p. o. m. v. z. q. z. d. e. b. e. m. i. n. o. i. b. s. o. b. e. d. i. r. e. 2. s. i. o. p. p. o. n. e. s. d. e. b. e. a. t. p. b. a. r. e. s. e. p. e. m. u. l. t. a. p. c. e. d. e. d. a. e. s. s. e. p. r. i. o. z. s. i. c. i. t. e. r. r. o. g. a. t. i. o. n. e. v. t. z. m. u. l. t. a. p. c. e. d. e. d. a. s. i. n. t. p. r. i. a. u. t. p. a. u. c. a. n. a. s. i. n. e. c. e. s. s. e. s. t. a. l. t. e. r. a. p. r. e. z. d. a. r. e. p. p. d. i. u. z. a. s. s. u. m. p. t. u. z. : m. a. g. i. s. v. i. d. e. b. u. n. t. m. u. l. t. a. e. s. s. e. p. c. e. d. e. d. a. C. Notandum aut hac cautela potissime locus h. r. e. q. n. p. p. o. m. q. d. o. p. p. o. n. e. s. p. b. a. r. e. i. t. e. n. d. i. t. e. s. t. p. b. a. b. i. l. e. : q. z. t. e. d. i. u. z. q. d. e. s. t. i. p. r. o. b. a. b. i. l. e. a. s. s. u. m. p. t. u. z. i. u. x. t. a. i. p. s. u. z. f. a. c. i. t. i. l. l. u. d. a. p. p. a. r. e. r. e. m. a. g. i. s. i. p. r. o. b. a. b. i. l. e. C. Deinde cum dicit.

C. Oppositis eni iuxta se contrariis: et maiora et magna vident peiora: et meliora hominibus.

C. Assignat cas d. c. i. c. o. r. i. n. u. e. f. s. i. c. a. s. s. u. m. e. d. u. e. s. t. d. i. a. p. p. o. n. e. c. u. p. p. o. n. e. p. p. o. s. i. t. a. : q. z. i. u. x. t. a. s. e. a. p. p. o. s. i. t. i. s. d. i. u. z. v. i. d. e. n. t. m. a. i. o. r. a. : 2. m. a. g. n. a. : 2. m. e. l. i. o. r. a. : 2. p. e. i. o. r. a. h. o. i. b. i. m. e. d. i. o. c. r. e. n. p. o. s. i. t. u. i. u. x. t. a. p. u. u. v. i. d. e. t. m. a. g. n. u. m. : 2. m. a. g. n. u. m. v. i. d. e. t. m. a. i. o. r. a. : 2. b. o. n. u. z. i. u. x. t. a. m. a. l. u. v. i. d. e. t. m. e. l. i. o. r. a. : 2. m. a. l. u. z. p. e. i. o. r. a. s. i. c. p. b. a. b. i. l. e. i. u. x. t. a. i. p. r. o. b. a. b. i. l. e. v. i. d. e. t. p. r. o. b. a. b. i. l. i. c. u. g. p. p. o. m. n. f. m. e. s. t. p. b. a. b. i. l. e. o. b. e. m. i. p. z. a. s. s. u. m. e. r. e. c. u. s. u. o. o. p. p. o. s. i. t. o. v. t. v. i. d. e. a. t. p. b. a. b. i. l. i. C. Notandum aut q. g. b. n. i. d. i. s. t. i. n. i. t. d. i. a. c. o. s. i. g. n. a. t. n. o. n. b. e. n. e. d. i. s. t. i. n. i. t. e. p. o. s. s. u. m. c. o. g. n. o. s. c. e. r. e. v. n. u. d. i. o. z. a. l. t. e. r. o. i. g. n. o. r. a. t. o. v. n. u. g. d. i. o. z. f. a. c. i. t. a. d. n. o. r. i. t. i. a. a. l. t. e. r. i. : d. i. a. g. s. i. l. l. p. o. n. a. n. t. : q. z. v. n. u. f. a. c. i. t. a. d. n. o. r. i. t. i. a. a. l. t. e. r. i. : v. n. u. q. d. m. a. g. i. s. a. p. p. a. r. e. b. i. t. i. d. q. d. e. s. t. p. p. q. d. m. a. l. u. z. a. p. p. a. r. e. b. i. t. m. a. g. i. s. m. a. l. u. : 2. b. o. n. u. z. m. a. g. i. b. o. n. u. m. C. Deinde cum dicit.

C. Valde enim et sepe facit videri redargui maius sophisticam caluniam interrogantium: cu nihil sillogizantes non interrogatione facit de hoc quod vltimum est: sed conclusiue dicunt velut sillogizantes: non ergo hoc et hoc.

C. Ponit q. n. t. a. cautela. na q. n. o. o. e. s. a. p. p. i. c. e. r. e. p. s. i. t. e. x. q. b. u. s. p. m. i. s. s. i. s. q. u. e. p. c. l. o. s. e. q. u. i. t. : i. o. e. s. t. c. a. u. t. e. l. a. s. o. p. h. i. s. q. z. d. e. b. e. r. e. m. a. u. d. a. c. t. e. r. p. c. l. o. n. e. s. i. f. e. r. r. e. e. x. p. m. i. s. s. i. s. : d. a. t. o. q. n. o. s. e. q. u. a. t. e. x. i. l. l. i. s. : i. o. a. i. t. q. z. v. a. l. d. e. 2. s. e. p. e. f. a. c. i. t. m. a. x. i. e. v. i. d. e. r. i. f. a. c. e. r. e. r. e. d. a. r. g. u. i. r. i. d. e. n. t. e. s. o. p. h. i. s. c. a. l. u. p. n. i. a. i. t. e. r. r. o. g. a. t. i. u. i. o. p. p. o. n. e. t. i. u. n. a. z. c. u. a. l. i. q. n. i. b. i. l. s. y. l. l. o. s. i. n. t. : q. z. n. o. a. c. c. i. p. i. u. t. p. m. i. s. s. a. s. a. d. q. u. a. s. s. e. q. u. i. t. p. p. o. m. n. o. f. a. c. i. u. t. i. t. e. r. r. o. g. a. t. i. o. n. e. a. d. h. o. c. q. z. v. l. t. i. m. u. m. e. s. t. i. a. d. p. p. o. m. p. c. l. u. d. e. d. u. : s. e. d. s. i. n. e. v. e. l. p. c. l. u. s. i. u. e. v. t. b. z. g. r. e. c. a. c. o. r. r. e. c. t. i. o. d. i. c. u. n. t. v. e. l. u. t. s. y. l. l. o. g. i. z. a. t. e. s. i. a. c. s. i. s. e. q. u. e. r. e. t. p. c. l. o. e. x. p. m. i. s. s. i. s. i. n. f. e. r. u. n. t. e. n. i. n. o. g. b. h. q. t. u. a. d. p. c. l. o. n. e. n. e. g. a. t. i. u. a. 2. h. o. c. q. t. u. a. d. a. f. f. i. r. m. a. t. i. u. a. C. Notandum aut cautela s. o. p. h. i. s. e. s. s. e. c. u. p. m. i. t. t. u. r. a. l. i. q. s. p. p. o. n. e. s. : e. x. i. l. l. i. s. a. u. d. a. c. t. e. r. 2. s. i. n. e. t. r. e. p. i. d. a. t. i. o. n. e. i. f. e. r. u. n. t. p. c. l. o. n. e. n. e. g. a. t. i. u. a. g. n. o. b. v. e. l. p. c. l. o. n. e. a. f. f. i. r. m.

matinācludendo ex illis ergo h si conclusiones ille nō sequuntur ex premis.

Sophisticus autē et posito inopinato p-
bare h qd videt respōdere pposito eo
qd videt ex picipio: et interrogationē
taliū sic facere: vtz tibi videt. Necesse
est. n. si sit interrogatio ex qb⁹ sillogism⁹ est: aut
elēchum: aut inopinabile fieri aut file elenchō:
cum dat quidem elenchū: cūz autem non dat:
neq; videri fatetur inopinabile: cum vero non
dat: videri autem fatetur elenchū simile.

Positio cautela et do¹⁰ sup¹⁰ ex modis interrogadi. In pre
ista pōit cautelas sup¹⁰as ex dat¹⁰ v¹⁰ ex dōis a rīdēte. rī¹⁰
aut qdā sē magis docti: qdā min¹⁰ docti. duo g⁹ facit: p⁹ po
nit cautelas q⁹ magis vident respicere rī¹⁰ idoctos. z⁹ q⁹
magis vident respicere doctos ibi. (Et sic rīdentes. cir
ca p⁹ duo facit. s⁹ q⁹ duas cautelas ponit. z⁹ ibi. (Ampli⁹
quēadmoduz.) p⁹ma cautela tal⁹ q⁹ qū rīdēs ponit aliqd
iopiabile: debem⁹ ipz pmedare vt magis firmet in suo p
posito: quo scō debem⁹ ab eo q⁹ rere de opposito ei⁹ qd dī
xit: q⁹ tē qd dīcat accidit sibi iēduenies: et hec cautela
videt maxie eē sophiz. iō ait q⁹ sophicū docu¹⁰ est qū a
rīdēte posito aliq⁹ inopi¹⁰ pbare. i. approbare et pmedare
h qd videt rīdēs rīdere. q⁹ scō pposito eo qd videt. i. p
posito aliquo qd videt verū: et est pbabile: et est sup¹⁰. dū ei
qd rīdēs dīcat ex p⁹: iterū de hoc pposito opponens
dō sic facere interrogatiōes: vtz tibi rīdētī h vel nō. necē
est enī si sit talis interrogatio pīnēs ea ex qb⁹ bz fieri syls
d rīdētēz: aut elēchū: aut iopinabile fieri d ipm: q⁹ cū re
spōdēs dat. i. dedit pīngit fieri elēchū. cū at nō dat nec
v¹⁰ dare fatef aliqd iopiabile. cūz at nō dat simplr s⁹ fatef
videri. i. q⁹ sibi v¹⁰ bñ dictū: sit ei elēchi file. i. redarguit ap
parēter. (Notatū at q⁹ cū positiū sit rīdētē ponere ali
qd iopinabile: et opponētēz pponere dūz illi⁹. oz ppo⁹
ab opponētē esse aliqd pbabile. bz at nō dat simplr s⁹ fatef
redarguet s⁹ vītatē: cū sit dūz dicti sui. Si aut nō cedat
nec dicat sibi videri illud esse bñ dictū: q⁹ nō fatef illō qd
est pbabile: cludet d ipm q⁹ fatef iprobabile. S⁹ si non
cedat simplr: dicat tū q⁹ sibi videt bñ dēn nō redargui
tur simplr: q⁹ nō simplr asserit dūz dicti sui. redarguit tū
apparēter: q⁹ asserit apparēter illud. (Deinde cū dicit.

Ampli⁹ quēadmodū in rhetoricis et in elen
chis filr cōtrarietates cōsiderādū: aut ad ea q⁹
ab eo sunt dicta ad quos cōfitef bene dicere v¹⁰
facere. Ampli⁹ ad eos q⁹ videntur huiusmodi:
aut ad similes vel ad plures vel ad omnes.

Ponit z⁹ cautela. d. q⁹ quēadmodū i rhero¹⁰ sup¹⁰. cōside
rāde sūt dīetates. In cāis. n. i qb⁹ bz locū rhetorica dīli
gēter attēdīf vtz testes sibi dīcūt: q⁹ si faciūt redargu
unt. si g⁹ B ē i rher¹⁰ et i elēchis filr cōsiderādū ē dīetates:
vt pīrū rīdēs dīcat ad ea q⁹ ab ipō codē dēā sunt p⁹: aut
dīcat ad eos ad q⁹ pītef bñ dīcūt: aut bñ facere. Ampli⁹
est cōsiderādū vtz dīcat ad eos q⁹ vident sup¹⁰. ei pīntire
et ad siles bz. i. ad eos q⁹ pueniūt secū in opīnīe: et h v¹⁰ ad
ples: q⁹ dīcit pīb⁹ talib⁹. vel ad oēs: q⁹ dīcit oīb⁹. sūt g⁹
tales dīetates attēdēde: q⁹ ex oīb⁹ bis poterit redargui
rīdēs. (Notādū at has cautelas sup¹⁰as eē ex dat¹⁰: vel
ex dōis a rīdēte. p⁹. n. sumīf ex eo q⁹ rīdēs dīc iopiabile.
z⁹ vō ex eo q⁹ dīc dūā. Rursus q⁹libz istaz cautelarz respi
cit rīdētes ignorātes. i. grātū. n. ē pcedere iopiabilia et dī
dicere sibi vel bis q⁹ sunt de sua opīne: et maxie dīcē eis
q⁹z ad illa in qb⁹ fatef eos bñ dīcē. (Notādū ē q⁹ dō

mines aliqū p⁹as voces ignorāt. et nesciūt quātī pōderis
sūt vba p⁹as sibi dīcūt. ex itētiōne. n. illa sibi dīcūt:
nisi suā opīnez mutare vellet. (Deinde cum dicit.

Et sicut rīdētes sepe: cū redarguūtur faciūt
duplex: si debeat accidere redargui. Et itero
gantib⁹ vtēdū quādoq; hoc dīstātes: si sic qdē
accidit: sic aut nō quonīā sic sumpsit quid cleo
phon facit in mandrabilo.

Ponit cautelas sup¹⁰as respectu rīdētū sciētūz: et q⁹tu
oz facit sm q⁹ q⁹tuor cautelas ponit. z⁹ ibi. (Oz ē ab oza
tiōe. z⁹ ibi. (Conādū aut qūq;.) 4⁹ ibi. (Ad eos aut.) p⁹
taliz: q⁹ sic rīdētes cū redarguunt. i. cū timēt redargui se
pe faciūt dup⁹. i. dīstīguūt oīonē si debeat p illā oīonē ac
cidere eis redargui: sic et itero gantib⁹. i. opponētib⁹ vtēdū
est h. i. hac cautela dīstātes. i. dīstātes g⁹ istāt dīstīguē
do. q⁹ sic qdē accidit. i. v¹⁰ sic at in alio sensu nō est verū.
d eos g⁹ qui sic dīstīguūt opponēs dō dīcē: q⁹ sic sup¹⁰it. i.
sup¹⁰it illā oīonē in illo sensu in q⁹ rīdēs negat eā: vt Cleo
phon facit in mādrabilo. i. docet facere in illo lib. (No
tādū g⁹ cautela sophicā eē qū rīdēs dīstīguūt oīonē ne
redarguat: q⁹ opponēs dīcat se accepisse oīonēs illā in il
lo sensu in q⁹ rīdēs negat eā: ex quo appet cautela illā re
spicere rīdētes sciētēs: q⁹ sciētū est cognoscere multipli
citates oīonū. Rursus b⁹ cautela sūt ex dat¹⁰ a rīdēte: q⁹
ex dīstīn¹⁰ sua cauteloze nos gerim⁹ d ipm. (Deiū cū d.

Portet etiā abstīnētes ab oratione reliq⁹ ar
gumenta incidere: et respondentī si presenscrit
prius instare et predicere.

Ponit scōaz cautela: q⁹ qū videm⁹ rīdētēz eē doctū: qd
ex dōis ei⁹ possum⁹ pīpe: tē in dīspūtādo dīpm oz multo
tīcō eē subsistētes. i. recedētes ab oīone. i. a ppo⁹ et iterci
dere reliq⁹ ar⁹ rīdētī: q⁹ si opponēs pīsentit. i. si pus sentit
illa ar⁹ oz pus itēdere et pcedere rīstīonē rīdētīs vt fortī⁹
arguit dīp. (Notādū at hac cautela i B cōsistēre: q⁹ cū
arguim⁹ in aliq⁹ mā: et pīpim⁹ q⁹ aliqū cauteloze rīstīōes
pīr nobis fieri aut q⁹ rīdēs rīdeat debem⁹ illas cauillati
ones pīdicere: et istare et remouere eas. nā lz i hoc videam⁹
recedere a pposito: q⁹ iterrūpim⁹ ar⁹: n⁹ tū ē ptermittēdū:
q⁹ validi⁹ arguemus d rīdētē. Ex q⁹ appet hac cautela ma
xime eē vtēdū dōcōs: q⁹ tales ē valide arguēdū: et potīf
sime d eos q⁹ pīuenerūt cauillōse rīdere. igit hec cautela
aliquo mō sumīf ex dīctis a rīdēte a qb⁹ cognoscim⁹ ipz
cauteloze respōdere. (Deinde cum dicit.

Conādū aut quādoq; et ad alia ab eo quod
dictū: illō extra sumētib⁹: si nō ad hoc quod p
positū est habeat aliq⁹ argumētari: quod Ly
cophoron fecit pposito lyraz extollere.

Ponit tertiā cautela: q⁹ qū ex dōis a rīdēte videm⁹ ipz
abūdare in aliq⁹ mā: in q⁹ nos nō abūdāz debem⁹ nos
trāsferre ad aliā māz in q⁹ abūdāz et sum⁹ magis docti.
iō ait q⁹ conādū est qūq; nos trāsferre ad alia ab eo qd dī
ctūz est nobis. dico sumētib⁹ ex illud. i. e⁹ ppositū. et hoc
faciēdū ē: si aliq⁹ opponēs nō bz argumētari. i. nō abūdāt
argumētis ad B q⁹ ppo⁹ ē: qd fecit licofron. i. ille istrio qui
cū nesciret tāgere nisi lirā: et ppo⁹ eēt ei aliud istm: dixit
lirā extollere. i. eē extollendā et cōmēdādā: et esse meliorē
pposito. i. istro pposito: sic et nos debem⁹ facere. debem⁹
enīz pmedare māz illaz in qua plus abūdāmus: et ad illā
debem⁹ nos trāsferre. (Deinde cum dicit.

Ad eos aut q⁹ exigit ad qd conāt argumētari
q⁹ videt oportere assignare causā. Dīctis autē
qb⁹sdā obseruabili⁹: quod v¹⁰ accidit i elēchis

dicere dictione quoniam quod dixit negare: aut quod voluit dicere: sed non quoniam contrarioribus eadem disciplina: aut non eidez.

C Ponit qrtā cautela: et tria facit: qz p facit qd dcm est. 2º pbat qd dixerat. 3º epilogat circa dterminata. 2º ibi. (Nō o3 aut. 3º ibi. Ex qbus g.) cautela talis est: qz cū rñdes erigit a nobis de q volum arguere: nō debem sibi dfe i spālī: s3 in gñali: vt qz nolum ei dfe in oibus: iō ait q ad eos q erigūt ad qd opponēs conat arg. qz p qz: vt videt: o3 assignare cāz. dictis at qbus dā. i. assignato nego i spālī obseruabili est. i. rñdētes poterūt magis obfūare qd debent: et magis sibi cauere: iō opponēs o3 dfe q in elēchis. i. in redargutiōibz vlt accit dfe dictionē: et q dictionē ē vlt obfūada in elēchis. i. in dīspu redargutiua. iō oppo nens o3 se offerre qz i oibz vult dfe rñdēti qm qd rñdes dixit ipse vult negare: et qd negauit ipse vult dfe. i. affirma re: s3 nō qm dīo3 ē eadē disciplina. i. nō o3 sibi specifica re. ppo sūū: vt si vult arguere q dīo3 eadē sit disciplina. nō o3 b opponēs rñdēti pponere: s3 o3 dfe in vlt q in oibus vult ei contradicere. **C** Deinde cū dicit.

C Non op3 aut conclusionem aut propositionem interrogare: sed vt concessis vti.

C Probat qd dixerat. i. q rñ nō ē manifestādū ppositū i spālī. qz tūc opponēs iterro. 3º nē quā o3 cludere: iō ait q nō o3 iterro. 3º nē vt pponē. i. vt pmissā. i. nō o3 iterro. 3º o3 sic pmissā: imo aliqñ nō oēs pmissē sūt iterro. 3º q dāz pmissas nō o3 iterro. 3º debem vti eis vt pcessis. p3 aut bas qttuor cautelas respicere rñdētes doctos. nā docti sunt q sciūt distinguere qd faciebat cautela pma: 3º q3 est valde arguēdū: qd faciebat 2º: q abūdat arg. in aliq mā: qd faciebat 3º. docti. n. erigūt ad qd opponēs vult arguere: de quo est cautela qrtā. Rursus. oēs he cautele p supponūt opponētē hfe aliqñā notitiā de rñdēte ex dicti ei. iō sic pme cautele sumebant ex mō iterrogādi: ita he sumunt ex pōtis a rñdēte. **C** Ultimo cū dicit.

C Ex qb ergo iterrogandus: et quo modo interogādū in agonisticis exercitatiōibz dictū est.

C Epilogat circa determinata. d. qz dictum est ex quibus sūt iterrogandus: et quō iterrogādū est in agonisticis exercitatiōibz. **C** Notādū aut q in disputatiōe pncipalr sunt attendēda dicta rñdētis. iō cautele supre ex h3 oīs dicti tur iterrogandus: qz in eis pncipalr pñstīr rō iterrogandi et disputadi: iō ait. dictū ē ex qb sunt iterrogandus. quātū ad cautelas supras ex dictis rñdētis. Et quō iterrogandus qttuz ad cautelas sumptas ex mō interrogandi. Et in hoc terminat sentētia pmi libri elenchoz.

C Incipit liber secundus elenchoz Arist. CAP. I.

De q vult determinare i hoc 2º lib. iō ait q post hec q dicta sunt in p lib. in hoc 2º dōz est de rñdēte qttū ad solonē apparētē: et quō oporteat soluere qttū ad solonē verā. et di

cendū est qd oporteat soluere qttū ad solonē verā. et dicēdus est etiā ad quā vtilitatē pñstīr h3 oñes: siue h3 solutiōnes q b dabunt. **C** Notādū at q cuiuslibz est rñdēre: s3 nō cuiuslibz est soluere. iō p rñsionē possum deuenire in solonē apparētē et defectiua. p hoc vō q ait quō oporteat soluere possum deuenire solonē verā et efficacem. **C** Notādū etiā q dicit qd oporteat soluere: qz qdā oñes sunt adeo friuole: qz si sūt digne despici: et qñ nō idigent solutiōe. erit. n. circa finē hui de hoc spāle capl3. v3. qd est qd est dignū solone. **C** Deinde cū dicit.

C Utiles ergo sūt ad philosophiā qdē pp duo. Primū qdē: qm sepe q fm dictionē sūt meli hie faciūt quorīes singulū dī: et q silr: et que aliter rebz accidūt: et in noibus.

C Exegit de pmissis: et qttuor facit: qz p exegit de qrtō: vt de vtilitate taliū oñonū: qd sūt qrtō ppo. 2º exegit de p. s. de rñsione siue de solone apparētē. 3º exegit de 2º vt b solone recta. et 4º exegit de 3º. i. qd ē qd oporteat soluere. 2º ps ibi. (Primū q sic syllare. 3º ibi. (Qm aut est recta solo. 4º ps incipit circa finē libz ibi. (O3 aut intelligere qm oīuz oñonū. 3º ps i q dterminat d vtilitate taliū oñonū diuidit in duas: qz p assignat tales vtilitates. 2º remouet quādā canillationē ibi. (Rñdētibz aut quō. 3º Ad cui dicit aut pme ptis sciēdū qz scire soluere oñones sop valet ad duo. s. ad adiscēdū pñiaz: et ad acqredū honorē et gliaz. duo g facit: qz p o qz scire talia valet ad pñiam. 2º qz valet ad gloriā ibi. (Tertū vō et reliquū. Circa pñiaz duo facit fm qz duplr o talia deseruire pñie. 2º ibi. (Scōz aut ad eas. 3º dī g qz solones sophicaz oñonū vtilēs sūt ad pñiaz pp duo. p qdē vtilēs sup. sūt qttū ad fallas i dictiōe ne h3 decipiat cū alio: qm sepe q h3 dictionē sūt sup. si h3 sciat ea soluere solones taliū faciūt meli hfe quorīes singulū dicit. et talia faciūt meli scire q silr: et q alr. i. et q dīssī mlt accit in rebz et in noibz: circa qd decipit fig dictionis: s3 talia sup. scire iuuat ad cognoscēdā vitatē pñie. g talia vtilia sūt ad pñiaz. **C** Notādū aut q fig dictionis nō accipit multiplex nisi fantastica: vt supra dicebat. merito g bec fallas diuidit 3 oēs alias fallas in dictiōe: ideo sciēdo soluere alias fallacias in dictione scim qñiens singulū dicitur: et cognoscimus multipli. s3 sciēdo soluere figuraz dictiōis nō ppe cogscim multipli: qz ibi ppe nō ē mlti plicitas: sed scim q silr et q alr interpretant.

Dubitarē forte aliq quō scire talia sit vtile ad pñiaz. **C** Dōz q de rebz est scia vt sūt appbēse ab intellectu: et sic appbēdunt sic significānt. q vō ignorāt siqñes vocabuloz et modos iterptadi nō magnū ipedi hnt ad pñiaz: et qz talia scim sciēdo soluere fallas in dictiōe. iō solones taliū vtilēs sūt ad pñicas disciplinas. **C** Deinde cum dicit.

C Scōz at ad eas q p eūdē sūt qñes: nāz q ab alio facile paralogizatur et hic non sentit et ipse a se hoc patitur sepe.

C Ponit scōz vtilitatē. d. qz 2º emolumētū siue 2º vtilitas ē ad eas oēs qñes: siue ad oēs oñones q sūt p eūdē: et hoc qttū ad fallas ex dictionē: in qb h3 nō min decipit cōsiderādo p seipsoz qz cōsiderādo cū alio. nā q ab alio paralogizāt qd fit in fallis in dictiōe: et hoc nō sentit. i. nō pcpit: et ipse a seipso patit hoc sepe: qz decipit cū alio signū est q multotiēs decipiat cōsiderādo cūz seipso.

Dubitarē forte aliq. vñ segt si h3 decipit ab alio q decipiat multotiēns a seipso. **C** Dōm q fallacie in dictiōe sunt minoris latētie: et nō sūt tāte efficacie ad decipiēdū sic fallae ex dictiōnem. g g decipit cū alio qd fit p fallas in dictiōe: multo

Secundus

45

magis decipit p seipz qd sit p fallas extra dictionez.

Alterius forte dubitaret aliquis ad qd deseruit ad philosophia cognitio talium.

¶ **Adm** qd vt supra dicebat. fallacie in dictione sumunt p^m decipiendi ex pte vocis. false vo est dictione sumit p^m decipiendi ex pte rei: sic qd vtile est ad p^m scire solvere fallas in dictione: ne considerando cu alio decipiat circa significatiōez vocabulorū: et circa itērationes noīuz: sic vtile est ad p^m scire solvere fallas ex dictione. ne alige decipiat apud semetipz considerando de reb: imo tāto ē vti l^r scire b qd illud qd cognitio rerū superexcellit cognitio nes nominū. ¶ Deinde cum dicit.

¶ **Tertiu** vo et reliquū adhuc ad gloriāz circa oīa exercitatu ēē videri et i nullo iūcie se b^re.

¶ **Q**stēdit quō scire talia vtile est ad glāz: et duo facit: qz p^m facit qd p^m manifestat qd dixerat ibi. (Nā si his. vⁱ cit qd ad huc tertiu et reliquū. i. tertia et reliq^z vtilitas est ad glāz. iō subdit qd circa oīa ēē exercitatu: et in nullo videri iūcie se b^re sup. facit appere boīez glorioz: et qz b^r habebim^z sciēdo solvere ofones sōphicas: iō cognitio talium facit ad glām. ¶ **N**otādū aut qd dicit tertiu et reliquū. nā si deseruire ad p^m accipit p vna vtilitate: tūc hec ē reliqua vtilitas. i. facere ad glāz. Si vo deseruire ad p^m accipit pū ipōtat duplicē vtilitatē: qz vna ē vt nō decipiamur cu alio. alia vo vt nō decipiamur apud nosmet ipsos: tunc hec est tertia vtilitas. vt. i. appere possum^z glorioz. ¶ **N**otādū etiā qd dicit circa oīa exercitatu esse: qz ofones sōphice sumunt s^z qdā itētiōes cōes applicabiles ad oēs māz: iō qui circa talia bene se b^rz: et scit ea bene solvere quasi circa oīa videt exercitatus. ¶ **D**eīn cū d^r.

¶ **Nā** et si is cōicat ofonib^z vⁱ opionib^z spnit oratiōes eūz nihil habeat determinare de vitiō eaz susceptionem dat qd videtur grauis esse non quia verum sed propter iperitiam.

¶ **Q**stēdit quō scire solvere talia facit ad glāz. nescire facit ad ignominia. d. qd si is. i. si rīdētis q cōicat cū opponē te in ofonib^z spnat b^r ofones sōphicas. i. non velt rīdēre ad eas: cū nihil hēat determinare de vitiō eaz. i. cū nesciat eas solvere. suspitionem dat. i. facit se suspectū qd videt ēē grauis. i. qd videt ēē grossus et iperit^z: et qd nesciat solvere difficultatē ofonis sōphice: nō qz verus sit qd tales ofones sint v^e difficiles: s^z pp iperitiā rīdētis sup. vident ēē difficiles: vⁱ pōt exponi: nō qz v^e sit. i. nō qd tales ofones v^ez cludat. s^z pp ipitā rīdētis sup. videat v^ez cludere. ¶ **N**otādū aut qd dicit suspitiōez dat: qz nō solū ad ofones sōphicas: nō oīz qd nēcitate sit grauis vⁱ grossus. posset. n. qd b^ris sciaz nō vti ea et silare se ignorātes: et sic ageret nō ēē grossus: s^z silaret se ēē grossus: et suspitiōez daret qd ēē talis. iō cū dup^z exposit^z sit text^z ille: nō qd verū sit rē. posset 3° exponi sic. spnes ofones sōphicas et si solūens eas suspitiōez dat qd sit grossus: nō qd verū sit. i. nō qd de nēcitate sit grossus: sed pp ipitāz quā demfāt vⁱ grossus ēē. et hec expō videt magi l^r falis. ¶ **N**otādū ē qd gloriā: vt b^r de ea loqmur est qdā exterior claritas. nō rīdēs qd ad ofones sōphicas: s^z pp b^r nō amittit interiorē p^m cōnē: sp tū s^z qd b^r amittit exteriorē gloriā: iō si volum^z videri glorioz debemus scire solvere talia: et eūz offert se facultas respondere ad ea. ¶ **D**einde cum dicit.

¶ **R**espōdētib^z at qd obuiādū ad hmoi oratiōes manifestū ē si qdē recte dixim^z prius ex qbus sunt palogismi: et que inqrende sunt super abundantias sufficienter diuisimus.

¶ **R**emouet quādā cauillationez: et duo facit: qz p^m ponit b^r

cauillationez. 2° remouet et soluit ea ibi. (Nō ē aut idē. vⁱ cit qd ma^m est rīdētib^z. i. apō rīdētes quō obuiādūz sit ad b^r ofones. i. ad ofones sop^m si recte dixim^z p^mus. i. in p^m lib. vbi oīdim^z ex qb^z locis s^r palo^r sōphicis: et vbi sufficēter diuisim^z supabūdātiā. i. cautelas qd qdē s^r ad b^r sōphicatiōes. q. d. qd vⁱ b^r z^o liber supfluere: qz p^m ea qd dā s^r in p^m lib. sufficēter b^r pōt quō rīdētes debēt obuiare oratiōib^z sōphicis. ¶ **N**otādū at qd cautele dicunt^z supabūdātie esse: qz nihil vⁱ facere ad eē artiz: s^z ad b^r eē: et ad quādā suparrogatiōē. vⁱ vbi nos habem^z supabūdātiā greca correctio b^r supgressiones. ¶ **D**einde cū dicit.

¶ **Nō** ē aut idē sumētē ofonē videre et solvere vitiū et interrogati posse obuiare velociter.

¶ **S**oluit b^r cauillationē oīdēs qd tradita in b^r lib. nō sūt supflua: s^z vtilia: et tria facit s^z qd triplic^z b^r o^r z^o ibi. (Ampli^z aut quēadmodū. 3° ibi. (Accidit aut qnq^z. circa p^muz duo facit: qz p^m facit qd dicit ē. 2° assignat eāz ei^z qd dixerat z^o ibi. (Nā qd scim^z. dicit qd qd nō est idē rīdētē ēē sumētē ofonē et solvere et videre vitiū ofonis: et interrogati posse velociter obuiare. nō qd supfluit doctria b^r z^o. alii p^m l^r b^rū plōgā consideratiōē possum^z talia solvere: tū p^m traditā b^r z^o possum^z b^r ea in p^mpturā velociter solvere.

Dubitaret forte aliquis quō p tradita in b^r lib. possum^z soluet^z velociter oratiōes sōphicas: et quō b^r nō possum^z p^m lib^z. ¶ **Adm** qd refert aliqd scire i suis p^m l^r et in p^m p^m for^z. In p^m n. li. dēterminatū ē de solone talium ofonūz pū scit i suis p^m l^r. nā qd scit locos sop^m ex qb^z sūt sylli sop^m. et scit cautelas et supabundātiā p qd qd ap^m sop^m pōt: b^rz vⁱā: et b^rz p^m p^m qd venari p^m solones sōphicaz ofonū. nā b^rz talia i p^mpturā: qz p^m se nescit ea i p^m p^m for^z: igit p^m b^rz z^o lib^z velociter possum^z obuiare interrogati et opponēti. nō at p^m lib^z: qz ibi nō sūt tradita talia i p^m p^m for^z vt hic. ¶ **D**einde eūz dicit.

¶ **Nā** qd scim^z sepe transpositūz ignoramus.

¶ **A**ssignat eāz dē. et inue^z sic. b^r dico qd p tradita in p^m l^r. nō possum^z talia velociter solvere. nā qd scim^z sub vno^z vt i suis p^m l^r. sepe igitram^z ipz trāspōitū. i. sub alio ordine positi: vt acceptū i p^m p^m for^z. et qz p^m lib^z scim^z talia i suis p^mncipiis: s^z p^m b^rz z^o scim^z talia sub alio ordine posita: vt accepta i p^m p^m for^z. qd p^m b^rz l^r scim^z talia magi i p^mpturā et possum^z ea veloci^z solvere. ¶ **D**einde cū dicit.

¶ **A**mpli^z at quēadmodū i disputatiōib^z citi^z et tardi^z ex exercitatiōe sit magis: sic et alijs se habet. Quare si manifestū nobis sit: ipediti at sumus fallimur t^mptib^z frequenter.

¶ **P**robat hec idē a^z rōne oīdēs tradita i b^r lib. nō esse supflua: qz p^m ea sum^z exercitati et meditati. iō at qd quēadmodū i disputatiōib^z sup. dia^z exercitatiōe. i. p exercitatiōē sit magis rī^z citi^z et tardi^z. citi^z qd ē si sum^z exercitati. tardius aut si nō sum^z: sic se b^rz et in alijs disputatiōib^z. i. in sōphisticis. qd si manifestū nobis sit sup. p^m p^m lib^z quō solūde sūt ofones sōphice: tū qz p^m lib^z sum^z qd si imeditati. i. i exercitati. iō si volum^z p^m illā doctriā solvere tales ofones: fallimur t^mptib^z frequenter.

Dubitaret forte aliquis quō p doctrinā traditam in p^m lib. dicam^z esse imeditati vel in exercitati circa solones ofonū sop^m. ¶ **Adm** qd exercitatio et expiētia ē magis circa p^mctū: et circa specialia: et qz in p^m lib. dā est de solone talium ofonū qd in vⁱ et vt b^rz ēē in suis p^m l^r. b^r aut magis determinat de ea i specialia: et in p^m p^m for^z. iō in solūdo tales ofones. qd ad doctrinā p^m lib^z dicim^z ēē qd i exercitati: s^z scit^z tradita in b^r z^o circa talia erim^z qd i medi^z et exerci^z. ¶ **D**eīn cū d^r.

¶ **A**ccidit aut qnq^z sic i descriptiōib^z: nā et illic

soluētes qñq; cōpōere rursū nō possum? sic z i elenchis scientes f3 quid oñones accidit conne-
ctere soluere orationes dubitamus.

Adducit tertiā rōne. nā nō o3 sciētē faciliā scire diffi-
ciliē i descriptiōib3. i. i picturā: siue i descriptiōib3 geometricā
qñ soluētes talia nō possum? rursus pponere: q3 faciliē ē ta-
lia dissoluere q3 cōponere. sic i elenchis. i. i palēchis accit qñ
ē dñio: q3 scientes pnectere tales orōnes fm qd. i. f3 aliqñ
modū dubitām? talē orōne soluere. nā i talib3 faciliē ē cō-
ponere q3 dissoluere. **N**otādū āt q3 b3 silitudo ē qñ p
oppo^m. nā i descriptiōib3 qñcūq; accipiant descriptiōes:
siue accipiant f3 geometriā. siue f3 picturas: vñ f3 arē p-
tractiua. sp i talib3 faciliē ē dissoluere q3 pponere. difficile
ē. n. bñ dñigere imaginē vñ bñois: z difficile ē bñ describe-
re vñā fig³ geometricā: f3 facile ē talia dñere: i. i sophicatio-
nib3 āt ē dñio: q3 facile ē sophi³: f3 difficile ē sophi³ soluere.
re. z q3 vt dñm ē scito faciliē nō pp b3 scit difficile: sic q3 scit
dissoluere descriptiōes: nō pp b3 scit eas pponere: sic sciēs
pponere sophi³: q3 docet i p lib. nō vt q3 pp b3 sciat eas
dissoluere: q3 docet in b3 z. nō g supfluit doctrina huius.

Dubitaret forte aliq3 quō vñ sit q3 sciēs sophi³
catiōes pponere: nō pp b3 sciat eas sol-
uere. **D**ōz q3 sciēs aliq3 pponere p artes scit per artē illa
dissoluere: f3 qui sine arte z qñ p accis sophi³ pponit: nō
pp b3 scit sophistica^m dissoluere. sophi³. n. z facere sophi³
qdā ē cuiuslibet. nā ydiote vtunt sophicatiōib3. nesciūt
enī eas dissoluere. iō signāter forte dixit pbs q3 sciēs cō-
ponere orōne f3 qd: dubitāt eas dissoluere: q3 scire aliqd
sine arte nō ē scire simplr: sed fm quid.

Alterius forte dubitaret aliq3: q3 si sic dicim? cū i
p li. doceat pō orōnū sophicaz p modū
artis: videt q3 p illū lib3 sciam? eas dissoluere: z tē rō assi-
gnata. nō ē ad ppo^m: f3 magis ē ad dñū. **D**ōz q3 sic p b3
li³ bñ p artē pō sophicaz orōnū: z ē solo eaz: f3 nō ē fa-
cilr. nō. n. oia q3 cadūt sub arte pari facili^r currūt. facillr. n.
p pñū lib3 possum? sophicas rōnes pponere: f3 nō possum
mus eas facillr soluere: iō idigem? doctria b3 z. li. vñ possum
mus dñe q3 solo orōnū sophicaz: duplr cōsiderari pōt. p vt
bz ēē i suis pñ³. z. vt cōsiderat in ppa for³: z vt applicat
ad mās pa³. In p g lib. p se z p modū artis dñerminatū est
de solone sophica: vt bz ēē i suis pñ³. nā coipso q3 ibi de-
terminat de locis sophicis: q3 sūt elā sylloz sophicaz. cū g
bz loci sūt desctini sciēdo tales locos bñmus viā z pñ³ ad
soluēdū orōnes sophicas. f3 pñ dñat bz solo i ppa for³: z
vt applicat ad bz syllos: sic qñ p accis dñerminatū ē de
ea in p li. nā si in p lib. adducebāt aliqui palo³: z oñdebāt
eos ēē defectiuos: hoc nō erat vt soluere: sed vt exēpli-
ficaret de ppositis. ex³ aut nō sūt de cēn³ artis: f3 qñ p ac-
cidēs respiciūt eas. g de palo³ vt bñt solui: siue de solone
eoz i ppa for³ qñ p accis dñerminatū ē i p li. iō nō supfluit
iste z³ liber: vbi p se z i ppa sua for³ dñerminat de tali so-
lutione. **N**otādū aut hūc scōm libuz in tribus differ-
re a pmo libro. p q3 ibi dñerminat de solone sophicaruz
orōnū: vt bz ēē in suis pñ³. b3 āt vt bz ēē in ppa for³. z. q3
ibi dñerminat qñ in gñalib3 āt magis in spālī. z. dñr: q3 ibi
dñerminat de hac solone qñ p accis. b3 āt magis p se. f3 g
has tres dñas assignate sūt tres orōnes. qñ nō supfluit
doctrina hui³ scōi. pma. n. rō initit pme dñe. z. scōe. z ter-
tia quodāmodo tertiē: vt patet intuenti.

Rimū ergo sicuti sillogizare dicimus
pbabiliter qñq; magis q3 pñ eligere
oportere: sic z soluēduz qñq; magis
probabiliter q3 fm verū.

In pte ista vt dicebat dñerminat pbs de appenti solone

z duo facit: q3 p o³ q3 expedit aliqñ appenter soluere. z. do-
cet b3. soluere appeter. z. ibi. **R**idēdū āt in bis. circa
p^m duo facit: q3 p pponit q3 itēdit. z. manifestat pposituz.
z. ibi. **D**ino vñ 3 litigiosos. vñ g q3 p^m sciēdū ē q3 sic dñ-
cim³ qñq; magis oportere eligere syllare pbabilr q3 ve-
re: sic debem³ dñe q3 qñq; magis soluēdū ē: vñ magis eligē-
duz est soluere pbabiliter. i. appenter q3 f3 vñ. i. q3 f3
veritatem. **D**einde cū dicit.

Dino. n. 3 litigiosos obstādū nō vt arguētes
sed vt apparētes. **N**ō. n. dicim³ eos sillogizare
qñ vt nō videant corrigendi sunt.

Probat q3 dixerat. vñ soluēdū ē aliqñ appeter. z duo
facit: q3 p facit q3 dñm est. z. q3 dñz q3 supposuerat manife-
stat: z ē pbat. z. ibi. **N**ā si elēch³ ē. vñ g q3 3 litigiosos
palo³: siue 3 litigiosas orōnes obstādū ē: nō vt arguētes
i. nō vt vt arguāt: f3 vt appentes. i. vt nō videant redar-
guere. nā bz syllos litigiosos nō dicim³ eos syllar: f3 videri
syllare: q3 corripit. i. sol³ f3 bz palo³ vt nō videant syllo³.
f3 b3 sup. pñ fieri p appenti solone. g eligēdū ē appeter solu-
uere. **N**otādū āt q3 sic palo³ nō f3 syllo simplr. pñ āt ēē
syllā ad hōies: sic appens solo nō ē solo simplr: f3 ad hōies.
bz. n. solo nō ppe soluit: f3 vt soluere: nec facit q3 syllo nō ar-
guāt: f3 ne videant arguere: z q3 syllo peccātes i for³ solūē-
di sūt ne videant arguere. iō cōtra tales syllos expedit
aliqñ soluere appeter. **D**einde cū dicit.

Nā si ē elēch³ dñicio nō equoca ex qbusdaz
nil op³ ē diuidere ad amphiboliā: z equocati-
onē. **N**ō enī facit sillz sed ob nil aliū cōdūidē-
dū nisi q3 cōclusio videt elenchō similia.

Probat q3 supposuerat. **A**d c³ euidentia sciēdū q3 to-
ta vis rōnis pmissa i b3 pñsit. vñ. q3 rōnes litigiosas expe-
dit soluere aliqñ appeter: q3 nō arguūt: f3 vñ arguere. iō
i tota seqnti pte. b3 pñcipalr itēdit pbare. vñ. q3 rōnes liti-
giose nō arguūt: f3 vñ arguere. z duo facit: q3 p facit q3 dñm
ē. z. remouet erroze qñ dñā circa b3 erratiū ibi. **S**i āt ali-
quis putet. **I**n probando autem rationes litigiosas nō
redarguere f3 videri redarguere: specialr descēdit ad eg-
uocationē z amphib³ inueniens q3 sicut ille non arguūt: f3 vi-
dentur arguere. sic nec alie quecuq; litigiose nō arguūt
f3 vñ arguēt. circa b3 āt duo facit f3 q3 duplicē rōne addūc-
it ad ppositū pbādū. z. ibi. **S**i vñ diuidēs. circa p^m tria
facit: q3 p pbat spālī de equo³ z amphib³: q3 nō sūt soluēde
ne arguāt: f3 ne videant arguere. z. pbat b3 vñ de qbus-
libz litigiosis orōnib3. z. remouet quādā cauillationē. z.
ibi. **N**ō est g redargui. z. ibi. **N**ā qñlibz. **I**n pma pte
itēdit talē rōne. nulla orō mltip³ vñ dñic: nec facit vñ elē-
chū: f3 equo³ z āpbi³ f3 mlti³. g nec vñ redarguūt: nec faci-
unt vñ elēchū. talia g dñit³ f3: nō ne redarguāt: f3 ne vide-
ant. b3 ē g q3 ait q3 elēch³ ē dñcō clusa ex qbusdā pñis-
sio: nō equoca: nec mltip³: z q3 sic ē mltip³ nil op³ ē videre. i.
distiguere āpbi³ z equo³ sup. ne redarguāt. nō. n. aliq
taliū orōnū facit sylloz: f3 ob nil aliū didēdū ē equo³ z am-
pbi³: nisi q3 pōlo vñ sūt elēcho. i. nisi q3 vñ redarguere.
Notādū āt q3 spālī b3 descēdit ad equo³ z amphib³:
q3 in talib3 magis ma³ est q3 soluēde sūt nō ne arguāt: f3
ne videant. vñ tñ de oib3 sylloz litigiosis b3 itēdit q3 nō f3
soluēdi ne arguāt: f3 ne videantur. **D**einde cū dicit.

Nō ergo redargui f3 videri cauēdū eo q3 iter-
rogare amphiboliā z q3 sūt f3 equocatiōez z q
cñq; alie huiusmodi obtusiōes z verū elēchūz
obnubilāt z arguētē z nō arguētē dubiū faciūt.
Qd pbauerat de equo³ z āpbi³. pbat vñ d oib3 orōni-
bus litigiosis itēdit qñ talē rōne f3 āpbi³ z equo³: z

sz oia q̄ obnubilāt vey elēchū. nō ē cauēdū ne arguāt: sz ne videant. sed oēs ofones litigiose obnubilāt vey elenchū. sz tē. sz est q̄ qd ait q̄ nō ē cauēdū sup. sz q̄scūq̄ ofones litigiosas redargui sz videri: sz subdit cāz: qz interrogare āphiaz. i. q̄ sz āphiaz: sz q̄ sūt sz equo^m. sz q̄cūq̄ sūt alie h̄z q̄ obnubilāt. i. ceteras ofones litigiosas q̄ obnubilāt vey elēchū: sz arguēt: sz n̄ arguēt faciūt dub^m. talia enī qz nō arguūt: sz vñr arguere: iō dubiū faciūt vt^m arguāt: vel nō: pp qd apparet ad cetera talia rñdēdū ē: nō qz arguāt: sz qz vident arguere. ¶ Deinde cum dicit.

Cū qz sz i fine pclusi nō qd affirmavit negat dicere sz equoce sz si qd maxie ptingit i idē ferat dubiū si redarguit^r ē: dubiū. n. si vera dicit nūc.

Remouet quādā cauillationē. dicit forte aliqz q̄ sufficē distinguere sz soluere sopbi^a i fine scā. p̄ne: qd remouēs. p̄hs ait. d. qz i fine cōclusi. i. scā p̄ne ptingit dīe rñdē. ē opponētē n̄ negare qd affirmavit: sz equoce: qz nō accēpit p̄pōnē in illo sensu in q̄ dedit: sz qd maxie ptingit ad idē ferat. i. dicat opponēs qd ad idē tulit. dubiū ē si rñdēs ē redarguit^r. nā dubiū ē. si vā dīc nūc. i. dubiū ē. si nō tulit itellm ad idē ad qd tulit opponēs. bonū ē q̄ nō distingue. re i fine: sz i p̄n: qz h̄ scō nllz dubiū ē rñdētē nō ē redarguit^r. ¶ Notādū āt qz p̄ic q̄ maxie p̄ qd ad idē ferat: qz oppo^m sp volūt videri redarguit^r: sz sp dicūt q̄ arguūt in illo sensu i q̄ rñdēs dedit. dato q̄ qz eg^m arguāt max^m tñ. i. q̄ sp p̄ opponētē dīe q̄ ad idē ferat. i. q̄ arguat in illo sensu i q̄ rñdēs dedit. ¶ Notādū ē q̄ statū cū pponit p̄positio mltiplex debem^r eā distinguere an q̄ pcludat ex illa: qz h̄ faciēdo nō ē dubiū nos nō ē redargutos: tñ si cōtingat nos nō distinguere p̄pōnē mltiplicē in p̄n: si p̄com pcludat sz nos debem^r eā distinguere in fine: qz meli^r ē sic facere q̄ p̄ni assentire. ¶ Deinde cum dicit.

Si nō diuidēs interrogasset equocū: aut amphibolū: nō dubi^r eēt elēch^r. Et q̄ q̄rūt nūc q̄ dēmin^r: p̄z: āt magis litigiosi: vñ sic: vñ nō rñdere interrogatū necesse. Alie aut: qz nō bene interrogat iqrētes: necesse ē vt respōdeat aliqd is q̄ interrogat: corrigēs vitiū ppositionis qm̄ disio sufficiēt: vñ sic: vñ nō necesse ē dīe rñdētē.

Adducit alia rōne ad onēdū solūdas eē ofones equocas sz āphib^m: nō qz arguūt: sz qz vñr arguere. d. q̄ si opponēs vidēs. i. distinguē interrogasset equocū vñ āphibolū: nō dubi^r eēt elēch^r sz oppo^m q̄ sic regūt nūc. i. facta distinctionē sūt min^r litigiosi. i. nō sūt litigiosi: sz p̄ an distinctionē magis sūt litigiosi: sz qz nūc oppo^m litigiosi: si distinguāt: iō scā distīn^m necesse est rñdētē rñdere ad interrogatūz simplr dō sic vel nō. nūc āt qz iqrētes. i. opponētes nō bene interrogat: qz nō distinguūt. necesse ē vt is aliqz q̄ interrogat. i. vt rñdēs rñdeat corrigēs vitiū p̄pōnis i distīn^m eā. nam diuisio sufficiēt. i. scā sufficiēt diuisio necesse ē rñdētē dīe. i. rñdere simplr dō sic: vel nō sic. tota q̄ cautela q̄re ē necessaria distinctionē: nō simplr rñdētē. est vt corrigat vitiū ofonis: sz qz rñdēs nō interrogat distīn^m. p̄t q̄ ex h̄ sic formari rō. q̄ nēscūq̄ soluit ad ofonē vt corrigat ofois vitiū: nō rñdētē ne fiat redarg^r: sz ne fieri videat. sz ad equocationē sz āphib^m: sz vñr ad oēs ofones sop^m rñdētē: vt corrigat vitiū ofonis. sz ad oia talia nō rñdētē ne arguāt: sz ne arguere videantur.

Dubitaret forte aliqz. qz cū in p̄n^m ofus sit q̄ oia tiones litigiose nō arguūt: sz vñr arg^m. vñ p̄bm nugarozū eē q̄ h̄ tā sollicit^r ē ad onēdū h̄ idē. ¶ Dōz q̄ n̄ pncipaliter itēdit ostēdere ofones litigiosas nō arg^m sz videri arguere: qz h̄ spectat ad p̄m li. sz h̄ itēdit qd ad h̄ ofones n̄ ē solūdū ne arguāt. sz ne videant arg^m: sz h̄ nō spectat ad p̄

mū libz. nā sz arguere spectet ad p̄m libz: sol^m tñ spectat ad scōm. Sig h̄ of talia nō arguere: sz videri: nō h̄ itroduitū ē pp ipaz argu^m. sz vt ex h̄ vltierins pcludat ad talia

Alterius forte dubitaret aliqz. qz cū h̄ tractat de solone appēt: cū ē h̄ tractet de solone p distinctionē: vñ qz soluere p distinctionē sit sol^m appēt. ¶ Ad qd dicit qdā qz sol^m p distīn^m ē duplr. si in vñ nō aprādo distīn^m ad ppo^m: sz sic soluit appēt. nā qd dīc p̄pōnē eē mltiplicē: sz nō o^m quō sit multiplex vñ sol^m: sz nō sol^m. sz si fiat distīn^m in spālī vt aptet distīn^m ad ppo^m: tūc ē solo recta. Sz si dicētes vñr iqrēre qd iterest iter distīn^m inuere: sz distinctionē facere. nā qd dicit p̄pōnēz aliqū eē multi^m. sz nō assignat mltiplici^m ei^m: nec o^m q̄t sensus h̄z: nō distīguīt p̄pōnē illā: sz innit. vel dīc eā eē distīguēdā. q̄ distīguīt mltiplici^m si recte distīguat soluit. si q̄ nō est distīctionē distīn^m inuere p̄pē q̄ loquēdo distīctio nō ē solo appēs sz recta. ¶ Dōz ē q̄ aliter. nā h̄ p̄hs solū itēdit ostēdere q̄ expedit aliqū magis sol^m appēt q̄ vñ. q̄ sit aut solo appēs itra dīcē. qd āt dīc de distīn^m dēteriat: nō h̄ fac vt ondat distīctionē eē solutionē appētē: sz vt p̄bet litigiosas ofones distīn^m eē. nō ne arguāt: sz ne arguere videant: sz qz aliqū p solonē apparētē ipedit litigiosa ofo ne arguere videant: expedit aliqū appeter soluere. h̄ si h̄ p̄hs h̄ nō agit de distīn^m etīde q̄ sit apparēs solo. Sz ideo h̄ de ea aliqd tangit vt p̄betur q̄ expedit aliqd appeter soluere.

Iam aliqz putet cū qz sz equocationēz elēchū eē quodāmodo nō ē rñdētē effugere redargutionē: nā i visibilib^r necessariū qd dīc negare illud: sz qd negancrit affirmare.

In pte ista vt dicebat remouet p̄hs errorē q̄rūdā. dīcē. rat. n. ofones sz equo^m: sz oēs ofones mltiplices vñ ēt vñr oēs ofones litigiosas nō facere elēchū: sz obnubilare ipz: sz nō arguere sz vñr arg^m. buic āt vītati qdā dīcebat. volebat. n. equo^m scāz in teris singularib^r facere vey elenchū. iō p̄hs duo facit: p̄ remouet istoz errorē. sz ex remotiōe talis erroris o^m vey eē qd p̄miserat. vñ. mltiplici^m distīguēdā eē: qz faciūt dubiū an arguāt. i. qz vñr arguere. sz ibi. ¶ Nō aut sz qz dubi^r. circa p̄mū tria facit: qz p̄mittit h̄ p̄pōnēz errorē. sz assignat oēs p̄pōnis modū. sz ip̄obāt modū illū. sz ibi. ¶ Nā vt corrigūt. sz ibi. ¶ Nā eadē erit ofo. dīc q̄ si aliqz putet cū palo^m q̄ ē sz equo^m eē elēchūz vey: nō erit rñdētē effugere redarg^m. q. d. qz si equocario nō solū vñ redarg^m: sz ēt vñ redarguit: sz fac verūz elēchū palogismū equo^m erit insolubil. pp qd oportebit rñdētēz ad ipsuz de nēcitate redargui. sz subdit cāz: qz in visibilib^r. i. in terminis singularib^r neciūz est opponētes negare quod dīc. i. affirmavit rñdēs: sz affirmare qd negauit. nō p̄poterit rñdēs fugere redargutionē. ¶ Notādūz aut qd dīc i visibilib^r: qz pōnētes hūc errorē q̄ equo^m facit verū elēchū. dicebat solū h̄ veritatē h̄re in reb^r visibilib^r. i. in reb^r singularib^r. ponebat. n. bas ofones. i. coriscus currit. sz coriscus nō currit vñ esse dīctozias: sz facere verū elenchū: qz si sic ēt: rñdēs nō posset effugere redargutionē: qz si dēderet coriscū currere istare ēt: qz aliqz corisc^m nō currit. si vñ negaret ipz currere: posset ēt redargui.

Dubitaret forte aliqz. qz rñdēs posset effugere dīctionē si equo^m faceret vey elenchū. vñ qz sic: qz h̄ possit posset rñs distīguere dō coriscū currere. vey ē p coriscū currere: sz nō currere eē vey p nō currere. ¶ Dōz qz si vñ eēt sup̄pō nō posset rñdēs dīctionē effugere. nā i bis q̄ faciūt vey elēchū nō est rñdētē p distinctionē. Sz simpliciter. oporteret q̄m^m dare alterā pte dēteriate: sz cōstat qz q̄sūq̄ daret accideret ei redargui. ¶ Deinde cū d.

Contra ut corrigat qdā nihil pdest: nō n. coriscū aut esse musicū ⁊ nō musicū: sed hūc coriscū musicū: ⁊ hūc coriscū nō musicū.

Assignat de pōitōis modū. d. q. modus fm quez qdā corrigat dcaz pōne nihil pdest. aut. n. coriscū nō ēē musi cū ⁊ nō musicū: s. hūc coriscū ēē musicū. hūc at coriscū nō musicū. erat g modus pōnēdi pōnez pdcāz q. vā dicitio erat i teris singlarib⁹ ab⁹ suprl. s. nō erat vā dco i singla rib⁹ teris determinat p pno demfati. ponebat. n. nō esse pce coriscū ēē musicū: ⁊ coriscū ēē nō musicū. q. ibi erat dco vā: ⁊ vā redarg: pcedj tñ poterat hūc coriscū ēē musicū. hūc at coriscū nō ēē musicū: q. ibi nō ē vā dco.

Dubitarēt forte aliq. vñ moti fuerūt dci pbi eg. uocationē scām in reb⁹ visibilib⁹ siue in teris singlarib⁹ pōfuerūt magl bře rōne dicitōis q. i teris cōib⁹. **C** dōz q. ois equo ipedit dcone. iō dci pbi a vitate deniarūt po equo ēē vep elēchū: siue h pone rēt in teris singlarib⁹: siue i cōib⁹: tñ aliqō motū bře po tuerūt: q. iō nō sit vā dco vbiq. ē equo: pbi tñ modis ipedit rō dcone in teris cōibus q. in singlarib⁹: qd sit pz. nā dco nō solū ipedit qñ dicitio ē mltip. s. etiā qñ bz ples cās vitat: vt hō cur ⁊ hō nō cur nō sunt dci. dco q. ly hō nō sit equocū. q. n. hō pōt suppo. p diuerfis hoib⁹: vt p boie currēte ⁊ nō currēte nō ē q. hō sit equocū s. q. bz ples cās vñ. In teris g cōib⁹ p ipedit dco pp equo: ⁊ pp ples cās vñ. sed i teris singlarib⁹ nō ipedit nisi pp equo solū. iō forte dci pbi pcesserūt equocatio nē facere elēchū in teris singlarib⁹ ⁊ nō in cōibus.

Alterius forte dubi⁹ aliq. q. motio moueri pote rāt dci pbi dco dci ēē coriscū currit: co riscū nō currit: nō tñ ēē dci. h coriscū cur h coriscū n cur rit. **C** dōz q. forte dci pbi credebāt q. qñ coriscū ab⁹ suprl p i vna ofone stat p vno signi qñcūq. sit equocū in alia ofone: si ab⁹ sumat sp stabit p eodez signi. s. si hba tur per pno demfati rōne dcone poterit stare in vna ofone p vno signi. ⁊ i alia p alio. iō vt dicebāt coriscū cur rit ⁊ coriscū nō currit sū dci. q. coriscū vtrōq. p eodē signi supponit. s. si addat sibi pno demfati tollit dci ctio pp cāz quā dixim⁹. q. at h motū ⁊ h modus po nō sit bon⁹ statim patebit. **C** Deinde cum dicit.

Contra eadē erit oīo coriscū vñ hūc coriscū musi cū ēē vñ nō musicū: quod siml affirmāt vñ ne gāt: sed forasse nō idē significat: nā nec illic no men: quare in aliquo differre.

Improbat dcm modū: ⁊ duo fac: q. p iprobat modū pdi ctū: si pno demfati addat vtriq. pti: vñ vtriq. ofoni. ⁊ iprobat h si addat alteri tñ. ⁊ ibi. (Si at buic.) dci g. eadē erit ofo dco. coriscū vñ hūc coriscū ēē musicū: vel ēē nō musicū: eadē. s. ē qñq. ad dcone. iō subdit q. si l. i. l. r. affirmāt vñ negāt. q. d. q. affir ⁊ neg in corisco ab⁹ supro ⁊ determinato p pno demfati. nō dci: s. qñ siml se bz ⁊ ne aliq. crederet q. appō pnois demō nūllā ofiaz fa ceret: subdit q. forte nō idēz sig. ofo sup. si sumat cū co risco simplr: ⁊ cū corisco appōito pno. nā nec illd nō qñ dicit: q. si h nō coriscū suprl simplr ⁊ cū pnois nō idēz sig. sic nec ofo in q. ponit coriscū simplr: ⁊ coriscū cū pno mine nō idēz sig. qñ i aliq. dci. **C** Notādū g. bas ofones coriscū currit. coriscū nō currit: ⁊ h coriscū currit: ⁊ h coriscū nō currit. differre ⁊ nō differre. differūt. n. aliq. qñ ad si gnificatū: q. aliq. sig. h coriscū qñ coriscū ab⁹ suprl: nō tñ differūt vt spectat ad ppo. q. vtrōq. p equocationē i. pedif elenchus ⁊ dicitio. **C** Deinde cum dicit.

Si aut buic qdez simplr dicere coriscūz assi gnet: illi aut addat aliq. aut hūc: icōueniēs: ni bil. n. magis alteri: vtrōq. n. nihil differt.

Improbat pdeh modū si pno demfati addat alteri pponi tñ. d. q. si buic. i. si in vna pte vel in vna ofone af signet dci. i. dicat coriscū simplr. illi aut. i. alteri ofoni ad dat aliq. vel hūc: vt dicat aliq. coriscū: aut h coriscū. in cōueniēs ē sup. si pp h credat fieri ofiaz i dcone. iō sub dit. nihil. n. magis alteri. vtrōq. n. nihil differt. si nō sit ofia i dci addēdo pno vtrōq. i. ad vtrāq. pte nō magl vñ min⁹ fiet talis ofia: addēdo pno alteri. i. alteri pti tñ.

Dubitarēt forte aliq. vñ ipedit dco p apposi tionē pnois. **C** dōz q. tota cā qñ acci dit talis dubita accipit pp determinatiōez pnois. **C** Sci endū igit q. sic termio sel supro nō ⁊ vñ eg. ita determi natione pno sel accepta nō ⁊ vñ eg. ⁊ mar. si sit deter minatio ad oclz. dcone. n. h coriscū fm vñ dci. pno nō ⁊ significare nisi vñ coriscū: s. q. h nō ob⁹ q. aliq. noie sel supro nō ⁊ vñ eg. nō ē ver. elēch. n. vā dco i teris eg uoc. sic si ob⁹ q. dci pno sel supra nō ⁊ vñ eg. ipedit tñ dco: ⁊ nō ē ver. elēch. si addat tal dtermi terio eg.

Alterius forte dubitarēt aliq. s. qd magl ipedit dco: vel h nō suprl simplr: vel suprl cū addit pno. **C** dōz q. in terio eg. duo ē dcone. vñ. platiōez ipaz ⁊ rela p itellz i sua sig. ⁊ vt sup dicebat qñ ē ex vi platiōis ter. eg. bz sua sig. p modū coplatū. s. qñ ad relatiōez p itellz bz ea p modū dñficiū: q. ter mio sel sumptō nō ⁊ vñ eg. s. i terio equoco deteriato p pno demfati est ibi. s. dñfici. vñ. platiōez relonez per itellm. ⁊ dteriat pno. Lū g. qñ vtz magis ipedit dco pno equocū suprl simplr: vel cū ei addit pno de mra. oīm q. simplr ⁊ ex vi platiōis vtrōq. ipedit: tñ qñ ad aliq. hnt se sic excc. ⁊ excc. nā si rela p itellz referat ad idē signatuz expfioz dco ē p additiōē pno sticā q. sine additiōē. nā si coriscū currit: ⁊ coriscū nō cur rit: accipiat p eodē corisco expfioz erit dco. dco h cori scū cur h coriscū nō cur: q. magis sit determinā ad eūdez coriscū p relatiōez p itellz: ⁊ p deteriatōez pno q. p re lationē tñ: s. si itelligat p alio corisco erit expfio ipedit. nā expfio ipedit dco dco. h coriscū cur. h coriscū nō cur. si ad oclz ⁊ ad sensū accipiat ali ⁊ ali coriscū q. si solū ac cipef ali coriscū p relatiōez h itellz. cū g. additiō pnois aliqñ faciat ad expfio ipedit dcone. iō forte p dci pbi moti fuerūt ad dōz q. in reb⁹ singlarib⁹ ⁊ visibilib⁹ per ter equocū sit ver. elench: ⁊ nō ipedit dco p talē ter nisi sumat cū additiōē pno: sed tale motū iufficiēs fuit q. vt pz pā dicta simplr lo additiō pno nec tollit nec idē dcone. fac tñ ad qdā expfioez: s. sic fac ad expfio ipeditmē cū accipit dicitio equoca p alio significato: sic talia additiō facit ad expfioez dcone: cū termin⁹ equi uocus pro eodez significato supponit.

Non aut differt sed q. dubiū qdē ē qui nō determinat amphiboliā: vñ re dargutus ē vñ nō. **L**ocessū ē aut in di sputatiōib⁹ diuidere: manifestuz qñ nō determinantes dare interrogatiōē: s. sim pliciter peccatuz ē: quare ⁊ si nō ipe: tñ disputa tio redargute similis est.

Posita pdicta pōne erronea: ⁊ iprobata ea: i pte ex ipro batiōe ei⁹ o. vñ ēē qd suprl dixerat. vñ. mltipli dñstin ēē. nō q. redarguat: s. q. vñ redarguet: ⁊ dub facit an redarguat. ⁊ ⁊ fac: q. p dicit talia dñstignēda ēē: q. vñ re darguet: ⁊ dub facit an redarguat. ⁊ i terpat nō dñsti guētes. ⁊ declar qd supposuerat. ⁊ ibi. (Accit at sepe.) ⁊ ibi. (Si aut duas iter.) dci g. nō at sup. ē illa ofia inter nō suprl simplr: ⁊ suprl cū pno: sic p dci pbi dicebāt: vt pōt melius ptiuari sic. nō autē. i. nō debem⁹ distinguere ofonez equocā vel multiplicē: q. talia faciāt vñ elenchus vt p dci pbi fatent. imo talia dñstignēda sūt ne videant re

darguere. id aut q̄ cessus ē in disputatiōib⁹ r̄ndēre diui-
dere. i. distinguere multiplex: q̄ ille q̄ nō determinauit. i. q̄
nō distinguit amphi^m vel q̄dūq̄ aliud multiplex de quo
interrogat dubi⁹ est vtz redargut⁹ sit vel nō. videt enī esse
redargut⁹: q̄ cauendū est ēt videri redargui: id cludit
qm̄ ma^m est q̄ p̄tū est. i. malū ē dare. i. cedere interroga-
tionē multiplicē nō determinatē. i. nō distinguētē: s̄ cede-
re cā simplr absq̄ distinctiōe: id subdit q̄ si nō ipse di-
spūtas sit redargut⁹: disputatio tū sua ē filis disputa^m re-
dargute. i. dato q̄ nō sit redargut⁹: videt tū redargutus.
¶ Notādū aut q̄ si eguocatio vel amphi^m vel aliq̄ aliū
multip^r faceret elēchū verū: talia nō solū facerēt videri
redargui: s̄ etiā redarguerēt: q̄d est illud q̄d p̄ba dixē-
rat: id oportuit cū talē erroē destrueret: et ex destructione
ei⁹ ostendere talia distinguēda eē: nō q̄ redarguat⁹: s̄ q̄ du-
biū ē an redarguat⁹ et vident redarguere. ¶ Deinde cū dicit.

¶ Accidit aut sepe vidētes amphiboliaz pigre-
scere diuidere: eo q̄ frequēter talia pponant⁹:
ne ad omnia videant⁹ graues esse. Deinde nō pu-
tātib⁹ ppter hoc fieri orationē: sepe obuiāt im-
probabile: q̄re qm̄ datū est diuidere nō pigritā-
dū quemadmodum dictū est prius.

¶ Increpat nō distinguētes h̄s multi^m. d. q̄ accit sepe
r̄ndētes vidētes. i. cognoscētes ap̄bi^m. vel aliq̄ aliū mul-
tiplex pigrescere diuidere. i. nō distinguere ipsū: eo q̄ ab
opponētib⁹ frequēter talia pponant⁹: id ne r̄ndētes videat⁹
eē graues. i. discoli et p̄tū ad oīa iterro^m cēdūt sup. ali-
q̄d multiplex simplr sine distinctiōe. Deinde. i. post hāc cēf-
sionē nō putātib⁹ r̄ndētib⁹ pp̄ h̄. pp̄ multiplex q̄d cessus
rūt fieri eis ofonē redargutiū: sepe obuiāt iprobabile vlt
ipole. i. sepe redarguunt⁹: q̄re qm̄ datū ē. i. cessus est r̄ndē-
tib⁹ diuidere. i. distinguere multiplex. nō pigritādū est di-
stinguere ipsū: quēadmodū dictū est p̄. ¶ Deinde cū dicit.

¶ Si aut duas oratiōes vt vnā faceret q̄ nō p-
pter equiuocationē et amphiboliaz fieret pa-
ralogismus: sed vel elenchus: vel non.

¶ Probat quod supposuerat. supposuerat. n. eguocationē
amphi^m et talia multiplicia distinguēda eē. h̄ aut pbat h̄
parado talia multi^m ad ples iterro^m: et duo facit: q̄ p o-
vlt talia distinguēda eē. z. spāl^r o^r h̄ cu3 multiplex est ve-
ritas: vlt falsus i vtroq̄ sensu. vult. n. multi^m distin^m esse:
si in vtroq̄ sensu sint va: vlt ēt i vtroq̄ falsa. z. ibi. ¶ Nec s̄
de oib⁹. ¶ In p̄ pte itendit tales rōnes. ad ples iterrogati-
ones nō est dāda vna r̄nsio: s̄ eguocatio: et p̄ oīs oē multi-
plex ē sile plib⁹ iterrogatiōib⁹. ḡ talia sūt distinguēda: et ad
ea nō ē dāda vna r̄nsio. In hac at rōne sic pcedit: q̄ p̄ inuit
ad iterro^m ples nō esse dāda r̄nsionē vnā. z. ostendit sile eē
de iterrogatiōib⁹ plib⁹: et de eguocatiōe vel de alijs mul-
tiplicib⁹. z. ex h̄ cludit talia distinguēda eē: et ad ea nō
ē dāda vna r̄nsiones. z. ibi. ¶ Quid. n. differt. ¶ Si
ḡ nō rectū. dicit ḡ si aliquis faceret duas iterro^m: vt
vnā nō sup. faceret apparētes redargutiones pp̄ eguoca-
tiones et amphi^m: s̄ sup. faceret h̄ pp̄ ples iterro^m. h̄ po-
lito fieret ne palo^r vlt nō: s̄ vel fieret elēch⁹ vel nō. q. d. q̄
nō fieret elēch⁹ s̄ palo^r: et sic arguēs nō argueret: s̄ vlt ar-
guere: ppter q̄d nō eēt dāda vna r̄nsio: ne fieret redar-
gutio: s̄ ne videat⁹ fieri. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Quid. n. d̄t iterrogare si callias et themisto-
cles musici sūt q̄ si abob⁹ vnū nomē eēt ex̄nti-
bus diuersis: nā si plura significet vno nomi-
ne: plura interrogauit.

¶ Ostendit q̄ sile est de plib⁹ iterrogatiōib⁹: et de eguocati-
onē: vel ēt de alijs multiplicib⁹. d. q̄d. n. differt iterro^m si

callias et themistocles sūt musici q̄ si ambob⁹ ex̄ntibus di-
uersis eēt vnū nomē ipositū: q̄ si d̄ret q̄ nō differt q̄rere pla-
aliq̄ diuersa s̄ ples iterro^m: et q̄rere ea eguocē fm̄ aliq̄
nomē multiplex. id subdit q̄ si aliq̄ pla signat vno noīe
segt q̄ plura iterrogauit. ¶ Deinde cū dicit.

¶ Si ergo nō rectū ad duas iterrogatiōes vnā
r̄nsionē pbare siue simplr: manifestū qm̄ nul-
licorū q̄ eguoca sūt puenit r̄ndere simpliciter.

¶ Cludit h̄nez itentā. d. q̄ si nō rectū est ad plures iter-
rogatiōes pbare sumere simplr. i. exigere simplr: vt habz
greca correctio. ma^m est qm̄ nulli eorū q̄ sunt eguoca z. r̄n-
dere simplr vnica r̄nsione. ¶ Deinde cū dicit.

¶ Nec si oib⁹ verū sit vt volūt qdā: nihil enī
h̄ differt q̄ si iterrogasset corisc⁹ et callias vtz
domi sint: vlt nō domi siue p̄ntib⁹ vtriq̄: siue
nō p̄ntib⁹: vtriq̄. n. propositiones plures.

¶ Ostendit q̄ nō solū ad multip^r q̄cūq̄ mō sup̄tū nō d̄z re-
spōderi vnica r̄nsio: s̄ ēt si multiplex vtz eēt i vtroq̄ sensu
nō eēt r̄ndēdū r̄nsio vnā. sic ēt et si eēt falsus nō deberet ei
vna r̄nsio. circa hoc at tria facit: q̄ p̄ pponit q̄d itēdit. z. af-
signat cāz dicti. z. cludit h̄nez itentā. z. ibi. ¶ Nō. n. si ve-
rū est. z. ibi. ¶ Si ḡ nō oīs. dicit ḡ q̄ si eguocū sup. vlt m̄b-
tiplex sit vtz de oib⁹. i. de oib⁹ suis significatis. nec sup. h̄
posito dāda est vna r̄nsio: vt qdā volūt. nā nihil differt h̄. i.
nihil d̄t q̄ q̄ iterroget aliq̄ multiplex q̄ si iterrogasset
vtz corisc⁹ et callias sint domi vlt nō. nā siue p̄ntib⁹ vtriq̄
siue nō p̄ntib⁹. i. siue vtriq̄ sint domi: et sit va locutio in
vtroq̄ sensu: siue vtriq̄ nō sint domi: et sit falsa locutio in
vtroq̄ quocūq̄ posito vtriq̄ vel vtrūq̄. i. vtroq̄ mō sūt
ples p̄pōnes: et nō est ibi dāda vna r̄nsio: et tunc supplēda ē
rō: q̄ cū sile sit d̄ eguoco: et de plib⁹ iterrogatiōib⁹: eguocū
vel q̄cūq̄ multiplex: siue sit vtz in vtroq̄ sensu: siue nō
sp̄ ē disti^m. et n̄ ē ibi dāda vna r̄nsio. ¶ Deinde cū dicit.

¶ Nō. n. si vtz ē dicere: ppter h̄ vna ē iterroga-
tio. Pole aut et mille alia iterrogata oīa: vlt sic
vlt nō vtz eē dicere: attē nō r̄ndēdū vna r̄nsio.

¶ Assignat cāz dicti: vel pbat q̄d dixerat: et duo facit h̄z q̄
duas pbatōes adducit. z. ibi. ¶ Interimif. n. disputare.
dicit ḡ q̄ si verū est d̄re sup. ples iterro^m in vtroq̄ sensu.
nō pp̄ h̄ q̄ sic va sunt est vna iterro^m. nā pole est et mille
alia iterrogata vtz eē d̄re vel sic vel nō. i. vel affir^m vel
nega^m. de mille. n. vlt posset dici affir^m q̄ currūt vel mouē-
tur. et de mille vlt posset dici neg^m q̄ nō currūt vel nō mo-
uēt. attē nō pp̄ h̄ sup. de oib⁹ illis eēt vna iterro^m: nec r̄nsio.

Dubitaret forte (dēdū est vna r̄nsione. aliq̄ quō efficax est bec rō.

¶ Dōz q̄ qm̄ aliq̄ p se est cā alicui⁹ quocūq̄ alio amoto
remanēte eo q̄d ē p se cā: sp̄ remanet effect⁹ ille cui⁹ illa ē
cā. quā dū ḡ nō variat q̄d ē p se cā nō variabit q̄d ē p se ef-
fect⁹ illi⁹ cāe. Si ḡ p se iterrogatio regit r̄nsionē p se: erit
q̄ ples iterro^m regret ples r̄nsioes. q̄ dū ḡ nō tollit q̄ sit
iterro^m ples: si tollit qm̄ ei debeat r̄nsio ples: et q̄ vnitas vtri-
usq̄ iterro^m nō tollit ab iterro^m ples: qm̄ sit iterro^m ples.
h̄ vnitas nō tollit qm̄ ei debeat r̄nsio ples. ¶ Deinde cū d.

¶ Interimif. n. disputare: h̄ aut sile tāq̄ si idēz
nomen ponatur diuersis.

¶ Adducit scōz rōnes ad ppo^m. d. q̄ interimif disputare
sup. si ad ples iterro^m daret vna r̄nsio. Lū ḡ incōueniēs sit
dispu^m iterimere: incōueniēs est h̄ facere. et q̄ h̄. i. ples in-
terrogatio est sile tāq̄ si idē no^m iponat diuersis: cu3 ad
ples iterrogatiōes nunq̄ sit dāda vna r̄nsio ad multip^r: et
cū vnus nō iponit diuersis: siue sit vnus vtroq̄ sensu si-
ue: nō nunq̄ d̄z ei dari vna responsio.

qđ est in pñ: qđ auditores et astates putat oīno peti pñ si
questiū sit p pñ quūz negotio. qđdā g vel qđdaz: vt ea que
sunt p pñ qua negotio est iterimēduz: et nō est pcedēduz:
vel nō est ponēduz illa eē velut qđ in pñ est petere. i. ac
si peteret qđ est in pñ. ¶ Notādus ergo b documētuz i
hoc pñstere qđ cū negam⁹ vel pcedim⁹ aliqd: et opponēs
accipiēdo aliqd p pñ quū illi: vult nos ducere ad redar-
gutionē. dōz est qđ petit qđ est in pñ. et qđ in omni syllo-
o accipe aliqd aliq mō p pñ quū cluso sp poterim⁹ ap-
parenter impedire opponētē dicendo qđ petit qđ est in
pñcio. ¶ Deinde cū dicit.

¶ Et quādo aliquid tale probauerit quis qđ ne-
cessariuz quidem accidere ex positioe. Est autē
falsum vel inopinatum idē dicendū: naz qđ ex
necessitate accidit: eiusdē vidēf eē positiois.

¶ Ex his que dixerat elicit qđdaz vñ documētuz. d. qđ qñ
qđ. i. qñ opponēs pbauerit. i. assūperit aliqd tale qđ nēca-
riuz est accidere ex pñe nostra: et illud est falsuz et inopi-
nabile: dōz idē qđ pus: qđ debem⁹ dicere qđ petit pñ. est g
hoc vñ documētuz qđ qñscūq; ex datis nris siue ex po-
sitione nostra vñ nos opponēs ducere ad aliqd falsuz vel
inopinabile: si illud falsuz ex nēcitare sequit ex nostra posi-
tione: debemus dicere qđ petit pñ. nā ea qđ ex necessitate
accidit ex alijs sunt nimis p pñ qđ illis: et vidēf eē eiusdē
positiois: vel eiusdē pcessiois cū eis. iō in talib⁹ semp ap-
parēter vidēf peti pñ. ¶ Notādus autē hec documenta
aliquo mō eē vnuz documētuz: qđ in vtroq; docet nrdēs
istare opponētē. qđ vidēf petere qđ est in pñcio. differūt
tñ: qđ pñctū documētū magis docet istare per petitionē
pñcipi in rōnibus ostēsiuis. hic autē vidēf magis istare
per petitiō pñcipi pñmitti in rōnibus ducentib⁹ ad falsuz:
vel ad inopinabile. pñt g ista documēta accipi vt duo: et vt
vnū. et si accipiunt vt duo pñmissa documēta erūt qđtruoꝝ.
si accipiunt vt vnū erūt tria. quocūq; tñ mō sumant non
variatur sententia. ¶ Deinde cū dicit.

¶ Amplius qñ vnūersale nō noie sumit: sed in
pabola dicendū: qñ non vt datū est: neq; vt
pposuit sumit: naz ppter hoc fit sepe elenchus.

¶ Pñt quartū vel qñtuz documētuz: et duo facit: qđ pri-
mo facit qđ dictū est. et remouet quādā cauillationē nri-
sione pñctū fieri circa ipsuz. et ibi. Si autē pbibeat. Jōit
g amplius sup. est aliud documētū. si vñ. i. si vñs inter-
rogatio nō sumat noie. i. nō sumat fm nomē pñctū: s; su-
mat in parabola et fm similitudinē: et sup. qđ si ex tali interro-
gatione ducam⁹ ad redargutionē. ¶ Dōz est: qñ illa pabo-
la et illud sile nō sumit opponēs: vt datuz ē a rñdēte: neq;
sumit illō vt rñdēs pposuit. nā pp b sepe fit elench⁹ qđ. f.
nō debite sumit sile pcessuz. ¶ Deinde cū dicit.

¶ Si autēz prohibeatur his ad hoc: quoniam
non bene ostensum est endimēdum obuiando
fm dictam determinationem.

¶ Remouet quādā cauillationē nrisione pñctū fieri circa
b⁹ documētū. d. si at pbibeat rñdēs ab opponētē. i. si op-
ponēs pbibeat rñdētes: et cauillet ipsuz in dicto documē-
to: dicēdo se eē vsuz bis. i. pcessis a rñdēte ad b. i. ad ppo-
sitiū: qđ nō deuīat a pposito: s; assūpit pabolas et similitudi-
nes pcessas a rñdēte: sicut debuit: tñc sup. obuianduz est
rñdēte ad cū. i. dēdē: vt b opponētēz s; dictā determina-
tione. i. fm dictuz documētuz pbādo: qñ nō bñ ostēsum
est ab opponētē: et nō bñ assūpsit sile vt debuit. ¶ Notā-
dū at docu⁹ i b pñstere: qđ si nos pcedim⁹ aliqd nō i ppo-
sitiōe: s; in similitudine: vt puta: qđ nescim⁹ noīare actionē in-
telligibilē noīamus eā vt vñsionē et dicim⁹ qđ vñsio est: vt

actio intellectus: si p hoc sile ducat nos opponēs ad re-
dargutionē: dōz qđ vñsio p se et directe est circa singularia
g actio intellect⁹ circa singularia versabit⁹: debem⁹ dñe qđ
nō sūpsit sile vt debuit: et vt pcessuz ē: qđ si opponēs vñe-
rius cauillaret: et diceret se eē vsuz bis. i. datis similitudinibus
ad hoc. i. ad ppositū: et vt debuit: rñdēs dōz obuiare b ipsuz
p ocm documētuz: ostēdēdo et specificādo qđ nō bñ oñsuz
est: et qđ opponēs nō vsus ē documēto vt debuit. nam ipe
nō pcessit actionē intelligibilē eē vt vñsionē: qđ eē circa sin-
gularia vt sumebat opponēs. dōz. n. dñe qđ pcessit b pp ali-
ud qđ leue est assignare: qđ nō sunt aliq adeo dñia qđ i nul-
lo cūciāt. dōz g dñe qđ pcessit actionē intelligibilē eē vt vñ-
siones: qđ ē cognitio clara sic illa. vel qđ hz aliqā aliā sili-
tudinē cum illa: ex quo appet qđ redargutio a sili modici
ponderis est: qđ leuiter impeditur et si nō existēter saltem
apparenter. ¶ Deinde cū dicit.

¶ In his ergo que proprie dicuntur nominib⁹
necesse est respondere vel simpliciter vel di-
uisim. Que autēz subintelligentes proponim⁹
vt quēcūq; non plane: sed truncatiz interrogā-
tur: propter hoc accidit elenchus.

¶ Pñt qñtuz vel sextū documētū: et duo fac. qđ p pñt
b⁹ docu⁹. et exēplificat de eo. et ibi. (Ut putasne quic-
quid. dicit g qđ in his q dicunt noib⁹ pñe. i. pñe: vt in
oñonib⁹ pñtis necesse est rñdēre: vel simplr si sint oñ-
nes simplices vel diuisiz et cū distinctioe. si sint multi. s;
qñcūq; ponim⁹ subintelligentes: vt sūt oñones icōplete i qđ
subintelligit aliqd cuiusmodi sūt qñcūq; nō plane s; trūca-
tim interrogant sup. ad talia nō est rñdēduz: qđ ppter hoc
i. pp oñones trūcatas sepe accit elench⁹. i. redar. est g su-
ma documenti qđ cū pponit nobis oño trūcata nō debe-
mus rñdēre ad illā nisi pus cōpleat. ¶ Deinde cū dicit.

¶ Et putasne quicquid est danaum: possessio
est danaum vtiq; similiter autēz et in alijs: sed
homo est animalium dicimus vtiq; possessio
ergo hō est animalium. Naz homines aialuz
dicimus: qñ aialuz est: et lysandrum lacede-
monioꝝ: quoniaz lacedemonius est. Adanife-
stum ergo quoniaz in quibus obscuruz est qđ
proponitur non concedendum simpliciter.

¶ Exēplificat de pposito. d. putas ne gegd ē danaū ē pos-
sessio danaū: vtiq; i. si rñdeat vtiq; qđ sic sup. dūcet ad re-
dargu⁹: qđ alex. fuit danaū. i. de nūero danaū siue de nu-
mero grecoꝝ: nō tñ fuit possessio grecoꝝ: et qđ dictū ē in b
exēplo intelligēduz est et in alijs: qđ si qñt qđ si hō est aia-
liuz: et rñdeat. vtiq; cludet qđ sit possessio aialuz: qđ fal-
sū ē. iō subdit qđ dicim⁹ boīez aialū: nō qđ sit possessio aia-
liuz: s; qñ aial ē: et dicim⁹ lisandru lacedemonioꝝ: nō qđ
sit eoꝝ possessio. s; qñ lacedemoni⁹ ē. cludet g hñ itēā
i. ma. eē: qñ in qđ obscurū ē qđ pponit pp trūcationēz
oñonis nō ē pcedēduz. i. nō ē rñdēduz simplr nisi ppleat
ofo. ¶ Notādū g qđ b hōz ē duplr nō simplr: s; fm acce-
ptionē nraz. possum⁹. n. intelligere b hōz: vt qđ ē de nūero
hōz: vt qđ ē possessio hōz: bāc aut dupli^m facit trūcatio
oñonis. et qđ difficult⁹ ē videre multiplicatē in oñone trū-
cata: qđ in oñone pñcā. iō pñs docet nō esse rñdēdū ad trū-
catas oñones nisi pus cōpleant. ¶ Notādus etiā hoc do-
cumentuz esse gnale ad oēs oñones nobis ppositas quas
nō plene intelligimus. nā cū opponēs talia pponit: si volu-
mus apparēter rñdēre nō debem⁹ dñe nos nō intelligere
que dicit: qđ ex hoc forte ab astatibus indicarem⁹ in scy et
grossi: sed debemus hanc colūniā prouocare super oppo-
nentes dicendo: qđ loquit trūcate: et nō intelligibiliter. ideo

nō est ei respondendus: si ppleat ofones: et loquat itelli-
gibiliter respōdebūt ei. ¶ Notādūz ē qd ex b appet qstuz
distat disputatio dialectica a disputatiōe facta ppter glo-
riā: ppter apparētiā. nā qd disputatio dialectica simplr
supra sit pp pbabilē ingitiōne vītatis. id in talibus con-
cessus est rīdētī et nō itelligētī dicere: qm nō itelligo vt vi-
ci. s. topicoz. s. qm hō vult appere de nullo d3 fateri q
nō itelligat: s3 totā calūniā d3 pycere sup opponētēz. dō
q ipse loquit trūcate et non itelligibiliter.

¶ Quando aut duobus exstib⁹ cuz alte-
ruz qdē est ex necessitate: alterū eē vī:
cū aut alterū hoc nō ex necessitate ē in-
terrogatū prius op3 quod minus est
dare. difficilīus enim sillogizare de pluribus.

¶ Postis documētis quō rīdēs d3 apparēter istare oppo-
nētī: cū videt interrogare aliqd vnu q documēta sūt qnq3
vel sex fm diuersuz moduz acci⁹. In pre ista ponunt do-
cumēta quō est apparēter istādū opponētī cū est diuersi-
tas i terro⁹. hec aut diuersitas triplr p sumi. p s3 pitiā.
2° qstuz ad vītātē: 3° qstū ad opionē. tria g facit: q pmo
docet istare apparēter. put i interrogatiōe ē diuersitas q-
tuz ad cōsequētiā. 2° qstū ad cōrarietātē. 3° qstū ad
opionēz. 2° ibi. (si autē conetur.) 3° ibi. (qm autē que-
dam.) Dicit g q duob⁹ exstib⁹ interrogatis a nobis. i. si
de duob⁹ interrogamur que sic se habēt q cū alterū qdēz
est ex necessitate: alterū videt eē. cū autē est alterū nō ex
necessitate erit h. i. si interrogata se hnt sicut aīz et pīa. nā
cū est aīz nece est eē pīa. s3 cū est pīa nō nece est aīz eē:
si ergo o3 alterum interrogatoz dare pūz: o3 dare qd est
min⁹. i. pīa: q aīz: qz difficilī est sillogizare. i. arguere
ex plib⁹. i. ex pīte qz ex aīte. si enī qreret a nobis. currit
ne homo vel aīal: et opoteret nos alteruz dare pūz cōce-
dendūz esset q currit aīal qz hō: qz non ita facilr posset
argui contra nos cōcedendo b sicut illud.

Dubitaret forte

aligs. qz videt sibi pbs ddi-
cere. pmo. n. dixit pīs eē in
min⁹. postea dixit ipm esse in pluribus. ¶ Dm q plus et
minus pnt duplr accipi: vel fm simplicitatē vel s3 ambi-
tuz. vltia. n. sunt in min⁹ qstū ad simplicitatē. spēs. n. ē co-
piofior et ē plus qz genus siue abūdat a gñe dīa. hō. n. vi-
cit totū qd dicit aīal et plus: qz aliq dīa est de rōne hoīs q
nō est de rōne aīalis: s3 si pīderem⁹ qstū ad ambitū vltia
nō sunt in min⁹ s3 in plus. sunt. n. gñā maioris ambitus qz
aliqua eoz spēs. nō est g dīctio si pīs est in min⁹ et plus
quia est in minus qstū ad simplicitatē. in plus autē qz
tūm ad ambitūz. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Si aut conet: qm huic quidez est contrariū:
illi aut non est si oratio vera sit contrariūz dice-
re respondentī: nomē aut non esse alterius.

¶ Ponit scōz documētū sumptū ex diuersitate dīoiz: qz
si rīdēs pcessit de aliqbz duob⁹ q vterq3 est aliqd dīu-
um. opponēs aut conet ostēdere: qm huic est aliqd dīuiz
illi at. i. alteri nō ē aliqd dīuiz. si oīo vā sit. i. dato q oppo-
nens verū dicat: rīdēs d3 dicere dīuū. i. d3 dicere q etiaz
alteri. est aliqd dīuū: s3 nō eē nomē alteri. i. d3 dicere al-
terū dīuū nō eē notatū. ¶ Notādū aut q l3 hec cautela
videat iroduci pp dīa. vltis tñ est ad oīa. nā quotiescūq3
rīdēs interrogat de aliquo: nescit dicere qd sit illd: nec
quō illd se hēat si nō vult videri redargui d3 dicere talia
nō esse notabilia: et nō eē noīa imposta eis: ppter qd nō
cadunt sub narratione. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Qm autēz quidē quedā eoz que dicunt plu-
res cuz qui non concedit mēiri inquirunt: qui-

da3 at nō: vt quecūq3 vtrīq3 opinātur: verū enī
corruptibilis vel immortalis sit aīa aīaliū nō de-
terminatū est multis. In qbus ergo dubiūz ē:
vtrō mō soleat dici ppositū vtrū vt pceptiōes.

¶ Ponit tertiū documētū sumptū ex diuersitate opinionū
et tria facit: qz pmo ponit quādā distinctionē de ofonib⁹
ostēdēdo qdā ofones esse dubias de qbus est diuersitas
opionūz: qdā vō nō. 2° qdā qd supposuerat manifestat.
3° ex his q dixerat elicit ppo⁹ atq3 cōgruū documētuz. 2°
ibi. (Vocat. n.) 3° ibi. (Amplius cur⁹.) dicit g q quedam
ofones sunt de numero eoz que dicunt plures: et cuz qui
nō pcedit illas illi plures inquit mentiri. q. d. qdā ofo-
nes sunt opinabiles de qb⁹ est diuersitas opinonū. quedaz
aut nō sunt sic opiabiles: vt qdāq3 ofones vtrūq3 opinant
sup. sunt ille ofones de qb⁹ ē diuersitas opinonū. nā vtrū
aīa aīaliū sit corruptibilis vel immortalis nō determinatū
est multis. i. de hoc est diuersitas opinonūz. in qb⁹ g dubiū
est vt mō. i. quō soleat. i. debeat dici ppositū: qz dubiū est
vtrū sint pceptiōes vere: vel quō se habeāt sup. oēs tales
ofones sunt opinabiles et hoies opinant de eis vtrūq3. i.
fm vtrūq3 partē contradictionis.

Dubitaret forte

aliquis de qb⁹ aīalib⁹ inten-
dit hic pbs: cū aut dubiūz esse
vtrū aīa aīaliū sit immortalis vī corruptibilis. ¶ Dōz q p
intelligere de oib⁹ aīalib⁹ tā de brutis qz de rōnalib⁹. nā
tpe suo multi adhibebāt fabulis pictagoricoz dicētium
quālz aīaz ingredi qōlz corp⁹. ponebāt. n. nullas mori cuz
corpib⁹: sed cuz exibat aīa vnuz corp⁹ ingrediebāt aliud:
vel etiā possum⁹ dicere q itelligit de aīab⁹ aīaliū rōnabi-
liū. nā tpe suo nō erat certū apud multos vtrū hō partici-
paret aliqd diuinū et haberet vt formā aliqd icorruptibi-
le. pbs tamē de hoc veraz sententiā tradidit cū dixit intel-
lectū alteruz gen⁹ esse: et separat ab alijs sicut ppe⁹ a cor-
ruptibili: sed huic snie multi nō agefcebāt: imo vt dī cū
studiū vigeat rome frequēter hec qd vertebāt iter phos
vtrū aīa hoīs icorruptibilis esset. diuulgata tñ vītate eua-
gelica nō vltē⁹ fuit dubitabile: qd dcm ē. ¶ Deinde cū d.

¶ Vocat enī pceptiōes et veras opinōes et
totas negationes vt diameter icōmēsurabilis.

¶ Manifestat qdā qd supposuerat. dixerat. n. in talibus
vbi est opinonū diuersitas dubiū eē vtrū se habeāt vt cō-
ceptiōes: id exponēs qd iportat noīe pceptiōnū ait: qz pbi
vocāt pceptiōes et veras opiones qstū ad pceptiōes affir-
matiuas: de qbus vere et vlr opinamur: et vocāt etiā cōce-
ptiones totas negatiōes qstū ad pceptiōes negatiuas: qz
totalr et vlr negam⁹: vt diameter est icōmēsurabilis co-
ste est qstū pceptiō qdā: qz ab oibus itelligētib⁹ cōceditur.

¶ Notādū aut q hic pbs vult dare differētiā inter cō-
ceptiōes et opiones. nā opiabilia sūt illa s3 que p⁹ disputa-
re ad vtrūq3 pte dēcōnis: et p rōnes būanas nō pfecte cer-
tificari possum⁹: s3 pceptiōes sunt ille ofones ad qz adeo
valide et inuolabiles rōnes fiunt: q nō ptingit alr opina-
ri: s3 o3 in talib⁹ rīdētēz credere. hō autē est qz diameter
est assimeter coste. circa b. n. nō ptingit alr opinari: qz ne-
gātes manifeste et p rōnes validas ductim⁹ ad hoc icōue-
niēs q iparia sint equalia parib⁹: vt pōt haberi ex p pōz.
et ex decimo geometrico. ¶ Deinde cū dicit.

¶ Amplius vbi verū vtrūq3 opinātur maxime
transferens aliquis nomina: in his latebit. Nam
qz dubiū est vtrō mō se hēat veruz nō opinabi-
fophisima agere: quia vero vtrūq3 opinant: non
putabit mentiri. Nam translatio faciet oratio-
nem sine elenchō videri.

Ex his que dixerat elicit tale documentū. q. cum pponit aliq. ppo dubitabilis: cui verū. i. de cui. veritate pbi vtrin. q. i. ad vtrūq. pte opinant. in bis. i. in talibus interrogati- nibus. aliq. maxime latebit trāsferens noia. i. si trāsferat se ad noia illoz. q. dco qd interrogat diuersimode opinat. et subdit cām dicēs. nā qz dubium ē vtro mō. i. quō se beat verum. i. vitas illi. interrogat: et etiā qm de illo interrogat pbi vtrin. q. opinant. iō nō opinabit agere sophisma. d. re- spōdentē: nec putabit rīdēs mentiri. nā translatio noium maxie faciet videri ofones rīdētis sine elēbo. i. sine re- dargutiōe. **Notādū** autē B documentū in B pñstere: qz cum qrit a nobis de eo de quo aliq. diuersimode opinant dēm? nos trāsferre ad noia opinatiū diuersimode i illa mā dō. qdam opinant sic. qdā sit: et cū aliqd. cludif affir- matiue dōm ē verū ē fm opionē taliū. cū vō cōcludif ne- gatiue debem? dīe qz verū est fm opionē alioz. sic. n. dōo latebim? qz nō videbimur redargui. **Deinde** cū dicit.

Ampli quascūq. aliq. pñserit interrogati- onū prius insurgendū et pcedendū. Sic enī maxime interrogantem prohibebit.

Ponit vltimā cautelā q. sumit ex eo qd istamus rīden- ti. d. obiectiōes sciēdas et imaginatas dicēs q. qscūq. iter- rogatiōes. i. quascūq. obiectiōes aliq. rīdētis psumpserit. i. pñserit fm illas obiectiōes pñs est insurgēdū d. opponen- tē et pcedēdū ei: nā sic faciēdo rīdēs maxime pñbebit in- terrogatē. i. opponētē. **Notādū** autē B documentū in B pñstere: qz cū rīdemus ad aliq. interrogatiōem: et pñsu- mim? vel pñsentim? q. pñra rīsiōes nīam possit aliqd. oby- ei: debem? insurgere et pñdicere illas obiectiōes dōo oppo- tu posses sic arguere vel sic d. nos. i. d. obiectiōes nulle sūt. nā sic dōo. dato q. nō soluiamus obiectiōes illas apparenter tñ pñbebitimus opponētē ne faciat eas. **CAP. III.**

Quoniam autē est recta quidē solutio manifestatio falsi filli fm quamli- bet interrogatiōē accidit falsus.

In pte ista vt dicebat determinat pñs de solone recta. et duo facit. qz p determinat de hō solone in gñali. 2. in spālī. scōa ibi. **Rursum** autē qm. **Lirca** p. duo facit. qz pmo dēcri- bit qd est recta solō. 2. dñdit quot modis. p. recte soluere 2. ibi. **Falsus** autē filli. **Dicit** g. qm autē supra dñm ē de so- lutiōe appēti. **Restat** dñe de solone recta. iō ait q. ē recta solō manifestatio falsi filli f3 quālibz. i. fm quācūq. iter- rogatiōez accidit filli. qñ dicat. recta solō est manifestatio falsitatis in fillō quocūq. mō accidat illa falsitas.

Dubitaret forte aliq. qz cū ptingat recte sol- uere nō solū ad fillōs peccā- tes i mā: s3 et ad peccātes in forma: vñ q. nō sufficiēter de- scribat rectā solonē: cū ait: q. ē manifestatio falsitatis in fil- logismo. **Cū** autē falsitas in fillō videat respicere pecca- tū in mā et nō in forma. dōz q. falsitas in fillō duplīr pōt ac- cipi. vel qñtū ad pñones fm se. et sic facit peccatū in mā. vñ qñtū ad illatōem: et sic facit peccatū in for. cū g. dñ q. recta solō est manifestatio falsitatis in fillō. accipiēdū ē quocūq. mō accidat falsitas: siue accidat qñtum ad pñones: siue qñtum ad illatōem: ppter qd nō solum respicit recta solō peccātes in mā: s3 etiā peccātes in forma.

Alterius forte dubitaret aliq. qre in diffōne recte solonis cadit fillogismus falsus. **Dñm** q. semp in diffōne ppe passiois cadit pro- priū subm: vt vult pñs. 7. metaphice. solō autē recta ē ppa passio filli falsi. nihil. n. recte soluit nisi recte deficiat. pōt g. appenter istari d. fillz vey: s3 nūq. recte istat nisi d. fillz filli. sicut g. in diffōne spmī cadit nascus. qz symitas ē ppta

passio nasci. sic in diffōne solonis recte cadit filli falsus: qz recta solō ē ppa passio filli falsi. **Deide** cū dicit.

Falsus autē fillogismus fit dupliciter: aut. n. fil- logizatus est falsus: aut qui nō est fillogismus videtur esse fillogismus.

Dñdit quot modis. p. recte soluere. et tria facit: qz p dñi- dit fillm falsum. 2. ait q. respectu vtriusq. filli p. recte sol- uere. 3. ex B cōcludit duos eē modos recte solonis. 2. ibi. **Erit** et q. nūc dicta. 3. ibi. **Quare** accidit ofones. **Dicit** g. q. falsus filli fit duplīr. aliter. n. fit fillogismus falsus si fillo- gizatus est falsus qñtū ad peccatē in mā q. nō solū vñ fillogi- zare: s3 et fillogizari. aut sup. fit etiā falsus filli cū nō est fil- logismus. vñ tñ esse fillogismus qñtū ad peccatē in forma q. nō fillogizari: s3 vñ fillogizare. **Deinde** cū dicit.

Erit et q. nūc dicta est solutio et apparētis fil- logismi f3 quā videt interrogatiōnū correctio.

Dñdit q. respectu vtriusq. filli falsi. v3. taz respectu pec- cātis in forma: q. etiā in mā. p. recte soluere. iō ait q. solō q. nūc dñ est. i. solutio recta vñ erit sup. nō solū filli peccā- tis in mā: s3 erit et appētis filli. i. erit fillogismi peccātis in for. fm quā rectā solutiōez vñ eē correctio interrogatiōnū qz recta solutio corrigit interrogatiōes cori. siue sint cor- rigende. ppter peccatū in forma: siue propter peccatū in materia. **Deinde** cum dicit.

Quare accidit orationes fillogisticas qdē in- terimentes: apparētes autē diuidentes soluere.

Ex his q. dixerat cludit duos eē modos recte solutiōis: nā si p. recte soluere tā peccātes in forma q. in mā cū pec- cātes in for. soluant p. distinctiōem: peccātes in mā p. iter- emptiōem. duo erūt modi recte solutiōis. iō ait q. accidit ofones fillogizatas. i. peccātes in materia soluere iterime- re. i. p. iteremptiōem. appētes autē. i. peccātes in for. solue- re diuident. i. p. distinctiōem. **Notādū** autē q. iter fillōs falsos solū peccātes in mā fillogizat. peccātes vō in for. nō fillogizat: s3 vñ fillogizare. iō cū h. itendat de falsis fil- logismis: p. fillogizates itelligit peccātes in mā: per appa- rentes peccātes in forma.

Dubitaret forte aliq. qz nō vñ eē bñ dñm q. peccatē in forma p. soluere p. distinctiōez: nā peccātes in forma sunt nō solū fallē in di- ctiōne: s3 et extra dictiōem. cū g. fallacie in dictiōe sint sol- uēde p. distinctiōem: et nō fallacie ex dictiōem: nō ē simplr pcedendū peccātes in forma soluēdos eē p. distinctiōem vt pñs vñ velle. **Dñs** q. fm quosdā oēs peccātes in for- ma soluēdi sunt p. distinctiōez. qz pñt ibi distingui rō appa- rētie et nō exītie: s3 h. p. acciōs nō vñ facere ad rectā solonē. nā falsi filli nō sunt soluēdi eo q. appent: sed solū ex eo q. nō pñstūt: nā si apperēt et exīsterēt nō pñgeret eos recte soluere. si at nō exīsterent. dato ēt q. nō apperent possent recte solui. recta g. solutio p. se respicit fillz. vñ falsus fillo- gismus est. et vñ nō exīstīt. p. acciōs autē respicit ipm ex eo qd appz. imo si volum? ppe log fillogismo peccāti in forma duo vñr ppetere: dēceptio et solō: s3 aliter et aliter: nā decipe- bz ex eo q. apper. si. n. nō apperēt nūq. deciper. s3 solui bz ex eo qd nō exīstīt: et s3 nō exīstīt forte p. se faciat ad dēceptio- nem. qz sublata nō exīstīt tollit dēceptio. appentia tñ nul- lo mō p. se facit ad rectā solutiōem: qz si sit falsitas in fillo- gismo sublata oī appentia p. ipz recte soluere. dñe g. rectā solutiōem eē p. distinctiōem. qz pñt distingui appētia a nō exīstia ē pñsiderare ea q. sūt p. acciōs et nō p. se. **Idēo** dñs ē alr. **Sciendū** g. q. distinctio duplīr pōt sumi: vel ex pte no- minis: vel ex pte rei. si sumat multiplicitas ex pte nois. sic soluunt fallacie in dictiōe. oēs. n. tales fallē accipiūt mul- tiplēx ex pte vocis. s3 non eodē mō. qz aliq. accipiūt multi-

Liber

placitate actualē. aliq̄ potentialē. si vō dictōis accipit mul-
tiplicitatē fantastica: oia ḡ talia soluēda sūt aliq̄ mō p̄ disti-
ctōem ex pte vocis. fallē vō ex dictōis soluēda sunt p̄ di-
stinctōes ex pte rei: nā sicut p̄tingūt fallē in dictōe. q̄ ea-
dē vōr vlt̄ simp̄ vlt̄ interpretatiue h̄z p̄les signifi- sic p̄tingūt
fallē ex dictōem. q̄ eadē res aliquo: h̄z p̄les acceptōes.
oēs ḡ fallē aliquo: accipiūt vō vel ex pte nois vlt̄ ex pte rei.
z oēs aliquo: soluēda sūt p̄ distinctōes: s̄z nō oēs solē p̄ di-
stinctōes ex pte nois: nec oēs accipiūt vōp̄ vt qdā p̄bi op̄i
nabant: d̄ q̄b̄ sup̄. in p̄ li. tetigim̄. volebāt. n. illi p̄bi oēs ta-
les ofones accipe mltiplex q̄tū ad n̄. iō dicebāt oēs ofo-
nes vel dispu- ad n̄ vel ad itellm̄. h̄ aut p̄z nō eē vep̄. n. n.
oēs fallē accipiūt vō fm̄ n̄: s̄z vt p̄z p̄bita: vel accipiūt vō
plex ex parte nois f̄z diuersas signatiōes: vlt̄ ex pte rei fm̄
diuersas acceptōes: z p̄z solo ad q̄stū. C̄ Deīn cū dic̄.

Cursus aut qm̄ sillogizataz orationū he qdē
veraz: ille aut falsaz habent cōclusionē.

C postq̄z deterianit de solone recta in ḡnali. z o' quot mo-
dis s̄ recte soluere. In pte ista deteriat de solone recta in
spali. z exegit de mēbris distōis. circa qd̄ duo facit. q̄ p̄ ex-
quid d̄ solone sillogizataz peccatiū i mā. z d̄ peccatiū in for. z
ibi (D̄t̄ at p̄lm̄) Circa p̄m tria facit. q̄ p̄ didit sillos peccā-
tes in mā. z exegit de mēbris distōis. z̄ recolligit sub p̄p̄-
dio ea q̄ dixerat vt magis facit z magis i p̄mptu sciam̄ ta-
lia soluere. z̄ ibi (Eas qdē) z̄ ibi (Quare volentib̄) Cōri-
nue sic. vlt̄ eē q̄ fallor sillogizataz qdā n̄ sillogizat z peccat i
for. qdā vō sillogizat z peccat i mā. rursus sillogizataz peccā-
tes in mā didunt: qm̄ sillo- ofonū he qdē verā h̄nt p̄ne.

Ille vō h̄nt p̄ne falsam.

Dubitarēt forte aliq̄ qre silli peccātes i mā nō
didunt eo q̄ h̄ant aliq̄ p̄missas. aliq̄ falsas: sic disti-
guunt. q̄ aliq̄ h̄nt p̄ne vāz. aliq̄ flaz. C̄ D̄z q̄ silli pec-
cātes i mā sp̄ h̄nt p̄missas flaz: nā cū ex vīs nūq̄ seq̄ flz si
h̄rent p̄missas vāz: h̄rent p̄ne verā: pp̄ qd̄ tot sillos eēt vūz:
z nllm̄ eēt ibi p̄ctm̄ i mā. sp̄ q̄z q̄ h̄ant aliq̄ flitatē in p̄-
missis: s̄z nō sic ē d̄ p̄ne. nā cū ex flis se aliq̄ vep̄ h̄z silli n̄
sp̄ h̄nt p̄ne flaz: s̄z alii h̄nt eā vāz: alii vō flaz. C̄ Deīn cū d̄
Eas quidē que fm̄ cōclusionēz sunt falsē duo-
bus modis cōtingit soluere: nā z in eo q̄ iteri-
mit aliqd̄ eoz q̄ interrogata sunt: z i eo q̄ ostē-
ditur cōclusionēz sic se habere.

C exegit de mēbris distōis. z duo facit. q̄ p̄ o' qūo soluēdi sūt
peccātes i mā si h̄ant falsitatē tā i p̄missis. q̄ in p̄ne. z o'
qūo soluēdi sūt si h̄ant flitatē in p̄missis tñ. z̄ ibi (Eas vō
q̄ flz) Dicit ḡ q̄ eas ofones q̄ sūt falsē f̄z p̄ne sup̄. sūt et fal-
sē f̄z p̄missas: pp̄ qd̄ duob̄ modis vō eas soluere: nā sup̄. sol-
uunt in eo qd̄ iterimif aliqd̄ eoz q̄ sunt interrogata. i.
in eo q̄ iterimif aliq̄ p̄missaz: z sup̄ sunt et soluēda in eo
q̄ ostēdit p̄nō sic se h̄re. C̄ Deinde cū dicit.

Eas vero que fm̄ propositiones in eo q̄ inte-
rimitur quid tñ: nāz cōclusio vera.

C docet soluere ofones h̄ntes falsitatē i p̄missis tñ. dicēs
q̄ eas ofones q̄ sup̄. sūt falsē soluūt i eo qd̄ iterimif qd̄ tñ
i. i eo qd̄ iterimif p̄misse tñ: q̄ sūt qd̄ aliō a p̄ne. p̄nez. n.
nō oz iterimere. nā suppositū q̄ vā sit. C̄ Deīn cū dicit.

Quare volentib̄ soluere orationē primū qdēz
p̄spiciēdū si sillogizata est: aut non sillogizata.
Deinde vtrū sit vera cōclusio an falsa quaten-
vel diuidētes vel iterimētes soluamus z inte-
rimētes vel hoc modo vel illo sic dictū ē pri-.

C Resumit sub p̄p̄dio ea q̄ dixerat: vt magis in p̄mptu
magis facit sciam̄ talia soluere: dicēs: q̄ volentib̄ soluere
aliq̄ ofonē: p̄m qdē respiciēdū ē si ofo sit sillo- aut nō sillo-

gizata. Deinde si ē sillo- vidēdū est vtrū vā sit aut falsa: q̄
tinus soluam̄ vel vidētes q̄tū ad nō sillo- z peccātes in
for: vlt̄ iterimētes q̄tū ad sillo- z peccātes in mā. iterimē-
tes dico B̄ mō q̄tū ad h̄ntes p̄ne verā: vel illa q̄tū ad h̄n-
tes falsaz: sic d̄cm̄ ē p̄us: nā p̄us dicebat q̄ duob̄ modis vō
soluere ofones sillo- z peccātes i mā vel iterimif d̄ p̄mis-
sas z p̄ne si h̄ant p̄nez falsaz vel iterimif d̄ p̄missas tñ si
h̄ant p̄nem verā.

Dubitarēt forte aliq̄. vtrū d̄ solone appēti possit
p̄si- sophista. C̄ D̄z q̄ vt supra dicebat sophista copiosus
ē ab appēte sap- pp̄ qd̄ sic magi curat videri redar- q̄ re-
dar- ita magis curat n̄ videri redargui q̄ n̄ redargui. z q̄
p̄ solones appētes p̄si- istat ne videat fieri redar- iō spectat

Alterius (ad sophistā p̄siderare de tali solutiōe.
forte dubitarēt aliq̄. vtrū spectat ad dia-
lecticū p̄siderare d̄ solutiōe appēti. C̄ D̄m q̄ sophistatio
p̄p̄ p̄sistit i actu z i vlt̄. nō at in traditiōe artis z scie. scire
eniz malū nō ē malū s̄z opari. tradere ḡ artē de sophistica
tōe: vt supra dicebat nō ē sophistare. s̄z facere sophica-
tōes: z vti ea ē sophi- sophista ḡ f̄z q̄ b̄z nō tradit artē eo-
rū. q̄ tūc sophista i eo q̄ sophista eēt sciēs: s̄z vt supra p̄ba-
bat ad dialecticū spectat tradere artē eoz q̄b̄ vti f̄ sophi-
sta. cū ḡ sophista p̄sideret de appēti solutiōe ea vtrūdo: spe-
ctat ad dialecticū p̄si- d̄ tali solutiōe d̄ ea rōnes tradendo.

Alterius forte vtrū aliq̄. vtrū dialecticū possit vti
appēti solutiōe. C̄ D̄m q̄ dia- vt supra
dicebat p̄n̄ ē d̄ itētib̄ formatis p̄ act- rōnis: z q̄ iter bas
itētiōes p̄n̄ ē sillo. iō p̄ncipali ē d̄ sillo q̄z d̄ alys itētib̄.
vtrū at i dia- subz sit sillo nō ē p̄ntis speculatiōis. sufficit
at ad p̄ns scire q̄ p̄ncipali p̄siderat i dia- d̄ sillo q̄z d̄ alys
itētib̄. nō tñ pp̄ B̄ segit sillo ibi eē subz: nā z i meta- p̄n-
cipali p̄siderat de i ba q̄z d̄ alys itētib̄. n̄ tñ ibi suba ē subz:
s̄z ens. cū ḡ sillo appēs sit obligas magis oppo- sillo de q̄
p̄n̄ p̄siderat i logica: z ita directe opponat tali sillo solo
appēs: n̄ ita ē p̄rōne dia- vtrū solone appēti sunt sillo appēti

Alterius forte vtrū aliq̄ si sophista h̄z p̄si- d̄ sol-
ne appēti vtrū magis spectet ad eū p̄side-
rare d̄ solone appēti q̄z de vā. C̄ D̄m q̄ sophista ē copio-
sus ab appēti sap- z nō appēti q̄cūq̄: mō: s̄z ab ea q̄ sic appa-
rēs ē: q̄ tñ nō ē exis. cū ḡ appēter soluere reddat boiez sa-
piētē appēter. vtrū soluēt reddat ip̄s sapiētē exiter: ad so-
phistā f̄z q̄ b̄z n̄ p̄p̄ spectat p̄si- d̄ solone vā s̄z d̄ appēti ex
q̄ meli- appz q̄z sophista possit vtrū so- n̄ tñ f̄z q̄ b̄z p̄t
tradere artē d̄ ip̄is. nā cū tradere artē d̄ obligatē ē vtrū cog-
scer p̄n̄ illi obligatis vtrū soluere eas si sophista: i eo q̄ so-
phistā possit d̄ talib̄ artēz tradere sophista fm̄ q̄ b̄z p̄ se z

Alterius p̄p̄ possit vtrū soluere q̄ cōiter negat.
forte dubitarēt aliq̄ vtrū spectet ad dia-
lecticū magis p̄siderare d̄ solone appēti q̄z de vā. C̄ D̄m
q̄z sophista fm̄ q̄ b̄z solū cāet deceptōes. dialecticū tñ f̄z
q̄ b̄z agnat opionē. z ē ingitū vtrū. s̄z B̄ efficit p̄ rōnes
p̄bables: z q̄ ad ingitōes vitatis magis amīniculat solo
vā q̄ appens magis ad dialecticū p̄nter cōsiderare de so-
lutiōe vā q̄ appenti.

CAP. III.

Afferit aut plurimū interrogatā vlt̄
nō interrogataz soluere orationē
nā p̄videre qdē difficile p̄ vocati-
onēz videre facile.

C postq̄z p̄hs deterianit d̄ solutiōe peccā-
tiū in mā. In pte ista deteriat d̄ solutiōe
peccatiū in for. vep̄ q̄ solutio talis p̄m- aliq̄: b̄f ex p̄
li- per doctrinā. n. p̄mi libz p̄ vacatiōes ep̄is. z p̄ diuturnā
medi- aliq̄: sciri p̄nt h̄z solutiōes. s̄z p̄ doctrinā b̄f scōi
in p̄mptu z q̄ si facit scim̄ talia soluere. iō ne doctrinā b̄f
scōi videat supflua: p̄p̄mittit q̄ d̄t soluere in p̄mptu z p̄

vacatōes rpiis. 2° dat artē solūēdi talia p quā qñt facili-
ter in pmpu scim⁹ ea soluere. 2° ibi (Ergo aut q sunt) Dicit
ergo q plurimū dñt soluere interrogatā orōnē sup. cito 2 in
pmpu: vel nō soluere eā cito 2 in pmpu: nā puidere. i.
in pmpu videre huiusmodi solutiones ē difficile: s3 vide-
re talia p vacatōes rpiis: 2 p diuturnā medi⁹ ē facile. 2 q2
sup. per hūc 2° libru docemur soluere talia in pmpu. iō
bona est h doctrina. ¶ Deinde cū dicit.

Chorū igit q sunt s3 equocatōes 7 amphi-
biolā elēchorū. Alij qdē hñt interrogatōes aliquā
plura significātē. Alij aut cōclūsiōes multiplici-
ter dictā vt i eo qdē qd est tacentē loq cōclūsiō
duplex est: in eo qd qd ē nō scire sciētē vna in-
terrogationūz amphibolia.

Exegit de h arte soluendi 2 docet nos talia soluere. Ad
cui⁹ euidentia sciendū q s3 qnq; sint mete. nō tñ oz spālē
tractatū facere qūo 2 soluere ad ynāquāq; metā: nā s3 m
2 iopinabile sūt qñt gñales mete: 2 cludi hñt p oēs fallas
sicut redargutio. iō solones taliū metāz sufficiētē sciunt
scitis solonib⁹ fallaciāz. rria g facit. q2 p docet soluere ad
oēs fallas: qb⁹ scitis scim⁹ soluer⁹ ad redargutiōes 2 ad s3
2 ad iopabile. 2° docet soluere ad nugatiōes. 2 3° ad solo-
2° ibi (In illis aut q deducūt) 3° ibi (De solo⁹ at fm q q
dē) Circa p⁹ duo fac. q2 p docet soluere ad fallas i dictōe.
2° ad fallas ex dictōes. 2° ibi (Ad illos q sūt fm accis)
p⁹ia ps di⁹ i duas. q2 p docet soluere ad fallas i dictōe spā-
liter. 2° i gñali resumit solutiōes oīuz taliū fallaciāz vt ma-
gis i pmpu sciam⁹ talia soluere. 2° ibi (Quo at i bis q fm
dictōes) p⁹ia ps di⁹ i tres. q2 p docet soluere ad fallas
in dictōe peccātes fm multiplicitatē actualē. scdo ad pec-
cantes fm multiplicitatē potentialē. 2 tertio ad peccātes
fm fantastica. 2° ibi (Ad aū 2 eos q sunt fm 2°) 3° ibi
(Palā at 2 i bis q sūt) Circa p⁹ duo fac. q2 p mittit qdā
distiōes neccias ad ppo⁹. 2° ex illis distiōib⁹ pmissis docet sol-
uere ad equocatōes 2 apbi⁹. 2° ibi (In qb⁹ g i fine) p⁹ia
i duas s3 q duas distiōes pmittit. 2° ibi (Et 2° qñq;) p⁹ia
distiō talē q eoz elēchor. i. palēchor q s3 equocatōes 2
apbi⁹: alij qdē hñt aliq; interrogatōes. i. aliq; pmissa plura
signantē. i. hñt multi⁹ in pmissis. alij at hñt palēchi hñt
ne multipli⁹ dictā. vt i eo qdē pa⁹ q ē ta⁹ log. s3 ē 2°. for-
met sic palo⁹. quēciq; 2° dñt 2° log: s3 2° aliq; tacētē dñt
g 2° aliq; tacētē log. h 2° tacētē log ē duplex. q2 vel p
itelligi q tacēs loquat⁹ vel q aliq; loq⁹ fō tacētē. subdit at
q in eo para⁹ q nō ē scire sciētē vna interrogatōis. i. vna
pmissa: ē apbiola. i. ē dubia. h3. n. dictus pa⁹ multiplici-
tatē i pmissis: qd quō sit i psequēdo patebit. ¶ Deīn cū d⁹.

Et duplex qñq; qdē est: qñq; aut nō est: sed si
gnificat duplex: hoc qdē ens: illud qdē nō ens.

Ponit 2° distiōes. nā sic possum⁹ distinguere de apbi⁹ 2
equocatōe. q2 aliqñ hñt multi⁹ in pmissis. aliqñ vō i pñe:
sic possum⁹ distinguere d eis. q2 aliqñ i h3 multiplicitatib⁹
ē vitas in vtroq; sensu. aliqñ vō i altera tñ. iō air q dup⁹. i.
multiplex vel s3 equocatōes vel s3 apbi⁹: qñq; qdē ē. i. qñ-
q; bz vitatē in vtroq; sensu. qñq; at nō ē. i. nō bz vitatē i vtro-
q; sensu: s3 bz 2° signat. h vō ens. i. vitatē i vno sensu. illud
vō nō ens. i. falsitatē in alio. ¶ Deīde cū dicit.

Quib⁹ ergo i fine multiplex est nisi pñ⁹ supse-
rint 2 dictionē nō fit elēch⁹: vt in eo qd est cecū
videre: nā sine cōtradictiōe nō erit elēch⁹. Qui
b⁹ vō interrogatōib⁹ nō necesse est prius negare
quod duplex est: nā nō ad hoc s3 ppter h oīo.

Premissis h3 distiōib⁹ docet soluere ad h3 multiplicia. 2
duo fac. q2 p o⁹ qñ in talib⁹ h3 ē redar⁹. 2° docet talia sol-

uere. 2° ibi (Ergo in pñ⁹) Dicit g q i illis pa⁹ i qb⁹ ē multi-
plex i fine. i. multiplicitas i pñe: nō fit. elēch⁹. i. nō fit redar-
gutio nisi opponēs pñs supserit 2 dictōes pñis vt i eo pa⁹
g est cecū videre nō erit elēch⁹. i. nō erit redargutio sine 2
dictiōe. nō. n. redarguit⁹ rñs p pa⁹ 2 cludentē q 2° cecū
videre nisi rñs pñs 2 dicat huic pñis: s3 in illis palogismis i
qb⁹ est multiplicitas i interrogatōib⁹. i. i pmissis: vt i talib⁹
fiat redargu⁹ nō nece ē rñdētēz pñs negare duplex. nā i ta-
lib⁹ nō fit oīo ad h. i. ad dup⁹: s3 pp h. i. pp duplex. ¶ Notā
dū at q tota oīo fillo⁹ ordiat⁹ ad pñe. fit tñ h3 oīo pp pñis
fas. cū ergo duplicitas ē in pmissis fit h3 oīo pp duplex: s3
cū est duplicitas in pñe fit talis oīo ad duplex.

Dubitaret forte aliquis quō nō fit redar⁹ i hñtib⁹ s3
nē duplexes nisi pñeget duplex. i. alij
at fit talis redar⁹ et si nō pñs neget duplex. ¶ Dñs q nō fit
redar⁹ nisi pñeget s3. ex h. n. aliqñ redarguim⁹. q2 p fillz
cludim⁹ 2 rñū ei⁹ qd dixerat. nō ergo pñe fit redar⁹ ex eo
q negat⁹ pñisse: s3 ex eo q negat⁹ s3. imo si negātes pñis
fas vellem⁹ redarguere oz nos pñissas illas p aliquēz sil-
logismū 2 cludere. p se ergo loqñdo nō fit redar⁹ nisi q2 p
negat⁹ s3. cū ergo s3 est duplex vt fiat redar⁹ oz pñs negare
duplex. s3 cū s3 nō est duplex: q2 sufficē negare pñe vt fiat re-
dar⁹ poterit q2 redargui nō negādo aliqñ 2°. ¶ Deīn cū d⁹.

Ergo i principio duplex: 2 nomē 2 orationē
sic respōdēdū: qñ est vt sic: ē aut vt nō: vt tacē-
tē loqui: qñ est vt sic: ē aut vt nō: 2 q expediūt
faciēdū sunt que sic: sunt autēz q non: nā expe-
dientia dicuntur multipliciter.

Docet ad talia multiplicia soluere. 2 duo fac. q2 p docet
soluere h3 multiplicia: cū est multiplicitas in pñe. 2° cū ē
in pmissis. 2° ibi (Et i bis at) 2 cludere at pñe multiplicē
2° pōt 2tingere q vel pñs interrogat⁹ h3 multiplex anq; cō-
cludat⁹ vel 2cludit⁹ abiq; pñi interrogatōe. duo g fac. q2 p
docet soluere ad h3 pa⁹ cū mltiplex pñs interrogat⁹. 2° do-
cet talia soluere cū in pñ⁹ latet multi⁹. 2 nō pñs interrogat⁹
s3 i fine 2clu⁹. 2° ibi (Si at lateat i fine) Dicit g q si oppo-
nēs pponat in pñ⁹ nō duplex qñt ad equocatōes 2 orōnes
duplices qñt ad apbi⁹ sup. nō sūt talia 2cedēda simp⁹: s3
rñdēdū ē p distiōes 2 oīo qñ ē vt sic: ē aut vt nō: vt d⁹ eo
q ē tacentē loq: qñ ē vt sic. i. in vno sensu vep⁹: vt si ly tacē-
tez 2struat⁹ ex pre post. q2 tūc ē sensus q tacēs dicat. ē aut
vt nō. i. in alio s3u ē s3m: vt si ly tacētez 2struat⁹ ex pre an.
q2 tūc ē s3us q tacēs dicat. pñit aut ad ex⁹ cū air q expe-
diūt. faciēdū est. n. h oīo mltiplex. sūt. n. q sic. i. sūt expe-
diūt simp⁹ faciēda. Nā vt in p dicebat⁹ expe⁹ oñr multi-
qdā. n. sūt expe⁹ simp⁹. 2 h sūt bōa: 2 sūt simp⁹ fa⁹. Quedā
at sūt expediētia nō simp⁹: s3 in casu: 2 h sūt fa⁹ nō simp⁹:
s3 in casu. ¶ Nōn⁹ at pñcā duo ex⁹ deseruire duab⁹ falla-
cijs: nā p⁹ ex⁹. i. q 2° tacētez log. q2 ibi ē multiplicitas i tpa
orōne. iō deseruit apbi⁹. 2° vō ex⁹. i. q 2° expediūt faciēdū
q2 est ibi multi⁹ eo q h n⁹ expediēs multi-⁹ dñt. iō deseruit
equo⁹. ¶ Nōn⁹ ē q in abob⁹ pñdictis exēplis est multi⁹
in pñe: nā h oīo tacētez log ē 2 cuiusdā pa⁹: vt patuit euz
formam⁹ h3 pa⁹. sic 2 q expediūt faciēdū pñt ē 2 palo-
gismi. fouet aut palogism⁹ sic. qñq; sunt pñcia sunt fa-
ciēda. expediētia sūt pñcia. g sūt faciēda. ¶ Deīn cū d⁹.

Si aut lateat i fine addētē interrogatōne cor-
rigere ergo ē tacētē loq nō: sed hñc tacētez.

Dñdit quō solūendū sit ad pa⁹ hñtes pñes multiplicē
cū nō interrogat⁹ s3 pñs q2 2cludat⁹. 2tinuet⁹ at sic. dñt ē q
cū s3 q est duplex interrogat⁹ in pñ⁹ distiōatōis anq; 2clu-
dat⁹ p fillm statim in pñ⁹ talis s3 ē distiōatōis: s3 si lateat
talis s3: 2 nō pñs interrogat⁹ q2 2cludat⁹ oz in fine rñdētēz
corrige h3 interrogatōes addētēz. i. p additōes: vt si oppo-

nō nō pū iterrogauerit si ē tacētes loq: s; cludit absq; pōi iterrogatōe. g. est tacēte loq. o; nō ēdē dīe q; nō est ta cēte loq: s; hūc loq tacēte. ita q; h additio hūc corrigit bāc pōnē tacēte loq. q; facit eā stare magis pro sensu vō q; pro falso: nā cū dī hūc loq tacēte daf itelligi q; ly tacēte pstruat ex pte appōiti f; q; f; m; vā ē o;f. C. Deū cū dī.
C. Et in his aut q; habēt multipliciter i. ppositi onib; similiter: nō ergo cōscit qm scit utiq; s; nō sic sciētes: nō. n. idēz est qm nō est cōscire: z quonīaz sic sciētes non est.

C. Docet soluere ad pā^m bñtes multiplicitatez in pmissis z duo facit: q; p facit qd dcm ē. z^o adducit quādā cautela; vtilē ad ppo^m ibi (Et oīno obstdū) Dicit g; q; in his o;f. nib; palogisticis que hñt multip^m in pponib; i. in pmissis sūt sup. z^o soluere p distinctōem. ut in B pā^m. g. nō psciūt. formet at sic palo^m. q; cūq; sciūt aliq; illa nō psciūt siue illa nō sciūt: s; sciētes sciūt aliq; g. illa nō psciūt. maior b; p; logismi duplex est. nā cū dī. q; cūq; sciūt aliq; illa nō psciūt ly illa vel pōt pstrui ex pte suppositi. z sic est locutio vā. nō. n. o; s; si aliq; sciūt aliq; q; illa sciāt. s; si illa pstruit ex pte ap pōiti: sic est locutio falsa. nā q; cūq; sciūt aliq; de necessita te sciūt illa. soluenda g; sunt talia per distinctōez dōo: qm sciētes vtiq; sciūt illa. si ly illa pstruat ex pte appo^m: s; nō sunt sciētes ea. sic q; s; illa cōstruat ex pte suppositi. iō sub dit q; nō ē idē dīe: qm sciētes nō est cōscire illa quocūq; mō sūpta: z qm sciētes nō ē scire illa sic. i. i. B sensu v; i. tali sensu q; s; ly illa pstruat ex pte suppositi. C. Deū cū dicit.

C. Et oīno obstdū etiā si simplr sillogizet: qm nō rez quā dicit negant: s; nom: qre nō ē elēch^o.

C. Dat quādā cautela; vtilē ad ppo^m: p quā istabimus nevi deamur redargui dicēs. q; si etiā opponens simplr sillogi zet: o; s; ridentē oīno esse obstdū. i. oīno resistere dōo: qm opponēs nō negavit rez quā ipse dixit. i. pcessit: s; negavit nomē tñ: qre nō ē ibi elēch^o nec redargutio. p. h. n. poteri mus semp apparenter resistere oppo^m. dōo q; nō disputat ad rē. s; ad nomē. posset aut q; veller bāc pculā alr intro ducere: nā cū pba p docuerit soluere ad qnem duplicē qm in pñ: iterrogat: z qm in pñ nō iterrogat: s; later. In parte ista docet soluere ad qnē duplicē simplr siue iterroget si ue nō. nā cū b; est duplex. dato q; tot^o alius sils sit bonus: z q; opponēs simplr sillogizet. tñ si concludat oīonē mul tiplicē debemus ei oīno resistere. dicendo q; nō facit elen chū. q; nō arguat ad rē: sed ad nomen.

Manifestū aut z eos q; sūt f; diuisione; z cōpositiōez quo mō solnēdūz: nā si diuīsa z cōposita oīo aliud significat conclusa contrariū dicendūz.

C. In pte ista vt dicebat docet pba soluere ad oīones pec cātes fm multiplicitate potētiaez. z duo facit. q; p docet soluere ad pōnez z diuisionē. z^o docet soluere ad accētū. z^o ibi (Scdm accentū aut) Circa pñū duo facit. q; p dat quādāz vlem max^m quō soluendū sunt pā^m peccātes fm pōnē z diuisione; z^o ponit diuersa gñā palo; peccātū fm dicras fallas. z^o ibi (Sunt aut oēs b;) Dicit g; q; ma^m est ex dōis. z etiā aliquo^o ē ex dictis ma^m: quō obem^o soluere eos pā^m q; sunt fm pōnē z diuisionē: nā si oīo conclusa. i. qne scā vt b; greca correctio. aliud significat diuīsa z pposi ta diuī dōm. nā si cludit z nos in sensu composito: dōm est eā fuisse pcessam in sensu pñio vt in sensu diuīso. z si cō cludit in sensu diuīso q; fuit pcessa in pposito. est g; b; maria gñalis q; vbi fallit diuīso soluit ppo z c; p. C. Deū cū dicit.

C. Sunt aut oēs huiusmodi oīones f; cōpōnez vel diuisionē: puta siue quō vidisti tu hunc pcul

sū hic pculsus ē b; z quo pculsus ē b; tu vidisti.

C. Ponit palogismos deservientes dictis fallacy. Ad cui^o euidentia sciēdū q; vt supra dicebat ppo z diuīso triplr fie ri hñt. nā vñ^o modus est cū aliq; dictio referri pōt ad ples dictōes z pponi b; cū vñavel cū alia. ali^o modus est cū ali qua dictio ad plura referit z pponit cū illis diuīctis vel di uisim. z iste modus diuīdit. q; illa pfa vel pñt poni ex pte subit: vel ex pte pñcati. ita q; in vñiuerso sunt tres modi. vñz q; diuersitas ista sumpta ex pte subit z pñcati. vt q; illa pfa ad q; referat aliq; dictio pñt poni ex pte subit: vel ex pte pñcati. nō oīno vt facere eēntiale dīam iter modos dictaz fallaz: possum^o oēs b; modos reducere ad duos: quoz vñ^o ē cū dictio pōt ppari ad pfa: z pōt pponi cū vno vel cū alio ita q; in vno sensu pponit cū vno: in alio vñ cū alio. ali^o modus est cū aliq; dictio cōparat ad pfa z in vtro q; sensu pponit cū illis plurib;: tñ in vno sensu pponit cū illis plurib; diuīcti. in alio vñ diuīsim. duo g; facit. q; p ponit b; palogismos put aliq; dictio pōt cōponi cū vna dictioe vel cū alia. z^o innuit palogismos illos put aliq; pōt refer ri ad aliq; pfa diuīcti vel diuīsim. z^o ibi (Putasne vt potes) Ad euidentia aut pme ptis sciendū q; ppo z diuīso qñt ad aliq; palogismos multū vñr cōuenire cū apbi^o. iō duo facit. q; p ponit b; palogismos illos in qb^o b; falle viden tur uenire cū apbi^o. z^o ponit pā^m alios in qb^o nō sic cō uenire vñr. z^o ibi (Et echidimi aut oīo) Circa pñ^m tria fac. q; p ponit duos pā^m q; vñr peccare fm amphibologiam. z^o ostendit eos nō deficere p apbiologia s; p pōnē z diuī sione; z^o docet tales pā^m soluere. z^o ibi (Dunc g; aliqd) z^o ibi (Diuidēdū g; ei) Dicit g; q; b; oēs oīones q; ponent sūt fm pōnē vel diuīoem. vt putas ne q; vidisti hūc pculsum. h est pculsus ē b; formet aut palogism^o sic. q; vidisti hunc pculsum: h est iste pculsus ē: s; oculo vidisti hūc pculsum. g; oculo h pculsus ē. ma^m aut duplex ē. nā cū dī q; vidisti hūc pculsum. h pculsus est. si ly q; cōponit cūz vidisti ē locutio falsa. nā nō est pculsus eo: q; tu vidisti tāq; in sūro videndū. si ly q; cōponit cū pculsus sic locutio ē vā. nā h pculsus est eo q; vidisti pculsum tāq; in sūro percutiēdi. subdit at aliū pā^m dicens. putasne q; pculsus ē b; h tu vidisti: s; baculo p culsus est. g; baculo tu vidisti. h etiā est multiplicitas. q; ly B vñ pōt pponi cū vidisti. z sic ē locutio falsa. nā q; pculsus ē aliq; h tu nō vidisti tāq; in sūro vidēdi. si vñ ly B pponat cū pculsus. sic ē vā: nā q; pculsus est aliq; h tu vidisti cū p culsum tāq; in sūro percutiēdi. C. Deide cū dicit.

C. Habet ergo aliquid z dubiarū interrogatio nūz sed est fm compositionez.

C. Quia i dictis palogismis vñ ēē apbi^o ex eo q; ly B vel ly q; pōt diuersimode pstrui cū b; vño vidisti: vel cūz B pñci pio pculsus. iō ne crederet aliq; dictos palogismos pecca re p apbi^o. dicit eos nō deficere p amphibologia: s; per pōnez z diuīoem. duo g; facit. nā p pponit qd itendit. z^o p bat qd dixerat. ibi (Nō ē. n. duplex) Dicit g; q; glibz dicto rū pā^m b; aliqd dubiaz iterrogationū. i. b; aliq; uenien tiā cū palogismis dubiaz iterrogationum: siue cum pa logismis apbi^o. amphibologia eni idē sonat qd dubia lo cutio vel dubia iterrogatio: s; s; glibz dictoz palogismo rū videat esse fm apbi^o: est tñ f; pōnē vel f; diuīoēz. i. nō ē ibi apbi^o: s; ppo vel diuīso. C. Deide cū dicit.

C. Non enīz est duplex qd f; diuisionē: non. n. eadez oratio sit diuīsa.

C. Probat qd dixerat ostēdens apbiologia nō esse pōnez vel diuīoēz. z dicit q; multiplex fm vñū nō est idē qd mul tiplex fm aliud. z tria facit. q; p pbat B pñōē. z^o p silē. z^o pcludit itētiū. z^o ibi (Si qdē malū) z^o ibi (Quare nō dup) Dicit g; q; oīo q; est fm diuīoēz: vel fm pōnē nō ē duplex. i. nō ē ibi vā multiplicitas. cū nō sit ibi multiplicitas actus.

25. 8.
29.

lis: nam non eadem oratio fit diuisa sup. et composita. Intendit ergo tale rationem. quicquid oratio vera et actualiter multipliciter est quod sit eadem et non variata: sed oratio composita et diuisa est eadem oratio. ergo ibi non est multiplicitas vera et actualis: sed potentialis: et tunc suppleendum est quod cum amphibolus habeat multipliciter actualiter propositio et diuisio non sunt idem quod amphibologia: et paralogismi peccantes secundum tales fallas secundum quod hoc non peccat secundum amphibologiam vel secundum dubias interrogationes: sed habeat aliquid simile cum dubijs interrogationibus. Notandum autem quod motus et omnis variatio est actus entis in potentia ut potest haberi ex tertio physico. quod si modo variato habet aliquid non habet ea actualiter: sed potentialiter. cum ergo oratio ut est multiplex secundum propositionem et diuisionem sit oratio variata: quod non est eadem oratio proposita et diuisa: oratio talis multipliciter non esse actualiter sed potentialiter. Deinde cum dicit.

Siquidem non malum et malum habet accentum plata significat aliud: sed in scriptis quod idem nomen: cum ex eisdem elementis scriptum est: et sicut et illic autem ita signa faciunt: prolata autem non eadem.

Probat quod dixerat per simile dicens. quod si malum et malum non platur secundum accentum super. eisdem vel si in textu non habeatur. non dicat quod malum et malum. plata secundum accentum diuersus significat aliud. et est alia et alia dictio. quod a simili oratio proposita et diuisa ubi aliquo modo variatur. platio non erit eadem oratio nec habebit multipliciter actualiter sed potentialiter. subdit autem quod in scripturis malum et malum est idem nomen. quod est scriptum ex eisdem litteris: siue ex eisdem litteris. similiter et illic. in oratione proposita et diuisa. super. est solum identitas malis: quod signa ut littere et syllabe faciunt ibi identitates. ex eisdem. n. signis: siue ex eisdem litteris est oratio proposita vel diuisa. plata autem. i. quantum ad platiorem non eadem. quod est ibi identitas malis et non formalis: et quod talis identitas facit solas multipliciter. id est propositio et diuisio differunt ab amphibolus: et paralogismi peccantes secundum tales fallas secundum quod hoc sunt non peccat secundum illa. Notandum autem quod malum ut stat pro prauo siue per vitioso habet primam breuem: sed ut stat pro arboze habet primam longam. id est octauum est quod malum et malum sic diuersimode acceptum non idem signat: nec est idem nomen. est ergo intentio per se sicut in accentu est solus multipliciter potentialis. quod ibi nomen est idem solum maliter: cum sit ex eisdem litteris: non autem est idem formaliter propter diuersitatem plationis. sic et oratio proposita et diuisa habet solum multipliciter potentialiter: cum sit eadem maliter tamen. quod est ex eisdem litteris: et ex eisdem syllabis. non autem est eadem formaliter propter diuersitatem plationis. Deinde cum dicit.

Quare non duplex quod secundum diuisiones est. Manifestum autem etiam quoniam non omnes elenchi habent duplex: sic quidam dicunt.

Concludit inuenit itentia dicens quod oratio secundum diuisionem vel secundum propositionem non est duplex. i. non habet veram et actualiter multipliciter: sed potentialiter solus. propter quod manifestus est: quoniam non omnes elenchi peccant secundum duplex. i. secundum actualiter multipliciter: sicut quidam dicunt. In predictis ergo paralogismis ubi est multipliciter potentialis propter diuersum modum proponendi non est vera et actualis dupliciter: nec peccat secundum amphibolus: sed secundum propositionem et diuisionem. Deinde cum dicit.

Diuidentur ergo ei quod respondit: non enim idem est oculis videre percussum: et dicere videre oculis percussum.

Postquam ostendit non esse idem propositionem et diuisionem cum amphibolus et paralogismos propositos esse secundum propositionem vel secundum diuisionem. In pre ista docet habet paralogismos soluere dicens. quod diuidentur ei. i. ab eo qui respondit quod non est idem videre oculis percussum. et dicere videre percussum oculis. i. non est idem sensus: nec est eadem oratio per se oculis proponit cum videre vel cum per-

cussum. ex hoc autem solui possunt ambo predicti paralogismi: nam ut patuit in predictis paralogismis est multipliciter prout aliquid diuersimode potest componi cum hoc verbo videre vel cum hoc participio percussum.

Enchiridimi autem oratio putasne vidisti tu nec coexistens in pyreo naues in sicilia ens.

Postquam per hoc posuit paralogismos deseruientes proponi et diuisioni secundum quod hoc falletur videri quod amphibologia. In pre ista ponit paralogismos in quibus predictae fallacie non sic videntur videri. vel possumus aliter continuare sustinendo predictos paralogismos non esse adductos: ut exemplificaret de propositione vel diuisione. sed ut ostenderet habet fallas esse alias ab amphibolus. per quod dicit possumus quod postquam per hoc ostendit propositionem et diuisionem differre ab amphibologia. In pre ista ponit paralogismos deseruientes istis fallis. et duo facit. quod primo ponit paralogismum quendam ubi queritur quare est geminata propositio et diuisio. 2. ponit paralogismos alios in quibus propositio et diuisio non habet esse modo geminato: sed quod sit modo simplici. 2. ibi. (Et rursum putas) Dicit ergo quod oratio enchiridimi. i. oratio illius poetae super. peccabat per propositionem vel diuisionem que talis erat. putasne vidisti tu nunc existens in pyra naues in sicilia ens. dicit quod a portu quod est in sicilia potest videri naues quod sunt in portu quod vocatur pyra. cum ergo dicit quod vidisti nunc existens in pyra naues in sicilia ens multiplex est locutio. quod vel intelligitur quod tu nunc ens in sicilia videas naues in pyra existens. vel quod tu nunc ens in pyra videas naues existens in sicilia. per quod est ibi propositio vel diuisio quod sit modo geminato. primo ex eo quod ly ens potest proponi vel cum pyra vel cum sicilia. 2. ex eo quod naues existens potest etiam proponi cum pyra vel cum sicilia. posito ergo quod aliquis existens in pyra naues videret in sicilia: posset sic formare paralogismum. quotienscumque vides existens in pyra naues in sicilia ens. quod est in sicilia: sed nunc vides existens in pyra naues in sicilia ens. quod est in sicilia: sed posuit est quod sit in pyra. quod sit es hic et ibi: quod est inconueniens. Deinde cum dicit.

Et rursum putasne bonum sutorum malum esse: erit autem quis bonus sutor malus.

Ponit alios paralogismos in quibus vno modo mittitur propositio vel diuisio. Ad cuius euidentiam sciendum quod si committitur propositio vel diuisio in aliqua oratione habet: quod aliquid dictio potest comparari ad plura: et potest componi cum vno vel cum alio. triplici habet potest contingere: vel quod ambo illa plura in illa oratione exprimuntur: vel ambo intelliguntur vel vnum exprimitur et aliud intelligitur. tria ergo facit. quod primo ponit quendam paralogismum in quo aliquid dictio sic comparatur ad plura quod vnum illorum in illa oratione exprimitur et aliud intelligitur. 2. ponit alium paralogismum in quo ambo illa plura intelliguntur. 3. ponit tertium paralogismum in quo ambo illa plura exprimuntur. 2. ibi. (Putasne quod) tertia ibi. (Putasne verum) Dicit ergo quod rursum super. peccat habet propositionem vel diuisionem hic paralogismum cum dicit putasne bonum sutorum malum esse. erit quod aliquis bonus sutor malus. fouet autem sic paralogismum. quicquid est malus non est bonus: sed bonus sutor est malus. quod bonus sutor non est bonus. habet autem est propositio vel diuisio ex eo quod hec dictio malus potest componi cum duabus dictioibus: quod vna est expressa. alia vero intellecta. nam cum dicit bonum sutor est malus. si ly malus proponit cum ly sutor qui ibi exprimitur est locutio falsa. quod sequitur quod bonus sutor sit malus sutor: sed si componitur cum ly homo qui ibi intelligitur potest esse vera. potest enim contingere quod bonus sutor sit malus homo. Deinde cum dicit.

Putasne quorum scie bone: bonas disciplinas mali autem bona disciplina. bona ergo disciplina malum.

Ponit 2. paralogismum in quo aliqua dictio potest comparari ad plura: quod neutrum in oratione exprimitur: sed vtrumque intelligitur. et duo facit. quod primo ponit habet paralogismum. scdo.

docet ipm soluere ibi (At vo malū) Dicit ergo putasne q
rūz scie bone sunt bonas eē disciplinas. h ē maior. forme
tur aut sic palogismū: et vt melius deo det textus sequens
accipiat hec oīo in singulari sic. cui⁹ est bona disciplina ē
bona disciplina: s; mali est bona disciplina. ergo malū est
bona disciplina. maior hui⁹ palogismi duplex ē: nā in B re
latiuo cuius itelligit aīo. et h; aīo pōt itelligi in diuerso
casu. s; in genitiuo et in notatiuo. et si itelligat ibi in casu ge
nitiuo est locutio vā. est. n. sensus q illi⁹ cuius ē bona disci
plina sit bōa disciplina. et qz mali ē bōa disciplina: delude
qz mali sit bona disciplina: qd vey est: qz scire malū nō est
malū: s; si in B q dico cui⁹ nō itelligat illi⁹: sed illud erit
locutio falsa. erit. n. sensus q illud sit bona disciplina cui⁹
ē bona disciplina: et qz mali ē bōa disciplina: seqref q illud
f. malū sit bōa disciplina. bōa. n. disciplina ē illi⁹ cui⁹ ē. s; nō
ē illud cui⁹ ē. est g ibi deceptio ex eo q bona disciplina pōt
pponi vel cū illud vel cū illi⁹. et si pponatur cū illud erit lo
cutio falsa: qz erit sensus q bona disciplina sit malū. si vo
pponat cū illi⁹ erit vā: qz erit sensus q bona disciplina sit
de malo: et qz nec illud nec illi⁹ exprimit in ofone p̄acta
s; vtrūq; ibi itelligit: iō in hoc palogismo est p̄pō vel diui
sio put aliqd pōt pponi cū pluribus: quoz neutriū in ofo
ne exprimit: s; vtrūq; itelligit. (Deinde cū dicit.

At vo et malū et disciplina est malū. Quare
mala disciplina malū. s; ē maloz disciplina bōa.
Solut dicēs. q malū sup. est scitū p̄actice: et disciplina
est malū. vey est disciplina p̄actica. quare bene segtur q
mala disciplina sit malum. bona tamen disciplina nō est
malum: sed est maloz nū.

Dubitaret forte aliquis quomodo disciplina
habet rōnem malū. (Dm
q malicia nostra est ex opibus nostris: vñ qz mala facim⁹
mali sumus. disciplina ergo maloz si sit p̄actica et experi
mētalis de necessitate ē mala: s; si sit specularia nō soluz
ē mala: s; ē bona. vult ergo p̄hs dīe q aliq disciplina ma
la ē vt disciplina qua experimētāl et p̄actice scimus ma
liz: nulla tñ bona disciplina est malū: s; ē mali. i. de malo:
vt ē maloz ex quo appz q bona disciplina nō ē illud cui⁹
ē. qz nō ē malū s; sit mali: ē tñ illi⁹ cui⁹ ē. (Deinde cū dicit.

Putasne verum dicere nunc: quoniam tu fa
ctus es. ergo factus sed nunc.

Ponit alium palogismū qui fit ex eo q aliqua dictio
pōt componi euz pluribus: quoz vtrūq; in oratione expri
mit. et duo facit. qz pmo ponit h; palogismū. scōo ponit so
lutiōem eius. ibi (Aut aliud) Dicit g. putasne verū est di
cere nunc q tu factus es. fact⁹ es g nūc. forme sic paralo
gismus. de quocūq; verū est dicere nūc q factus est. ille ē
factus nūc: s; de te verū est dicere nūc q fact⁹ es. ergo fa
ctus es nūc. (Deinde cum dicit.

Aut aliud significat diuisus: verū. n. dīe nūc:
qm factus: sed nūc nō factus es.

Solut dicēs. q p̄dicta oratio aliud significat diuisus. i.
plata diuise et cōposite. nam verū est dicere nūc: qm tu fa
ctus: s; non es fact⁹ nūc. est ergo ibi deceptio: qz ly nūc pōt
cōponi cū dicere. et sic est locutio vā. naz de quolibz qd est
factum pōt nūc dici q sit factum: s; si ly nūc componit cū
factus est locutio falsa. qz nō qdlibz factū est nūc factū.
cū ergo tam ly dicere qz ly factū in p̄dicta oratiōe expri
mitur p̄z. hunc palogismū ex hoc cōtingere. qz aliqua
dictio pōt componi cū pluribus: quoz vtrūq; in oratione
exprimitur. (Deinde cum dicit.

Putasne vt pōt et que potes: sic et ipsa facies
non citbarizans aut habes potestātē citbarizā
di: citbarizabis ergo nō citbarizās.

Postq posuit palogismos fm q aliqua dictio p̄para
ta ad plura pōt componi cū vno vel cū alio. In parte ista
ponit quendā palogismū put aliqd comparatū ad plu
ra potest componi cū illis cōiunctim vel diuisim. et tria fa
cit. qz pmo ponit h; palogismū. scōo soluit ipm fm opinio
nem p̄p̄iaz. tertio soluit ipm fm opionem alioz. scōa ibi
(Aut nō habz) s; ibi (Soluunt aut hūc) Palogism⁹ ta
lis est. putasne q potes et vt potes: sic et ipsa facies: s; nō ci
tbarizās habes potestates citbarizādi. i. citbarizare potes
segur s; q nō citbarizās citbarizabis. (Deinde cū dicit.

Aut nō huiusmodi h; potestātē: vt nō citba
rizans citbarizet: sed cū nō facit vt faciat.

Solut dicēs q nō h; h; p̄atē vt nō citbarizās citbari
ret. i. nō ē vā in sensu cōposito: vt q simul possit esse aliqd
sub puatione et forma: vel q possit simul nō citbarizare et
citbarizare: s; ē vera in sensu diuiso. qz cū non facit. i. cum
nō citbarizat habz potestātē vt faciat. i. vt citbarizet sup.
postea. qz successiue et diuisim non est iconueniēs aliquid
esse sub puatione et forma:

Dubitaret forte aliquis in qbus dictioz paralo
gismoz h; esse p̄pō: et in qb⁹
diuisio. (Dm q hec qd est sup̄uacua: Nā cū h; itendat
de solone p̄pōis et diuisionis. qz qui scit quō soluēdū sit ad
p̄pōnē scit quō soluēdū sit ad diuisionē. nā qui bene diffinit
p̄ria cōsignificat. cū g mō opposito et p̄rio solui habet p̄e
dicte fallē. qz vbi vna fallit: alia soluit. iō palogismi positi
siue fallant fm p̄pōnē siue fm diuisionē nō referit vt ad p̄
positū. verū tñ in pmo li⁹ sufficiēter has fallacias distingi
mus: et ostēdimus qui palogismoz peccant fm vñaz: et qui
fm aliam. si ergo de B aliter cēt cure ad illud capl; recur
ratur. (Deinde cum dicit.

Solut at hūc qdā et alr: nā si dedit vt pōt fa
cere: nō dñt accidere nō citbarizātē citbarizā.
nō. n. vt pōt oīno facere dñt. datū ē qm faciet:
nō idem aut est vt pōt: et oīno et pōt facere.

Solut deñ pa⁹ fm opionē alioz. et duo facit. qz p̄ ponit
h; solutiōes. et eā iprobat ibi (Sed manifestū) Dicit g q
qdā soluunt hūc pa⁹ aliter q deñ sit. dicunt. n. q si respō
dens dedit. i. cōcessit te facere aliqua vt potes nūc dicunt
sequi nō citbarizātē citbarizare: nā nō valet. facis vt po
tes. ergo h; vt potes. valeret. n. si dicere. facis omnino vt
potes. ideo subdi: q nō est datū. i. non est concessus quo
niam faciat oīno vt pōt facere: et cōstat q non est idem vt
potes: et vt oīno potes facere. (Notandū ergo p̄dictos
p̄hs soluere h; palogismū non per cōpositionē: sed per
fallaciā p̄sequētis: nā non valet. homo. ergo hic bō. nec vā
let. facis vt potes. ergo facis h; mō. qz hoc mō quo potes:
sed si sumeret vniuersāl valeret: nam sicut valet. oīs bo
mo. ergo sor. qz sor. est bō. sic valet. facis omnino vt potes.
ergo facies hoc mō. i. q non citbarizando citbarizare po
tes. (Deinde cum dicit.

Sed manifestū qm bene non soluunt. Nam
orationū que ppter idē eadē solutio: hec antez
nō cōueniet in oēs: nec oīno iterrogatas: s; est
ad iterrogantē nō ad orationem.

Improbat h; solutiōem dicēs. manifestū esse: quoniam
nō bene soluūt. naz eadē est solutio omniū orationū: que
sunt ppter idē. i. ppter eandē causam: vel ppter eun
dem defectū: sed hec solo non cōueniet in omnes. i. nō po
tēst adaptari ad oēs palogismos sic deficiētes. ergo non
ē bōa solutio. imo qd plus est: dicta solutio nō omnino sol
uit orationes iterrogatas. i. palogismos factos. non enī
omnino h; orationes per talē solutiōē soluunt. qz nō sol

untur simplr. ideo subdit q̄ dicta solo non est ad oratio-
nes: sed est ad interrogantē. i. ad hominē. ¶ Notandū autē
predictā solutionē esse apparentē et nō verā: q̄ negat sim-
pliciter q̄ nō citbarizans citbarizare possit: cū tamē non
sit simplr neganda: q̄ est multiplex et in vno sensu est ve-
ra: vt in sensu diuiso: et in alio est falsa: vt in pposito. ¶ Rur-
sus pdicta solutio non ē bona. q̄ pōt sic formari dictus pa-
ralogismus q̄ cōcludet eādē cōclusionē: et per solutio-
nem predictā solui non poterit: vt si diceretur sic. quicq̄
potes facere pōt esse vt facias: sed non citbarizans citbari-
zare potes. ergo pōt esse q̄ non citbarizans citbarizes. hic
enī paralogismus habz similit̄ defectū: et tamen nō habet
solui per solutionē tactam: cū vniuersaliter sumptū sit de
quocūq̄ possibili. ¶ Deinde cū dicit.

¶ Scdm accētum autem orationes non sunt:
neq̄ in his que scribunt: neq̄ in his que dicti-
tur: excepto si que pance fiant.

¶ Docet soluere fallaciā accentus. et tria facit. q̄ pmo ostē-
dit banc fallaciā non esse idoneā ad sepe decipiendū. 2°
exemplificat de ea. 3° docet eam soluere. scōa ibi (¶ Ut hoc
iustos viros) tertia ibi (Quomō autem) Dicit ergo q̄ fm
accentū non sunt orationes sup. ad decipiendū sepe. neq̄
in his que scribunt. neq̄ in his que dicunt. q̄ neq̄ in scri-
pto neq̄ in platione p̄ non sepe per tales fallaciā decipi.
excepto autē q̄ si que pance fiant. quasi dicat. q̄ et si nō se-
per: tamē forte in paucis possumus per banc fallaciā de-
cipi. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Et hoc iustos viros oportet pēdere: iustos
viros non oportet pendere: idēz ergo oportet
pati iustos viros et non pati.

¶ Exemplificat de ea dicens q̄ hec oratio peccat per accen-
tum. iustos viros o3 pendere. iustos viros non oportet pē-
dere: sed sup. pendere est pati penā. ergo idē idest eādē
penā o3 iustos viros pati et nō pati. ¶ Deinde cū dicit.

¶ Quomō autem soluedum: palā. n. idēz signi-
ficat grauiter et acute prolutum.

¶ Docet talia soluere dicens ea soluendū esse: q̄ nō idē
significat vix vel dictio aliqua. palā grauiter et acute. nā
pendere vt habz accentū grauem significat isferre penā: et
sic oportet iustos viros pēdere. i. penam dare: sed vt ha-
bet accentū acutum significat sufferre penā. et sic nō opor-
tet iustos viros pendere: quia nō decet eos sufferre penā.

CAPITVLVM. V.

¶ Alam autē et in his que fiunt in eo
q̄ similr dicunt que nō sunt eadē
quō obuiādum: eo q̄ habem⁹ ge-
nera p̄dicamentorum.

¶ In parte ista docz soluere ad paralogis-
mos figure dictionis qui peccāt fm multiplicatē fan-
tasticā. et tria facit. q̄ pmo ostendit in generali quomō ta-
lia sunt soluenda. scōa q̄ dixerat manifestat. tertio ponit
paralogismos deseruiētes huic fallacie. et docet tales pa-
ralogismos soluere. scōa ibi (¶ Itaz h̄ quidē) tertia ibi (¶ Ut
in hac oratione) Dicit ergo palā esse quomō est obuiādū
i. quomō est soluendū in his orationibus que fiūt in eo q̄
similr dicuntur: q̄ non sunt eadē. i. que non sunt similiter.
scimus enī ad talia soluere eo q̄ habem⁹ genera p̄dica-
mentorum sup. distincta. ¶ Notandū autem q̄ vt supra
dicebatur: h̄ fallacia triplr habz fieri. pmo cum ppter eā-
dem rē interpretamur eundē modum significādi. scōa cūz
est ecōuersio: vt cum ppter convenientiā modi significan-
di interpretamur identitatē rei. tertio cū ppter similem
terminationē interpretamur eandē rem vel eundēz mo-

duz significandi: quare autē hec fallacia nō est realis: et nō
est extra dictionē: cūz modi eius videātur sumi quasi rea-
liter superius est sufficiēter expressum. ad presens autē suf-
ficiat scire quō illis modis fieri habet hec fallacia. si ergo
cognoscim⁹ ipa genera p̄dicamentoz q̄ntum ad rē signi-
ficatam: et quātum ad modū significādi: et q̄ntuz ad modū
terminādi fm q̄ aliquo⁹ ptingit ea eē distincta: scire possu-
mus quō soluēdi sunt h̄ palogismi. ¶ Deinde cū dicit.

¶ Itaz hoc qdē dedit interrogatus: non esse qd
eoz que qd est significat: ille p̄o ostendit esse qd
eoz que sunt ad aliqd: vel quātitates: vidētur
autē qd est significare fm dictionem.

¶ Manifestat qd dixerat ostēdens q̄ per p̄mutationē p̄-
dicamentoz cōmittit hec fallacia dicens. q̄ si hic. i. si re-
spōdens interrogat⁹ dedit. i. concessit vel posuit qd. i. aliqd
boz que significāt qd est. i. subam non eē q̄ opponens di-
cebat. ille vero. i. opponēs dicit esse qd eoz que sunt ad ali-
qd vt q̄litates. quasi dicat. q̄ rīdēns negabat de suba. op-
ponēs arguebat de illis p̄dicamentis que non significant
qd. sed videntur significare qd fm dictionēz. i. fm dictio-
nis figuram. ¶ Deinde cum dicit.

¶ At in hac orōne. Putasne ptingat idē simul
facere et fecisse non: at p̄o videre aliqd simul:
et videri idē: et fm idē cōtingit.

¶ Ponit palogismos deseruiētes huic fallacie. h̄ autē pa-
ralogismi ad tres modos reduci possunt: q̄ in h̄ palogis-
mis vt mutat accēs in accēs: vel suba in accēs: vel subitā-
tia in subaz. tria ergo facit. q̄ pmo ponit paralogismos in
q̄bus mutat accēs in accēs: vt agere in pati vel ecōuerso.
2° ponit palogismos in q̄bus mutat suba in accēs. tertio
in q̄bus mutat suba in subam. scōa ibi (¶ Similes autē et de
orōnes) 3° ibi (¶ Et putas q̄ q̄s nonit) Circa p̄mūz duo fa-
cit. q̄ pmo ponit h̄ palogismos. 2° docet eos soluere. scōa
ibi (¶ Si autē aliq̄s) Circa p̄mū tria facit fm q̄ tres palogis-
mos inuit. scōa ibi (¶ Putasne est q̄s) 3° ibi (¶ Rursum autē
dicere) Dicit ergo q̄ in hac orōne sup. est figura dictiōis.
putasne ptingat idē simul facere et fieri. h̄ ē cōclusio. at p̄o
p̄ aliqd idē et fm idē s̄l videri et videri. h̄ est maior. for-
met sic palogismus. p̄ aliqd idē et fm idē. i. fm eādē p̄-
simul videri et videri: sed videri et videri sunt vt facere et
fieri. ergo p̄ aliquid idē et fm idē simul facere et fieri.

¶ Notādum autēz q̄ videri et videri p̄prie nec actionē
nec passiōem dicūt. iporant tñ quendā modū agendi vel
patiēdi. ita tñ q̄ videri nō est vt facere nec videri ē vt pa-
ti vt sup̄pōebat palogism⁹: s̄z magis ē e3. ¶ Deinde cū dicit.

¶ Putasne est qdē verum: que sunt pati face-
re quid: ergo secatur: vti ē: operat similr dicun-
tur. et omnia qd pati significant.

¶ Ponit 2° palogismū dicens. putasne qd. i. aliqd eoz que
sunt pati esse qd facere. h̄ est p̄clo. secat ergo vti ē opat si-
milr dñr: et omnia significāt qd pati. i. passiōes. formetur
autē sic palogismus. secat vti ē opat similr dñr et iporāt
passiōē: sed opari est facere. q̄ facere importat passiōes
sue facere est pati. ¶ Deinde cū dicit.

¶ Rursum autē dicere: currere: scribere: s̄l sibi
invice dicūt: s̄z scribere qdē opari qd est: et q̄re
pati quid: similr autēz et facere.

¶ Ponit 3° palogismū dicens. q̄ dñe currere scribere s̄l
sibi inice dñr. h̄ est maior palogismi: s̄z scribere est opari.
h̄ est minor: quare scribere erit s̄l pati et facere. h̄ est 3°. for-
met sic palogismus: scribere significat vt agere: q̄ signifi-
cat vt currere: et significat vt pati: q̄ dicit operari. q̄ signifi-
cat simul agere et pati. ¶ Deinde cū dicit.

C Si autem aliquis illic dans non contingere simul idem facere et fecisse: videre et vidisse: dicat contingere nondum elenchus factus est: si non dicat videre facere quid: sed pati: indiget enim hac interrogatione.

C Docet huiusmodi paralogismos solvere. et tria facit. q. pmo assignat in dictis paralogismis cam defect. scdo assignat in eis cam apparetic. 3. qd dixerat manifestat per quoddam simile. scda ibi (Sed ab audiente) 3. ibi (Idem. n. accidit) Dicit ergo q. si alius ridens illic. i. in dictis paralogismis sic dans. i. cedens no. tingere simul idem facere et fieri: dicat tñ co. tingere idem videre et videri: nondum tñ factus est elenchus. i. nondum redargutus est respondens si non dicat. i. si no. cede. dat videre esse quid vt facere: sed dicat videre esse vt pati. Indiget enim hac interrogatioe q. respondens concedat videre vt agere. deficiunt ergo tales paralogismi: q. accipiunt vt simili qd non est simili: accipiunt videre vt agere quod no. est vt agere. si ergo hoc no. concedatur non fit elenchus. **C** Deinde cum dicit.

C Sed ab audiente opinat datu eē: cum et secare facere qd: et secari fieri dedit: et quocumq. alia dicunt simili: nam reliquus ipse addit qui audit velut simili dictu: hoc autem qd dicitur simili: videt autem fm dictionem.

C Assignat in dictis paralogismis causam appentie dicēs. q. ab audiente et inuenerat ab his q. adstant disputationi. opinat esse datu. i. esse cessum q. videre sit vt agere: nam cu. ridens dedit. i. cessit q. secare sit qd facere: et secari qd fieri: et quocumq. alia dñr filr ex B sup. estimat datu esse q. videre sit vt agere. q. vt eē vt secare. id subdit q. ipse q. audit addidit reliquu. i. addidit et cessit in corde suo q. vide re sit vt secare vel vt aliqd simili dñr. B aut no. est ita: q. videre no. dñr filr ad secare: s. vt esse filr dñr fm dictōem. i. fm dictionis figurā. **C** Deinde cu. dicit.

C Idē aut accidit qd in equocationib. Putat aut in equocis isciis orōnū qui dixit negare rē: no. nomē: B at. adhuc eget interrogatōe si ad vnu respiciēs equocu. dicat: sic. n. dāte erit elēch.

C Qd dixerat manifestat p. filr dñr dicēs. q. idē accidit in talib. qd accidit in equocationib. nā in equocis si audies sit isciis orationum. i. si ignoret multiplicatē nolum: cu. ridens negat equocu. putat q. ridēs dixit. i. q. cessit negare rē no. nomē. B aut no. oportet: s. adhuc eget interrogatōe. si ridens aspiciēs ad vnu dicat. i. cedat equocu. nā dāte. i. cedetē ridente equocu. sic. i. in illo eodez sensu in quo arguit opponēs erit ibi elēch. s. sup. si cedat equocu. cu. in alio sensu no. dñr nec erit ibi elēchus. **C** Notādū ergo hāc similitudinē in B p. sistere: q. sicut audietes ignorātes q. dñr multipl. credūt aliqui ridentē negasse rē cu. gauerit solū nomē: sic ignorātes que dñr filr: et que no. credūt esse filr dicta q. no. dñr filr pp. qd sicut in equocis non fit elēchus nisi ridens et opponēs ferāt simplr intellectuz ad vnu significatū. sic in figura dictōis no. fit elēchus nisi supposito q. dicant simili que no. dñr simili.

Similes autē et he orationes bis si qd q. hñs: postea non habz: amiserit: nam vnu solū amittēs digitum: non habet decem digitos.

C Postq. p. posuit paralogismos in qbus vnu pdicamētū mutat in aliud ex dictōis terminatione. In pte ista ponit paralogismos h. fallē in qbus vnu pdicamētū mutat in aliud

pp. ter dictōis p. cretōem. vel possumus dñe q. p. posuit sumere paralogismos in qbus accñs mutat in accñs. In pte ista docet sumere paralogismos in qb. suba mutat in accñs: et duo facit. q. pmo ostendit quō mutat suba in qñtita. tē et in ad aliqd. 2. quō mutat in alia pdicamēta. 2. ibi (Ampli. aut et he sunt) Circa p. mus duo facit. q. p. ostendit quō p. hāc fallam mutat qd in qñtū. scdo quō mutat qd in ad aliqd. 2. ibi (Et qñ dabit qd) Circa p. mus duo facit. q. p. ponit octū p. 2. docet ipz solvere. 2. ibi (Aut qd no. habz) Dicit q. q. be orōnes que sequunt sunt filēs bis orōnibus que p. cesserūt: vt si dicat. putasne q. alius hñs et postea no. bz amiserit illud. B est maior. nā vnu solū amittēs digitū no. habebit. x. digitos. B est minor. forme at sic paralogismus. qd q. hñs: et postea si bz amiserit: s. p. hñs. x. digitos amittēs vnu solū digitū non habz postea. x. digitos. q. amittēs vnu solū digitū amiserit. x. digitos. **C** Deinde cu. dicit.

C Aut qd no. habet qdem: prius habēs amiserit: quātum aut no. habz vel quāta: non necesse est tāta amittere. ergo interrogās qd bz colligit in eo q. quāta: nam decet quāta. Si ergo dixisset ex principio: si quanta quis no. habet: prius habens: putasne amiserit tanta: nullus dedit: sed aut tanta: aut horum aliquid.

C Soluit dicēs pcedēdum eē q. alius amiserit illud qd p. hñs: et postea no. bz. qñtū aut no. bz: vel quāta no. bz. no. necesse est tāta amittere. Pcedēdum est ergo aliquē amississe qd nūc no. bz: si p. habebat illud: s. no. est pcedēdus eū amississe tāta qñtā nūc no. bz: dato q. p. tāta habuerit. ergo interrogās qd bz colligit in eo q. quāta. i. mutat qd in qñtā: nā. x. quāta. i. x. assignat qñtātē no. subam. si q. opponēs in p. dixisset si quāta q. non bz p. hñs. putasne amiserit tāta. nullus sane mētis dedit: i. p. cessisset: s. p. cessisset eū amississe aut tāta aut aliqd illoz. no. n. opz si alius hñs. x. et postea no. habēs. x. p. amiserit oia. x. sed vel amiserit omnia. x. vel aliqd de illis. x.

Dubitarēt forte alius quō iste orōnes sūt similes orōnib. pcedentib. **C** Dñm q. sunt filēs in duob. p. gñā. liter. q. peccant per eādem fallam. 2. sunt similes qñtā spe. cialr: q. vtrubiq. mutat vnu pdicamētū in aliud: et sic sunt duplr filēs. sic possum. dñe q. sunt duplr dissimiles. pmo eni q. in dictis paralogismis mutat vt dicebat accñs in accñs: vt agere in pati: vel pati in agere: s. in paralogismo q. factus est: et etiā in sequētibus paralogismis mutat substātia in accñs: vt suba in qñtātē: vel in ad aliqd: vel in alia pdicamēta. rursus in pdictis paralogismis mutat vnu pdicamētū in aliud ex dictōis terminatione: vt interpretamur q. videre sit agere: q. est filis terminationis cu. secare: s. in his paralogismis interpretamur vnum pdicamētū aliud: no. ex terminatione dictōis: s. ex p. cretōe eius: vt q. cōcre. tiue id. qd est qd dñr eē qñtū vel qñle. id interpretamur substātiā qualitātē qñtātē et alia pdicamēta: nāz vt in pmo lib. diffusi. dixim. aliqua pdicamēta. lz no. pdicent de substātiā in abstracto. q. suba no. ē quātitas nec qualitas nec relo. pdicant tñ bz pdicamēta de suba in cōcreto: q. suba est quāta et qualis: et est subm retonis. et q. sic concretine pdicamēta de seinuicē pdicant. pp. ter dictōis p. cretionez vnu pdicamētū in aliud cōmutat. ideo bene dñm est qd in p. tinuando diximus. v3. q. in pdictis paralogismis fit pmutatio vni. pdi. in aliud pp. dictōis teriationē. i. bis at. fit bz pmutatio pp. dictōis p. cretione. **C** Deinde cu. dicit.

C Et quoniam dabit quis qd no. habet: non. n. habet vnum solū denarium.

C Ostendit quō mutat qd in ad aliqd. et duo facit. q. p. ponit

h3 palogismos. 1 soluit eos fm opionem ppriaz. 22 soluit eos fm opionem alioz. 22 ibi (Solunt aut qdaz) Circa pmi qtuor facit f3 q qtuor palogismos ponit. 22 ibi (Putasne q n3 h3 aligs) 32 ibi (Siles aut) 42 ibi (Aut que n3 h3) Circa pmi duo facit. qz p ponit palogismum. 22 soluit ipm ibi (Aut n3 dedit) Dicit ergo q fm figurā dictionis est: qm qd dat qd n3 h3. h3 est p. n3 n3. h3 vnu solum denariū. h3 est minor. maiorē tacet. forme sic palogism. iste dat vnu solum denariū. 22 n3 h3 vnum solum denarium. ergo dat qd n3 habet. Deinde cum dicit.

CAut n3 dedit qd n3 habuit: sed vt n3 habuit vnu: nā solū h3 n3 significat: neq3 solū: neq3 tale: neq3 tāti: h3 vt h3 ad aliqd: vt qm n3 cū alio.

Soluit dicens q dās vnu solū denariū n3 dedit vnu qd n3 hūit: s3 vt n3 hūit: nā solū n3 signat h3. i. subam. neq3 tale. i. q3 litat: neq3 tñ. i. q3 titat: s3 signat vt hūc 2 signat vt ad aliqd: qm solū ē idē qd n3 cū alio. esse aut n3 cum alio n3 est eē qd: s3 ad aliqd esse. mutat ergo ibi qd in ad aliqd: sine mutat suba in relonem. Deinde cū dicit.

Quēadmodū si sic dicat: putasne qd n3 aligs habet h3 dabit: n3 dicere aut iterroget: si dabit qd cito: qd n3 habet cito: dicere aut sillogizet: quoniā dabit quis quod non habet.

Ponit 22 palo. 22 duo facit. qz p ponit pa. 22 soluit ip3 ibi (Et manifestū) Dicit q q3 sit defect est in pdicto palogismo quēadmodū si qd dicat putasne dabit aliqd qd n3 h3. rñdente aut dicere q n3: iterroget vltēri. ipse opponens si q. i. si aliqd dabit qd. i. aliqd cito qd n3 h3 cito. rñdente dicere. i. pcedente h3. sillogizet opponēs vltēri. qm dabit qd qd n3 h3. pōt. n3. cōtingere q aliqd det in vna die qd acq3uit in. x. ānis: ppter qd dabit cito qd n3 habuit cito: forme at sic palogism. iste dat aliqd cito. n3 hūit illō cito. qd dat qd non h3. Deinde cū dicit.

Et manifestū qm n3 sillogizauit: nā cito n3 h3 dare h3 b3 modo dare ē: vt aut n3 habet: dabit aliqd: vt qd delectabilr h3 cū tristitia dabit.

Soluit dicens māifestū eē: qm n3 sillogizauit. nā cito dare cito n3 ē dare h3: s3 ē dare h3 mō qd manifestat p aliqd exē plū. nā si aliqd dat vt n3 h3. qz qd h3 delectabilr dabit aliqd cū tristitia. sicut ergo pōt qd dare cū tristitia qd n3 possidet cū tristitia. sic pōt quis dare cito qd n3 possidet cito. posset aut ex h3 q veller formare palogismū tertiu sic. iste dat aliqd cū tristitia. n3 h3 illud cum tristitia. ergo dat qd n3 h3. p3 aut q ibi mutat pdictamentū. dare. n. cū tristitia vel dare cito n3 est dare qd: s3 est dare qūo.

Dubitarēt forte aliqd cū dñm sit q hic ponat palogismos in qd mutat qd in aliqd. vt qz bi duo palogismi male sint situati: nā dare cito n3 ē dare qd: s3 ē dare qm: 2 dare cū tristitia n3 est dare qd: s3 ē dare q3 lter. 2 ergo in pdictis palogismis n3 mutat qd in aliqd: s3 qd in qm vel qd in qle. Dōm q in hac pte of pbs ponere palogismos in qd mutat qd in aliqd 2 n3 ppe ponit hic palogismos in qbus mutat qd in qm: vel quid in qle: qz h3 palogismi n3 adducunt h3 p se: s3 adducunt ad oñdendū quō pōt mutari qd in aliquid. nā si bñ cōsiderat series lre oñdē q potest dare qd vnum solū cū non habeat vnu solū. 2 potest dare cito 2 cum tristitia qd non h3 cito 2 cū tristitia. Deinde cum dicit.

Similes aut 2 huiusmodi oēs: putasne quā non habet 2 manu percutit.

Ponit aliū palogismū dicens. q oēs h3 ofones q ponentur sunt siles. qz peccat p eādem fallam. h3 aut ofo est putasne aliqd pcutit manu quā n3 h3. h3 ē p palogismi. ali

qz pcutit cū vna sola manu: 2 n3 h3 vna solā manu. ergo percutit cū manu quā n3 h3. mutat. n. h3 sili mō qd i aliqd qd vt dñm est solū non dñm qd: s3 ad aliqd. Deinde cū dicit. Aut quez n3 habet oculo videbit: non enim habet vnu solum.

Pōit aliū pa dicēs. q aliqd videbit cū oculo quē n3 h3. h3 ē pto palogismi. n3. n3. h3 vnu solū oculū. h3 ē minor. forme aut sic aliqd videt aliqd cū vno solo oculo. n3 h3 vnu solū oculū. q videt cū oculo quē n3 h3. p3. n. qz hic etiā mutat qd in aliqd. Notādū aut q ex q pbs icepit palogismos in qd mutat qd in aliquid fm vnu modū positi sunt tres palogismi. alio positi sunt qtuor. alio qnq: nā vt patuit tres pmi pa se huerūt p ordinē: qz 22 fuit expositi uis pmi. oñdebat. n. qz aliqd pōt dare vnu solū: s3 n3 hēat vnu solū: sic pōt dare cito qd n3 h3 cito. sic pōt dare cū tristitia qd n3 h3 cū tristitia. si q scōs 2 tertio palo n3 ponat in nūc: cū aliqd: qz n3 sunt adducti p se: sed ppter exponem lre: erūt tres pa positi. si vō vn illoz ponat in nūc: 2 n3 alio: erūt qtuor. si at vterqz ponat in nūc: erūt qnq.

Soluit autē qdā dicēs: 2 vt habet vnu solum oculum: 2 aliud quodlibz qui plura habet.

Postq pbs posuit palogismos in qd mutat qd in aliquid: 2 docuit eos soluere h3 opionē ppriā. In pre ista docet eos soluere fm opionē alioz. 2 duo facit. qz p ponit h3 solones. 2 remouet eas. ibi (S3 qd dñm ē) Circa pmi tria facit fm q tres solones ponit. 22 ibi (Quidaz vō) 32 ibi (Alij at) Dicit q qdā soluit sup. p iteremproz minoris dicēs q aliqd vt h3 plures oculos h3 vnu solū oculū: 2 q dñm ē de oculo. itelligēdū ē de aliqd. qz q h3 pla talia h3 2 aliō qdlibz. sup. vnu solū vt q h3 pbs denarios h3 vnu solū denariū. sili at 2 in aliqd. Deinde cū dicit.

Quidā vō 2 vt qd h3 accepit: dedit. n. h3 vnu solū denariū: 2 h3 vnu solū adhuc denariū accipit. n. ab h3: ergo vnu solū h3 hoc denariū.

Ponit aliā solonē q est p iteremproz psonis. dicebāt. n. isti q q dat vnu solū denariū dat qd h3. hui aut cā affi gnabatur: qz accipiens n3 accipit nisi q dās h3: s3 accipit vnu solū. ergo dās h3 vnu solū. iō ait: q h3. dās dedit vnu solū denariū. 2 hic. i. recipiens h3. i. possidet vnu solū denariū. ab h3. i. a dāte vnu solū denariū: qd sup. n3 eēt nisi dās haberet vnu solū. Notādū aut has duas solones ali quo mō pueire 2 aliquo differre. pueniūt. n. qz sic pmi concedebāt hūit plura h3 vnu solū. sic 2 bi pcedebāt h3 idēz. differūt aut in duob: nā cū arguebat iste dat vnu solū denariū. n3 h3 vnu solū denariū. q dat qd n3 h3. Rñdebat pmi p iteremproz minoris. odo flm esse q n3 h3 vnu solum denariū n3 obstat q h3 plures. h3. n. vt dicebant vnu solū etiā qui plura h3. scōi vō rñdebant istando pclusioni: nā cū arguebat. ergo dat qd n3 h3. rñdebat bi: q n3 dat qd non h3 s3 qd h3. 2 ofnt be due solones. qz pmi iteri mēdo minorē n3 adducebāt aliqd ad fulcimetum sue solutionis. s3 scōi cūz istabāt psoni adducebāt pbatonem quādā ad fulcimetū rñsionis eoz. dicebāt. n. q dās vnu solū denariū dat qd h3. nā q accipiens h3 in accipiendo h3 dās h3 in dādo: sed vtz ē q accipiens accipit vnu solū. ergo vtz est q dās hēbat vnu solū. Deinde cum dicit.

Alij aut statim interrogationē iterimētes qm cōtingit qd n3 accepit habere: vt vnu accipientē suauē: corruptū in acceptōe habere acre.

Ponit 32 solonē q ē p iteremproz maioris. dicēs q aliq soluebāt iterimētes statim interrogatiōem. i. maiorē. forme aut sic palo. nullus dat qd non h3: s3 iste n3 h3 vnu. n

solū denariū. ergo nō dat vnū solū denariū. B factō cum maior: interrogabāt vtrū. f. nullus det qđ nō hz: statim dic-
bāt falsūz eē qđ nullus dat qđ nō hz: qđ declarabāt p simi-
le, dicebāt. n. qm̃ a' aliquē b're qđ nō accipit. ergo sup. pari-
rōne p' aliquēz dare qđ nō hz. nā a' aliquē accipiētez vinū
suaue qđ vino corrupto in acceptōe p' accipiētes b're vi-
nū acre. ergo hz qđ nō accipit. cūz ergo b' esset maior: palo-
gismi qđ nullus dat qđ nō hz: soluebāt bi ad b' p' a^m. dōo fal-
sum esse nullū dare qđ nō hz. p3 ergo hz tres solutōes sic
differre. qz pmi soluebāt iterinēdo miores. scđi vō istādo
ad aclusiōes. terty vō soluit iteri^o a^{rem}. ¶ Deū cū dicit.

Sed qđ dictū est vt pū⁹: bi oēs nō ad oīones
sed ad hominē solūt. Nā si eēt solutio hec dā
tē oppositū non possibile solvere: sicut in alijs.

¶ Remonet h̄s solones. ⁊ duo faci. qz p̄ pponit qd̄ intendit.
2° qd̄ dixerat māifestat p̄ sile. 2° ibi (Ut si est gd̄) Dicit ḡ
q̄ sup. si cōsideret qd̄ dca ē pus. i. si cōsideret pus dca. vbi
oñsum fuit gd̄ ē recta solo appebit sup. qd̄ oēs bi nō soluit
ad ofonē. i. recte: s3 soluit ad boiez. ad appetit. nā si eēt
solo bec. i. aliq̄ p̄dictax triū solonū dātē oppo^o talis solo
nis nō pole eēt solvere sic in alus sup. rectis solonib^o. tūc
n. est recta solo qñ p̄cesso opposito recte solonis nō s^o vlt
teri^o solvere. s3 h̄ nō attingit in aliq̄ p̄dictax triū p̄conū. ḡ
nulla eaz fuit recta solo. ¶ Deinde cū dicit.

CU si est qdē qđ ē: ē aut qđ nō sit solutio sed si plura debet dici cōcludēdo: si aut nō cōcludit nō erit solutio: in predictis autē omnib⁹ datis nec dicimus fieri sillogismus.

¶ Manifestat qd dixerat p sile dices: qd si sit solo distigūe do ddo qd ē gde qd ē est aut qd nō ē. i. si sit solo p dicitur dō. si def oppo^o b^o t det. i. cedat illud dcm simp^o dicit: qd nō sit i vno sensu est i alio nō ē: s; sic simp^o dcm. b. postio 2clut^o. i. dō neitate se^o 2clo. si at nō 2clud^o n̄ erit solo recta q data ē. t qz i oib^o pdictis solonib^o datis. i. cessis oppo^o eaz nō dicim^o fieri fids. ill nlla eaz solonū ē recta solutio.

Subitaret forte aliq̃s q̃o ṽz ē rectā solonez eē
cui⁹ opposito ccesso nō p̃tingat vltēri
soluere. ¶ Cōd̃m q̃ recta solo vno d̃ici posset manifestā⁹
cui⁹libz defect⁹. ⁊ cui⁹libz flitatis i ofone. ⁊ sic accepta re
cta solone planū ē q̃ ei⁹ opposito ccesso n̄ 2⁹ vltēri⁹ soluē:
nā manifestato q̃libz defectu ep̃ate in ofone si ccedat op̃
positū b⁹. si in ea nō esse aliq̃ defectū nec in mā nec i for
(ma de nēcitate seq̃ ccluso).

Alterius (ma de neccitate segit delusio. forte du^{cti} aligs. vtz oporteat ad rectaz solone maifestare oēs defectū q in orone 2^a. ¶ Ddm q i orone dup^l pōt accidere defect^u vel i se vel vt ē ordinata i sillo. pōt. n. ptingere aliquē eē defectū oronis fz se; q nō ē defect^u et^{ia} vt ordiaf i sillo vt i hac orone qō canis videt B videt. pūit eē ples defectū. vt equo² 2ª apbi³: nō tū vterq³ dⁱfect^u ē cā flitrate in qlibz sillo circa qū pōt dēipe dca orō. nā si aligs sic palogizet. qō canis videt B videt: fz canis videt ferrū. g ferrū videt. fz canis sit equocuz. equocatio tū nō fac flitrate in B sillo fz apbi³. bñ g dcm ē q recta solo ē manifestatio falsi silli: qz nō o3 ad rectā solone dīe oēs defectū. pponis: fz sufficit illū defectū dīe pp quē segit falsu celo in sillo. 2^a qz si daret oppositū illi defect^u de neccitate fieret sillo. iō bñ dcm ē rectā solonez eē: cui³ opposito concesso nō 2ª vteri³ soluere. ex B g appz quō itelligedū sit q recta solo ē manifestatio cuiusl3 defect^u. qz nō ē itelligedū dū de qlibz defectū qūqz mō: fz dō defectū pp quē fit falsus sillo si at sit ali³ defect^u pp quē nō accidat flitas i sillo nō

Alterius (os illū defectū dicere.
forte du^{ret} aliq. vtrū in vno ꝛ eodeꝫ sillo
possint ꝑcurrere ples defect? ꝛ ꝑ possit eē dubitatio vtrū

possit ibi currere defect? tā in mā q̄m in for? . ⁊ vñ q̄ sic. qz
p̄hs in p̄ p̄bicoz volēdo soluere rōnes p̄menidis ⁊ melissi
ait qz sta recipiūt ⁊ n̄ sillogizāt. Amp. h̄ ofo. canis currit.
cū h̄ qz ē equoco p̄t eē f̄la. si ḡ ex eo fiat s̄lls. poterit pec-
care in mā ⁊ in for? . ¶ Dm̄ qz aliqñ dñ vna rō q̄qd ordi-
nāf ad vñā p̄ncipale p̄clōne fm̄ quē modū accipiedī si fie-
ret vn̄ s̄lls cū p̄batōe maioris ⁊ minore tot? ille s̄lls sic
p̄sillogizāt? diceret vna ofo. sic ḡ loq̄ndo d̄ vna ofone nō
est iocueniēs in ea assignare plures defect? . I3 si loq̄mur d̄
vna ofone simp? putatinet vnū s̄llz. sic i eadē ofone p̄n̄
nō ꝓcurrit ibi vterqz defect? . nā lz vna ⁊ eadē ofo possit eē
multiplex ⁊ falsa: tñ ex illa ofone nō sequit̄ vna conclusio
ex vtroqz descū eḡ p̄n̄: nā si maior p̄les defect? beat: tñ cū
accipim? sub ea nō accipim? eḡ p̄n̄ sub vtroqz descū. Op-
posita āt his nō ē difficile soluere. Nā cū obyct̄ d̄ rōne p̄-
menidis ⁊ melissi. Dm̄ qz vtriūsqz rō habebat p̄les p̄sil-
logismos pp̄ qd nō erat vna simp? . Qz vñ addebāt d̄ canis
currit. qz ē multiplex ⁊ p̄t eē falsa. Dm̄ qz si ex ea cōclu-
dāt falsa p̄clo: vel accipiet̄ canis equoco in maiori ⁊ i mio-
ri. dōo canis currit. celeste sydus ē canis. ⁊ tūc peccabit in
formā: vel accipiet̄ simp? in vtraqz pp̄ōne. dōo canis cur-
rit. iatrabile aial est canis. ⁊ tūc poterit peccare in mā: ⁊ n̄
i for? . nā equo? n̄ibil ibi coopabit̄: ḡ vna p̄clo si bñ aduertū
mus nūq̄z eque p̄n̄ sequit̄ ex vtroqz defectū.

Alterius forte du^{ct} aliq. vtz in vno ꝛ codē pa^{te}
possint coicidere ples defect^{us} fm formā.

¶ Dōm q̄ plures defect? fm̄ for̄mā 2currere ad vñū pa
lo? nō eq̄ pñ? nō h̄z dubiū: 3 vtz: eq̄ pñ? possint ibi 2currere
re plures tales defect? de h̄ forte dubitaret aliquis. Sciēti
dū ḡ q̄ h̄z plures defect? si īsepabi? 2comitant? se adinu
cēnta q̄ nō possit tolli vñuz qñ tollat reliquū. 2 sic h̄z plu
res defect? 2currere ad vñū pa^m p se 2 directe nō est icōue
niēs. vñ. n. 2 idē palo? p se 2 directe peccat fm̄ 2ñis 2 f̄z ac
cides. vñ peccat f̄z figurā dictōis 2 f̄z accūs cū in illo pa^m
nō pōt tolli vñ? defect? qñ tollat ali? nā 3 2ñis sit p̄ accū
tis 2 ē t̄z f̄z dictōis saltē q̄tū ad aliq̄ suos modos sit p̄
accūtis: ppter qd̄ q̄ amoto īferiori nō vñ tolli supi? nō vi
deat? tolli accūs p amotoz 2ñis: tñ in mā deteriata nō ē
icōueniēs amoueri supi? p amotoz īferioris. in illis ḡ pa
loq̄simis vbi coincidit 2ñis cū accente tollit accūs si tollat
2ñis: 2 qd̄ deñ ē de accente 2 2ñte itelligit? est d̄ oib? pluri
bus defectib? p se 2 directe 2currētib? ad vñū 2 eūdē pa^m.
Cū iḡ querit? vtz in codē pa^m possint 2currere plures d̄
fectus per se 2 directe. Dicendūz q̄ si illi plures defectus
respiciūt illum pa^m īsepabilerit: ita q̄ non possit ab eo tol
li vñ? qñ tollat reliqu? sic plures defect? ibi p se 2 directe
2currere nō est icōueniēs: 3 si illi defect? nō sic īsepabi? se
hñt p se 2 directe ad eūdēz pa^m nō pñt 2currere. ex h̄ ergo
magis īnotescit qūo recta solutio ē illa c̄ opposito 2cesso
nō 2tingit vltre? soluerē: nā nūq̄ ad aliq̄ recte soluit nisi
māifestet defect? ille p̄p̄ quē p se 2 directe accidit falsitas.
q̄ āt defectū amoto: o3 q̄ p se loq̄ndo sequat? clusio: cū p
se nō possint 2currere ples d̄fect? i illo sillo vbi vno amo
to amoneat? 2 reliqu?. 2cesso ergo opposito recte solutio
nis pōt appenter vel q̄si p accūs īpediri clusio: 3 per se 2
directe īpediri non potest. ¶ Deinde cū dicit.

T Amplius autem et he sunt ex huiusmodi orationibus: putatisne quod scriptum est scripsit quod: scriptum autem est nunc: quoniam tu sedes falsa oratio: erat autem non cum scriberetur. ergo simul scribebatur vera et falsa.

Postea ostendit quomodo mutatur substantia in quantitate et in aliis aliis.
In parte ista ostendit quomodo mutatur substantia in alia parte¹, et tria facit,
quod primo ostendit quomodo mutatur substantia in quantitate, 2° quomodo mutatur
in quando, 3° quomodo mutatur in ubi. secundum ibi. Et putatur
ambulare. tertia ibi. Nec quando cibum. Circa primum duo

facit fm q̄ duos palogismos ponit. 2° ibi (Et putas qd̄ di-
xit) Circa p^o duo facit. q^o p^omo ponit pa^m. 2° soluit ibi (Nā
falsam vel verā) Dicit g^o ampli^o be ofones sunt ex ofo-
nib^o b^o s. i. sunt ille ofones q̄ peccat p figurā dictōis. h^o aut
ofo ē si aliq^o scribat hāc ofonē q̄ tu sedes: tūz scribit sic
vā ea scripta sit falsa. ppleta scriptura q̄rat: putasne q̄ scri-
ptū ē: scripsit aliq^o: scriptū est aut nūc bec ofo falsa: qm̄ tu
sedes. erat at vā dū scribebat. ḡ sūl scribebat vā r falsa. p^o
g^o cum positū sit q̄ ppleta scriptura tu surgas h^o ofo scri-
pta. tu sedes erit flā. forme^o ḡ sic palogism^o. qd̄ scriptū est
scripsit q^o: s^o flā ofo scripta ē. ḡ scripsit flāz ofonē: s^o scribe-
bat eā verā. ḡ sūl erat vā r flā. Deinde cū dicit.

Circa falsaz r veraz orationē vel opinionē esse
nō h^o: s^o tale significat: nā eadē ofo r i opinionē.

Soluit dicēs q̄ eē ofonēz vel opionē falsaz vel verā nō
significat B. i. subam: s^o tale. i. q̄litate. r q̄ fecerat mēdēm
de opionē. subdit q̄ eadē ofo sup. deceptoria vel idē palo-
gism^o ē in opionē. idē. n. palogism^o q̄ format^o est de ofonē
posset formari de opionē: nā si q^o dum opinaret aliqd̄ eēt
vex: eofo cessante opinari eēt flz. posset sic formari palo-
gism^o. illud de q̄ opinatū ē: opinabat q^o: s^o d falso opinatū
est ḡ flm̄ opinabat q^o: s^o opinabat vex. ergo sūl erat verū
r falsū. **N**otādū aut qm̄ qd̄ scriptū ē scripsit q^o: s^o n. o^o s^o ofo scripta ē falsa q̄ scri-
bēs scripserit eā falsam. Ingrete aut qūo veritas r flitas
se hnt ad ofonē: r qūo sunt qdā qualitates r passionēs ei^o
nō est p^osentis speculatiōis. Deinde cū dicit.

Et putas qd̄ discit discēs hoc ē quod discit:
discit autē aliq^o hoc est tardūz cito non ergo
quod discit: sed vt discit dixit.

Pōit aliū pa^m dicēs. putasne q̄ discit discēs B ē q̄ discit
h^o a^o. discit at aliq^o B q̄ ē tādē r cito. B ē mior. forme^o at
sic palo^o. q̄ discit q^o B est qd̄ discit: s^o discit tarde q̄ ē cito.
ḡ idē ē cito r tarde. pōt. n. rtingere q̄ aliq^o cito beat eē: q̄
tū tarde discit. velox scriptura cito fit nō tū cito d^o veloci-
ter scribere. soluit aut h^o pa^m dicēs q̄ q̄ discit. cito discē-
re nō dixit q̄ discit: s^o vt discit. mutat ḡ ibi qd̄ in qualr. vel
quid in qm̄: nam cito vno^o pōt d^ore tps alio^o pōt dicere mō-
dum quendā. Deinde cum dicit.

Et putas q̄ aliq^o ambulat calcat: ābulat aut
totā diē: aut q̄ nō ambulat s^o cū ambulat dixit.

Pōit pa^m. vbi mutat qd̄ i qm̄ dicēs. putasne q̄ ābulat q̄
calcat. āblat at totā diē. ḡ sup. calcat totā diē. soluit q̄ q̄
ābulare totā diē: dixit q̄ āblat: s^o dixit cū āblat. mutat ḡ
ibi qd̄ i cū v^ol mutat ibi p^ol: s^o ibi p^ol qm̄. Deīn cū d^o.

Sed nec qm̄ cyphuz bibit qd̄ bibit: s^o ex quo.

Inuit pa^m in q̄ mutat qd̄ in vbi. dicēs q̄ qm̄ aliq^o dicit.
aliq^o bibere cyphuz nō dicit q̄ bibit: s^o ex q̄ bibit. mutat
ḡ ibi qd̄ in vbi. forme^o aut sic palogism^o. q̄ quid bibisti ha-
bes in corpe. cyphū bibisti. ergo cyphuz habes in corpe. bi-
bere. n. cyphū nō ē bibere qd̄: s^o ē bibere ex q̄: v^ol biber vbi.

Putas quod quis nouit vel veniēs
vel discēs nouit ex qb^o B quidez inue-
nit: illud aut didicit ambo neutrūz.

Postq̄ pbs o^o qūo mutat vnu p^ol in aliō
ex teriatōe dictōis: r qūo mutat vnu p^ol i aliō ex dictōis
p^oteritōe. In pte ista o^o qūo mutat reo vnu p^ol i rē eiusdē p^o
dica^o. v^ol p^oteritōe sic. postq̄ pbs o^o qūo mutat acc^o i acciō: r
qūo mutat i bā i acciō. In pte ista o^o qūo mutat i bā i bāz.
oñ. n. B qūo mutat suba accepta vt qle qd̄ in subam accē-
ptā: vt B aliqd̄. duo aut facit: q^o p^omo ponit pa^m in qb^o mutat
qle qd̄ in B aliqd̄. 2° ex palogismis positis p^oclū q̄ nō est
exponēdū nec accipiendū qle qd̄ vt B aliqd̄. ibi. Quare

nō ē ipm̄ exponere) Circa p^o tria facit fm q̄ tres pa^m po-
nit. 2° ibi (Et qm̄ ē q^o) 3° ibi (Sillr aut r coris^o) Circa p^o
duo facit. q^o p^omo ponit pa^m. 2° soluit ipm̄. ibi (Aut qd̄ quide)
Dicit g^o. putasne q̄ q^o nouit vel iueniēs vel discens nouit.
B ē maior. hac aut cessa pponant duo: ex quib^o B quidez
iuenit illō: aut didicit r pcludat q̄ vel ābo iuenit vel neu-
trū. forme^o at sic palogism^o. oē qd̄ q^o nouit vel discens vel
iueniens nouit: s^o h ambo q^o nouit. ḡ vel h ābo iuenit: vel
ambo didicit r neutru iuenit. Deinde cū dicit.

Aut qd̄ quidez omne: illa autē non omnia.

Soluit dicēs q̄ quide ēē. illa aut nō oia. i. i singulari ve-
rū ē de quolibet q̄ vel discēdo vel iueniēdo quis nouerit:
s^o illa. i. in plurali nō ē vex: de oib^o. nō. n. oia q̄ quis nouit
cognouit illa oia discēdo vel iueniēdo. q^o pōt illa noscere
p^oim iueniēdo r partim adiscēdo. pp qd̄ nec oia vidit.
nec oia iuenit. **N**otādū aut q̄ quicquid scim^o v^ol scim^o
pnos p^osiderādo: r tūc scim^o iueniēdo. vel scim^o q^o sumus
docti p^oaliū: r tūc scimus adiscēdo: pp qd̄ bñ dcm̄ est q̄ oē
q̄ quis nouit vel discēs vel iueniēs nouit.

Dubicaret forte aliq^o: q^o nō v^ol q̄ h sit falsa si

res interrogatiōes vt vñā. **D**ōz q̄ nō ē incōueniēs in co-
dē pa^m pcurrere plures falsas: aliter tñ r alr. si ḡ in dicto
pa^m decipimur ex ipia re. q^o credim^o res interrogatas pp
aliq^o pueniētā quā hnt: facere vñā interrogatiōem: vt si p^o
positis duobus. vno habito p iuentiōem. alio vno p doctrī-
nā: r q̄sio a nobis v^ol illa sint iūcta vel sint cognita p do-
ctrīnā: r credim^o interrogatiōem factā ēē interrogatiōē vñā
r oam^o ibi vñā respōsiōē decipimur per fallam fm ples
interrogatiōes: s^o si in deā ofonē decipimur pp dictōis figu-
rā pmutādo nūerū singularē in plālē ē ibi figura dictōis.
imō si bñ aduertim^o nō eodes mō formabit palo^o. tñ erit
ibi h v^ol illa falla. nā si dictōis ē ibi dōo oē qd̄ q^o nouit rē.
s^o h nouit ḡ rē. ibi. n. sub ly q̄ qui est nūeri singularis: acci-
pim^o h qd̄ ē pluralis nūerū: r mutam^o singularē in pluralē:
s^o si pmitte^o ibi falla fm ples interrogatiōes nō accipitur
maior sub nūero singulari dōo oē qd̄ nouit rē. r mior sub
nūero plurali. dōo. h nouit rē. s^o simp^o r ex arripio pposi-
tis duob^o. vno iūcto. alio noto p doctrīnā q̄rere^o v^ol il-
la ēēnt iūcta vel ēēnt nota per doctrīnā.

Alterius autem q^o dicebat q̄ in his pa^m mu-
taf qle quid in B aliqd̄. for

te dubicaret aliq^o qūo mutat qle qd̄ in B aliqd̄: cū mutat
nūer^o singularis in plālē. **D**ōz q̄ for^o nō diuidit nisi pp
māz r cōe nō didit nisi vt hz ēē in suis iseriorib^o: r vt hz ēē
dctū. v^ol ḡ hz se acceptū d^o qd̄ vñū: s^o vt dicit p sua iseriora
d^o qd̄ plurificatū. r q^o i singl^o qd̄ vñū dicit termin^o cōis sum-
ptus in nūero sing^o pōt stare put signat qle qd̄: r vt d^o qd̄
cōe: s^o in plālī nō pōt stare nisi vt dicit qd̄ aliquo^o d^octū: nā
cū nūs plālīs de nēcitate actu pla ipotter cū termin^o cōis
nūq̄ actu pla ipotter nisi vt specificat r dicit p sua iseriora
ra mutare nūez sing^o in pluralēz ē qdā mō mutare cōe
i d^octū: r qle qd̄ i B aliqd̄. hō. n. plus hz rōnē cōis q̄ hoies:
r aial q̄ aialia: pp qd̄ cū in pa^m posito mutet nūer^o sing^o
in pluralē: qdā mō ibi mutat qle qd̄ in B aliqd̄. **A**duer-
tēdū tñ q̄ pti^o r B aliqd̄ 2° pōt sumi. vel simp^o vel in r^o sim-
pliciter. illud est pti^o: r B aliqd̄ qd̄ d vno solo p^o. in r^o aut
spēs ē pti^o r^o gnis: r oē iseri^o est qdā mō pti^o r^o sui supioris
mutare ḡ cōe i pti^o vel B erit: q^o mutat cōe qd̄ ē spēs i d^o
uidū. vel q^o mutat cōe qd̄ ē gen^o i aliqd̄ iseri^o v^ol in aliqd̄
magis d^octū. cū ḡ mutat nūer^o sing^o i plālē: mutat qle qd̄
in B aliqd̄: s^o nōz q̄ h mutatio sit spēs i idm̄idū: s^o suffic
q̄ sit gnis in sua iseriora. **E**stet at vlt^oer^o dubitādū qūo
ē figura dictōis qm̄ mutat qle qd̄ in B aliqd̄: s^o de B in p^ol i
vbi de si^o dictōis ē actū: r etiā in illo cap^o. **S**alla aut sit in
bis sufficiter est dcm̄. Deinde cum dicit.

Et qm̄ est quis terti^o hō a se et ab vnoquoq^{ue}.
Ponit aliū p^{ri}mo. et duo facit. q^{ui} p^{ri}mo ponit h^{oc} palogismū.
 2° soluit ip̄s. ibi (Nā hō) dicit q^{ui} p^{ri}mo figurā dictionis pec-
 cat eūz d^{icit} qm̄ q^{ui} est terti^{us} hō a se. et qm̄ est terti^{us} ab vno-
 quoq^{ue}. forme^{nt} aut^{em} sic palogism^{us}. for. ē terti^{us} ab hoīe. for. est
 hō. ē terti^{us} hō a se. et sicut pbatū est q^{ui} sit terti^{us} a se. sic p^{ri}-
 bari pōt q^{ui} sit terti^{us} ab vnoquoq^{ue} hoīe. oīdi. n. pōt q^{ui} for.
 sit terti^{us} a platone a corisco: et a q^{ui}libz alio hoīe sic. for. ē ter-
 ti^{us} ab hoīe. coriscus est hō: plato ē hō: et sic de alijs. q^{ui} for. ē
 terti^{us} a platone a corisco: et a q^{ui}libz alio. **D**einde cū dicit.

Nāz homo et omne cōmune: non hoc aliqd
 sed quale quid: vt ad aliqd aliquo modo: vel
 huiusmodi quid significat in hoc.

Soluit h^{oc} palogism^{us}. q^{ui} mutat^{ur} ibi q^{ui}le qd in hoc aliqd
 iō ait q^{ui} hō et oē cōe non dicit h^{oc} aliqd: s^{ed} magis dicit quale
 qd. i. dicit qd p^{ri}mo quale q^{ui} ad p^{ri}mo cōmū sube: vel di-
 cit ad aliqd q^{ui} ad relatōem: vel dicit aliquo mō q^{ui} ad
 q^{ui}litatem: vel aliqd h^{oc} q^{ui} ad cōia alioz generū.

Dubitarer forte aliq^{ui}. q^{ui}o vniuersalia in g^{en}e
 sube nō dnt h^{oc} aliqd: sed dnt
 quale qd. **D**ōm q^{ui} suba duo pōt d^{icit}. v^{er}o. id qd ē et modū
 se h^{ab}et: q^{ui} ad id qd sunt oīa q^{ui} sūt in g^{en}e sube tā vniuersa-
 lia q^{ui} p^{ri}cularia sube sunt: s^{ed} q^{ui} ad modū existendi nul-
 lū vniuersale est suba: p^{ri}mo qd in. 7. metaphice eūz disputat
 p^{ri}mo a platone pbat q^{ui} nullū cōe sit suba: qd nō est itelligē-
 diū q^{ui} ad id qd est: s^{ed} solū q^{ui} ad modū ex^{is}tendi: nam mo-
 dus ex^{is}tendi v^{er}o ē q^{ui} per se existat: vniuersalia q^{ui} nō per se
 existūt: s^{ed} vt sunt in p^{ri}cularibus. iō q^{ui} ad modū existen-
 di vniuersalia nō sunt sube: s^{ed} h^{ab}et modū quale: p^{ri}mo qd vni-
 uersalia in g^{en}e sube q^{ui} ad id qd sunt dnt esse qd. q^{ui} ad
 v^{er}o ad modū existendi h^{ab}et solū qualez. p^{ri}mo qd h^{ab}et d^{icit} est q^{ui}
 sunt q^{ui}le qd. et sicut vniuersalia in g^{en}e sube sunt q^{ui}le qd. sic
 vniuersalia in genere relatōis sunt quale ad aliqd. et in
 alijs generibus similiter se habet.

Alterius autem dato vniuersalia eē q^{ui}le qd.
 dubitarer forte aliq^{ui}. q^{ui}o in
 palogismo eūz pbat q^{ui} sit terti^{us} a se mutat^{ur} q^{ui}le qd in h^{oc}
 aliqd. **D**ōm q^{ui} cū d^{icit}. for. est terti^{us} ab hoīe. et ē hō: ergo ē
 terti^{us} a se in maiori p^{ri}mo sumit hō. putat p^{ri}mo h^{oc} aliqd. for.
 enī nō ē terti^{us} ab hoīe: nisi q^{ui} est terti^{us} ab aliquo hoīe. ab
 hoīe. n. vt d^{icit} qd cōe. for. nō pōt eē terti^{us}. nā cōe nō ponit i
 numerū cū p^{ri}culari. for. n. et hō nō sunt duo. q^{ui} si hō ponit
 in numerū cū for. et terti^{us} a for. o^{mn}is q^{ui} ly hō accipiat. p^{ri}mo aliq^{ui}
 hoīe a quo for. sit terti^{us}. p^{ri}mo hoc in maiori p^{ri}mo hō stat
 pro hoc aliqd. in minori v^{er}o p^{ri}mo hō stat p^{ri}mo quale qd: nāz
 vniuersalia d^{icit} p^{ri}cularib^{us} p^{ri}dicant^{ur} p^{ri}petēter. cū. n. d^{icit}. for. est
 homo. ly hō pōt d^{icit} q^{ui}le qd. v^{er}o aut^{em} vniuersalia p^{ri}dicant^{ur}
 vt stat sub itentōe vniuersalitatis: et q^{ui}o supiora de infe-
 riorib^{us} p^{ri}dicant^{ur} nō est p^{ri}sentis speculatiōis. sufficiat aut^{em} ad
 p^{ri}mo scire q^{ui} v^{er}o q^{ui} sunt q^{ui}le qd de inferiorib^{us} p^{ri}dicant^{ur}. p^{ri}mo qd
 in p^{ri}dicto palogismo mutat^{ur} h^{oc} aliqd in q^{ui}le qd: v^{er}o q^{ui}le qd in
 h^{oc} aliqd: cū i maiori p^{ri}mo stat homo p^{ri}mo h^{oc} aliqd. in minori
 v^{er}o p^{ri}mo stat pro q^{ui}le qd. **A**lter aut^{em} d^{icit} pōt: et breui^{us} et p^{ri}-
 ni^{us} et meli^{us} et sine calumnia. possum^{us}. n. oīdere q^{ui} in d^{icit}
 palogismo mutat^{ur} q^{ui}le qd in h^{oc} aliqd. nā si hō significaret
 h^{oc} aliqd signatū: bonus eēt p^{ri}cessus: s^{ed} for. est alter ab hoīe:
 et est hō. ē alter a se. iō. n. h^{oc} non sequit^{ur}. q^{ui} hō in maiori
 p^{ri}mo et in minori non supponit pro eodē hoīe. non est. n.
 idēz hō qui est for. et a quo for. ē alter: s^{ed} q^{ui} ter^o supponat p^{ri}-
 diuersis idiuindis h^{oc}. q^{ui} est quid cōmune et significat q^{ui}le
 quid. cā q^{ui} q^{ui}le non sequit^{ur}: s^{ed} est: q^{ui}z hō significat q^{ui}le quid: et
 supponit pro alio homīe in maiori et in minori: s^{ed} cā q^{ui}le v^{er}-
 sequi est. q^{ui}z credim^{us} hoīem significare h^{oc} aliqd: et suppone-
 re pro eodēz hoīe in maiori et in minori. deceptio ergo ac-
 cidit. q^{ui}z qd significat q^{ui}le quid interpretamur significare h^{oc}

aliquid. et q^{ui} ad hāc deceptiōē cooperat^{ur} dictionis figura
 vt in p^{ri}mo lib. sufficiēter ostēdim^{us}. ideo tales palogismi
 dnt peccare p^{ri}mo figurā dictionis. **D**einde cū dicit.

Silr aut^{em} et corisc^{us} music^{us}: v^{er}o idē v^{er}o alterū.
Ponit tertiū palogismū in quo mutat^{ur} q^{ui}le quid in h^{oc} ali-
 quid. et duo facit. q^{ui} p^{ri}mo ponit h^{oc} palogismū. 2° soluit ip̄s.
 ibi (Nā h^{oc} aliqd) dicit ergo q^{ui} similiter est figura dictionis
 nis in h^{oc} palogismo. v^{er}o corisc^{us} et corisc^{us} music^{us} sint idē
 ip̄m vel alterū. forme^{nt} aut^{em} sic palogism^{us}. corisc^{us} est al-
 ter a corisco musico. corisc^{us} est corisc^{us} music^{us}. ergo co-
 risc^{us} est alter a se. **D**einde cū dicit.

Nā hoc qdē hoc aliqd: ill^{ud} aut^{em} q^{ui}le significat.
Soluit q^{ui} mutat^{ur} ibi q^{ui}le quid in h^{oc} aliqd. iō ait q^{ui} h^{oc} ali-
 quid. s^{ed} corisc^{us} significat h^{oc} aliqd. illud aut^{em}. s^{ed} corisc^{us} music^{us}
 significat aliqd q^{ui}le. **N**orādum aut^{em} hos tres palogis-
 mos sic differre. q^{ui} in p^{ri}mo accipit^{ur} q^{ui}le quid: vt d^{icit} quid ge-
 nerale. notū. n. vt est cognitū: vel p^{ri} intentionē. vel p^{ri} doctri-
 nā extendit se g^{en}eraliter ad oē scitū nec determinat ad ali-
 quid spāle. In scōdo v^{er}o p^{ri}mo accipit^{ur} q^{ui}le qd nō vt noīat qd
 g^{en}iale vel gen^{us}: s^{ed} vt noīat spēs. homo. n. dicit quādā deter-
 minatā spēm. In tertio v^{er}o palogismo accipit^{ur} quale qd nō
 vt noīat gen^{us}: nec vt noīat spēm. s^{ed} vt nominat aliqd idiu-
 induū: nā corisc^{us} music^{us} qd idiuindū noīat. rursus h^{oc} terti^{us}
 palogism^{us} differt a p^{ri}mo duobus. q^{ui}z ibi q^{ui}le qd dicit aliqd
 magis cōsum et ideterminatū q^{ui} hoc aliqd. hic aut^{em} econ-
 uerū ē. nā quale qd dicit hic magis quid determinatū. q^{ui}
 hoc aliqd. corisc^{us} enīz music^{us} determinatior est q^{ui} co-
 risc^{us} simpliciter sumpt^{us}.

Dubitarer forte aliq^{ui}. q^{ui} cum maxima deter-
 minatio sit in idiuinduo nō v^{er}o
 q^{ui} in eo possit accipi determinatio maior vel minor. cui^{us} op^{er}
 positū dicebat^{ur}. **D**ōm q^{ui} maior et minor determinatio
 dupl^{ix} pōt accipi. q^{ui} ad supposita: et q^{ui} ad modū cōsi-
 derādi. respectu. n. supposito^{rum} maxia est in idiuinduo. cum
 q^{ui}libz idiuindū nō stet nisi pro vno supposito: s^{ed} respectu
 modoz cōsiderādi pōt ibi eē maior et minor determinatio.
 corisc^{us}. n. s^{ed} noīet vnu et idē suppositū. pōt tū suppo^{rum} illud
 diuersimode cōsiderari. et q^{ui} plurib^{us} modis cōsiderari pōt
 corisc^{us} simpl^{ix} sumpt^{us}: q^{ui} corisc^{us} accept^{us} cū hac determi-
 natiōe music^{us}. iō bene d^{icit} ē: q^{ui} in dicto palogismo hoc
 aliqd dicit quid magis ideterminatū q^{ui} q^{ui}le qd.

Alterius forte dubitarer aliquis. q^{ui}o in dicto
 palogismo sit figura dictionis.
Dōm q^{ui} in illo palogismo est tā accūs q^{ui} figura dictionis
 nis. extraneū. n. est a corisco q^{ui} sit music^{us} in q^{ui}ntū ē diuersus
 a musico. music^{us}. n. nō p^{ri}dicat^{ur} de corisco: vt ē diuersus ab
 eo: s^{ed} vt h^{oc} idēitatē cū illo: et vt implicat ip̄m. Lūz q^{ui} forme^{nt}
 sic palogism^{us}. corisc^{us} est alter a corisco musico. corisc^{us} est
 corisc^{us} music^{us}. ē est alter a se: s^{ed} ibi decipimur ex idēitā-
 te rei: vt q^{ui} eadē res est q^{ui} ē corisc^{us}: et corisc^{us} music^{us}. iō cre-
 dim^{us} q^{ui} eodē mō accipiat^{ur} vt ē corisc^{us}: et vt ē corisc^{us} musi-
 cus: fallimur p^{ri} fallām accūs. iō talis falla est ex dictionēz
 q^{ui} ex ipsa resumit iniriū decipiēdi: s^{ed} si in dicto palogismo
 decipimur: nō ex ipsa re: s^{ed} ex p^{ri}cretionē dictionis q^{ui} coope-
 rat^{ur} vt corisc^{us} music^{us} p^{ri}dicet^{ur} de corisco. sic fallimur p^{ri} fi-
 gurā dictionis: et idē est q^{ui} h^{oc} falla ē in dictione. q^{ui} p^{ri}cretio q^{ui}
 ad figurā dictionis p^{ri}net ex p^{ri}te dictionis se tenet: p^{ri}mo q^{ui}
 si possem^{us} sic arguere. corisc^{us} ē alter a musico. corisc^{us} est
 musica. ē corisc^{us} ē alter a se. ibi nullo mō esset figura d^{ic}-
 tionis. q^{ui} h^{oc} qualitas: siue h^{oc} quale qd ē musica acceptū in
 abstracto q^{ui}ntū eēt ex vi vocis. nullo mō h^{oc} possit iterp^{ri}-
 tari suba vel h^{oc} aliqd. sicut g^{en}abstractio talē interpretationē
 ipedit: sic concretio talē interpretationē inducit et causat: et
 q^{ui} p^{ri}cretio dictionis facit q^{ui} corisc^{us} music^{us} qd dicit quale
 quid iterp^{ri}et idē qd corisc^{us} qd dicit h^{oc} aliqd. iō p^{ri}dictus

Lō.
 z8.
 gnto

palogismus peccat p figurā dictiōis. ¶ Deinde cū. d.

Quare nō ē ip̄s expōere v̄z expōere nō facit
tertiū hominēz: s̄ h̄ qd̄ b̄ aliqd̄ eē cōcedere: nō
.n. si hoc aliud eē idē qd̄ callias: ⁊ idē qd̄ hō ē.

Ex palo^o positi^o cludit qd̄ nō debem^o exponere: nec de-
bem^o accipere q̄le qd̄ ac si significat idē qd̄ b̄ aliqd̄. ¶ Ad
cui^o euidentia sciendū qd̄ q̄le qd̄ siue v̄le dupl^r pōt accipi.
p̄mo v̄t de eo loq̄r p̄b̄s: ⁊ sic est v̄nū in multis. 2° accipi p̄t
v̄t de eo loquebat^r plato: qd̄ posuit v̄le eē aliqd̄ separatū a pri-
cularib^o: ⁊ esse v̄nū p̄ter multa. tria aut facit: qz p̄mo ostē-
dit qd̄ nō est exponēdū q̄le qd̄ p̄ b̄ aliqd̄: ⁊ v̄le p̄ particu-
lare accipiēdo v̄le s̄m opinionēz verā. 2° ostēdit qd̄ nō in-
uam^o ad fugiēdū incōueniēz ponendo v̄le eē aliqd̄ sepa-
ratūz: ⁊ esse aliqd̄ p̄ter multa. 3° cōcludit qd̄ nō itentaz.
2° ibi. (Neq̄ figs expōitū.) 3° ibi. (Manifestūz q̄ qm̄.)

Ad euidentia p̄me p̄tis sciendū qd̄ b̄ aliqd̄ dupl^r pōt
accipi. s̄. v̄t noiat indiuidū vagū s̄m qd̄ aliqd̄ hō dicit hoc
aliqd̄. 2° mō pōt accipi b̄ aliqd̄ v̄t dicit indiuidū signatūz
s̄m qd̄ callias vel coriscus b̄ aliqd̄ noiat. cūz q̄ dicit qd̄ q̄le
qd̄. nō debem^o exponere vel accipere p̄ b̄ aliqd̄: potissime
intelligēdū est de hoc aliqd̄ signato: qz si accipere b̄ ali-
quid vagū nō fieret redargutio. nō. n. valet. for. est terti^o
ab aliquo hōie. for. est aliqd̄ hō. q̄ for. est terti^o a se: nisi acci-
piat aliqd̄ hō significare ita qd̄ p̄ eodē indiuiduo supponat
in maiori ⁊ in minori. p̄b̄s q̄ volēs nos instruere ne redar-
guamur ait qd̄ ip̄m. s̄. q̄le qd̄: vel ip̄m v̄le nō est exponere:
vel nō est accipere sup. p̄ b̄ aliqd̄ signato. ⁊ subdit qd̄ ex-
ponere sup. ip̄m v̄le p̄ hoc aliqd̄ vago nō facit tertiū hōie
minē. l. nō facit qd̄ cludat qd̄ nos aliqd̄ esse tertiū hōie
a se: s̄z cōcedere ip̄suz: ⁊ vel ip̄suz v̄le esse idē qd̄ hoc aliqd̄
signatū sup̄. facit tertiū hōie vel cludit illud incōueni-
ens. iō ait qd̄ nō est hoc aliqd̄ idē qd̄ callias ⁊ idē qd̄ hō. i.
nō d̄z accipi hō: vel aliqd̄ aliud cōe qd̄ sit idē qd̄ hoc ali-
qd̄: qd̄ sit idē qd̄ callias. nō. n. d̄z accipi cōe v̄t ē hoc aliqd̄
signatū sicut callias: qz si sic accipiatur redarguemur: ⁊
cludetur qd̄ nos qd̄ aliqd̄ sit terti^o a se. ¶ Deīn cū dicit.

Neq̄ figs expōitū nō idē qd̄ hoc aliqd̄ eē di-
cat: s̄z id qd̄ quale nihil distabit: erit enīz qd̄ p̄-
ter plures vnūz quid v̄t homo.

Ostendit qd̄ nō inuamur ad fugiēdū hoc incōueniēz po-
nendo v̄le esse aliqd̄ separatū: ⁊ esse aliqd̄ p̄ter multa.
¶ Ad cui^o euidentia sciendū qd̄ ponētes v̄lia sepa-
bat ea esse qd̄ dīrētes abstractas p̄ se exītes. dicebat tñ ip̄a
v̄lia p̄dicari de p̄ticulārib^o. hoc aut posito de nēitate qd̄
libet p̄ticulare est alterū a seip̄so. nā si for. est alter ab ho-
mine: qz hō est qd̄ separatū a forte: ⁊ for. est hō: qz ille hō
sepat^r q̄ est alter a forte: ⁊ p̄dicat de forte de nēitate seḡ
qd̄ for. sit alter a se. nō enī est intelligibile qd̄ for. sit ille hō
sepat^r a quo est alter: ⁊ tñ nō sit alter a se. iō in. 7. meta-
physice vbi ista mā diffusi^o p̄tractat: dicit qd̄ si sunt v̄lia
separata erit aliqd̄ bō^o non hñs in se qd̄ dītatē boni: pp̄ qd̄
erit bonū ⁊ nō bonū: erit alterū a bono. q̄libet. n. res eēt
diuersa a seip̄sa si in se nō haberet pp̄iaz quiditatē. B̄ vi-
so legatur sic littera: qd̄ neq̄ sup. fugiem^o incōueniēz quin
for. sit alter a se: figs expōitū. i. 2° v̄le qd̄ dicim^o exponi
p̄ aliud nō dicat eē idē qd̄ hoc aliqd̄. i. nō ponat ip̄suz i su-
to p̄ticulārib^o sed dicat ip̄suz idē qd̄ q̄le aliqd̄ separatū. sic
enī dicēdo. nihil distabit: qz nihilomin^o cludet dictū incō-
ueniens. ideo subdit qd̄ hō s̄z hūc modū ponēdi erit v̄nū
quid qd̄ est p̄ter plures. i. p̄ter particularia. si q̄ hō est p̄ter
particularia: qz est separatū: ⁊ ille idē hō p̄dicat de
particularib^o. erit igit particularia p̄ter seip̄sa. bene igit
dictū est qd̄ ponendo v̄le esse aliqd̄ separatū nihil distat:
qz nō min^o imo magis sequit^r dictūz incōueniēz. s̄. qd̄ for.

vel corisc^o vel quicūq̄ alius particularis hō sit alter a se.

Dubitaret forte aliquis. qz si ponim^o v̄le se-
paratū: v̄t p̄z p̄ habita plane
sequit^r qd̄ for. vel quicūq̄ alius particularis sit alter a se. tñ
ex dicta positione nō videt^r seq̄ qd̄ for. vel corisc^o sit 3° a se.
⁊ qz incōueniens tactū in littera est qd̄ coriscus sit tertiū a
se. ideo rōnabil^r querit^r quō b̄ incōueniēz seḡ posito v̄le
esse aliqd̄ separatū: vel esse aliqd̄ p̄ter multa. ¶ Dm̄ qd̄
b̄ questū alteri^o expōit^r negociū: tñ v̄t ad p̄positū spe-
ctat: dicere possum^o qd̄ si hō separat^r p̄dicaret^r de particu-
laribus hōibus: cūz ille hō separat^r: ⁊ illa ydea sit v̄nū
aliquid s̄m exīstētiāz ⁊ s̄m rez: oēs hōies essent vnus hō
s̄m reales exītiā. quēcūq̄ q̄ ordinez haberet aliqd̄ ad ali-
quēz hōiez haberet ad oēs hōiez: qz si hoc posito nō esset
ali^o hō qui p̄dicaret^r de hoc hōie: vel de illo: ⁊ qz vnus hō
s̄m reales exītiā p̄dicaret^r de omni hōie quicūq̄ eēt ter-
tiū: vel q̄rtus. vel quēcūq̄ ordinē haberet ad aliquē hō-
minēz haberet ad oēm hōiem: ⁊ qz pōt est coriscū eē ter-
tiū ab aliquo hōie: erit tertiū ab omni hōie: ⁊ p̄ n̄is erit
tertiū a seip̄so: qd̄ declarare volebam^o. ¶ Deīn cū. d.

Manifestū ergo qm̄ nō dādū b̄ aliqd̄ eē qd̄
cōmuniter p̄dicat de oib^o: s̄ aut q̄le: aut ad ali-
qd̄: aut quātū: aut taliū aliqd̄ significare.

Cludit h̄nez intentā. d. manifestū eē: qm̄ nō est dādū
i. cōcedendū id qd̄ cōiter p̄dicat de oib^o esse hoc aliqd̄
signatū: sed aut est: aut aliqd̄. i. aut est aliqd̄ cōe s̄m re-
lationē: aut q̄le q̄rtū ad q̄lratē: vel q̄rtū ad quātitatē: aut
dicendū est ip̄suz cōe significare aliqd̄ taliū q̄rtū ad ip̄a
predicamenta. in oib^o n. p̄dicamentis accipi pōt aliqd̄
v̄t cōe aliqd̄ v̄t particulare. CAP. VI.

Dñino aut i his q̄ s̄z dictiōez sūt
oionib^o: semp p̄ oppositū erit so-
lutio: q̄ s̄z qd̄ ē oio: v̄t si s̄z cōpo-
si tionez ē oio solutio diuidēti: si aut
s̄z diuisione solutio p̄ cōpositiōez.

Rursū si s̄z acutū accētū grauis accēt^r solutio:
si autē s̄z granem acutū.

Postq̄ p̄b̄s determinat^r u. t de solone fallarū in dictione
in speciali. In parte ista v̄t dicebat resumit in gñali solu-
tiones taliū fallarū: v̄t magis in p̄mptu sciam^o talia sol-
uere: ⁊ tria facit: qz p̄mo in quadā gñalitate. ostendit quō
soluendū est ad fallas peccātes s̄m multiplicitatez potē-
tiales. 2° quō ad peccātes s̄m multiplicitatez actuales. 3°
ostendit quō soluendū est ad figurā dictiōis q̄ peccat s̄z fan-
tasticā multiplicitatez. 2° ibi. (Si aut s̄m equocationē.)
3° ibi. (Si aut s̄m similitudinez.) dicit qd̄ oio in his oio-
nibus q̄ sunt peccantes s̄m dictionez semp erit solo p̄ op-
positū eius: q̄ s̄m qd̄ est oio deceptorā: v̄t si oio sit dece-
ptoria s̄m p̄pōnez solo erit diuidentia. per diuisionē. si at
sit deceptorā oio s̄m diuisionē solo erit p̄pō. i. s̄z p̄pōnē.
Rursū si oio sit deceptorā s̄z accētū acutū solo erit ac-
cētus grauis. si aut sit deceptorā s̄m accētū graue solu-
tio erit acutus accentus. ¶ Deinde cum dicit.

Si at s̄z equocationē ē oppositū nō dicētē sol-
uere: v̄t si aiātū acciderit dicere negantē nō esse
mōstrare qd̄ ē iaiātū: si hō iaiātū dixit: hoc aut
animatū collegit dicere qd̄ ē inanimatū. Silī
autēz ⁊ in amphibolia.

Ostendit in quadā gñalitate quō soluendū sit ad equo-
cationez ⁊ amphib^o que peccāt s̄m multiplicitate actua-
lez. d. qd̄ si oio peccat s̄m equocationē. est. i. contingit solu-
re dicentēz nō oppo^o. i. in opposito sensu: v̄t si opponētes
R.

accidit dicere aiatus: vt qz accipit boies p boie vero ne-
gantē nō ēē dñē illā o3 mōstrare: qd ē inaiatus. i. qd pces-
sit illud de boie picto q ē qd iaiatu. si aut opponēs dixit i-
aiatu. h aut. i. rñdēs collegit. i. sup. supsit aiatu o3 rñdētēz
ofe: qm iaiatu est sup. supituz ab opponēte: vt qz opponēs
loquebat de boie vō. supplēdū est aut q rñdēs loqbat in
alio sensu: vt qz itelligebat de boie picto: t addit q similr
est i apbi. v3. q ē ibi dāda solo p oppōnē. ¶ Deide cū. d.

¶ Si at f3 similitudinē dictiōis oppositiū erit so-
lutio: ergo qd nō h3 dabit aliq3: aut nō qd nō
h3: h vt nō h3: vt vnū solū denariū: ergo qd q3
scit inueniēs v3 adiscēs scit: h nō que scit: t si qd
ambulat calcat: h nō cū: similiter aut t in alijs.

¶ Ostēdit in qdā gñalitate quō solueduz sit ad figurā di-
ctionis q peccat f3 multiplicatē fantastica. d. q si sit fal-
lacia fm similitudinē dictiōis solo erit oppositiū. i. p opposi-
tū p3 i b palo. g aliq3 dat qd nō h3. o3. n. rñderi q nō dat
qd nō h3. sed vt nō h3: vt dat vnū solū denariū cū sup. nō
hēat vnū solū: t cēdēdū est: qm qd scit q3 vel dīcēs v3
inueniēs: h nō est cēdēdū q scit in pñali. t cēdēdū est
siq3 ambulat calcat: h nō est cēdēdū tñ sine qñ. calcat
enī q3 id qd ambulat: h nō calcat quādo ambulat. simili-
ter aut t in alijs nunq3 est cēdēdū aliqd in illo sensu in q
sit redargutio: sed in sensu opposito siue in sensu alio in q
non sit redargutio. CAP. VII.

¶ Illos vō q sūt f3 accidēs vna q-
dez solo tēadē ad oēs. nā qz idē-
finitū ē qñ de re dicēdū cū in acci-
dēte est: t in qbusdā qdē vidēt: t
dicūt: i qbusdā at nō dicūt neces-
sariū ēē dicere cōcordās sūt ad oēs qm non ne-
cessariū: habere aut o3 vt pferre veluti.

¶ Postq3 pbs docuit soluere fallas in dictiōe. In pte ista
docet soluere ad fallas ēē dictiōes: t p docet soluere ad
fallam accētis. z° docet soluere ad alio fallas per ordinē
z° ibi. (Eos vō q sūt in eo q pñcipalr. vbi autēz icipiāt.
ptes in q3 spāl r soluit ad vnāquāq3 fallaz ēē dictiōes
in psequēdo patebit. pma aut ps in qua docet soluere ad
fallaz accētis. diuidit in ptes duas: b3 p docet soluere ad
b3 palo° fm opionē pñciā. z° ponit solonē alioz. z° ibi
(Soluit aut qdā. circa p° tria fac: qz p narrat b3 solonē
in gñali. z° ponit palo° peccātes fm talē fallaz. 3° ad b3
palo° adaptat solonē tactā. z° ibi. (Sūt autē oēs. 3° ibi
(Manifestuz. n. in oib. dicit g. q ad illos palogismos
qui sunt fm accēs vna qdē solo est ad oēs. nā qz est inde-
finituz. i. ideterminatū qñ dñm est de re subta cūz inest
in accēte. i. qz nō determinatū est qñ maior extremitas sic
of de re subta: vt de medio q cū inest in accēte. i. qñ ppe-
tit miori extremitati. i. d. sup. qz ita ē vna ē solo gñalis. v3.
qd talis fallā nō de neccitate pcludit: t subdit q in qbusdā
qdē palogismis v3 qd iest rei subte inesse accēti: t illi pa-
ralogismi dicūt de accēte qd dicūt de re subta. In qb° at
paralo° nō dicūt de accēte qd dicunt de re subta: t qz l3
aliqui palo° dicāt ttingēter de accēte qd dicūt de re sub-
iecta: tñ qz nulli h dicūt de neccitate: i. d. neccariū est dicere
pcores. i. cōcorditer: t sūt ad oēs tales palogismos: qm nō
neccariū. i. qm nō de neccitate pcludūt: t qz nō pcludūt de
neccitate. i. d. o3 hanc solonēz hē in pñptu: t pferre vt id
quō nō pcludūt de neccitate. ¶ Notādū aut q dicit qdā
palogismos dicere de accidēte. sic de minoz extremita-
te qd dicūt de re subta. i. de medio. quosdā vō nō ofe: qd
ideo verū est: qz pōt ēē fallā accētis: t tñ erit vā pñlo non
p se: sed p accēs: vt si dicat hic liber est tuus: t est op°. ergo

est tuū opus. hic est fallā accidētis: t tñ pōt ēē vā pñlo.
pōt ēē. n. ttingere qz ēē a te edituz qd a te possidef. verū
qz b3 nō est neccariū: h est ttingēs: cū bon° syls debeat de
necessitate pcludere: in oib° palogismis accidētis possu-
mus dare vnā solonēz cōcorditer: qd nō de necessitate cō-
cludunt. ¶ Notādū ēē qz vt in p lib. tetigimus bec fallā
spāl r peccat h de necessitate accidere: qz cū necessitas il-
latiōis sumat ex vnitatē medij: h oēs fallē nō de necessi-
tate pcludāt. qz cū mutat variationē medij spāl r dicit
vnitati eius ex qua seqt necessitas illatiōis. cūz g recta so-
lutio sit imāifestare illud pp qd accidit ēē falsitas in syl-
logismo: cū in hac fallā ttingat b3 falsitas: qz deest ibi ne-
cessitas illatiōis: bene dictuz est ad oēs tales palogismos
debemus cōcorditer soluere dicendo q nō de necessitate
concludunt. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Sūt aut huiusmodi oēs oīones f3 accidēs:
ergo nosti q debeo te iterrogare: ergo cogno-
scis venientes vel coopertum.

¶ Ponit palogismos peccātes fm hāc fallaz: t duo fac:
qz p ponit palogismos sumptos fm nosse: siue fm actū co-
gnoscedi. z° ponit palogismos sumptos fm ēē siue fm actū
essendi. z° ibi. (Ergo statua tuū. dicit g. q oēs b3 oīones
que dicent fm accēs sunt. ponit aut tres oīones siue tres
palogismos circa hoc: quoz pñm° est. g nosti qz debeo iter-
rogare. forme aut sic. tu nosti bonū. volo autē te iterro-
gare de bono. g nosti qz volo iterrogare. Scds palo° est. g
nostī veniētē. forme aut sic. tu nosti coriscū: coriscus est
veniēs. g nostī veniētē. Terri° aut est. g nostī coopertū for-
me sic. nostī coriscus. coriscus est coopertus. ergo nostī
coopertum. ¶ Deinde cū dicit.

¶ Ergo statua tuū op° est: aut pater tu° canis
ergo rara pauca pauca.

¶ Ponit palogismos sumptos fm ēē: t ponit tres palo°: qz
rūz pñmus est. g statua est tuuz op°. forme autē sic. bec sta-
tua est tua: t est op°. g est tuū op°. z° est. g canis est pñmus.
forme sic. iste canis est tuus: t est pñ: g est tuus pater. 3°
talīs. g rara pauca sunt pauca. forme sic. que sunt in ciui-
tate sunt pauca: sed que sunt in ciuitate sunt rara pauca. g
pauca raro sunt pauca. p3 autē oēs tres palogismos pclu-
dere de actu essendi sicut pñm cōcludebāt de actu cogno-
scendi. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Manifestū. n. i oib° his qm nō necesse ē qdē
de accidēte t de re verū ēē: solis. n. bis q f3 sub-
stantiaz sūt indifferentia: t que vnuz sunt om-
nia videntur eadēz inesse.

¶ Narrata solone in gñali: t postis palogismis: adaptat
dictā solonēz ad b3 palogismos: t duo facit: qz p adaptat
eā in gñali. z° in spāl. z° ibi. (Boni autē nō idē. dicit er-
go manifestuz ēē qz in oib° his palo° postis nō est neces-
se q aliqd verificet de accēte: qz ttingit illud ēē verū de
re subta. nā q maior extremitas si vificet de medio opor-
teat eā verificari de minoz extremitate: solū h3 veritatē
i his medijs q sūt idīa f3 subam: qz o3 mediū nō variari
nec dīversificari: si debeat seg de neccitate pñlo. i. d. subdit
q oīa illa q sunt vnū. i. q sūt mediū vt h3 vnitatē cū mio-
ri extremitate: illa eadē oīa inesse sup. o3 minoz extremi-
tati. ¶ Notādū aut qz tota eā qre fallit accēs est: qz me-
diuz vt stat sub maiori extremitate nō h3 vnitatē cū mi-
nozi extremitate. nā si mior extremitas nō extranearet a
medio vt stat sub maiori extremitate neccariū ēē in hne ma-
ior extremitas pdicaret de minoz. bene g dicitū ē q oīa
illa que sūt mediū vt h3 vnitatē cū minoz extremitate
oportet inesse minoz extremitati. ¶ Deinde cū dicit.

¶ Bono autē nō idē est: t bonū ēē: t futurum

esse interrogari. Neq; veniēti vel coopto et veniēte esse et coriscū: qre si cognosco coriscū: ignoro aut veniēte: et idē cognosco et ignoro.

C Adaptat hū solonē in spālī. et duo facit: qz p adaptat hūc solutionē ad palogismos sup̄tos fm̄ nosse. 2º adaptat eā ad paloº sumptos f3 esse. ibi. (Neq; si hoc est meū. dicit qz nō est idē eē bono vt est bonū: et vt ptingit ipm̄ futurū eē interrogari. accit. n. bono: vt cognitū a te q cadat sub interrogatiōe: iō nō valet. tu scis bonū: vel tu scis hoc: vt tu scis libz phycor qd est qd bonū. volo te interrogare de eo. q scis q debeo interrogare. sic ēt neq; veniēti est idē esse veniēte et esse coriscū. nec coopto est idē esse cooptū vel esse coriscū. q. d. q in oib⁹ his diuersificat mediū: qz accidit medio: vt est corisc⁹ q est cognit⁹ q sit veniēs vel cooptus: q nō cognoscit vt ē coopt⁹ vel veniēs: et qz accit. iō nō valet si cognosco coriscū. ignoro aut veniēte qd eūdem cognosco et ignoro.

Dubitarēt forte aliq. qz videt oīno valere si idē est coriscus et veniens: et cognosco coriscū. ignoro autē veniēte: q eundē ignoro et cognosco. **C** Dm̄ q nō est intētiō pbi negare q nullo mō sit idem ignoratū et cognitū: f3 vt ostēdat qz hēc falsa qsi arguit i qtuor terminis: et semp diuersificat mediū. iō ait q nō idē cognoscit et ignorat: qz diuersificat corisc⁹: et qsi h3 vi duoz terminoz: vt stat sub cognitōe: et vt est veniēs. et qz sic diuersificat corisc⁹: vt est notus et ignor⁹ dñ q nō idē cognoscit et ignorat. **C** Deinde cū dicit.

C Neq; si hoc est meū est autē opus meū opus sed vel possessio vel res vel opus vel aliud aliqd: eodez autē modo et in alijs.

C Soluit ad paloº sumptos fm̄ eē. d. q neq; valet pcludiō: si h est meū: et est opus. q est meū op⁹: sed vel est mea possessio: vel mea res: vt mea dom⁹: vel meū aliqd aliud vt mea statua. eodē autē mō et in alijs paloº. nā sicut accidit ei qd ē meū q sit opus: qz nō est op⁹ in eo q est meū: sic accidit canī q sit p in eo q est tuus: qz nō est p in eo q tuus. sic etiaz his que sunt in ciuitate accidit q sit raro pauca in eo q sunt pauca: qz in eo q sunt pauca nō sūt raro pauca imo sunt semp pauca.

Solunt aut quidā interimentes interrogatiōez. Dicunt enīz cōtingere eandēz rē nosse et ignorare sed nō f3 idē: nāz venientes quidē non cognoscētes coriscū autē noscentes eundēz quidez nosse et ignorare dicunt sed non fm̄ idēz.

C Positis palogismis accit⁹: et solutis eis fm̄ opinionez ppriā. In pre ista soluit eos fm̄ opionē alioz. et tria facit fm̄ q tres solones ponit. 2º ibi. (Sitr aut peccat. 3º ibi. (Quidā aut et duplices soluit. circa pmiū duo facit: qz p ponit hū solonē. 2º improbat eā ibi. (Quāvis pmiū qdē.) dicit qz qdā soluunt interimentes interrogatiōē. i. pnez interrogatā. nā cū pcludit f3 eos si cognoscis coriscū ipse est veniēs. q cognoscis veniēte. soluit q nō o3. qz possum cognoscere coriscū et ignorare veniēte. dicit. n. posse ptingere eadē rez nosse et ignorare: f3 nō f3 idēz. nā ignorātes veniēte. cognoscētes aut coriscū dicūt nos eundē nosse et ignorare: f3 nō fm̄ idē. **C** Deinde cū dicit.

C Quāvis pmiū quidez sicut iaz dixim⁹ oportet earum que fm̄ idēz sunt: orationū eandē esse correctionez: hoc autē non erit si quis nō in nosse sed in esse: vel in aliquo modo se habere idēz probamentū accipiat: vt si hoc est pa

ter: est autēz tuus: nam si in quibusdā hoc est verū: et contingit idēz nosse et ignorare: tamē hic nihil cōmunicat quod dictū est.

C Improbatur dicta solonē. **C** Ad cui⁹ euidētia sciēdū q solo si o3 eē recta qstuz ad pns spectat tria in se h3e o3. pmi mo. n. o3 esse p se et vliis. 2º o3 manifestare cām falsitatis. nō. n. sufficit dicere syll3 eē falsū: vel nō pcludere nisi assignet cām falsitatis. 3º o3 eē ad ppo. tria q facit. nā p ipso: bar dicta solutionē: qz nō est p se et vliis. 2º qz nō assignat causas falsitatis. 3º qz nō est ad ppo. 2º ibi. (Nihil enim phibet. 3º ibi. (Fortasse autē et hic. dicit qz qz qz o3 solo multipl⁹ deficiat. pmo tñ deficit: qz sic iā dixim⁹ prius o3 eaz ofonū q sunt fm̄ idē. i. fm̄ eadē cām falsitatis illarū eē eadēz correctionē. i. solonē: f3 hēc solo q data ē nō erit sup. oīuz ofonū sic deficiētūz. nō q est ppetēs solutio: qz nō est p se et vliis: q autē sit sic p3: qz si qz faciat paralo nō in hoc vbo nosse: f3 in hoc vbo eē: vel aliquo mō se h3e. i. vel in aliquo alio vbo si dictus paloº accipiat idē phamētūz. i. eadē pbatōne: vel eadē cāz falsitatis. dato autē q sic sit: non tñ ad hū paloº adaptabit dicta solo: vt habet in hoc palo. hic canis ē p: est ac tu⁹. q est tu⁹ p. In B. n. paloº nihil facit dca solo: iō subdit qz si in qbusdā B vep est: qz idē nosse et ignorare: tñ in B. i. in paloº adducto nihil cōicat qd dictū est. i. nihil facit dicta solutio.

Dubitarēt forte aliq. qre o3 recta solo f3 vlez eē: **C** Dm̄ q dñ reddere cāz p se et pacci dēs. cā. n. pacci nō de necitate pcomitat ad oē tale: f3 cā p se de necitate regrit ad oē illd cui⁹ ē cā. et qz de his q sūt pacci: nō est cure arti: nunq; est solo fm̄ artē nisi sit p se: et si ē p se erit vliis. cū ergo eadē sit cā falsitatis odo cognosco coriscū: corisc⁹ est veniēs. q cognosco veniēte: et dicit. do. h canis ē tu⁹: et est p. q est tu⁹ p. si solo data eēt recta: et p se vtriq; paloº adaptari posset: f3 fieri nō pōt. nāz i3 dicit posset q idē coriscus cognoscat a te vno mō: et nō cognoscat alio. ridiculū tñ erit p se q idē canis sit pater tu⁹ vno mō: et nō sit p tu⁹ alio mō. nō q est ppetēs dicta solutio. **C** Deinde cū dicit.

C Nihil autēz prohibet eandē orationē plures occasiones fallēdi habere: sed non oīs fallacie demonstratio solutio est. contingit enim quādoq; falsūz sillogizatus ostendere aliquando: fm̄ quid autēz non ostendere.

C Ostēdit dicta solonē eē icōpetētē: qz nō assignat cāz falsitatis. et duo facit: qz p fac qd dñ est. 2º manifestat qd dixerat p ex. ibi. (Ut cōnonis ofonē.) dicit qz nihil phibet eadē ofonē sophicā h3e ples occasiōes fallēdi. phibus enī modis p manifestari q ofo fallit: f3 nō oīs manifestatio false. i. nō oīs manifestatio falsitatis ē solo recta. 2º. n. aliqūe ostēdere: qm̄ qdē syllauit falsūz: f3 si ptingat ipz nō ostēdere: fm̄ qd syllauit falsūz nō soluit. **C** Notādū at q manifestare falsitātē et occasiōē fallēdi in syllō duplr 2º. i. qz et pp qd. solo q recta nō est ostēdere: qz falsūz nisi ostēdat fm̄ qd falsūz. si igif qz talis paloº cognosco coriscū: coriscus est veniēs. q cognosco veniēte. et soluat q nō o3 me cognoscere veniēte: qz possum cognoscere coriscū et ignorare ipsū in eo q veniens. hū solo et si manifestat paloº: qm̄ est falsus: qz dicit qd esse falsus: nō tñ assignat causas falsitatis: nec o f3 qd falsūz. **C** Notādū ēt q nō dicit eadē ofonē h3e plures cās fallēdi: f3 plures occasiōez: qz manifestare qz falsūz nō ppe est assignare cām falsitatis: nisi vellem⁹ accipe cām large fm̄ q oē illatiū alteri⁹ potest dici cā eius in inferēdo. Cū q ostēdere qm̄ falsūz sit pba re et inferre q illud sit falsūz: cū occasio dicat cām large sumptā. talis manifestatio falsi magis est assignare occa

tionē falsitatis q̄ causam. C Deinde cū dicit.

C Ar Zenonis orationes quoniam non est mouere. Quare et si quis conetur colligere velut impossibile deducens ad impossibile peccat: et si similiter sillogizet: non enim hec est solutio: erat aut solutio manifestatio falsi sillogismi s̄ qd falsus ē. Si ergo similiter non sillogizauit v̄l verū vel falsū colligere conetur manifestatio illi solo ē.

Manifestat per ex^m q̄ nō sufficit ostendere qz falsū nisi assignet cā falsitatis. v. q̄ si q̄s ofonē cendōis q̄ fuit: qm̄ nō ptingit moueri: conetur talē ofonē colligere: velut impossibile deducendo eā ad ipole: ostēdo q̄ sit falsa. sic ostēda peccat. i. nō recte soluit. et si millefies sillogizet. i. et si ad mille icōueniētia deducat nō soluit ofonē illā. nō. n. ē h̄ solo. f. ducere ad icōueniētia: v̄l ostēdere ofonē eē falsā. sed recta solutio erit manifestatio falsi syllogismi. ita tñ q̄ ostēda s̄ qd falsus: et assignet cā falsitatis. si q̄ nō syllatū est siue talis ofo isyllata conetur colligere vel verū vel falsū. solo ē manifestatio illi: pp qd nō syllogizet. si. n. nō sequat p̄lo ex pmissis siue v̄a siue falsa sit p̄lo: recta solo erit ostēdere q̄ re nō syllogizet. cū q̄ solo recta solū diceret p̄lonē eē falsā: et nō assignaret cā falsitatis: nec ostēderet: qm̄ nō syllogizabat icōpētēs erat. C Notādū ē q̄ p̄lo p̄babat nō ptingere moueri: qz in q̄libet spacio sunt infinita spacia: et infinita nō p̄trāsi. q̄ nō p̄ moueri. si q̄ aligis volēs soluerē hāc rōnē ostēderet p̄ mille syllos: q̄ ipole est motus nō esse: s̄ sic rōnē ostēderet rōnē Zenonis eē falsā: nō tñ recte solueret: qz nō ostēderet pp qd ē flā. ex h̄ ḡ sumit illud cōe v̄bū: q̄ argumētari nō est soluere: et si ad mille millia icōueniētia deducat. C Deinde cū dicit.

Sortasse autem et in quibusdā veris hic nihil prohibet accidere verū: in his vero nec hoc videbitur. nā et coriscū: quoniam coriscū nōscit: et veniēs qm̄ veniēs.

Improbat 3° dicta solonē eo q̄ nō est ad p̄positū. et duo facit: qz p̄ facit qd dēu est. 2° manifestat qd dixerat ibi. Cōtingere aut videt. dicit q̄ sortasse in quibusdā nihil prohibet hoc accidere. v. q̄ idē sciat et ignoret aliter et aliter sūptū. verū tñ in his. i. in palo^o p̄positis: nec hoc videt eē ad p̄positū. nā in dēis palo^o p̄cludit: qm̄ aligis nescit coriscū: qm̄ coriscū: nescit veniētē qm̄ veniēs. C Notādū autē q̄ si dictus palo^o ostēderet q̄ cognosco coriscū et ignoret veniētē: forte b̄et locū hec solo: q̄ nō est icōueniēs q̄ idē nō s̄ idē sciat et ignoret. s̄ cū dicit paralogo sumat q̄ cognosco coriscū: et p̄cludat q̄ cognosco veniētē. nō ostēdit in illo palo^o q̄ coriscus sit not^o et ignoret: s̄ solū q̄ sit not^o tā in eo q̄ coriscus q̄ in eo q̄ veniēs: et qz nō ostēdit ibi q̄ sit not^o et ignoret d̄re nō esse icōueniēs esse eādē rez notā et ignotā: videt oīno esse extra p̄positū. C Deinde cū dicit.

Cōtinge aut videbit idē nōscit et nō: vt qm̄ albus qdēz nōscit: qm̄ aut musicū nō nōscit. sic. n. idēz nōscit et nō nōscit: s̄ nō fm̄ idē. veniētēz aut et coriscū: et qm̄ veniēs. et qm̄ coriscus nōscit.

Manifestat qd dixerat. v. q̄ cōtingere videbit aliquē idē nōscit et nō nōscit: vt quoniam albus quidēz nōscit: qm̄ autē musicū nō nōscit. sic enī idēz nōscit et nō nōscit: sed nō fm̄ idēz: sed in dicto paralogismo nō sic arguit: sed ibi dicitur: q̄ aliquis nōscit veniētē: quoniam veniēs: et coriscus qm̄ coriscus. Non ergo est ad p̄positū dicere q̄ idēz p̄t esse notus et nō notus: cū nō accipiat ibi coriscus not^o et ignotus: sed solum vt notus.

Silr at peccat et qui soluit et qm̄ oīs numerus multus et pauc^o sicut quos diximus.

In parte ista ponit solonē alioz q̄ alr soluebant ad palo^o accitēs. et duo facit: qz p̄ ponit h̄ solones. 2° iprobat eā ibi. Nā si nō. dicit q̄ silr peccat qui solunt ad palo^o accitēs p̄cedēdo p̄lonē: vt p̄cedēdo: qm̄ numer^o qui est mult^o sit paucus. isti enī sic peccat sicut illi quos dixim^o. nō enī recte soluit sicut nec illi. C Notādū autē q̄ tā isti q̄ p̄mi nō recte soluebant: qz solones eoz nō erāt v̄les. iō i soluedo falsā accitēs dēscēdebāt ad alī quos spāles palo^o: qz solo quā dabāt ad oēs adaptari nō poterat: pp qd sicut p̄mi soluebant illū palo^o q̄ cognosco veniētē: qz ad talē palo^o magis adaptari poterat eoz solutio. sic isti rīdebāt ad illū palo^o: qz raro pauca sūt pauca: qz ad talē palo^o magis adaptari poterat eoz solo. Rē spōdebāt. n. isti p̄cedēdo p̄lonē dicebant. n. q̄ raro pauca sunt pauca: qz v̄plimū pauca possunt eē multa et econuerso. nā numerus qui est mult^o respectu minoris p̄t eē paucus respectu numeri maioris. C Deinde cum dicit.

Nā si nō p̄lo hec omittētes verū p̄clusūz eē dicat: oīa enī eē et multū et paucū peccat.

Destrut h̄ solones. v. q̄ si p̄ nō sup. sequit ex pmissis omittētes h̄: et nō ostēdet q̄ dicta ofo nō syllogizet. peccant. i. nō recte soluit. quātūcūqz enī dicat p̄clusūz eē verū: et ostēdat oīa. i. oēs numeros eē multū et paucū: nō tamē soluit: qz vt supra ostēdebāt: qm̄ p̄lo nō sequit ex pmissis: siue sit v̄a siue sit falsa: recte soluere ē ostēdere quō ofo nō p̄cludit: et qz in dicto paralogismo nō de nēitate cōcludit q̄ multa sint pauca: nec q̄ raro pauca sint pauca p̄cedere p̄lonēz nō est soluere: nisi ostēda pp qd nō segē syllos. C Notādū autē hos sic soluētes vt ad p̄sens specat in duob^o differre a p̄mis: et puenire cū eis. differūt. n. p̄ qz p̄mi p̄lonē interimebāt. dicebāt. n. falsūz eē te cognoscere veniētēz. v̄i aut p̄lonē cōcedebāt. ponebāt. n. pauca eē multa: et esse quodāmo raro pauca. Rursus p̄mi soluebant ad palo^o sūptū fm̄ nōscit. h̄i aut ad sūptū fm̄ esse: sic etiā dupl̄r pueniebāt. p̄ qz neutra solo erat v̄lis et p̄ se. 2° qz neutri soluebāt ad p̄missas ostēdo p̄lonēz nō seg ex eis: s̄ v̄triqz soluebāt ad p̄lonē: alr tñ et alr: qz illi eā iterimebāt. h̄i aut p̄cedebāt. C Deinde cum dicit.

Quidā aut et duplices soluit sillogismos: vt qm̄ tuus est pater vel filius vel seruus.

Ponit 3° modū soluēdi. et duo facit: qz p̄ ponit h̄ modū. 2° iprobat ipsū ibi. Quāuis manifestus qm̄. dicit q̄ quidā soluit syllos. i. palo^o accitēs ostēdo eos eē dupl̄r ees: v̄l esse dupl̄cē. i. h̄re duplicitatē: vt in his palo^o: quoniam tu^o est p̄r: vel tu^o est fili^o: vel tu^o seruus: soluebāt v̄do h̄as ofones eē dupl̄ces. C Notādū q̄ oēs h̄ solūtes soltere aspiciēdo ad p̄lonē: s̄ vt p̄z nō eodē mō soluebant. nā vt dēu est p̄mi soluebāt p̄lonē iterimēdo. 2° v̄o cam p̄cedēdo. sed h̄i tery soluebāt p̄lonē distinguēdo. dicebāt. n. q̄ canez vel aligd aliud esse tuū patrē: vel tuū filiū. dupl̄ces habebat sensus: vel q̄ esset tuus possessiue: et sic erat vera: vel q̄ esset tuus in eo q̄ pater: aut in eo q̄ esset filius: et sic erat falsa. C Deinde cum dicit.

Quāuis manifestū: qm̄ si in eo q̄ multipliciter dicit videt elēbus: oportet nomē vel orationē p̄cipalr esse pluriū: h̄ic aut eē buius natum nemo dicit. pprie si d̄ns est nati.

Improbat h̄ solonē. et tria facit: qz p̄ ostēdit tales paralogramos nō peccare fm̄ dupl̄r. 2° ostēdit eos peccare fm̄ accitēs. 3° qd dixerat manifestat per locū a maiori. 2° ibi.

Secundus

57

(Sed fm accns.) 3^a ibi. (Et esse maloz qdā.) dicit q^d bi sic soluebat q^uis manifestus sit q^u si v^t elēch^o in eo q^u multiplex d^roz vel nomē vel ofone eē plurius pⁿ significatiua. s^z b^uc canē eē natus h^o nō p^pe plura significat: cū sit simplr falsa. nemo. n. dicit p^pe q^u canis sit b^ui fill^o: sed d^r q^u b^uc est dⁿs canis nati siue canis q^u est filius.

Dubitarer forte aliq^s. q^u nō v^t v^ez q^u q^uncūq^s elē chus peccat f^z duplex q^u sit ibi nomē vel ofo pⁿ pluz significā. pōt enī p^otingere equitio^o vel amphi^o q^u nō vel ofo nō significat pⁿ p^la: s^z vⁿū signat pⁿ: aliud ex p^onti. (Dōz q^u nunq^s est equo^o vel aliqd du p^lex nisi accipiat ibi aliqd distinguēdū. multiplex. n. nec d^r simplr pcedit: nec simplr negari: t^z q^u bec ofo. canis ē nat^o tuus: vel p^r tuus. est simplr falsa: t^z nō est distinguenda: q^u nullus p^pe eā pcederet: nec eā distingueret: iō p^pe nō peccat fm dup^l. p^lbs g^o appellat pⁿ p^la significare dē illud q^u nō d^r simplr pcedi vel negari: s^z est distinguēdū. cū g^o p^l dicta oratio nō sit distinguēda: sed simplr negāda nō peccat fm duplex. (Deinde cū dicit.

C S^z f^z accns p^o p^o ē. Putas ne b^u ē tuuz vtiq^s: est aut b^u natū t^z tuū: tuū ergo b^u natū ē. q^u accidit t^z tuuz t^z natuz eē: s^z nō tuuz natuz esse.

C Ostēdit tales palo^o peccare p^o fallaz accidētis. d. q^u cōpositio illa: q^u. f. nat^o cōponat cū tu^o: v^t canis dicat nat^o tuus ē fm accns: v^t si dēmonstrato cane dicat putas ne b^u est tuū: rⁿdeat aut vtiq^s t^z arguat hoc est natū: g^o b^u ē tuuz natū: nō sequit^r: q^u accit. i. p^ouenit v^ez eē diuisim. f. canes esse tuū t^z eē natuz: s^z nō p^o p^ouctiz esse tuū natū. accit. n. canis q^u sit nat^o in eo q^u ē tu^o: t^z q^u bec p^ouctio sit p^oaccidē: ideo est ibi fallā accntis. (Deinde cū dicit.

C Et esse malorum quoddā bonū. nam prudētia disciplina malorum.

C Dōfirmat q^u dixerat p^o locū a maiori. dupl^r. n. ostidit p^o locū a maiori q^u p^odicte ofones nō sūt duplices. circa b^u āt tria facit. nā p^o adducit vⁿā rōnē a maiori. 2° adducit aliā. 3° q^u dā q^u supponerat pbat. 2° ibi. (At vō i ofone hac.) 3° ibi. (si autē neq^s boiez.) In pte p^oma itēdit talē rōnē. magis v^t peccare fm dup^l palo^o pcludēs q^u dā bonū eē maloz q^u pcludēs canē esse patrē tuū vel tuuz natuz: sed iste nō peccat f^z dup^l. g^o nec ille. In hac āt ofone sic pcedit. q^u p^o ponit palo^o pcludētē q^u dā bonū eē maloz. 2° ait q^u ibi simplr nō peccat f^z dup^l. 3° ne crederet ibi nullā m^ltipl^r eē: o^o quō ibi aliquo^o est multipl^r. 2° ibi. (Dic āt boz.) 3° ibi. (Q^u si forte. ponit g^o p^omiū palo^o pcludētē q^u dā bonuz eē maloz. d. q^u est. i. p^o esse q^u dā bonū maloz. nā prudētia ē disciplina maloz: b^u ē maior. formet aut sic palo^o. prudētia est disciplina maloz: prudētia est q^u dā bonuz. g^o q^u dā bonuz ē maloz. (Deinde cū dicit.

C Hoc āt boz eē nō d^r multipl^r: s^z possessio. **C** Ostēdit dē p^o palo^o nō eē multiplicē. d. q^u b^u eē boz nō dicit multipl^r s^z possessio. simplr. n. talis p^ostructio ē possessoria. s^z si b^u boz nō est multiplex nec palo^o pcludēs bonuz q^u dā eē maloz. peccabit fm multipl^r: t^z tūc suppleat rō: q^u cū hoc est boz t^z bonuz esse maloz sint magis multiplices q^u canē esse patrē tuū: vel filiū tuū: cūz be nō sint multiplices: nec ille erūt multiplices.

Dubitarer forte aliq^s. q^u b^u esse boz v^t eē duplex. nāz v^t supra dicebat b^u boz pōt itelli gi dupl^r: vel q^u ē possessio boz: vel q^u est de numero boz. Cū g^o b^u neget eā esse multiplicē v^t q^u sibi dīcat. (Dōm q^u multiplicitas pōt p^oterere ofoni f^z se v^t est pfecta: t^z in cōpationē ad nos: t^z v^t est trūcata: q^u ofo pfecta t^z f^z se b^u multiplicatē: dicit eē multiplex simplr. q^u vō v^t ē trūcata t^z f^z acceptionē nostrā b^u multiplicatē ē multiplex

f^z q^u d^r: t^z q^u ab eo q^u ē f^z q^u d^r nō d^r fieri dēnoatio. talis ofo d^r magis dici nō multiplex: q^u multiplex: t^z q^u b^u eē boz nō ē multiplex: nisi fm trūcationē vel fm aliā habitudine: iō p^lbs v^t patebit infra simplr negat eā eē multiplicē: ostidit t^z q^u ē multiplex fm quid. (Deinde cū dicit.

C Q^u si forte multipl^r. nā t^z boiez aīaliū dicim^o eē: s^z nō possessionē. t^z si q^u d^r ad mala d^r v^t ali cuius p^p hoc maloz est: s^z nō hoc maloz. fm quid ergo t^z simplr videt^r: q^uis contingit fortasse bonuz esse aliquid maloz dupliciter.

C Ostēdit q^u in dicta ofone est aliquo^o multiplicitas. d. q^u si forte dē oī ofo multipl^r d^r: q^u nō v^t q^u bec ofo b^u boz sit solū possessoria. nā dicim^o boiez eē aīaliū: s^z nō eē possessionē aīaliū. t^z si q^u d^r. i. si aliqd d^r ad mala v^t alicuius sup. directiū: sicut prudētia d^r ad mala: q^u est directiua maloz. p^p hoc g^o est maloz: q^u b^u aliq^u respectū ad mala: v^t q^u dirigit ipia: sed nō est maloz q^u sit de numero maloz vel possessio maloz. g^o hoc esse boz v^t aliqd esse maloz. multipl^r d^r: vel q^u est de numero maloz: vel q^u est maloz possessio: vel q^u b^u aliq^u respectū ad mala: v^t q^u est maloz directiū. est g^o b^u boz aliquo^o multiplex: s^z nō est multiplex simplr: s^z f^z q^u d^r. iō subdit: q^u dē est videt^r esse dē f^z q^u d^r t^z simplr. dē ē. n. q^u b^u boz nō est multiplex: t^z q^u est multiplex: s^z b^u est fm q^u d^r t^z simplr. nā simplr nō est multiplex: f^z q^u d^r est multiplex: iō subdit q^u aliqd bonū eē maloz ptingit dupl^r. i. p^o esse dupl^r sup. nō simplr sed f^z quid. (Deinde cū dicit.

C At nō in hac oratione: sed si quid seruū sit bonum mali magis.

C Adducit aliū locū a maiori ad pbandū talia nō eē sol uenda f^z multiplicatē. Intēdit aut talē rōnē. palo^o concludēs q^u aliq^s sit bon^o seru^o mali v^t mag^l peccare f^z duplex q^u ofo pdicta: s^z iste nō peccat f^z duplex. g^o nec ofo pdicta. ex quo appet q^u si ofo cōcludēs bonuz eē maloz nō est solūda fm duplex multo forti^o ofones pcludēs canē eē patrē tuū vel natū tuū nō sūt solūde f^z duplex. duo g^o facit. nā p^omo ait maiore multiplicatē esse in ofone cōcludētē q^u aliq^s ē bon^o seru^o mali q^u i ofone pdicta. 2° ostidit b^u ofone nō peccare f^z duplex: s^z f^z accns. 2° ibi. (Fortasse aut.) dicit g^o q^u in hac ofone. v^z. bonuz eē maloz: nō sup. est multiplicitas simplr: s^z q^u dē si sit ofo pcludēs aliq^u esse seruū bonū mali. magis sup. videt^r esse multiplex q^u ofo pdicta: s^z bec nō est solūda fm multiplex. g^o nec ibi. formet aut sic palo^o. iste est bon^o seru^o: t^z est mali. ergo est bonus mali. (Deinde cum dicit.

C Fortasse āt nō sic. nō. n. si bonū t^z b^u bonū b^u. Sitr āt neq^s boiez dicē aīaliū eē d^r multipl^r: nō enī si q^uq^s significam^o q^u auferētes: hoc dicit multipl^r. nā t^z dimidiū dicētes versuz: da mibi hyliaa significamus: v^t irā pāde dea.

C Ostēdit talē palo^o nō peccare f^z d^r f^z accns. d. q^u fortasse b^u ofo nō sic sup. est solūda. v^z. f^z duplex. f^z sup. f^z accns. nō. n. valet si ē bonū. i. si ē bon^o seru^o: t^z est b^u. i. mali q^u sit bonū b^u. i. q^u sit bon^o seru^o mali. pōt. n. malus dⁿs b^ure bo^o fuū: s^z accit fuo inq^s bon^o ē q^u sit fu^o mali dⁿi.

Dubitarer forte aliq^s quō bec ofo. iste ē bon^o seru^o mali. ē mag^l multiplex q^u bec ofo. bo^o maloz. vel b^u boz. (Dōz q^u de multiplicatē eē bā bēt p ordinē. i. multiplex fm actualitatē: f^z potētiatē: t^z fm trūcationē. nāz multiplex actuale est magis tale q^u multiplex potētiatē: t^z multiplex potētiatē ē mag^l tale q^u multiplex f^z trūcationē: t^z q^u b^u boz vel bonū maloz: s^z multiplicita fm trūcationē: bon^o aures seru^o mali est multiplex

Liber

fm possibilitate. id est h est magis multiplex q illa. q antez multiplex potetiale sit magis multiplex q fm truncatione de leui p3: qz qd est multiplex potentialiter aliquo modo in se est multiplex: sed qd est multiplex fz truncatione videtur esse tale soluz fm acceptione nostram: qui supplemus orone truncataz.

Alterius autem dubitaret forte aliquis. quod bonus seruus mali sit multiplex fm potetialitate. na q hoc bonz sit multiplex fm truncatione no videt hre dubius. ¶ Dds qz gtiua constructio dicendo hoc bonz: vel hoc hui? simplr z absolute loquedo e possessoria: vt phs videt inuere in lra. si aut hz alia constructio. hoc est vel ex suppletioe. vel ex aliqua spali habitudine terminoz. na si termin? ipoztat bitudine actiuā v? aliquā alia habitudine: tunc ppter bz habitudine spales genitru? construct? cū tali termino designat constructione fz exigetia illi? termini. si g dicat istud est maloz simplr loquedo itelligit q sit possessio maloz. fz si dicat. iste e operator maloz: qz in hoc termino operator itelligit qdā habitudinem actiuā. id e ppter spālē hanc habitudinem dicta constructio no erit possessoria: fz magis est cālis. erit. n. sensus. iste est operator maloz. i. causat z opat mala. cūz g dicat. iste est seruus bonus mali. ly mali vel cōponet cūz ly bonus vel cūz ly seruus. si pponat cūz bon? erit locutio possessoria: qz no denotat in bono aliqua spālīs habitudo: pp quā trahatur dicta constructio i aliu sensuz: fz si ly mali cōponat cū ly seru? qz in hoc termino seru? ipoztat quedā bitudo actiuā dicta locutio no erit possessoria: fz pp bz spālēs habitudines trahet in aliu sensuz. erit. n. sensus. est seru? mali. i. est opatiuus mali: cū in seruo quedā viri? opatiua intelligat. cūz g ppositio faciat multiplicitate potetiale: dicta locutio que ex diuersa ppositioe multiplicitate bz erit potetialr multiplex: qd declarare volebamus.

Alterius forte dubitaret aliqs. quod bz ofo no est soluēda fz duplex. Ad qd dixerūt quidā q multiplicitas potetialis no est vā multiplicitas. id talia no sunt soluēda fz duplex. fz h ē ire ppter metez pbi. na cū phs ex hoc velit iprobare positione dicetiu? palo? accitū esse soluēdos fm duplex: si in talib? referantur potetialis multiplicitas: illoz opinio no esset oino despiciēda. ¶ Scienduz g q duplex duplr pōt considerari v3. in ofone fm se: z vt bz eē in sua causa siue vt sequit ex pmissis: z qz semp soluēdū ē assignādo causas defect? cūz aliqua ofo est multiplex fz diuersuz modū. pponis si illa ppositio vel illa multiplicitas pcludit per accitū ex pmissis quia omnis obliquitas abscondenda est in sua causa. talis oratio magis est soluēda eo q fallit per accidens. qz eo q fallit fm duplex. sic est autez in pposito. na cūz dicitur. iste est seruus bonus z est mali. ergo est bonus seruus mali. bec ofo pposita bon? seruus mali: fz sit aliquo multiplex: tñ qz cōclusa est p accitū: magis est soluēda: qz fallit p accitū qz qz fallit fm duplex. no g negat phs q no sit aliquo modo duplex: sed vult no esse soluēdā fm duplex. cum sit pclusa per accitū: ideo ait qz no sequitur si est bonus: z est huius: qz est bonus huius. in quo innuit q in processu: z in syllogizando est principaliter ibi defectus: z quia ille pcessus fallit per accidens soluēda est per fallaciaz accidentis.

Alterius forte dubitaret aliqs. quod h ex? bon? maloz z bon? seruus mali faciunt ad ostendendū palo? accitū no esse soluēdos fz duplex. sicut pdicti soluebāt. ¶ Ddm qz dicētes hūc palo? iste canis est tuus: z est nat? g est natus tuus: soluēdū esse fm duplex: duplr peccabant. pmo. n. qz bec ofo. iste canis est natus tuus: non est duplex: cum sit simplr falsa. 2? qz dato q esset duplex cum h duplicitas cōcludat p accitū:

z solo danda sit in sua causa magis esset soluēda. eo q fallat p accitū qz eo q fallat fm duplex. id phs ad insinuant istud duplex peccatū: pmo ait dictuz elēchuz no peccare fz duplex: qz no ē ibi aliqua ofo pluz significatiua. postea subdit q fm accitū est natus tuus eē multiplex fz diuersuz modū cōponēdi. tñ qz bz ppositio cōclusa est p accitū: ideo assignāus est ibi defectus: no fz duplex: fz fm fallaciā accidētis. vt g h duo exēpla. v3. bonus maloz: z bonus seruus mali. pmiū g exēpluz deseruit ad ostendendū palo? cōcludentē canē esse natuz tuus no esse duplex soluētes fm qz bec ofo. canis est natus tuus no ē duplex. na cūz bec ofo. bonus maloz no sit pprie duplex cū en magis videat esse duplex q illa. Scdm vō exēplū deseruit ad ostendendū dictuz palo? no esse soluēdū fz duplex. dato qz bec ofo. canis est natus tuus esset qz h duplicitas vt dictū est: cōclusa est per accitū. sicut g bec ofo. bonus seruus mali que plus bz de duplicitate q aliqua pdictariū: no est soluēda fm duplex: qz duplicitas illa syllogizata est per accitū: sic si duplex esset bec ofo. canis ē natus tuus: no esset soluēda fm duplex: qz duplicitas talis per accitū est pclusa. p3 g pdicta duo exēpla ostēdere p locum a maiorib? q ad dictuz palo? canis est natus tuus no est soluēdū fm duplex vt pdicti soluebāt. ¶ Deinde cūz dicit. (Sist autē neqz hominē.) ¶ Probatur qd supposuerat. dixerat. n. q hoc bonz z homo aialiu no sunt ppe multiplices. h autē pbat talia no esse ppe multiplicia: qz no hnt multiplicitates nisi fm truncatione: ideo ait qz dicere hominē esse aialiu no dicat multipliciter: qz neqz si qñ signamus quid. i. aliqd auferentes. i. per truncatione dicat hic multiplr. n. 3 z dimidiū versuz dicētes signamus hy? troiaz troianā: vt cūz dicimus. da mihi iram pande dea. signamus qz mihi illiada. i. hy?troia troianā. si ergo multiplicitas p truncatione ē ē multiplicitas simplr: bec ofo. irā pāde dea. esset multiplex: qd nullus diceret. ¶ Notā dū autē qd hy?troia troiana facit? fuit qdā liber metricæ qui incipiebat. irā pande dea. qñ ergo qz volebat illuz libuz dicebat. da mihi irā pande dea. simplr g h ofo significat qz dea quā colebat troiani pandat z manifestet iraz suā super destructores troie. per truncatione autez fm acceptione nostrā significat illū libz qui sic incipit. sicut ergo dicta ofo no est pprie multiplex: lz p truncatione quādam multiplicitatez videatur cōtrahere. sic nulla oratio truncata ppe multiplex dici debet. CAP. VIII.

His vero qui sunt in eo qz principiāliter hic: vel quo: vel vbi: vel aliquo mō: vel ad aliqd dicunt: z no simplr soluēdū cōsiderāt cōclusionē ad ptradictionē si continet horuz aliquid pālla esse.

¶ Postqz phs docuit soluere ad paralogismos accidentis. In parte ista docet soluere ad paralogismos fm quid z simplr. z duo facit: qz pmo ostēdit in generali quod soluēdū sit ad tales paralogismos. 2? ponit paralogismos sup? ptoz fm talem fallaciā. z docet eos specialiter soluere. ibi. (Sunt autem omnes bz.) circa pimum tria facit: qz primo pponit quod intendit. secundo assignat causam dicit. tertio cōcludit intentum. 2? ibi. (Nam contraria.) 3? ibi. (Quare si hoc quidē.) dicit ergo qz eos paralogismos qui sunt in eo qd syllogizant pncipalr h. i. simplr aliqd qd no est simplr: vel est de numero eoz que dicunt quo qz ad partez integrale: vel vbi qz ad localez: vel ad aliqd qz ad relationez. tales ergo paralogismos inferētes pncipalr z simplr qd no est simplr soluēdū est cōsiderāt. i. a cōsiderate cōclusionē per respectuz ad cōtradictionem

si cōtingat ipsas cōtradictiones esse passam aliqd. hōz q.
i. in premissis nō sit sumpta simplr: vt est cōclusa simpli-
citer. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Nam cōtraria et opposita sū affirmationes et
negationē simplr quidē impossibile inesse eidez:
quo aut vtrūq; vel ad aliquid: vel aliquo mo-
do: aut hoc quidē quo. illud aut simpliciter ni-
hil prohibet.

¶ Assignat causas dicti quare respiciendū sit ad cōtradi-
ctionē dicens. q. cōtraria et opposita. i. p. uatiua: et affirma-
tionē et negationē. i. cōtradictoria simplr impossibile est iē
eidez. sed quo. i. fm quid: vel ad aliqd: vel aliquo mō. i. s.
aliquā determinationē: vtrūq; s. oppositoz sup. cōtingit
inesse: et sicut vtrūq; oppositoz cōtingit inesse eidez s. qd.
sic etiā nihil p. b. i. b. hoc quidē oppositoz iēse quo. i. s.
quid. illud aut inesse simplr. vtrūq; tñ oppositoz iēse ei-
dem simplr est impossibile. via ergo ad soluendū est respi-
cere vtrum opposita in cōclusionē accipiant simplr: que
simplr inesse nō possunt. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Quare si hoc quidē simplr: illud aut quo nō
dum elenchus. hoc autē p. siderādū in cōclusi-
one ad cōtradictionem.

¶ Cōcludit intentus dicens. q. si hoc quidē oppositoz
dicatur simplr. illud autem dicat quo vel sup. si vtrūq;
oppositoꝝ dicatur quo. i. s. quid nondū est elenchus.
i. non est ibi vera redargutio. ergo h. i. b. defectum cōsi-
derandū est in cōclusionē per respectū ad cōtradictiones.
vidēdo vtrūq; cōcludant opposita simplr que in p. missis
oportuit sumere non simpliciter.

Dubitarēt forte aliquis. vtrūq; cōmittit
hec fallā si sumunt opposi-
ta in p. missis oporteat ea sumere nō simplr. ¶ Dicendū
q. sic. q. si in p. missis sumerent opposita simplr aliqua p.
missarū eēt fallā: q. magis eēt ibi peccatū in mā q. in for-
mā. quoniam est cōtra: ergo per hanc fallaciā cōcludunt oppo-
sita simplr in p. missis nō fuit accepta oppositio simplr.
via ergo ad soluendū h. s. paralogismos est cōsiderare cō-
clusionē in cōparatiōe ad oppositiōē: vt sequit ex p. missis
vbi fuit accepta oppositio nō simplr. ¶ Deinde cū d.
¶ Sunt autem h. mōi omnes orationes hoc h.
benes: ergo cōtingit qd non est eē. fit aut qd
qd nō est. similiter aut qd est nō erit. non. n.
erit eoz que sunt.

¶ Ponit paralogismos peccātes fm hāc fallā: et q. men-
tionē fecerat de triplici oppositiōe. s. de cōtraria: de p. uatiua
et cōtradictoria. ideo tria facit: s. q. triplex opposi-
tio cōcludi potest per hāc fallaciā. p. mo. n. ponit paralo-
gismos cōcludentes opposita cōtradictoria. 2. cōcluden-
tes opposita cōtrarie. 3. p. uatiue. 2. ibi. ¶ Ergo q. nō vult
sapient. 3. ibi. ¶ Ergo iustū est iniustū. ¶ Circa p. m. u. duo
facit. nāz hec fallaciā dupl. pōt fieri. p. mo. cū ipsa deter-
minatio est inepta sicut periuriū inepte adiungit ad be-
ne iurare. v. l. si additio sit bene diminutēs sicut opinabile
videt diminuerē de rōne entis. v. l. si sit quocūq; alio mō
additio in cōpetēs. 2. habet fieri talis fallaciā quādo ipsa
additio nō est in cōpetens: sed nō addit cōpetenti modo
vt q. addit fm partē: vel fm aliquē respectū s. q. quē
modū non simpliciter denotat. duo ergo facit: q. p. mo
ponit paralogismos cōcludentes cōtradictoria: eo q. ipsa
additio nō est cōpetens. 2. ponit h. s. paralogismos cōclu-
dentes cōtradictoria eo q. additi nō accipiūt cōpetenti
modo. 2. ibi. ¶ Similiter autē et in ad aliquid. ¶ Circa p. m. u.
duo facit: q. p. mo ponit dictos paralogismos. 2. sup. addit

quēdā paralogismū qui videt spāles quādā difficultatē
habere ibi. ¶ Similis autē oratio. ¶ Circa p. m. u. duo facit.
q. p. mo ponit h. s. paralogismos. 2. docet eos soluere ibi.
¶ Aut nō est et esse. ¶ p. ma in duas: q. p. mo ponit paralogis-
mos cōcludētes cōtradictoria q. tūz ad esse. 2. cōcludētes
cōtradictoria q. tūz ad agere ibi. ¶ Nō ergo 2. eundez. ¶ Di-
cit ergo q. oēs h. s. orationes que dicent sunt habētes h. i. b. s.
defectū: q. peccant fm quid et simplr: et ponit duos para-
logismos: quoz vnus est. ¶ Ergo cōtingit qd non est esse.
¶ quia qd nō est simplr est quid. i. fm quid: vtputa opinabi-
le: hec est minor. formetur sic. qd est opinabile est qd non
est opinabile. ergo qd nō est: est. similiter autē per scdūz pa-
ralogismū ostēdet: q. qd est nō erit. hec est cōclusio. nam
quid eoz que sunt vtputa asinus. hec est minor. formet
aut sic. qd nō est asinus nō est: sed aliqd qd est nō est asin.
ergo aliquid qd est non est. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Ergo cōtingit eundem simul bene iurare et
periurare: ergo possibile est eundē simul cidē
suadere et dissuadere.

¶ Ponit paralogismos cōcludentes cōtradictoria q. tūz
ad agere. quoz p. mus est q. cōtingit eundez bene iura-
re et periurare. ponatur autē talis casus q. aliquis iuret
se periuraturū: quo facto obseruet iuramentū et cōmit-
tat periuriū. hoc posito formet paralogismū sic. quicūq;
adimplet iuramentū bene iurat: sed iste piurando adim-
plet iuramentū. q. piurādo bene iurat: sed piurādo nō be-
ne iurat. q. simul bene iurat et nō bene iurat. ¶ Ponit autē
secūduz paralogismū eūz dicit. ergo possibile est eundez
simul eidez suadere et dissuadere. ponat enī q. alig. sua-
deat alicui dissuasiōez mali. hoc posito formet sic hic pa-
ralogismū. qui suadet dissuasiōē suadet et dissuadet: vel
suadet et nō suadet. sed hic suadet dissuasiōem. ergo sua-
det et non suadet. ¶ Deinde cū dicit.

¶ Aut nō et esse quid: et esse idez. qd aut nō est
nō si est quid: et est simpliciter.

¶ Soluit et duo facit: quia p. mo soluit ad paralogismos cō-
cludentes opposita q. tūz ad esse. 2. cōcludētes q. tūz ad
agere. 2. ibi. ¶ Neq; si bene. dicit ergo q. esse quid et esse
non est idez. qd ergo non est nō sequit si est quid: vt si est
opinabile qd et est simpliciter: et supplendū est q. sicut nō
sequitur qd est quid vt qd est opinabile q. sit simpliciter.
ita non sequitur q. nō est quid vt q. non est asinus q. nō
sit simpliciter. ¶ Deinde cū dicit.

¶ Neq; si bene iurat: hoc autem non hoc ne-
cesse est et bene iurare. nam qui iurat se periur-
aturū: aut fm periurans: fm hoc solum bene
autem iurat non. ¶ Neq; qui dissuadet suadet:
sed quid suadet.

¶ Soluit ad paralogismos cōcludentes opposita q. tūz ad
agere dicens. q. neq; si hic. i. si periurans bene iurat s. b.
id est bene iurat in q. tūz obseruat iuramentū p. m. u.: se-
quitur ipsū bene iurare simpliciter. nāz qui iurat se piur-
aturū b. i. iurat h. solū. i. fm b. solū in q. tūz nō obseruat
p. m. u. iuramentū. nō autē bene iurat sup. simpliciter. sic
etiā soluendū est ad aliūz paralogismū: q. neq; qui dis-
suadet suadet simpliciter: sed suadet quid. i. suadet s. qd.
nam suadere dissuasiōez mali non est suadere simplici-
ter: sed dissuadere.

Dubitarēt forte aliquis. si aliquis se iuraret
periurātū vtrūq; deberet ad-
implere qd iurauit cōmittēdo periuriū vel nō. videt enī
q. quicquid agat periuret. nam si non cōmittit periuriū
periurat fm p. m. u. iuramentū: q. iurauit se piuraturū.

si vero cōmittit perurium peruratur q̄tum ad secundum iuramentū: q̄ male iurat. ¶ Dōm q̄ hec qd̄ altiorē scia: postulat: s; vt ad ppositū spectat: dicere possum sapiētū eē in iaz: in male pmissis rescidere fidē. in turpi voto mutare decretū: q̄ g iurat se piuraturū nō d; obseruare qd̄ iurauit: vel qd̄ pmissit: male g agit cū hoc iurat: et per agit cū piurat vt iuramētū adimpleat. piurās g qd̄ iurauit se piuraturū simplr male iurat: tñ forte bñ iurat fm qd̄: inq̄ tuz videt obseruare qd̄ pū iurauit. ¶ Deinde cū dicit.

¶ Silis aut oīo: et de eo qd̄ ē mēiri eūdē sil et verū eē. Sed q̄ nō est facile īspicere vtro mō qd̄ assignet simplr vep eē vī mēiri difficile vī.

¶ Subdit quēdaz palo^m q̄ videt spālē bñe difficultates. et duo facit: q̄ p̄ ponit hō palo^m. 2° docet soluere ad ipsū ibi. (prohibet aut eūdēz nihil). dicit g silis oīo est de eo qd̄ est eūdēz mēiri et vep eē: qd̄ t̄tingit ip̄z dñe: et addit q̄ nō ē facile īspicere vtro mō qd̄ assignet ibi simplr: vt vīz dicam^o talē esse vep. i. veritatez simplr: vel mēiri simpli cter: et q̄ nō ē facile b̄ videre difficile vī mēdere ad talia. ponat g talis castus. q̄ aligz dicat se dicturus falsuz: et postea dicat falsuz: vīputa: si quis diceret. ego dico falsuz. ast nus volat. q̄rif g vīz sic loquēs dicat vep vel falsuz. for mef aut sic palo^m. q̄cūq; dicit vt ē dicit vep: s; q̄ dicit flm dicēdo se dñe falsuz dicit vt est. g dicit vep. s; posituz est q̄ dicat falsuz. g dicit vep et falsuz: vel dicit vep et nō verum. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Prohibet aut eūdē nihil simplr quidē esse mēdacem: quo autē veruz vel aliquo: et eē verum aliquo: verum autem non.

¶ Soluit. d. q̄ nihil p̄hibet eūdēz esse qd̄ mēdacē simplr: vep aut quo. i. fm qd̄. vel nihil p̄hibet aliqū eē vep aliquo. i. aliquo^o. verū aut nō simplr. q. d. q̄ sic loq̄ns simplr est mendax: s; fm quid sit verax.

Dubitarer forte aligz. quā aligz dicat falsuz dicēdo se dñe falsuz sit mēdax simplr. vep aut fm qd̄. ¶ Dōm q̄ oīo duplr pōt cōsiderari. p̄ vt est illud qd̄ loqm^r: et sic oīo est vā vel falsa q̄si formāl. 2° pōt cōsiderari oīo vt est illud de quo loqm^r: et sic veritas vel falsitas in oīone sūt q̄si māl^r tū. ergo dicit asin^o volat: hec oīo accepta formāl et vt est significatiua simplr est falsa. accepta vō māl^r et vt est illud de quo loqm^r ali quo mō pōt dici vera. naz de hac oīone. asinus volat. pōt aliqd vere enūciari. vere. n. dicit q̄ est falsa. cūz ergo bñe aliqd māl^r sit bñe s; qd̄. bñe vō formāl sit bñe simplr. oī cōs se dñe falsuz si postea falsuz dicat simplr mētif. s; qd̄ aut dñe vep: et q̄ difficile est videre quō ibi ē veritas māl^r iter: et quō formāl. iō vt dicebat h̄ palo^m vī supaddere spālē difficultatē. ¶ Deinde cū dicit.

¶ Similiter autē et in ad aliqd: et vbi: et quādo omnes huiusmodi oīones fm hoc accidūt.

¶ Ponit palo^m cōcludēs dñetoria q̄tuz ad additionem incōpetētē additā: et duo facit: q̄ p̄ pponit qd̄ intendit. 2° exequit de itēto ibi. (Ergo sanitas et diuitie). ¶ Continet sic. sicut p̄mittit falsa fm qd̄ q̄n additio est icōpetēs. silr aut p̄mittit talis falsa q̄n sit talis additio icōpe^m: mō: vt q̄n sit in ad aliqd vt fm respectū: vel vbi. i. s; locū: et q̄n. i. s; tps. nā oēs hō oīones accidūt s; b̄: q̄ peccare possunt per h̄ fallaciam. ¶ Deinde cū dicit.

¶ Ergo sanitas vel diuitie bonū: s; īnsipiētī et nō recte vtētī nō bonū: bonū ergo et nō bonū.

¶ Exequit de itēto ponēdo h̄ palo^m. et duo facit: q̄ p̄ ponit mām taliū palo^m. 2° docet eos soluere ibi. (Aut nihil p̄hibet). Circa p̄mū duo facit: q̄ p̄ et segatiz et p̄ se ponit pa^m

fm ad aliqd. 2° sil^r et p̄iūctis ponit palo^m s; q̄n et s; vbi. 2° ibi. (Ergo sanū eē). dicit g q̄ sanitas et diuitie sunt bonū: sed īnsipiētī et nō recte vtētī nō sunt bonū. totū b̄ accipien dū ē p̄ minor. q̄ idē est bonū et nō bonū. hec est p̄clo. for mef aut sic palo^m. q̄ nō sunt bonūz īnsipiētī et nō recte vtētī nō sunt bonūz: s; sanitas et diuitie q̄ sunt in se bonūz et non sunt bonū īnsipiētī et nō recte vtētī. g sanitas et diuitie q̄ sūt qd̄ bonūz nō sūt bonum. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Ergo sanū eē vel posse in ciuitatē bonū: s; est q̄n nō meli^o. idē ergo eūdē bonū et nō bonum.

¶ Ponit sil^r palo^m q̄tū ad locū et tps. d. q̄ sanitas et posse in ciuitate sunt bonūz: s; est q̄n. i. aliqū q̄ sanitas nō ē qd̄ meli^o. sic ēt est q̄n in aliqua ciuitate q̄ posse ibi. (Nō ē bonū). p̄nit aut ex b̄ formari duo palo^m. vñ q̄tuz ad tps sic. qd̄ nō est bonū aliqū nō ē bonūz: s; sanitas q̄ est qd̄dā bonū nō est bonū. aliqū nō est bonū. g sanitas q̄ est qd̄dā bonū nō est bonū. ali^o aut palo^m pōt sic formari q̄tū ad vbi: qd̄ nō est bonūz alicubi nō est bonūz: sed posse in ciuitate qd̄ est quoddaz bonum non est bonū alicubi. ergo posse in ciuitate qd̄ est quoddaz bonūz nō est bonūz. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Aut nihil p̄hibet qd̄ simplr est bonūz huic nō esse bonūz: aut hoc huic quidē bonū: sed nō nunc: vel nō in hoc bonūz.

¶ Soluit ad oēs dictos tres palo^m. d. q̄ nihil p̄hibet ali quid qd̄ est bonū simplr nō esse bonū huic. i. īnsipiētī vī nō recte vtētī q̄tuz ad palo^m sup̄tū penes ad aliqd: aut si est bonū huic nō est bonūz nūc q̄tum ad palo^m sup̄tū penes q̄n sine penes et tps. vel nō est bonū in hoc loco q̄tum ad paralogsū sup̄tū penes vbi.

Ergo qd̄ nō valet sapiēs est malū: mittere aut nō vult bonū: malū ergo bonūz. ¶ Hō enī idē dicere malū esse bonū et amittere bonum.

¶ Postq̄ p̄hs posuit palo^m bñi^o falte cōcludēs opposita dñetorie. In pte ista ponit h̄ palogsimos cōcludēs op̄ posita dñe. et tria facit fm q̄ tres tales palogsimos ponit. 2° ibi. (Silr autē et que de fure). 3° ibi. (Et egritudo est malū). p̄m palo^m talis ē qd̄ nō vult sapiēs ē malū: sapi ens nō vult amittere bonūz. g malū est bonūz. forme sic palo^m. sapiēs nō vult bonū amittere. g nō vult bonū: s; qd̄ nō vult sapiēs ē malū. g bonū ē malū. soluit dicēs q̄ nō ē idēz dicere malū esse bonūz: et malū esse amittere bonū. nolle enī amittere bonū nō est nolle bonūz simplr: s; est nolle bonūz fm quid: et q̄ amittere bonūz est bonūz fm quid: et est malūz simplr nō valet si amittere bonū est malū q̄ bonum sit malum.

Dubitarer forte aliquis. q̄ videt h̄c nullaz esse falsam. nullā. n. videt bñe apparētiāz. dicēdo nō vult amittere bonū. g nō vult bonūz. ¶ Dōm q̄ q̄cūq; vult aliqd totū videt velle quālibet illarū priū: vt qui vult amittere malūz: q̄ vult b̄ totū amittere malūz: videt velle tā malū q̄ amittere. silr etiā qui nō vult amittere bonū: q̄ nō vult hoc totū. vī amittere bonū vī detur q̄ nec velit bonūz nec velit amittere. sufficiēs g est ibi apparētia: q̄ totū sufficiētē videt īferre suas partes.

Alterius forte dubitarer aliquis: q̄ videt q̄ sit ibi bonū argumētūz: q̄ si totūz sufficiētē infert partes suas videt valere q̄ qui vult totūz q̄ velit quālibet illaz partiū: vt si vult b̄ totū malū amittere: pōt inferri q̄ velit malū: et q̄ velit amittere: et si nō vult bonū amittere sequit q̄ non vult bonum. ¶ Dōm q̄ totū īfert suas ptes: si vna ps nō diminuit de rōne alteri^o. videm^o. n. q̄ q̄ mortuū diminuit de ratione

hois nō valet q̄ hō mortu⁹ sit hō: sic ē q̄ amittere dimi-
nuit de rōne boni: nō valet q̄ amittere bonū sit bonū. nā
ponere amissionē boni est tollere rōnē boni: sicut ponere
hoies mortuū est tollere rōnē hoies. ¶ Propter formam
aut argumēti sciēduz q̄ volēs totū vult quālibet pte nō
in se: s; vt h; ordinē ad totū. qui q̄ nō vult bonū amittere
nō sequit̄ q̄ nō velit bonū s; se acceptū. s; q̄ nō velit bo-
nū vt stat sub amissioe: q̄ velle aliquid vt h; ordinē ad
aliud est velle illud mālū r; qd: q̄ ptes sūt mā totū: vo-
lens amittere bonū: nō sequit̄ q̄ nolit bonū formalit̄ r; s;
se: sed forte sequit̄ q̄ nolit ipsum materialiter: r; vt habet
esse fm quid. ¶ Deinde cū dicit.

Similiter autē r; que de fure est oratio. non
enī si malū est fur r; sumere est malū: nō ergo
malū vult: s; bonū. nā sumere bonū est bonū.

Ponit 2^m palo^m. d. q̄ silis est ofo q̄ est de fure. non. n. si
malū est fur. i. qd vult fur segē q̄ sumere bonū est malū.
q̄ fur vult sumere bonū. forme ē at sic palo^m. qd vult fur
est malū: sed fur vult sumere bonū. q̄ sumere bonū ē ma-
lum. Soluit qd fur nō vult malū sed bonū. nā sumere
bonū bonū est.

Dubitaret forte aliq̄. q̄ nō videt verū q̄ fur nō
velit malū s; bonū. nā cū fur volūta-
te sit malus nō est vep̄ q̄ velit bonū: s; malū. ¶ Dm
q̄ fur vult bonū mālū: q̄ vult rez bonā. sumere. n. bonū
est res bona. vult tñ formalit̄ malū: q̄ vult h; bonū ma-
lo nō sumere. q̄ bonū simplr r; in se bonū est: s; vt est vo-
litū a fure est malū. peccat q̄ palo^m fm qd si cōcludat su-
mere bonū esse malū simplr: q̄ est malū vt est volūtū
a fure. res q̄ ē est volūta a fure est bona: s; vt ē volūta a fu-
re nō est bona. iō forte phs pcedit q̄ fur vult bonū: non
tñ pcedit vt vult illud. q̄ sit bonū. ¶ Notāduz q̄ res
que volūta est a fure dupl̄r pōt cōsiderari: vel in se: vel vt
stat sub hac intētiōe inq̄tus est a fure volūta. In se autē
accepta h; res bona est simplr: s; forte sit mala fm qd vt
inq̄tus fur mala intētiōe verat̄ circa ipsas. s; si cōsideret
volūtū a fure sub rōne q̄ volūtū simplr r; formalit̄ malum
est. pōt autē esse bonū mālū inq̄tus tale volūtū. verat̄
circa rez bonā: q̄ res ipsa bona est. volūtas furis mala
ē: si ex bonitate rei argum^r bonitatē volūtatis odo. vult
fur aurū: aut est bonū. q̄ vult bonū. facim^r fallas s; qd.
sic etiā si ex malicia volūtatis argum^r maliciā rei odo.
fur vult malū: r; vult aurū. q̄ aurū est malū. peccarem^r
etiam per fm quid. ¶ Deinde cum dicit.

Egritudo malū ē: s; nō amittere egritudiez.
¶ Ponit tertiū palo^m q̄ sic forme. volēs bonū vult egrit-
udinē amittere: sed q̄ vult egritudinē amittere vult egrit-
udinē. q̄ volēs bonū vult egritudinē: s; egritudo ē malū.
q̄ volēs bonū vult malum. phs at p̄supponit hūc palo^m
ē s; ad quē soluit q̄ egritudo est malū: s; amittere egrit-
udinē nō ē malū. cū q̄ d̄ q̄ vult egritudinē amittere
vult egritudinē r; malū. nō ē vep̄ simplr s; s; qd: q̄ amir-
tere egritudinē simplr nō est malū s; bonū. ¶ Notandū
autē oēs hos palo^m tres cōcludere p̄ opposita cōtrarie ac-
cipiēdo d̄eraria large s; q̄ malū r; bonū sunt contraria.

Nosset autem dubitari quō h; palo^m de amir-
sione egritudinis h; apparētā:
r; quō sit ibi fallā fm qd. sed si cōsiderent̄ que dicta sunt
in palogismo de amissione boni que hic q̄runt nō habēt
dubium. ¶ Deinde cū dicit.

**Ergo iustus iniustus: r; qd iniuste. eo q̄ ini-
sta magis eligendūz. s; mozi iniuste magis eli-
gendū q̄ iniuste oportet ergo.**

Ponit palogismos cōcludētes opposita p̄uatiue. r; duo

facit: q̄ p̄ ponit h; palogismos. 2° soluit eos ibi. ¶ Nō enī
si pari. circa p̄mū tria facit. s; q̄ tres palo^m ponit. 2° ibi.
(Ergo est iustū. 3° ibi. (Et vtz oporteat. dicit q̄ iustū
est iniustus: r; qd sit iuste eo qd sit iniuste magis est eligen-
dūz. hec est maior: sed mozi iniuste est magis eligēduz q̄
mozi iuste. hec est minor. forme sic palo^m. res iusta ē ma-
gis eligēda q̄ iniusta: sed mozi iniusta est magis eligēda
q̄ iusta. q̄ res magis est eligēda iusta: r; res magis eligēda
ē iusta. ¶ Deinde cū dicit.

**Iustum est sua habere quēq̄. Que aut aliq̄
indicat fm opinionē suā: r; si sit falsus rata sūt
ex lege: idem ergo iustum r; iniustum.**

Ponit 2^m palo^m. d. q̄ iustū est sua h̄re quēq̄: vel vnum
quēq̄. que autē aliq̄ iudex indicat fm opinionē suā. i. s;
opinionē legis: r; si sit iudex ille falsus in iudicādo: sua sūt
singla ex lege. ex h; d; accipi mīor. q̄ idē ē iustū r; iniustū: vt
idē ē iustū r; iniustū. hec est p̄cto. forme aut sic palo^m. ha-
bere sua semp est iustū: s; h̄re sua fm legē aliq̄ est iniustū
vt cū iudex falsus iudicat. ergo habere sua est iustum r;
iniustum. ¶ Deinde cū dicit.

**Et vtrū oporteat indicare eū q̄ iusta dicit: vt
qui iniusta. At xō eū q̄ iniuriā passus ē: iustū ē
r; sufficiēter dicē q̄ passus ē. Ea at erāt iniusta.**

Ponit tertiū palo^m. d. q̄ vtz oporteat iudicare eū q̄ di-
cit iusta: vel q̄ dicit iniusta. hec ē maior palo^m. vtz q̄ oī iudi-
care. i. cōdēnare dicēte iniusta. at xō eū q̄ iniuriā passus ē
iustū est ofe sufficiēter ea q̄ passus est: s; ea erāt iniusta: q̄
iniuria iniustitia qdā ē. iuste q̄ p̄t q̄ iniusta d̄re si sit ini-
sta passus. forme aut sic palo^m. iniusta dicēte iustū ē p̄dē-
nare. s; iustū hoies iniuriā passus puenit eē iniusta. dicen-
tem q̄ iustūz hoies iustū est p̄dēnare: s; p̄dēnare iustū est
iniustum. q̄ idē est iustūz r; iniustum. ¶ Deinde cū dicit.

**Nō enim si pari aliquid iniuste eligēduz: hoc
qd nō iuste eligēduz magis q̄ qd iuste: hic au-
tem nihil phibet iuste q̄ iniuste.**

**Soluit r; tria facit: r; q̄ p̄ soluit ad p̄mū palo^m. 2° ad 2^m.
3° ad 3^m. 2° ibi. (Et h̄re sua. 3° ibi. (Sic aut. dicit q̄
nō se si eligēduz ē aliqd iniuste pati: q̄ h; i. p̄p h; magis sit
eligēdu simplr iniuste. i. q̄ sit iniuste q̄ qd iuste: s; simplr
qd eligēduz ē qd iuste: s; hoc. i. fm hoc. vel s; qd nihil p̄-
hibet magl eligēdu eē qd sit iniuste q̄ qd sit iuste. cū q̄ ar-
guebat. eligēduz est mozi iniuste. q̄ eligēduz est qd sit ini-
ste: p̄cedebat a s; qd ad simplr. nō enī valet. si eligēduz ē
iniuste mozi: q̄ sit eligēdu iniustū simplr.**

Dubitaret forte aliq̄. q̄ sit cā q̄ eligere mozi ini-
ste est eligere iniustū fm qd r; nō sim-
pliciter. ¶ Dm q̄ vñ qd est tale simplr: q̄n adeptum
est formā talis. nō est. n. simplr ignis nisi qd adeptū ē for-
mā ignis: s; fm qd est tale qd solū est mālū tale. cū q̄ q̄
mozi iniuste in eo nō est iniustitia formalit̄: q̄ illā ini-
stia ipse nō exercet: sed mālū r; passue est in eo iniustitia
inq̄tus est mā circa quā tyrān^r iniustus suā iniustitia ex-
ercet. occidēs q̄ iniuste simplr iniustus est: s; q̄ mozi ini-
ste nō est simplr iniustus: s; solū est mā circa quā iniustū
exercet. eligere q̄ agere iniusta est eligere vt sit iniustus
simplr: s; eligere pati iniusta ē eligere vt sit iniustus s; qd.
simplr ergo sunt eligenda iusta. sed nihil phibet s; quid
eligendum esse iniustum. ¶ Deinde cū dicit.

**Et h̄re sua iustū: aliena aut nō iustū. Iudiciū
xō h; iustū eē nihil phibet: vt si sit s; opionē iu-
dicātis: nō. n. si. iustū h; vel sic r; simplr iustum.**

Soluit ad 2^m palo^m. d. q̄ h̄re sua ē iustū: h̄re aut aliena
nō est iustū simplr. s; nihil phibet h; h̄re nō sua eē iustū

Liber

iudiciū. i. p iudiciū iudicātis: qz si sit fm opinionē iudicātis erit ibi iustitia q̄tū ad B: sed nō erit ibi iustitia simplr. nō. n. si iustū est B. i. fm hoc: vt fm iudiciū iudicātis. vt si est iustū sic. i. fz legē: nō pp hoc sequit q̄ sit iustū simplr. Cū ḡ of hoc ē iustū fz iudiciū iudicātis: vel fz lege: ḡ ē in stuz: peccat p fallaz fz qd z simplr. C Deinde cū dicit.

Silr aut z q̄ iniusta sunt nihil phibet ea dicere iusta ēē. nō. n. si dicē iustū nec ē iusta ēē.

Soluit ad tertius palo^m. z duo facit: qz p̄ponit b̄s soloz. z qd dixerat manifestat p̄sile ibi. (Sicut nec si. dicit ḡ q̄ silr solueduz est ad tertius palo^m: qz q̄ iniusta sunt nihil phibet iustū esse ea dīe. nā nō si est iustū aliqua dīe nec ē illa iusta ēē. pōt enī iuste dici qd est iustū. cū ergo arguit. ḡ dicit iniusta: est iniustus: z est p̄dēnādus. est ibi fallā fm qd. nā in dicēdo iniusta nō est iniusticia simpliciter: s̄ solū est iniusticia fm qd z mālī inq̄tū est fmo de rebus iniustis. C Deinde cū dicit.

Sicut nec si vtilia at ē dicere vtilia. silr z iniustis: qre nō si q̄ dicunt iniusta q̄ dicit iniusta yicit. dic. n. q̄ dicē ē iustū. Silr at pati iniusta.

Manifestat qd dixerat p̄sile. d. q̄ sicut nō valet si ē vtile inutitia dīe. ḡ vtilia sunt q̄ dicunt. qz vtile est aliqū dīe inutitia vt cognita corriganē. vel ineli⁹ caueant. silr se bz z in iustis. qz nō o3 si iustū est dicere. ḡ iusta sunt q̄ dicunt. nā iuste p̄t dici iniusta vt corriganē vel caueant. iō subdit q̄ nō legē. si que dicunt sunt iniusta qui dicit illa viciat. i. obinet iniusta siue iniusticia. dicens. n. iniusta nō o3 q̄ optineat iniusticia: vel q̄ sit iniustus: qz l3 dicat ea q̄ nō sunt iusta facere: dicit tñ ea q̄ sunt iusta dicere. silr autē se bz z iniusta pati. nā si quis p̄t dīe iniusta absq̄ eo q̄ sit iniust: sic p̄t iniusta pati: nō tñ iniust⁹ erit. CAP. IX.

Is aut que fz diffōnē sūt elēchi: queadmodū scriptū est ip̄s obuiare p̄siderātes p̄clonez ad dictionē: vt sit idē z fm idē: z simi liter: z in eodē tēpore.

In parte ista phs docet soluere ad palo^m peccātes fm ignorātiā elēchi. z duo facit: qz p̄ docet soluere ad b̄s palo^m ḡsmos in ḡali. z exēplificat de b̄s palo^m ibi. (Sūt aut oēs. Circa p̄mū duo facit: qz p̄ docet soluere ad b̄s palo^m cū p̄lo nō p̄us in p̄n⁹ interrogat. z docet rīdēre ad tales paralo^m: cum p̄us in p̄n⁹ interrogat: q̄ cōcludat ibi. (Si vō in p̄n⁹ dicit ergo q̄ obuiādū est his palo^m qui sunt fz diffōnē elēchi. i. fz ignorātiā elēchi. queadmodū scriptū est p̄us cū tractauim⁹ de fallā fm qd. nā si in dicta fallā obuiabam⁹ cōparādo p̄clonē ad dictionē: sic in hac obuiare o3 p̄siderātes p̄clonē p̄ respectū ad dictionē. debemus. n. cōpare p̄clonē ad dictionē: vt sequit ex p̄missis. vtrūq̄ idēz ibi neget z affirmet fm idē ad idē. similiter z in eodē tēpore. C Deinde cū dicit.

Si vero in principio interroget nō fatenduz: qm̄ ipole ēē idē duplū z nō duplū. Sed dōz nō sic alit vt erat redarguere p̄cessuz.

Docet rīdēre ad b̄s palo^m: qm̄ p̄lo p̄us interrogat q̄ cōcludat. d. q̄ si opponens in p̄n⁹ anteq̄ faciat palo^m interroget vtrū idē sit duplū z nō duplū nō est fatendū. i. nō est p̄cedendū q̄ ipole sit idē esse duplū z nō duplū. s̄ dōz est q̄ nō est p̄te sic esse aliqd duplū z nō duplū: vt p̄cessuz erat redarguere. i. vt p̄cedit esse redargutionē: vel dictionē. nā duplū z nō duplū vt verā p̄tradictionē importat eidem inesse non possunt.

Dubitaret forte aliq̄. vtrū idē possit esse duplū z nō duplū. C Dōm q̄ duplū relatio

nez iportat: cui⁹ fundamētū est quātitas. sic s̄te relationē iportat cui⁹ fundamētū est q̄litas. sic ergo ad hoc q̄ aliqd sit s̄le nō o3 q̄ sit tale fz oēm q̄litate. sic ad B q̄ aliqd sit duplū nō o3 q̄ sit tale fm oēm dīmensionē: vel fm oēm q̄titate. sic ergo idē pōt ēē s̄le fm vnā q̄litate z nō s̄le fz aliā: z sicut idē pōt esse magnū respectu vni⁹: z nō magnū respectu alteri⁹. ita idē pōt esse duplū fz vnā dīmensionē vt fm lōgitudinē: z nō duplū fm aliā: vt fm latitudinē: ergo idē erit duplū z nō duplū: s̄ nō erit duplū z nō duplū fm q̄ talia iportat verā dictionē: qz duplū fm lōgitudinēz nō contradicit nō duplo fm latitudinēz.

Alterius forte dubitaret aliq̄. vtrū absq̄ additione p̄cedendū sit idēz ēē duplū z nō duplū: videf q̄ non. qz absq̄ additiōe nō p̄cedim⁹ idē esse albū z nō albū: s̄ cū additiōe p̄cedim⁹: qz nō est icōueniēs aliqd ēē albū fm vnā p̄te: z nō albū fz aliū.

S. qd sine additamento dī simplr dicit: z qd ē simplr tale videf p̄fecte ēē tale: cū ḡ duplū fm solā lōgitudinem nō sit p̄fecte duplū: nō videf q̄ si ens sit duplū simplr z absq̄ additiōe debeat dici duplū. C Dōz q̄ nō est s̄le de formis absolutis z relatiuis. relatiua enī in seipsis iplicat respectū quēdā. qd ḡ est duplū p̄ respectū ad aliqd. absq̄ additiōe alia: pōt dici duplū: qz duplū in seipso quēdā respectū claudit. ēē enī duplū nō est ēē aliqd absolute: s̄ respectiue. videmus enī: qz qd est albū fm vnā partēz non potest dici albū simpliciter: sed est albū fm quēdā respectu: vt p̄ respectuz ad partē. si ergo in ipso albo clauderet talis respect⁹: ita q̄ esse albū ēē esse aliqd respectiue albū fm partē: qz ēē h̄ albū respectiue: posset dici albū absq̄ additiōe: cū positū sit q̄ duplū qd respectiuiū noiet. p̄teret ḡ duplū fm lōgitudinē: z nō fm latitudinēz pōt dici duplū z nō duplū. Qd vō obicit de albo p̄z qd nō simile est de absolutis z respectiuis. Qd aut addebat qd ē simplr tale est p̄fecte tale. Dōm q̄ ēē simplr in relatiuis est esse p̄ respectuz. sufficit ḡ q̄ simplr z absq̄ additiōe. dicitur duplū qd est respectiue duplū. nā sicut nō o3 ad B q̄ aliqd sit duplū q̄ sit ad oīa duplū: qz tūc nullus numerus esset duplus: cū nullus sit numerus qui respectu oīs numeri valeat dici duplus: sic nō o3 q̄ absq̄ additiōe dicat duplū qd sit p̄ omne modū duplū. duplū ḡ fm lōgitudinēz duplū est simplr z p̄fecte fm q̄ p̄fectio bz ēē in his que dicunt p̄ respectū. In relatiuis. n. nō o3 qd est p̄fecte tale q̄ sit omni modo tale: sed sufficit q̄ sit aliquid vel aliquo modo: vel respectiue tale. ex hoc ergo pōt apparere differētia inter hāc fallām z fm quid. nā hec fallā non semp̄ ipedit illationē: s̄ semp̄ ipedit dictionē. syllogizat enī q̄ aliquid sit duplū z nō duplū: sed nō syllogizat h̄ vt sunt dictiones: sed fallā fz qd etiā ipaz illationē ipedit: qz nō pōt inferri. albus dētem. ḡ albus: sicut pōt inferri duplū fm longitudinēz. ergo duplū. phus ergo qz quasi eodem modo docuerat soluere hanc fallā: qz fm quid dicens hanc sicut illaz soluendā esse cōsiderādo cōclusionē ad cōtradictionēz. ideo forte ne crederet hanc fallā: ab illa nō differre. addidit hanc nō semper impedire illationē sed contradictionēz. nam vt ait. non debemus negare q̄ non possit inferri aliquid esse duplum: z non duplum sed q̄ talia inferri nō valent vt implicant contradictionē. C Deinde cū dicit.

Sunt autē oēs he oīones fm hoc: putasne qui scit singulū: qm̄ singulū nouit rē: z q̄ ignorat silr. Sciēs aut q̄ coriscū qm̄ corisc⁹: ignorabat qm̄ musicus: quare idēz scit z ignorat.

Ponit paralogismos deferuientes huic fallacie. C Ad cuius euidentiaz sciendum q̄ cū q̄tuor sint modi huius fallacie. illi tamē quattuor ad duos reduci possunt. nam

pmi tres modi. v. s. fm idem ad idem: r. s. l. r. quasi in idem redeunt: q. qd est magnu r nō magnu nō r^o eiusdē pōt di- ci quodāmo eē magnu r nō magnu: nec fm idē: nec s. l. r. sunt g quodāmo duo modi hui⁹ fallē: quoz vn⁹ est cū cō- cludunt dīctoria: nō fm idē. ali⁹ vō cū cludunt nō esse simul. duo g facit: q. p. exēplificat de mō illo cūz cludun- tur esse dīctoria nō fm idē. z^o cūz cludunt nō eē simul z^o ibi. (Putas ne tetracubitus.) Dicit g q. oēs he ofones q. dicunt iur h. i. peccāt p ignorātiā elēchi. h. s. aut ofo ē pu- tasne qui scit singuluz qm singulū. i. g. scit aliqd fm aliqd nouit rez: r qui ignorat aliqd fm aliqd s. l. r. ignorat rē. hec est maior: s. qui scit coriscuz istū qm corisc⁹: r ignorat ipm qm musicus sup. scit coriscū fm aliqd: r ignorat ipm fm aliqd: hec est minor. sequit⁹ celo q. idem scit r ignorat ve- rus est: sed nō fm idem. (Deinde cū dicit.

C Putasne tetracubitu tricubito maius. fiet at ex tricubito tetracubitu fm lōgitudinez. mai⁹ at minore mai⁹: idē ergo ipso fz idē mai⁹ r min⁹.

C Pōnit aliū palogismū in quo cludūt dīctoria: nō s. l. nec fm idē tps. d. putasne tetracubitu est mai⁹ tricubito fiet. n. tetracubitus fm lōgitudine ex tricubito. pōt. n. cō- tingere q. ferrū vel aliqd aliud corp⁹ pus ex nris triū cubi- toz extēdat: r fiat tetracubitu: siue fiat q. tuoz cubitoz: r maius est minore mai⁹ erit idē ferrū mai⁹ r min⁹ eodē r fz idēz: q. erit mai⁹ r min⁹ seipso fm lōgitudine. forme- tur autē sic palo. hoc ferrū est tricubitus in tertia: est te- tracubitu in nona. g. est tricubitu r tetracubitu: s. tetracubitu est lōg⁹ tricubito. g. idē r fm idē vt fm lōgitudine est mai⁹ r min⁹ eodē vt seipso. veruz est s. nō simul: nec in eodem tempore. (Deinde cū dicit.

C Illos aut q. sūt in eo qd petūt r accipiūt qd in pncipio q. sūt ē: interrogatib⁹ qd si sit manife- stuz: nō dādū: nec si p. b. a. b. i. l. e. sit dicēti verū.

C Docet soluere ad petitionē pncipij: r duo facit: q. p. docet soluere ad hāc fallaz. cū h. s. defect⁹ p. cognoscit a rīdē- te. z^o cū nō p. cognoscit ibi. (Si aut lateat. Dicit g q. illos palogismos qui sūt in eo q. petūt: r accipiūt qd est in pncipio sup. o. s. soluere nō cēdēdo interrogatib⁹. i. opponē- tib⁹ questū. i. p. p. m. quā q. runt. imo si sit manifestū q. p. illā p. p. nē quā interrogat petat qd est in pncipio h. s. q. sūt: et si sit p. b. a. b. i. l. e. nō est dādū: siue nō est cēdēduz h. s. verū: si- ue h. s. p. b. a. b. i. l. e. dicēti. i. opponenti s. dicenduz est q. peti- tū qd est in pncipio. (Deinde cū dicit.

C Si aut lateat ignorātia ppter molestiā talinuz orationū ad interrogatē trāsehdū nō arguentē. Nā elēchus siue eo qd ex pncipio: deinde q. datur est: nō vt hoc vtref⁹: s. vt ad hoc dispu- taret p. r. r. i. q. in extra elenchis.

C Docet rīdere ad h. s. palogismos qm nō p. cognoscit defe- ctus eoz. d. q. si p. p. p. quā peti⁹ qd est in pncipio lateat. Ignorātiā rīdētis p. molestiā talinuz ofonū: q. difficile est cognoscere que ofones sunt p. p. n. quē negocio: r in quib⁹ peti⁹ qd est in pncipio. qm g. hoc later r non p. sentit defectus anteq. cludat⁹ nos est trāsuertēduz. i. trāsserēduz: vt h. s. greca correctio: ad interrogatē. i. ad opponētē velut ad nō arguentē. dicim⁹. n. nos cōuertēre ad opponētē dicēdo q. nō arguit: q. elēchus d. fieri siue eo q. est petere qd est in pncipio. Deinde. i. postq. dixim⁹ opponētē q. nō arguit o. s. est q. id qd cēssim⁹ nō est datū. i. nō est cēssuz vt opponens vtref⁹ h. i. vt argueret p. illud: s. vt disputaret d. i. ad h. i. vt argueret d. i. illi⁹: velut i. ex elēchis. i. i. elēchis scis ex p. p. s. i. tū vel p. p. i. a. o. p. n. e. i. q. b. c. d. e. f. g. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. x. y. z. nō vt ar- guat ex eadē vt arguat p. eā. (Notādū aut q. idēz est

arguere s. p. p. o. r. r. arguere s. aliqd qd est p. p. n. quē p. p. o. s. to. cū ergo rīdētis cēssit aliqd p. p. n. quē p. p. o. s. to. credēs illud nō esse p. p. n. quē: s. postea cūz p. illud arguit s. i. p. s. u. z. p. c. i. p. i. t. q. d. est p. p. n. quē p. p. o. s. i. t. o. r. q. p. e. t. i. f. i. b. i. q. d. est in pncipio. d. s. dicere q. nō cēssit illud vt argueret per ipm: s. q. ar- gueret s. illud: q. idē est arguere s. p. p. o. s. i. t. u. z. r. s. p. p. i. n. q. u. i. p. p. o. s. i. t. o. (Notādū etiā q. gratia disputatiōis pōt quis cōcedere q. nō credit eē v. e. z. vt arguat s. illud r cū s. fit: dicunt fieri extra elēchis: q. ille redargutiōes siue illi elē- chi sunt pter opinionē rīdētis: q. in talib⁹ rīdēs sustinē aliqd qd nō opinat⁹ esse v. e. z. (Deinde cū dicit.

C Et eos qui per cōsequens concordēs in ipsa oratione mōstrare.

C Docet soluere ad palogismos peccātes s. fallaz pncipio: r duo facit: q. p. dat h. s. solones in g. n. a. l. i. z^o exequit⁹ de ea i. spāli ibi. (Est at duplex.) Dicit g q. eos palogismos q. p. e. c. c. a. n. t. p. n. s. o. s. soluere cōcordēs. i. cōcorditer mōstrare. i. in ipsa ofone sup. q. nō t. z. p. n. a. (Notādū autē hāc eē d. cō- r. d. e. z. r. cōz. solonē oīuz ofonū peccantiū fm p. n. a. : q. nō t. z. nec valet ibi p. n. a. o. s. enī tales ofones vel arguit a p. o. s. i. t. i. o. n. e. p. n. i. t. i. s. : vel a d. e. s. t. r. u. c. t. i. o. n. e. a. n. t. e. c. e. d. e. n. t. i. s. fm quē moduz arguēdi p. se loquēdo nunq. valet p. n. a. mōstrare g. in ipsa ofone q. nō valet p. n. a. est cōcorditer soluere ad oēs tales palogismos. (Deinde cū dicit.

C Est aut dupliciter sequentiū psequētia: aut. n. in pncipio sequit⁹ v. l. e. vt hoiez aial: p. b. a. t. enīz si hoc cū illo: r illud esse cūz hoc.

C Manifestat qd dixerat in spāli: r duo facit: q. p. manife- stat h. s. cū arguim⁹ a p. n. e. p. n. i. t. i. s. z^o cū arguim⁹ a d. e. s. t. r. u. c. t. i. o. n. e. a. n. t. i. s. : vel p. m. o. o. s. t. e. d. i. t. q. s. o. p. h. i. p. u. e. r. t. u. t. p. n. a. z. a. f. f. i. r. m. z^o o. s. i. d. i. t. q. p. u. e. r. t. u. t. n. e. g. a. t. i. u. a. z^o ibi. (Aut s. z. o. p. p. o. n. e. n. s.) Dicit g q. sequentiū. i. e. o. z. q. s. e. q. u. u. n. t. d. u. p. l. e. x. e. s. t. b. o. n. a. p. n. a. v. n. a. e. s. t. a. p. o. s. i. t. i. o. n. e. a. n. t. i. s. : i. d. e. o. a. i. t. q. a. u. t. e. s. t. b. o. n. a. p. n. a. cū p. n. i. c. u. l. a. r. e. s. e. q. u. i. t. i. d. q. d. e. s. t. v. l. e. : vt cum hoiez sequit⁹ aial: r q. aial sequit⁹ ad hoiez: q. valet. h. o. g. aial. s. o. p. h. i. p. u. e. r. t. u. t. e. c. o. n. u. e. r. s. o. p. b. a. t. n. s. i. b. i. aial ē cū illo. i. cū hoie. illud. i. h. o. m. i. n. e. e. ē. cū b. i. cū aial. arguūt. n. aial g. h. o. cū d. e. b. e. r. e. t. e. c. o. u. e. r. s. o. d. f. e. s. o. l. u. e. d. u. ē. g. cū arguūt a p. n. e. p. n. i. t. i. s. q. nō valet p. n. a. : q. d. e. b. e. r. e. t. a. r. g. u. e. r. e. a. p. n. e. a. n. t. i. s. (Deiū cū dicit.

C Aut fm opponens: naz si huic est illud con- sequens r opposito opposituz.

C Quid nō valere p. n. a. z. s. o. p. h. i. s. t. a. z. cū arguūt negatiue: q. ar- guūt a d. e. s. t. r. u. c. t. i. o. n. e. a. n. t. i. s. (Ad cui⁹ euidentia sciēduz q. ar- guere s. z. o. s. d. u. p. l. e. x. pōt rīgere. affir⁹ vel neg⁹. r cū ar- guim⁹ affir⁹ vt tactū ē debem⁹ arguere a p. n. e. a. n. t. i. s. : ne- gatiue vō a d. e. s. t. r. u. c. t. i. o. n. e. a. n. t. i. s. : s. o. p. h. i. s. t. e. vō circa v. r. a. q. p. n. i. t. i. a. m. peccāt: p. p. qd sic ē duplex bona p. n. a. d. i. a. l. e. : sic est duplex mala p. n. a. s. o. p. h. i. s. t. a. z. nā cū arguūt affir⁹ arguūt a p. o. s. i. t. i. o. n. e. n. e. p. n. i. t. i. s. : cū nega⁹ a d. e. s. t. r. u. c. t. i. o. n. e. a. n. t. i. s. (Cū s. z. ē g. quō nō va- let eoz p. n. a. : cū arguūt negatiue. duo at facit: q. p. p. p. o. n. i. t. q. d. i. t. e. d. i. t. z^o qd dixerat ma⁹ p. ex⁹ ibi. (Sed q. mellissi rō.) p. r. i. n. u. e. f. a. t. s. i. c. u. t. d. i. c. t. u. ē. q. d. u. p. l. e. x. ē. b. o. n. a. p. n. a. : q. a. u. t. ē. v. n. a. p. n. a. a. f. f. i. r. m. cū arguūt a p. n. e. a. n. t. i. s. : aut sup. est bona p. n. a. s. z. o. p. p. o. n. e. n. s. i. n. e. g. a. t. i. u. e. cū arguūt a d. e. s. t. r. u. c. t. i. o. n. e. a. n. t. i. s. : r q. b. o. n. u. ē. a. r. g. m. a. d. e. s. t. r. u. c. t. i. o. n. e. a. n. t. i. s. : s. o. p. h. i. p. e. c. c. a. t. e. s. c. i. r. c. a. hāc p. n. a. z. arguunt a d. e. s. t. r. u. c. t. i. o. n. e. a. n. t. i. s. : Nā sup. p. b. a. t. s. o. p. h. i. p. i. i. l. l. d. i. s. i. v. l. e. ē. p. n. a. b. u. i. c. i. p. r. i. c. u. r. r. a. n. t. i. q. o. p. p. o. s. i. t. p. n. s. o. p. p. o. : vt q. o. p. p. o. v. l. i. s. r. p. n. i. s. i. t. p. n. s. o. p. p. o. p. n. i. r. a. n. t. i. s. : arguūt. n. h. o. g. aial. nō h. o. g. nō aial. cū g. nec affir⁹ nec negatiue arguūt s. o. p. h. i. fm q. valet p. n. a. cōcorditer ad oēs palogismos p. n. i. t. i. s. : d. e. b. e. m. s. o. l. u. e. r. e. mōstrādo q. nō valet ibi p. n. a. (Deinde cū dicit.

C Sed qd ē mellissi rō. nā si qd factū ē h. s. p. n. i. c. i. p. i. u. i. g. e. n. i. t. i. s. : p. b. a. t. nō b. r. e. : q. r. e. s. i. i. g. e. n. i. t. i. s. ē. e. c. l. u. z. r. i. s. i. m. u. s. : hoc aut nō est: cōtrario enī p. n. a.

Quod dixerat manifestat per exemplū. cōtinuē sic. be ne dictū est sophistas nō solū peccare sūm psequētia affirmatiua: qz arguit a positioe pntis: sed etiā sūm psequētia negatiua a destructioe aītis sūm q mellissū rō sup. peccabat. nā arguebat a destructioe aītis cūz deberet arguere ecōuerso. nā pbat mellissus si qd factū est hz pñ in genitū. i. nō factū nō hret pñ: qre si celū est igenitū. i. nō factū nō hz pñcipiū magnitudinis: est infinitū. h aut nō sequit: s3 ēctio est pñ. nō enī valet. factū hz pñcipiū magnitudinis est finitū. q nō factū nō hz pñ magnitudinis: est infinitū: s3 ecōtrario valz. v3. qd nō hz pñ magnitudinis: est finitū: nō est factū. debem. n. arguere a destructioe pñcipiū: nō a destructioe subiecti et antecedentis. **D**einde cū dicit.

Qui aut in eo q addit aliqd syllogizāt cōsiderādū si ablato accidit nihil min⁹ ipole.

Docet soluere palo peccātes s3 nō cām vt cāz: et duo facit: qz pmo docet h3 solonez. 2. ostēdit quō ex tali solone manifestare possum⁹ iperitiā opponētis ibi. **D**einde h3 ostēdēdūz. **D**icit g. qz palogismi q syllogizāt in eo qd addit aliqd. i. supfluius cuiusmodi sunt palo s3 nō cāz vt cāz vt solūam⁹ eos cōsiderādū est si ablato aliquo nihil minus accidit ipole. q si hoc ptingat dicendū est illud non eē cāz falsitatis qd ponebat cā. solo g ad h3 palo est ostēdere nō esse cāz falsitatis qd ponit causa. **D**einde cū d.

Beide h3 ostēdēdū et dicēdū qm dedit: nō vt videt s3 vt faceret ad orationez: hic vero vsus est nil ad orationem.

Docet ex h3 solone manifestare iperitiā siue ignorātiāz opponētis. d. qz deinde. i. post qz nouim⁹ ibi esse aliqd supflui. qd nō est cā psonis: h3 supflui est ostendendū et est dōm a ridente. qz dedit illud. i. pcessit nō vt videre ei esse pbabile. s3 vt illud argueret ad oronez. i. ad pclusiones siue ad ppositū: sed opponēs q vsus est eo nihil ad oronez. i. nō est vsus eo ad ppositū. ex hoc. n. maxie manifestabilis ignorātiāz opponētis. si pcessit sibi ppōne q nō videbat pbabilis nesciuit ea vt ad ppositū vt per eā cōcluderet aliquod incōueniens.

A eos nō q plures interrogatiōes vna faciūt statū i pncipio determinādū: nā interrogatio est vna: ad quā vna est respōsio. Quare nec plura dicra d vno: nec vnus de multis: sed vnus de vno dicendū vel negandū.

In pre ista docet pbs soluere ad palo s3 ples interrogatiōes: et tria facit: qz pponit h3 solonez. 2. ostēdit qm p tales fallaz fit elenchus. 3. ponit palo peccātes s3 hāc fallaciā. 2. ibi. **S**icut aut i equocis. 3. ibi. **U**trū in his orationib⁹. **D**ic g. qz ad eos palogismos q faciūt plures interrogatiōes vt vna: soluendū est sic q statiz in pñ est determinādūz. i. est ostēdendūz sup. q sunt plures interrogatiōes: et q nō debet eis vna rñsio. nā interrogatio vna est ad quā est dāda vna rñsio. qre si neqz interrogat vñū pñcipiū de multis subiectis. neqz plā pñcipiū de vno subto: sed interrogat vñū de vno: est dōm vel negādūz simplr: est ibi dāda vna rñ. g. locū a dño sensu: cū sunt plures interrogatiōes dāde sūt ples rñsiones et nō vna. **D**einde cū d.

Sicut aut i equocis qm qz qdē ambob⁹: qm qz aut neutri uest. qre cū nō simplex ē interrogatio: simplr rñdētib⁹ nihil accidit pati: sili et in his. **N**ū ergo plā vñū: vel vñū plib⁹ uest: vel nō uest simplr dñi et deliquēti h pētm nihil pñ accit.

Ostēdit qm per talē fallam fit elenchus: et qm nō fit elenchus. **A**d cuius euidentia sciēdū qz semp peccam⁹ cum ad plures interrogatiōes vna dam⁹ respōsionē. nā sic faciēdo iterimif ipsuz disputare: vt supra dicebat. nō tñ sp ex tali pctō accidit nos elenchus: qz si sit veritas in vtroqz sensu: vel falsitas in vtroqz p se loquēdo pp vna rñsiones nō fit redargutio: s3 cū est veritas in vna interrogatiōe: et falsitas in alia: si de vna rñsio accidet redargutio. duo g facit: qz pmo ostēdit qm ex vna rñsioe nō accidit elench⁹ nec redargutio. 2. ostēdit qm accidit ibi. **Q**uā aut huic qdē. **D**icit g qz sicut in equocis qm qz pñcipiū inest neutri signifi cato: qz est falsitas in vtroqz sensu: qre cū hic ē interrogatio nō est simplr. simplr tñ rñdētib⁹ nihil accidit pati. sic ergo est in equocis: sili aut est in his. i. in plibus interrogatiōib⁹: qz qm qz plura pñcipiū inest vñū subto vel vñū pñcipiū inest plurib⁹ subtis: qz est veritas in vtraqz interrogatiōe vel nō inest: qz est falsitas in vtraqz. cū g h ptingit simplr dñi. i. rñdētib⁹: h3 peccatū delinquēti. nihil pñ accidet: qz nō redarguit. **N**otādū autē qz pparat h3 plures interrogatiōes ad equocationē pp puenientiā quā h3 nomē equocū cū interrogatiōe plī. sic g si qreret ē ne canis corp⁹ et rñdētib⁹ vna rñsione: qd sic nō accideret redargutio: qz h3 canis sit equocum ad celeste syduz: ad latrabile al: vtrūqz tñ est corp⁹. sic etiā si demfatis celesti sydere et latrabili alī: qreret sunt ne bec corpa: qz est ibi vñtas qz ad vtrūqz interrogatū. si rñdētib⁹ vna rñsione qz sūt corpa nulluz incōueniens accideret: et sicut cū est veritas i vtroqz sensu nō accidit incōueniens si detur vna rñsio affirmatiua: sic cū est falsitas in vtroqz nō accidit incōueniens si daret vna rñsio negatiua. **N**otādū etiā qz ait delinquēti hoc peccatū: qz vt dñi est semp peccat⁹ cū ad ples interrogatiōes dāt vna rñsio: sed nō semp ex tali peccato accidit redargutio. **D**einde cū dicit.

Quā aut accidit huic qdē: illi aut nō: aut plura de plurib⁹: et ē qm isit ambo ambob⁹: ē aut qm nō insunt: rursuz quare hoc formidādūz.

Ostēdit quō p talē fallam fit elenchus. d. qm aut sup. vnus pñcipiū interrogat de plurib⁹ subiectis: et h3 pñcipiū huic quidē subto sup. inest: illi. i. alij subto nō inest: sic etiā cū plura pñcipiū interrogant de plurib⁹ subtis est qm. i. p aliqui q ambo pñcipiū inest ambob⁹ subiectis. **R**ursus est qm. i. alij q nō insunt ambo pñcipiū ambobus subiectis: qz h3 est formidādū h. i. qm nō est veritas i vtroqz interrogato: nec falsitas in vtroqz. formidādūz est enī h3: qz sic faciēdo accidet nobis redargutio. **D**einde cū d.

Et i his orōnib⁹: si h3 qdē ē bonū: illd aut malū: qm h3 vey ē dicere: quoniā bonū et maluz: et rursuz neqz bonū neqz maluz.

Ponit paralogismos deficientes sūm dictā fallaz: et qz nō est incōueniens eundē palo peccare sūm diuersas fallas. id duo facit: qz pmo ponit h3 palogismos siue h3 orones. 2. dicit aliqz illarū orōnū cadere in alias solones: et peccare palias fallas. 2. ibi. **C**adūt g be orones. **C**irca pñm qz tuor facit s3 qz qrtuor palogismos adducit. 2. ibi. **E**t si singuluz. 3. ibi. **A**mpli si bonū quidē. 4. ibi. **E**t duo inequaliū. **C**irca pñm duo facit: qz pmo pponit qd intēdit. 2. manifestat qd dixerat. 2. ibi. **N**ō enī vtrūqz. **D**ic g qz accidit falli p ples interrogatiōes vt accidit i his orōnib⁹ que dicent⁹: vna aut h3 orō est si ppositis duob⁹: quoruz h3 quidē est bonuz: illud aut malū: si quera vtrū h3 sint bona vel mala: et de vna rñsio. accidet h3 incōueniens qm verū est dicere h. i. vñū et idē eē bonū et malū: et rursuz esse neqz bonū neqz malū. **D**einde cū dicit.

CMo. n. est vtriusq; vtriusq; quare idēz bonus et malus: et rursus: neq; bonus neq; malus.

Manifestat qd dixerat. qd accit idē eē bonū et malū: et nō eē neq; bonū neq; malū. d. qd cū vtrūq; nō sit vtrūq; qz positū est nō eē vtrūq; bonū neq; vtrūq; malū: s; alte- rū bonū et alte- rū malū. si deē ibi vna. R. v. si dicant ābo esse mala: vel ambo eē bona ptinget bo^m eē malū: v. ma- lus bonus. s; si idē eē bonū et malū rōne qd bonū nō erit ma- lus: et rōne qd malū nō erit bonū. ergo neq; erit malū neq; bo^m. iō ait: qd qz vtrūq; nō ē vtrūq; si deē vna. R. accidet idē eē bo^m et malū: et idē eē nō bo^m et malū. **C**Deiū cū. o.

Et si singulū ipz sibi idē et aliū ē diuersū qm̄ at nō alijs eadē s; sibi et diuersa alijs ipsa: sibi met diuersa et alijs eadem.

Ponit aliū palo^m. d. si singulū. i. si qdlibz ipz sit idē sibi et aliū diuersū. v. n. b. eē simplr. xcedēdū: qz oia nō s; eadē alijs: s; sūt eadē sibi et diuersa alijs. b. g. posito qratū vtz oia sibi et alijs sūt eadē et diuersa: qz si simplr. rīdeat qd sic arguat hoc mō. oia sibi et alijs sūt eadē et diuersa. er- go oia ipsa sibi met sūt diuersa et eadē et sup. s; alijs sūt di- uersa et eadem: qd est incōueniens. nō est ergo responden- dum simplr: s; cūz qratū vtz oia sibi et alijs sūt eadē et di- uersa. **C**Dom. e. qd sibi sūt eadē et nō diuersa. alijs vero sūt diuersa et nō eadem. **C**Deinde cū dicit.

Amplius si bonus quidez malus sit: malū aut bonum est duo fiant.

Ponit 3^m palo^m. d. qd si bonū qdē sit malū: et malū sit v. scilicet est bonū. ppositis q talibz duobz. quoz vnū de malo sit bonū: aliud vō eē. si q qratū vtz illa fiat bona vel mala si deē vna rīstio: seqt qd duo sūt vnū: vtz qd ambo fiant bonū: vel ambo fiant malū. **C**Deinde cū dicit.

Et vnum in equaliū vtrūq; ipsuz sibi equale quare equalia et in equalia ipa sibi.

Ponit 4^m palo^m. d. qd vnū in equaliū. i. ppositis duobz ieq libz qratū vtz vtrūq; sit ipsuz sibi eqle. si qratū vtz ābo illa sūt eqlia si rīdeat vna rīstio: et dicat qd ābo s; sibi eqlia: cū positū sit ea eē ieqlia seqt ipsa eē eqlia et ieqlia. nō g. o. rīderi vna rīstio. nā in pfalli numero later pfallitas iter- rogatiōis. Duo g. ieqlia si qrant an sūt sibi eqlia: o. rī- deri p ples iterro^m. o. d. b. eē sibi eqle et aliū ieqle: et si quū est ē sibi eqle et aliū ieqle. quō aut in tali palo^m est iterro^m ples: parebit meli⁹ cū ostēdet quō cadat in aliā solutiōez: et quō est ibi alia fallā. **C**Deinde cū dicit.

Cadūt ergo he oīones et i alias solones. naz ambo et oia pla significant. Mo. ergo idē pter nomē accit dicē et negare. b. at nō erat elench⁹. s; manifestū: qm̄ si nō vna interrogatio ples fiat: s; vnū de vno dicat v. neget nō erit ipole.

Ostēdit quō aliq oīonū dictaz cadūt in alias solones: et peccat p alias fallas. d. qd he oīones. i. aliq dictaz oīonū cadūt in alias solones: et peccat p alias fallas. nō ambo. i. palo^m 4^m in quo qrebat de duobz in equalibz vtz ābo eēnt eqlia et oia. i. palo^m 2^m vbi qrebat vtz singula vel oia es- sent sibi et alijs eadē et diuersa. hi palo^m vel he oīones pla signit. i. peccat p fallas in dictiōe in qd eisdē noibz v. oīo- nibz pla signam⁹: iō subdit qd in talibz nō accidit dfe. i. af- firmare et neg⁹ idē pter n⁹. i. nisi s; n⁹. b. aut. i. affirmare et neg⁹ idē solū s; n⁹ nō erit elench⁹. i. nō fac verā ddictio- nez. nō g. est vā ddictio qm̄ est ibi pfallitas signatoz: s; si sit simp⁹ iterro^m: et nō fiat ples iterro^m vtz vna. s; dicat. i. af- firmet vel neget vnū de vno nō erit impole. i. nō accidit incōueniens si datur ibi vna respōsio.

Dubitarer forte aliq quō oia. i. quō 2^m et 4^m palo^m in qd ponunt oia: et ambo cadūt i ali-

as solones et peccat nō solū p ples iterro^m. s; et plura si- gnificat et peccat p fallas i dictiōe. **C**Dōz qd cū qratū vtz oia sibi et alijs sūt eadē et diuersa: b. est fallā in dictiōe: qz ē ibi āphi⁹. nā cū dfe. oia sūt eadē si ly sibi fac dstructionē reciproca vtz est. nā qdlibet ē idē sibi. sed si ly sibi fac cō- structionē trāsitivā est locutio fallā. nā si oia sūt eadē sibi trāsitivē loquēdo qdlibet erit idē aliū. isti. n. diligūt se. du- plex pōt eē sensus: vel qd vn⁹ diligit aliū: vel qd qlibet di- ligat scipsum. p^m sensus est trāsitiv⁹. 2^m reciproc⁹. et qz di- uersa rō dstructionē iducit āphi⁹ in pdcā locutiōe pōt eē āphi⁹. si ē ibi pōt esse pō et diuisio. nā cūz dfe oia sibi et alijs sūt eadē: et diuersa pnt pferri ad pce^m diunctiz vt sit sensus. oia sūt eadē et diuersa sibi: et oia sūt eadē et diuer- sa alijs: et sic est locutio fallā. si vō referat diuisiz vt sit sen- sus. oia sūt eadē sibi et diuersa sūt alijs: sic pōt eē locutio vā. et qz tā pō qd āphi⁹ sūt fallē in dictiōe: et peccat aliq mō: eo qd eisdē noibz vel oīonibz pla signam⁹. iō dicitur dce oīones cadere in alias solones et signare pla: qz pec- cat p fallas in dictiōe in qd pla signam⁹. eodē aut mō in- telligēdū ē de ambobz. i. de palo^m illo in qd ppositis duo- bus in equalibz. qratū vtz ābo sūt sibi eqlia. nā si ly sibi fa- ciat dstructionē trāsitivā est locutio fallā. erit. n. sensus qd qdlibet sit eqle aliū. si vō faciat dstructionē reciproca erit locutio vā: qz erit sensus qd vtrūq; sit eqle sibi. g. ē ibi ā- phi⁹ p diuersaz rōne dstructionē. cū g. p p numerū pluralē fiat iterro^m ples: in oīs palo^m erit fallā fm ples iterroga- tiōez: et qz pla ibi sit iterrogat⁹. erūt etiā sibi alie fallē s; qd qd dictū ē. **C**Aduertēdū tñ qd i ambo et i oia ab aliq- bus assignat fallā in dictiōe qd dixerim⁹. dicit. n. qd ambo et oia pla signant: qz pnt teneri collectivē vel distri- butivē. cū g. dfe. oia sūt sibi eadē: si ly oia teneat collectivē erit locutio fallā. erit. n. sensus qd oia collectivē et diunctiz sumpta eandē mōz babeāt. s; si ly oia teneat distributivē vt reddat pdi^m cuius pri subiecti p se et diuisiz vt sit sen- sus. oia sūt eadē sibi. i. qdlibet p se acceptū sibi pps est idē: est locutio vā. sic etiā duobz in equalibz mōstratis ambo sūt sibi eqlia: si ly ambo teneat distributivē: et nō sūt sibi eq- lia: si teneat collectivē: fm ergo hunc modū in dictis pa- ralogismis erit equinocatio.

CAP. X.

Illis aut qui deducti ad idē fre- quēter dicere: manifestū qm̄ non dandū eoz que ad aliqd dicunt si- gnificare qdē separatas per se p- dicationes vt duplūz sine eo qd ē duplū dimidiū: qm̄ in eo videt.

In parte ista vt dicebat pbs docet solvere ad palo^m si- ne ad oīones q ducit ad nugationē. Nuga^m aut vt patuit ex p lib. mar⁹ vt ptingere circa relatiā et circa ppas passi- ones. duo g. facit qd docet solvere ad nugationē put vt cō- tingere fieri circa relatiā. 2^m put vt ptingere circa ppas passiōes. 2^m ibi. (In his at p q.) circa p^m duo facit. qz p do- cet solvere ad nugationē. put vt fieri circa relatiā p se. 2^m put vt ptingere circa relatiā s; suū gen⁹. 2^m ibi. (Neq; sciam in spē.) circa p^m tria facit: qz p pponit qd intēdit. 2^m p- bat ppo^m. 3^m ex his q dixerat manifestat p ex^m itētiū. 2^m ibi (Nā et dicem⁹). 3^m ibi. (Duplū aut nō significat.) dicit g. qd i illis oīonibz: vel i illis palo^m q deducti ad frequēter idē dfe ma^m quō soluedū: qm̄ nō est oādū. i. nō est pcedē- dūz eoz q ad aliqd dicunt fm pdi^m p se et sepatas signifi- care sup. idē qd signant ipse oīones: vel idē qd signant in oīonibz diuncta vt duplū suptrū p se sine eo qd est duplū di- midy nō signat idē qd hec oīo duplū dimidiū signat: qm̄ in

26.28.

eo. i. in duplo v. i. intelligit dimidū. nō. n. pp. b. qm̄ i duplo
intelligit didū. duplū p se sup̄tū signat idē qd̄ duplū didū.
forte aliq. q. v. q. duplū p se sup̄tū
Dubitarēt idē significet qd̄ duplū dimidū. Nam
v. d. 4. meta. rō quā signat nō ē dīffō. q. q. d. p. p. n. z. ad
dīffōnē alicui v. p. p. n. e. ad signatū ei. cū g. v. n. u. relatio
rūz p. n. e. ad dīffōnēz alteri. v. v. n. u. relatioz p. n. e.
ad signatū alteri. Dōz q. nō oīa b. n. t. pari rōnē dīffōnē
nec oīa ex equo b. n. t. q. d. i. t. e. s. z. q. d. a. b. n. t. dīffōnē simplr v. t.
ea i. q. z. rōnē nībīl ponit qd̄ nō p. n. e. ad cēntiā eoz. q. d. a.
a. n. t. b. n. t. dīffōnē p. addi. in quoz rōnē aliqd̄ ponit qd̄ nō
est de eēn. eoz. si g. p. c. d. i. p. o. t. ab. loquēdo in his q. habēt
dīffōnē simplr totū id qd̄ p. n. e. ad dīffōnē rei p. n. e. ad
ei. signatū. in his tñ q. b. n. t. dīffōnē p. addi. nō totū qd̄ ad
talē dīffōnē p. n. e. p. n. e. p. n. e. p. o. t. ad eoz signatōnē. rō ergo
quā signat nō est dīffō in b. n. t. b. n. t. dīffōnē simplicē. q. si cūz
b. v. e. l. l. e. m. t. r. a. b. e. r. e. ad dīffōnēz p. addi. v. d. i. c. e. r. e. m. nō totā
dīffōnē p. n. e. ad signatōnēz nōis sed p. t. e. q. z. in ea aliqd̄
ponit qd̄ ē de signatō nōis. q. z. relatiā. v. l. r. p. se passioēs
b. n. t. dīffōnē p. addi. iō nō q. q. d. ponit in dīffōnē talium
p. n. e. ad signatōnē eoz. l. z. g. dimidū p. n. e. ad dīffōnē
dupli nōis tñ dupli nō signat dimidū. l. z. n. a. s. u. s. p. n. e. ad
ad dīffōnēz s. y. m. i. n. o. i. s. tñ s. y. m. i. n. o. signat n. a. s. u. s. n. i. s. i. v. e. l. l. e.
m. u. s. accipe signatōnē large. v. t. d. i. c. e. m. signari p. aliqd̄ q. d.
q. d. o. a. f. i. t. e. l. l. i. g. i. p. i. p. m. s. z. quē modū b. de signatō nō loqui
mur. ex b. g. apper q. nō signare idē nō qd̄ o. f. o. duplū p. i. n. t.
t. e. l. l. i. g. i. p. v. t. in p. l. i. b. e. x. p. o. n. e. b. a. f. q. z. nō signat idē nōm p. se
sup̄tū. z. in o. f. o. n. e. p. o. s. i. t. u. v. t. duplū nō signat idē p. se sup̄tū.
z. p. i. s. t. u. t. u. dimidū. q. z. duplū p. se sup̄tū d. a. t. i. n. t. e. l. l. i. g. e. r. e. d. i. m. i. d. u.
z. i. u. c. t. u. a. n. t. d. i. m. i. d. u. nō v. l. t. e. r. i. d. a. t. i. n. t. e. l. l. i. g. e. r. e. i. p. s. z. s. i. c. l. o.
q. u. e. d. o. accipim. signatōnē large. p. n. e. q. q. d. ē de i. t. e. l. l. e. t. u.
a. l. t. e. r. i. a. l. i. q. u. o. p. n. e. ad signatōnē ei. s. i. g. d. u. p. l. u. p. se s. u.
p. t. u. z. p. i. s. t. u. t. u. a. l. t. e. r. i. d. i. u. e. r. s. i. f. i. c. a. f. s. z. i. t. e. l. l. z. a. l. i. q. d. d. a. t. i. t. e. l. l. i.
g. e. r. e. p. se s. u. p. t. u. qd̄ nō d. a. t. i. n. t. e. l. l. i. g. e. r. e. z. i. u. n. c. t. u. a. l. t. e. r. i. s. i. c. z.
a. c. c. e. p. t. u. a. l. i. q. u. o. d. i. c. i. p. o. t. nō signare idē. z. mō p. o. t. i. n. t. e. l. l. i. g. i.
q. nō idē signat nō q. o. f. o. accipiendo signatōnē p. p. e. f. m.
quē modū g. l. i. b. e. r. t. e. r. m. i. n. i. cōp. l. e. x. signat qd̄ i. n. cōp. l. e. x. u. z.
nō qd̄ p. l. e. x. u. nō. q. z. d. i. c. i. t. qd̄ i. cōp. l. e. x. u. nō signat idē qd̄
o. f. o. q. d. i. c. i. t. qd̄ p. l. e. x. u. duplū g. nō signat idē qd̄ duplū d. i.
m. i. d. u. q. z. i. u. c. t. u. s. g. d. i. m. i. d. u. s. i. t. d. e. i. n. t. e. l. l. u. d. u. p. l. i. nō tñ signat
nōis duplū. b. e. a. n. t. d. u. e. e. x. p. o. n. e. s. e. x. e. a. d. e. r. a. d. i. c. e. p. c. e. d. u. n. t. z.
v. n. a. a. l. t. e. r. i. s. u. f. f. r. a. g. a. f. D. e. i. n. d. e. cū d. i. c. i. t.

Alia z. decē in vno min. decē. z. facere in non
facere. z. oīno in negatiōe dictio. Nō tñ sigs di
cit hoc nō esse albū dicit albu. z. idē esse.

Probat qd̄ supposuerat. v. z. q. nō q. q. d. intelligit in alio ē
de signatōe ei. d. q. decē intelligit in decē vno min. i. in
nouē. s. i. n. facere intelligit in nō facere. z. oīo in negatiōe in
telligit dictio. i. affir. z. l. z. affir. s. i. t. d. e. i. t. e. l. l. u. n. e. g. a. t. i. o. i. s. n. o. n.
tñ signat p. negatiōēz. nō. n. s. i. g. s. d. i. c. i. b. nō ē ē albū. d. i. c. i. b. ē ē
albū. nō. n. i. d. ē signat albū. z. nō albū. l. z. albū s. i. t. d. e. i. n. t. e. l. l. u.
nō albū. s. i. c. ē t. sup. l. e. d. u. ē s. t. q. d. e. c. ē nō signat p. nouē. l. z. p. o. s.
s. i. t. ē ē de i. t. e. l. l. u. i. p. s. i. n. o. u. ē. e. x. q. u. o. p. z. q. nō q. q. d. ē de i. t. e. l. l. o.
c. t. u. a. l. t. e. r. i. p. p. e. p. n. e. ad signatōnē ei.

Dubitarēt forte aliq. q. l. z. nō videat hīe dubius
q. affirmatio s. i. t. d. e. i. n. t. e. l. l. e. c. t. u. n. e. g. a. t. i. o. i. s.
q. z. p. n. a. t. i. o. nō p. o. t. c. o. g. n. o. s. c. i. n. i. s. i. p. b. i. t. u. z. l. z. nō videat habere
dubii q. affir. nō signat p. negatiōēz. q. z. oppositoz. op.
posita sunt signata. v. t. tñ dubii quō decē intelligit in nō
uē. Nō. n. est dubii q. decē nō significant p. nouē. q. z. tota
cēntia toti. i. n. t. e. g. r. a. l. i. s. nō c. l. a. u. d. i. f. in aliqua sui p. t. e. Dōz
q. nouē p. se acceptū nō d. a. t. i. n. t. e. l. l. i. g. e. r. e. d. e. c. s. z. nouē v. t. d. e. f. i. c.
a. d. e. c. d. e. n. e. c. i. t. a. t. e. d. a. t. i. n. t. e. l. l. i. g. e. r. e. d. e. c. n. u. l. l. u. s. n. p. o. s. s. e. t. i. t. e. l.
l. i. g. e. r. e. a. l. i. q. d. v. t. d. e. f. i. c. i. t. a. b. a. l. i. o. n. i. s. i. t. e. l. l. i. g. e. r. e. t. i. l. l. u. d. a. q. d. e. f. i.
c. i. t. p. h. a. a. n. t. nō simplr p. c. e. d. i. t. q. d. e. c. ē intelligit in nouē. s. z.

vult q. decē intelligit in decē vno min. i. intelligit in nō
uē. nō simplr. s. z. v. t. d. e. f. i. c. i. t. a. d. e. c. ē. D. e. i. n. d. e. cū d. i. c. i. t.

Duplū affir. neq. significat nībīl fortasse quē
admodū. neq. qd̄ in dimidio est qd̄ si fortē si
gnificat. sed nō idē z. copulatur.

Ex his q. dixerat manifestat itē. v. z. q. b. n. duplū nō si
gnificat idē qd̄ o. f. o. d. q. duplū fortasse si signat nībīl. quē
admodū. neq. qd̄ est in dimidio. i. neq. dimidiū sup. signi
ficat nībīl. q. si forte b. n. duplū aliqd̄ signat nō signat illō
qd̄ z. copulatur. i. nō signat idē qd̄ o. f. o. Nō. r. a. d. u. ā. ā. t. q. d. i. c.
duplū fortasse nō nībīl signat. z. a. i. t. s. i. f. o. r. t. e. a. l. i. q. d. signat. q. z.
relatiua nō p. p. e. signat aliqd̄. s. z. ad aliqd̄. nec p. p. e. signat
aliqd̄ i. s. e. s. z. ad aliqd̄ o. r. d. i. a. t. u. v. t. z. o. a. i. t. i. z. m. e. t. a. q. i. t. e. r.
c. e. t. e. r. a. p. d. i. c. a. r. e. l. a. t. i. o. m. i. n. b. z. p. e. e. z. q. z. o. b. z. m. i. n. u. s. d. e. e. ē
m. i. n. u. s. b. z. qd̄ significet aliqd̄. iō p. h. a. d. e. r. e. l. a. t. i. u. s. l. o. q. u. e. s.
q. s. i. s. u. b. d. u. b. i. a. i. t. q. f. o. r. t. e. d. u. p. l. u. nō nībīl signat. z. q. f. o. r. t. e.
a. l. i. q. u. i. d. significat. D. e. i. n. d. e. cū d. i. c. i. t.

Neq. scientia in spē v. t. si est scientia medicina
ip̄s qd̄ cōe. illud aut erat scientia scibilis.

Qd̄ dixerat de relatiōe s. z. q. nō signat idē qd̄ o. f. o. o. f. i.
dit v. t. a. t. e. h. i. e. in relatiōe s. z. s. u. i. g. e. n. m. e. d. i. c. i. n. a. n. q. d. f. a. d. a. l. i.
q. d. q. z. s. c. i. a. d. f. a. d. a. l. i. q. d. nō signat idē qd̄ o. f. o. z. scibile nō est
de signi. m. e. d. i. c. i. n. e. s. i. c. u. t. d. i. m. i. d. u. nō erat de signi. d. u. p. l. i.
I. n. t. e. d. i. t. ā. t. a. l. e. rōnē. m. e. d. i. c. i. n. a. nō ē ad aliqd̄ nībīl q. z. s. c. i. a. est
ad aliqd̄. s. z. s. c. i. a. nō signat idē qd̄ o. f. o. g. n. e. c. m. e. d. i. c. i. n. a. n. e. c. a. l. i.
q. u. o. s. c. i. a. s. p. a. l. i. s. signat idē qd̄ o. f. o. d. e. h. a. c. a. u. t. e. rōnē nō p. o. i.
n. i. t. n. i. s. i. v. i. n. t. e. m. e. d. u. v. z. q. s. c. i. a. s. p. a. l. i. s. nō d. f. r. e. l. a. t. i. u. e. n. i. s. i. q. z.
s. c. i. a. cōi. t. e. r. d. e. a. d. f. r. e. l. a. t. i. u. e. iō a. i. t. q. n. e. q. s. c. i. a. m. i. n. s. p. e. i. n. z.
s. p. a. l. e. s. c. i. a. z. s. u. p. p. c. e. d. e. d. u. ē signare idē qd̄ o. f. o. v. t. n. e. q. s. c. i. a. z.
i. n. s. p. e. i. n. e. q. s. c. i. a. z. s. p. a. l. e. s. u. p. d. i. c. i. m. e. e. r. e. l. a. s. i. m. s. e. s. z. s. z. s. u.
v. z. g. e. n. v. t. s. i. m. e. d. i. c. i. n. a. est s. c. i. a. i. p. s. m. qd̄ est cōe. i. i. p. s. a. s. c. i. a. est
i. l. l. u. d. qd̄ erat s. c. i. a. s. c. i. b. i. l. i. s. i. q. d. f. r. e. l. a. t. i. u. e. a. d. s. c. i. b. i. l. e. m. e. d. i.
c. i. n. a. g. nō d. f. r. e. l. a. t. i. u. e. n. i. s. i. q. z. s. c. i. a. d. f. r. e. l. a. t. i. u. e. Nō. r. a. d. u. ā. ā. t.
q. z. s. i. t. s. c. i. b. i. l. e. d. e. i. t. e. l. l. u. s. c. i. e. n. t. i. a. nō tñ signat nōis s. c. i. e. n. t. i. a. z. m. l. t. o.
m. a. g. i. s. nō signat nōis m. e. d. i. c. i. n. e. nā v. t. s. u. p. r. a. o. i. s. t. u. s. est. nō
q. q. d. est de i. t. e. l. l. u. a. l. i. c. u. i. est de signatōe ei. Nō. r. a. d. u. ā. ā. t.
e. t. i. a. q. cū tota cā q. r. e. m. e. d. i. c. i. n. a. v. e. l. a. l. i. q. s. c. i. a. s. p. a. l. i. s. v. i. d. e. a. f.
signare idē qd̄ o. f. o. s. u. m. a. f. e. x. p. r. e. r. e. l. a. t. i. o. i. s. s. i. e. a. q. s. z. s. e. s. u. t.
r. e. l. a. t. i. a. nō signat idē qd̄ o. f. o. v. t. p. z. p. b. a. b. i. t. a. e. a. q. nō s. u. t. r. e.
l. a. t. i. a. n. i. s. i. s. i. m. s. u. i. g. e. n. m. u. l. t. o. m. a. g. i. s. nō significabūt idē
quod oratio. D. e. i. n. d. e. cū d. i. c. i. t.

In his ar. p. q. ostēdunt p. d. i. c. a. m. e. t. i. s. b. d. i. c. e. d. u.
qm̄ nō idē est extra. z. in o. f. o. n. e. qd̄ ostēdūt.

Docet soluere ad nuga. i. a. i. p. a. z. passionū. z. duo fac. q. z.
p. p. p. n. i. t. qd̄ i. t. e. d. i. t. z. m. a. n. i. p. p. o. i. b. i. C. a. u. i. c. n. i. cōi. t. e. r.)
d. i. c. i. t. q. z. i. b. i. s. p. d. i. c. a. t. i. i. b. i. s. a. c. c. i. n. t. i. b. p. q. o. i. d. u. n. t. s. u. p. s. u. b. t. r. a.
h. o. c. ē d. o. z. q. nō ē idē accipe i. p. a. z. passionē. v. e. l. i. p. z. a. c. c. i. n. s. qd̄
o. i. d. i. f. e. x. i. p. s. e. z. s. e. p. a. r. u. t. z. a. c. c. i. p. e. i. p. s. v. t. est in o. f. o. n. e. z. v. t. ē
a. l. t. e. r. i. z. i. u. c. t. u. s. s. i. c. n. s. o. l. u. e. b. a. m. a. d. n. u. g. a. t. i. o. nē c. i. r. c. a. r. e. l. a. t. i. a.
v. d. z. q. nō signat idē nō qd̄ o. f. o. n. e. c. i. dē signat nō p. se s. u.
p. t. u. z. a. l. t. e. r. i. c. o. p. u. l. a. t. u. s. s. i. c. d. i. c. i. m. s. o. l. u. e. r. e. a. d. n. u. g. a. t. i. o. nē c. i. r.
c. a. a. c. c. i. n. t. i. a. q. z. i. n. t. a. l. i. b. nō signat idē nō qd̄ o. f. o. n. e. c. i. dē s. i.
g. n. i. f. i. c. a. t. a. c. c. i. n. s. p. s. e. s. u. p. t. u. z. v. t. est in o. f. o. n. e. p. o. s. i. t. u. Nō. r. a. d. u. ā. ā. t.
q. d. i. c. i. t. i. b. i. s. p. d. i. p. q. o. i. d. u. n. t. s. u. b. t. r. a. q. z. a. c. c. i. n. t. i. a. z. i. i.
v. t. d. f. i. n. p. d. e. a. i. a. cōf. e. r. u. t. m. a. g. n. a. p. r. e. a. d. c. o. g. n. o. s. c. e. d. u. q. q. d.
est. Nō. r. a. d. u. ā. ā. t. e. t. i. a. q. t. a. p. a. c. c. i. n. t. i. a. cōi. a. q. p. a. c. c. i. n. t. i. a. p. p. a.
a. l. i. q. u. o. o. s. t. e. d. u. n. t. z. d. e. c. l. a. r. a. n. t. s. u. b. t. r. a. m. a. g. i. s. tñ p. p. p. a. q. p.
cōi. a. q. z. m. a. g. i. s. p. p. e. d. e. c. l. a. r. a. f. a. l. i. q. d. v. t. m. a. n. i. f. e. s. t. a. t. s. u. b. rō.
n. e. p. p. a. q. v. t. m. a. n. i. f. e. s. t. a. t. s. u. b. rōnē cōi. p. p. p. a. v. o. s. u. b. rōnē
p. p. a. iō s. u. b. t. r. a. m. a. g. i. s. o. s. t. e. d. u. n. t. z. m. a. n. i. f. e. s. t. a. n. t. p. d. e. c. a. c. c. i. d. e.
t. i. a. q. p. i. l. l. a. Nō. r. a. d. u. ā. ā. t. q. a. p. p. a. r. e. s. n. u. g. a. t. i. o. m. a. x. f. i. t. p.
a. c. c. i. p. p. p. a. e. ē p. s. e. p. a. s. s. i. o. n. e. s. tñ q. f. o. r. t. e. v. i. d. e. r. e. f. a. l. i. c. u. i. n. u.
g. a. t. i. o. nē a. p. p. a. r. e. r. e. z. f. i. e. r. i. p. a. c. c. i. n. t. i. a. cōi. a. iō p. h. a. i. n. s. e. q. u. e. n. t. i. b.
d. e. v. i. r. i. s. q. e. x. e. g. t. o. i. d. e. n. s. n. u. l. l. u. cōp. signare idē qd̄ o. f. o. z.

subm nō eē de signatiōe alicui⁹ accitio. ¶ Deinde cū. d. **C**ā cauū cōiter qđ idez significat in symo. 7 rbebo. additū autē nihil. p̄hibet hoc qđ naso: illud autē conuri significare. nā hic qđ symū: il lic autē rbebū significat: 7 nihil differt dicere nasus symus: nasus canus.

¶ Manifestat intētiū ostēdēs subm nō esse de signatiōe alicui⁹ accitio: pp qđ nullū nō accitio signat idē qđ ofo. duo g̃ facit: qđ p̄ ostēdit subm nō esse de signatiōe accitio: 2° ibi (Ampli⁹ nō dāda est.) In p̄ma p̄e intēdit talē rōnē. illd qđ est p̄ter itellm alicui⁹ nō est de signatiōe ei⁹: s̄ subie- cta sunt p̄ter itellm accitio cōiuz. g̃ nō sunt de signatiōe ipoz. qđ aut subm sit p̄ter itellm accitio cōis declarat. d. qđ cauū sūptū cōiter idē signat in symo 7 in rbebo: sic aial cōiter sūptū idē signat i hōie: 7 in leone. additū tñ cauū ni bil p̄hibet in naso qđ signare h. i. symū cruri aut additū significare illud. i. r̄bicū siue claudū: 7 exponit se. d. qđ ca- uū additū buic. i. naso signat qđ symū. additū autē illud. i. ad illud vt ad crus signat r̄bicū. i. claudū. iō subdit qđ ni bil differt d̄re nasus sym⁹ 7 nasus canus. sic ē nō differt d̄re crus cauū 7 crus r̄bicū: siue crus claudū. accipi⁹ clau- dicationē p̄ter accit ex cāuitate cruris. ¶ Notādū āt qđ vt declarari h̄z in 7° meta⁹. subm in diffōne accitio se h̄z sic oīa in diffōne subapz. sic n. ali additū rōnale hōiez cō- stituit. additū vō ei alia oīa cōstituit aliā sp̄z. sic cano ad- ditus nasus cōstituit symū. si vō addat cano aliud subz vt crus cōstituit aliā sp̄z accitio siue aliā passionē vt r̄bitū. cū g̃ oīa sit p̄ter itellz g̃n̄is: nasus ē p̄ter intellectū cauū: 7 qđ h̄z subz est p̄ter itellz accitio cōis: q̄re nō p̄tinet ad si- gnificationē ei⁹. vt g̃ p̄h̄s ostēderet subm eē p̄ter itellm ac- cidētū cōiū declarauit qđ se h̄nt ad ea sic oīa ad gen⁹. cū cauū qđ ē accitio cōe additū alteri 7 alteri subro faciat ali- qđ 7 aliā sp̄m accitio. sic gen⁹ additū alij 7 alij d̄re facit aliā 7 aliā sp̄z d̄re. ¶ Notādū ē qđ b⁹ l̄ra qđ exposita ē de accitib⁹ cōibus exponi posset de accitib⁹ p̄p̄is. posset. n. sic formari rō. nihil d̄r d̄re nasus sym⁹ 7 nasus can⁹. s̄z di- cēdo nasus cau⁹ nō est ibi nuga⁹: qđ nasus nō est de signifi- cationē cauū. ergo dicēdo nasus symus nō est ibi nuga⁹. qđ nasus nō est de significationē symi.

Dubitarer forte aliq. vtz vtz sit qđ nō d̄r dice- re nasus sym⁹ 7 nasus cau⁹: 7 vt qđ nō. qđ sym⁹ dat itelligere nasus. In diffōne. n. symi ponit na- sus: s̄z cau⁹ nō dat itelligere nasus: qđ in diffōne ei⁹ nō po- nit nasus. ¶ Dd̄z qđ cauū 7 symū dupl̄ p̄nt accipi. s̄z se 7 vt sūt p̄iūcta naso. accepta autē s̄z se differūt: qđ cauū per se acceptū nō dat itelligere nasus: sed symū dat itelligere ipsuz vt vō sūt p̄iūcta naso: sicut spectat ad p̄po⁹ nō diffe- runt: qđ sic odo nasus cau⁹ nō vlt̄er⁹ ibi itelligit nasus. sic p̄iūctū symū naso nō vlt̄er⁹ dat ipm itell̄re. signatō er- go p̄h̄s nō ait qđ nihil differūt cau⁹ 7 sym⁹ s̄z se accepta: sed qđ nō differūt vt sunt p̄iūcta naso: qđ vt ait nō d̄r d̄re na- sus symus 7 nasus canus. ¶ Deinde cū dicit.

Ampli⁹ nō ē dāda dictio s̄z. notatū. falsū. n. B est. nō. n. ē symū nasus canus: sed nasi hoc vt passio: quare nihil incōueniēs si nasus symus nasus est habens cāuitatez nasi.

¶ Ostēdit subiecta nō esse de signatiōe accitio p̄p̄ioruz. Intēdit aut talē rōnē. illud qđ est de signatiōe alicui⁹ p̄n- cipal̄: 7 in recto iportat per ipz: s̄z noie accitio. p̄p̄y p̄n⁹ 7 in recto nō iportat subz. g̃ de signatiōe accitio p̄p̄y nō ē eē subm. iō ait qđ ampli⁹ nō est dāda dictio s̄z n̄m. i. nō ē dādū qđ in ntō 7 in recto significet subz in dictioe accitio. n. nō enī symus est nasus cau⁹: sed ē vt passio: siue ē nāsi cō-

cāuitas nihil incōueniēs se q̄re dicēdo nasus symus: s̄z est nasus habens cōcāuitatez nasi.

Dubitarer forte aliq. qđ videt eē bñ dictū qđ sy- mus est nasus canus. nā sic p̄dicat ali- quid: sic o3 accipe diffōne ei⁹. cū g̃ passio in p̄creto p̄dice- de subro i recto: qđ bñ vt qđ nasus ē sym⁹. In abstracto āt denoiet ipm i obliq: qđ nō bñ d̄r qđ symitas sit nasus: s̄z qđ sit aliqđ nāsi. ¶ Dd̄z g̃ suppositis vt eē d̄d̄z qđ si diffiniat passio in p̄creto ponet ibi subz in casu ntō d̄d̄o. sym⁹ ē na- sus canus. s̄z si diffiniat passio i abstracto ponet ibi subm in obliq: qđ si diffiniat symitas nō d̄rē qđ sit nasus canus s̄z qđ sit nāsi cāuitas. nō g̃ bñ d̄r p̄h̄s cū ait qđ sym⁹ nō ē na- sus canus: s̄z nāsi passio. ¶ Dd̄z qđ sym⁹ 7 ip̄licet nasus in recto: qđ bñ d̄r nasus ē sym⁹: nō tñ signat ipz in recto: qđ si- gnificat i recto B ē signare p̄n⁹ 7 format. symus. n. p̄n⁹ 7 for⁹ signat symitātē. 7 vlt̄ oīs passio for⁹ 7 p̄ se signat acci- dēs. māl̄r autē 7 q̄si ex p̄nti signat p̄p̄m subm tanq̄ p̄p̄am m̄āz: circa quā h̄z fieri. restat g̃ q̄rere vtz sim⁹ ip̄licet na- sus i recto: 7 vtz significet ipz in recto. cū g̃ d̄r sym⁹ est na- sus cau⁹. si bec diffō d̄notat modū qđ nasus ip̄licat i symo: sic est recta 7 p̄grua: s̄z si denotat modū qđ nasus significat i symo: sic nec ē recta nec ē p̄grua. dictū ē. n. qđ sym⁹ ip̄licat nasus i recto. signat tñ ipz i obliq: 7 qđ p̄h̄s loq̄ de mō si- gnificadū: nō de mō ip̄licadū: qđ q̄rē nō h̄z dubiū.

Aletrius forte dubitarer aliq. quō d̄r ip̄lica⁹ a si- gnificationē. ¶ Dd̄z qđ nisi passio ip̄licaret subz nunq̄ p̄dicaret de eo. vbi. n. i symo ip̄licaret nasus nō bñ d̄iceret nasus sym⁹. sic g̃ passio p̄dicat de subro: sic ip̄licat ipz: 7 qđ sym⁹ p̄dicat de naso in recto: iō i recto im- plicat ipz: nō tñ signat ipm in recto: qđ signare in recto est plus qđ ip̄licare vel denotare i recto. illud. n. i recto signat qđ iportat p̄n⁹ p̄n⁹ 7 p̄ se: 7 qđ p̄a⁹ p̄n⁹ 7 for⁹ d̄r accitio: 7 tñ subz. iō noie passiois d̄r sig⁹ subz nō i recto: s̄z in obliq. s̄z si bñ cōsiderent appere p̄t quō d̄r ip̄lica⁹ a si- gne: qđ sic ip̄li- cat aliqđ p̄ aliū vt d̄notat p̄ illd. si g̃ d̄notet i recto ip̄lica⁹ in recto: s̄z si d̄z sig⁹ i recto nō suffic qđ denoiet i recto: sed regit qđ p̄n⁹ iportet p̄ipz. ¶ Notādū āt ad itelligētiā oī- uz d̄cōz qđ si cōsiderent qđ cā s̄f appz d̄r eē aliqđ de itellu alteri⁹: qđ vt signat p̄ ipz: vt nō ē de sig⁹ ip̄i⁹: qđ vt p̄z p̄ bi- ta. nō g̃qd itell̄i i alio ē de sig⁹ ei⁹. illd g̃qd sic ē de itel- lectu alteri⁹ qđ tñ ē de sig⁹ ei⁹: siue apponat: siue nō: sp̄ i- telliḡ i ipo. s̄z qđ sic ē de itellu alteri⁹ nō ē de sig⁹ ei⁹ qđ si apponit nō vlt̄er⁹ itell̄i. tota g̃ itētiō p̄h̄i i B caplo ē ostē- dere qđ vñū relatioz sic ē de itellu alteri⁹ qđ tñ nō signat p̄ ipz 7 subz: sic ē de itellu alteri⁹ passiois: qđ tñ nō signat p̄ eā. dupl̄. n. l̄z det itell̄re d̄idy: nō tñ signat d̄idy. noie enī dupl̄ nō signat b⁹ ofo dupl̄ dimidij: s̄z dupl̄ solū. iō d̄do dupl̄ d̄idy nō ē ibi nuga⁹: qđ nō vlt̄er⁹ itell̄i ibi di- midij. sic ē l̄z nasus itell̄at in symo: nō tñ signat p̄ ipz. sy- m⁹. n. nō signat h̄ac oīonē. s̄. nasus symū: vel nasus cauū: s̄z noie symi signat solū symitas: vel solū cāuitas. iō d̄do na- sus sym⁹ nō ē ibi nuga⁹: qđ nō vlt̄er⁹ itell̄i ibi nasus: qđ si forte aliq. veller d̄re nasus eē de sig⁹ symi: acci⁹ signa- tionē large. p̄z qđ si nasus aliq⁹ est de signatiōe symi. nō ē de signatiōe ei⁹ i recto: s̄z i obliq: p̄p̄ qđ si appositū vlt̄er⁹ us itell̄i: nō itelliget in recto: s̄z in obliq. nasus g̃ sym⁹ nō ē nasus cau⁹: s̄z ē nasus bñs cau⁹: nāsi: 7 qđ sic nō ē ibi nu- gatio: p̄z qđ p̄iūgēdo relatiū rela⁹ 7 subz p̄p̄e passioi nō ē ibi nuga⁹. qđ totū ex B se⁹: qđ nō idē signat nō qđ ofo nec p̄n⁹ signat qđ p̄plexū s̄z icōplexū. vñū. n. relatiū si sig⁹ se 7 aliud rela⁹: s̄z se solū 7 noie passiois nō signat passio 7 subz: s̄z passio solū. vel si signat subm hoc ē in obliquo: nō i-

recto. iō s̄z talia nō cōmittit nugaio. **E** soloecismo autē s̄z quid quidē vidē- tur accidere diximus prius. ¶ nō autē solūedū in ip̄sis oīonib⁹ manifestuz.

Liber

CIn pte ista vt dicebat phs docet soluere palo^o ducen-
tes ad soloe^m ⁊ duo fac: qz p^o p^otinuat dca dicēdis. ⁊ exeg-
tur de irēto ibi. (Dē. n. b. s.) dicit g^o de solo^o f3 qd gde
vident accidere. i. f3 quos palo^o fuit. dixim^o p^ous. i. in p^o li.
sed quō ē soluēdū in ipfis ofonib^o ducētib^o ad solo^m erit
ma^m. nūc i hoc ⁊ lib. In p. n. docuit soloe^m p^ostituere. In B
aut ⁊ docet eos soluere. **C**Deinde cū dicit.

CDes enī huius hoc volunt p^ostruere. Putas
qd^o dicis vere eē hoc vere est. Bicus autē qdez
esse lapidez: est ergo quid lapidez.

CExequit de intēto. ⁊ tria facit: qz p^o docet soluere ad rō-
nes ducētes ad solonē cū rectū mutat in obliquū. ⁊ cū
obliquū mutat in rectū. ⁊ cū obliquū mutat in obliquū.
⁊ ibi. (Putas ne scis B. ⁊ ibi. (Putas ne c^o scias.) circa
p^omū tria facit f3 qz tres palo^o ponit in qb^o casus rectus
mutat in obliquū. ⁊ ibi. (Putas ne vep^o ē. ⁊ ibi. (Neq^o
si quē dicit. p^oma i duas: qz p^o p^oponit palo^m. ⁊ docet ipsuz
soluere ibi. Aut d^oe lapidē. dicit g^o qz h^o oēs ofones q^o di-
cent volūt p^ostituere h. i. soloe^m. vt putas ne qd^o tu dicis ve-
re eē: vere est h. i. vere ē illud qd^o tu dicis: bec est maior. oīē
quidē esse lapidez: bec est minor. ergo qdez est lapidē: bec
est conclusio. **C**Deinde cū dicit.

CAut dicere lapidē nō est dicere quī: f3 quem:
nec hoc: sed hūc. Si ergo dicat aliq^o: putas ne
quē xē dicis eē hūc: nī v^o log romane: quēad-
modū neq^o si dicat: putas quā tu dicis eē est h.

CSoluit. ad cuius euidentia sciēdū qz solo oīuz ofonū du-
centiū ad solo^m v^o cōsistere in oīdēdo qz nō est silis acce-
ptio in p^omissis: ⁊ i^one. nā cū d^o qz tu dicis eē: hoc ē: v^o quē
tu dicis eē: h^o est: in p^omissa hac cū hoc infinitiū esse ponit
accusatiū: sed cū hoc indicatiū est ponit ntūs. cū g^o v^oter-
ri^o pcedit lapidē dicis eē. g^o lapidē est. si eēt bon^o pcessus
euz in p^one ponat hoc v^obū indicatiū. f. est: op^oteret qz ta-
lis casus accipet in p^one cū h^o v^obo ē q^olis accipiebat in p^ore-
missis: sed in p^omissis accipiebat in ntō. non. n. dicebat qz
tu dicis eē hūc est: f3 h^o est vel h^o est. si g^o eēt silis acceptio in
p^one sic in p^omissis: vel nī fieret soloe^m: vel eēt incōgruitas in
p^omissis. duo g^o facit: qz p^o docet soluere ad dictaz ofonē: qz
nō est silis acceptio in p^omissis ⁊ in p^one. ⁊ ostēdit qz si fiat
accept^o silis: vel nō erit soloe^m: vel erit incōgruitas in p^ore-
missis. ⁊ ibi. (Lignū aut d^oe.) dicit g^o qz aut soluēdū est:
qz d^oe lapidē nō ē d^oe qd^o: f3 quē nec ē d^oe h^o f3 hūc. i. nī ē di-
cere aliqd in casu ntō: f3 in accusatiū p^o qd^o inuit qz in p^one
cū hoc v^obo ē accept^o ē accusatiū: cū tū in p^omissis accept^o
sit ntūs. si g^o eēt silis accept^o i p^omissis: sic i p^one: vt si aliq^o di-
cat. putas ne qd^o vere dicis eē: hūc est. nō v^o log romane. i.
nō v^o log latine: qz cū hoc v^obo ē nō o^oz poni hūc. i. actūs f3
ntūs. quēadmodū g^o neq^o ē locutio romana: si aliq^o dicat
putas ne qd^o tu dicis eē ē h^o: qz ē ibi discordia in g^ore: ita sup.
nō est locutio romana dō qz tu dicis eē est hūc: qz est ibi
discordia in casu. **C**Notādū aut qz lingua romana mul-
tū appropinqt lingue latine. v^o cōir illa lingua d^o lingua
latina: nō loqui ergo romane est nō loqui cōgrue: vel non
loqui latime. **C**Deinde cū dicit.

CLignū at dicit h aut q^oqz: neq^o feminū: neq^o
masculinū signat: nihil d^orē q^ore nō fit soloe^m ac-
ceptio. S3 qd^o dicis eē ē h: lignū at dicis eē. ē er-
go lignū lapis at ⁊ h masculini hnt declatōez.

COstēdo ofones ducētes ad soloe^m soluēdas eē p^o dissiles
acceptiōne in p^one ⁊ in p^omissis. In pte ista ostēdit qz si fiat
silis acceptio vel nō fiet ibi soloe^m: vel o^oz eē incōgruita-
tem in p^omissis. duo g^o facit: qz p^o ostēdit qz p^o silēz acceptio-
nez nō fit soloe^m: qz hoc nō fit qn^o est acceptio f3 neutruz.

⁊ o^o p^o silēz acceptiōne ē incōgruitas i p^omissis: qz h^o ē si fiat
acceptio fm gen^o masculinū: vel f3 gen^o fe^m ibi. (Qz sigs
dicat.) p^otinuet sic. dictū est tales ofones soluēdas eē oī-
dendo qz est in eis dissilis acceptio: f3 si fiat silis acceptio
⁊ h^o f3 neutz nō est ibi soloe^m. iō ait qz d^oe lignū sic. i. silis
mō in p^omissis sic i p^one. v^o ē sic d^oe q^oqz nec mascul^o nec
fe^m signant. i. q^oqz sunt neutri g^ois: nihil d^orē. i. nō erit ibi
d^oia in ntō ⁊ in actō: qz neutz gen^o h3 illos casus silēs. nō
g^o fiet soloe^m: f3 fiat o^o sic. i. p^o neutz: vt si dicat qz tu dicit eē
h^o est. lignū aut dicis eē. g^o lignū ē: nulla est ibi incōgruitas:
qz lignū dicit qd^o neutz. Lapis at ⁊ h^o p^ono h^o hnt d^oermin-
ationē masculinā differūt f3 ntū ⁊ actū: ⁊ fiet in eis so-
loccism^o. ⁊ si sit silis accept^o i p^omissis ⁊ i p^one. **C**Dein cū d.

CQz sigs dicat putas ne ē h illa: deinde dicat
rursuz qd^o at nō h^o est coriscus ita dicit. ē ergo
hic illa. nō syllogizauit soloecismū: nec si cori-
scus significet idē qd^o illa: nō det a^oit qui rīdet
f3 o^oz h^o ad interrogare. Si at neq^o est vep^o neq^o
dat non syllogizauit: neq^o in eo qd^o est qd^o: neq^o
ad euz qui interrogatus est.

COstēdit quō p^o silēz acceptiōne si nō fiat f3 gen^o neutru
est incōgruitas i p^omissis. ⁊ duo fac: qz p^o ostēdit quō ē incōgrui-
tas in p^omissis ex diuersitate g^ois. ⁊ ostēdit silr eē h^o incō-
gruitatē ex diuersitate casuū. ⁊ ibi. (Silr g^o o^oz ⁊ illis.) di-
cit g^o qz sigs dicat. putas ne h^o est illa. deinde rursuz dicat
opponēs. qd^o aut est h^o. nōne h^o est corisc^o. si rīdēs dicat ita
cōcludat ab opponēte. g^o h. i. coriscus ē illa. bec incōgruitas
in p^one. v^oz. cori^o est illa. seq^o ex incōgruitate sumpta in p^ore-
missis cū dicebat. putas ne h^o ē illa. iō ait qz sic arguēs nō
syllogizauit soloe^m: imo dato qz coriscus significet idē qz illa:
si ille qz rīdet nō det. i. nō pcedat qz coriscus significet idē
qz illa nō pcluderet soloe^m: rīdētē. o^oz. n. ad interrogare v^o
cointerrogare: vt h3 greca correctio. i. silr cū aliq^o: vel iter
alia o^oz interrogare a rīdētē h^o v^oz. f. cori^o significet idē qd^o
illa. nō. n. pcludet rīdētē nisi h^o ipse pcedat. iō subdit qz
si neq^o est. i. neq^o signat idē corisc^o: qd^o illa. neq^o dat. i. neq^o
rīdēs h^o pcedat opponēs nō syllogizauit neq^o in eo qd^o ē quid
i. neq^o f3 veritate: vt h3 greca corre^o. neq^o ad eū g^o interro-
gat^o est. q. d. qz sic arguēs: nec syllogizat ad ofonēz: nec ad
hominez. **C**Deinde cū dicit.

CSilr at ⁊ illic o^oz lapidē significare h. Si autē
neq^o ē: neq^o dat nō eē dicēda p^olo. Apparet er-
go eo qz dissilis casus nois similis videtur.

COstēdit qz sic in p^omissis est incōgruitas ex diuersitate ge-
nerū sic eē pōt incōgruitas ex diuersitate casuū. d. qz sic in
exēplo pposito si debeat seq^o p^olo: o^oz qz cori^o significet idē
qz illa: ⁊ qz mascul^o signat idē qd^o fe^m. silr illic. i. in palo^o p^o
us pposito o^oz lapidē p^ous signare idē qd^o h. i. o^oz idēz sig^o ac-
cusatiū ⁊ ntū. si g^o neq^o est. i. nō idē signat ntūs ⁊ accusa-
tiū. neq^o dat. i. neq^o rīdēs h^o pcedit. vel neq^o dat. i. neq^o
h^o pcedit a rīdētē nō est vāda. i. nō ē pcedēda p^olo. apper-
tū qz sit p^olo pcedēda eo qz v^o silis acceptio casus nois:
cū sit dissilis. **C**Notādū aut totā solonē p^obi in B cōsiste-
re qz vel nō ē silis acceptio in p^omissis ⁊ in p^one. vel si sit si-
milis accept^o: aut nō fieret soloe^m: vt si sit acceptio f3 neu-
trū: velut si dicat qz tu dicis eē h^o est. lignū tu dicis eē. g^o li-
gnū est. aut si sit soloe^m o^oz incōgruitatē eē in p^omissis velut
si dicat qz tu dicis eē hūc est: lapidē dicis eē. g^o lapidē ē. hic
n. cū maior sit incōgrua. nō sequit^o p^olo nisi supponat qz
idē significet hūc ⁊ h^o: ⁊ ntūs idēz qd^o accusatiū. nā sicut
in diuersitate genez: vt dicēdo hic est illa: v^o hic est alba.
coriscus est h. g^o coriscus ē alba: nō seq^o p^olo nisi suppona-
tur qd^o idē significet ymū gen^o sicut alterū: vt qd^o idē signi-

ficet hic qd illa. ita cu arguit. diuersitas casus nō sequit
 cōlo nisi supponat q idē significet vn casus qd alius. vt
 q idē significet notatiuus qd accusatiuus.

Dubitarer forte aliq. qz vñ h velle pñus qz sylls
 peccās i mā nō sit sylls. vñ. n. qz si ex i
 cōgruo d3 seg cōlo o3 vñ suppoet icōgruū eē cōgruū vñ cō
 di a rñdēre r si ē sic. segf cōlo d rñdēre. si aut nec ē nec cō
 cedif. nec segf cōlo simp. nec ad eū g iterrogat. vñ g vel
 le qd nō syllogizat nisi ex cōgruis vñ ex pñuētibz rei: r qz
 syllo peccans in mā nō ē pñuētis rei. g nō syllat. **Am**
pli. sic ē pñuēt in mā cū volum cōcludere vñ si accipia
 mus falsa. sic ē pñuēt in mā: cū volum cōcludere cōgruū:
 si accipia incōgruū. r qz b3 sylls videt velle pñs qz non
 syllet: sequit qz peccās in mā nō sit sylls: cuius dñi pñes
 dictū est. **C** dñm qz vt supra dicebat sp. pñs for regit
 pñiā māz. sic g sylls peccat in mā: sic nō ē sylls. r qz sylls
 accipies falsa vel iprobabilia nō peccat i mā sylli simplr.
 s3 in mā sylli dia. pñones. n. vt sūt mā sylli simplr nō ac
 cipiunt: vt sūt vere vel false: vel vt sūt necie. aut pñingen
 tes: s3 accipiunt simplr. abstrahit. n. simp sylls ab oibus.
 illis. videt. n. pñe dñe pñonis: vt pñinet ad sylluz simplr
 affirmatio r nega. nō veritas vel falsitas: nec necitas: vñ
 pñingētia. vñ t3 pñz dñ qz pñō syllo simplr est affir vñ
 nega alic d aliq. b3 g sylls vt sup dicebat: r bñ nō ē syl
 logism dñale. est tñ sylls simplr. peccat. n. in mā dialecti
 ci: s3 nō in mā simplr. **R**ursus. sylls dia. vñ ē sup dice
 bat tñ duplex ē. vñ qdē q pcedit ex pbabilibz simplr. ali
 us vñ ex pbabilibz hñic. nā si dialectici est pcedere ex p
 babilibz: sic duplex ē dia vñā simplr: alia obuiatiua: ita
 duplex erit sylls dialectici. vñ ex pbabilibz simplr: ali
 ex pbabilibz rñdēti. pp qd sic sylls peccās i mā accipit fal
 sa r iprobabilia: sic nō est sylls dialecticus: quia si accipit
 falsa r improbabilia simplr non est dialecticus simplr. si
 vero accipiat falsa r iprobabilia respndēti nō erit diale
 cticus obuiatiua. **C** Dis vñis satis appet intētio pñi. nō
 enī vult pñs negare syllz peccātē in mā nō ēē syllz sym
 sed vult ipñuz nullo mō ēē syllm dialecticus. cū g ait qz si
 neqz est: neqz dat: neqz syllet simplr: neqz ad eū g iterrogat
 exponēdū est qz cū sic sit sylls: nec est dialecticus simplr:
 nec obuiatiua. rōne. n. g nō est: nō est dialectici simplr. eo
 qz qz rñdēs nō pcedit illud: neqz dat nō ē dia obuiatiua.
 qz aut sic sit itelligēdū p sequētes qñes meli appēbit.

Alterius forte dubitarer aliq. vñrū sylls pec
 cans in mā possit dici sylls infe
 rens: r vñ qz nō: qz sylls peccās in mā: r assumēs falsa non
 semp cōcludit vñ. aliqñ. n. ex falsis segf vñ: vt pbat cir
 ca pñm z pñz: s3 vñ nō sequit ex falsis p se: r ex necitate
 vt ibidē dñ. pñt g sylls peccās in mā i ferre: nō ex necitate:
 s3 illatio nō necia nō est pñe illatio. g peccās in mā nō p
 pñe infert. **C** In dñi est. qz dicebat peccās in mā simp
 syllat: s3 dñe sylli simplr ē qz de necitate i ferat. g de rōne
 sylli peccātis in mā est qz de necitate sit illatiua. **C** dñm
 qz peccās in mā simp i ferat r de necitate. qz si qñat qd in
 fert. dñz qz infert qñē verā nō falsā. s3. n. p falsa possit cō
 cludi pñō qz in se pñsiderata ē vñ. nunqz tñ p falsa cōcludit
 aliqd qd vt segf ex pñmissis nō habeat falsitatē. sic. n. ima
 ginari dicim qz sylls est pñā quēdā cui pñmissis se hñt vt
 añs. cōlo vñ vt añs. exñte aut añte necē est existere pñs
 nō exñte añte: nō o3 nō existere pñs. nō. n. exñte leōe ad
 huc pñt existere aial. sic exñtibz pñmissis necē est qñē exi
 stere. nō exñtibz aut pñmissis nō o3 qñē nō existere: sic g ē
 ab loquēdo. tñ si accipiat pñs vt segf ex añte: sic exñte
 añte necē est existere pñs. sic nō exñte añte necē ē nō exi
 stere pñs. leo. n. i ferat aial. segf. n. ex necitate leo est: g aial
 est. nō tñ leo ex necitate i ferat qdlibz aial: s3 solū ex necita
 te i ferat aial qd est leo. ridiculū. n. est credere qz posito leo

ne de necitate ponere capra vel aliqd aliud: qd nō esset
 leo. S3 g accipiat aial vt segf ad leonē: cū nō segf ad ipñm
 nisi aial qd ē leo: p3 vñ eē qd dicebat: qz sic valz est leo
 g est aial qd est leo. sic valz nō ē leo. g nō ē aial qd ē leo. r
 sicut accepto pñte vt segf ad añs. posito añte ponit pñs:
 r nō posito nō ponit. sic accepta qñē vt se ex pñmissis exñ
 tibz pñmissis existit cōlo: r nō exñtibz nō existit. si. n. argua
 tur sic. ois lapis est aial: ois asin est lapis. g ois asinus est
 aial. bec cōlo in se accepta vñ est: s3 vt segf ex pñmissis fal
 sa est. nā referēdo qñē ad pñmissas: segf qz asin sit aial: nō
 quocūqz mō sūpt: s3 asin vt est lapis siue asin qz ē lapis
 dñe. n. qz asin qz ē lapis ē aial iplicat in se falsitatē quādā.
 si g bñ accipiamus quō segf cōlo ex pñmissis sp videbim
 qz ex falso segf falsū ex necitate. p3 g syllm peccātē in mā
 ex necitate i ferre si qñē verā s3 falsā. ex b3 g posset accipi
 z modus dñi: quare sylls peccās in mā dñ nō syllare nō
 qz simp nō syllogizet: sed qz per se r ex necessitate nō syl
 logizat cōclusionē veram: sed falsam: vt ostensum est.

Alterius forte dubitarer aliq. vñrū sylls pec
 cans in mā possit dici sylls pro
 bas. **C** dñm qz qd iō difficultatē hñe videt qz nō vñ for
 te pole qz peccās in mā sit simp sylls: r cū nō recte pber.
 ppter qd sciēdū qz sylls vt dñm est: est pñā quēdā: nō ēāt
 de rōne pñtie qd pber: s3 sufficit qz ex necitate i ferat: sic
 nō ē de rōne pñie simplr qz pber: s3 qz inferat. sic nō est de
 rōne pñie syllogistice qz pber. sed qz inferat: dñ tñ illatuz
 sit aliud ab i ferētibz: qd p3 ex diffōne sylli. nā sylls ē o3 i
 qua positis pñmissis aliqd aliud se p ea q posita sunt: ex q
 appet qz s3 tā petitiō pñcipy qz peccās in mā ex necitate i
 ferat. petitiō tñ pñcipy qz qñ infert idē p idē ipedit syllm
 simplr: qz ibi nō pñe sequit a a pñmissis. peccās vñ in mā
 qz sic ex necitate i ferat qd ē cōlo pñt ēē alia a pñmissis sim
 pliciter loquēdo nō ipedit pñāz syllogisticā. de cui rōne
 solū videt ēē qz s3 debitu ordinē in mō r fig: segf cōlo q
 sit alia a pñmissis. syllus g peccās in mā nō pbat vt ostēdē.
 est tñ simp sylls: qz fm debitu ordinē in mō r fig: pñt in
 ferre ex necitate qñē q sit alia a pñmissis: qd sufficit ad rō
 nez sylli simp. qz aut nō pber sylls peccās in mā: de leui
 p3. nihil. n. vere pbat qd s3 vere soluere: sed syllogismus
 peccātes in materia cōtingit vere r recte soluere: vt supra
 ostēdebat. g b3 sylls nec vñ nec recte pbat. ex b3 aut pos
 sit haberi z modus rñdēdi: qñe sylls peccās in mā dñ nō
 syllogizare: nō qz nullo mō syllogizet: s3 qz nō recte argu
 it: nec recte pbat vt accipiat syllogizare nō pñe: sed put
 idē ē qd arguere vñ pbare. **C** Notādū aut qz vt p qñes
 pñmissas p3 syllus peccās i mā triplr dñ nō syllogizare: vñ
 qz nō syllat dialectice: vel qz ex necitate nō syllat qñē ve
 raz: vel qz nō arguit nec pbat. h aut tria inuit pñs in litte
 ra. nā cū iterrogare videat ēē pp dialectice: cū ait qz nō
 syllat soloe: s3 o3 iterrogare vñz cōfiscus significet idēz
 qd illa dedit itelligere qz nō loqbat de syllatione simplr
 dia: s3 de obuiatiua. rursus vbi nos habem qd b3 syllus
 nō syllat simp vt dicebat: b3 greca correctio qd nō syllat
 veritatē. ex q appet qz nō negat ipñuz nullo mō ēē syllz: s3
 qz nō est sylls syllogizās veritatē. 3 vero ait qz b3 cōlo nō
 sequat ex pñmissis: s3 dicit qz b3 cōlo nō est dāda siue nō ē
 pcedēda: in quo appet qz nō negat o3o: qz nō syllogizet: s3
 qz nō pber. nā quātūcūqz sit ibi pñā syllo nisi sit ibi re
 cta argu: vel debita pñō nunqz ē pcedēda. **C** Deñ cū. d.

At putas verum est dicere quoniā est ista: id
 quod animis eaz esse: animis autē esse aspidē:
 est ergo ista aspidem.

C Ponit z palom in quo rectus mutat in obliquū. r duo
 facit: qz p facit. z soluit ibi. **A**ut nō necē. dicit g. putas
 ne vñ est dñ: qñ ista est idē qd ais eā esse: bec est maior.

Liber

ais aut ea ee aspidem: hec est minor. qd est ista aspidem: hec est conclusio. ¶ Deinde cum dicit.

CAut non necesse est si no ista aspidem signifi-
catur sed aspis aspidem autem istam.

CSolut. d. qd no e necesse. i. no e necesse qd pno ista cu sit
casus ntus no signat aspidem: s3 aspis. aspidem at signat illa n
illa. e g ibi dissilis acceptio in dne: r i pmissis. n. n. dicebat
q tu ens esse est ista: sed est ista. no g debet concludi e aspi-
dem sed est aspis. ¶ Deinde cu dicit.

CNeq3 si que dicis esse hunc est hic: dicis autem
cleonem esse. est ergo hic cleonez.

CPonit 3^m pa^m in q et mutat rectu i obliquu. r duo fac:
qz ppoit pa^m. 2° soluit ibi. ¶ No. n. e b. dicit q n3 se^o si di-
cat. putas h e ille que dicis huc ee: h e maior. dicis at huc
ee cleone. h e b^o. e igit h cleone. h e celo. ¶ Deinde cu dicit.

CMo eniz est hic cleone. Dictuz e eni qm que
dico ee cleone est hic: no hunc. neq3 eni roma-
ne dicitur sic interrogatio ista dicta.

CSolut. d. qd h e cleone. i. n signat cleone: siue n signat
casu actm. dcm e at i palo^o q iste que dico huc ee est h. no
at e dcm q sit huc. no. n. dref romane. i. latie vl agrue in-
terroga sic dea vt si dref putas que dicis ee e huc: s3 e h.
no g d3 cludi: g e cleone: s3 g e cleon. ¶ Deinde cu dicit.

CPutas scis h: h at e lapis. scis ergo lapis.

CPonit pa^m i q obliquu mutat i rectu. r duo fac: qz ppo-
pa^m. 2° sol^o ipsi ibi. ¶ Aut n ide. d^o g q r i b. i. i hac ofoe su-
ple palogicat et soloe^o: vt si dicat. putas scis b: h e a^o. b
at e lapis: hec e b^o. g scis lapis. hec e celo. ¶ Deinde cu dicit.

CAut no ide signat h i putas scis b: r i b at la-
pis: s3 in prio qde hunc i posteriore qde hic.

CSolut. d. qd n ide signat b i putas scis b. i. i maiori ppo-
ne. r i b. i. i hac ofoe i b e lapis. s3 i p. i. i p. ppo vt i ma-
iori b signat huc: qz cu of scis b: ly b e acti casus. In poste-
riori at ppo. i. i m^o ppo. aut signat b: qz cu of. b at est
lapis. ly b e nri casus. n g i pmissis cu b vbo scis ponit b i
actio est vo ponit i nro i dne ybi cludit de b vbo scis: r
no de est. no d3 cludi q scis lap^o. s3 q scis lapides. est g in
illo palo^o dissilis acce^o in dne r in pmissis. ¶ Deinde cu dicit.

CPutas ne cui? sciaz habes scis hoc: sciaz au-
tem habes lapidis: scis ergo lapidis.

CPonit pa^m i q obliquu mutat i obliquu. r duo fac: qz p
ponit h3 palo^o. 2° soluit ipm ibi. ¶ Aut hui^o qde. dicit er-
go. putas ne scis b cui? sciaz h3: hec e maior. sciaz aut h3
habes lapidis: hec est minor. g scis lapidis. ¶ Deinde cu dicit.

CAut h^o qde lapis dici huc at lapide. datu e at
cui? sciaz h3 scis n b^o: s3 b q^o n lapis s3 lapide.

CSolut. d. qd cu dicis h^o: dicis lapidis. s3 cu dici huc: dici
lapide. h^o. n e casus gti sic r lapidis. r huc e acti sic r lapi-
de: qz g n e datu. i. n e cessu q scis h^o c^o sciaz h3: s3 q scis
b: qz n d3 cludi q scis lap^o. s3 q scis lap^o. ¶ Deinde cu dicit.

CAm ergo hui^o ofoes no syllant soloecismu:
s3 vident r ppter qd videtur: r quo est obui-
andū eis manifestuz ex his que dicta sunt.

CEpilogat circa dter^o. d. ma^m ee ex his q dea sut: qm h3
ofoes n syllant solo^o: s3 vnr syllare. vt et ma^m e ex dcis pp
qd tales ofoes vnr syllare. r ma^m e et quo e eis obuiadu. i.
qtr sut sol^o de ofoes. ¶ Notadu at q oib^o talib^o ofo-
nib^o ca apen^o e apparens silitudo pntis ad pmissas. ca vo
no exntie e dissilis acce^o i dne r in pmissis.

Portet at itellere qm oinz ofonu alie
sunt faciles pspici: alie at difficiliores
fm qd: r in quo palogizant audientē

frequenter eedē illis existentem.

CUt dicebat i b 2° 4° erat tractada. p de vtili^o hui^o do-
ctric. 2° de solone appenti. 3° de solone recta. 4° tractadu
erat qd soluēdu: qz aliq ofones sut difficiles: r sut digne so-
lutiōe: alique vo sunt faciles: r quasi no sunt digne soluti-
one: s3 magis sut digne despici. Expeditis g p^o trib^o pti-
bus. pbs h exeg^o de 4° oñdes q ofoes sut difficiles ad sol-
uēdu: r sut digne solone: r q sut faciles: r sut qst digne de-
spici. Circa b at duo fac: qz p fac qd dcm e. 2° gra b^o dter-
miat de modis oppo^o r sol^o ibi. ¶ Et e queadmodu solue-
re. circa p^o duo fac: qz p ppoit qd itedit. 2° ma^m ppo^m ibi.
¶ Na eade ofone. dicit g q o3 itellre: qm oinz ofonu. i. i of-
gñe ofonu alie sut faciles pspici. alie at sut difficiles ad co-
spiciēdu s3 qd: r i q palogicat audientē. i. n dēre. ¶ Addit
at q frequenter ofoes faciles sut eedē ofonib^o difficilib^o.
na s3 eudē locū sophicu: vel s3 eandē fallaz pnt fieri ofo-
nes faciles r difficiles ad soluēdu. ¶ Notadu at q d^o fm
qd r i q: qz in oi palo^o attēdēda est ca apparetie: r no exn^o.
causa aut apparetie e id fm qd palogicat. ca vo no exis-
tie est id in quo palogicat. ¶ Deinde cu dicit.

CNa eade ofone o3 vocare q s3 ide fit. Eade
at o3 alijs qde s3 dictione: alijs aut s3 accns:
alijs autē fm aliquid videbit esse: eo q trasla-
tum vnūquodq3 similiter est manifestu.

CManifestat qd dixerat: oñdes quo eade ofo e facilis r
difficilis ad soluēdu. r duo fac: qz p o^o b i ofonib^o peccati-
bus s3 for^o. 2° i peccatib^o s3 mās. 2° ibi. ¶ Est at aliquis
of. circa p^o duo fac: qz p ma^m qd dixerat i gñali. 2° i spā-
li ibi. ¶ Queadmodu g r i bis. d^o g q eade ofone o3 voca-
re q fit s3 ide. i. s3 eade fallaz: s3 s3 sit eade ofo qtr eudem
defectu: no tñ sp ille ide defect^o appet oib^o. imo eade ofo
i alijs qde vt ee s3 dictione. alijs vo vnr ee ex dictione: vt
vt eis s3 accns. alijs at vnr ee s3 ad^o. i. s3 alia fallam ex di-
ctione. h^o at diuersitas id^o: qz vnūquodq3 traslatu ad alia r
alia mās no e silt ma^m. ¶ Non^o g q no ois ofo peccas s3
eade fallaz est eode mō difficilis: qz si h eet cognoscēs ali-
qua fallaz i aliqb^o teris cognoscet ea i oib^o teris: qd no e ve-
rū cu aliqb^o aliq ofo videat peccare s3 vna fallaz. aliqb^o
vo s3 alia. si vo ide loc^o sophic^o appli^o ad alia r alia mās.
vt ee ali^o r ali^o: o3 q s3 eudē locū sophicu heat ee ofo faci-
lis r difficil: put ad alia r alia mās applicat. ¶ Deinde cu dicit.

CQueadmodu ergo i his q s3 equone s3 q mo-
dus videt ee leuissimus palogismoz: hoc qde
r qbuslibet sunt manifesta: nāz r ofones pe-
ne ridiculose oēs sunt fm dictionez.

CManifestat qd dixerat in spāli. r duo fac: qz p ma^m hoc
circa equone oñdes s3 talē fallaz ee aliq ofones faciles.
aliq3 vo difficiles. 2° o^o qd dcm e de equone vitatē hre cir-
ca alias fallas ibi. ¶ Silt at r i accntib^o. ¶ Circa p^o duo fac:
qz p ppo^o qd itedit. 2° qd dixerat mani^o p ex^o ibi. ¶ Ut vir
ferebat. ¶ Continet aut sic. bñ dcm e q s3 eudē locū sophi-
cu sut aliq ofones faciles. aliq vo difficiles: queadmodu
accidit in his ofonib^o q sut s3 equone q modus leuissim^o
palo^o. ¶ Inter palo^o. n. equo vt ee facilior: r tñ s3 equone
sup. sut aliq ofones difficiles. aliq vo faciles. id subdit q
h. i. soph^o peccatia s3 equone sut qbuslibet manifesta. nā
oēs h3 ofones fm dictione. i. s3 equone pene sut ridiculo-
se. i. sut qst digne despici r faciles ad soluēdu. ¶ Notadu
aut q d^o pene oēs: qz no oēs ofones peccates s3 equones
sunt faciles ad soluēdu: sed alique sunt difficiles: vt pa-
tebit. ¶ Deinde cum dicit.

CUt vir ferebatur gradatim sedens.

CManifestat qd dixerat p ex^o: r duo fac: qz p exēplificat
de ofonib^o facilib^o. 2° de difficilib^o ibi. ¶ Illa aut r piciū

Secundus

64

mos. Circa p^m tria facit fm q^m tria ex^o adducit. 2° ps ibi. (Et boreas. 3° ibi. (Et vtra bouz. Continet sic. bñ dñi ē q^m f3 equōne aliq^m ofoes ff faciles: vt p3 i hac ofoe. vir se rebat gradati sedēs: b^o ē facit equō: q3 b qd dico gradati p3 dñiari a gradior. ieris. qd ē vñ: sic ē locutio flla. ē enī sensus q^m vir sedēs ferebat gradiedo ita q^m sil sedeat 2 gra diat: qd ē icōueniēs. 2° si gradati p3 dñiari a gradu qd ē nomē: 2 vt sit sēsus q^m vir ferebat sedēs: siue potet de gra du in gradu: 2 sic pōt esse vera. (Deinde cum dicit.

Et boreas purus nō pdidit enī pauperē.

Ponit 2^m ex^o. d. q^m boreas nō ē pur^o: q3 pdit. i. ledit pau perē. forme ē at sic p^a. nihil qd ledit paupē ē pur^o: boreas ledit paupē. q^m nō ē pur^o. h^o ē equō: q3 b qd dico purū: vel signat idē qd inoscēs: 2 sic boreas nō est purus: q3 multis nocet: vel significat idē qd purgās: 2 sic boreas est purus: q3 aere purgat. (Deinde cum dicit.

Et vtra bouz pariet antea neutra s3 posteri^o ambe. Eodē aut mō 2 aliaz pene plures.

Ponit 3^m ex^o. d. 2 putas vtra boui. i. aliq^m vaccap piet añ vel neutra piet añ: s3 abe pient posteri^o. h^o ē et equō facit: q3 si ly añ d^o añrioritate loci: sic ē locutio vñ. fili^o. n. f3 sitū orif añ mīes sua: q3 orif corā mīe sua. s3 si ly añ d^o pozitāte tpi: sic ē locutio flla. nll^o. n. nat^o tpe ē añ suos pētes. ad dīt at q^m sic dñi ē i bis ofonib^o: eodē at mō se bñt 2 a^o pe neples: q3 fēf oēs ofoes f3 equō^m ff faciles. (Dein. c. d.

Illa at 2 pitissimos vidēt latere. Signū aut boz qm litigāt sepe de noib^o: vtrū idē signifi cet de oib^o ens: 2 vñ: vñ aliud. Alijs. n. vñ idē signat ens 2 vñ. Alij at zēnois oōne 2 pme nidis soluit: eo q^m mltiplr dicāt vñ dīci 2 ens.

Exēpl^o de ofonib^o. Continet sic. dñi ē q^m f3 equōne ali q^m ff facilia: s3 illa b ē alia volūt latere pitiss^o: 2 ff diffici lia. sig^m at boz ē qm piti sepe litigāt de noib^o. litigāt enī vtrū ens 2 vñ de oib^o suis signat: vel de oib^o de q^m p/ dicant significēt idē vel a^o. nā alijs qdē vident ens 2 vñ sig^m. sic. n. pmenides 2 mellissus: vñ ē ceno videbant ac tpe ens 2 vñ: ac si ofen vniuoce. alij aut dīcūt dñi: q3 soluit ofonē cenois 2 pmenidis: eo q^m dicāt vñ 2 ens mlt tiplr dīci. (Norādū at q^m p^o ofones fm equōne sūt faci les ad soluēdū: q3 accipiūt p^m equōne: s3 ofones d vno t ente: vñ i p lib. dixim^o ff difficles: q3 nō sūt pure equoca: s3 ff analogā: q3 nō tñ recedūt ab vniuoce^m q^m tū pure eg uoca. iō pp b3 aliq^mle appropinqatē ad vniuo^m vñ ali quib^o 2 vñ simp^o dīci: cū tñ dicāt mltip^o. (Dein cū. d.

Silr at 2 i accñte 2 in alijs singulis. Alie q^m dez oōnuz erūt faciles videri: alie vero diffici liores: 2 sumē in quo genere 2 vtrū elēbus vel nō elēbus nō facile silr in oibus.

Cōdit qd dñi ē de equōne vitatē hre de alijs fallijs. d. q^m silr i accñte: 2 in alijs singulis fallijs: tā in dictiōe q^m ex. alie qdē ofonuz erūt faciles videri. alie vñ erūt difficilio res. subdit autē q^m nō est silr facile in oib^o ofonibus scire sumere in quo gñe sint. i. f3 quā fallaz peccant: nec est silr facile in oib^o cogicē vtrū fiat elēb^o vel nō fiat elēbus.

St autē acris oō q^m dubitare fac ma xime: mordet enī hoc maxime.

Postq^m pbs o^o i ofonib^o peccatib^o f3 for^m ē aliq^m faciles: aliq^m vñ difficles. In pte ista o^o b idē d peccatib^o i mā. 2 3° fac: q3 p diffinit q^m ofo acris: siue q^m ofo diffici^o. 2° distig^o ofoes peccātes i mā ab ofo nib^o peccatib^o i for^o. 3° quō i ofonib^o peccatib^o i mā ff aliq^m ofoes acres 2 difficles: aliq^m vñ acres 2 faciles. 2° ibi. (Du bitatio at ē dup^o. 3° ibi. (Quapp i syllog^o. d^o g^m illa ē ofo

acris 2 difficles q^m maxie fac dubitare q^m at talis ofo deat dici acris. p3 qd max^o mordet. i. ledit rñdētē: sic g^m acre i fa pozib^o mordet 2 stimulat siue pūgit gustātē. sic illd ē acre in ofonib^o qd mordet 2 stimulat rñdētē. (Deinde cū. d.

Dubiratio at ē duplex b qdez in syllogizatis quā iterimat q3 iterrogationē. Illa autē in liti giosis quō dicat quis pposituz.

Distinguit peccātes i mā a peccatib^o i for^o. d. q^m dup^o est dubita^o. i. duplo ē dubitabil^o ofo. B qdē i ofonib^o syllogizatis q^m ad peccātes i mā i q^m sup. peccatib^o i mā q^m i. aliquaz iterrogationū eligat q3. i. d3 aliq3 eligere sup. vt eaz iteri mat. vna ē g^m ofo dubitabil^o peccās i mā q3 q3 d3 eliget vt soluat iterimēdo: s3 illa. i. alia ofo ē dubitabilis i litigiosis. i. i peccatib^o i for^o q3 q3 d3 solvere videndo quō dicat. i. quō clndat ppo^m. ois. n. ofo peccās in forma cū sit insyl logizata nō d^o. i. nō clndit ppo^m. (Deinde cū dicit.

Quapp i syllogisticis acriores oōnes q^mre magis faciūt. Est aut syllogistica oratio qdem acerrima si ex q^m maxime apparētib^o q^m maxime pbabile interimit.

Premissa disti^o iter peccātes i mā: 2 peccātes i for^o. In pte ista o^o quō i peccatib^o i mā repiunt ofoes difficles. 2 duo facit: q3 p^o quō in talib^o repiunt ofoes difficles. 2° quō faciles ibi. (Quq^m g^m nō syllo^o. Circa p^m duo fac: q3 p^o deteriat de difficul^o peccatū i mā f3 se. 2° dter^o d diffi^o talū ofonū i ppa^m ad peccātes i for^o ibi. (Litigiosaz at.)

Norādū g^m cū pbs dter^o de faci^o 2 diffi^o ofonū peccatū i for^o. n^o disti^o iter peccātes i for^o 2 peccātes i mā: q3 n^o idiguit b3 disti^o dter^o. cū so^m dter^o de facili^o 2 difficul^o peccatū i for^o f3 se. b. at idiguit b3 disti^o: q3 nō so^m dter^o de peccatib^o i mā f3 se: s3 ē dter^o de eis i ppa^m ad peccan tes i for^o. p^o at ps vbi dter^o de diffi^o peccatū i mā fm se vidit i duas f3 q^m duplicē difficul^o assig^o. 2° ibi. (Scōa at q^m ex oib^o. Circa p^m duo fac: q3 p^o ppo^m qd itēdit. 2° assig^o cāz dci ibi. (Nā cū vna ē ofo. d^o g^m i ofonib^o syllo^o. i. i peccatib^o i mā. ille ff ofoes acris^o 2 diffici^o q^m magi faci unt q^mre. i. q^m pbs faciūt dubi^o: 2 q^m sic ē. iō illa ofo syllo^o ē acerria: si ex q^m max^o appentib^o. i. ex max^o pbabilib^o iteri mūt maxie pbable. i. clndūt max^o iprobable. (Nōn^o at q^m nihil pbib3 aliq^m fallā pbabi^o ēē qbusdā vñ: 2 q^m ex flis p^o seq flz. n^o ē icōueniēs ex pbabilib^o seq iprobable: vñ ex pbabilib^o iterimef pbable. pbable. n. erat medea nō diliget: q3 erat iterficiēs. si g^m argueret sic. ois mī diligit. medea ē mī. g^m diligit. h^o ex pbabilib^o clndit iprobable. Improbable. n. ē q^m medea iterficiēs dilexerit 2 pbable q^m n^o dile^o. cū g^m pmissē ff pbables 2 iproba^o b3 o^o er^o acer ria: q3 max^o fac q^mre: vel max^o fac dubi^o. (Dein cū dīc.

Mā cū vna ē ofo trāspōsita ddictiōe oēs files hēbit syllos. sp. n. ex pbabilib^o: silr pbabile in teriet vel pstruet. qpp neciū dubitare: maxie g^m hec acris q^m ex equo clonē fac iterrogatibus.

Assignat cām dicti oñdēs q^m talis ofo max^o fac dubita re. d. q^m cū vna sit ofo. i. cū vna sit rōcinatio: siue cū vñ sit syllo trāspōsita ddictiōe. i. accepto oppo^o hñis cū altera p missaz oēs silr hēbit syllos: q3 sp clndet oppo^o alteri^o p/ missaz: qd at trāspōsita ddictiōe sp fiat syllo: p3 q^m sic faci endo sp ex pbabilib^o opponēs iterimit silr pbabile: vñ cō struet iprobable: qpp necm ē dubitare. max^o g^m b3 ofo erit acris: q3 pñē fac ex eq^m iterrogatib^o. i. ex pmissis. (No tādū at q^m cū ex pbabilib^o clndit iprobabile. max^o angu stiaf rñs: q3 si ccedat pñē ccedat iprobabile: si neget pñis sas neget pbabilia. si at nō ccedat pñē: s3 neget vt si nō cō ccedat q^m medea iterficiēs diligit: tūc accepto oppo^o hñis vt q^m medea nō diligit cū miori. i. cū bac: q3 medea ē mī cō

Liber

cludet oppo^m maior: qd nō oīs mater diligit qd ē iproba-
bile: sic ē cū oppo^m nō ē maior: cludet oppo^m minor. v3.
q medea nō sit mīr. nā si oīs mīr diligit: et medea nō diligit:
se^o q ipa nō sit mīr: qd falsū ē. qd qd dīcat sp vī cludi i-
probabile: et ex eā vī bīe ad pmissas. qz sic pmissē pbabi-
les iferūt nō ē iprobabile: ita oppo^m nō ē qd ē pbabile i-
fert oppo^m pmissaz qd ē iprobabile. oppo^m nō ē nō ērit p-
babile: qz positū ē nō ē ē iprobabile: s3 oppo^m pmissaz erit
probabile. qz positū ē pmissas ēē pbabiles. qz si ēt siles syl-
logismi: qz ex pbabilib⁹ cludet iprobabile: qre nec ē
rīdētē dubitare quō aut tal⁹ oīo sit solūda. merito qz b3
oīo nō solū est acris sed acerrima. C Deinde cū dicit.

C Scda at q ex oib⁹ silib⁹. B. n. silr facit dubita-
re q nā interrogationū iterimēda ē: b at difficile
nā iterimēdū qdē. qd at iterimēdū dubiuz.

C Ponit scda3 difficultatē circa b3 oīones q difficultas nō
est acerrima: s3 ē 2° acris. iō ait q 2°. i. 2° acris: vel scdaio
difficilis ē illa oīo q erit ex oib⁹ silib⁹. i. ex oib⁹ iprobabili-
bus. si. n. pmissē sūt eque iprobabiles faciūt difficultatē i-
soluēdo: qz dubitat rīo. quā pmissaz iterimere debeat cū
sint silr dubie. iō subdit qz bec oīo silr faciet dubitare q i-
terrogationū. i. q pmissaz ē iterimēda. B aut ē difficile. i.
B est qz fac difficultatē in qīto. nā iterimēdū ē qdē aliqd
i. aliqd pmissaz: s3 qd sit iterimēdū ē dubiū: cū nō magi sit
vna dubia q alia. C Notādū aut qz bec difficultas nō ē
tāta sicut p. nā cū ex pbabilib⁹ cludūt iprobabile: tunc
max⁹ ē dubiū quō ē solūdū: s3 qz pmissē sūt eque iproba-
biles: s3 ex B aliquā difficultatē iducat: qz dubitam⁹ qd i-
terimēdū ē. b3 tū dubō nō est tāta sic pma. iō bec oīo dī
scda acris. siue scdaio difficilis. C Deinde cū dicit.

C Litigiosaruz autē acerrima quidē est que pri-
muz statiz dubia ē: vtruz syllogizata est vel nō
et vtruz fm falsuz: vel s3 diuisionē solutio.

C Determinat de difficultate peccatiū i mā p pationē ad
peccates i for⁹. et duo fac⁹ s3 qz duas difficultates ponit. 2°
ibi. Scda aut aliaz. dicit qz litigiosa 2. i. r⁹ litigiosarū
oīonū illa oīo peccas in mā ē acerrima q statiz dubia est:
vtr⁹ ē syllo⁹ vel nō. et ē dubiū ē vtr⁹ sit dāda s3 falsuz. i. p
iterēptionē: v⁹ s3 diuisionē. i. p distictioēz qn ē oīo peccas i
mā b3 affinitatē cū peccate in for⁹: et dubitat s3 qd peccat
et quō ē solūda: tūc ē acerrima. C Deinde cū dicit.

C Scda at aliarū q manifesta qdē s3 diuisionē
vel iterēptionē est. Nō est autē euīdēs p quā i-
terrogationuz iterēptio. nā sic solūda ē: s3 vtr⁹
s3 pōnē aut s3 aliquā interrogationuz est.

C Ponit scda3 difficultatē. d. qz aliaz. i. inter alias oīones
difficiles. 2°. i. scdaio difficilis ē illa oīo qdē māifesta ē
vtr⁹ peccet in mā vel in for⁹. et mā⁹ est qn solūda ē p di-
uisionē: vel p iterēptionē: nō tūc euīdēs p quā interroga-
tionū. i. p quā pmissarū ē solūda. i. faciēda iterēptio vel
diuīso. C Notādū at qz sic oīones peccates in mā fm se
accepte bnt duplicē difficultatē. vna q est acerrima. aliaz q
est scda acris: sic b3 oīones vt pparant ad peccates in for⁹
ma bnt duplicē difficultatē. vna acerrima: vt cū dubiuz
est s3 qd peccat. aliā vō q ē scda acris: vt cū scit qz peccat
in mā: vel qz peccat in for⁹. dubitat tū q pmissaruz sit di-
stinguēda vel iterimēda. C Deinde cū dicit.

C Quadoqz nō syllogizata oratio facilis est: si
sunt valde iprobabilia: vel falsa que sumuntur.
Quadoqz autē nō digna despici.

C Exegit de facilitate taliū oīonū et duo fac⁹: qz p o⁹ q oīo-
nes sūt faciles: et inuit quāda3 diuisionē faciūt oīonū. 2°
exegit de mēbris dionis ibi. C Nā qnqz deest. dicit qz oīo

nō syllo⁹ tūc est facilis si sint valde iōpiata: vel valde fla-
q sumūt. et addit qz b3 oīo facilis qnqz nō ē digna despici:
i quo inuit talē distictionē: qz oīo facilis aliqū digna ē de-
spici: aliqū nō digna. C Notādū aut qz b3 p oīonē nō syl-
lo⁹ s3 s3 dīderat series līe vī pbs itellere peccatē in mā: qz
illa ē q recipit et iōpiabilia. i. iprobabilia.

Dubitarer g aliqz. qz si sic exponēda ē lfa: vī sibi
pbs dīderat: qz pbs peccates in mā appel-
labat oīones syllo⁹. B aut vī eas appellare nō syllogizatas.
C Dd3 qz nō ē icōueniēs eādē oīones syllo⁹ simp⁹: nō tū
syllo⁹ veritatē: vel syllo⁹ simp⁹: nō tū syllo⁹ dia⁹: vel syl-
lo⁹ simp⁹: nō tū pbare vel arg⁹: siue nō syllo⁹ insolubilr.
oīo qz peccas in mā simplr syllogizat: sed nō syllogizat ve-
ritatē: nec syllogizat dialecticē: nec insolubilr. est g syllo⁹
et nō syllo⁹ diuersis respectibus. C Deinde cū dicit.

C Nā qnqz deest aliqua taliū interrogationū de
qua oratio: et ppter quā: et nō assumit hanc: et
nō syllogizat: et stultus est syllogismus.

C Exegit de mēbris dionis et duo fac⁹: qz p o⁹ q oīo facil⁹ est
digna despici. 2° q nō est digna despici ibi. (Nā at eoz.)
dicit qz qz in syllo deest aliqū taliū interrogationū de qz
pp quā ē oīo. i. s. et opponēs nō assumit hanc et nō syllogizat p il-
lā. fatū ē syllo⁹: et ē oīo digna despici. ridiculū. n. ē ptermi-
tere illā pmissaz ex qz et pp quā ē illa s. C Notādū at qz p
misse i duplici bitu⁹ se bnt ad nē. v3. in bitu⁹ cāe mālis:
qz maior et minor extremitas q ponunt i pmissis sūt mā s.
nis. rursus pmissē se bnt in bitu⁹ cāe efficiētis: qz medi⁹
termi⁹ q in pmissis ponitur ē id p cui⁹ efficaciaz se⁹. s. s. g
est ex pmissis in qz tū ē cā mālis ei⁹: et ē p pmissas put sunt
cā efficiētis ipf⁹. C Notādū aut qz s3 regant due pmissē
ad cludēda nē: nō tū qz libz illaz ē eque pncipalis r⁹ ipf⁹
tūc g ē oīo digna despici qn ptermittit illa pmissa: ex qz et
p quā pncipali⁹ et euīdēt⁹ iferūt xlo. Si g arg⁹ nō sumat
ambas pmissas s3 ptermittat pmissaz pncipaliorē: et etiaz
peccet i mā: et nō syl⁹ vī⁹ ē oīo fatū syllo⁹. C Deīn cū d.

C Quadoqz autē earuz que extrinsecus: nō de-
spiciēdus vllō mō: sed oratio quidē habilis ē:
interrogas autē interrogauit nō bene.

C Dicit qz oīo nō ē digna despici. d. qz qn in syllo assumētē i-
probabilia et peccatē in mā nō deficit aliqū pmissaz: s3 de-
ficit aliqd eoz qz sūt extrinsecus: vt qz forte deficit ibi pba-
tio maioris vel minoris nō est despiciēdus ille syllo⁹ nullo
mō: s3 oīo qd ē habilis. i. facilis ad solūdū: qz assumit i-
probabilia: et opponēs nō bnt interrogauit: qz cū assumeret
q nō videbant pbabilia debebat ea pbare et declarare.
C Notādū aut qz i oīone habili ad solūdū aliqū ē defe-
ctus ex pte oīonis: vt cū deficit sibi ppō necia q ē de eēn⁹
syll⁹: et tūc dī digna despici. aliqū vō nō deficit ibi ppō in-
trinseca: sed extrinseca: vt qz deficit ibi pbō maioris vel
minoris q nō vident pbabiles: et tūc magis vī ē defect⁹
ex pte opponēt⁹ nō declarātis ppō⁹ qz ex pte oīonis. oīo
ergo nō potest dici digna despici: sed opponēs nō bene in-
terrogauit. C Deinde cū dicit.

C Et quēadmodū soluere qnqz qdē ad oīonē:
qnqz at ad interrogatē et interrogationē. qnqz ve-
ro ad neutz boz. Silr et interrogare et syllogi-
zare eq: et ad ppositionē: et ad respōdētē: et ad
tēpus: quādo pluris tēpis egēs solutio qz pten-
tis tēporis disputatio ad solutionē.

C Determinat de modis soluēdi et opponēdi ostēdens qz si
tres sūt modi soluēdi sic et tres sūt opponēdi. iō ait qz quē-
admodū ē. i. ptingit soluere qnqz ad oīonē. i. recte. qnqz at
ad iterro⁹ et iterro⁹. i. appenter: et ad boiez. qnqz aut est

solu ad neutp boz: qz nō ē solo: nec ad hoies: nec ad ofo-
nez: s3 ad tps. silt aut r iterrogare. i. opponere r syllare est
tripplr. i. ad pōnē. i. ad ofonē. r recte ad rñdētē. i. appenter
r ad hoies: r ē ad tps. r subdit qz soluere ad tps est qñ so-
lutio ē egēs pls rpls qz dispu. i. qz disputare ad solonē p-
sentis tps: qñqz g in soluēdo vel i opponēdo cñtē: r pp
necitatē iplicat aliqd qd eger pli declinatione r pli tpe qz
sit totū pncipale ppo^m b3 solo vel oppositio r3 ēē ad tps.
¶ Notādū āt qz bec ps duplr pnuari pōt ad pcedētia. p
vt seqf ad totū ca^m. nā si i hoc ca^o determinat de ofonib³
facilib³ r difficilib³: cū pp facilitatē r difficultatē ofonuz
pigit aliqnē bñ r male opponere vel soluere: cōgruit vt
post determinatiōē de diuersi³ ofonū determinet de di-
uersitate soluēdi vel opponēdi. z^o bec ps pōt sumere ori-
ginē ex eo qd imēdiatē pcessit. dixerat. n. qz^o opponētēz
nō bñ iterrogare. vt g ostēderet h bñ veritatē subiūxit:
qz sicut pigit soluere recte r nō recte s3 apparēter r ad tē-
pus sic^o iterrogare recte r nō recte: s3 appenter r ad tps
r in hoc finit ps executius hui³ libri. CAP. XI.

Equātis igit r qlib³ fuit disputā-
tibus palogismi: r quō ofidē³
falsuz: r que extra opionē sunt di-
cere faciem³. Ampli³ autē ex qui-
b³ accidit soloecismū: r quō iter-
rogādū: r qz ordo iterrogationuz.

¶ Dec ps diuisa fuit 3 totū pcedēs. post qz pbs determi-
nauit d syllos sopbicus s3 se r s3 sua pñ³: r s3 metas ad qz
deducit. In pte ista epylogat circa determinatiā: vt autem
appet necitas hui³ capli. ¶ Sciēdū qz i p lib³ top. pbs vi-
xit se velle iuenire methodū ex qz pbabilr syllare posse-
m³ de oi pbleu³: r de oi ppo³. cū qz dā sint pbabilia cir-
ca qz versat syllos dia³. qdā aut videant pbabilia r nō sint
circa qz vsat litigiosus r sopbic³ si pple bz bñ notū de p-
babilib³ oz determinare de oi pbabili. vt g sufficiēter bñ-
m³ qz pbs se pmisit tradere in lib. topi. oportuit nō soluz
determinare de pbabilib³ circa qz vsat dia³ qd scm ē i lib.
topi. s3 ē oportuit tractare de his qz vident pbabilia: r de
his qz vident syllare circa qz vsat litigiosus r sopbic³: qd fa-
ctū ē i hoc lib. pte g illā lo³ qz vocat inētia qz sit p locos r
pbabilia sufficiēter bñ possit p li³ top. r p li. elēchoz. In
his. n. duob³ libris determinat de oi gñe pbabiliū: r de oi
gñe locoz: tā de locis veris: qd factū est in lib. topi. qz ē in li.
topi. vt p tradita h r ibi ostēderet se sufficiēter dedisse illaz
methodū quā i p top. pmiserat se tradituz. tria g fac: qz p
epyllogat deteriatā i B lib. z^o ex deteriat³ ait qz restat on-
dere quō sufficiēter tradita sit methodus iuētiua. 3° epy-
logat deteriatā i lib. top. r o³ se h3 methodū sufficiēter tra-
didisse. z^o ibi. ¶ Reliquū aut ē de eo. 3° ibi. ¶ Ergo sūps³
iuenire. ¶ Circa pñm duo fac: qz p epylogat deteriatā qñtū
ad p³ libz elēchoz. z^o qñ³ ad z³ ibi. ¶ Ampli³ āt ad quē.
dic g qz dcm ē in p³ ex quāt³ disputatiōib³. i. ex qz dispu-
tatiōib³ r ex qlib³ fiunt paloz: r h qñtū ad metā redargu-
tiōis ad quā pa³ pñ³ ordinant. r ē dcm ē quō ofidim³ fal-
suz: r quō faciam³ rñdētē ofe ea qz sunt ex opionē qñtū ad
metā falsi r opinabilis: apli³ dictū ē ex gbus accit syllos
sup. ducēs ad soloe^m vel ad nugationē. r dcm ē quō inter-
rogādū: r qz ordo iterrogationū qñtū ad cautelas. ¶ No-
tādū aut qz ait ex quātis r qlibus fiunt paloz: qz in p lib. nō
solū dcm est de numero locoz sopbicoz ex quibus fiunt
paloz: qz ofidim³ ē eos ēē. xii. s3 ē dcm est de mō r de qñtita-
te eoz: qz ofidim³ ē aliquos eoz esse in dictiōe. aliquos

vero extra dictiōē. ¶ Deinde cū dicit.

¶ Ampli³ āt ad qd sint viles h3 ofones. Et de
rñsione silt oi. Et quō soluēduz disputatōes r
syllos: dicta sunt nobis de oibus nobis bec.

¶ Epylogat qñtū ad z³ libz. d. qz apli³ i B scdo lib. dcm est
ad qd sint viles oēs h3 ofones: r dcm ē simplr. i. vlt de oi
rñsione qñtū ad solonē appentē: r dcm ē quō soluēdu ē dis-
putatiōes r syllos qñtū ad solonē rectā. B. n. de oib³. i. iter
oia vel iter alia dicta sūt nobis. i. a nobis. ¶ Notādū autē
qz nō epylogat vlt oia dā in B z³: sed solū epylogat qz pñ³
itēdunt i B z³. de facilitate. n. r difficultate ofonū nihil h
epyllogat: iō nō ait abso³ qz deteriatā in B lib. sint qz nunc
dā sunt. s3 qz iter alia dā sūt bec. ¶ Deinde cū dicit.

¶ Reliquū ē āt de eo qd ex pncipio erat pposi-
tum reminiscētib³ aliquid dicere breuiter r
finem imponere dictis.

¶ Ex deteriatis i B lib. ait qz restat ondere quō sufficien-
ter sit tradita methodus iuētiua. d. qz reminiscēt³ nobis
de his qz dixim³ in li. top. qz volebam³ tradere artē de oi
pblemate reliquū est ofe aliqd de eo qd erat in pñ³: ostē-
dendo p tradita i B lib. cū his qz tradita sunt in lib. topi.
sufficiēter tradidisse methodū d pbabilib³ qz methodus
in pncipio libri topi. esse tradēda dicebāt. bis ergo ostē-
sis restat iponere finē dictis. ¶ Deinde cū dicit.

¶ Ergo sūpsim³ iuenire prātē aliquā syllogisti-
cas de pposito ex his que isunt qz probabilissi-
ma. hoc. n. opus est dialectice r tētatine p se.

¶ Epylogat deteriatā i li. topi. vt ostēdat se sufficiēter tra-
didisse artē iuētiuā. r tria fac: qz p epylogat deteriatā i li.
top. z^o resumit qz sunt tradita i B li. 3° cludit qz finē h3 qd
pposuit: r qz sufficiēter tradidit methodū iuētiuā. z^o ibi.
¶ Prater B āt. 3° ibi. ¶ Qñ g hñt. ¶ Ad euidentā āt p
ptis sciēdū qz li. topi. in duas ptes diuidit. i. pbemū r tra-
ctatū. Itē ps executiua diuidit i duas. v3. in dia³ simp³ r
obuiatiuā. In pñm. n. septē libris magis deteriat³ de dia-
lectica simp³. In 8° vo magis de obuiatiua. tria g facit: qz p
epy³ qñtū ad deteriatā in pbe³: z^o qñtū ad deteriatā in p-
mūsis septē li³ vbi agit de dia³ sim³. 3° epylogat qñtū ad
deteriatā in 8°: vbi qñtū agit de dia³ simplr obuiatiua. z^o
ibi. ¶ Manifestū ē āt i pñm. 3° ibi. ¶ Ampli³ aut quō.
In pbe³ aut libri topi. duo tāgebant. p³ autē qz tradēda
erat methodus p quā possem³ oppo³ r syllare de oi pro-
bleu³. z^o vo qz p illā methodū posse³ sustinere r rñdere ad
oē pbleu³ nō dicēdo aliqd repugnās. duo g fac: qz p epy-
logat deteriatā in pbe³ libri topi. qñtū ad prātēz syllandi.
z^o qñtū ad prātē sustinēdi ibi. ¶ Qñ aut r format. ¶ dicit g
qz in pbe³ top. sumpsim³. i. accepim³ r pposuim³ iuenire
quādā prātē. i. quādā methodū syllo³. i. ad syllandū de
pposito: r hoc ex his que in qz sūt pbabilia. i. ex manifeste
pbabilib³. r addit qz B est op³ dia³ p se r tētatine sup. ex
pñti vel p accis. ¶ Notādū āt qz qd est simp³ tale respe-
ctu hui³ nō ppe ē tale p se: s3 est tale qñ ex pñti r p accis
cū dialectica pcedat ex pbabilib³ simplr. tētatina vo ex
pbabilibus rñ³. dia³ accipit quasi pbabilia p se. tētatina
vo accipit talia qñ p accis r ex pñti. ¶ Deinde cū dicit.

¶ Qñ autē r format ad ea pp sopbistice vicinī-
tatē: vt nō solū expimētiū possit sumere dialecti-
ce: s3 ē qñ sciēs. pp hoc nō tñ dictū op³ nego-
ciū pposuim³ oionē posse sumē: s3 ē vt oionē
sustinētes obferemus positionē velut per p-
babilissima. Simili modo.

¶ Epylogat dicta in pbemio topi. qñtū ad prātē sustinēdi. r

Liber

duo facit: q² p² facit q² d² c² e². 2° assignat cāz dicti ibi. (Cāz aut dixim⁹.) dicit q² q² d² a² p² format ad eā. i. ad sopbica p² vicinitatē sopbice. i. p² affini⁹ quā h² d² a² ad sopbi-
caz: d² a² sup² p² etit: vt nō solū possit expimētū sumere op-
ponēdo 2 syllo⁹. s³ ē 2 p² etit d² a² vt appeat q² si sciēs rīdē-
do 2 sustinēdo. p² p² q² q² spectat ad dialecticū nō solū op-
ponere: s³ ē 2 sustinere: p² posuim⁹ in p² n² top. d² c² m² op² nego-
cy d² a² e²: nō tū o² nē posse sumere opponēdo 2 syllando.
s³ ē vt obseruem⁹ o² nē sustinētes positioes: 2 h² fili mō
pbabilissimā: q² sic debem⁹ p² pbabili⁹ oppo² 2 syllo⁹. sic
debem⁹ fili mō p² pbabi⁹ sustinere 2 rīdere. (Norādū
aut q² d² a² aliqūā vicinitatē h² cū tēta⁹. q² tētatū ē pa-
dia⁹. sic ēt aliqūā vicinitatē h² cū sopbica. sopbista. n. vlt
videri d² a² 2 s³ itat ipz accipiēdo q² vident⁹ pbabi⁹. ad dia-
lecticū q² put h² affinitatē cū tēta⁹ spectat opponere 2 syl-
logizare: q² vt ē p² p² dem² ratiū sp. tētatū. n. vult oppo-
nere vt sumat expimētū de rīdēte: s³ ad ipz dialecticū vt
h² affinitatē cū sopbista spectare vt sustinere 2 rīdere: q²
cū sopbista velit videri sciēs: q² max⁹ q² appet sciēs rīdē-
do spectat ad dialecticū nō solū opponere: 2 expi⁹ sume-
re p² affinitatē quā h² ad tētatū: s³ ē 2 spectat ad ipm su-
stinere 2 rīdere: vt appeat sciēs p² affinitatē quā h² ad
sopbica. volēs q² p² oīdēre q² spectat ad dialecticū oppo-
nere 2 p² dialecticū tētatū. volēs aut oīdēre q² spectat
ad eū rīdere 2 p² ipz sopbi⁹. (Deinde cū dicit.

Causam aut dixim⁹ hui⁹: q² 2 p² p² Socras
res interrogabat: s³ nō rīdēbat: fatebat. n. nesciē.

Cuia dixerat q² spectat ad dialecticū obfuarē 2 susti-
positionē: assignat 2 inuit q² sit cā hui⁹. d. q² cā h²: q² debe-
rem⁹ sustinere 2 obfuarē pōnē dixim⁹ sup². p² in p² n² ca-
pituli: q² iō debe⁹ facere h² vt nō dicam⁹ aliqd repugnās:
2 q² difficile est nō dicere aliqd repugnās: 2 solū sci⁹ p²it
obseruare ne rīdēdo sibi p²dicāt. p² p² Socrates interroga-
uit. i. volebat iterro⁹: s³ nō rīdēbat. i. nōlebat rīdere. cau-
sa aut hui⁹ erat q² fatebat se nō scire. (Deinde cū dicit.

CManifestū ē at i priorib⁹: 2 ad quor⁹: 2 ex q²
lib⁹: 2 ex quot h² erit: 2 vñ idonei erim⁹ hōz.

CPostq² epylogauit q² ad pbe⁹ libri top. epylogat q²
ad p² executiū. 2 p² q² ad septē pcedētes li⁹. d. q² in pōzi-
bus. i. in p²is septē pcedētib⁹ li⁹ top. ma⁹ ē ad q² t² ex q²
h² erit q². i. syllare poterim⁹. 2 ma⁹ ē vñ erim⁹ ydonei hō-
rūz. (Norādū aut q² in syllo d² a² simplr sup²to tria ē cō-
fidare. v² p²missas 2 nē 2 bitudies locales q² sūt qdā p²side-
ratiōes 2 qdā maxie p² q² roborat d² a² syllo. q² g² in p²is
septē libri dēterminat q² de d² a² simplr. iō p² illos libros
ma⁹ ē ex q² erit syllo q² ad p²missas: 2 ad q² q² ad q² nē:
2 vñ ydonei erim⁹ ad syllandū q² ad p²idat⁹. 2 max⁹
per quas roborat h² syllo. (Deinde cū dicit.

CAmpli⁹ autē quō interrogāda 2 ordināda q²
ois: 2 de rīdētib⁹ 2 solonib⁹ q² sūt ad syllos pa-
refactū ē: 2 de alijs q² cūq² eiusdē vie sūt oīoes.

CEpylogat q² ad dēter⁹ in 8° top. in q² q² tria tāgunē:
q² ibi docet opponēs quō debeat iterro⁹. i. struif rīs quō
debeat rīdere. 2 solvere danē cautele: 2 ydonei⁹ p² q² ba-
bem⁹ vias ad talia faciēdū: iō ait q² amp. in 8° d² c² m² est:
2 quō iterro⁹ 2 ordi⁹ sit oīs q² q² ad opponēte: 2 d² c² m² est
de rīdētib⁹: 2 de solonib⁹ q² sūt ad h² palo⁹ q² ad rīdē-
tes. 2 patefciū ē de alijs q² cūq² sūt oīoes eiusdē vie q² tūz
ad cautelas 2 ydoneitates: vel q² tūz ad alia annexa dial-
ecico negocio. (Deinde cū dicit.

CPreter hec aut de paralogisimis pertractan-
mus: sicut iam diximus prius.

CResumit d² cā in B lib. vt p² tradita in lib. topi. 2 p² d² cā i B
libro oīdat se sufficiēter tradidisse illā p²te lo⁹ q² d² iūeti-

ua. d. q² p²ter B. i. p²ter tradita i li. top. p²tractauim⁹ in B lib.
de palo⁹ sicut iā p²us diximus. (Deinde cum dicit.

CQuoniam ergo habent finem sufficiēter que
proposuimus manifestum est.

CConcludit se sufficiēter tradidisse methodū iūetiū. cōti-
nuef at sic. d² c² m² ē q² ff tradita i lib. top. 2 q² in lib. elēchoz.
2 q² p² tradita hic 2 ibi. sufficiēter h² methodus illa: p² quā
pbat tā exīter q² apparēter q² posu⁹ syllare de oī pbleu-
mate. iō ma⁹ ē q² m² sufficiēter hūc finē q² pposuim⁹. i. suffi-
ciēter finiuim⁹ methodū illā iūetiū p² quā vt pposuim⁹
poterim⁹ syllogizare pbabilr de oī pbleumate: 2 sustine-
re pbabilr quālibz p²ponē nō dōo aliqd repugnās.

Portet aut nos nō latere q² accit cir-
ca h² negociū. Mā corz que inueniunt
omniū que quidē ab alijs sumpta sūt:
prius elaborata p²iculariter augētur
ab eis: qui accipiūt postea: q² aut ex principio i-
nueniūt paz in primis augmētū solēt sumere.

CUt dicebat liber iste diuidebat in ptes tres. q² p² pone-
bat tractat⁹. 2° ponebat epylog⁹ circa dēter⁹. 3° vt p²us
oīdēret se fuisse h² arl spālē iūetiōz: dabat modū q² h²
ars iūetiā erat. duab⁹ q² p²mis p²tibus expi⁹ h² exeq⁹ de 3°
vbi sp² o² se h² scie spālē iūetiōz. Intērio q² h² totū caplū in
B p²stite: q² ceteras artes iūetiōz ff p² auxi⁹ p²tiuz: ita q² poste-
riores cū auxi⁹ p²oz artes illas p²fecerūt: s³ h² scia siue bec
ars nō sic iūetiā ē: q² an t²ps 2 2. nībil de ea erat traditū p²
modū arl: p² p² p² h² inuit se fuisse spālē iūetiōz ipi⁹. tria
q² faci⁹ q² p² o² quō alie artes iūetiōz sūt. 2° o² nō sic iūetiā esse
lo⁹. 3° in qdā g²ali⁹ recolligit q² dixerat: 2 tanq² spālīs i-
ūetiōz h² artia petit veniā de omīssis: 2 g²az de iūentis. 2°
ibi. (Hui⁹ at negociū nō h² qdē. 3° ibi. (Et de rhetoricia
qdē. Circa p² d²uo faci⁹: q² p²ponit q² itēdit. 2° q² dixerat
manifestat p² ex⁹ ibi. (Et q² circa rbe⁹. Circa p² d²uo fa-
ci⁹: q² p² ait alias artes posteriores p²fecisse p² auxi⁹ p²oz. 2°
o² q² i alijs artib⁹ iūetiū a p²ozib⁹ fuit vtili⁹ 2 difficult⁹ q² i-
ūetiū a posteriorib⁹ ibi. (Utili⁹ at p²limū. Dicit q² q² o²z nos
nō latere q² accit circa hoc nego⁹. i. circa nego⁹ logicū 2
alioz negociōz siue r² aliaz artū. nā oīuz eoz. i. oīuz ali-
arū artū q² iūeniunt sic iūetiōz sūt: q² q² sūt ab alijs. i. a p²-
rib⁹ sup²ta. i. iūetiā 2 p²us elaborata. i. p² labore acq²ita ab
eis q² accipiūt postea. i. a posteriorib⁹ p²iculariter augēf.
subdit aut q² in alijs artib⁹ q² sup². ex p² n² iūeniunt i p²mis
se qd p²mi: s³ p² posteriorē solēt sumere aug⁹. (Dein cū d.

CUtilius aut plurimū illo q² postea ex his fit
augmentūz. Adaxime enī fortasse principium
omniūz vt dicitur.

Costēdit q² iūetiū a p²ozib⁹ fuerit vtili⁹ 2 difficult⁹ q² in-
uētū a posteriorib⁹. duo q² faci⁹: q² p² ostēdit q² fuit vtilius.
2° ex B p²cludit q² fuit difficult⁹ ibi. (Quare 2 difficult⁹.
dicit q² q² illud sup². p² iūetiū fuit p²limū vtili⁹. i. valde vti-
li⁹ illo q² postea fit augmētū. i. suscipit augmētū ex his. i.
ex p²us iūetis. hui⁹ autē cām subdit q² p² n² fortasse: vt d²
videf esse maximū oīuz. i. vtuosius alijs. est enī p² n² maxi-

Dubitar et (cū v²tute. 2 ideo vtili⁹ inuenire.
forte aliq². q² nō v² v² v² eē q² p² n² sit
vtili⁹ alijs. nā p² n² ff q² nōta i solo lūie itell⁹ agēf. illd. n.
ē p²pe p² n²: q² q² libz pbat audirū. stat. n. cū audirū. oē totū
ē mai⁹ sua p²te. itellim⁹ qd ē qd d² p² n². 2 statiz approbam⁹
B esse v² v². nō q² videf esse vtile talia inuenire: q² abfq² la-
bore iūeniunt: 2 nō v² v² ca aliq² ignorare. (Dōz q² vt pa-
teat veritas q² sūt dup⁹ distin⁹ ē necia de p²ncipijs. p²ma est
q² p² n² qdā sūt. p²pa artū: qdā at nō. p²pa. rursus p² n² v² p²it
p²siderari in se: vel sub rōne q² p² n² sūt. s³ q² forte nō sit vti-

lius inuenire pñ^m r^m alicui^m arti nō ppa^m r^m se pñ^m siderata. pñ^m rñ^m ppa^m r^m sub rōne qñ^m pñ^m ē valde vtile inuenire: qñ^m dñs pñci pñs leue est illis addere: r^m p illa aliqñ^m pñes elicere. sūt enī bñ pñ^m maria pñate: qñ^m in vñute eoz^m cetera eludunt. qñ^m vñ dicebat pñ^m ē nota cuilibet. dñs qñ^m rñ^m qñ^m aliqñ^m pñpñ^m nes cōes qñ^m sūt note cuilibz. pñ^m rñ^m ppa^m r^m sub rōne qñ^m pñ^m nō sūt nota cuilibz. iō forte pñs nō simplr dixit pñ^m esse vñli^m r^m max^m: sñ^m ait qñ^m fortasse: vt dñ^m ē vñli^m r^m max^m vt in- nueret qñ^m nō qñcūqñ^m cōes pñpñes: nec quocūqñ^m mō acce- pro sūt vñliiores: rñ^m sūt max^m pñate: sñ^m sūt tales si accipiant mō quo dñm est. ¶ Deinde cum dicit.

Quare r^m difficillimū. Quāto. n. optimū po- testate: tanto paruiusimū magnitudie: difficilli- mus est autē videri: hoc autē inuenito: facile ē addere r^m augere reliquū.

¶ Concludit ex dñs qñ^m talia scire vel inuenire sit difficil^m alyis dñes. qñ^m difficillimū ē ipz pñ^m: qñ^m quāto aliqd ē max^m mus vel opt^m pñate tāto ē puissimū magnitudie: rñ^m qñ^m pua subterfugiūt cognitionē: rñ^m nō pñt ita de facili cogñci: diffi- cillimū est videri. i. cognosci pñ^m. bñ^m āt. f. pñ^m iūeto rñ^m cogñ- to facile ē addere rñ^m augere reliquū. ¶ Notādū āt qñ^m tota cā qñ^m videt bñ^m vñba pñs iducere est: qñ^m dign^m ē bñ^m grās si pñfecte tradidit logicā. nā alias artes pñes nō pñfecerūt: sñ^m posteriores cū auxilio pñpñ pñfecte tradiderūt eas: qñ^m iūe- tuz a pñpñ^m fuit vñli^m rñ^m difficil^m qñ^m iūetū a posterioribz: iō si illas artes posteriores pñfecerūt: nō fuerūt digni admi- ratiōe vel laude: sñ^m cū tpe pñi nñbil pñ modū artis inuentuz cēt de lo^m: pñs cā pñlete tradēs nō inñtus pñi auxilio vi- gnus est admiratione rñ^m laude.

Dubitarer forte aliqñ^m qñ^m nō vñ^m qñ^m pñ^m sit difficil^m cogñsci: qñ^m sñ^m mēta^m z^m mē^m. qñ^m dñ^m sūt sic loc^m ianue in domo: que nñtus ignozat: bñ^m sūt pñ^m rñ^m pñpñes cōes: sñ^m qñ^m se bñt vt loc^m ianue in domo nō est difficile cogñscere. sñ^m rñ^m. ¶ Dñs qñ^m pñā dñā pñs solo qñ^m sit. nā rñ^m si nō sit difficile cogñ- scere pñ^m: vt sūt qñ^m cōes pñpñes in se. difficile ē tñ^m ea cogñ- scere sub rōne qñ^m pñ^m: rñ^m max^m sub rōne qñ^m pñ^m. dif- ficile. n. ē in aliqñ^m spāli mā: vel i aliqñ^m scia spāli inuenire aliqñ^m pñ^m pñ^m spāl^m rñ^m pñ^m regulari possim^m in tota illa disciplia difficil^m ē. n. talia inuenire qñ^m ex talibz iūetis alia addere.

Alterius forte dubitarer aliqñ^m. quō qñ^m ē max^m pñate ē min^m magn^m. ¶ Dñm qñ^m quāto pñ^m sūt pñiculariora tāto sūt pñā rñ^m mag^m pñposita: qñ^m se bñt p additionē ad pñ^m. pñ^m. n. pñ^m pñificā^m sñ^m pñifica- tiōē pñcipiatoz: sed pñ^m vñā remanēt implifi^m rñ^m magis simpli^m: qñ^m quāto aliqd ē vñ^m tāto est potēti^m rñ^m ad pñā se exēdit. iō qñ^mto aliqd ē potēti^m tāto ē min^m ipñificatū: rñ^m est magis puū i magnitudie. i. ē simplici^m: qñ^m vt dñm ē vñus.

Alterius forte dubitarer aliqñ^m. qñ^m nō vñ^m verū ēē qñ^m pñs ait. vñ^m qñ^m si pñ^m ē par- uuz: vel mag^m puū ē difficile videre. bñ^m. n. vñ^m ēē in cogñitio- ne sensitiua. pñ^m vñsuz. n. vel pñ alios sensus qñ^m miora sñ^m diffi- cili^m sentiunt. sñ^m in tellu vñ^m ēē modus dñi^m. nā qñ^m miora sñ^m sñ^m itellm: facili^m cognoscūt: qñ^m vt dñ^m i pñbicop. sūt nobis no- ta pñfusa magis. vñā. n. pñs cadūt in cogñitiōē nñā qñ^m pñi- cularia. vñ^m rñ^m Auic. vult in sua meta^m qñ^m pñmū qñ^m ab intellu cōcipi^m ē ens rñ^m ēē pñ sui vñtate. cū qñ^m vñ^m sit simplici^m pñi^m sñ^m itellz pñā rñ^m simpli^m facili^m ē videre. cui^m dñiū in lñā dñ^m. ¶ Dñm qñ^m vñō vñ^m est facili^m cognoscere qñ^m pñi^m. alio āt mō ē ē. sp. n. totū rñ^m pñfuz est facili^m cognoscere qñ^m disti- ctū: rñ^m qñ^m vñō vñ^m est totū rñ^m pñfuz rñ^m pñi^m. vt gen^m rñ^m spēi. alio ēē. iō gen^m rñ^m vñ^m vñō difficil^m cognoscit qñ^m pñi^m. alio mō ecōuerso. pñ. n. pñsiderari aial vt est totū ad boiez qñ^m est qñ^m dñā gen^m pñtñes multas spēs rñ^m sic cognoscere aial est qñ^m dñfuz: rñ^m cogno^m boiez est qñ^m dñfictū. z^m pñ accipi aial vt est pñ diffinitia boiez. dñ. n. resoluit in aial rñ^m rñonale.

qñ^mlibet spēs exñs in gñer resolui bz in gen^m rñ^m dñām tanqñ^m in pñes diffinitiuas: rñ^m tanqñ^m in pñā pñ^m. rñ^m bñ mō cognosce- re spēs: vt in pñyis diffusi^m declarauim^m: ē qñ^m mag^m pñfuz qñ^m cogñitio gñis. nā illud qñ^m dñ^m bñ sub mō pñfuzo dñ^m aial rñonale sub mō distincto. vñā qñ^m ē facili^m cogñscere: nō qñ^m cūqñ^m mō: sñ^m vt dicūt qñ^m dñā totū: rñ^m vt sūt qñ^m cōfuzuz: sñ^m vt vñā sñ^m pñ^m in qñ^m alia resolunt: rñ^m vt sūt pñes diffinitie alioz diffi- cili^m cognoscūt qñ^m alia: rñ^m qñ^m bñ mō bñt rñōne mimi rñ^m rñōne pñ- cipy: puū sub rñōne qñ^m puū: rñ^m pñ^m sub rñōne qñ^m pñ^m. etiā sñ^m co- gnitiōē itellectiua ē difficil^m cognoscere qñ^m a^m. vñā qñ^m ē lñā pñi si pñ se itelligat. qñ^m vñ dñ^m qñ^m vñā qñ^m sūt mima facili^m co- gnoscunt. pñ^m qñ^m rñ^m peccat pñccñs. nā vñā vt sūt tota: rñ^m vt sūt qñ^m dñfuz facili^m cognoscunt. sed vt sūt minima: rñ^m vt sūt pñcipia in que alia resolunt nō cognoscunt facilius sñ^m difficil^m ius. ¶ Deinde cū dicit.

Qñ^m rñ^m circa rhetoricas oñones accit^m. pene āt rñ^m circa alias oēs artes. Nā qñ^m principia inuene- rūt: oīno ad paruiū quid pñdixerūt. Qui autēz nūc famosiores sūt assumētes a multis velut rñ^m successiōe pñiculariter colligētes sic auxerūt.

¶ Qñ^m dixerat mani^m pñ^m ex^m in rheto^m. rñ^m duo fac^m: qñ^m pñ- nit qñ^m itēdit. z^m mani^m qñ^m dixerat ibi. (Crysiās qñ^m dñz post pñes. dñ^m qñ^m id qñ^m accit^m circa oñones rhetoricas accit^m pene circa oēs alias artes. nā sic rhetorica augmētata est succe^m: sic rñ^m artes alie. nā in rhetorica rñ^m pene in oibz arti- bñ^m illi qñ^m inuenerūt pñ^m oīno pñdixerūt ad puū: qñ^m modicū in- uenerūt: sñ^m qñ^m nō sūt famosiores in rhetorica assumētes a multis pñpñ^m qñ^m pñcesserūt eos velut ex successiōe pñi^m colli- gētibz sic. f. suc^m auxerūt. i. augmētauerūt rhe^m. ¶ Notā dñ^m aut qñ^m dñ^m pene oēs artes augmētatas ēē suc^m sic rhe- torica: rñ^m nō dñ^m simplr oēs pñ^m logicā qñ^m nō fuit suc^m aug^m: sed inuit qñ^m ipse solus inuenit eam. ¶ Deinde cum dicit.

Crysiās qñ^m dñz post pñiores. Trāsimachus ve- ro post Crysiās. Theodorus aut post hūc: rñ^m mlti multas coadunauerūt pñes. Quapropter nimirū est si habet multuz ars.

¶ Qñ^m dñ^m quō rhe^m iūetū est succe^m. o. qñ^m Crysiās qñ^m fuit post pñes. trāsimac^m vñ^m post crysiā. Theodorus vñ^m post hūc. i. post trāsimacū: rñ^m multi mltas pñes suc^m coadunaue- rat. qñ^m pñ nñbil mirū si ars rhe^m bz multū: qñ^m ex mltis co- adunata. sñ^m mirū est sup. si dialectica bz multū: qñ^m nō mlti collegerūt eā: sñ^m solus pñs inuit se iūcisse eā. ¶ Deñ^m cū. o.

Clui^m āt negocij: nō bñ^m qñ^m dñ^m erat: illō āt nō erat pñscrutādū: sñ^m nil oīno erat. Nā eoz^m que circa li- tigiosas erāt oñones mercenarioz.

¶ Ait quō iūetū ē lo^m oñdēs eā nō ēē sic iūetū vt cetera ar- tes. rñ^m duo fac^m: qñ^m pñ^m pñ^m qñ^m itēdit. z^m qñ^m dixerat mani^m pñ^m sñ^m ibi. (Sñ^m qñ^m dñ^m erat. cōtinuē^m āt sic. cetera alie artes iūetū sūt suc^m: sñ^m hñ^m negocij. i. art^m dia^m: nō bñ^m qñ^m dñ^m erat pñ- scrutātū. illō āt nō erat: sñ^m oīno āt tps pñi nñbil de lo^m ie- rat. i. fuerat pñscrutātū pñ moduz artis. si. nā pñpñ^m āt tps pñi dicebat aliqd de lo^m: bñ^m nō erat pñ modū art^m. nā de nu- mero eoz^m qñ^m insudabāt āt tps pñi circa litigiosas oñones erāt qñ^m si mercenarij: qñ^m oñones litigiosas rñ^m logicas nō do- cebāt artificialr. ¶ Notādū aut qñ^m vt pñ^m dicebat ydiore pñcipāt artē dia^m sine arte. tradere qñ^m dia^m nō artificia liter ē eā tradē sic pñcipāt a mercē^m rñ^m ydiot^m. rñ^m qñ^m bñ^m facie- bāt qñ^m fuerāt āt tps pñi. iō mercē^m dicebāt. ¶ Deñ^m cū. o.

Quedātilis erat doctrina Sorigie negotio. Oñones. n. bi qñ^m dñ^m rhetoricas: illi āt iterrogati- uas rñ^m litigiosas dicebāt ediscere: i qñ^m sepi^m cadē solebāt vñrinqñ^m alternoz oñones. Quapp ve-

222

222

222

Cap. 5. p. 11.

lor qdē s3 arte erat doctria discētib⁹ ab eis. nō .n. arte s3 q ab arte s3 dātes: erudit^r arbitratⁱ s3.

¶ Manifestat qd dixerat. et duo facit: p adducit sile i rhe-
toricis. 2° in meta¹⁰ ibi. (Velut siq dicat.) dicit q^o do-
ctrina do¹⁰ lo¹⁰ ante tps pbi erat iartificialis: q^o erat si-
milis negocio gorgie. i. doctrie illi⁹ libri: q^o dicebat ofoes
rhetoricas sine arte sic pcedētes pbs docebat logicā sine
arte: iō subdit q^o bi. i. sequētes libz illū sine arte docebat
ediffere. i. docebat declarare et manifestare ofones rhe-
toricas. illi aut. i. pcedētes pbs docebat sine arte ofones i-
terrogatias. i. dialecticas et litigiosas. vtrūq. n. i. tā ex rhe-
torica q^o ex diale¹⁰ docebat ofones alternoz. i. ofones di-
alecticas et rhetoricas in q^o sepi⁹ cadere solebāt. hēbāt. n.
bi et illi qdā ofones cōes q^o sepe disputabant: et illas doce-
bant: nō tñ dabāt artē de illis: q^o nec gorgias tradidit ar-
tez de ofonib⁹ rheto¹⁰ q^o docebat: nec pcedētes pbs tra-
diderūt artē de ofonib⁹ i terrogatias: ideo subdit q^o discēti-
bus ab eis. i. ab istis erat tradita doctria veloz sine arte.
nā tā sequētes gorgiā q^o pcedētes pbs in logica nō erāt
dātes artē: s3 dicebat ofones q^o sunt sub arte: hoc aut faci-
entes arbitratⁱ sūt log¹⁰ erudit^r. i. artificia¹⁰: cū tñ loqren-
tur in erudit^r et artificia¹⁰. **¶** Notādū aut q^o s3 platōē
vt recitat omē¹⁰ in 3° de aia. sermo in pncipis d3 eē lon-
gus: ideo oīs sermo perscrutatus nō est sermo veloz: sed
est fmo longus: q^o reducit^r vsq^o in pncipia. doctrina q^o
illoz erat veloz et discētib⁹ ab eis tradebatur doctrina
veloz: quia tradebatur eis doctrina imperscrutata et in-
artificialis. **¶** Notādū etiā q^o gorgias d3 fuisse qdā liber
platonis in quo adducebant multe ppōnes rhetorice: s3
nō tradebat ars de eis: sequētes q^o illū libz docebat rhe-
toricā sine arte. **¶** Notādū ē q^o talis erat doctrina tam
sequētiū gorgiā s3 rhetoricā q^o pbs pbs s3 logicā: vtrū-
ta. si aliq^o hāc ofonē litigiosā. iste canis est tu⁹: et est p⁹. q^o
est tu⁹ p⁹. doceret soluere q^o nō est tu⁹ p⁹: s3 q^o est tu⁹ pos-
sessiue: nō tñ traderet artē quō ibi cōmittit fallā accitū.
habebat ergo multas tales ofones de q^o sepe erat dispu-
tatio: et eas sine arte docebat. **¶** Deinde cū dicit.

¶ Velut siq dicat disciplinā tradē vt nō dole-
ant pedes. Deinde sutoriā qdē nō doceat. nec
vnde possint inueniri talia. det aut plura gene-
ra omniū modoz calciamētoz. hic eniz p⁹ fuit
qd ad vtilitatē: artē autē nō tradidit.

¶ Ostēdit doctrinā illoz logicoz eē iartificiales p sile in
meta¹⁰. d. q^o silis erat doctria illoz logicoz. velut siq di-
cat se tradere disciplinā sutoriū vt nō doleāt pedes. nā
p artē sutoriū cauef dolor pedū. deinde tradere volēs
talē artē nō doceat artē sutoriā: nec doceat artēz vñ pos-
sint inueniri talia calciamēta: s3 det pla gñā oīuz modoz. i.
diuerfoz calceoz siue calciamētoz. h. n. p⁹ fuit ad vtilita-
te: q^o habit^r talib⁹ calciamētis vitabit^r dolor pedū: s3 sic
faciēs nō tradidit artē sic sup. pōes pbi circa lo¹⁰ vel se-
quētes gorgiā circa rheto¹⁰ aliq^o vtilitatē faciebant: tñ
mercenarij erāt: q^o nō tradebāt artē. **¶** Deinde cū dicit.

¶ Et de rhetoricis qdē erāt multa et antiq^o dca.
De syllis aut nihil habuim⁹ oīno pri⁹ aliud di-
cere q^o i attritiōe q^o rētes mltū tps laborarem⁹.

¶ Resumit in gñali q^o dca sūt et tanq^o spālis inētoz huius
artis petit veniā de omīssis et gñaz de iuetis. circa qd 3° fa-
cit: q^o p ait q^o aī tps suū nihil p modū artis inēti erat de
logica: vel de syllis. 2° ostēdit q^o p suā inētiōe eā sufficiē-
ter vel eē sufficiēti⁹ tradita ē ars logice q^o alie artes que
succesfue sunt inuēte. 3° ex 3° postulat veniā de omīssis et
gratiā d iuetis. 3° ibi. (Si at videf.) 3° ibi. (Reliquū erit
oīuz nostrū.) dicit q^o de rheto¹⁰ vel ē de alijs artibus

multa dca antiq^o inuēta erāt: ita q^o posteriores cū auxilio
pōz ppleuerūt hā artes: s3 de syllis. i. de negocio logico ni-
hil aliud habuim⁹ dicere p⁹us. i. a pōib⁹: q^o vt attritiōe. i.
vt assiduitate study laborarem⁹ q^o rētes negociū logicū p
multū tps. **¶** Notādū aut q^o fin pbs 2° meta¹⁰. nō soluz
bene dicētes s3 etiā discordātes a vā opione excitāt itelle-
ctuz vt inueniāt veritas. sic ē pcedētes pbs i3 nihil p mo-
duz artⁱ tradidissent de logica: tñ eoipso q^o aliq^o ppōnes
logicales docuerūt aliquā vtilitatē fecerūt: et excitauerūt
pbs: vt ipse pbs illis ppōnib⁹ excitat^r assiduitate study
q^o rēret logicā p modū artis. iō ait q^o a pōib⁹ nihil habuit
nisi pattritiōe et assiduitatē study quereret artē logi-
ce. **¶** Deinde cum dicit.

¶ Si aut videf cōsiderātib⁹ nobis velut ex tali-
bus que a principio existētib⁹ hīc ars sufficien-
ter supra alia negocia: q^o ex traditiōe aduictū s3.

¶ Ostēdit q^o s3 nihil a pōib⁹ hūisset de lo¹⁰ cū sua inētiō-
ne sufficiēter tradidit ipsaz. iō ait q^o cōsiderātib⁹ nobis. i.
p assidatiōe ipsi⁹ pbs: et inētiōe ei⁹ vt bec ars. i. lo¹⁰ hīc
sufficiēter velut ex bis q^o a p⁹ eēnt. i. q^o a p⁹ erāt: vt h3 gre-
ca correctio: q^o q^o d i p⁹ li⁹ top. dictū fuit d methodo quā
pbs inuenire volebat: totū ē iā sufficiēter aduictū: imo lo-
gica nō solū sufficiēter est tradita: s3 et vt eē tradita supra
alia nego¹⁰ q^o sūt adducta suc¹⁰ ex traditiōe pōz. **¶** Notā-
dū aut q^o ait sufficiēter eē tradita q^o sūt dca a p⁹ topi. q^o ip⁹ ca:
forte in 3° ca. nō itēdit log nisi de illa pte logice q^o d inē-
tiū: siue q^o d local q^o p⁹ tnef in lib. top. et in li. elēchoz. In
vtrōq. n. determinat de locis: s3 ibi de locis veris: h3 vō de
appārentib⁹. nō aut itēdit forte log de illa pte logice q^o d
i dicatione vel resolutoria de q^o habet li. pōz et post¹⁰: et q^o
dī se eē spālē inētoz de syllis: forte referedū ē ad syllos
sophicos: vel ad logicā inētiū nō ad resolutiū siue ad iu-
diciū: et iō forte in 3° lib. magis q^o in alijs dī se spālē in-
uētoz logice: q^o in hoc lib. cōplef illa ps logice q^o d loca-
lis. Incipit. n. h3 logica in li. topi. vbi ponunt loci et pside-
ratiōes vere: et terminat in 3° lib. elēchoz vbi determina-
tur de locis apparētibus. Deinde cū dicit.

¶ Reliquū erit omniū vestrū: vel coz q^o audie-
runt hoc opus: omīssis aut artis indulgentiā: i-
uentis aut multas habere et grates.

¶ Tanq^o spālis inētoz logice petit veniā de omīssis et gra-
tiā de iuetis. cōtinuet sic. si vñ. i. si manifeste apper q^o ipse
tradidit de logica inētiū q^o d ppo¹⁰ fuerat a p⁹: et etiā si
ipse solus sufficiēti⁹ tradidit logicā q^o sint tradite alie ar-
tes q^o ex traditiōe multoz sūt inēte. reliquū q^o erit. i. dig¹⁰
et iustū erit q^o oīuz nostrū. i. ab oīb⁹ nobis: siue ab oīb⁹ vo-
lētib⁹ studere: vñ si nō ab oīb⁹ volētib⁹ saltē coz. i. ab eis
qui audierint 3° op⁹ debeo hīc idulgentiā. i. veniā omīssis
i. de omīssis: et debeo hīc multas grates inētis. i. de inuen-
tis. **¶** Notādū aut q^o si pbs tradidisset logicā adiut^r per
auxiliū pōz eēnt magis culpabilis et nō mereret ita veniā
si aliq^o omīssisset. sic etiā nō eēnt multū cōmēdā dū: nec de-
berem⁹ ei multas grates si adiut^r p alios aliq^o inuenisset: s3
cū p modū artis nihil hūerit ab alijs s3 ipe totū inuenit si
aliq^o omīssit meret^r veniā: et d his q^o bñ dixit meret^r grās. Et
in 3° terminat snia sup lib. elēchoz i quo tradit^r notū rō-
nuz et obligatū sophicaz. Laus sit ipsi xpo qui cū sit ars
rectissima oīpotētis atq^o sapiētis dei p ipm tanq^o p sūme
rectū oē obliquū cognoscit^r: q^o cū patre et spū sancto ē yn⁹
deus benedictus in secula seculozum. Amen.

¶ Explicit snia sup libro elenchoz edita a oño Egidio de
Roma doctore fundatissimo ordinis fratū beremitarū
sancti Augustini. Correcta et emēdata cum diligētia p ve-
nerandū fratē Augustinū de mēschariis de Bugella. le-
ctorez in cōuētū padue fratū beremitarū.

De medio demonstrationis

67

Incipit questio de medio demonstrationis defensiva opinionis domini Egidij romani.

Mouetur questio ex itē

tione Aristotelis in 2° posterior. quid sit mediū in demonstratiōe potissimū: vel diffō subti: vel diffō passiōis. Et arguit qdā qd diffō subti sit mediū in demonstratiōe potissimā adducētes octo pncipales rōnes satis cōes. **Prima** rō talis est. aut pma et imediata passio subti est demonstrabilis vel nō: si sic habet intētū p dōminū Egidij: qz in tali demonstratiōe mediū nō pōt eē diffinitio passiōis: qz illud qd demonstrat o3 qd demonstrat p aliqd qd sit sibi realr cā iherētie ad subz: cū demonstratio sit p causas ppter quā res est. nūc autē certū est: qd diffinitio passiōis nō ē realiter sibi cā iherētie sue ad subz suū. q3 qd mediū in tali demonstratiōe sit aliqd aliud pns qd sit realr causa iherētie passiōis ad subm: et hoc nō pōt dari nisi diffō ipsi subiecti. et ita isti vident habere quādam demonstratiōē. Si vō dicat scōz. s. qd sit idē demonstrabilis talis passio. **Cōtra**: arguit qdā reuerēdus doctor modernus. Omne habēs causas in subro necessariā pōt demonstrari p causas a priori de illo subiecto: qz eo ipso qd habet causas bz aliqd notū se p qd pōt demonstrari: s3 imediata passio eo ipso qd ē accēs: et de gñe accētū bz cāz in subro. ergo est demonstrabilis: imo vt dicūt sola imediata passio est potissime demonstrabilis. **Scōda** rō. Dis illa est potissima demonstratiō qd aggregat oia regita ad talē potissimā demonstratiōē: sed talis est ille discursus siue syllogis quo pbat passio de subro per diffinitionē subti. ergo talis est demonstratiō potissima: discursus est bonus. a. p3. b. p. baf ex diffōne demonstratiōis data in p posterior. qz pcedit ex pmiis veris et necessariis: et immediatis causis qz conclusiōis: qd p3: qz nihil cadit mediū inter diffōnes subti et ppiā passiōē immediatā subro. **Cōfirmat** sic. est ex notioribz fm nām et ex pncipis adequatis conclusiōis: qd maxime regit ad demonstratiōē. qz rō. **3^a**. est tertia rō: qd quidē ponit fundamētū ipsi Arist. 6° metaphice. textu et cōmētō p. vbi dicit: qd subarū ppe nō est demonstratiō diffinitio: accidētū vō ecōtra: qz ipsoz ppe nō est diffinitio: sed demonstratiō in quo loco Arist. ponit differētiā inter modū quo sciunt accidētia: et modū quo sciunt subiecta: tūc facio istā pñaz. passio imediata subro est quoddā accidens. qd est ppe demonstrabile: s3 nō p ppiā diffōne. p3 B. qz tūc nō esset p mediū notius fm nām: s3 solū fm rōnez. ergo erit tale accēs demonstrabile p diffinitionē subiecti: qd videt notū s3 nāz. qz rō. **Quarta** rō est ista. oē illud est ppiissime demonstrabile qd sciri pōt scia ppiissime dicta: s3 bz est imediata passio ipsi subti: qz ipsa est ppiissime demonstrabilis. ar. est in mō et in figura. a. habet a pbo pmo posterior. et 6° ethicoz. quia sciētia est effectus demonstratiōis. s3 minoz declaro psupponēdo vñū qd imediata passio pfecte sit cognoscibilis nō minus qz quicunqz sequētū passiōis: sed nō pōt pfecte cognosci per diffinitionē: qz eius diffinitio est p additāmēta: cū sit de genere accidētū ergo p demonstratiōē: et tūc habeo intētū. **Quinto** arguo fortius: et psuppono vñū qd est conclusus ab oibz: qd potissima demonstratiō est ex demonstrabilibus a priori. alias pcederet in infinitū. tūc enim maxime arguo. demonstratiō que est p diffinitionē passiōis cūscūqz nō est ex idē demonstrabilibus. ergo nō est potissima. pñā pater. antecēdēs pbat per illud pbi. in 2° metaphice. textu cōmētū qrti. dispositio vniuscuiusqz rei in entitate est sua dispositio in veritate et cognoscibilitate: s3 pncipia diffinitiva subti sunt pp qd diffōnis passiōis in entitate. ergo et in veritate: et per psequēs in cognoscibilitate et de

mōstrabilitate quā rōnē quidā fecerūt moderni multis psuppositis: et putāt ipsaz demonstrare in hac mā. **Sexto** arguit sic cū duplex sit diffinitio ppiē dicta et impropiē dicta: ppiā est illa que est per pncipia intrinseca sue quiditatis: impropiā que est per additāmētū cōcludens subiectū: tūc sic. si diffinitio passiōis ponat mediū: vel ista erit diffinitio ppiē dicta: vel impropiē dicta. nō pōt dici pñū: qz plurime sūt passiōes que nec in re: nec i intellectu pñt absolui a suis subiectis: sicut p3 de symilitate nasci quā impossibile est sine dictione intelligere sine naso: qz symitas est determinate curuitatis nasci: ita qd si nō ponatur nasus in diffinitione et intellectu nō remanet ceptus symilitatis: et tñ bz passiōes sunt ppiē demonstrabiles de suis subiectis: nec potest dari scōm. s. qd mediū in potissima demonstratiōe sit diffinitio passiōis includēs subiectū: qz mediū nō debet includere aliquā extremitatē. subm de quo cōcludit passio est vna de extremitatibz: cū subiciatur in conclusiōe. ergo nullo modo diffinitio passiōis ē mediū in potissima demonstratiōe. **Ultimo** arguit auctoritate Aristotelis pmo de aia. textu cōmētū. ii. et 7° metaphice. vbi vult qd diffinitio subiecti sit pncipium omnis demonstratiōis: sed mediū dicēs ppter quid passiōis et pncipium demonstratiōis sunt pñit idē: et qz ista sit oinoitētio Aristotelis. pater: qz cū declarauerit qd accidentia sunt pncipium cognitionis impfecte: quoniam accidentia magnā partē cōferunt ad cognoscendū ipsūz qd quid est: tūc subdit qz ad cognitionē passiōis qd quid erat esse subiecti est pncipium et mediū ois demonstratiōis: et idem expresse vult cōmētator in qrtō physicoz. in textu et pñmō 3. 4. Posses in hac mā adducere alias rōnes. s. linconitēs qui tenet qd diffinitio subiecti ē mediū in demonstratione potissima. posses etiā adducere opiniones sancti Thome Aquinati. et quia ipse solēnis doctor Paulus Uener. clarissime adducit i scōo posterior. i quo tractatur ista questio: id eo nolui implere cartaz illis argumentis: quia viso et bene intellecto fundamētō istius quōnis de facili respōdebimus ad illa argumēta.

In oppositum istius opiniōis est dominus Egidius qui tenet qd mediū in demonstratiōe potissima est diffinitio passiōis. sed ante qd probez istam cōclusiōē sunt quedam noranda pro intimiori declaratione dicendoz.

Dubitaret forte aliquis. vtrū omnis passio realiter differēs a suo subro sit ppiissime demonstrabilis de subiecto: et vt sine equiuocatione et sophistication pcedamus accipio passiōē demonstrabilem prore aliqz existēte in subiecto actu vel aptitudine: siue accipiat aptitudo et potentia naturalis que opponitur actui siue accipiat aptitudo seu potentia logica que non opponitur actui. nāz illud qd cōmuniter demonstratur in scientys demonstratiuis est res aliqua nō vt actu existens in subiecto actualitate effectus pducti: sed inexistēs actualiter actualitate obiecti scibilis siue actualitate rei sub esse possibili obiectiuo: sicut in pluribz deducendo pater: cū demonstrat corpus esse mobile demonstratur motus vt sub eē possibili obiectiuo in esse ipsi corpori. similiter cū demonstratur risibile de homine demonstratur risus acceptus sub esse possibili obiectiuo de homine. similiter cū demonstratur susceptible disciplinē demonstrat scientia vt sub esse possibili obiectiuo in esse homini: et cū demonstratur triangulus habere tres equales duobus rectis demonstratur equalitatem ad duos rectos acceptam vt subesse possibili obiectiuo inesse triangulo: et sic de singulis: et tales sunt cōmuniter ppiē passiōes que demonstrantur in scientys demonstratiuis. et dico cōmuniter: quia sicut superius dictūz fuit aliquādo de

De medio

monstratur res de subiecto vt actualiter inexistens sibi sicut quando demonstratur motus circularis actualiter et semper esse celo: vt sicut cum demonstratur calefactus in esse igni actualiter et inexistenter: sed quantum ad hoc est regula vna generalis satis valida: quod omnes demonstrationes que sunt in aliqua re vt actualiter inexistente actualitate effectus producti: vel actualitate existentie in effectu non sunt potissime in genere demonstrationum: quod patet: quia perfecta et potissima demonstratio generat notitiam perfectam: ad cuius certitudinem nulla alia expectat: sed demonstratio de forma: vt actualiter inexistente actualitate existentie in effectu non aggenerat tales perfectam notitiam: ergo sequitur quod dicitur: maior patet ex primo posteriorum: sed minor etiam patet ad sensum: nam qualiscumque demonstratio accipitur ad probandum de luna quod sit de facto in actu existentie eclipsata: habetur de hac certitudo notitie abstractiue qualis habebatur antequam eclipsaretur: tamen si debeat haberi perfecta notitia de existentia eius: ita quod existentia terminet actum: vt in seipsa existit: oportet quod superueniat notitia intuitiva que habebatur per experientiam: et eodem modo si debeat haberi certitudo perfecta quod nix disgregat: et sic de alijs: sed demonstrationes potissime ad suam perfectam notitiam de actuali inexistencia passionis ad suum subiectum actualitate possibilis obiectum non expectant aliquam experientiam. ¶ Quando igitur queritur: utrum omnis passio realiter differens a subiecto sit propriissime demonstrabilis. Ad hoc respondeo ponendo quinquaginta notanda. ¶ Primum notandum est: quod propria passio alicuius subiecti que includit actuales inexistencias in effectu non est demonstrabilis per demonstrationes potissimas: et istud iam patet per dicta: quia passio potissime demonstrabilis potest perfecte per demonstrationes suam cognosci non superueniente aliqua alia cognitione: sed passio vt actualiter inexistens in re extra ad hoc quod cognoscatur perfecte requirit notitiam experimentales: ergo etc. maior patet per Aristotelem secundo posteriorum: ubi dicit quod demonstratio est syllogismus secundum quem scimus in habendo absque quod indigemus. minor propositio fuit superius satis declarata. ¶ Secundum notandum est: quod vnius et eiusdem subiecti plures esse passionem possunt et demonstrabiles quodam ordine ex natura rei: quod sicut dicit commentator tertio de anima: commentario 17. quoad hoc quod aliqua duo insunt vni tertio: oportet quod aliquod vnius insit immediate alio: et vnius sit aliquo modo forma et actus alterius saltem a parte cogniti: ita quod essentialiter ordo erit scilicet passionis ad primam in esse cognito vtriusque: vt videtur dominus. Egidius in hoc loco innuere: istud idem vult Aristoteles primo posteriorum in pluribus locis: vult enim quod vnius medium adequatum non possit esse immediate nisi ad vnam conclusionem: et ideo augent demonstrationes non per media: sed in post assum: quia secundum ordinem passionum oportet esse ordinem mediorum: et istud manifeste patet in scientijs mathematicis: ubi diffinitio prioris passionis dicitur propter quid sequenti passionis: sicut diffinitio anguli extrinseci est propter quid eius: quod est habere tres angulos equales duobus rectis. ¶ Tertium notandum est: quod in passionibus essentialiter ordinatis est devenire ad vnam simpliciter primam que immediate: et non per aliquam causam differenter realiter a subiecto et passione inheret subiecto. hoc patet: quia alias precederetur in infinitum: et tolleretur omnis demonstratio scientia: sicut Aristoteles demonstrat primo posteriorum. ¶ Quartum notandum est: quod illa passio que immediate inheret subiecto immediate est probabilis de suo subiecto a priori secundum rationem vel secundum rem: a priori secundum rationem comparando istud prius ad subiectum de quo predicatur. secundum rem comparando istud prius ad passionem que de ipso probatur. istud patet: quia omne accidens causas habens in subiecto potest

per illam causam probari de illo subiecto a priori et notiori: sed immediata passio habet causam in subiecto suo. scilicet essentialia principia quidditatis vel ipsammet quidditatem: quod sicut dicit linconensis primo posteriorum: capitulo primo. propria passio egreditur a quidditate subiecti. ergo potest per illam causam probari et demonstrari a priori realiter comparando istud prius ad passionem demonstratam: sed a priori solus secundum rationem comparando ipsam ad subiectum de quo demonstratur: quod quidditas subiecti: vel essentialia principia diffinitionis que sunt id ipsum intrinsece quod ipsum diffinitum non sunt priora diffinito: nisi secundum rationem: et ideo si in aliquo syllogismo medium ad probandum passionem sit diffinitio subiecti erit prius ex natura rei ipsa passio: sed prius subiecto solus secundum rationem. ¶ Quintum notandum est: quod non omnis syllogismus procedens per causas predicat: et a priori est demonstratio propriissime accepta. hoc fuit superius declaratum: et patet: quod non sufficit propter rationem inter medium et predicatum conclusionis: alias cum predicatur substantia de homine per animal esset propriissima demonstratio: nec etiam sufficit positio rationis medij ad ipsum subiectum: quia illud quod est medium in demonstratione propriissime sumpta est causa realis. propter quam passio inest subiecto: sed ad hoc quod medium ita dicatur causa realis passionis et inherentie eius in subiecto quod ipsum subiectum non sit causa realiter illius inherentie ad seipsum: oportet quod medium distinguatur realiter a subiecto et passione: et illa prius habeat reali prioritate ordinis ad istud medium quod ad subiectum. ¶ Ex his elicio vnam conclusionem: quod passio est immediata: non solus immediate subiecti: sed etiam immediate ratione cause: quod pro tanto dico: quod sicut dicit primo posteriorum: licet habere tres: sit passio immediata ipsius trianguli immediate ipsius subiecti: tamen non immediate ratione cause: ymo conuenit sibi per causas reales. scilicet per angulum extrinsecum. dico: omnis passio immediata immediate subiecti et cause quibus sit probabilis de subiecto per syllogismum necessarium et a priori: tamen ille syllogismus: habet possum dici demonstratio: tamen non est: proprie et stricte loquendo de demonstratione: nec talis immediata passio est propriissime demonstrabilis: sed propter in quod predicatur immediata passio est habens. ergo etc. maior patet: sed minor probatur: quia illa propositio que habet predicatum inherens subiecto immediate immediate subiecti et cause est propositio que non est altera prior. ¶ Sed si dicatur quod est altera prior: scilicet in qua predicatur diffinitio subiecti de ipso subiecto: et illa est causa passionis: et per consequens prior ea. ¶ Respondeo quod quibus simpliciter diffinitio subiecti sit prior propositione in qua predicatur prima passio de subiecto: tamen illa non est proprietas requisita ad propriissimam demonstrationem: quod si demonstratio stricte accipitur oportet quod medium sit realiter causa inherentie passionis ad subiectum: sed realiter loquendo non magis diffinitio est causa inherentie passionis ad subiectum quam ipsum subiectum met sit causa inherentie passionis ad seipsum: et ideo in demonstratione propriissime sumpta medium realiter mediat inter subiectum et passionem non quidem mediatione subiecti susipientis: sed mediatione cause susipientis: et istud pro tanto dico: quod differentia est inter istud quod mediat inter passionem et subiectum per modum medij subiecti: et illud quod mediat inter passionem et subiectum per modum cause inherentie passionis ad subiectum: videmus enim quod illud quod mediat inter passionem et subiectum per modum subiecti denominatur illa passio: et potest demonstrari de ipso siue istud subiectum sit medium: et prius subiectum primarie adequationis: sicut triangulus mediat per modum subiecti inter habere tres et hysocheles: quod non conuenit hysocheli sicut subiecto: nisi quod conuenit triangulo sicut subiecto: et ideo primo demonstratur de triangulo siue istud subiectum medium sit prius prius primarie suscepiuitatis: sicut aia intellectiva est subiectum prius medium inter susceptibile disciplinam et ipsum boetium

qz non tenet homini sicut subiecto: nisi qz cōuenit anime sicut p̄mario susceptiuo. & p̄t ppetere anime intellectiue absqz hoc qz competat ipsi homini: sicut quando aīa est separata. & ideo susceptibile p̄t demonstrari de anima: sicut de subiecto susceptiuo: sed istud qd mediatur soluz per mō cause non denominat per passionē: neqz passio demonstratur de ipso. nō enī angulus extrinsecus qui est cause eius qd est habere tres equales duobus rectis formalr nec h̄ passio demonstratur de ipso: sed de triangulo pbatur per ipm. ¶ Ppositio cuius predicatum cum subiecto facit positionem quāuis habeat causam in subiecto: & possit pbari a p̄t per causam. tamē non potissime p̄t demonstrari: sed ppositio in qua predicat immediate imediatione cause & subiecti inheret subiecto est h̄. ergo tē. maior p̄t p̄mo posterioz. in quo Arist. dicit qz in scientiis non solū supponende sunt dignitates: sed etiā positiones. minor etiāz euidenter declarat circa p̄ncipium perspective vbi ostendit qz p̄titiones que idē sunt qd positiones supponende sunt: & nō demonstrade. ¶ Confirmat. nā licet ista ppositio. omnis quātitas continua maior est parte sua: posset pbari etiā a p̄t per causam: sicut pbat eam alacem in sua p̄spectiua per itentiones totius & partis: tamē qz passio ista immediate inheret imediatione subiecti & cause. & dico cause: qz non inheret sibi per causāz distinctā realiter a subiecto & a sua passione: sed per itentionē totius & partis que idē est realr cū toto & parte. ideo sillogism⁹ necessarius p̄bans ipsam nō est demonstratio p̄p̄ssime sumpta. ¶ P. sicut ppositio in qua predicatur idem de seipso est verissima & maxime necessaria. tamen stricte loquendo non est p̄p̄ia predicatio: ita l̄ sillogismus in quo predicatur passio de subiecto per id qd est ipm realiter qd ipsa passio: vel per id qd est id ip̄suz qd ipm subiectum: quāuis sit verissimus: non tamē stricte loquēdo est p̄p̄ie demonstratio: s̄z omnis sillogismus in qua p̄batur imediata passio de subiecto est huiusmodi. ergo tē. p̄batur minor: nāz imediata passio non p̄batur de subiecto nisi vel per diffinitionē passionis. & tunc p̄batur idem per idem de subiecto: vel per diffinitionē subiecti. & tunc p̄batur passio de subiecto per idem met ipsum. ergo talis sillogismus non est p̄p̄ssime demonstratio: quāuis sit nō minus necessarius q̄ sit p̄p̄ssima demonstratio: sicut & frequentius dictum est de isto sillogismo. omne animal est substantia. omnis homo ē animal. ergo omnia homo est substantia. qui sillogism⁹ non p̄p̄ssima est demonstratio: & tamen est magis necessari⁹. q̄ sit quecūqz p̄p̄ssima demonstratio. ¶ P. omnis ppositio p̄p̄ssime demonstrabilis est dubitabilis per naturam terminorum anteqz per demonstrationē sciatur: ista ppositio p̄t sc̄o posterioz: qz q̄ones sunt equales numero his que vere scimus: s̄z planū est qz multe passioes imediate imediate cause & sub̄t sint note absqz omni hesitatione per habitudinē terminoz: sicut p̄t de ista ppositione: parallele non cōcurrunt. ergo tales ppositiones non sunt p̄p̄ssime demonstrabiles. & qua rōne vna passio imediata nō potest p̄p̄ssime demonstrari de suo subiecto eadem ratione. nulla passio imediata est demonstrabilis de suo subiecto. & per istud p̄t qd dicendum sit ad questionem p̄positā. s̄z quid sit mediū in demonstratione potissima siue p̄p̄ssime sumpta. qz fm̄ p̄missa dicendūz qz diffinitio passionis: non quidez demonstrande: sed eius que dicit p̄pter quid demonstrande. & qz hoc sit verūz p̄batur rationibus fortissimis. deinde respondebimus ad rationes in contrariū factas: & per istas respōsiones respōdere poterit ad quedam argumenta moderno tēpore adducta cōtra dominū Egidium & veritatem ipsam. ¶ Prima ratio est talis. accipio demonstrationē potissimam habentem omnes p̄ditiones requisitas ad demonstrationē stricte

acceptam. tunc arguo sic. medium p̄p̄ssime & potissime demonstratio est. p̄pter quid realiter passionis: sed diffinitio passionis demonstrate non dicit p̄pter quid realiter passionis nisi forte includendo subiectūz. & tunc mediū includeret vnam extremitatem: qd est inconueniens. ergo precisa diffō dices quid passionis demonstrate non est mediū in demonstratione potissima. maior p̄t p̄mo posterioz. qz mediū est causa p̄pter quā passio realr iest subiecto. minor vero est nota de se. qz diffinitio dices precise qd passio nis est realiter idem qd passio. ¶ P. tūc plane sequeret qz idē demonstraretur per idem. ¶ P. diffinitio passionis demonstrabilis habet p̄pter quid in subiecto: sicut & ipsa passio cum qua realr idem est. ergo sicut passio est demonstrabilis. ita & eius diffinitio dices quid est demonstrabilis: sed potissima demonstratio habet medium idemonstrabile. ergo tē. ¶ Sc̄m qd volo est qz diffō subiecti. dicens p̄pter qd passionis imediate. non est medium in demonstratione potissima: qz illud qd non habz ordinem immediatum ad passionem potissime demonstrabilem non est medium in demonstratione potissima. & ratio est. qz demonstratio est ex immediatis: sed diffinitio subiecti nō habz ordinem immediatum ad passionem potissime demonstrabilem. ergo tē. Istam minorem declaro: tum qz diffinitio subiecti nō potest habere immediatum ordinem imediatione cause nisi ad passionem immediatam: s̄z illa non est demonstrabilis: vt superius probatū est. ergo tē. tum etiam qz idem est ordo diffinitionis subiecti ad passionem immediatā: & ipsius subiecti ad eandem passionem immediatā: sed ordo subiecti ad passionē est ordo subiecti ad illud qd recipitur in subiecto: & tunc arguo: diffinitio subiecti: vt fm̄ rationem distinctā a subiecto non habz ordinem per modū subiecti ad passionem immediatā nisi mediante subiecto. qz subiectum per modum subiecti immediatius respicit suā imediam passionē q̄ quodcūqz aliud re vel ratione ab ipso distinctum. ergo subiectum immediatius respicit suā passionem immediatā q̄ faciat diffinitio subiecti. ergo impossibile est qz diffinitio subiecti sit medium in demonstratione potissima: accipiendo potissima p̄ p̄p̄ssima. si autē accipiat potissima pro certissima: tūc bene posset esse medium ibi diffō subiecti. ¶ P. notius est fm̄ naturam inesse medio: vel per mediū inesse subiecto q̄ inesse subiecto. & dico inesse medio. vel per mediū. qz nō semp in demonstratione potissima passio iest medio: sed quandoqz & forsan vt in pluribus passio. ita iest subiecto per mediū qz non iest ip̄i medio: sicut p̄t in demonstrationibus mathematicis: & tenent p̄mūz locum certitudinis: in quibus passio demonstrata iest subiecto per medium: sed non iest ip̄i medio: nam habere tres angulos equales duobus. ita iest triangulo per angulū extrinsecum qz non inest ip̄i angulo extrinsecum. non enī habere tres suscipitur formalr in angulo extrinsecum: sed nō est notius passionem demonstrabile inesse prius diffinitioni subiecti q̄ ip̄o subiecto p̄mo: nec p̄t iesse subiecto p̄mo per diffinitionem q̄ per ipsum met subiectum p̄mariū. ergo tē. maior p̄t ex p̄mo posterioz: s̄z minor est nota: tū qz realiter loquēdo diffō subiecti & subm & diffinitum sunt idem. & ideo licz diffō sit maior vis p̄fecte cognitiōis in ordine ad nostrum intellm q̄ sit diffinitus: tū in ordine ad passiōem realem non v̄t esse p̄p̄tas ex nā rei: tum etiā qz diffō sub̄t cuiuslibz sciētiæ thematicæ sit nobis ignota rōne sue d̄ie subalis nō posset nos b̄e nos aliquāz potissimā demonstrationē de passionibus mathematicis. ¶ P. esse susceptiuū discipline demonstratur de homine sicut p̄p̄ia passio eius: & tū non per diffinitionem hoīs tanqz per mediū. ergo in demonstratione potissima nō est mediū diffō subiecti. n̄tia p̄t: sed aīa p̄batur nā in medio demonstrationis nihil d̄z poni qd nō sit causa pas

De medio

tionis: s3 in diffōne hoīs ponit aliqd qđ nō est cā eius: qđ ē eē susceptiuū discipline. qđ p3. q2 mā vel corpus vel aliqd p3inēs ad compositū pter aīam intellectuā: nā omne tale ē pter id qđ ē p se cā eius: qđ est eē susceptiuū discipline. qđ p3. q2 qñ aīa nō est in corpe: cui. v3. aīe separe nō ppetit dif finitio hominis: adhuc aīa est susceptiuū discipline. igit rē. ¶ p3. l3 potissima demōstratio fm̄ diuersa genera cārum multiplicet r diuersificet: q2 potissima in gñe cāe finalis est q̄ accipit p3riū r vl̄ finem: r illa q̄ ē in gñe cāe efficiē tis accipit p3riū r adequatū efficiēs: tñ potissima r simplr demōstratio est q̄ accipit potissimā cām formale. istud mani festū est sicut dicit Ap. 3. metaphi. tex. 2. menti terti. ma thematic de generib⁹ causarū solū accipit formā: s3 diffō subti nō h3 rationē cāe formalis respectu p3rie passionis: s3 h3 rōnē cāe mālīs vel efficiētis: sicut etiā r suū subiectū. gñ in potissima demōstratione simplr nō pōt eē mediū diffini tio subti. r ex his dictis elicio vnū aliud satis notabile: qđ si mediū in p3ryssima r potissima demōstratōe deberet esse vel diffō subti vel diffō ipsiusmet passiois demōstrate. tūc potius deberet dici diffō passionis demōstrate q̄ subiecti. qđ p3. q2 h3 magis rōnem cause formalis respectu passiois q̄ diffō subti respectu eiusdē passionis: s3 vt superi⁹ pbatur est. qđ diffō passiois demōstrate nō est mediū in demōstra tiōe: s3 diffō p3rie passionis dicētis ppter qđ sequētis pas siones ē mediū in demōstratione potissima. r iō cū deuentū est ad passionē immediatā que nō h3 aliā passiōem pōrē est tūc stat⁹ in demōstrationib⁹ potissimis. q2 illa passio imedia ta ē idemōstrabilis demōstratione potissima. l3 sit pbabilis per sillogismū aliqñ necessarium etiā a p3ri. ille tamen non est p3ryssima demōstratio.

Sed dubitaret

forte aliq3 boni ingeny: r bene trib⁹ dubitationib⁹. pma. nā si potissimū genus demōstrationis est p cām formale quā acci piūt mathematici nō vī esse v3: qđ supi⁹ dñm est. mediū in demōstratione potissima ē diffō passionis pcedētis. r non diffō passionis demōstrate. ergo demōstratio que accipit ta lem diffōnē p medio vno accipit cām formale. q2 pcedēs passio non h3 respectu passionis sequētis rationē: cāe for malis vel efficiētis: nam regula generalis est qđ qñ plures passionēs sunt cēntialr ordinate in eodē subiecto semp po sterior ē forma r pfectio pcedenti passioni r demōstrati: r ad maiorē euidentiā explicat amplius dubium: nā cum per angulū extrinsecū pbaf triagulū habere tres rē. que ritur cuius cāe habeat habitudinē. non. n. pōt dici qđ beat habitudinē cause finalis vel efficiētis vel mālīs. q2 nullo tali genere causarū vtiur mathematici. item non videt qđ habeat habitudinē cause formalis. q2 causa formalis p ficit formale illud cui⁹ est cā: s3 angulus extrinsecus nō est formalis pfectio eius qđ est hīc tres. q2 equalitas ad duos rectos in triagulo est formaliter in trib⁹ angulis intrinsecis ipsius triaguli: s3 angulus extrinsec⁹ est loco subiecto par tiali ab ipsis trib⁹ angulis r ab equalitate ad duos rectos distinctus. vī ergo qđ nullo mō possit saluari qđ mathema ticus demōstret per cām formale nisi mediū in sua demō stratione sit diffō passionis demōstrate.

Secunda

dubitatio est. q2 nō app3 rationalis causa ad negandū qđ sillogismus pcedēs ex ne cessarijs a p3ri r per cām qualis est fillus in quo probatur imediata passio de subiecto per diffinitionem subiecti nō sit simplr potissima demōstratio.

Tertia dubitatio

quā adduco est talis. cū nō vī rē. qđ in mathēaticis dif finitio passionis sit mediū in demōstratione. q2 mediū v3 di cere cām formale: s3 talis diffō non dicit cām formale. er go nō est mediū. discursus bonus. maior est manifesta. mi nor pbaf. q2 qđ nō dicit p3dicatū qđitatuū. non pōt dicere

cām formale: qđ qđez nō dicit diffō passionis: s3 diffō sub iecti. ergo rē. ¶ p3ro rīssione ad p3mū r scdm dubiū in q bus videt aliquā difficultas. noto aliq̄ que faciūt etiā p3ro sustentatione opōis: vt conformiter loquar ad ea que supius dicta sunt qđ sillogism⁹ demōstratiū sumptus: vt di stinguitur ptra litigiosum dialecticū r falsigraphū h3 ma gnam latitudinē: r notitia sciētificā gñata per demōstratōez in sua latitudine sumptā: r vt cōdistinguit contra omnes alios habit⁹ veridicos in. 6. et hīc op⁹ h3 simlir magnā la titudinē: s3 ad hoc qđ aliq3 fill⁹ p3ryssime sit demōstratio: o3 qđ sit ex veris r necessarijs: qđ mediū sit realis cā imedia ta r adequata iberentia passiois ad sub3. r ex hoc ipso rea liter distinguit ab vtraq3 extremitate: r qđ p3lo non sit ex habitudine suo3 terminoz nota: sed ex habitudine p3mis sarū. r per oīs o3 qđ passio p3ryssime demōstrata nō fa ciat positionē cū suo subiecto: nec etiam iberentia eius ad suū subm inotefcat ex immediata habitudine ad ipm: s3 ex imediata habitudie ad mediū qđ imediate iest subiecto. sic. n. loqtur Ap. de p3ryssima demōstratione sumpta fm̄ qđ per ip3as scimus illud qđ p3mo fuit queribile r dubitabile. r qđ aliq3 alius fill⁹ detur quātūcūq3 pcedat ex veris r ne cessarijs r causis p3clusiois: dūmō alie p3ditiones deficiāt: dico qđ qñuis possit pcedi qđ sit demōstratio p3rie dicta q̄ lati tudinē h3 nō p3ryssime sumpta. dico simlir qđ multi sunt filli in sua vitate magis simplr necessarij r euidētiorez ēt qñq3 ex p3ribus pcedentes: qui tamen non sunt p3ryssi me demōstrationes. concedo. n. de plano qđ sunt multe noti tie cōplexē p fillos necessarios generate q̄ sunt magis eui dētes qđ notitia gñata per potissimā r p3ryssimā demon strationē: sicut quādo concludit pars diffōnis de diffinito r sicut quādo concludit passio de subiecto. cui⁹ iberentia ad ipm subm nota est ex habitudine terminoz: puta para tellas nō concurrere. dico igitur qđ sillogismus in quo con cludit passio imediata de subiecto p diffōnem subiecti sit demōstratio p3rie sumpta p3r demōstratio cōdistinguit ptra genera sillogismo3: s3 pcedat per medium qđ est cā p3clu sionis. q2 tñ mediū istud nō distinguit realr ab vtraq3 ex tremitate. q2 etiā illa passio est naturaliter cognoscibilis ex habitudine terminoz. ideo non est demōstratio p3ryssime sumpta.

Sed in hoc

aliquis adhuc dubitaret. nōne magis vi det euidētissima illa demōstratio r per fectissima que pcedit a p3ri p cām. r est potissima demō stratio q̄ illa q̄ est cognita modicula declaratione tali demō stratiōe nō ita p3rie dicta. ¶ Ad hoc rīdetur. aliqua ē nota ptingit duplr: vel notitia euidētiōri vel notitia pfectiōri. r ita ad ppositū dico qđ ille fill⁹ in quo pbaf p3ria passio r imediata de subto aggenerat euidētiorez notitiā. non tñ pfectiōrē: vt ēt p3 de isto fillo. oē aīal ē suba. oīs hō ē aīal. gō oīs hō est suba. ¶ Dis tantib⁹ rīdet ad dubia. Et ad p3 pcedo qđ demōstrationes mathematice p3rie nō accipiāt ni si cām formale. item pcedo qđ diffō passionis demōstrate nō sit mediū in demōstratione potissima: s3 diffō passiois pcedē tis dicēs ppter qđ passionis sequētis demōstrabilis. ¶ S3 videndū est quō h3 diffō habeat habitudinē cāe forma lis respectu passionis demōstrabilis. non est pma facie facile itelligere. ¶ Ad cuius euidentiā sciendū est qđ multi de cipiunt facillr. q2 qñuoz genera causarū putāt esse nimis in eē idiuisibili: cū tñ quodlib3 gen⁹ cāe habeat magnā lati tudinē r diuersitatē: nam p3siliatū r p3rsuasitū sunt ifra ambitū cause efficiētis. r tñ directe nihil pducit qđ perti neat vel attingat ad effectū pductū. itē vari⁹ modus est q̄ mā dī cā mālīs respectu forme subalis. r quo subm p3posi tū dī cā mālīs respectu forme accitralis: tamē qđqđ sit de alijs. dico qđ gen⁹ cāe formalis vt cōdistinguit ab alijs ge neribus causarū habet magnā latitudinē: nam aliqd dī

causa formalis respectu alicuius per modum vnite forma-
lis pfectiois: sicut albedo respectu parietis. Alio modo p
modum representate expressionis: sicut deus dicitur causa
formalis exemplaris oium. et species representatiua obtri of
ca formalis obtri. 3° mo of ca formalis alicui⁹ p modum cu-
iusda eentialis coordinatois pto qto vnu quodaz ordine
eentiali: p supponit aliud ad h vt sit in quodaz 3°. et hoc no
solu sicut ca sine q no. et p accis: s3 p se et eentialr: sicut nu-
mer⁹ minor. puta binari⁹ bz aliquo mo rone cae formalis
respectu nueri maioris. puta ternari⁹: no q binari⁹ sit for-
malis pfectioe ternari⁹: s3 qz quoda ordine eentiali p se et
no f3 accis ternari⁹ p supponit binariu. ¶ Tunc ad ppo^m
dico q diffio passiois pcederis dicit pp qd cae formalis in
passionib⁹ eentialr ordinatis in eodez subro: mo q pcedes
passio sit formalis pfectio supaddita passioi sequeti: qz fre-
queter potius sit eontra: s3 p tato: qz quoda ordine eentiali
li p se et no f3 accis passio sequez p supponit ptoe. et isto mo
angulus extrinsecus bz ronez cae formalis respectu ei⁹ q
est hre tres eqles duob⁹ rectis. qz eqalitas ad duos rectos
in trib⁹ angulis p supponit quoda ordine eentiali formalis:
angulu extrinsecu p se et no fm accis.

Ad secundum dubiu qn dicit q no appz ca ro-
nalis ad negadu qz fillis in quo
a pto pbat imediata passio de subro sit ppyssime dem-
tio. ¶ Dm q deceptio puenit circa h: qz p ppyssimam
demtatione multi intelligit filli oibus alijs pfectioe p-
fectioe neccitatis pte pnis ad pmissas: et pfectioe cuiuscun-
qz calitatis et positatis medij ad miorz extremitate respe-
ctu passionis dmolstrate: qd tri no e vtz nisi accipiedo de-
mstratione: put est quodda gen⁹ filli condistinctu 3 li-
giolum falsigraphu et dialecticu. sic. n. gen⁹ sillogistm de-
mstratiui est pfectissimu: s3 vt dcm est genus filli demstrati-
ui bz latitudine. et pmet mltos modos. quoz aliq sunt p-
fectiores et euidentiores. pauciores tn cōditiones hntes de
pmetibus ad demtatione. et id minus pprie dicitur de-
mstrationes. tamē illas pauciores pditiones pfectiori modo
reseruāt sicut filli iste. oē aial est suba. ois hō est aial. q ois
hō ē suba. pauciores pditiones demtatois reseruāt q filli
in quo pbat imediata passio de suo subo: tn cōditione ne-
cessitatis quā bz pfectiori mo reseruāt: sic etiā filli in q p-
bat imediata passio de suo subo per diffōne subiecti: vel p
diffōne ipsiusmet passiois demolstrate pauciores pditiones
demtationis reseruāt q filli in quo pbat passio de subie-
cto p diffōne passiois ptois adeqte mediāte iter subiectū
et passioem q demtā: tn pditiones illas qz filli in quo cō-
cludit imediata passio de subiecto pfectiori mo reseruāt:
qz alter in quo pbat passio p diffōne ptois adeqte passiois
et rōne illarū pluriū pditio^m. quas bz filli in q pbat pas-
sio per diffinitionē ptois passiois of magis pprie vel pro-
pyssime demtatio: sicut. vbi grā. supius dcm est de diffō-
ne et ppria passioe: qm vtrqz distinguat pdicamēto acci-
dētis per ppetere vni soli et semp: tn aliquaz pditōem sup-
addit ppria passio q est in eēnā essentialis diffō non inest:
qz no est accis: s3 ppria passio iest: tn pditiones cōes distin-
ctioni et pprie passioni pfectiori mo reseruāt diffō qz ppa
passio: s3 diffō bz nomē spāle: et ppria passio bz nomē vtri-
qz cōe. et of ppriu et qtu ad diffōne de pprio fm oēs condi-
tiones q pnt dici de ppo magis pprie. et of ppria passio. p-
priu qz diffō. sic igit dico q ppyssima demtatio qtu ad
oēs pditiones quas Ap. in diuersis locis ponit de dem-
tatione ē illa q bz pro medio diffōne passiois ptois s3 sint ali-
qui alij ifra ambitū demtationis cōtenti q sunt no mi-
nus: imo magis neccary qz sit demtatio ppyssime dca. di-
co igit q mediū in demtatioe potissima accipiedo potissi-
ma p ppyssima no est diffō subiecti nec passiois demtate
s3 passiois ptois q est ca adeqta passiois sequentis: et ista ē

intentio Ap. vbiqz locut⁹ ē de demtatione potissima siue
ppyssime dicta. qz vbiqz dicit q mediū demtatiois ē qd
qd erat eē passiois. et no qd cūqz qd qd erat eē: s3 qz qd eē ta-
le qz etiā est qd ei⁹. et ponēs exēplū semp exēplificat de dif-
finitōe ptois passiois. sicut vbi grā. qd ē mediū ad demō-
strandū eclipsim de luna: iterpositio terre. nūc aut cōstat
q iterpositio terre no est diffō lune: s3 est qdaz passio ipsi⁹
lune hntis talē aspectū ad terrā iterpositā: naz p iterposi-
tionē terre pōt intelligi et passio qdā terre: et passio ēt lune:
qz p hoc q terra iterponit variat aspectus lune ad solem
mediate terra. ratione cuius segtur eclipsis. et hoc est q
Arist. dicit pcludēs 2° posteriorū qd dcm sit in oibus poris
simis et ppyssimis demstrationib⁹. dicit sic. In oib⁹ ma-
nifestū ē q idē sit: et qd qd est. et pp qd est: vt qd est defect⁹
lumis in luna: pūatio lumis a terre obiectu. et pp qd ē dfe-
ct⁹: aut pp qd luna deficit: pp defectū lumis op⁹ terra.

Ad tertium dubiu of q est silē pmo. pōt dari tñ
eadē rñsio: s3 melius forte dici pote-
rit ad pbatōne minoris q: ēt diffō passiois dicit cām for-
malē: et qn of q diffō dicit formā. qz dicit pdicatū qditati-
uum. ¶ Dm ē: q p pdicata qditatiua Egidi⁹ non solū in-
telligit pdicata pmi modi: sed ēt scōi modi: et ita vtrqz di-
cere pnt cām formalē. qre rē. ¶ S3 rñsio data ad p^m du^m
ē tutior. accipe q tibi magis lubet. et ita soluta sūt ista du⁹.

Sed antequam rñdeā ad argumēta in prium
facta. dubitaret forte aligz:
tu dicis q ppria et imediata passio pōt demfari p diffōne
subiecti. hoc vī eē sīm. qz dicit Egidius in. 2. post⁹. q cōes
animi pceptiones: vtrputa. oē totū ē mai⁹ sua pte: et paralelle
non cōcurrūt: et illa q sunt imediata imediatioe subiecti et
cāe nō pnt demfari. ergo vī tota ista snia eē 3 ipm egidiū:
et forte magis appropinqt itetioni egregy doctoris Pauli
veneti. ¶ Ad hoc rñdeo q dñs egidi⁹ dicit q cōes animi
pceptiones nō pbat aliq demtatione ppyssime dca: s3
tn alicui q negaret ista. et passionē imediatam non iberere
ipsi subo imediate: pōt p aliqū fillm necessariū pbari illi
hoc negāri tn nulla est necessitas: cum ista sint p se nota. s.
passioem pma in eē subiecto. et oē totū ē maius sua pte: suf-
ficiat hoc mihi q diffō subiecti nūqz pōt esse mediū in po-
tissima demtatione: s3 solū p diffōne passiois imediate in
qua sistim⁹. quīs aliquo pcessu possit pbari passionem in-
esse subiecto: et in hoc tu considera.

Nunc restat rñdere ad rōnes in principio qōnis
factas que pbat q diffō subiecti sit
mediū in demtatione potissima. ¶ Ad pmutz qn of passio
imediata subiecti aut est demfabilis aut non rē. dico q s3
sit pbabilis. de subiecto tn nō est ppyssime demfabilis:
sicut supius dcm. ¶ Ad 2^m quādo of q illa est ppyssima
demtatio in qua sunt oēs pditiones rē. concedo maiores
s3 minozē nego: et ad pbatōne dico q de rōne demtatois
ppyssime dicte est q sit per cām distinctā realr ab vtra-
qz extremitate. i. a subiecto et passioe demonstrata. itez q
passio demostrabilis per mediū non faciat positionē cum
subiecto nec faciat ppositionē notā ex habitudine termi-
norum: quoz vtrūqz deficit in sillogismo in quo pbat im-
mediata passio de subiecto suo. quare rē. ¶ Ad tertiu of
q imediata passio est scibilla per sillogismū aliqez neces-
sariū: sed ex hoc non segtur. q per demtationes ppyssime
sumptā. itē etiā substantia pōt eē filla maxime necessari⁹:
non tn demostratio ppyssime rē. Et etiā of q accitium
non est diffō pprie. puto q istud superficialr intellectus sit
falsum: qz accidentia habent pprium genus et ppriam dif-
ferentia qbus possunt pprie diffiniri: s3 qz qditates pprie
accidentia: s3 nō includāt de pmo intellectu subiecta sua: tn
includūt ea in suo pmario cointellectu spālri si sint ppe pas-
siones que in suo pmario intellectu cōcernūt et cōcludūt:

De medio

nō dico includunt subm. aliud. n. est aliqd in suo p̄mario in intellectu includere alteruz: et aliud est aliqd in suo cointellectu includere alteruz: nā illud qd includit in p̄mo intellectu alicui est p̄tines ad suā qditatē: et ad suā intrinsecā diffinitōem: s; illud qd est de p̄mario cointellectu alteri nō pertinet ad qditatē vel diffōnem intrinsecā: sed solum qn̄ intelligitur qditas. et dat diffinitio qd itatis q̄ tūc oportet q̄ simul cointelligat. et istud q̄uis intrinsecā: nec sit illud: nec aliqd illu. dico igit q̄ accitua etiā p̄pria bñt etiā p̄prias qditates et diffōnes: sed q̄ fm totū istud q̄ circuncernūt subm. ideo nō pōt diffiniri nisi cointelligēdo subm: s; subiectum illā p̄mariā diffōnem nō igredit. veruz est q̄ nos cōsueuim⁹ res et qditates rez diffinire non solū p̄ illa que sunt de p̄mario intellectu: et intrinsecā rei: s; etiā per illa que de p̄mario cointellectu sunt: sicut qbus qditas non potest apprehēdi nec diffiniri nec dari. et ideo quādoq; miscem⁹. et illa cointellecta in eoz diffōnib⁹: et tales sunt diffōnes p̄ additamēta: sed de B alias videbif. q̄ nō modicā difficultatē includit. ¶ Ad quartā dico q̄ imediata passio pōt p̄ se cognosci per aliqū sillogismū: nō tñ per demonstratiōnem p̄pysime sumptā: sic etiā et suba sicut dcm̄ est supra. ¶ Itē dcm̄ est q̄ nō semp opz q̄ diffō accitū sit per additamēta: nisi velimus ponere in diffōne nō solū illa que sunt de intrinsecā qditate rei: s; etiā oia illa q̄ necessario intelligimus itelligēdo qditatē: qd tamē nō opz. si. n. oportet semp ponere in diffōne oia illa sine qbus non possum⁹ itelligere qditatē: tunc in diffōne cuiuslibet sube ponere q̄tū. q̄ nō possum⁹ itelligere aliquā qditatē qn̄ p̄ tūc in p̄spectu nostro sit q̄tū et continuū. et ideo siue pueniat ex nā potētie nostre intellectiue siue ex nā obiecti q̄ obo appbenso apprehēdatur pro tūc quoddā aliud. tñ istud aliud nō est de p̄mario intellectu et qditate intrinsecā rei: dicit Egidius 2° de aia. in diffōne anime ponit mā affecta accidentibus. ¶ Ad 5° dico q̄ lz essentialia p̄ncipia qd itatis subiecti sint p̄pter qd passiois imediata: tñ q̄ istud p̄pter qd nō distinguif realr ab ytraq; extremitatē: s; ab altera tñ. itē q̄ ista passio imediata facit pōt cū subiecto. id sillogismus in quo pcludit passio imediata per diffōnez subiecti nō est p̄pysima demonstratiō. ¶ Ad 6° iā p̄ per dicta superius: q̄ in hac diffō subiecti nec passionis demonstratē ē mediū: s; diffō passiois mediātis iterytēq; terminum: vt patz q̄ rō est 3 ipsos. q̄ diffō subti magis includit subm de quo p̄ demonstrat q̄ faciat diffō passiois que est per additamēta includē subz. ¶ Ad alias rōnes et ad auctoritatem Arist. p̄mo de aia. cōmēto. ii. d̄ q̄ vtrūq; logē p̄similia vba ipse. et cōmentator itelligit q̄ diffō subti sit mediū et p̄ncipiū quoddā cōmune ad cognitionē p̄fectā oiz accitū: s; mediū p̄se in demfatiōe p̄pysima ē diffō passionis mediātis iterytēq; extremitatē. itē dici pōt q̄ diffinitio subti est mediū in sillo: quo p̄bat imediata passio de subo: s; ille sils nō est p̄pysime demfatio. et sic videt in relexisse dñs Egidius in hac mā: sicut ex doctorib⁹ ordinis fratru beremitarū sancti Augustini habeo. nec ē ille modus defendēdi doctorē fundamētalē ē multuz diuersus ab illo quez imaginat⁹ est sum⁹ p̄bs magi Nicolē vñas theatinus in questōe de medio demonstratiōis defensiuaveritatis Egidij: et ipse ad defendēdam talē opionez nō nisi veritate coactus: vt d̄: amicus fortis: amicus plato: s; magis amica veritas: et sicut ipse fundamētalē p̄bs: et resolutus est ita fundatissimū doctorē dominū Egidij romanum semper est secutus: et satis apparet vt solus sit Nicolē in orbe.

Sed in hac qōne et oppōne dubitat egregius vener⁹: q̄ quāuis ipse sciat opionē domini Egidij fundatissimā. et ipsuz fundatissimū: vt ipse in 2° posteriorz ait. diuū

Egidij e celo nobis missuz fuisse: tamē vt melius veritas elucesceret voluit arguere p̄tra dominū Egidij. Et p̄pter acumen sui ingenij quasi ad aliā opionez declinavit. Argumēta pauli adducemus. et illis solonē dabimus sectando fundamēta doctoris fundamētalē. q̄mōz p̄ncipales rationes adducit. Et p̄mo arguit sic. q̄ mediū in demfatiōe sit diffō subiecti: nā quelibz diffō materialis demfstrabilis est per diffōne formalē: sed alicui⁹ subti plures sunt diffinitōes. ergo. minor pz. etiā maior scdo de aia. demfstratur diffō mālis per formalē. ergo rē. ¶ Cōfirmat. q̄ 2° posteriorz dicit. diffō cā et mediū idē sunt. p̄mo quelibz diffō sicut est causa ita est mediū in demfstratiōe. nō. n. 2° posuisset p̄mū modū nisi voluisset igredi demfstratiōes. ergo rē. ¶ Scdo breuiter arguit q̄ p̄ma passio alicui⁹ subiecti est demfstrabilis de illo per diffōnez subiecti. q̄ fm Arist. in p̄bemo metaphice p̄ncipia sciarum specialij p̄banf et demfstrant p̄r metaphicalia: s; nō videt nisi p̄ diffinitōes subtoz. ita q̄ non p̄currere. dato q̄ sit p̄pa passio linearū palellarū demfstrabit de isto subo per diffinitōne eius. q̄ videt diffōnem subti posse eē mediū in demfstratiōe potissima. ¶ Tercio arguit q̄ nulla passio ē potissima demfstrabilis p̄ aliquā passionēz abstractionis gn̄is. q̄ nulla demfstratio est ex immediatis. ergo rē. ¶ Quarto arguit q̄ diffinitio subiecti aliqñ ingredit demonstratiōnez et nō ipsa passio. ergo rē.

Ad rationes nostri egregij doctoris Pauli. venit. ¶ Ad p̄mū itādo in fundamēto nro nō est icōueniēs q̄ aliqñ diffō subti sit mediū in aliq sillo necio. q̄ tamē nō erit demfstratio p̄pysime dicta de qua nos itendim⁹. et ideo nō est demfstratio ista p̄pysime dca: s; magis qdā discursus est necessarius. q̄ opz ad hoc q̄ sit demfstratio p̄pysime dca q̄ mediū realr distiguat ab aliq extremitatē: et nō faciat positionē cū subiecto. quo qdē caret in hac argumētatione re^o magi Pauli. ¶ Ad confirmatiōne d̄ q̄ ē diffō subiecti p̄currat tanq; mediū qdā cōmune: s; p̄se et adequatuz mediū est in demfstratiōe p̄pysima est diffō passionis. ¶ Ad 2° d̄. dato q̄ aliq p̄ncipiū possit aliquo mō p̄bari: nō tñ hz ex hoc q̄ possit demfstrari demfstratiōe p̄pysime dicta poterit p̄bari p̄ aliqū silm similem vt tunc ip̄i iductioni. quare rē. ¶ Ad 3° d̄ q̄ est necessariū q̄ determinatiō fiat per res alteri generis: vt pz. ergo nō ex immediatis negat p̄na. ¶ Ad 4° et vltimūz d̄ si bene notasti q̄ in p̄ncipio qōnis et in corpore qōnis q̄ sunt aliqū passioes que actualitatez ipotant in subiecto vt motus circularis ip̄i celo: et calefactū ip̄i igni: alie aut que dicūt aptitudinē et non actuz. q̄ tunc habere nō possum⁹ perfectā de ipsa. q̄ semp expectaret aliq alia notitia si diceret actū et eē exētie diceret. et id illa passio dicit eē essentie et non existentie non facit p̄positionem contingentem s; necessariam.

Sed insurgūt quedā arg^{ta} moderna. Et p̄m est istud. assumēs dcm̄ 2° meta p̄bice. textu cōmēti. 4. vbi hz q̄ vñū: d̄q; maxie ip̄z alioz ē p̄ qd alij uest vñuocatio: ex isto dicto vult p̄bare q̄ non repugnat primā passioez demfari p̄ diffōne subiecti. assumat ergo ista maior illud qd est p̄ncipiū et cā alicuius q̄ sint talia est maxime tale: s; diffō subiecti est p̄ncipiū et cā vt sint media et p̄ncipia demfatiua. q̄ diffō subti est maxime p̄ncipiū. p̄bat. q̄ quāto aliqd magis appropinquat ad diffōne: tāto magis hz rōnem demfandi in passionib⁹ realr ordinatis: quāto passio est p̄or: tāto est rō demfstrandi: et quāto posterior tāto minus demfstrabilis. Qd nō est nisi q̄ quelibz talis accedit vel recedit ab illo qd est maxime rō demfstrandi: qualis est rō seu diffō subiecti. Scdo rō est talis. Quēcūq; sunt p̄ncipia eēndi subiecti habentis passioes sunt p̄ncipia ibertentie illarū passionū: sed quēcū

q̄ sunt p̄ncipia iherentie passionū sunt p̄ncipia cognoscendi respectu illarū. talia aut̄ sunt illa q̄ expr̄imunt p̄ diffinitioē subiecti. ergo diffō subiecti est p̄ncipium cognoscēdi respectu passionū: sed hec nō est nisi in demōstratione potissima. ergo r̄c. maior p̄z. etiā minor ex q̄busdā p̄suppositis. Tertia rō est ista. p̄supponēdo q̄ sola p̄positio imediata est idemōstrabilis. imediata aut̄ est duplex. quedā imediatione subiecti: quedā imediatione cāe. r̄cū illa que est imediata subiecti nō sit simplr̄ imediata. q̄ aliqua p̄positio dat̄ iter cuius subiectū r̄ predicatū nō est mediū in ratione. r̄ quādo pōt̄ esse aliq̄d mediū in rōne cause: r̄ cū imediatio cause sit semp̄ imediatio excludēs simplr̄ oēm imediationē r̄ nō illa imediatio que est subiecti. Ex hoc arguitur sic. p̄positio imediata est idemōstrabilis. r̄ mediata demōstrabilis. ergo quāto aliq̄d est imediatius tanto idemōstrabilius: r̄ quāto mediatus tāto demōstrabilius: s̄ nulla p̄positio in qua predicat̄ passio de subiecto ē simpliciter imediata: s̄ mediata q̄ demōstrabit̄. Et ulterius sequitur q̄ si aliqua p̄positio in qua predicat̄ secūda passio de subiecto demōstret̄ per primā passionē cum p̄positio in qua p̄dicatur p̄ma passio de subiecto nō sit simplr̄ imediata poterit habere evidentia ex alio. hoc ex diffinitione subiecti. r̄ ita p̄ma passio seu diffinitio eius nō demōstrabit simplr̄ passionē scd̄am nisi resoluat̄ in diffinitionē subiecti r̄ demōstret̄ per illā. hec sunt motiua cuiusdā subtilis metaphysici. Ad quē respondere possum⁹ s̄z fundamētum questionis nostre. ¶ Ad p̄mū dicit̄ ad maiorē quando d̄r̄ illud q̄d est p̄ncipium r̄ causa alicuius r̄c. Ista maior sic absolute intellecta est falsa. q̄ materia est p̄imum r̄ causa aliorū q̄ sint corruptibilia r̄ corrumpantur. r̄ tamē materia non est maxime corruptibilis. imo non corrumpitur nisi per accidens vel subiectiue. ¶ Ad minorē etiā dici potest q̄ diffinitio subiecti ē causa cognoscēdi omnia accidentia perfecte: sed non est p̄ncipium precise adequatum r̄ p̄prium: sed magis quoddā commune p̄ncipium: sed diffinitio passionis est p̄ncipium r̄ medium adequatū passionis: que quidem demōstrat̄ inesse subiecto per tale diffinitionē. vnde nota p̄ multis verbis que includuntur in p̄ma ratione contra dominū Egidium q̄ quāvis possit p̄bari passionem p̄mam de subiecto: tamen illa nō potest esse aliqua demōstratio p̄p̄issime dicta: r̄ quādo dicitur q̄ alacem demōstrat̄ istam. omne totum est maius sua parte. dicitur q̄ hec non est demōstratio p̄p̄issime sumpta de qua nos loquimur. imo ad hoc q̄ aliq̄d demōstretur oportet q̄ non sit per se notū ex h̄itudine terminorum: r̄ q̄ intentio vnius distinguatur realiter ab intentione alterius. quod non est verum hic. q̄ intentio totius non distinguitur realr̄ ab intentione partium. r̄ similiter quando probatur primā passionē de subiecto per diffinitionem eius non distinguitur realiter a p̄ma passionē. imo sunt idēz realiter: distincta tamē ratione. igitur non potest esse p̄p̄issima demōstratio. quare r̄c. ¶ Ad scd̄m dicitur q̄ quecūq̄ sunt p̄ncipia essendi sunt p̄ncipia cognoscendi. concedo istam non absolute sed cōtra. i. sunt p̄ncipia cognoscendi aliquo modo: non tamen precise perfecte: sed diffinitio passionis est illa que perfecte est p̄ncipium adequatum cognoscendi. Et ad minorē dicitur. dato q̄ sit causa iherentie passionū: non tamen perfecte est causa cognoscendi. concedo etiā conclusionem q̄ diffinitio subiecti est p̄ncipium cognoscendi cōmune: nō tamen adequatum: sed est ipsa diffinitio prioris passionis: sed negat̄ illud quod postea iseritur. s̄. q̄ hoc non est nisi in demōstratione potissima. ¶ Ad tertiam r̄ ultimāz dicit̄. dato q̄ habeat causam. tamen adhuc non est demōstrabilis demōstratione p̄p̄issime dicta. p̄mo quia est per se nota. scd̄o. q̄ non distinguitur realiter ab ytraz

extremitate. tertio. q̄ positionem facit cum subiecto que omnia sunt contra fundamenta nostre positionis: tamen potest probari per aliquem sillogismū: qui tamen nō erit demōstratio p̄p̄issime sumpta: sed ipsa diffinitio passionis p̄oris erit mediū in demōstratione potissima. q̄re r̄c. ¶ Explicit q̄d de medio demōstrationis ordinata: atq̄ hinc inde a probatis auctoribus: collecta per me fratres Augustinus de biella de Meschiatis: ordinis Augustinien- sis lectorē in conuētu Patavino frat̄z heremitarum. ¶ Sit deo laus r̄ Diuo Augustino p̄ri heremitarū.

Elia in omnib⁹ libris domini Egidij romani quedam ambigue r̄ auree dubitationes mouent ac solones dignissime ex radicū viscerib⁹ educte dantur. itaq̄z volui iuxta mei ingenio vires tabulam elecho- niz diui Egidij romani coordinare. p̄ciosaq̄z dubia hinc r̄ inde colligere: vt p̄ma fronte querēti occurrant.

Utrum logica	fit de artib⁹ rōnis. Charta. 2.
Utrum logica sit communis vel specialis.	Utrū logica possit dici scia. 2.
Utrū magis deficiat a ratione quādo est cōmunis q̄z quādo est specialis.	2.
Utrū logica sit necēsa: r̄ si est p̄s cēntialis p̄bie.	3.
Utrum tota logica sit necēssaria.	3.
Utrum dialectica differat a sciētys realibus.	3.
Utrum dialectica differat a rhetorica.	3.
Utrum de sillogismo sophistico possit esse sciētia.	4.
Utruz dialectica sit talis sciētia.	4.
Utrum sophista possit considerare de sillo sophistico.	4.
Utrum possit tradere artē de ipso sillo sophistico.	4.
Utrum pertineat ad dialecticā vti sillo sophistico.	4.
Utrum sophista sit artifex specialis put̄ considerat de tali sillogismo.	5.
Utrum dialecticus considerans de tali sillogismo possit dici communis artifex.	5.
Utrū scia q̄ hic p̄siderat̄ ptineat ad libz p̄orum.	5.
Utrum hec p̄sideratio p̄tineat ad librum topicorum.	5.
Utrum sillo sophisticus sit subiectū in hoc libro.	6.
Utrum post elenchū magis de sillogismo sophistico q̄z de alio tractetur.	6.
Utrum in hoc libro p̄bari possit sillo sophisticū esse.	7.
Utrum h̄ p̄betur sillogismus sophisticus esse.	7.
Utrum sillo aliq̄d addat sillogismo simplr̄.	8.
Utruz habitudines locales sint de rōne sillo dialectici.	8.
Utrū magis se teneat ex pte forme q̄ materie.	8.
Utrum sillogismi doctrinales addant habitudinem localem supra sillogismum simpliciter.	8.
Utrum sillogismus sophistic⁹ addat supra simplr̄.	9.
Utrum locus sophisticus differat a sillo sophistico.	9.
Utrum sophisticus apponatur simplici.	9.
Utrum cui p̄mo cōtradicat an dialectico an simplr̄.	9.
Utrum significatio sit forma nois vel orationis.	10.
Utrum aliq̄d dici possit significare plura.	10.
Utrum termino semel sumpto cōtingat vti equoce.	11.
Utrum nomen equiuocum habeat suum significatū: vel sub distinctione vel copulatione.	11.
Utrū vnū nomē ex ipositione possit occulta significare.	11.
Utrū oīo vbi ponit nomē equocū sit distinguenda.	11.
Utrum contingat multiplicitas in hoc parallogismo q̄d tu dicis tu dicis esse.	12.
Quomō hoc nomē piscis sit equuocum.	12.
Utruz tertius modus amphibologie distinguatur a tertio modo equiuocationis.	12.
Utrum in amphibologia r̄ equiuocatione sit multiplicitas actualis.	12.

Tabula

Utrum magis referretur multiplicitas actualis in equoca- tione q̄ in amphibologia.	12.	Utrum identitas nominis faciat ad sillogismum.	23.
Utrum signū distributiuum additum termino communi faciat distribuere pro oibz suppositis sui significati.	12.	Utrum compositio et diuisio accentuū deficiāt ab elencho et sillogismo.	23.
Utrum compositio et diuisio sint plures fallacie.	13.	Utrum fallacia secundum accidens peccet contra sillogis- mum dialecticum vel simpliciter.	24.
Utrum vbi est fallacia compositionis sit diuisionis.	13.	Utrum sillogismus sophisticus fallet tam circa materiā p- babilem q̄ necessariam.	24.
Utrum assignetur due fallacie aliqui sed non semp.	14.	Utrum petitio pncipy peccet contra sillogismū simplr.	25.
Utrum semp quando iter duas dictiones concurrat vna di- ctio semp sit fallacia compositionis et diuisionis.	14.	Utrum petitio pncipy ipediat sillogismū iferentem.	25.
Utrum hic capiantur modi accentus.	14.	Utrum fallacia accidentis fiat in pluribus.	25.
Utr fallā accēt? magis decipiat in scripto q̄ in platōe.	14.	Utrum accidens differat a consequente.	25.
Utrum in compositione et diuisione accentus sit multipli- citas potentialis.	14.	Utrum fallacia in dictione peccet contra dictiones non cō- tra sillogismum: sed extra dictionem.	26.
Utrum sit minus de multiplicitate tam accentu q̄ compo- sitione et diuisione.	14.	Utrū plures propositiones sint vna ppō. et ita de boie.	26.
Utrum fallacie peccantes fm multiplicatē potentales habeant significata sub disunctione.	14.	Utrum eadē sit diffō hominis et ynius.	26.
In qua dictione sit deceptio parallogismi.	15.	Utrum per accentum possumus decipi.	27.
Utrum sumat hic accēs vt distinguitur contra per se.	16.	Utrum de sillogismis sophisticis sit ars per se.	28.
Utrum que concurrunt ad fallacias accidentis sumantur in sillogismo affirmatiuo et negatiuo.	16.	Utrū peccās in forma et in mā possit dici sophisticus.	28.
Quid sit res subiecta attributū et accidens.	16.	Utrum sillogismi sophistici sint pncipia et elemēta sillogiz- tam peccantiū in materia q̄ peccantiū in forma.	29.
Utrum superiora possint accidere inferioribus.	17.	Utrum pbs fuerit superfluous.	30.
Utrum superiora predicari possint de inferiori.	17.	Utrum sillogismus peccās in materia sit sillogismus.	30.
Utrum modus sit res subiecta.	17.	Utrum philosophus superius determinauit de sillogismis sophisticis.	30.
Utrum accadat fallacia in exemplis textus.	17.	Utrū sit contra rōnē scie considerare ifinita.	30.
Utrū hec sit fallacia pntis nō est bō. ergo nō est.	17.	Utrū si scie sint ifinite: demfationes sint ifinite.	30.
Utrum nō esse boiem sit nō esse simpliciter.	17.	Utrum elenchi vt considerant ab artificibus specialibz beant pncipia specialia.	31.
Utrum fm qd et simplr sint vna fallacia.	18.	Utrum huiusmodi pncipia specialia possint dici loci.	31.
Utrum semp deficiat pcessus ab vna in aliam.	18.	Utrum eedē ofones sint ad nomē et intellectum.	31.
Utrum valeat. homo mortuus ergo mortuus.	18.	Utrum valeat hec consequentia. hec oratio non est ad in- tellectum. ergo est ad nomen.	32.
Utrum contradictio debeat poni inter synonyma.	19.	Utrū hec diuisio sit per opposita ad nomē et itellm.	32.
Utrū fallā in dictione magis deficiat a p̄dictōe q̄ alia.	19.	Utrum bene dictū sit q̄ pus determinādus sit de fallacijs de per accēs q̄ contra sillogismū et elenchem.	32.
Utrum fallacia in dictione apprehendi debeat secundum ignorantiam elenchi.	19.	Utrum parallogismi deficiāt ab elencho.	33.
Utrum sit vna fallacia fm qd et simplr.	19.	Utrum hec oratio triāgulus habz tres possit disputari non ad intellectum.	33.
Utrum intelligi debeat de modis pncipy in 8°. topicorum vel in secūdo priorum.	20.	Utrū elēchi possint disputari ad intellectum.	33.
Utrum spectet ad eandē doctrinam determinare de peti- tione pncipy.	20.	Utrū aliqd possit disputari ad intellectum quod non dispu- tatur ad nomen.	33.
Utrū fm modos topicorū habeat fieri bonus sillogismus.	20.	Utrum per fallaciam extra dictionem possumus disputari ad intellectum non ad nomen.	33.
Utrum in eodem processu possit fieri bonus sillogismus et petitio pncipy.	20.	Utrum sit dīa iter dialecticū et sophisticū.	34.
Utrum petitio pncipy sit accipiēda fm veritatem: et vt op- ponitur sillogismo dialectico.	20.	Utrum determinet de sillogismis tentatiuis.	34.
Utrū de hac fallā pntis beat determinari in 8 libro.	20.	Utrum hypocras recte faceret quando faciebat quadratū in medio circulo. et si recte arguebat.	35.
Utrū vna fallā magis debeat denoiari pntis q̄ astis.	20.	Quomodo bñssō quadravit circulum.	35.
Utrū illa sint quertibilia esse factū et bñe pncipium.	21.	Utrū vbi repit magis et min⁹: reperiat egle et iequale.	35.
Utrum fallacia non cause vt causa habeat fieri in sillogis- mis ostensiuis.	21.	Utrum sillogismus falsigraphus opponat demfatiuo.	35.
Utrū hec fallacia habeat fieri in sillogismo ad ipossibile.	21.	Utrum tentatiua sit quedā dialectica.	36.
Utrū idē sit fallā fm non cām. et non pp hoc accidere.	21.	Utrum tentatiua sit ars specialis.	36.
Utrum hec fallacia supra dicta sit in dictione.	22.	Utrum tentatiua sit dialectica docens.	36.
Utrum habeat interrogationes plures esse.	22.	Utrum sit idem qd dialectica vtens.	36.
Utrū fallacia differat ab equocatione et amphibologia.	22.	Utrum tentatiua faciat per se scientiam.	36.
Quid sit qd facit interrogationes plures apparere vnā.	22.	Utrum tentatiua sit pars logice.	36.
Utrum illud qd de pluribus affirmat possit de pluribus in- ferri et de quolibz pe se.	23.	Utrum omnia sint sub eodem genere.	36.
Utrū fallā de qua hic agitur sit cōis vel spālis.	23.	Utrum omnia sint sub eisdem pncipy.	37.
Utrum quod negatur a pluribus simul oporteat quod ne- getur a quolibet per se.	23.	Utrū dialectic⁹ possit disputare et negantē pncipia.	37.
Utrum fallacia elenchi sit cōmunis vel spālis.	23.	Utrum dialecticus vt est artifex communis considerent oia sub vna ratione.	37.
Utrum sit communis per predicationem.	23.	Utrum tentatiua pcedet ex cōmunibus.	38.
Utrum sit fallacia communis ad omnes fallacias cū hec sit distincta a qualibet alia.	23.	Utrum dialectica de omnibus cōibz veritatē habeat.	38.
Utrum sint vna vel plures fallacie.	23.	Utrum per ppa possit fieri tentatio.	38.
		Utrū de vtriusq̄ tentatiuis possit p̄siderare dialecticis.	38.
		Utrū ois tentatiua possit dici dialectica.	38.

Utrum possit fieri tēratio rhetorice. sic dialecticē.	38.	Utrum peccantes sillogismi in forma sint soluendi per di-	
Utrum vtrūq; gen ^o tentationis habeat fieri circa omnes	38.	stinctionem.	49.
scientias.	38.	Utrū de solone apparēti possit cōsiderare sophista.	49.
Utrū tentatiuus sit idē qđ peccās in forma.	38.	Utrū dialecticus possit cōsiderare de solone apparēti.	49.
Utrū tentatiuus sillo sit idē qđ peccās in materia.	38.	Utrum ad sophistam pertineat considerare tam de apparēti qđ vera.	49.
Utrum sillogismus tentatiuū contingat tentare circa dia-	38.	Utrum ad dialecticum magis pertineat solutio apparens	49.
lecticam.	38.	qđ vera.	49.
Utrum sillogismus tentatiuus sit dialecticus.	38.	Utrū sit redargitio in habētibus duplicē cōclusionem.	50.
Utrum sillo tēratiuus debeat dici sophisticus.	39.	Utrum disciplina habeat rationem mali.	51.
Utrum quādo cūq; interrogat de necessitate tē determinā-	39.	Utrū in oibus per accūs habeat esse pō tē diuissio.	51.
te interroget.	39.	Utrum aliquē due pōnēs dicant similes.	52.
Utrum tradēda sit notitia sillogismi sophistici.	39.	Utrū illi paralogismi in qbus mutatur quid in quale sint	53.
Utrū ea que sunt fm legē sint contraria fm nām.	40.	boni.	53.
Utrum aliqd dicat fm nām. tē qđ sit illud.	40.	Utrum illa sit recta solutio cuius oppositum non continet	53.
Utrum philosophus sit accipiat tē secundum leges. vt com-	40.	ulterius soluere.	53.
muniter accipietur.	40.	Utrum oporteat ad rectam solutionē manifestare omnē	53.
Utrum posito vno correlatiuorum tē sit coniunctum alteri	41.	defectum qui in oratione contingit.	53.
debz intelligere illud.	41.	Utrum in eodem sillogismo possint concurrere plures defe-	53.
Utrū propria passio coniuncta subiecto debz ulterius in-	41.	sectus tam in materia qđ in forma.	53.
telligere subiectum.	41.	Utrum in eodem paralogismo possint concedi plures defe-	53.
Utrum spēs coniuncta generi bz intelligere genus.	41.	ctus secundum formam.	53.
Utrum significet idem nomen quod oratio.	41.	Utrum in eodem paralogismo possint concurrere plures	54.
Utrū nomen significet idē sumptum per se tē coniunctum	41.	fallacie.	54.
alteri.	41.	Utrum mutetur quid in quale quando mutatur numerus	54.
Utrum eodem modo consideret de soloecismo logicus et	42.	singularis in pluralem.	54.
grammaticus.	42.	Utrū in genere sube vniuersalia dicant quale quid.	54.
Utrū spectet ad dialecticū considerare de soloecismo.	42.	Utrum sortes possit eē tertius a se.	54.
Utrum figura dictionis fiat in rebus.	42.	Utrū in indiuiduo possit eē determinatio maior tē minor.	54.
Utrum per eundem sillogismum sophisticum possint con-	42.	Utrum in paralogismo sit figura dictionis.	54.
cludi diuerse mete.	42.	Utrum vniuersale sit separatim a singularibus.	55.
Utrum mete se habeant eodem modo.	42.	Utrum sit idem ignorans tē cognitum.	56.
Utrū nugatio tē soloecismus per fallacias concludant.	42.	Utrum differat reddere causam per se tē reddere causam	56.
Incipiunt dubia secūdi libri.		per accidens.	56.
De responsione autem.		Utrum quādo cūq; elenchus peccat. sit ibi nomē vel ora-	57.
Utrum scire talia sophistica sit vtile ad philoso-	44.	tio plurium significantium.	57.
phiam.	44.	Utrum paralogismus concludens bonum eē malorum sit	57.
Utrū si qs decipit multoties ab alio. decipiat a seipso.	44.	secundum multipliciter.	57.
Utrum cognitio talium deseruiat nobis.	45.	Utrū ista oō. iste est bonus seruus mali. sit multiplex.	57.
Utrum per habita in primo libro possumus soluere cito ra-	45.	Utrū bonus seruus mali sit multiplex fm possibilitatē.	57.
tionēs sophisticas.	45.	Utrū multiplicitas potēntialis sit vera multiplicitas.	57.
Utrum per cognitionē primi libri dicamur immeditati et	45.	Utrum hec exempla. bonus seruorum tē bonus seruus mali	57.
inexercitati.	45.	faciāt ad ostendendū palogismos nō esse concedendos	57.
Utrū sciēs sophisticaciones pponere sciat eas soluere.	45.	secundum duplex.	57.
Utrum per cognitionem primi libri sciamus soluere ratio-	45.	Utrum cum fallacia conuertitur oportet sumere opposita	58.
nes sophisticas.	45.	in premissis.	58.
Utrum superfluis sit pbus soluere rationes litigiosas cūz	46.	Utrum si quis iurauerit se perjurare teneatur adimplere	58.
eas soluerit.	46.	quod iurauit.	58.
Utrū soluere per distinctionē sit soluere apparēter.	46.	Utrum cum aliquis dicat falsum dicendo se dicere falsum	58.
Utrum respondens possit effugere contradictionem si eg-	46.	sit mendax simpliciter.	58.
uocatio faceret verum elenchum.	46.	Utrum hec sit fallacia dicendo non vult auertere. ergo nō	58.
Utrum bene dixerint philosophi qđ equiuocatio in reb ^o vi-	46.	vult bonum.	58.
sibilibus sit in terminis singularibus.	46.	Utrum supra dicta consequētia sit bona.	58.
Utrum verum sit dicere duo contradictoria esse.	46.	Utrum fur velit bonum vel malum.	59.
Utrum impediatur cōtradictio per appōnē pnois.	46.	Utrū sillo de amissione egritudinis habeat apparētiā.	59.
Utrum magis impediatur cōtradictio fm nomen simpli-	46.	Utrum eligere mori iniuste sit eligere iniustum secundum	59.
citer vel cum additione pno ^a .	46.	quid tē non simpliciter.	59.
Utrū illa ratio sit vera quando aliquid est per se causa ali-	47.	Utrum idē possit esse duplū tē non duplum.	59.
cuius quocūq; alio remanēte eo qđ est per se.	47.	Utrū absq; dictione cōcedendū sit duplū tē nō duplum.	59.
Utrū pluribus interrogationibus danda sit vnariisio.	47.	Utrum scōs tē quartus paralogismus in quibus ponuntur	61.
Utrū idem sit de equocatione tē interrogatione pluri.	47.	omnia tē ambo peccent.	61.
Utrum philosophus sibi contradicat dicendo consequens	48.	Utrum duplum significet idemqđ dimidiū duplum.	61.
esse minus. tē postea in pluribus.	48.	Utrum affirmatio sit causa negationis.	61.
Utrum philosophus recte det solutionem ad sillogismos	49.	Utrum decem intelligantur in nouem.	61.
peccantes in materia tē in forma.	49.	Utrū bene dicat. symus est natus canus.	62.
Utrum in diffinitione recte solutionis cadat sillogismus	49.	Utrū sit idē dicere natus symus tē natus canus.	62.
falsus.	49.		

Tabula

Utrum implicatio differat a significatione.	62.
Utrum ex hoc textu habeamus q ^d sillogism ^{us} peccat in materia non sit sillogismus.	63.
Utrum sils peccat in m ^a sit isferens.	63.
Utrum sils peccat in materia sit pbans.	63.
Utrum cōtradicat sibi philosophus q ^d peccantes in materia sint sillogizati et non sillogizati.	64.
Utrum pncipium sit vtilius alijs.	65.
Utrum pncipium sit difficillimū ad cognoscendum.	66.
Utrū quod est maximum in potestate sit minimum in magnitudine.	66.
Utrum verum sit. pncipium est primum vel magis est difficile.	66.

Et sic est finis tabule p^{ri}mi et secundi libri elenchorum de aureis dubijs: collectis per Venerandum fratrem Augustinum de Meschiatis de bugella. Lectorem in conuentu padue ordinis beremitarū. Ad laudem dei et gloriose Marie virginis.

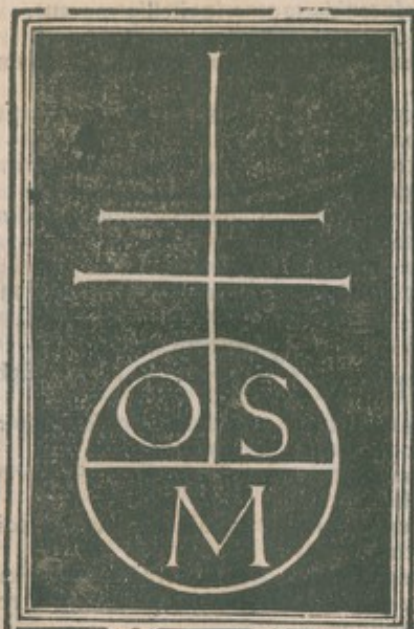
Venetis mandato et expensis Nobilis viri Dñi Octaviani Scoti ciuis Modoetensis. Per Bonetum Locatellum Bergomensem. s^o. Idus february. 1496.

Nicolaus Zellucius de sancto Miniato
Ad lectorem.

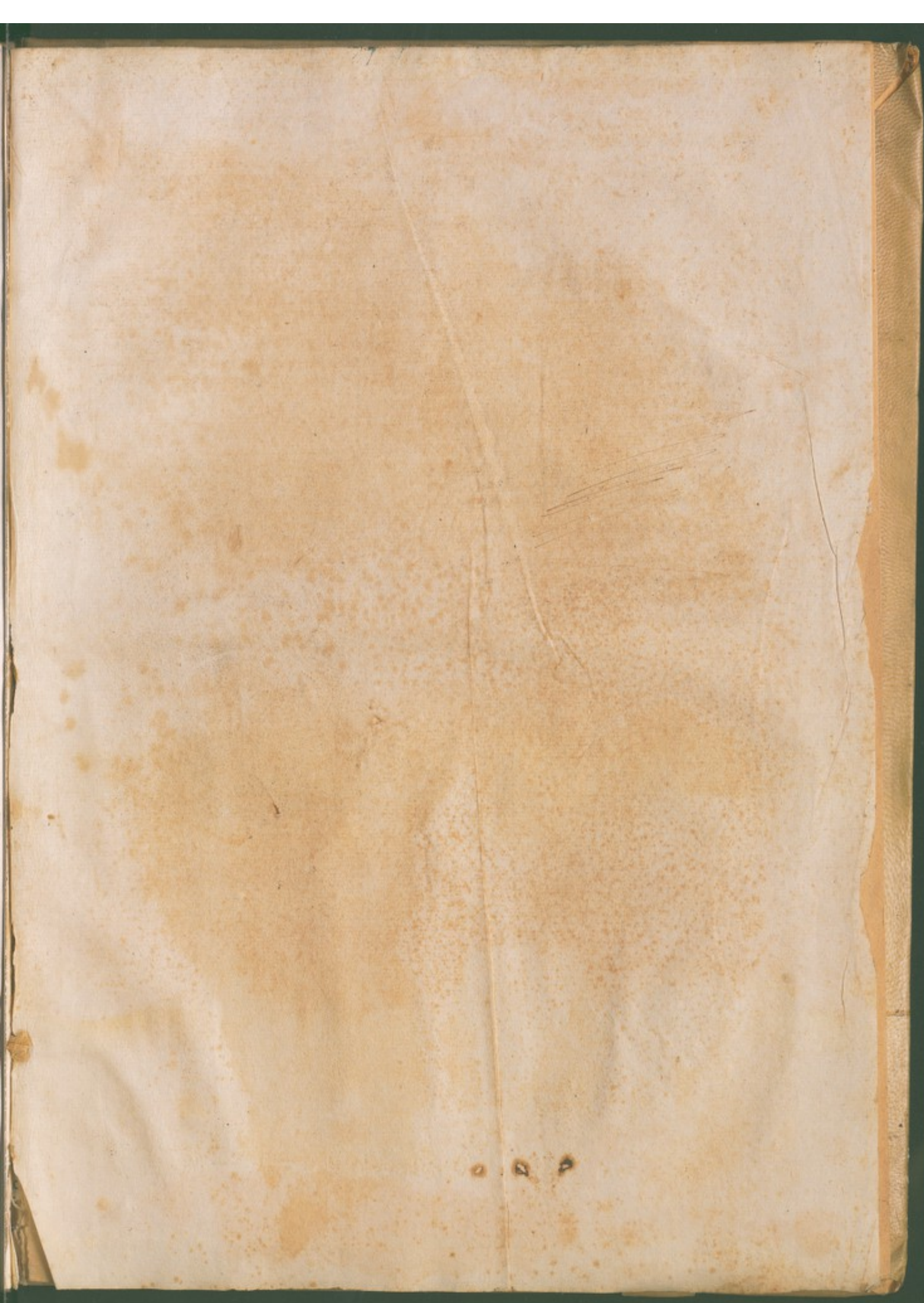
Huc huc itrepidi iuvenes: has currite ad vndas
His date mellissimis colla terenda iugis.
Hic est Alonidū fons: quem cecinere poete.
Hic sapide: hic dulces: mente bibunt aque.

Registrum

A	E	I
E xpositio dñi	q ^d omittunt	E x his que
E xpos Egidij	fiunt: et que	vacatiōem ipis.
ipsis actibus	sed equoca est	lle: nam non
B	S	R
aliqua rectitudo	talibus esse	paralogismus
ratur vel in	ad hoc dedit	eē interrogari
N az maxime	dicēs q ^d tradenda	(S ^z fin accis)
L	S	L
pōt q ^d ordo	pertinere non	N on enī est
vnum et vnum	O ndit quo	subm non esse
extra dictionem	est artifex	ficet hic q ^d
D	D	M
ppter dictionē	M anifestū ē	I ncipit q ^d
q ^d petitio eius	matinā deludēdo	q ^d nō puenit
enī docet hoc	magis decipitur	cā formalis

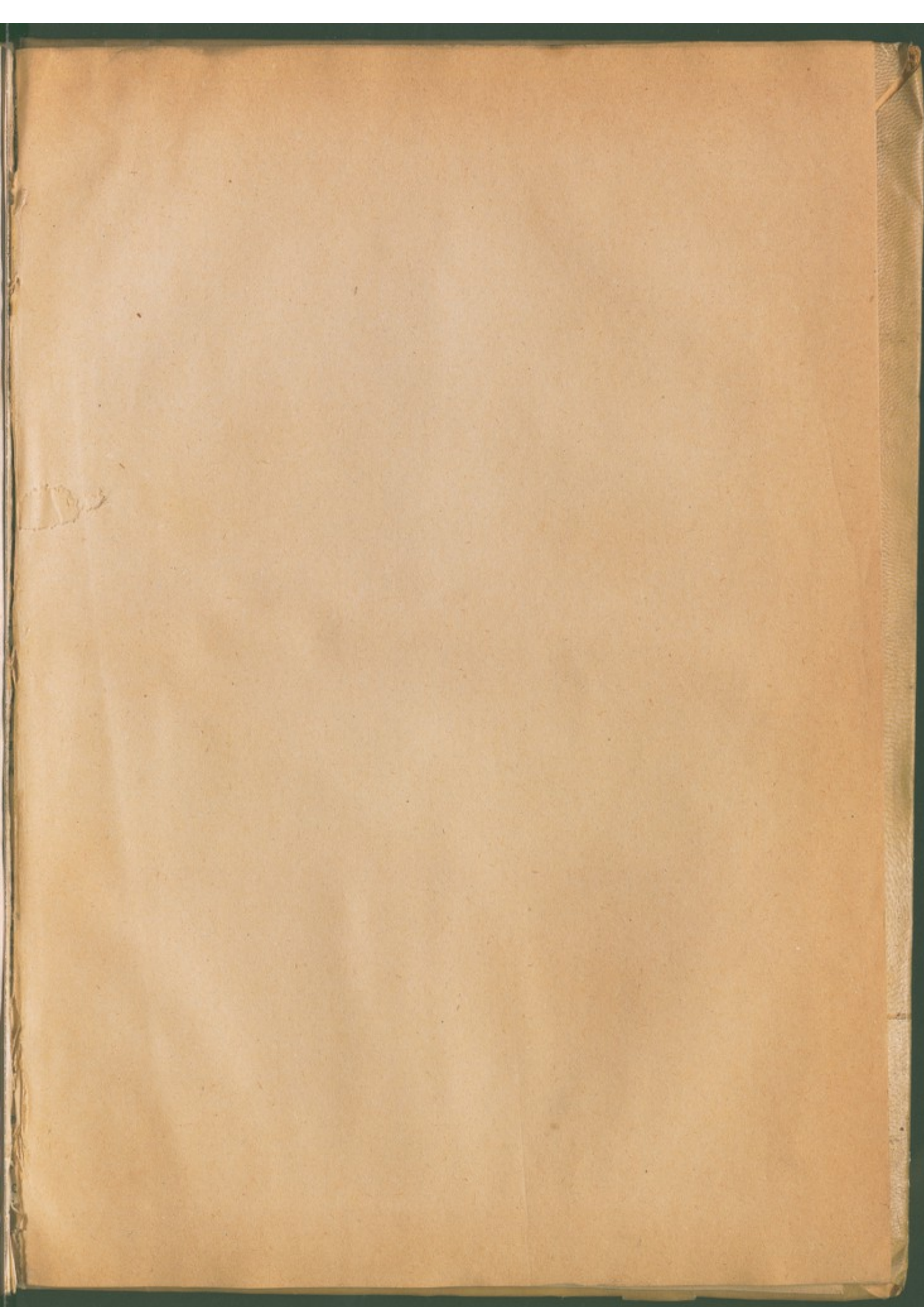

528

Laegidius

Venedig, B. Lucatellus, 1496.

